YALANLAR ÇELİŞKİLER UYDURMALAR

Zamanın Gerçek Tarihi - 2

CAHİT DOĞAN DOYAR

OZAN YAYINCILIK

Cahit Doğan Doyar

YALANLAR ÇELİŞKİLER UYDURMALAR

Zamanın Gerçek Tarihi / 2

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2010

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Ozan Yayıncılık'a aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı Telif Hakları Sözleşmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Yalanlar - Çelişkiler – Uydurmalar / Cahit Doğan Doyar

Yayın Yönetmeni: Mustafa Demir
Editör: Orhan Suveren
Kapak tasarımı: Firdevs Ergen

Baskı ve Cilt: Eren Ofset
Davutpaşa Cad. 2. Matbaacılar Sitesi A. Blok Zemin kat No: 26
Topkapı – İstanbul Tel: 0212 6131916

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP) :
Kuğu Şarkısı / Mahmut Tolon
Uygarlıklar tarihi, Dinler tarihi, Anadolu uygarlıkları, Ortadoğu
Ozan Yayıncılık Ltd. 2010, Türkiye, İstanbul, 324 sayfa

ISBN: 978-9944-143-40-0

Dağıtım:
İstanbul: 2A, Alfa, Alkım, Artı, Bilgi, Çıra, Ema, Evren, Final, İmge, NT, Remzi, Say, Telos, Yelpaze, Yeni Çizgi
Ankara: Işık Eğitim, İmge, Evren
İzmir: Erdoğanlar, Gema

İnternet satış:
www.kitapyurdu.com, www.yenisayfa.com, www.kitapnet.com, www.iskenderiye.com, www.selsus.com, www.dharma.com.tr, www.ideefixe.com,

Ozan Yayıncılık Ltd.
Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 13 Cağaloğlu İstanbul
Tel: 212.511 93 95 - 520 43 90 Faks: 212.527 98 47
Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

İÇİNDEKİLER

Başlarken 7
Yeni Bir Dünya Modeli 23

BİRİNCİ BÖLÜM

Bilgi Paylaşılmaz... 42
İnsan Tanrı İlişkisi 53
Üniversite ve Bilim 66
Böyle Buyurdu Zerdüşt 71
Din ve Bilim 75
Dinsel Meşruiyet 92

İKİNCİ BÖLÜM

Bir Kutsal Kitap: Eski Ahit 97
Tanığı Olmayan Bir Tarih 105
Tevrat, Bir İsim Ki... 112
Yahudilik Ve Tevrat 116
İki Taş Levha 126
Nasıl Bir Yazı? 136
Musa'nın Kitabı 140
En Az Dört Tanrı, En Az Dört Kitap, En Az Dört Ayrı Din 146
Tevrat Yazılmamış Ki... 162
Jamnia Sinodu ve Tevrat 167
Septuagint 177
Aramice Targumlar 187
Latince Tercüme: Vulgata 198
Tevrat'ın Kaybolma Hikâyeleri 205

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bir Şeriat Kitabı: Talmud 213
Talmud Nedir? 221

Çakala Benzeyen Peygamberler 238
Felaketin Kod Adı: Talmud 245
Karpuz ve Buzağı Nasıl Yaratılır? 259
Kutsal Kitaptan Peygamber Manzaraları 266

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
EFSANELER, DESTANLAR VE KUTSAL KİTAPLAR..... 272
Ölü Deniz Yazmaları 286
Bir İtiraz Daha 293
En Eski Metinler 297
Dimyat'a Pirince Giderken... 309

İndeks 318
Kaynakça 322

BAŞLARKEN

Ünlü Antropolog Roger Levin; Modern İnsanın Kökeni isimli eserinde, Dünya üzerinde beş bin civarında dil konuşulduğunu yazar.[1] Bu eserin Türkiye'de basım tarihi 1993 yılıdır. Bu tarihten sonra yapılan daha ayrıntılı çalışmalar; günümüzde bu sayıyı 6.800 olarak saptamıştır. İnanılır gibi değildir ama bu dillerden yaklaşık üçte birinin, yani 2.200 dilin yazısı da vardır. Unesco'nun 2001 yılında yaptığı bir araştırmanın sonuçları ise bundan da şaşırtıcı sonuçlar sergiler. Çünkü bu araştırma, belli bir dil ve kültür bütünlüğü olduğu varsayılan Avrupa Kıtası'nda tam olarak 225 dil konuşulmakta olduğunu ortaya koymaktadır.[2]

Ne ilk çağlardan bu yana süregelen yeryüzündeki insan hareketleri ne kapalı havzalar kuramı ne de kitlesel göçler gibi düşünceler, yeryüzünde bu kadar çok dil konuşulmasını anlaşılabilir kılar. Çünkü dil; bir kültürün oluşması için en başta gelen araçtır. Kültürlerin herbirinin kendine özgü bir mitolojisi, geleneği, göreneği, ahlaki değerleri, tarihi, kısacası ortak bir bilinci vardır.

Bu durumda ve bunun bir sonucu olarak; yeryüzünde ne kadar çok dil konuşuluyorsa, o kadar da kültür var demektir.[3] Carl Sagan bu konuda "Her kültürün kendi yaratılış efsanesi, yani evrenin oluşumu ve içindekileri anlama çabası vardır" diye ya-

---

1 R.Levin, Modern İnsanın Kökeni, sh.208. TÜBİTAK, Aralık 2000, 10. basım

2 www.ntvmsnbc.com.

3 Bu kültür meselesi de her yerinden kurcalanan kavramlardan biridir. Kültür bir iç olgudur, yani yereldir. Bunun tam aksine uygarlık bir dış olgudur, dolayısıyla da yerel değil, geneldir. Bu iki kavramın birbirinin yerine kullanılması Ortaçağdan kalma yaygın bir cehalet örneğidir.

zar.[4] Bu kültürler; bilinen nedenlerle birbirine çok yakın kültürler olabileceği gibi; yine aynı nedenlerle birbirinden çok uzak kültürler de olabilir. Ne demek istediğimizi daha iyi anlatabilmek adına yaşanmış bir örnek verelim: "Papua-Yeni Gine'de ikram edilen bir sigarayı reddetmek, karşı tarafın yeterince cömert olmadığı anlamına geldiğinden meşru bir cinayet gerekçesidir."[5]

Kültürlerin bu kadar farklı kimliklere bürünebilmeleri; dinlerin de bu kadar ayrışmasını ve farklı inançlara bölünmelerini açıklamakta bir neden olarak düşünülebilir, ama bu sanıldığı kadar doğru bir yaklaşım olmaz. Çünkü en azından kuramsal olarak dil; doğal bir süreçtir ve sonuç olarak insanların birbirleriyle anlaşmalarını sağlar. Burada ilginç olan aynı birleştirici sonuçları sağlaması gereken dinlerin; bunun tam tersine olarak insanların ve kültürlerin farklılaşmasını sağlayan bir görüntü sergilemekte olmasıdır. Bu da Carl Sagan'ın "Yalıtlanma çeşitlilik doğurur" sözlerinin doğrulanması demektir.[6]

Ansiklopedi Britannica bu söylediklerimize değişik bir katkıda bulunur ve 1991 yılı rakamlarıyla; yeryüzünde bulunan insanların hangi dini inançlara sahip olduğu konusunda bazı bilgiler sunar. Burada bu sayılar konusunu tartışmanın bir anlamı yoktur. Çünkü; konumuz açısından önemli olan inançlıların sayısı değil, onların inandığı dinlerin sayısıdır ve günümüzde bu durum binlerle ifade edilmektedir. Ancak burada asıl ilginç olan; Tek Tanrılı dinlere inananların sayısının dünya nüfusunun yaklaşık olarak yüzde ellisinden ibaret olmasıdır ki; geri kalan yüzde ellilik kısmın daha başka dinlere inandığının açık bir ifadesidir. [7] Daha yeni araştırmalar bunların Doğa dinleri, Kabile dinle-

---

[4] Carl Sagan, Milyarlarca ve Milyarlarca, sh.51. TÜBİTAK bilim Kitapları, Haziran 2006

[5] Gerald Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, sh.26

[6] Carl Sagan, Milyarlarca ve Milyarlarca, sh.39

[7] Vatikan'ın yayın organı Osservatore Romano gazetesinde yayınlanan Dünyanın inanç haritasına göre Hıristiyanların oranı yüzde 32,9, Müslümanla-

ri, Yeni dinler gibi alt başlıklar altında toplanan yüzlerce dini inanç halinde varlıklarını sürdürmeye devam ettiklerini göstermektedir.

Bu çeşitliliğe katkıda bulunan etmenlerden birisi de; göreceli olarak sayısal büyüklüğe sahip olan Göksel dinlerin de, bu bütünlüklerini koruyamayarak kendi içinde çeşitli mezheplere ayrılmış olmasıdır. Üstelik bu kadar da değildir; çünkü bu mezhepler de önce kendi içlerinde bölünerek tarikatlara ayrıldıktan sonra, tarikatlar da kendi içlerinde bölünerek kollara ayrılmaktadır. Yani belli bir bütünlüğe sahip olduğu düşünülen Tek Tanrılı Göksel dinler de kendi içlerinde yüzlerce çeşitli dini inanca bölünmüş durumdadır.

Bu bölünmelerin en ilginç olanı ise; Tek Tanrılı Göksel bir din olan Hıristiyanlığın; bölünmüş olduğu mezheplerin ve tarikatların dışında, "***Hıristiyan kökenli dinler***" başlığı altında yeni dinlerin doğumuna da analık etmesidir. Unitaryenler, Adventistler, Kuveykırlar gibi isimler altında tam on bir değişik dinsel inanç; Hıristiyan kökenli dinler olarak varlıklarını bugün de sürdürmektedirler. Neresinden baksanız evrensel bir ironidir ve bunun Türkçesi; Tek Tanrılı eski Göksel dinlerin de yeni dinler doğurmakta olduğudur.

Semavi bir din olma iddiasının yanı sıra; ulusalcı bir din olma özelliğine de sahip olan Yahudilikte; bu ulusalcı yapısı gereği durumun biraz daha farklı olması beklenir ama gerçek öyle değildir. Bütün ulusalcı yapısına ve bundan kaynaklanan dinsel fanatizmine karşın; Yahudilik de bütünlüğünü koruyamamış ve daha Hıristiyanlık öncesi dönemde bile üç ayrı mezhebe bölünmeyi başarabilmiştir.[8] Günümüzde de bütün dünya üzerinde yalnızca 14 milyon civarında mensubu olmasına rağmen muha-

---

rın oranıysa yüzde 20 civarındadır. Hıristiyanlık: 2.14 milyar, Müslümanlar ise 1.3 milyar olarak hesaplanmaktadır. 14 milyon civarında hesaplanan Yahudilik bu rakamlara ciddi bir katkı da bulunmamaktadır

[8] Saddukiler, Ferisiler ve Esseniler

fazakâr, Ortodoks, reformist ve yeniden yapılanmacılar gibi çeşitli mezhep isimleri altında varlığını sürdürmektedir. Bu durumda başlıca amacı yaratılış ve dünyanın işleyişini açıklamak olan Dünya dinlerinin; birbirlerinden bu kadar çok farklı olan, bu kadar çeşitli inançlara bölünebilmiş olmasının hiçbir anlaşılabilir yönü olmadığı gibi hiçbir açıklaması da yoktur.

Bu durumda sorun şudur: Farklı kültürlerden kaynaklansalar bile; benzer yaratılış hikâyelerine sahip olan bu dinsel inançlar, nasıl olmuş da bu kadar ayrışmış, çeşitlenmiş, çoğalmış ve dal budak sarmıştır? Göksel ya da değil; bir dini inanç sistemi kendiliğinden böyle bir süreç izleyemeyeceğine göre; olmuş olması gereken, bazı yetenekli ellerin bu sürece müdahale etmiş olduklarıdır. O halde yeryüzündeki bu inanç karmaşasının önde gelen mimarları olarak; şüpheliler sırasının en önünde duranlar, hiç kuşkusuz olarak bu karmaşadan beslenenler yani kendilerine ruhban adını yakıştıran "Aracı Sınıf"tır.

Bu kuşkuları haklı kılan nedenlerin sayısı epeyce kabarıktır ama biz size bunların yalnızca bir tanesini yeterince anlatabilirsek; diğerlerine gerek bile kalmayacaktır. Çıplak gerçek şudur: Herşeyden önce; sade, kolay anlaşılır ve yalın bir din üzerinden para kazanılabilmesi olanaklı değildir. Söz gelimi; Tek Tanrılı Göksel dinlerin birer tane Kutsal Kitabı vardır ve bu kitaplar temsil ettikleri dini inanç sisteminin temel kurallarını içerirler. Üstelikte bunlar basit, açık ve dolayısıyla anlaşılabilir kurallardır. Yüce Tanrı'nın "**çalmayacaksın**" ya da "**zina etmeyeceksin**" gibi buyruklarının anlaşılamayacak hiçbir yönü yoktur. İşte tam da bu nedenle; yapılması gereken ilk iş, bu dinin efsanelerle, yorumlarla, kerametlerle ve hatta rivayetlerle, önce iyice sulandırılması, sonra daha değişik yöntemlerle karıştırılması ve nihayetinde hiçkimsenin içinden çıkamayacağı bir karmaşaya dönüştürülmesidir. Sonuç; Yüce Tanrı'nın yeterli gördüğü bir tek Kutsal Kitabın; on binlerce kitaptan oluşan ve üstelik Tanrı'nın da istemediği bir sürü kural ve ayinler yumağıyla çepeçevre sarılmasıdır. Yüce yaratıcının isteğinin bu karmaşa olma-

dığı açıktır ama bu hale getirilmiş bir din üzerinden para kazanabilmek artık mümkündür.

Bundan daha da garip olan ise bu sürecin işleyişidir. Yüce Tanrı'nın niyetini ve arzularını; Tanrı'dan daha iyi bildiklerini iddia eden bazı "inançlı" insanlar; "Tanrı aslında öyle demek istememiştir, Tanrı'nın demek istediği şudur" gibi inançtan yoksun olması bir yana; ahmakça bir yaklaşımla önce Tanrı'nın aslında ne demek istediğini açıklamaya girişmeleri bir yana. Neden ahmakçadır; çünkü inanılan bir dinin Tanrısı tartışma dışıdır da ondan. İnanmıyorsanız bu sizin kendi seçiminizdir ve zaten bir sorun yoktur ama inanıyorsanız ya da inandığınızı söylüyorsanız, Tanrı'nın ne demek istediği konusunda fikir yürütmeye hakkınız yoktur. Çünkü bu açıkça Tanrı'nın ne söylediğini bilmeyen; kendini ifadeden yoksun, bir dili bile doğru dürüst kullanamayan bir varlık olduğunu söylemek ve işte tam da bu nedenle "**Tanrı'yı düzeltmek**" demektir. Daha açık söyleyelim sözümüzü: Tek Tanrılı Göksel dinlerin geleneğinde; "**Yaratılanlardan**" bir yaratık olanın; yaratanın gücü, niyeti ve arzularının neler olduğu konusunda söz söylemeye kalkışması, tek hücreli bir amipin kâinat hakkında fikir yürütmeye kalkışmasıyla eşdeğer bir densizliktir.[9]

İşte kendilerine din adamı diyen ama her türlü inançtan yoksun olduğu açıkça anlaşılan bu aracı sınıfın girişimlerinin doğal sonucu; "**inandıkları**" din üzerinde ortaya çıkan bir yorum, açıklama ve benzer saçmalıklar kalabalığıdır ki hiçbir anlamı olmasa gerektir. Üstelik bunu hemen örneklendirebiliriz de. Sözgelimi; Tanrı'nın Musa'ya verdiği on emirden biri; "Çalmayacaksın!" şeklinde bir Tanrı sözüdür. Bu kadar açık bir hükmün de

[9] Burada yer verilen Tanrı kelimesi, anlaşılmayı kolaylaştırsın diye kullanılmıştır. Çünkü bu, semitik dinlerin anladıkları anlamda Tanrı anlayışının, her dinde birebir aynı olduğu anlamına gelmez. Üstelik bu inancın karşılığı olacak şeylerin her dinde var olduğu ise, kesin bile değildir. Üstüne üstlük "Tanrı," yeni zamanların modern bir kavramıdır; sözünü ettiğimiz eski zamanlar göz önüne alındığında doğru kelimenin "İlâh" olması gerekir.

anlaşılamayacak hiçbir yönü yoktur. Dolayısıyla da herhangi bir yoruma ihtiyacı olmasa gerektir. Ama Yahudi peygamberlerinin üstün gayretleriyle; yorumlana yorumlana asıl anlamından uzaklaştırılmakla kalmamış, "insan çalmayacaksın" gibi bir anlamsızlığa dönüştürülmüştür. Biraz zorlamayla buna "rehin almak" ya da "kaçırmak" gibi anlamlar yüklemeye çalışsak dahi; Tanrı'nın seçilmiş kavmi olan Yahudilerin, Yahudi olmayan birini rehin almaları ya da kaçırmaları hiçbir şekilde suç sayılamayacağı için ortaya çıkan garip sonuç şudur: Bir Yahudi'yi "çalmayacaksın". Bu durumda Tanrı'nın Musa aracılığıyla Yahudilere verdiği "çalmayacaksın" emri; Yahudiler için değil, Yahudi olmayan ve dolayısıyla ne Yahudiliği ne de Musa'yı tanımayan diğer insanlar için bağlayıcı bir hüküm olmaktadır.[10]

Karıştırma, bozma, tanınmayacak hale getirme işleri bu noktada da bitmez çünkü bunun ikinci bir aşaması daha vardır. Bu nedenle en az birinciler kadar "inançlı" olan başkaları da bu yorum, açıklama ve saçmalıklar kalabalığını yorumlamaya ya da açıklamaya girişeceklerdir. Sonuç yorumların, açıklamaların, ritüellerin ve saçmalıkların katlanarak büyümesidir. Ne var ki aracı sınıfın marifetleri bu kadarla da kalmaz ve peygamberlerin sıradan insanlar oldukları, bu nedenle de Tanrı'nın sözlerini anlayamayacakları, dolayısıyla Tanrı'nın sözlerinin anlaşılabilir bir hale gelmesi için "Bir bilen" tarafından yorumlanması gerektiğini de kayıt altına alırlar. Yani peygamberler sıradan insanlardır ama kendileri sıradan insan değillerdir. Her "bir bilenin" yorumu, bir diğer bilenin yorumundan farklı olacağından, başlangıçta anlaşılabilir olan bir tek Kutsal Kitap'tan önce mezhepler doğar. Mezhepler tarikatları, tarikatlar kolları, kollar başka şeyleri doğurmaya devam eder ve bu böylece sürer gider. Bu sürecin; aynı Tanrı'nın, aynı dinin, aynı kitabına inanan insanlar

[10] Tanrı kavramını anlatan kelime bütün Sami dillerde aynı gibidir. Akatçada "İlu", Kenan dilinde El ya da İl, Yahudi dilinde El ve bunun çoğulu olan Elohim, Arap dilinde El ve bunun çoğulu olan Elah, Güney Araplarında İl, klasik Arapçada El İlah ya da Al ilah'tan türetilen Allah.

arasında, "Benim mezhebim senin mezhebinden iyidir" saçmalığından kaynaklanan kanlı savaşlara da yol açmış olduğu tarihin sıkça düştüğü kayıtlardan biridir.

Tam da bu noktada ve açıkça söylemek gerekir ki; Çok Tanrılı dinlere inanan putperest atalarımız, hem tek Tanrılı Göksel dinlerin "aracı sınıf"ından, hem de günümüzün "inançlı" insanlarından çok daha olgun bir davranış sergilemişler ve böyle bir saçmalığın içine düşmemişlerdir. Örneğin tarihin sayfaları bir Artemis rahibinin, yandaşlarını da peşine takarak bir Hermes rahibine saldırmış olduğunu yazmaz. Tek Tanrılı Göksel bir dini yapının içinde; hiç sıkılmadan kendi kendilerine "Din adamı" adını uygun gören aracı sınıfın ise, yakın geçmişte birçok kanlı olayın nedeni ve başlatanı oldukları açıkça bilinmektedir.

Bu din adamı konusunda da bir şeyler söyleyelim:[11] Bu kavram Çok Tanrılı eski dinlerde bir ölçüde anlaşılabilir bir konudur. Ulu Manitu'nun arzularının ne olduğunu öğrenmek isteyen bir Kızılderili, bunun için kabile büyücüsünün aracılığına ihtiyaç duyabilir. Ya da gecenin karanlığından korkan bir Sümerli; kendisine ve ailesine koruma sağlaması için, Tanrı Amur-Utu'ya nasıl bir armağan sunması gerektiğini, Sümerli bir rahibe sorabilir. Zaten anlaşılabilir olan da budur. Ama Tek Tanrılı bir inanca sahip olan Göksel dinlerde; kalabalık kadrolar işgal eden bir **"aracı sınıf"**ın varlığının, anlaşılabilir hiçbir yanı yoktur. Neden yoktur; çünkü Tek Tanrılı Göksel dinlerin Tanrısı, koruduğu kentte yaşayan bir Sümer Tanrısı'nın aksine, maddi bir varlığa sahip olmayan bir Tanrı'dır. En basit anlatımıyla evrenseldir; her yerdedir, yaratıcıdır ve bir'dir. Bu özellikleri nedeniyle de bir "aracı" ya ihtiyacı yoktur ya da olmaması gerekir.

Bunca sözden sonra gelebildiğimiz yer işte burasıdır. Evrensel bir Tanrı; söylediklerinin anlaşılması için neden bazı aracıların

[11] Bu din adamları çeşitli dinlerde ve dillerde değişik ünvanlarla anılırlar. Biz anlaşılabilir olması açısından bütün bu ünvanların karşılığı olarak kullanmaktayız.

varlığına gereksinim duyar? Birtakım kem-kümler dışında bu sorunun yanıtını alamazsınız; çünkü yoktur. Bu durumda sözünü ettiğimiz bu aracı sınıfın yalnızca varlığı dahi; onlar olmadan Yüce Tanrı'nın insanlara derdini anlatamadığı ve işte tam da bu nedenle, bu aracılara ihtiyacı olduğu gibi başka bir evrensel çelişkiye de yardım ve yataklık eder.

Sonuç olarak gerek ilk semavi din olduğu söylenen Yahudilikte; gerekse ondan sonraki Göksel din olan Hıristiyanlıkta, küçümsenmeyecek sayıda bir aracı sınıfın varlığı bile, tam bir inançsızlıktan başka bir şey olmasa gerektir. Üstelik bu inançsızlığın kanıtları da vardır. Bu Göksel dinlerden birinin "aracı sınıfı" , Musa'nın Tanrı'yla "yakın bir arkadaş gibi yüz yüze" konuştuğunu iddia ederken, diğer dinin aracı sınıfı; Tanrı'nın görülemeyeceğini, sesinin duyulamayacağını ve bunun kabul edilemeyeceğini söylemektedir. Ama aynı aracı sınıflar tam bir işbirliği halinde; **"Zamandan ve mekândan bağımsız olan evrensel yaratıcıyı"**, dünyalı kadınlardan çocuk sahibi yapmakta hiçbir sakınca görmeyeceklerdir.

Bunun nasıl bir evrensel Tanrı inancı olduğu her türlü tartışmaya açıktır ama bundan kötüsü de vardır. Çünkü marifetlerini maskaralık boyutlarına taşımakta kararlı olan "aracı sınıflardan" bir tanesi, yani Hıristiyanların Katolik kilisesi, 1870 yılında Papa'nın *'yanılmaz'* olduğunu resmen ilan etmiştir. Böylece Papa'nın hata yapması kanunla yasaklanmış olmaktadır.[12] Bunun Türkçesi; Papa'nın öğreti ve ahlak konusunda resmen beyan ettiği bütün düşüncelerde, "Tanrı gibi" hatasız ve yanılmaz olduğudur. Yani Papa'nın öğreti ve ahlak konusundaki bütün sözleri

[12] "Katolik" kelimesi "evrensel" demektir. Kilisenin yönetim merkezi Roma'da olup evrensel boyutlu olduğundan bu kilise "Roma Katolik Kilisesi" adıyla bilinir. Bu kilisenin başında öleceği güne dek seçilip, Mesih'in görünür temsilcisi olarak kabul edilmiş bulunan ve Vatikan Roma'da yaşayan Papa bulunur. Katolik kilisesi papayı şu görkemli ünvanlarla çağırır: *"Tüm Hıristiyanların papası"* (yani babası), *"çobanı ve şefi"*, *"kutsal peder"*, *"Mesih'in görünür temsilcisi"*, *"Petrus'un halefi"*, *"elçilerin prensi"*, *"aracı"* ,vs

Kutsal Kitabın sözleri gibidir. Bunun ilahi bir emirle değil; üç beş kardinalin yaptığı dünyasal bir kanunla sağlanmış olması da işin komedi yönünü oluşturur ki, bu da açıkça insanlarla dalga geçmektir.[13]

Ama bundan kötüsü de vardır. Çünkü bir diğer aracı sınıfta hâkimiyetlerini güçlendirmek adına her türlü saçmalığın sınırlarını zorlamakla kalmayacak, Kutsal Kitaplarına bunlara dair kayıtlarda koyacaklardır. Bu kayıtların bir tanesine göre; **"Talmud'un kararları yaşayan Tanrı'nın sözleridir. Yehova-'nın (*Tanrı'nın*) kendisi cennette zor bir mesele olduğu zaman dünyadaki Rabbilerin görüşlerini sorardı."** Bu da Tanrı'nın inançlı kullarının arsızca ve açıkça; inandıklarını söyledikleri Tanrı'yla alay etmekte olduklarının bir diğer kanıtıdır.[14]

Bütün bu anlattıklarımızdan sonra artık şunu söyleyebiliriz. Siyasal bir yöntemin özü olan "Böl ve Yönet" kuralı; siyaset biliminden çok daha önce **"aracı sınıf"** tarafından keşfedilmekle kalmamış, insanlık tarihi boyunca da başarıyla uygulana gelmiştir. Günümüzdeki mezhepler, tarikatlar, kollar ve türlü isimler altındaki dinsel çeşitlilikler bu söylediklerimizin açık kanıtlarıdır. Bunu da bir örnekle açalım. Sözgelimi Hıristiyanlık dini kendi içinden bir Ortodoksluk yaratmamış olsaydı;[15] bugün **"19 Ortodoks patrik, patrik seviyesinde 11 başpiskopos, patrik ünvanı taşıyan ancak Roma'ya bağlı olan 3 başpiskopos"**

---

[13] Bir Hıristiyan kaynak; Brüksel İncili Kilisesi bu konuda aynen şunları yazar: "Katolik kilisesi daha da ileri giderek 1870 yılında yapmış olduğu Vatikan konsilinde papanın ***'yanılmaz'*** olduğunu da ilan ederek sapıklığının doruğuna ulaştı. Katolik kilisesi, papanın öğreti ve ahlak konusunda resmen beyan ettiği bütün düşüncelerde hatasız ve yanılmaz olduğunu ve bunların Kutsal Kitap sözleri gibi bütün Hıristiyanlarca kabul edilmesi gerektiğini ileri sürer! (Hıristiyan Dininin Özü, 1987, sf.19). http://home.scarlet.be

[14] Talmud, Rabbi Menachen, Comments for the Fifth Book

[15] Ortodoks kelimesi 'doğru' anlamına gelip, doğru inanca veya görüşe sahip olan demektir

kendilerine oturacak bir koltuk ve yönetecek bir cemaat bulamayacaklardı.[16]

Bir başka Hıristiyan mezhebi olan Protestanlık da benzer bir gelişme göstererek kendi bünyesinde Lutheryanizm, Kalvinizm ve Anglikanizm olarak üç ana kola ayrılmayı başarabilmiştir. [17] Üstelik bunlar da ana kollar olarak bilinirler. Çünkü Protestanlık büyük bir başarı daha göstererek; bu üç ana kolun dışında, ikinci derecede diyebileceğimiz on küçük gruba daha ayrılmayı da gerçekleştirebilmiştir.

Bir örnekte Vatikan için verelim de hakkı kalmasın: Diğerlerinden biraz farklı olarak Katolikler kiliseler şeklinde ayrılmışlardır. Katolik Kilisesi veya Roma Katolik Kilisesi olarak adlandırılan kilisenin ruhani başkanı Roma Baspiskoposu, daha çok Papa adıyla bilinir. En fazla cemaate sahip olan Hıristivan mezhebidir.[18] Yalnızca İtalya'da yaklaşık 25.000 civarında kilise veya

---

[16] **Patrik,** Ortodoks Kiliseleri, Oriental Ortodoks Kiliseleri, Süryani Kilisesi ve diğer Doğu Kiliseleri'nde kilisenin başında bulunan en yüksek rütbeli piskopos.

[17] **Bunlardan Lutheryanizm,** Protestanlığın ilk şeklidir ve Martin Luther'in fikir ve ideallerini benimseyen özel Hıristiyan görüşünü temsil eder. Lutheryan Kiliseleri Almanya, Skandinav ülkeleri ve Amerika Birleşik Devletleri'nde daha çok yaygındır. İnançlarına göre kilise, lâik hayattan sorumlu tutulamaz.

İkincisi Kalvinizm mezhebidir ve günümüz Protestan Dünyasının ikinci ekolünü teşkil eder. Bir diğer adı Reforme Hıristiyanlık'tır. Akımın kurucusu ve öncüsü olan John Çivin, sıkı bir dini tecrübeden geçmiş Fransız asıllı, ilâhîyat sahasındaki yazılarıyla tanınmış bir kişidir. O' nun gayesi mevcut Hıristiyanlık'ta reform yaparak dini başlangıçtaki, asıl haline kavuşturmaktır. O'na göre Hıristiyanlığın topluma karşı, birtakım görevleri olmalıdır.

Üçüncüsü Anglikanizm mezhebidir. VIII. Henry devrinden beri İngiltere' nin resmi kilisesidir. VIII. Henry (1491-1547) ile papa arasındaki bir kavgadan sonra doğmuş olan Anglikanizm'in en başta gelen hedefi Hıristiyanlığı kendi öz niteliğine yeniden kavuşturmaktır. Onlara göre papalık ile Presbiterianlık arasında en azından orta bir yol olmalıdır. Bu yalnız kilise teşkilâtı düzeyinde değil, doktriner anlamda da gerçekleştirilmelidir

[18] Dünyada yaklaşık 1,2 milyar mensubu olduğu söylenir. Katolikler yoğun olarak Güney Amerika'da ve Avrupa'nın güneyinde bulunurlar.

manastır bulunduğu ve bu kutsal binalardaki görevli sayısının, 60.000 rahip ve 125.000 rahibe olduğu söylenmektedir.[19] Diğer hizmetlilerin dışında yalnızca bu ikisinin toplamı; 185.000 görevli demektir. Bütün dünyada bulunan kilise ve manastırların sayısını bulmak için bu rakamları yüz ile çarpacak olursak; Hıristiyan inançlı insanların bakmakla görevli olduğu 2.500.000 kilise ve manastır bulunduğunu düşünebiliriz.[20] Bu durumda Katolik inançlı insanların beslemek zorunda olduğu rahip sayısı 6 milyona, rahibe sayısı da 12,5 milyona çıkacaktır. Vatikan'da oturan kardinalin hükmettiği servetin büyüklüğü zaten inanılmazdır ve üstelik bilinmeyen bir konu da değildir.[21] Diğer Hıristiyan mezheplerin ve ayrılmış dinlerin yönetici sınıflarının hükmettiği servetinde bu kadar olmasa bile; buna yakın ölçülerde olduğu düşünülebilir. Avrupa ülkelerinin çoğunda "Kilise Vergisi" adı altında toplanan vergileri ve sadece Almanya'da toplanılan Kilise Vergisi'nin sekiz milyar Euro'yu bulduğunu da

---

[19] Ülkemizde de 85 bin civarında cami olduğu bilinmektedir. Bu sayı Katolik İtalya'da bulunan bütün kilise ve manastırların sayısının üç katından daha fazladır. Ülkemizde bulunan ve sayıları 90 bin civarında olan din görevlisi İtalya'da görev yapan tüm rahiplerin sayısından daha fazladır. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın 2006 yılı bütçesi ise 1.3 katrilyon TLdir. Bu büyüklük 22 üniversitenin toplam bütçesine denk; sekiz bakanlığın bütçelerinin toplamından fazladır. Türkiye de 270 kilise bulunduğunu da bu bilgiye ekleyelim.

[20] Bugün Dünya üzerinde **Toplam 253 ülke vardır.**

[21] Bu sayıların abartılı olduğunu düşünenler için de bir bilgi notu sunalım: Vatikan'ın doğrudan ya da dolaylı olarak sahibi olduğu veya yönlendirdiği günlük, haftalık ve aylık 200'den fazla gazete ve dergi, 154 radyo istasyonu veya emisyonu, 49 TV kanalı veya kablolu yayını bulunmaktadır. Ama bundan daha ilginç olanı Vatikan'ın bütçesini oluşturan gelirler arasında ; Katoliklerden kesilen kilise vergisi, aidatlar, bağışlar, hediyelik eşya satışlarından elde edilen gelirlerle, basın yayından elde edilen reklam gelirleri gibi normal karşılanabilecek gelirlerin yanında belirtilen "şirket gelirleri, hisse senedi-tahvil-bono gelirleri, bankacılık ve faiz gelirleri" olmasıdır. Sözün kısası; Vatikan'daki kardinalin hükmettiği servet olağanüstü boyutlardadır. Ancak bu gelirler arasında bulunan "Bankacılık ve faiz gelirleri" çokta anlaşılabilir bir gelir türü değildir.

bir bilgi notu olarak buraya ekleyelim.[22] Bu yukarıda söylediğimiz rakamlar aracı sınıfın; insanlarla Tanrı arasında yaptıklarını söyledikleri "**aracılığın,**" hangi niyetten beslenen nasıl bir geçim kaynağı olduğunun açık kanıtlarından biridir.[23]

Üstelik bu söylediğimizi doğrulayan birden fazla Kutsal Kitap kaydı da elimizin altındadır ve dolayısıyla saklı gizli bir şey de değildir. Çünkü Hıristiyanların İncil'inde Pavlus bunu açıkça yazar: **Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim?"**[24] sorusunun yanıtını da yine kendisi verir: **"Aranıza ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu?"**[25] Bu kadar da değildir çünkü bunun için haklı nedenleri olduğunu da söyler: **"Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz**?"[26] Sonra da sistemin özünü anlatan anahtar cümleyi kurar: *"Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden içmez?"*[27] **Bütün bu yazılanların bir Kutsal Kitabın kayıtları içinde yer alması da başka bir hoşluk olsa gerektir.**

Benzer hükümler Yahudilerin kitabında da başka bir konu anlatılırken yine araya bir yere sıkıştırılmış ve gerçekten ilginç bir benzetmeyle formüle edilmiştir. "Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onunla yatacak. Ev yapacak ama içinde oturmayacaksınız. Bağ dikecek ama üzümünü toplamayacaksınız."[28]

Elbette olacak şey değildir ve bundan daha açık bir şekilde de anlatılamaz zaten. Başlıca görevleri kendilerinin deyimiyle

---

[22] Şükrü Kızılot, Hürriyet Gazetesi, 19.4.2009
[23] Aynı gazete
[24] İncil, Korintliler 9 Elçinin Hakları 9:4
[25] İncil, Korintliler 9:11
[26] İncil, Korintliler 9:13
[27] İncil, **Korintliler 9** Elçinin Hakları 9:4
[28] Yasa'nın Tekrarı 28

"Tanrı'ya hizmet etmek" olan ama Türkçe söyleyince "yiyip içip yatmak" olanlar; işte sözlerini pek de sakınmayan bu insanlardır. Tarihin ilk çağlarından bu yana ve ilk tapınak rahibinden Roma'daki Kardinale kadar; üretime hiçbir katkısı olmayan ama üretileni bölüşmede ilk sıralarda yer almayı her zaman becerebilen yetenekli insanlardır bunlar.[29]

Sonuç olarak söylemek gerekirse postlar kapılmış; subaşları tutulmuş, köşeler paylaşılmıştır. Bundan sonra da yeni bölünmeler olacak; yeni dinler icat edilecek, insanoğlu üzerinden yeni paylaşımlar gerçekleştirilecektir. Sonuç yalnızca bireysel çıkarlarla sınırlı kalacaksa bu da anlaşılabilir olacaktır ama bu aracı sınıfların doymak bilmez iştahları ve sınır tanımayan ihtiraslarının, tarihin sayfaları içinde yazılı olan sabıka kayıtları yeterince ürkütücüdür. Üstelik bunların arasında bir "aracı sınıf" vardır ki; yalnızca ve yalnızca kendi çıkarları için küçük bir ulusu felaketten felakete sürüklemekten hiç çekinmemiştir. Hem de yüzyıllarca.

Bu kadarcık bir açıklamayla bile kimlerden söz ettiğimiz anlaşılmış olsa gerektir ama biz yine de söyleyelim. Bu aracı sınıf; biraz önce sözünü ettiğimiz *"Yehova'nın kendisi cennette zor bir mesele olduğu zaman dünyadaki Rabbilerin görüşlerini sorardı"* diyerek Tanrı'ya akıl verdiklerini söyleyen aracı sınıftır. **Bu aracı sınıfın tepesinde kendi kendilerine "Rabbi" adını verenler bulunmaktadır *ve bu kelime*** İbranicede "Rab" kelimesinden türetilmiştir.[30] Türkiye'de "Haham" olarak bilinirler çünkü Türkçede Tanrı'ya hitaben kullanılan Rab sözcüğüyle karışmaması için bu Rabbi ünvanı değil, İbranicede "hikmetli, akıllı" anlamlarına geldiği söylenen Haham sözcüğü tercih edilmiştir. Özetle her haham zaten Rabbi'dir. Yahudi

---

[29] Bizim politikacılara olan benzerliğe de dikkat etmek gerekir.

[30] İtaatkar söylemlerde Rabbi kelimesinin karşılığı "din âlimi, öğretmeni" olarak açıklanır.

ulusunu yüzyıllar boyunca felaketten felakete, sürgünden sürgüne, kırımdan kırıma sürükleyen işte bu Rabbilerdir.

Bazı seyrek akıllıların yazdığı gibi İbranice Rabbi kelimesinin dilimizde tam karşılığı "öğretmenim, hocam veya efendimdir" ya da Türkçe karşılığı "din âlimi, öğretmeni" demek kolaydır. Ama bu sadece işin kolayına kaçan ve bilgisizce olmakla da kalmayan "**itaatkâr**" bir söylemdir. Neden derseniz; bu kelime Tevrat'ın Grekçe tercümesi olduğu söylenen kitapta; birçok yerde, Yunanca karşılığı olan 'Kyrios' olarak tercüme edilmiştir. İtaatkâr söylemcilerin bilmedikleri; Tevrat'ta Tanrı'nın İbranice özel adı olan Yahve (YHWH) ile yine Tanrı'ya "Efendi" anlamında sesleniş biçimi olan Adonay kelimelerinin de Yunancaya "**Kyrios**" olarak tercüme edilmiş olduğudur.[31] M. Sakioğlu da "Matta'ya göre İncil ve Luka'ya göre İncil" yazarlarının; Rabbi deyimlerini, Yunancaya "Kyrios" yani Rab-Tanrı anlamında çevirdiklerini yazar. [32] Markos'a göre İncil'de İsa'ya Rabbi diye hitap edilirken, Matta'ya göre İncil'de İsa'ya "Ya Rab" diye hitap edilmektedir. "***Petrus İsa'ya Ya Rab dedi, burada bulunmamız ne iyi oldu.***"[33]

Açıkça görüldüğü gibi; bu "aracı sınıfı" oluşturan adamlara hitap şekli, Tanrı'ya hitap şekliyle aynıdır. Üstelik bu kadar da değildir ve ilerleyen bölümlerde bu Yahudi Rabbilerinin Tanrılık özentilerine sıkça tanık olacaksınız. Hemen burada bir örnek vermek gerekiyorsa bunlardan birisi; bu densizlerin, "***yiyeceğe ihtiyaç duyduklarında bir buzağı yarattıklarını***" hiç çekinmeden kayıt altına almış olmalarıdır.[34] Talmud'ta yazdığına göre bu Hahamların bazıları da, (hepsi değil) ***insan ve karpuz yaratmaya kadirdir***. Onlar bu garip söylemleriyle her ne kadar

---

[31] Bu "Kyrios" terimi, Hıristiyan teolojisine göre de hem muallim, hem İlahi Rab, hem de kral anlamlarını içinde bulunduran bütün şeref ünvanlarını ifade eder.

[32] M. Sakioğlu a.g.e. sh.321

[33] Matta'ya göre İncil, 17: 4

[34] Rabbi A.Parry, Talmud Nedir?. sh.132

Tanrılığa özenseler de biz bu çalışmamızın içinde kendilerini Yahudi peygamberleri olarak adlandıracağız. Bunun nedenlerini bu kitabın sayfalarını okurken daha iyi anlayacaksınız.

Şimdi biz size yine yeni bir şey söyleyelim: Tarih boyunca Yahudi halkının başına gelenler; Yalnız Yahudi halkının değil, yazılı tarihin en büyük ironilerinden biridir. Neden derseniz şundandır: ***Sion'un saf altınla tartılan sevgili oğulları*** edebiyatını bir yana bırakacak olursak; bütün tarih boyunca "Aracı sınıfları" tarafından bu kadar sömürülmüş, ezilmiş, kandırılmış, felaketlere uğratılmış başka bir halk yoktur da ondan.

Bu sözlerimizi biraz açalım da sözden ibaret kalmasın: Yahudilerin Kutsal Kitapları Eski Ahit'te; yani Tevrat'ta Yahudi peygamberlerinin yazdıklarına göre, bu halkın varoluş nedeni, eski adı Levili kâhinler olan Yahudi peygamberlerini beslemekten ibarettir. Bu söylediğimiz için kanıtımızı da Eski Ahit'ten verelim. Daha Mısır'dan çıkış hikâyesinden başlayarak bu halkın çöldeki seyyar tapınağa girme hakları yoktur; çünkü yasaktır ve cezası ölümdür. Daha sonra Kudüs'te yapıldığı söylenen tapınağa girme hakları da olmayacaktır. Çünkü yasaktır ve onun da cezası ölümdür. Ahit sandığını taşıma hakları yoktur; bırakın sandığı taşımayı yanına yaklaşma hakları bile yoktur. Tevrat'ı okuyarak yorumlama hakları da yoktur. Bunları da bırakın bir yana; kendi kurbanlarını kesme hakları bile yoktur. Çünkü kurbanı Levili bir kâhin kesmeli ve payını almalıdır

Sözün kısası: Yahudi halkının Tanrıları Yehova'ya hizmet etme hakları bile yoktur. Neden yoktur; çünkü bu haklar "efendi"lere aittir. Efendiler kimlerdir diye soruyorsanız onu da Musa söylesin: "Musa kapıda durdu ve söyledi: **Kim efendi ise bana gelsin! Ve bütün Levi oğulları onda toplandı.**"[35]

Bilindiğinin tam tersine olarak Yahudi halkının varlık nedenleri işte bu efendileri beslemekten ve onların çıkarları uğruna sü-

[35] Çıkış 32:26 eski tercüme.

rülmek ve sürünmekten başka bir şey değildir. Yalnızca efendilere ondalık vermeleri söz konusu olduğunda hatırlanırlar.[36] Bu konuları daha sonra ayrıntılı olarak ele alacağız ama bir Yahudi'nin bir kâhine vermesi gereken armağan sayısının yirmi dört olduğunun, Talmud kitabında kayıt altına alınmış olduğunu belirtirsek ne demeye çalıştığımız daha iyi anlaşılacaktır.[37] Yani bu densizler Yahve'ye akıl verdiklerini söyleyerek ya da kadın ve karpuz yaratabildiklerini yazarak Tanrılığa özenirler ama kendi başlarına karınlarını doyurmaktan acizdirler.

Sözü çok fazla uzatmanın bir gereği yok; bu insanların yaklaşık iki bin yıl boyunca vatansız kaldıkları; oradan oraya sürüldükleri ve sürüklendikleri, kıyımlara uğradıkları tarihin yazdığı gerçeklerden biridir. Bugün de çok kısa tarihli bir devletleri vardır ama durumlarında bir değişiklik olmadığı gibi, daha kötüye gittiği de söylenebilir. Çünkü eskiden hiç değilse bir savaşın içinde değillerdi; şimdi tam ortasında bulunmaktadırlar ve içinde bulundukları savaşın da bir ucu yok.[38] Bazıları bütün bu olanların nedeni ve suçlusu olarak; İsrail Devleti'nin kurulmasına yardımcı olan Batı dünyasını suçlamak eğilimindedirler. Haksız değillerdir belki ama yanlış pencereden bakmaktadırlar. Diğer pencereden bakabilirlerse; Batılı ülkelerin bu davranış biçimle-

---

[36] Ondalık; bir Yahudi'nin gelirinin veya ürününün onda birine eşit bir tutarı "gönüllü olarak" kâhinlere vermesini gerektiren bir vergi biçimidir.

[37] Rabbi Aaaron Parry, Talmud Nedir? Sh.92. Gözlem Gazetecilik Basın yayın. Kasım 2005

[38] Son Yahudi Filistin çatışmasında bazı Yahudiler bir yandan piknik yaparken diğer yandan çoluk çocuk dürbünlerle İsrail ordusunun Filistinlilerin başına nasıl bomba yağdırdığını seyrediyordu. Bizim "ulusal basın"da bu duruma şaşırıp kalmış "aman ne kadar ayıp" türünden sözler ederek bu sahneleri gösteriyordu. Müslüman kardeşler de "vah vah, cık cık" gibi garip sesler çıkartarak hayretlerini belirtmekle meşguldü. Boşuna hayret etmesinler, bunda şaşılacak bir şey yoktur çünkü peygamberleri Musa'nın bir emri şeklinde Kutsal Kitaplarında yazılıdır. "Musa savaştan dönen ordu komutanlarına - binbaşılara, yüzbaşılara- öfkelendi. Onlara, "Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?" diye çıkıştı, şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın."

rinin altında, "içerdeki problemi" mümkün olduğunca uzağa yani Orta Doğu'ya "ihraç etmek" kaygısının yattığını göreceklerdir.

Bütün bu uzun zaman boyunca Yahudilerin başlarına gelenlerin haklı mı haksız mı olduğu bu kitabın konusu değildir. Biz bunu değil; bütün bunların nedeni olduğunu düşündüğümüz Yahudi peygamberlerinin tutum ve davranışlarını tartışmayı yeğleriz. Ne var ki bunu yapabilmenin temel koşulu; Yahudilerin Kutsal Kitabı ve onun bağlantıları olan kitaplar topluluğunun dipsiz kuyusuna inmek cesaretini gösterebilmektir.

Cesaret sözcüğünü bilerek kullandık çünkü sayısız Yahudi peygamberinin iki bin yıl boyunca dantel işler gibi incelikle işlediği, özenle kurguladığı, dikkatle kontrol ettiği, binlerce efsane, binlerce masal, binlerce rivayet ve bir o kadar da uydurmayla özene bezene sarıp sarmaladığı kitaplardır söz konusu olan. Siz bunların üzerine "**Moşe dönemi ile ikinci Mabet'in M.S. 70 yılında yıkılmasına kadar Yahudi halkının içinden en az bir milyon peygamber çıktığı**" bilgisini de eklerseniz, yukarıda vurgulamış olduğumuz "cesaret" sözcüğü daha iyi anlaşılacaktır.[39]

YENİ BİR DÜNYA MODELİ

Bu bir milyon Yahudi peygamberi aradan geçen iki bin yıl içinde iki milyon sayısını çoktan geçmiş olmalıdır ama sorun bu kadarla da kalmaz. Çünkü Judeo-Hıristiyan kültürden beslenen Hıristiyan bilgelerde; bu konulara katkıda bulunmak için en az Yahudi peygamberleri kadar hevesli ve kararlıdırlar. Bu çalışmanın içinde adlarının sıkça geçmesi de, bu hevesleri ve katkıları nedeniyledir. Bu durumda Judeo-Hıristiyanlık olarak tanımladığımız bu kavram hakkında da bir şeyler söylememiz gerekmektedir ki ilerleyen bölümlerde ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılabilsin.

[39] A.Parry, a.g.e. sh.19

Önce bir tespit: Hıristiyanlığın; Yahudiliğe rağmen doğduğu ve onunla kıyasıya mücadele ederek geliştiği, Hıristiyan geleneğin açık bir söylemidir. Daha ileri gidenler Yeni Ahit'in, Eski Ahit'e verilen bir yanıt olduğunu bile söylerler.[40]

Ama görünen açık gerçek bu söylemin tam tersine, özellikle kıta Avrupası'ndaki halkların, Yahudi din geleneğini neredeyse hiç itirazsız olarak, Hıristiyan din geleneğinin içine kabul ederek benimsemiş olduklarıdır. Bu kabulün temel nedeni; Hıristiyan dini geleneğinin kendisine ait bir "Yaratılış Hikâyesinin" olmamasıdır. Aynı nedenle Hıristiyanlık; Eski Ahit'in İsa'ya kadar olan hikâyesini olduğu gibi almış ve mutlak doğru olduğu kabulüyle kendi geleneğinin temelleri arasına katmıştır. Hıristiyan geleneğin bu Eski Ahit hikâyelerine katabildiği tek şey; Tanrı'nın dünyaya son müdahalesinin İsa Peygamberi göndermek olduğudur.

Doğal sonuç; Hıristiyanlığın dinsel yapısının içine aynen kabul edilmiş olan Yahudi din geleneğinin, çok uzun bir zaman boyunca, hiçbir eleştiriye açık olmadan, aslında buna gerek de duymadan, apaçık bir Tanrı gerçeği olarak kabullenilmesidir. Bu kabulün doğal sonuçlarının nerelere kadar uzandığını ise hayal bile edemezsiniz.[41] Üstelik siz bırakın o eski zamanları bir yana;

---

[40] S. Jay Gould, Darwin ve Sonrası, sh. 157 TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Mayıs 2005

[41] Bu Judeo-Hıristiyan kültür bugün tek kültür modeli olarak küresel egemenlik iddiası taşıyan yeni bir modeldir. Adına da Batı uygarlığı denilir ama uygarlığın hangi basamağında kaldığı bilinmemektedir. Bu egemen kültürün biricik hedefi ise kendinden olmayan ulusal kültürlerin önce bozulması, sonra değiştirilmesi ve nihayetinde bütünüyle yok edilmesidir. Bu nedenle de abartılı ve açık bir aşağılamayla size kendi kültürünü dayatır. Örneğin Rembrand gibi resim yapamıyorsanız, yaptığınız resim değildir. Bu sizin binlerce yıllık minyatür sanatınızı yok eder. Mark Twain gibi hikaye yazamıyorsanız, yazdığınız şey hikaye değildir, Sonuç Ömer Seyfettin gibi Dünya devi bir hikayecinin unutulmasıdır. Ernest Hemingway ya da Emile Zola gibi roman yazamıyorsanız, yazdığınız şey roman değildir. Sonuç Orhan Pamuklardır. Beethoven gibi klasik ya da Beatles gibi popüler müzik yapamıyorsanız, yaptığınız şey müzik değildir. Sonuç kendi klasik müziğinizin ve halk

günümüzde bile Katolik ve Ortodoks papazlar için Yahudilerin Kutsal Kitabı Eski Ahit, asla bir tarihsel kaynak değil, Kutsal Ruh'un verdiği ilhamlarla yazılmış bir kitaptır. Bu nedenle de ne kendisi ne de otoritesi tartışılamaz.

İşte bu söylediğimiz nedenlerle konu Yahudi geleneğinin eleştirisi olunca; yalnızca papazlar değil, en özgür düşünceli Hıristiyan bilim adamları dahi eleştiri yolunun yarısında durmaktadırlar. Bunun asıl düşündürücü yanı ise, bu yarı yolda duruşun, bu bilim adamlarının kendilerine rağmen gerçekleştirdikleri bir duruş olmasıdır. Neden derseniz; Eski Ahit'te adları geçen Avram, İshak, Yakup, Musa ve diğerleri gibi uzak atalarının tarihsel kişilikler olmadıklarını yazanlar da bu bilim adamlarıdır. Mesela Herbert Livingston, metinlere dayalı hipotezin ortaya attığı teorinin sonuçlarını listelerken ***"Eski Ahit'de ismi geçen birçok karakter gerçek şahıslar değil, hayal ürünüdür. En iyi tahminle bu kişiler, efsaneleştirilmiş kahramanlardır"*** diye yazar. Üstelikte bu kişisel görüşü değil metinsel eleştiri konusunda çalışan bilim adamlarının ortak görüşüdür. Ancak buna rağmen araştırmalarının geri kalanını çöpe atmak pahasına ancak o kadarını yazabilmişlerdir. Bu da nedensiz değildir çünkü bilinçaltlarında yatan derin düşünce biçimi; Yahudi geleneğinin temelinde kendine özgü, diğer putperest halkların inanç biçimlerinden farklı, yüksek bir şeyin var olduğunu varsaymaktadır. Bu o kadar kesin bir gerçektir ki, Rus Dinler Tarihi bilgini Sergei Tokarev "**Bilimsel etiket taşıyan en özgür araştırmacılar bile Yahudi halkına özel olarak seçilmiş bir halk, bu halkın**

---

türkülerinizin yok olmak üzere olmasıdır. Kanıtı da müzik yaptıklarını zannederek "Ulusal Basın" ekranlarını dolduran zıpır oğlanlar ve oynak kızlardır. Sonuçların toplamı: Sanatçınız yok, romancınız nanay, hikayeciniz mafiş, şiir bitti, ulusal müziğinizin ruhuna el Fatiha. Mutfağa ne gerek var; cola içer hamburger yersiniz. Ondan sonra da şarkıcı niyetine Gülya ile Hülben'i dinler dinler mutlu olursunuz. **Bin kere de müstahaksınız.**

dinine ise Tanrı'nın açılışı olarak bakmaktadırlar" diye yazar.[42]

Hıristiyan bilim adamlarının Yahudiliğe bu bakış açısı da nedensiz değildir; çünkü bu özgür düşünceli bilim insanları da elma gibi gökten düşmemiştir. Bu dünyada doğmuş, bir dine mensup olan bir ailede büyümüş, mensubu oldukları bir kültür çevresinde eğitilmiş, ruhsal dünyaları bu çerçeve içinde oluşmuş insanlardır. Bunlar da yetmemiş ve daha çocukluklarından başlayarak; genellikle bir kilise ya da sinagogla birlikte çalışan, çocuklara yönelik pazar okullarında dinsel bir eğitimden de geçirilmişlerdir. Bütün bunların doğal sonucu ise yukarıda söylemiş olduğumuz yarı yolda duruştur. Bu duruşlarının doğal bir sonucu olarak da; Tanrı'nın seçilmiş halkı olan Yahudiler karşısında; **"Ağaçlardan inenler"** grubundan olmayı kabullenmekle kalmamış, "ağaçlardan inenler" grubundan olmayı sonuna kadar da hak etmişlerdir.[43]

Bu söylediklerimiz için de birkaç örnek verelim ki sözden ibaret kalmasın. Mısır asıllı Fransız yazar Gerald Messadie; Yahudilik ve Kutsal Kitapları üzerinde yoğunlaşmış bir yazardır. İşte bu yazar "Musa" isimli kitabında aynen şunları yazar: "**Tanrı'nın Musa'ya söylediği iddia edilen, gerçek olması imkânsız şu sözleri ise -teolojik nedenlerle- bilmezlikten gelelim."**[44] Burada iddia eden yani yazan, Yahudilerin Kutsal Kitabı Tevrat. Gerçek olması imkânsız sözler, yani Tevrat'ta yazılı olansa; "Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylece fira-

---

[42] A. Sergei Tokarev, sh.396

[43] İsrail'in Likud partisinin lideri ve Başbakan Yitzhak Şamir'in Birleşmiş Milletler kararının 14 Kasım 1975 günü oylanmasından sonra, aynen şunları söylemiştir: "**Ağaçlardan inen insanlardan meydana gelen ulusların Dünyanın liderliğini üstlenmeleri kabul edilecek bir şey değildir. İlkeller nasıl kendilerine ait fikirlere sahip olabilirler? Birleşmiş Milletlerin kararı bize bir kere daha göstermiştir ki biz diğer uluslar gibi değiliz." Kaynak:** Roger Garaudy, Siyonizm Dosyası, sf. 193. Bu konuda Turgay Şık'ın Gözdağı adlı eserine de bakılabilir. Ötüken Yayınevi

[44] Gerard Messadıe, Musa , sh.588

vunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'bim" ayetleri. Bunu bilmezlikten gelmeye çalışan ise Musa adındaki kitabın yazarı G. Messadie'dir.

California Üniversite'sinden bir akademisyen olan Prof. Dr. R. Elliot Friedman ise Yahudilerin Kutsal Kitabı Eski Ahit'e yapılan eklemeleri ve bozmacaları belirlemeyi amaçlayan çalışmasına "Bu kitabın ilk ve son sayfası Kitabı Mukaddes'in büyüklüğünü, güzelliğini ve kudretini takdir etmektedir" sözleriyle başlar.[45] Üstelik kendisi metinsel tenkitçilerin önde gelenlerinden birisidir. Bu nedenle de Tevrat'ı yazanın Musa olmadığı kanısındadır. Yine G. Messadie Tevrat'ta açıkça yazılan "**Musa savaştan dönen ordu komutanlarına -binbaşılara, yüzbaşılara- öfkelendi. Onlara, "Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?" diye çıkıştı, Şimdi bütün erkek çocukları ve erkekle yatmış kadınları öldürün. Yalnız erkekle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın"**[46] ayetlerine karşı "Musa'nın bu emri vermiş olduğunu kabul edemem" diye yazar.[47]

Alman kadın ilahiyatçı Vera Zıngsem ise sorunu açıkça ortaya koyar ve bunları "**Bizim Hıristiyan-Yahudi öğeleriyle şekillendirilmiş olan kültürümüzde alışkın olduğumuz davranış şekli**" olarak tanımlar.[48] Zıngsem'in yakındığı bir diğer konu da "Musevi-Hıristiyan gelenekleri; bize kadın ve erkeği eşit haklara sahip eşler olarak algılamamızı sağlayacak yaratılış hikâyeleri sunmamıştır" şeklinde özetlediği Musevi-Hıristiyan gelenekleridir ki, tam olarak bizim Judeo-Hıristiyan olarak adlandırdığımız şeyden bahsetmektedir.[49]

Burada dikkat etmemiz gereken noktalardan birisi yukarıda vermiş olduğumuz üç örnekten birisi olan Prof. R.Elliot

---

[45] R. Elliot Friedman, Kitabı Mukaddes'i Kim Yazdı? Sh. 11. Kabalcı yayınları, İst. 2004

[46] Çölde Sayım 31:14-18

[47] G. Messadie a.g.e. sh. 583

[48] Vera Zıngsem, Lilith, sh.201

[49] Vera Zıngsem, a.g.e. sh.51

Friedman'ın bir akademisyen, Vera Zıngsem'in bir yüksek ilahiyatçı, G. Messadie'nin de ünlü bir araştırmacı yazar olduğu gerçeğidir. Rus Sergei Tokarev'in *"Bilimsel etiket taşıyan en özgür araştırmacılar"* tanımlaması için ideal tiplemelerdir. Tarihin herhangi bir noktasından çıkıp gelmiş insanlar değil, günümüz yazarlarıdır. Bunların yaptığı çalışmaların dine karşı bilim ya da dine karşı sekülerlik çekişmesi olarak geliştiğini düşünmek de yersizdir. Çünkü açıkça görüldüğü gibi büyük çoğunluğu dinsel gelenekler içinde eğitim almış ve Kutsal Kitabı en az din adamları kadar iyi bilmekte olan insanlardır.

Peki, bu özgür düşünceli insanları sınırlayan güç nedir?

Bu sorunun yanıtını vermek için on birinci yüzyıla kadar geri gitmemiz gerekmektedir. Daha sonra bu konuyu ayrıntılı olarak ele alacağımız için bir tek örnekle yetineceğiz. 11.yüzyılda Müslüman İspanya'da yaşayan ve kendi halinde bir saray hekimi olan İzak Yaşuş adında bir Yahudi vardır. Bu İzak Yaşuş, Eski Ahit'in Yaratılış kitabının 36. kısmında adları sayılan Edom kralların, Musa'dan çok sonraki tarihlerde yaşamış olduklarını görünce; bu bölümün Musa öldükten sonra birileri tarafından Kutsal Kitap'a eklendiğini söylemek gibi bir dikkatsizlik ya da tedbirsizlik göstermiş ama derhal söylediğine pişman edilmiştir. Bu nedenle de adı "Densiz Yaşuş" olarak kalmıştır.

Densiz Yaşuş'a bu lakabı takan da yine bir Yahudi Rabbisi olan Abraham İbni Ezra adında birisidir ve açıkça Yaşuş'un kitabının yakılmayı hak ettiğini söylemiştir. Ama kendisinin de bu konularda derin kuşkuları olduğunu ifade eden ***"Bunu anlayan sessiz kalmalıdır"*** sözleri; kendisinden sonra yaşayan pek çok kişi için önemli bir uyarı olmuştur.

Yani geleneğin yaşaması sizin sessiz kalmanıza bağlıdır; ***"siz sessiz kaldıkça"*** gelenek yaşayacaktır ve önemli olan geleneğin yaşatılmasıdır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz bu "itaatkâr" duruşun nedenleri bundan ibaret değildir. Bir de İkinci Dünya Savaşı'dan sonra icat

edilen Anti-Semitizm adında bir kavram vardır. Nedir bu diye soracak olursanız; açıklaması öyle pek kolay değildir. Son tahlilde; Yahudi olmayan birisinin; Yahudiler hakkında bir düşünce açıkladığı zaman bunun, Yahudi karşıtı bir eylem olarak kabul edilmesidir diyebiliriz. Mükemmel bir savunma kalkanı ve Siyonizmin muhteşem icatlarından biridir. Türkçesi; sürekli olarak "ezilmiş ve soykırıma uğramış halkı" yani "mazlum"u oynamaktır.[50] Buna da bir örnek verecek olursak; dangalak bir Yahudi peygamberi İsraillilerin yeterince çoğalması için "***kadınların her gün doğum yapacaklarını***" yazabilir.[51] Bunda hiçbir sakınca yoktur. Ama çağdaş bir yazar; "***kaynaklarının ötesinde çoğalmak Yahudilerin her zaman temel arzusu olmuştur***" şeklinde gayet masum bir görüş belirtirse, bu "***anti-semitik yazılı bir saldırıdır***." İşte Anti-semitizm dedikleri şey budur.

Sonuç; devletlerin de, ulusların da, insanların da, "Anti-Semitizm" yapmamak adına, "***hiçbir şey yapmamalarıdır***" şeklinde özetlenebilir. Yani onların size "Yahudi olmayanlar insan değil hayvandır" deme hakları vardır.[52] Ama bu veciz düşünceye karşı sizin bir görüş bildirme hakkınız yoktur. Olur da "Hayvan senin babandır" türü bir görüş belirtirseniz; işte bu "***Anti-semitik yazılı bir saldırı***" olur.

Bunlar eski hikayeler diyorsanız yenileri de vardır. Yıl 1975; söyleyen İsrail'in Likud partisinin lideri ve Başbakan Yitzhak Şamir; söyleme nedeni "**üstün ırk**" kavramına olan inancını, Siyonist ırkçılığın bir kolu olarak gören Birleşmiş Milletler kararı. Söylediği de şu: "**Ağaçlardan inen insanlardan meydana gelen ulusların dünyanın liderliğini üstlenmeleri kabul edile-**

---

[50] 2009 yılındaki Filistin savaşında İsraillilerin; bir yandan Filistinlilerin üzerine bomba yağdırırken, diğer yandan da internet sitelerinde "İmdat, imdat, bizi katlediyorlar" diye Batılı dostlarından yardım istemeleleri de bu dediğimizin bir başka örneğidir.

[51] Dr. Michael Higger, Yahudi Ütopyası, sh. 102 Ozan Yayıncılık, İstanbul 2006

[52] Robert H. Williams, Siyonistlerin Nihai Dünya Düzeni, sh. 70. Ozan yayıncılık, Nisan 2006

cek bir şey değildir. İlkeller nasıl kendilerine ait fikirlere sahip olabilirler?"[53]

Dinleyenler mi diyorsunuz; başta isimleri itinayla anılan Judeo-Hıristiyanlar olmak üzere, bütün dünya! Neden hiç itirazsız dinlemekle kalmayıp bir de üstüne "ağaçlardan inenlerden" olmayı sessizce kabulleniyorlar? Çünkü bu konuda açıklanacak her görüş, söyleyecekleri her söz, "Sami karşıtı" ve ***Anti-Semitik yazılı bir saldırı*** olarak kabul edilecektir. Eski Ahit dolayısıyla icat edilmiş bir "ortak geçmişi" ve tarih boyunca "ezilmiş ve soykırıma uğramış mazlum halk" masallarını da konunun içine katarsanız, bırakın siz "***Anti-Semitik yazılı veya sözlü bir saldırıda***" bulunmayı, üstelik korunma ve kollanmaları da gerekmektedir.

İşte tam da bu nedenle; konu Yahudi geleneğinin eleştirisi olunca, karşınızda Yahudilerden önce bu Judeo-Hıristiyanları bulursunuz. Doğal sonuç; itiraz ettiğiniz bir konuda, yüzlerce de değil, önceden hazırlanmış binlerce itirazla karşılaşmanızdır. Konuyu bir örnekle açalım ve ne demek istediğimizi daha iyi anlatalım: Yahudilerin İsa'dan dolayısıyla da Hıristiyanlıktan bin yıl kadar önce yaşadığını söyledikleri bir kral-peygamberleri vardır; Davut! Yahudilerin Kutsal Kitabı Eski Ahit; hem kral hem de peygamber olduğu söylenen bu Davut'un nasıl bir kan dökücü, nasıl bir ahlak düşkünü olduğunu uzun uzun anlatır.[54] Bu anlatının içinde adam öldürmekten yağmaya, katliam yapmaktan puta tapmaya, başkasının karısı ile zina etmekten vatan hainliğine kadar ne ararsanız vardır. Ölüm döşeğinde iken bile yatağına koynunda yatıp kendisini "ısıtacak" genç bir kız alacaktır.[55] Üstelik bunları anlatan da Kutsal Kitabın kendisidir ama siz bu Davut hakkında tek kelime bile ederseniz; karşınızda Yahudilerden önce bu Judeo-Hıristiyanları bulmanız kaçınılmazdır.

---

[53] Roger Garaudy, Siyonizm Dosyası, sf. 193. Bu konuda Turgay Şık'ın Gözdağı adlı eserine bakılabilir. Ötüken Yayınevi

[54] İlgili bölümde biz de uzun uzun anlatacağız.

[55] I. Krallar 1: 2-4 "Görevliler bütün İsrail'i aradılar; sonunda Şunemli Avişag adında genç ve güzel bir kız bulup krala getirdiler"

Çünkü hangi akılla yaptılar ve nasıl becerebildilerse; İsa Peygamber'in ataları arasına bu Davut'u da yerleştirmeyi başarabilmişlerdir.

Hıristiyan geleneğin ısrarla "Babasız" doğduğunu belirttiği ve mantıklı ya da değil, olur ya da olmaz ama "**Dünyalı bir babası olmadığını**" üstüne basa basa söylediği bir çocuk için, bir ucu Davut'a kadar uzanan bir soy ağacı yazmak, elbette ki üstün yetenekler gerektiren "şaşılası" bir beceridir.[56] Üstelik İsa'yı doğuran kadın olan Meryem'in Dünyalı kocası olan Yusuf'un; İsa doğuncaya kadar Meryem'e hiç ilişmediği, ancak İsa doğduktan sonradır ki, İsa'nın kardeşleri olması gereken diğer çocukların doğması için, Meryem'e yardım ettiği de Hıristiyanların Kutsal Kitabı olan İncil'in kayıtları içinde yerini korumaktadır. Zaten Vatikan'daki Kardinalle temsil edilen Papalık makamı da; 1854 yılında Meryem'inde İsa gibi günahsız olduğunu ve göğe yükseldiğini karara bağlayarak bunları bir dogma halinde ilân etmiştir.[57] Buna göre "İsa da, Meryem de günahsızdır, asli suçtan uzaktır. Meryem, Tanrı yanında şefaatte bulunabilir. O, göğe yükselmiştir."[58]

---

[56] İlgili bölümde bu yetenekli bilgeyi elbette kutlayacağız.

[57] Meryem'e şu görkemli ünvanlar verilir: *'Tanrı'nın kutsal anası', 'sabah yıldızı', 'cennetin kapısı', 'günahkârların sığınağı', 'Hıristiyanların destekleyicisi ve yardımcısı', 'meleklerin, gökün ve evrenin kraliçesi', 'Dünyanın Mesih ile ortak kurtarıcısı', 'Avukat, aracı veya meyancı'* vs...

[58] Bu konuda herkes aynı fikirde değildir. Brüksel İncil Kilisesi buna şiddetle karşı çıkar ve Meryem ananın doğuştan günahsızlığı konusunu bir yanılgı olarak kabul eder. "Katolik ve Ortodokslar Meryem'in 'anne karnında oluşmaya başladığı andan itibaren aslî günahtan tamamen arı kaldığını veya korunduğunu' bildirip 'hayatı boyunca da Meryem'in hiçbir günah işlememiş' olduğunu öğretirler Meryem'in lekesiz varoluşu görüşü 1854 yılında resmen onaylanmış ve tüm Hıristiyanlarca kesinlikle kabul edilmesi gereken bir dogma olarak ilan edilmiştir. Oysa Kutsal Kitabın hiçbir yerinde böyle bir görüş veya düşünce bile mevcut değildir. Kutsal kitap çok açık bir ifadeyle içinde Meryem de olmak üzere bütün insanlığın günahlı olduğunu ve günahlı doğduğunu vurgular. Meryem ananın ebediyen bakire kalması görüşü: Katolik ve Ortodoksların diğer bir yanılgısı da Mesih'in doğumundan sonra

Sonuç olarak Hıristiyan inançlarına göre Meryem bu dünyadan hiçkimse ile ilişki kurmadan İsa' ya hamile kalmıştır. Bu durumda Meryem'in kocası olduğu halde; İsa'nın babası olmadığı, "üstüne basa basa, ısrarla ve daima" söylenilen Yusuf'un, İsa ile bir kan bağı olmadığı açıktır. Bu durumda **"babasız"** doğduğu belirtilen İsa Peygamber'e, Davut'a kadar uzanan bir soy ağacı düzülmesinin garipliği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. İşte bu garabet Yahudi geleneğin Hıristiyanlık üzerindeki etkilerinin açık bir örneğidir ki, Yahudi geleneğini korumak adına; Hıristiyanlığın, İsa'nın babasız doğduğu söylemini inkâr etmekten başka bir anlamı olmasa gerekir.

İşte yukarıdan beri anlatmaya çalıştığımız bu düşünce kalıbına biz; Judeo-Hıristiyan düşünce yapısı adını vermekteyiz. Çünkü artık anlatabilmeyi başarmış olduğumuzu umduğumuz bu Judeo-Hıristiyan düşünce yapısı; iki ayrı dinin ortak geleneği haline gelmiş ya da getirilmiştir. Sonuç; yeni bir model olarak küreselleşmeyi amaçlayan Judeo-Hıristiyanlıktır. Temellerini de Yunan felsefesi, Yahudi düşünce sistemi ve Roma devlet geleneği oluşturur.[59]

Meryem'in Yusuf ile normal bir karı-koca yaşamına sahip olmayıp onun ebediyen bakire kalması ve dolayısıyla Yusuf'tan da çocukları olmayı öğretileridir. Biz Mesih İnanlıları Kutsal Kitap verilerine dayanarak Meryem'in yalnızca Mesih'in doğuşuna kadar bakire kaldığını fakat Mesih'in doğumundan sonra Meryem'in aynen diğer insanlar gibi Yusuf ile beraber normal bir karı-koca yaşamına sahip olup hatta bunun sonucunda birçok çocukları bile olduğunu kabul ederiz. Zaten bizzat melek Gabriel Yusuf'a 'Meryem'i kendine karı olarak almaktan korkma' (Mat.1:20) diyerek açıkça Meryem ve Yusuf'un normal bir aile yaşamı sürdürmesinde bir sakınca olmadığını belirtmiştir. Yusuf meleğin talimatı üzere 'Meryem'i eş olarak yanına aldı. Ne var ki Meryem oğlunu doğuruncaya dek Yusuf onunla birleşmedi' (Mat.1:24-25). Açıkça görüldüğü gibi Yusuf yalnızca İsa doğana dek Meryem'le birleşmedi. Bundan sonrası için hiçbir sınırlama yok.

[59] Bu ortak gelenekte ne yazıktır ki bugün Batı Medeniyeti adını vermekte olduğumuz şeyin kültür pınarlarının ortak kaynağını oluşturmaktadır. Doğal sonuç; Batı'nın "Aydınlanma Çağı" denilen zaman ayıracından bu yana; Dünya kültürü üzerindeki hegemonyasıdır. Bilimde, kültürde, sanatta, yaşam bi-

Bu ortak gelenek iki bin uzun yılı bulan geçmişi içinde yeterince incelenmiş; açıkları saptanmış, boşlukları yamanmış, diğer sorunları tespit edilmiş, bunlara yanıtlar hazırlanmış ve gerekli olan her türlü önlem alınmıştır. Bu nedenle de Yahudi geleneği hakkında bir şey söylemeye çalışan her araştırmacının karşısına; Yahudilerden önce ve gerçekten yerli-yersiz bu Judeo-Hıristiyanlar çıkmaktadır. Bu yerli-yersiz karşı çıkışların içinde doğal bir savunma refleksi olarak karşılayabileceğiniz düşünceler olabileceği gibi; apaçık yalan olanlarda vardır ve işin asıl düşündürücü yanı da bu yalanların inanç adına söylenmesidir. Bu çalışmanın içinde bunların yüzlerce örneğini göreceksiniz.

Bu söylediklerimizin de sözden ibaret kalmadığını bu kitabın içinde de ele almak zorunda kalacağız ama burada da birkaç kelimeyle söz edelim. Bu sözünü ettiğimiz Judeo-Hıristiyan kaynakların yazdığına göre; M.S. 90'lı yıllarda toplanan bir Yahudi meclisi vardır. Bu meclisin tarihe geçmiş olan ismi Jamnia Sinodu'dur. Bu meclisin asli görevi de elde bulunan yüzlerce kitap içinden bir seçim yapmak ve bunlardan birini resmen Tevrat olarak ilan etmektir.[60] Bu konuda yazılanlara göre bu Yahudi

---

çiminde ve aklınıza gelen her şeyde. Bu, şu demektir: Egemen kültür her alanda kendi bildiğini okuyacaktır. Size düşen ise bütün bu konularda; daha doğrusu hayata dair her şeyde, adına Judeo-Hıristiyan dediğimiz bu ortak geleneğin yazdıklarını okumak ve söylediklerini dinlemektir. Çünkü bilgi de dâhil olmak üzere etrafınızdaki her şeyi bu egemen kültür şekillendirmektedir ve şekillendirecektir. Bu şekillendirmeler bilginizi ve kültürünüzü denetlemekle de kalmaz. Sizin sınırlarınızı belirleyecek olan kaynakları da oluşturur ve sunar. Kaçınılmaz sonuç için bir tek örnek verelim: Bilimsel ya da değil; yapılan her araştırmanın, yazılan her tezin, hazırlanan her çalışmanın kaynaklarını bu size sunulan bilgilerin oluşturmasıdır. Üstelikte size sunulduğu kadarıyla...

Yeni silahları da beceriksiz ve bilgisiz politik liderlerinizin önderliğinde onursuzca kapısında süründüğünüz AB'dir. Gözlerinizi açmak zahmetine katlanırsanız, siz de görürsünüz.

[60] Çok ilginç bir bilgi notu olarak belirtelim ki İsa hakkında yazılan her şey bu tarihten sonra başlamıştır. Anlaşıldığı kadarıyla Jamnia Sinodu'nun kararları kimseyi memnun edememiştir.

Meclisi görevini yapmış ve ortalarda gezinen yüzlerce kitap arasından "şu iyidir bu değildir" ya da "bu uydurmadır bu değildir" gibi bir "seçmece" yöntemiyle bir kitaplar topluluğunu resmi Tevrat olarak ilan etmiştir. Bu kadarla kalsa yine iyi. Çünkü yine bu Judeo-Hıristiyan kaynakların yazdığına göre M.S. 90 yılında yapılan bu seçmece eylemi sonucunda; Septuagint adındaki Grekçe kitapta mevcut olan 45 kitabın 6 tanesi de "**insan uydurması**" olarak değerlendirilmiş ve yine "**uydurma**" olduğu gerekçesiyle kanondan çıkarılmıştır.[61]

Bunları biz uydurmuyoruz; tarih bilimi de, kendi özel kaynakları da böyle yazmaktadır. Şimdi bu bilgilerin ışığı altında; bütün bunları bilen bir din bilimcisinin "**Kutsal Kitabın bir tek harfi bile değişmemiştir**" diye feryat etmesini nasıl değerlendirebilirsiniz? Üstelik bu feryat edenlerin sayısı da binlercedir ve hemen hepsi kelli göbekli, akademik ünvanlı, anlı şanlı din bilimcilerdir.

Konu önemli olduğu için bir örnek daha verelim de anlaşılmayan bir şey kalmasın. Teolog, ilahiyatçı, din adamı ve benzerleri gibi süslü ünvanlar taşıyan ama gerçekte yiyip içip yatmaktan başka bir işleri olmayan bir "aracı sınıf" vardır. İşte bu Judeo-Hıristiyan aylaklar; bu ikisi arasında yani yiyip-içmek ve yatmak arasında kalan zamanda, sıkıldıkları için olsa gerek, hiç üşenmemiş ve Tevrat'ın harflerini de saymışlardır. Türkiye'de bir ilk olan değerli eserinde; bütünüyle Judeo-Hıristiyan kaynakları kullanan Prof. Baki Adam bu konuda şunları yazar: "Beş kitaptan ve Hıristiyan usulüne göre 187 baptan müteşekkil olan

---

[61] *Kanon* kelimesi, alakasız bir şekilde *saz* kelimesinden türemistir. (İngilizce *cane* kelimesi, Yunancada ki *kanon* kelimesi) Saz çubuklarının ölçüm amacı ile kullanılması nedeniyle bir süre sonra kanon kelimesine, "standart" anlamını yüklenmiştir. Daha sonra 3. yüzyıl kilise babalarından Origen'in, kanon kelimesini; "iman ilkeleri" diyebileceğimiz bir anlamda kullanması üzerine; sonraki çağlarda bu kelime, "liste" ya da "endeks" kelimelerinin karşılığı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Kutsal yazılar söz konusu olduğu zaman *kanon* kelimesinin anlamı Resmi olarak kabul edilmiş kitaplar listesidir.

Tevrat'ın cümle ve harf sayısı hakkında kesin bir rakam verilememektedir. Talmud'un Kidduşim bölümünde, "soferim" olarak isimlendirilen bu ilk Rabbilerin (Rişonim), Tevrat'ın bütün harf ve cümlelerini saydığı ve bu yüzden onlara "sayanlar" anlamında "Soferim" dendiği belirtilmektedir."[62] Buna göre ***"Tevrat'ın 4.888 cümle ihtiva ettiği belirtilmiştir."***[63]

Gelgelelim bazı kaynaklarda cümle sayısı yukarıda söylenildiği gibi 4.888 değil, 5.851'dir. Bazı kaynaklarda ise cümle sayısı 4.888 ile 5.845 arasında çeşitli rakamlarda değişmektedir. **"Çağdaş Tevrat uzmanlarının verdiği bilgiye göre ise, Tevrat'ın cümle sayısı 5.845'dir."**[64] Yani ilk sayımlarda 4.888 olan cümle ya da ayet sayısı tam olarak 957 cümle ya da ayet olarak artarak 5.845'e ulaşmıştır.[65]

Üstelik bu söylediğimizi doğrulama olanağımız da vardır çünkü resmi bir Judeo-Hıristiyan kaynakta bu sayımı yapmıştır. Bu sayımın sonuçlarına göre de **"Tevrât'ın cümle sayısı 5.845, Harf sayısı ise 815.340'tır."**[66]

Şimdi size çok önemli bir bilgi daha vereceğiz. Günümüzden yaklaşık sekiz yüz yıl önce yaşamış olan Rabbi Moshe Ben Maimon adında bir adam vardır.[67] M.S. 1194-1270 yılları arasında yaşadığı ve Yahudilerin en önemli kelamcısı, en büyük alimi ol-

---

[62] Baki Adam, Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat, sh.32 Pınar Yayınları, İkinci Baskı, Kasım 2002. İstanbul

[63] Baki Adam, a.g.e. sh.32

[64] Baki Adam, a.g.e. sh.33 ve http://www.hristiyan.net/kutsalkitabindegismezligi/tahrif11.htm

[65] Bu farklılıklar, ilerleyen bölümlerde hep söylediğimiz gibi özellikle yazılıp çizilen yalanların aksine milattan sonraki yüzyıllarda da elde standart bir metin olmamasından ve daha sonraları da çeşitli yazım hatalarından kaynaklanmaktadır. Hatta "**İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra yazılan Tevratlar üzerinde İsrail de yapılan incelemelerde bile bunların % 84'ünün hatalı olduğu tespit edilmiştir.**" Bu tespiti yapamda Tel Aviv'deki "Bnei Brak Mismeret Stam" adında bir Yahudi kurumudur. Baki Adam, a.g.e. sh.49

[66] http://www.hristiyan.net/tahrif

[67] Kısa adı olan Rambam diye de bilinir.

duğu söylenir. Bu Maimonides aynı zamanda Yahudiliğin iman şartlarını belirlemiş olan önemli bir isimdir ve binlerce yıl içinde Eski Ahit'in bir tek kelimesinin bile değişmediğini ilk olarak ileri süren de bu adamdır.

İşte bu Maimonides bu konuda aynen şunları yazmıştır: "***Bin sene önce, Yemen'de bulunan Yahudiler, Orta Doğu'da bulunan kardeşlerinden ayrı kalmışlar. Onların arasında irtibat kesilmiştir. Ama bin sene sonra, Yemenlilerin Tevrât ve Mazoret Tevrâtı'nın 304.805 harfi arasından, ancak dokuz tane harf farkı ortaya çıktı. Ayrıca, bu söz konusu olan dokuz tane harf hiçbir kelimenin manasını etkilememiştir.***"[68]

Türkçe söyleyelim: Bundan sekiz yüz yıl önce hem Yemen Tevrat'ında, hem de Yahudi Tevrat'ında "**304.805**" harf vardır. Bunu söyleyen de Yahudiliğin iman şartlarını belirleyen önemli bir din adamıdır. Aradan geçen sekiz yüz yıl içinde aynı Kutsal Kitabın "**Harf sayısı 304.805'ten, 815.340'a**" ulaşmış bulunmaktadır. Yani tam olarak "**510.535 harf**" çoğalmış bulunmaktadır. Ki bu da 800 yıl önce var olan Tevrat metninin; günümüzde iki buçuk kattan fazla çoğalmış olması demektir.

Şimdi bu sunduğumuz bilgilerden sonra; "Tevrat'ın bir tek kelimesi bile değişmemiştir" diye feryat eden bu bilim adamları hakkında istediğiniz gibi düşünebilirsiniz. [69] Ama siz bunları düşünürken; biz size bir bilgi notu daha sunalım: **Tevrat'ın değişmezliğine inanmak** Yahudiliğin iman şartlarından biridir ve Musa'dan iki bin beş yüz yıl sonra, yani M.S. 12. yüzyılda Moshé Ben Maïmon adında birisi tarafından icat edilmiştir. Bu da Türkçe bir söylemle; yaklaşık üç bin yıl boyunca Yahudilik dininin iman şartlarının var olmaması demektir.

---

[68] http://www.hristiyan.net/.

[69] M.S.1200 yılları civarında Moshé Ben Maïmon'un belirlediği; Yahudiliğin **"iman şartları"** olarak belirlenmiş on üç madde vardır. Bu on üç maddeden en önemlisi ise **"Tevrat'ın değişmezliğine inanmak** "tır ve Yahudiliğin iman şartlarından biridir. Burada bu iman şartların oluşturulduğu tarihe dikkat etmenizi öneririz.

Bütün bunların doğal sonucu ise siz bırakın yukarıda söylediğimiz ve beklenilen normal savunmaları bir yana; bütün güçlerin seferber edilerek tam bir karşı saldırıya geçilmesidir. Belki yeri burası değildir ama bu söylediğimizin de sözden ibaret kalmaması için; bu konuyla ilgili birkaç bilgiyi de burada sizinle paylaşmamız gerekiyor.

Bir Hıristiyan kaynak bu konuda şunları yazar: "United Bible Society isimli derneğin, *1998 Kutsal Kitap Dağıtım Rapor'una* göre, sadece üye organizasyonlar 20.1 milyon İncil ve 20.8 milyon Kutsal Kitap dağıtımı gerçekleştirmişlerdir."[70] Üstelik inanılabilir gibi değildir ama bunu gazete satışı gibi bir "tiraj" olarak kabul etmektedirler. Bunu yazmakta da bir sakınca görmezler: "*The Cambridge History of the Bible*'da ifade edildiği gibi, "Bu istikrarlı baskı sayısı rakamına ulaşmanın ne demek olduğunu hiçbir kitap bilememiştir."[71]

Bir başka Hıristiyan kaynağa bakacak olursak; 1988 yılı için söz konusu olan Kutsal Kitap dağıtımı sayısının daha öncekileri de geçtiğini görürüz.[72] Üstelik aynı Hıristiyan kaynak "Yukarıdaki toplam 1981 yılı dağıtımını 40 milyonla aşmaktadır. ***Üretim masraflarının sürekli tırmanışına karşın, bu denli Kutsal Yazı basılmaya devam etmektedir. Üstelik yukarıdaki sayılar sadece Birleşmiş Kutsal Kitap Kurumlarının dağıtımıyla ilgilidir***" gibi ilginç şeyler de yazar.[73] Bir başkasının yazdığına göre

---

[70] www.İncil.nl.pdf/kutsalkitap

[71] www.İncil.nl.pdf/kutsalkitap

[72] http://www.islamacevap.net/index.**Kutsal Kitabın dağıtımı.** Kutsal kitap bütün Dünyaya yayılmaya devam ediyor. Birleşmiş Kutsal Kitap Kurumları, 1993 yılı bülteni, Kutsal Kitabın 1988 yılındaki dağıtımını13 çizelge halinde şöyle sıralar:
Kutsal Kitap 13.571.391
Yeni Antlaşma 11.979.594
Parça 44.116.988
Alıntı 530.960.486
Toplam 600.628.459

[73] http://www.islamacevap.net/index.php?option

de "United Bible Society'nin verdiği rakamlara göre, Kutsal Kitabın veya içindeki kitapların, tercüme edildiği lisan sayısı 2.200'den fazladır! Bu rakam, dünyada varlık gösteren 6.500 lisanın sadece üçte birini teşkil etmesine rağmen, tercümesi yapılmış olan bu lisanlar, dünya nüfusunun yüzde 90'ından fazlasına ulaşan ana iletişim araçlarıdır."[74]

Bunca gayretten sonra biraz övünmekte hakları olduğu için; "Tarih sahnesinde yer almış hiçbir kitap, dünya çapında Kutsal Kitap kadar tercüme edilmemiş, aynı lisanda tekrar tekrar çevirisi yapılmamış ve tefsir edilmemiştir" diye de yazarlar.[75] Üstelik bu çalışmalar bitmiş değildir ve bunu da söylerler: "Bir örnek vermek gerekirse, Wycliffe Kutsal Kitap Tercümanları Kuruluşu için, ***elli değişik ülkede Kutsal Kitabın yeni ya da tekrar 850 farklı lisana tercümesi üzerinde çalışmakta olan altı binden fazla insan mevcuttur."***[76] Bu arada verilen bilgilerden "Kutsal Kitap'ın, bunların içerisindeki 468 lisana ilk defa tercüme edilmekte" olduğunu da büyük bir mutlulukla öğrenmiş oluruz.[77] Sonuç olarak "Kutsal Kitabın tercüme edilme rakamlarının hızına bakarak, Summer Institute of Linguistics'den Ted Bergman, 2007 ile 2022 yılları arasında Kutsal Kitabın her lisan gurubu için elde edilebilinir olacağını söylemiştir. Bunu kısaca özetlersek, dünyada ilk defa bir kitabın, tüm lisanlarda mevcut olmasına şahit olmamıza, sadece bir jenerasyondan daha az bir süre kalmış bulunmaktadır! Tarih boyunca hiçbir kitabın, tercüme edilme tecrübesi bakımından Kutsal Kitaba yaklaşması mümkün bile değildir."[78]

Müslümanlara cevap yetiştirmekle görevli bir Hıristiyan kaynakta üzerine düşeni yaparak bu konuda şunları yazar: *"Her yıl bütün dünyada ne kadar Kutsal Kitap, İncil parçaları ve alıntıla-*

---

[74] www.biblesociety.org
[75] www.İncil.nl.pdf/kutsalkitap
[76] www.İncil.nl.pdf/kutsalkitap
[77] www.İncil.nl.pdf/kutsalkitap
[78] www.İncil.nl.pdf/kutsalkitap

rının yayıldığını hesaplamak olanaksızdır. ***Son yıllarda yaklaşık bir milyar Kutsal Kitap ya da parçası her yıl bütün dünyada yayımlanmaktadır.*** *Bu sayılar her bakımdan çok çarpıcıdır."*[79] Daha sonra bu çarpıcı bilgileri detaylandırmayı da ihmal etmez. *"Kutsal Kitabın ve parçalarının çevrildiği dil ve lehçelerin sayısı da etkileyicidir. 1983 yılının sonunda Kutsal Kitabın tümü 283 dile, Yeni Antlaşma bu çevirilere ek olarak 572 dile, Kutsal Kitap parçaları 930 dile çevrilmiş bulunuyordu. Bunların toplamı 1.785 çeviriydi. 1979 yılının sonunda yalnız 1.685 çeviri vardı. Çevirinin sayısı dört yıl içinde 100 çeviri arttı."*[80] Müjdeli haber ise şudur: ***"1983 yılına dek 1.785 dile çevrilmiştir."***[81]

Burada söylememiz gereken bütün bunların açık bilgiler olduğudur. Bu bilgileri buraya almamızın ise iki ayrı nedeni vardır. Bunlardan birincisi yukarıda Judeo-Hıristiyanlar konusunda söylediklerimizin ne kadar ciddi olduğuna dikkat çekmektir.[82] İkincisi ise "Dinler arası diyalog" masallarının peşine takılıp giden akılsızların gerçekten acıklı durumlarını ortaya koymak ve akıbetleri konusunda onları değil, sizi bilgilendirmektir.[83]

Zaten bu konudaki en müjdeli haberi de en sona saklamış bulunuyoruz. Newsweek Dergisi'nde yayımlandıktan sonra tercüme

---

[79] http://www.islamacevap.net/

[80] http://www.islamacevap.net/

[81] http://www.islamacevap.net/

[82] Burada, bu açık saldırıya uğrayanların ve mesela Türkiye'nin ne yaptığı gibi bir sorunun akla gelmesi kaçınılmazdır. Varlık sebebi zaten çok ta anlaşılır olmayan Diyanet işlerini de bu özelliği nedeniyle konudan ayrı tutalım. Yüzlercesinin var olduğunu bildiğimiz diğer özel kuruluşlar, tarikatler, cemaatler, kollar, cüppeli ya da cüppesiz hocalar, şeyhler, şıhlar ve diğerleri ne yapıyorlar sorusuna bir yanıt arayalım. Varacağınız kaçınılmaz sonuç şudur. Kuran ticareti ve yıllık getirisi beş milyar dolara ulaştığı söylenen Kuran kursları dışında, hiçbir şey.

[83] Siyasi cehalet ülke yönetimine hakim olursa başınıza gelecek olan da budur. Bu demektir ki Ülke Yönetimi ciddi bir iştir ve her kulağından tuttuğunuzu meclise göndermemeniz gerekir. Gönderirseniz TBMM'yi; Tüketici Bireyleri Muhafaza Müdürlüğü'ne dönüştürürsünüz. Adı yine TBMM'dir ama yaptığı iş başkadır. Üstelik başkanlığını da eski kasaba avukatları yapabilir.

edilerek Milliyet Gazetesi'nin Ekim 1996 tarihli bir nüshasında yayınlanan haber kelimesi kelimesine şöyledir: "**Dünyada Tevrat üzerinde çalışma yapan 900 bin grubun 20 milyona varan üyesi" bulunmaktadır.**"[84] Merak etmeyin ne biz hata yaptık ne de siz yanlış okuyorsunuz. Dokuz yüz bin gruptan ve yirmi milyon üyeden söz etmekteyiz. Eksik söylediğimiz şey bu yirmi milyon üyenin büyükçe bir kısmının maaşlı elemanlar olduklarıdır.[85]

Bu söylediklerimiz Judeo-Hıristiyan ortak geleneğin savunma mekanizmalarının açık kanıtlarıdır. Bu kitabın içinde bu söylediğimiz gibi yüzlerce örnek bulacaksınız. Bunların içinde birçoğu düpedüz uydurma; birçoğu da din adına yalan söyleyen din adamlarının arsızca bozmacalarıdır. Bunları da hemen örnekleyelim ki anlaşılmayan bir şey kalmasın. Çölde Tanrı'nın Musa'ya; "Musa, Musa" diye seslenmesinde, "**Musa'nın isminin 2 defa tekrarlanmış olmasından, mesajda bir aciliyet olduğunu anlamaktayız**" diye yazmak, uydurma konusunda güzel bir örnektir.[86]

Bir örnekte bozmaca için verelim de mucidinin hakkı kalmasın. Yahudi dilinde Yam Suf olarak açıkça; "**Sazlık Deniz ya da Saz Denizi**" şeklinde yazılı olan bir yer adını İngilizceye çevirirken; sözcüğün tam karşılığı olan "**Reed Sea**" yerine kırmızı, kızıl anlamında "**Red Sea**" diye yazarak hiç yoktan bir Kızıldeniz edebiyatı yaratmak küçümsenebilecek bir bozmaca değildir.[87]

---

[84] Milliyet gazetesi. 9 Ekim 1996

[85] Sözcüğün doğrusu Tevrat değil, Bible olmalıydı. Bu konuda daha sonra açıklayacağımız bir tercüme hatası yapılmıştır.

[86] . http://www.hristiyan.net. Kutsal Kitabın mesajı

[87] Yam Suf tam olarak Saz Denizi ya da Sazlıklar Denizi demektir. Sözcüğün İngilizce karşılığı "reed" yani saz olmalıdır. Ama bilinmeyen nedenlerle (!) İngilizceye tercüme edilirken saz, yani "reed" değil; "red" yani kızıl olarak çevrilmiştir.

Ne var ki bunlar uydurma veya bozmaca diyerek dudak bükmek kolaydır. Zor olan, neden uydurma olduğunu ve nasıl uydurulduğunu söyleyebilmektir. Bunu söyleyebilmenin temel koşulu da biraz önce sözünü ettiğimiz dipsiz kuyuya inebilmektir. Bu dipsiz kuyuya inebilmenin temel şartı ise en az karşınızdakiler kadar donanımlı olmanızı gerektirir. İşte o zaman bu dipsiz kuyunun içinde gezindikçe; ne bildiklerinizin ne de size öğretilenlerin ve hatta ne de tarih biliminin yazdıklarının doğru olmadığını değil, doğru olamayacağını görürsünüz.

Söz gelimi; ulaşabildiğiniz bilgi kırıntılarının bu dipsiz kuyunun duvarlarında oynaşan yansımaları, kulağınıza ünlü Süleyman Tapınağı'nın hiç yapılmamış olabileceğini fısıldar. Bu fısıltıları dinlemeye devam ederseniz yine Yahudilerin ünlü Ahid Sandığı'nın bütünüyle bir masaldan ibaret olduğunu söylediğini de duyarsınız. Bu kadarla kalsa iyi ama aynı sesler tam da kulağınızın dibinde; Yahudilerin Musa'nın önderliğinde yapıldığı söylenen o ünlü Kızıldeniz geçişinin bütünüyle bir masal olduğunu ısrarla söylüyorsa eğer, artık duymazlık edemezsiniz. Bütün bunlar çok önemli olmayan ayrıntılar gibi görünebilir. Ama aynı sesler dünya tarihinde bir dönemeç noktası olan; zamanı, Babil sürgününden önce ve sonra diye ikiye ayıracak kadar önemli olarak kabul edilen, bütün dünya tarihinde de bu şekilde kayıt altına alınan, Yahudilerin ünlü "Babil Sürgünü"nün de, bir masaldan başka bir şey olmadığını söylüyorsa, bu artık önemli bir bilgidir ve bunu paylaşmanız gerekir.

İşte tam da bu nedenle; bu kitap, hem tarihin hem de dipsiz kuyunun içinde ne aradığımızı ve ne bulduğumuzu anlatır.

Son bir söz daha: Özellikle kutsal metinlerden yaptığımız alıntılarda var olan yazım hatalarını düzeltmeye uğraşmadan olduğu gibi verdik. Bu; diğer kaynaklardan yaptığımız alıntılar için de geçerlidir.

BİRİNCİ BÖLÜM

BİLGİ PAYLAŞILMAZ...

"Öğrenmek ucu sonsuzluğa ulaşan bir merdiven gibidir" der bir atasözü. Bu demektir ki öğrenmenin bir sonu yoktur. Üstelik bunun için bir çaba da gerekmez çünkü; bu bir doğa yasasıdır ve kendiliğinden işler. Sorun; bizim neyi öğrenmek isteyip istemediğimiz değil; öğrendiklerimizi anlamamız konusunda düğümlenmektedir. Çünkü nasıl ki bakmak görmek değilse; bilmekte anlamak değildir. İnsanlık tarihinin başladığı ilk günden bu yana insanoğlunun, bizzat kendisinin sorunlu bir varlık olmasının yanı sıra, sürekli olarak sorun yaratmasının nedenlerinden biri de budur. Oysa ne Tanrı'nın, ne evrenin, ne hayatın, ne tarihin ve ne de bilginin bizimle bir sorunu yoktur. Onlarla sorunu olanlar ne yazık ki bizleriz.

Bu sorunlardan bir tanesi ve belki de en önemlisi bütün kültürlerde farklı yorumlara yol açan Yaratılış konusudur. Çünkü kendi içinde hem Tanrı'yı, hem evreni, hem de insanoğlunu barındırmaktadır. Oysa bunlar bütün zamanların en büyük üç bilinmezi; dolayısıyla da en tartışmalı üç kavramıdır. Özellikle de sonuncusu. İnsanoğlu; bilinmeyen dürtülerden kaynaklanan bilinmeyen nedenlerle Tanrı, evren ve insan konularını sürekli olarak birbirine karıştırmakla kalmaz, bu karışımlardan yeni problemler de icat eder. Bu nedenle de Tanrı, evren ve insan; insanoğlunun bütün tarihi boyunca anlamaya ve öğrenmeye çalıştığı ancak, anlamak ve öğrenmek şöyle dursun, daha da içinden çıkılmaz bilmecelere dönüştürebilmeyi başarabildiği üç temel kavramdır.

Varoluşun temellerini oluşturan bu üçlü, içlerinden biri olan insanoğlunun elinde basit ve temel açıklamalar yerine, karanlık labirentlerde icat edilen karmakarışık konularla iyice karıştırılmış, sulandırılmış, bambaşka anlamlar yüklenmiş ve sonunda insanoğlu kendi elleriyle oluşturduğu bir bilinmeyenler okyanusu ile başbaşa kalmıştır. Burada; bu temel ve basit açıklamalara öncülük etmesi gereken bilim; hiçbir şekilde bu görevini yerine getirmediği gibi, sözünü ettiğimiz karmaşanın oluşmasına da büyük katkılarda bulunmuştur. İlerleyen bölümlerde bu konuların ayrıntılarına gireceğiz ama burada ve hemen şimdi belirtelim ki, bilimin kendisi de ayrıntılar denizinde kaybolup gitmiştir. Bu kayboluş o kadar kesindir ki "ağaçlara bakmaktan ormanı göremeyenler" günümüzün bilim adamları içinde göz ardı edilemeyecek bir çoğunluğu oluşturmaktadırlar. Hem de hiçbir rahatsızlık duymadan.

Bilimin bu vurdumduymazlığından en çok yararlananlar ise ne yazık ki büyücülük, falcılık ve üfürükçülük ve benzerleri gibi meslek sahipleri olmuştur. İnsanlığın her aşamasında var olan bu meslek sahipleri; bilimin açık bıraktığı her kapıyı sonuna kadar kullanmakla kalmamış, bunun üzerine de kendi saltanatlarını da kurmuşlardır. "**Böylece menfaatleri yolunda Tanrı adına uydurulan tüm saçmalıkları insanlara kabul ettirmekle**" kalmamış; kendi elleriyle yarattıkları kutsalların dışında kalan her insan aşağılanmaya, baştan aşağı yanlışlığa mahkûm edilmiştir. Çünkü "**doğruların geldiği tek kaynak vardır o da çok yüce ve yanılmaz olan kutsallarıdır.**"[88]

Tarihin bilinmeyen çağlarında yaşamış bir ilk rahiple başlayan bu süreç Şamanların, rahiplerin, kâhinlerin, büyücülerin, üfürükçülerin ve hatta falcıların büyük katkılarıyla iyice karıştırıl-

[88] Cumhur Erentürk, Monoteist Düşünceler, sh.31. Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2008

dıktan ve sulandırıldıktan sonra, ilk tapınak rahiplerinden Yahudi peygamberlerine ve onlardan da kiliseye uzanan bir süreç içinde, sayısız eklemeler ve çıkarmalarla binlerce defa düzeltilmiş ve yeniden düzenlenmiştir.

Bu da yetmezmiş gibi, insanlığın başlangıcında her şehir, her site, her bölgesel krallık ve nihayetinde her uygarlık kendi Tanrılarını oluşturmuş ve insanlık tarihine binlerce *"Tanrı"* armağan etmişlerdir. Bu anlamsız karmaşa; her toplumun Tanrısı'nın diğer toplumların Tanrılarından daha üstün olmasını gerektirdiğinden, herkes kendi Tanrısı'na doğaüstü güçler atfetmeye başlamış ve böylece en ilkel kavimlerde çamurdan yapılmış basit bir Bereket Tanrısı olan varlık; sonunda doğaüstü güçler edinmiş, amansız silahlara sahip olmuş ve göklerde uçmaya başlamıştır. Gücünün sınırlarına ulaştığı zaman yaptığı ilk iş ise, kendisine bu güçleri veren insanoğlunu kendi silahlarıyla tehdit etmek olmuştur.

Ortak sorunumuz şudur: Bir Tanrı neden öfkeli ve korkutucu olmak zorundadır? Bu sorunun hiçbir tutarlı yanıtı yoktur ve olması da mümkün değildir. Yeryüzündeki bütün "aracı sınıf" bir araya gelse; Vatikan'daki Kardinal'de onlara başkanlık etse bile, söyleyebilecekleri hiçbir şey yoktur. Çünkü bu sorunun yanıtı yoktur.

Ama biz şöyle bir akıl yürütebiliriz. Müşfik ve sevecen bir Tanrı anlayışı insanları yeterince korkutamayacaktır. Müşfik bir Tanrı'dan yeterince korkmayan insanların "aracı sınıfa" karşı yeterince itaatli olmayacağını söylemeye gerek bile yoktur. Üstelik hem yeterince korkmayan, hem yeterince itaatli olmayan bu "akılsız kulların", bir de üstüne, aracı sınıfa karşı yeterince cömert davranmaması gibi bir tehlike de kapıda beklemektedir. Birileri için bunun bir felâket olacağını söylemek bile gereksizdir. O zaman gelsin Yuhanna'nın Kutsal Kitap'a sonradan eklenen vahyi. Sonradan eklendi diyoruz çünkü bu vahyin yazarının

Yuhanna olmadığı; İ.S. birinci yüzyılda kilise görevlilerinden bir grup tarafından yazılmış olduğu artık bilinmektedir.[89]

Özetleyerek sunalım: "**Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.**"[90] Bu açıkça kutsal kitapta yer verilen bir felâket senaryosudur ama bitti sanıyorsanız yanılıyorsunuz çünkü yine senaryo gereği olarak; "**İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.**"[91] Bitti sanıyorsanız yine yanılmaktasınız çünkü bunların yeterince korkutucu olması için biraz daha felaket gerekmektedir."**Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü.**" Hala yeterince korkmayan zındıklar için bir felaket müjdesi daha vardır. "**Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışıksız kaldı.**"[92]

Felaket müjdeleri olan borazanları çalmak için beşinci, altıncı ve yedinci melekler de sırada beklemektedirler ama bu kadar felaketten sonra dünya üzerinde canlı türü diye bir şey kalmaması gerektiğinden onlar borazanlarını çalmasalar da olur. Sonuç olarak insanlar çekirgeler, akrepler ve akla gelebilecek her türlü haşerat tarafından rahatsız edilmekte fakat bir türlü ölememektedirler. Bu haşeratları aslan kafalı atlar izler. Bu aslan kafalı atlar da ağızlarından duman ve kükürt püskürtmektedir. Dehşet böylece sürer gider.

---

[89] Bu nedenle de İncil'i Almanca'ya çeviren Luther aralarında Yuhanna'nın vahyi de bulunan birkaç metni kitabından çıkarmıştır.

[90] İncil Yuhanna, vahiy

[91] İncil Yuhanna, vahiy

[92] İncil Yuhanna, Vahiy

Üstelik Yuhanna'nın bu vahyi ilk değildir. Bildiğimiz kadarıyla daha önce Enok'un kitabında da sözü edilen ve büyükçe Yahudi peygamberlerinden birisi olduğu söylenen Daniel'in de; Tevrat'ta çok önceden muştulamış olduğu, ***"günlerin sonunun"*** Zerdüşt dininden esinlenen yeni bir anlatımıdır.[93]

Sorun bunun nasıl bir Tanrı anlayışı olduğu konusunda kördüğüm olmaktadır. İnsanlara çeşitli aşamalardan geçen taksit taksit bir işkence uygulayan bir Tanrı; hangi hastalıklı kafaların ürünüdür bilemeyiz ama hedefe ulaşılmış ve insanlar bütün yazılı tarih boyunca her türlü yöntemle yeteri kadar korkutulmuştur.

Oysa mitoloji ve destanlardan edinilen ilk izlenim; Tanrılar kavramının insanoğlunun hayalinde meydana geldikleri yönündedir. Ancak bu bir yanılsamadır ve ilk çağlarda bugün ki anlamıyla bir Tanrı kavramını ifade etmez. Çünkü bu karmaşık yumağın ipleri sarıldıkça görülür ki; evrene hükmeden bir "Tanrı" kavramının aksine, efsane ve destanlardaki Tanrılar herşeye kadir Tanrılar değillerdir. Güçleri sınırlıdır çünkü bu gücün sınırlarını insanoğlunun hayal gücü çizer.

İşte tam da bu nedenle kimi ilkel toplumlarda ancak yağmur yağdırabilen bir Tanrı; daha başka toplumlarda Armegeddon gibi bir kıyamet savaşını başlatabilecek güçte bir Tanrı'dır. Yine tam da bu nedenle insanlarla Tanrılar arasındaki ilişkilerin **"düzenlenmesi"** ihtiyacı doğacaktır. Bu **"düzenleme"** ihtiyacı önce yeni bir meslek grubu doğuracaktır. Daha sonraları çeşitli düzenbazlıklarla **"Din adamları"** adını alacak olan bu ***"aracı sınıf"***; önce Tanrı adına kendi hiyerarşilerini oluşturacak ve sonra elbette ki yine Tanrı adına, **"uygun bir bedel"** karşılığında, insanların günahlarını bağışlamakla kalmayacak ve yine

[93] Aslında Zerdüşt dininde yer alan Ahura mazda ile Ahriman arasındaki savaşın yani iyilik ve kötülük arasındaki savaşın kolajlanmış halidir. Bu nedenle İncil'deki Yuhanna'nın vahyi her yönüyle Ahura Mazda'ya benzer.

Tanrı adına bu bağışlamayı garanti eden yazılı belgeler verebileceklerdir.

Bütün bunlardan daha da garip olanı ise, bu sürecin hiçbir aşamasında bilimin, tıpkı bugün olduğu gibi bu sürece hiçbir müdahale de bulunmamasıdır. Çünkü "**bilgi**"nin sahibi olanlar da bu süreçten beslenmekte ve dolayısıyla sürecin içinde yer almaktadırlar. Bu "**bilgi**" sahibi en ilkel toplumlarda; tapınakta görevli ikiyüzlü bir rahip de olabilir, Vatikan'ın başında bulunan bir kardinal de. Ya da başka bir ünvan taşıyan başka bir görevli. Sistemden beslenmeleri açısından aralarında hiçbir fark yoktur. Sonuç olarak hepsi de öfkeli olduğu özellikle bildirilen bir Tanrı ile bu öfkeden korkan insanoğlu arasındaki ilişkileri düzenlemek iddiasında olan bir "***aracılar***" topluluğundan ibarettir. Çok iyi bildikleri bir başka konu ise; emek yoğun bir yöntemle üretilen bütün değerlerin, bu değerleri üretenlerin elinde yani kızgın bir Tanrı'dan korkan "emekçi" insanların elinde bulunduğudur. Bu durum da gizemli ayinler, dualar, törenler, adaklar ve benzer yollarla Tanrı'nın öfkesi dindirile bilinir ama doğal olarak bununda bir bedeli olması gerekmektedir. Sonuç olarak; "emek yoğun" bir üretimle elde edilmiş olduğu için "sıradan" insanların elinde bulunan tüm değerler çeşitli yöntemlerle el değiştirerek; üretimin hiçbir aşamasında yer almayan bu rahiplere, büyücülere, medyumlara, falcılara ve hatta şarlatanlara doğru akar. Bu insanların birlikte yaşamaya başladıkları ilk günden beri böyledir. Üretimin hiçbir aşamasında yer almayan bu meslek grupları; üretimin paylaşılması aşamasında hiç utanmadan ilk sıralardaki yerlerini alacaklardır.[94] Bizim politikacılarımızda benzer özellikleri nedeniyle bu yapıya inanılmaz benzerlikler gösterirler.

Ne var ki; daha sonraki zamanlarda, bu el değiştirme sürecinde hem devre dışı kalmaktan hiç hoşlanmayacak olan; hem de gerekli yaptırımı uygulama gücüne sahip bir makam daha vardır.

---

[94] Ülkemizdeki "bir garip demokrasi" anlayışı da bunun örneklerinden biridir.

Askeri gücü elinde tutan kral! Dolayısıyla ne öfkeli bir Tanrı'nın ne de bu öfkeyi dindiren aracıların memnun edilmesi yetmez. Çünkü kral da memnun edilmelidir. Bu durum sonraki yüzyıllarda büyük sorunlar ortaya çıkaracak ve tarihin kaydettiği kanlı iktidar kavgalarına yol açacaktır. Çok sözü edilmez ama Ortaçağ Avrupası'nın savaşları bunun en kanlı örneklerinden biridir. Aslında gücün sahibinin kral mı yoksa kilise mi olacağından kaynaklanan ama elbette ki başka isimler altında sürdürülen, güce tek başına sahip olabilme savaşlarıdır. Yüzyıllar süren onca savaştan sonra ulaşılan tek sonuç ise, günümüzde de devam eden ve gücün paylaşımını öngören bir tür uzlaşmadır. Bu uzlaşma için elbette çok iyi şeyler söylemek olası değildir. Çünkü insanlık tarihinin en büyük iki yüzlülüklerinden birisi olmak etiketini şimdiden ve onursuzca taşımaktadır. Yine bir bilgi notu olarak hemen belirtelim ki; bu paylaşımı reddeden tek siyasal rejim, yalnızca bu reddedişi nedeniyle bir insan ömründen daha fazla yaşayamamış ve el birliğiyle tarih sahnesinden silinmiştir.

Oysa bu durum ilk çağlarda yoktur. Çünkü eski toplumlarda kral zaten başrahiptir ve tarih bilimi bunlardan "Rahip Krallar" olarak söz eder. Çok büyük bir olasılıkla kral olmalarını da rahip olmalarına borçlu olsalar gerektir. Zira "**bilmek**" ayrıcalık kazandırır ve bu nedenle sanıldığının aksine "**bilgi**" paylaşılmaz. Çünkü "**bilgi**" güç demektir ve ne söylediklerini bilmeyen ahmakların söylediğinin tam aksine olarak, gücün yani bilginin paylaşılması ise söz konusu bile olamaz.[95] Sözgelimi, Sirius yıldızıyla Nil nehri arasındaki ilişkiyi ilk olarak keşfeden insan, hiç şüphesiz bir "bilgi" sahibi olmuştur. Bu bilgiye sahip olduğu için de halka; Nil nehrinin ne zaman taşacağını ve toprağın ne zaman ekileceğini söyleyebilir. Oysa bu ikiyüzlü rahibin bütün bildiği Nil'in taşacağı zaman Sirius yıldızının doğu göklerinden yükseldiği idi. Şimdi bu basit bir bilgi olarak görülebilir ama ko-

[95] Günümüzde endrüstiyel casusluk diye bir kavramın varolma nedeni de budur. Tıpkı "Know How" gibi.

nuştuğumuz zaman dilimi göz önüne alındığında, sanıldığından çok daha önemli bir bilgidir. Çünkü, bölgede sadece ve sadece Nil vadisi, nehrin taşmaları sonucu meydana gelen 800 km uzunluğunda ve birkaç km genişliğinde, olağanüstü nitelikte zengin ve tarıma elverişli bir araziden oluşmaktadır.[96] Afrika'nın ortalarından getirdiği su ile bölgeye hayat veren bu büyük nehir, her yıl yazın ortasında yükselir ve yatağından taşar. Bu taşan sular geri çekilirken, ardında nehir yatağından taşıdığı alüvyonlu topraktan oluşan bir katman bırakır. Sular tamamen çekildiğinde bu alüvyonlu toprak Mısırlı çiftçilerin tarla sürmek, nadasa bırakmak ve hatta saban kullanmak gibi tarımsal zorunluluklara gerek kalmadan kolayca ekim yapabilmesine ve bol miktarda ürün alabilmesini sağlar. Nil nehrinin bu yıllık taşmaları o kadar önemlidir ki bu olay Mısır takviminde yılbaşını belirlemiştir. Bölgenin geri kalan kısmının ot bile yeşermeyen çölden ibaret olduğu düşünülürse, bu bilginin ne kadar önemli olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Bu Mezopotamya toplumlarında da böyledir. Çünkü Mezopotamya toplumlarında da elit kesim kralın yanındaki rahiplerden ibarettir. Bu rahipler biraz yüksekçe yapılar olan zigguratlarda gökyüzünü, yıldızları ve gezegenleri gözlemleyerek ekim, hasat, nehirlerin taşma zamanı gibi bilgileri içeren ilkel bir takvimle bile sıradan insanların bilemeyeceği konularda bilgi sahibi olmuşlardır. [97] Bunun doğal sonucu ise bir tür toplumsal iş bölümünün gerçekleşmiş olmasıdır. Buna göre işçi-üretici sınıf çalışıp üretecek; kral ve yanındaki rahiplerden oluşan elitler ise onları yönetecek ve gerekirse bilgilendirecektir. Bu durumu korumak ve sürdürebilmek için yapılması gereken tek şey ise; bilginin sıradan insanlardan korunmasıdır. Çünkü güçlü ve ege-

---

[96] Johannes Friedrich. Kayıp Yazılar ve Diller. H.15; Arkeoloji ve Sanat Yayınları.İst.2000

[97] Bu ilkel takvimin adına şimdi Astroloji denilmektedir. Açıkça görüldüğü gibi tapınak rahiplerinin yerini şimdi falcılar almışlardır. Yani değişen bir şey yoktur.

men olanları; **"güçlü ve egemen"** kılan tek şey, sahip oldukları bilgidir.[98] Sonuç doğal olarak bilginin korunması ve yalnızca bazı seçilmişlere yani eski deyimle "inisiye" edilenlere açıklanması ve adına rahipler dediğimiz aracı sınıf aracılığı ile sürdürülmesi olmuştur.

Yeniden ikiyüzlü rahibimize dönecek olursak; Nil'in ne zaman taşacağını söyleyebilen bir adam, elbette ki **"çok şey"** bilen bir adamdır. Ama bunun bir nedeni olmalıdır. Çok şeyi bilen bir insan; diğer insanların bilmedikleri bu bilgileri bir yerden alıyor olmalıdır. Bu durumda düşünülebilecek en mantıklı olasılık; çok şey bilen adamın birtakım gizli güçlerden yardım alıyor olmasıdır. Demek ki Tanrıların arzularının ne olduğunu öğrenmek konusunda da ona başvurulmalıdır.[99] Sorunda burada başlar zaten. Çünkü bizim bu ikiyüzlü rahibimiz var olduğu varsayılan yetenekleri yardımıyla elbette Tanrıların arzularının ne olduğunu öğrenebilir. Ama bu arzuları öğrenebilmek için yani Tanrılarla insanlar arasında ilişkileri düzenleyebilmek için ayinler, dualar, törenler, kurbanlar ve adaklar gibi yan etmenlere ihtiyacı olduğu da açıktır.

Ünlü tarihçi Ernest Renan; İsrail Milletinin Tarihi isimli kitabında kurban konusunda şunları yazar. "Kurban, insanlığın geçmiş olduğu ilk çağlarından bize miras bıraktığı en eski, en ağır, sökülmesi en zor hatadır. İlkel insan, hangi ırktan olursa olsun, etrafını saran bilmediği kuvvetleri, tıpkı bir insanı yatıştırır gibi, bir şeyler vererek yatıştırabileceğini sanmıştır. Bu da oldukça mantıklıydı; çünkü lütufları beklenen Tanrılar zalim ve çıkarcıydılar. Onlara, tıpkı kötü bir yargıca verir gibi rüşvet vermenin

---

[98] Yaşadığınız Dünyaya bir bakın, ne demek istediğimizi gayet net olarak anlayacaksınız.

[99] İ.Ö. 500'ler gibi çok geç bir tarihte; Yahuda devletinin yıkılarak halkının Babil'e sürülmesi hikayesi bunun tipik bir örneğidir. Yahudi peygamberleri Ezra ve Nehemya'ya göre; bütün bu olup bitenler Tanrı'nın yapılan hatalara kızmasının bir sonucuydu. Dolayısıyla Tanrı'ya karşı daha titiz bir bağlılık gösterilmesi gerekiyordu

korkunç bir hakaret olacağı, ahlâkça o kadar aşağı, düşünceleri bu kadar kıt olan bu yaratıkların aklına bile gelmezdi."[100] Renan'ın bu dedikleri doğrudur ama bunu sıradan insanların mı akıl ettiği yoksa ahlaksız rahiplerin dayatmaları mı olduğu konusunu da bu bilgilere eklemek gerekir. İlk çağların "zalim ve çıkarcı" Tanrılarını sıradan insanların ürettiği çokta akla yakın değildir. Sümerlerde Tanrılara kurban edilen hayvanların iyi cins, sağlam, besili ve sakatsız hayvanlar olması ve daha sonra aynen Yahudiliğe de geçmesi, bu kurbanların Tanrılara değil de rahiplere gerektiği konusunda güçlü bir ipucudur. Üstelik Sümerlerde Tanrılar için kesilen kurban etlerinin ya ateşte kızartılması ya da tencerede pişirilmesi gerektiği şartı da bu düşünceyi doğrular. Üstüne üstlük rahiplerin yiyecekleri ekmeklerinde bu kurban kesilen tapınaklarda pişirilmesi ve bu nedenle tapınakların önemli bir kısmının mutfaktan oluşması da kesilen kurbanın hangi amaca hizmet ettiğini açıkça ortaya koyar. Yahudiliğe de aynen geçmiştir. Bakmayın siz "yakmalık sunu"ya "sallamalık sunu" gibi abartılı deyimlere. Kurbanın yakılan kısmı zaten yenilmesi günah olan iç organları ve iç yağından ibarettir. Sallamalık sunu da adı üstünde Tanrı'nın görmesi için tapınağın karşısında etin ya da ekmeğin boşluğa doğru sallanmasından sonra bir miktar iyi şarap eşliğinde afiyetle yenilmesinden başka bir şey değildir.

Bu o kadar böyledir ki; Kudüs'te bulunduğu söylenilen tapınak, Roma İmparatoru Titüs tarafından yıkıldıktan sonra, Yahudilerde kurban olayı da ortadan kalkmıştır. Yani kurban kesme geleneğinin ortadan kalkması, tapınağın ortadan kalkması ile eş zamanlıdır. Bu nedenle de Hıristiyanlıkta kurban geleneği yoktur. Bu dinde kurban İsa'nın kendisidir çünkü Aden Bahçesinde Adem ile Havva'nın ilk günahından insanları kurtarmak için kendini çarmıha gerdiren Tanrı'dır İsa. Hıristiyanların ibadeti sırasında yenen kutsal ekmek ve papazın içtiği şarap sembolik

[100] H. Örs, a.g.e. sh.120

olarak "İsa'nın eti ve kanının" yerine geçmekte ve her seferinde bu kurban yenilenmiş olmaktadır.

Dünya üzerinde görülen ilk rahiple başlayan ve insanların nasıl yaşayacaklarından başlayarak; soysuz rahiplere hangi armağanları vermeleri gerektiğini de kayıt altına alan, bu öfkeli ve zalim Tanrılarla ilgili hikayelerin üretilme ve yayılma nedeni, Blair Bolles'in deyimiyle, "başka "**yararlarının**" yanı sıra, rahiplerin insanları "kontrol etmelerini" de sağlamakta olmasıdır."[101] İnsanları kontrol altında bulundurmak demek; "egemen" güce, bu Yahudilerde olduğu gibi, işgalci bir güç de olabilir, elbette ücreti karşılığında, "hizmet etmek" olanağını da beraberinde getirir. Bu hizmeti verebilmenin biricik koşulu insanları türlü çeşitli mitlerle "kontrol altında" tutmak olduğuna göre; demek ki insanlar daha çok korkutulmalıdır. İşte o zaman zalim, öfkeli ve çıkarcı ilahlar, rahiplerden kendilerine "insan kurban etmelerini" isterler.[102] Tarihte bunun sayısız örnekleri vardır ve mesela Yahudilerin Kutsal Kitabı Tevrat bunun örnekleriyle doludur. Yakın tarihlere kadar da şu ya da bu nedenle uygulana gelmiştir.

İster inanın ister inanmayın, mesela İrlanda'da 15. yüzyıla kadar, kızlarının düğünlerinde kaynanaların kurban edilmesi yani kesilip afiyetle yenilmesi bir gelenekti. İşin daha da tuhaf olanı ise kaynanalar da bunu bir şeref saymakta, düğüne yani kesilip yenileceği güne kadar semirmek için herşeyi yapmakta ve düğünden daha önce ölmemek için gayret göstermekteydiler.[103]

---

[101] E. Blair Boller, Galileo'nun Buyruğu, sh. 247. TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim- 2003

[102] Bunlardan hangisinin Tanrılar tarafından daha önce istenildiği çok ta aydınlık değildir. Bazıları insan kurban edimesinin daha önce olduğunu ileri sürerler ama Tanrılara insan kurban edilmesinin Azteklerde, Mayalarda, İnkalarda ve Yahudiler gibi toplumlarda, çok daha geç zamanlara kadar süre gelmiş olması insan kurbanının daha sonra icat edildiğinin açık bir göstergesidir.

[103] H. Örs, a.g.e. sh. 120

Bunun düğün için mükellef bir sofra hazırlanmasından başka amaçlara yönelik olduğu açıktır.

Sonuç olarak: bizim ikiyüzlü rahibimiz yeteri kadar memnun edilebilirse; hem Tanrıların arzularının ne olduğunu öğrenebilir, hem Tanrılarla insanlar arasında "aracılık" yapabilir, hem de Nil nehrinin ne zaman taşacağını büyük bir kesinlikle söyleyebilir. Üstelik bu kesin bilginin beraberinde taşıdığı risk oranı da sıfırdan daha fazla değildir. Ola ki yanılırsa yani belirttiği zamanda Nil taşmazsa, bunun da çok basit bir açıklaması vardır. Halkın içinden biri ya da birkaçı mutlaka bir günah işlemiştir; bu günah Tanrı'yı kızdırmış ve o da Nil nehrinin taşmasını engellemiştir. Yapılacak olan şey ise zaten bellidir ve doğal olarak yine "**bedeli karşılığında**" yine ayinler, yine dualar, yine kurbanlar... [104]

Bu açıdan bakıldığında yani emek, üretim, artı değer üçlemesi göz önüne alındığında; kimseye sataşmak adına değil de bir gerçeğin altını çizmek için şu soruyu rahatça sorabiliriz: Bugün Roma'daki kardinalin bizim ikiyüzlü rahibimizden ne farkı vardır?

İNSAN TANRI İLİŞKİSİ

İlk uygarlıkların Dicle, Fırat, Nil ve İndüs gibi büyük nehirlerin vadilerinde ortaya çıktığı söylenir. Saban, tekerlekli araba, sulama kanalları bu vadilerde yaşayan insanların buluşudur. Bunun nedenleri basit ve açıktır. Çünkü ilk insandan bu yana temel düşünce beslenmektir. Siz istiyorsanız buna içgüdü de diyebilirsiniz. Ama aslında ihtiyaçtan kaynaklanır ve "buluşları da" ihtiyaçlar yaratır. İşte bu nedenle önce avcı-toplayıcı dediğimiz bir

[104] Burada bir bilgi notu olarak belirtmemiz gerekir ki; bugünkü anlayışın tam tersine olarak, Mezopotamya Tanrıları insanlara arzularının ne olduğunu söylemezler. Bu arzular ancak sorularak öğrenilebilir.

toplum çıkar ortaya.[105] Sonra sıra toprağı kazmaya gelecek ve tarıma dönük bir toplum oluşacaktır. İnsanoğlu daha sonra yine toprağı kazacaktır ama bu kere amaç turp ekmek değil, mineraller bulmaktır. Bunun ardından elde ettiği ihtiyaç fazlası tarım ürünlerini nasıl değerlendirebileceğini düşünmeye başlayacaktır. Çünkü göreceli de olsa beslenmesi gereken kabile nüfusu az ama elde ettiği ürün fazladır. Üstelik adına "tohum" dediğimiz şeylerin, uygun şartlarda bire bin vermek gibi kötü bir huyları da vardır. Eğer bu ihtiyaç fazlası ürünü satabilirse, almak isteyeceği de kendisinde olmayan şeyler, yani "lüks mallar" olacaktır. Bu lüks mallar meselesini de fazla abartmamak gerekir. Çünkü bu yerine göre iki metre bez de olabilir, bir miktar baharat da olabilir, bir makine de olabilir.

Bu makine meselesini de küçümsememek gerekir. Çünkü siz bırakın tarımı falan bir yana, savaş da makinelerle yapılır. Bu tarihin başlangıcından beri böyledir ve oku atan yay da, taşı atan kaldıraç da birer makinedir. Bunlara sahip olanın çevresinde; bu makinelere sahip olmayan tarım toplumları da varsa, sonuç zaten önceden bellidir. Makineleri olan makineleri olmayana hükmedecektir. Yakın yüzyıllarda da durum bundan farklı değildir. Makineleri olanlar, makineleri olmayanları, resmen, açıkça ve ahlaksızca, "sömürgeler" olarak aralarında paylaşmışlardır. Kurulan bu yeni düzenin esası ise hiçbir şey vermeden herşeyi almak üzerine yapılanmıştır. Günümüzde bunun basit anlatımı, bir tren dolusu buğday vererek karşılığında ne işe yarayacağı çok belli olmayan eski bir tank almaktır. Gelinen bu son noktada insanoğlu için temel problem ise bu makineleri satın almak yerine bunları yapabilecek duruma gelmek olacaktır.[106]

---

[105] İnsanoğlu yaklaşın on bin nesilden beri hayvanları öldürmektedir. Eski çağların "vahşi" insanları bu işi hiç değilse bireysel olarak yapıyordu. Modern zamanların "uygar" insanları kitlesel olarak öldürmektedir.

[106] Bilmeyenler için bir bilgi notu: Bu ülkenin yönetimi ahlaksız siyasetçilerin eline geçmeden önce yani 1954 yılında Türkiye uçak yapıyordu.

Yeniden ilk uygarlıklara dönecek olursak; bir başka makine olan hayvanların iş gücünden yararlandıklarını da bilmekteyiz. Üretimleri yalnız toprağı işleyenlerin değil, rahip ve soylulardan oluşan seçkin bir sınıfın geçimi için de yeterliydi. Sözünü ettiğimiz bu "tarımsal bolluk" demircilik, çömlekçilik gibi zanaatların da gelişmesine imkân vermişti.

G. Basalla bu konuda şunları yazar: **"Teknoloji insanlık kadar eskidir. Bilim adamlarının doğayı şekillendirmede ve kontrol etmekte kullanılan bilgiyi toplamaya başlamalarından uzun bir zaman önce de teknoloji mevcuttur. Bilinen en eski teknolojilerden biri olan taş alet imalatı mineroloji ve jeolojinin ortaya çıkmasından önce iki milyon yıl boyunca gelişimini sürdürmüştür. Teknoloji, bilimden daha eski olmanın yanı sıra bilimin yardımı olmaksızın gelişirken yapılar ve aletler yaratabilme kapasitesine de sahiptir."**[107]

M.Ö. 3000 yıllarında Mezopotamya diye bilinen Dicle-Fırat vadisinde oluşan Sümer uygarlığı yumuşak kil üzerine yazı yazma tekniğini de geliştirmişti. Mısırlıların yazı yöntemi daha değişiktir. Mısırlılar kayıtlarını bitkilerden elde ettikleri bir tür kâğıt üzerinde mürekkeple tutuyorlardı.[108] Bu yazı malzemesi "Papirüs kamışının liflerinin sıkıştırılması ile üretilen ve ismi bazı Avrupalı toplumlarda hala korunan bir tür kâğıttı."[109] Bu kâğıdın üzerine kamıştan elde edilen bir tür fırça ile yazılan yazıların birçoğu günümüze kadar ulaşmıştır. Bu nedenle de bizim katılmadığımız bir şekilde; ***"Gerek Sümer gerekse Mısır uygarlığında alışveriş işleri basit hesaplama becerisinin gelişimine de yol açmıştı. Hele hele arazi ölçümünde kullandıkları geometri ileri bir düzeydeydi. O kadar ki yalnız Pi sayısını değil, dik açılı üçgenin özelliklerini de biliyorlardı. Astronomi de gözleme dayalı ilk bilgileri ve bir dairenin 360 dereceye, bir***

---

[107] G. Basalla. Bilim Ve Teknoloji. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1995.s21
[108] D.Ruelle, a.g.e. sh.22
[109] J.Friedrich, a.g.e. sh.19

günün 24 saate, bir saatin 60 dakikaya ve bir dakikanın 60 saniyeye bölünmesini Sümer uygarlığının mirasçısı olan eski Babillilere borçluyuz." diye yazar David Ruelle.[110] Bu bilgileri daha sonraki bölümlerde ayrıntılı olarak ele alacağız. Ama şimdilik devam edelim:

"Babillilerin aritmetik ve astronomi de, Mısırlıların ise daha çok geometri de attığı adımlar sonraki dönemlerde bilimin gelişmesi için önemli adımlar oluşturmuştur" diye devam eder yazar.[111] Ama eğer bunlar doğru bilgilendirmeler ise; bütün bunlara eklenmesi gereken bir bilgi notu daha vardır ve olmalıdır. Çünkü adı geçen uygarlıklar "**Bize göre**" eskidir ve bu durumda onların arkasında da "**daha eski**"ler vardır veya olmalıdır. Yani biz nasıl bizden önceki insanlardan bize kalan bilgi birikimini kullanıyorsak, onlar da kendilerinden öncekilerden kalan bilgi birikimini kullanıyor olmalıdırlar. Bunun başkaca bir açıklaması yoktur ve olamaz. Bu da "bilgiyi" Sümerlerden, Babillilerden ve Mısırlılardan çok daha eskiye götürür. Aksi takdirde eski Babillilerin bir dakikayı hangi bilgi birikimi ile 60 saniyeye böldüklerini açıklayabilmek çok zor olacaktır. İlerleyen bölümlerde bu konuda kısa değerlendirmeler yapacağız ama bu elbette bambaşka bir tartışma konusudur ve çok ciddi olarak ele alınması gerekir.

Biyolog Edward Wilson'da ***"Dinsel inançlara eğilim, insan usunu yönlendiren en güçlü etken olup, olasılıkla insan davranışının ayrılmaz bir parçasıdır"*** der.[112] İnsanoğlu, düşünmeye başladığı ilk günden bu yana, anlayamadığına yani bilemediğine tapmıştır. Apaçık söylememiz gerekir ki bu tapınmanın arkasında insanoğlunun korkuları vardır. Üstelik anlaşılamaz bir şekilde bireyin korkusu, toplumun da korkusudur. Bugün bile gecenin bastırmasının verdiği rahatsızlığın kökleri, bu

---

110 D.Ruelle, a.g.e. sh. 23

111 D.Ruelle, A.g.e. sh.22

112 Roger Lewin. Modern İnsanın Kökeni, Sh.231. TÜBİTAK Bilim Kitapları. 10.Basım, Aralık-2000

sözünü ettiğimiz insanlık tarihinin başlarına kadar uzanan psikolojik huzursuzluktan kaynaklanır. Özellikle ilk çağlarda gece, daima bir güvensizlik ve korku zamanıdır. Cesaret, yüreklilik ve hatta erdem, güneşin batışıyla birlikte kaybolup gitmiştir. İlk çağların vahşi koşullarını göz önünde bulundurursak; bu, insan varlığı açısından anlaşılabilir bir durumdur. İşte tam da bu nedenle "insan varlığı korkuyu sever."[113] Buna belki de **"iliklerinde hisseder"** dememiz daha doğru olacaktır çünkü bu korku bütünüyle yaşama içgüdüsünden kaynaklanır ve **yalnız insanların değil, bütün canlıların yaşama içgüdülerinin ayrılmaz bir parçasıdır.** Nedeni de insanın kendi varlığının ayırdına varmasıyla birlikte, Theodoisus Dabzhanski'nin "son kaygı" olarak nitelendirdiği ölüm bilincinin doğmasının kaçınılmaz olmasıdır.[114]

İşte tam da bu nedenle insanoğlu bir korunmaya ihtiyaç duyar ve böylece kendisini koruyacağını varsaydığı birtakım varlıklar daha doğrusu putlar icat etmeye başlar. Buradaki sorun bunun nasıl bir "koruyucu" olması gerektiği konusunda düğümlenir ve böylece "aracı sınıfa" her türlü masalı üretmek için gün doğmuş olur. Çünkü bu koruyucunun; gecenin bastırmasıyla ortaya çıkacak kötülükle mücadele etmesi ve insanları bu kötülüklerden koruması gerekmektedir. Bu da ancak kötülükten daha üstün güçlere sahip olmasıyla mümkündür. O halde temel koşul; kötülükten daha güçlü olmasıdır. Kötülük ürkütücü olduğuna göre; o kötülükten daha ürkütücü olmalıdır. Kötülük zalim olduğuna göre; koruyucunun da zalim olması gerektiği de açıktır.

Sonuç; Tanrılar, ilâhlar, putlar ya da adları her ne ise bu tapılanlar "güçlü, ürkütücü ve zalim" olmalıdırlar. Olmalıdırlar ama bu koruyucularda bütün bu özelliklerini, kendilerini icat etmekle

---

113 G.Messadıe, a.g.e. sh.22

114 Roger Levin, Modern İnsanın Kökeni, sh.232. TÜBİTAK Bilim Kitapları, Aralık 2000, 10.basım

kalmayıp, bir de üstüne kendilerine tapınmakta olan insanlara karşı değil, kötülüğü temsil eden düşman güçlere karşı kullanmalıdır. Yani varlık nedenlerinin bu olması gerekir ama her nedense onlar; gerçekten anlaşılmaz bir şekilde, kendilerine yüklenmiş olan bütün bu özellikleri, düşman güçlere karşı değil, varlık nedenleri olan insanlara karşı kullanmayı tercih etmişlerdir. "Sen misin başkasından korkan" gibi tehdit dolu bu "koruyucu" anlayışından bir çıkar elde edebilenlerin; yalnızca soysuz "aracı sınıf"olduğu düşünülecek olursa, yukarıdaki bilmece de çözülmüş olacaktır.

İnsanoğlunun buna karşı bulduğu çare ise; yalnızca ilginç olmakla kalmaz ve insanoğlunun yapısında bulunan tüm zaafları Tanrılara da bulaştırdığını gösterir. Çünkü bütün insanlık tarihi boyunca bulunan biricik çare; siz isterseniz adına sunu, armağan, kurban ya da başka bir şey deyiniz, apaçık olarak, bir tür rüşvet verilerek, bir şekilde Tanrıların memnun edilmesinden ibarettir. İnsanoğlunda, ancak o zaman Tanrıların kendilerini koruyacağı ve bir zarar vermeyeceği gibi bir düşünce hâkimdir. Bu düşüncenin doğal sonucu ise tapınılan şeye tapınma ritüellerinin ortaya çıkması yani tapınmanın düzenli bir şekil almasıdır.

Tapınma ritüelleri inanç kültlerine ve coğrafi bölgelere göre farklılıklar gösterebilir ama temelde aynı dürtüden kaynaklandıkları kesindir. Çünkü ancak bu şekilde Tanrıların onlara bir zarar vermesinin önüne geçilebilir. İşte tam da bu nedenle de tapınma ritüelleri kuşaktan kuşağa geçmeye başlar ve bu böylece devam eder gider. İnsanoğulları kurbanlar, sunaklar, hediyeler ve benzer yöntemlerle Tanrılarla olan iyi ilişkilerini sürdürmeye çalışırlar. Sümerler bunun için ilginç bir yöntem bile geliştirmişlerdir. Sümer mabetlerinde rahipler ve rahibeler arasında özel bir yeri olan şarkıcılar ve dansözler grubu arp, lir gibi çalgılarla şarkılar söyleyerek dans ederlerdi. Bu saz çalmaların, şarkı söylemelerin, dans etmelerin asıl amacı ise Tanrıları eğ-

lendirerek onları sakinleştirmek, böylece insanlara zarar vermelerini önlemekti.[115] Tufandan hemen sonra Nuh'un yaptığı ilk işin Tanrı'ya yakmalık sunuda bulunmak olması bu düşünce biçiminin gerçek örneklerinden birisidir. Bunun üzerine Tanrı da Nuh'la bir antlaşma yapmış ve bir daha tufan yaratmayacağına dair söz vermiş ve bu sözünün alameti olarak ta yayını bulutların arasına koymuştur. Sonuç olarak Nuh Tanrı'ya bir şey vermiş ve ondan bir şey almıştır. Çünkü vurgulamakta olduğumuz gibi genel düşüncenin temelinde yatan şey, insan-Tanrı ilişkisinin şu ya da bu şekilde ama mutlaka Tanrı'nın memnun edilmesi şeklinde sürdürülmesidir. Yeterince memnun edilmemiş bir Tanrı'nın kimseye bir şey vermesi söz konusu bile olamayacağı gibi, bu memnuniyetsizliğini nasıl belli edeceği de düşünülmesi ve önlem alınması gereken bir konudur.

Sorun şudur: Bütün bu tapınma ritüellerini insanoğlunun kendisi mi akıl etmiştir yoksa bunlar bir "**aracı sınıf**" tarafından insanoğluna dayatılmış uygulamalar mıdır? Bu soru önemlidir çünkü genel görüntü ikinci seçeneğin daha doğru olduğu yönünde güçlü ipuçlarına sahip gibi görünmektedir. Özellikle çok Tanrılı dinlerde insan kurban etmeye kadar uzanan aşırılıklar ve yiyecek içecek ihtiyaçları hiç azalmayan Tanrıların varlığı da bunu doğrular gibidir. Çok Tanrılı dinlerde her şeye rağmen anlaşılabilir olan bu durum; Tek Tanrılı ilâhi bir din olduğu iddiasında olan Yahudilikte hiç de anlaşılır değildir. Çünkü Yahudiliğin Kutsal Kitabı olan Eski Ahit'te Tanrı; "**Altın ve gümüş benim**" diyebilmekte ve hatta yağmalardan pay almaktadır. Bunun yanı sıra Tanrı'nın yiyecek, içecek ve hatta yakacak ihtiyacı duyması ve bu yöndeki isteklerinin sık sık yinelenmesi durumu daha da içinden çıkılamaz bir hale getirmektedir.

Bütün bu "Tanrısal ihtiyaçlar" tapınma ritüellerinin hepsinin değilse bile, önemli bir kısmının Tanrıların isteği değil de, "**ara-**

[115] M.İ.Çığ, Bereket Kültü ve Mabet Fahişeliği, sh. 67, Kaynak Yayınları, 2007

cı sınıf'ın ihtiyaçları doğrultusunda belirlendiği yönünde güçlü ipuçlarıdır. Bunu söyleyebilmek için elimizde bol miktarda tarihsel döküman da vardır. Kimseyi incitmemek adına biz örneğimizi Eski Mısır'dan verelim ama siz istediğiniz ülkeye modelleyin. İ.Ö. 1380 yılında Firavun Eknaton Mısır tahtına geçtiğinde Mısır'da; yasal olmamasına rağmen rahiplik babadan oğula geçiyordu.[116] Tanrılara ikram edilen kurbanlar rahiplerin yiyecek ve içecek problemini ortadan kaldırmıştı. Tapınak binaları onların evi olmuştu. "**Tanrılara adanmış olan toprakların vergisi rahatça geçinmelerini sağlıyordu.**" der Landsburg.[117] Ve şöyle devam eder: "**Böylece bu sınıf daima büyüyerek ve zenginleşerek feodal aristokratlardan daha güçlü ve zengin bir hale gelmişti. Teb'in asil aileleri arasından seçilen en güzel genç kız Amen'e takdim edilirdi. Yani kız rahipleri eğlendirecek bir esir olurdu.**"[118] Bu kadar da değildir. Aynı dönemde Mısır'da Kurbağa Tanrıça Heget, Kobra Tanrıça Wadjit, Akbaba Tanrıça Nekhbet, Hipopotam Tanrıça Tqurt başta olmak üzere daha birçok Tanrıça için yapılmış mabetler vardı. Firavun Eknaton'un ilk işlerinden biri Maymun Tanrı, Çakal Tanrı, Ay Tanrısı, Bitki Tanrıları, Rüzgâr Tanrıları, İnsan Tanrılar ve daha bir sürü önemsiz Tanrı'yı ortadan kaldırmak olmuştur.[119]

Eski Mısır'da ve belki Mezopotamyada da aracı sınıfın böylesine zenginleşmesinin en önemli nedenlerinden birisi, vergilerden muaf tutulmalarıdır. Çünkü askeri gücü elinde tuttuğu için üretimin aslan payına konan krallar da; halkı kontrol altında tutmak için bu ikiyüzlü din adamlarına muhtaçtırlar. Bir başka neden de sözgelimi Yahudilikte olduğu gibi; makul bir ücret karşı-

---

[116] Eski Mısır'da hükümdar ve ülkenin mutlak efendisi. Eski Mısır dilindeki Per-aâdan gelen firavun sözcüğü, önceleri krallık sarayını belirtirken, XXII. Sülale döneminde (İ.Ö. 950-İ.Ö. 730) bu sarayın sahibi, yani Mısır kralı da bu adla anılmaya başlanmıştır.

[117] A.Sally Landsburg, Tanrıların Sırları, sh.161. Altın Kitaplar, Mart-1974

[118] A.Sally Landsburg, a.g.e.sh.161.

[119] Bu da firavunun hayatına mal olmuş ve Akneton'dan sonra derhal eski düzene geçilmiştir.

lığında, Yahve'nin fikir değiştirdiği ve A'nın yerine B'yi kral yapmaya karar verdiğini söyleyecek bir Yahudi peygamberi bulmanın hiç te zor olmayışıdır. Sonuç yukarıda söylemiş olduğumuz şekilde gücün, yani iktidarın paylaşılmasıdır. İktidarın paylaşılması da zenginliğin paylaşılması anlamına gelir. Zenginlik ise güç demektir ve bu güç öyle boyutlara ulaşmıştır ki; Amen rahiplerinin en güçlüleri olan Teb'de ki rahipler, ülkeyi firavunla birlikte yönetiyorlardı. Size pek inandırıcı gelmeyebilir ama Amen'in başrahibi eski dünyanın en büyük toprak sahiplerinden birisidir ve Mısır topraklarının yüzde otuzuna sahiptir. Ayrıca rahiplerin halk üzerinde de önemli etkileri vardır. Rahipler para karşılığı muska dağıtmakta, para karşılığı ilahiler söylemekte ve yine para karşılığı sihirli ayinler düzenlemektedir. ***"Dindar Mısırlılar her adımda garip laflar tekrarlayarak kendilerini kötülüklerden kurtaracaklarına inanıyorlardı. Her kapının kötü ruhları uzak tutmak ve mutluluğu sağlamak için bir iki Tanrı'ya ihtiyacı vardı."*** [120]

Mısırlı rahiplerden daha uyanık olan Yahudi peygamberleri ise bu konuyu Tanrı'nın emirleri şeklinde Kutsal Kitaplarının içine sokmakta hiçbir sakınca görmemiş ve böylece bütün çıkarlarını garanti altına almışlardır. Buna göre Eski Ahit'in "Kâhinlerle Levililerin payı" bölümünde İsrail Tanrısı'nın buyruğu şöyledir: ***"Sunakta tamamen yakılmayan, bana sunulan kutsal sunuların bağış kısmını sana veriyorum."***[121] Bu kadar da değildir. ***"(İsrailliler) Rab'be verdikleri ilk ürünleri, zeytinyağının, yeni şarabın, tahılın, en iyisini sana veriyorum."***[122] Böylece her türlü yiyecek ve içecek gereksinimleri Tanrı'nın buyrukları ile garanti altına alınan aracı sınıfın; para ihtiyaçları da ayrıca düşünülmüş ve Yahudilerin Kutsal Kitabında Tanrı buyruğu olarak yerini almıştır. ***"İlk doğanlar bir aylıkken kendi biçeceğin değer uyarınca yirmi geradan oluşan kutsal yerin şeke-***

120 A.S.Landsburg, a.g.e. sh.162
121 Levililer, 18:8
122 Levililer, 18:12

line göre beş şekel gümüş bedel alacaksın."[123] Bu her canlı için elli gram gümüş demektir ve toplamda büyük rakamlara ulaşacağı açıktır.

Herhangi bir yanlış anlamaya meydan vermemek ve bazı imansızların can sıkıcı sorularından kurtulmak için de iki ayet sonra; **"Sallamalık sunuların göğsü ve sağ budu senin olduğu gibi eti de senin olacak"** denilerek ayrıntılı bir teyit yapılmıştır. Bunların yanı sıra; **"ne zamana kadar?"** gibi densizce bir soruya karşı da gerekli önlemler alınmıştır. **"Senin ve soyun için bu Rab'bin önünde sonsuza dek sürecek bir antlaşmadır."**[124]

Bu durumda Babil sürgününden sonra Kudüs'e döndüğü söylenilen insanların sayısının; Kutsal Kitabın yazdığına göre; **"Yahuda soyundan 468 yiğit ve Benyamin soyundan 928 yiğit"**[125] olmak üzere toplam **"1.476 yiğit"** olmasına karşılık; yine Babil sürgününden Kudüs'e dönen **"kâhinlerin sayısının 1.292, Levililerin sayılarının 284 kişi"** olmak üzere toplam 1.576 kişi olmalarında şaşılacak bir şey olmasa gerekir.[126] Böylece her İsrailli yiğide "beslemesi gereken" bir tane kâhin ya da Levili düştükten sonra tam yüz adet kâhin ve Levili de artmaktadır.

Tarihçi Breasted Eski Dünya Tarihi adlı eserinde; **"Doğuda görülen ilk ahlâki gelişmelerin, soysuz rahiplerin para kazanmak için uydurdukları hilelerle bir anda durdurulduğunu ya da hiç olmazsa yavaşlatıldığını görmekteyiz"** diye yazar. Cumhur Erentürk'te bu sürecin nasıl işlediğini belirtir. ***"İnsanlara, aklın ve düşünmenin, sorgulamanın yararsız ve tehlikeli olduğunu, Tanrı'nın gazabına neden olacağı, bu sebeple dinden çıkarak kâfir ilan edilecekleri söylenerek aklı***

---

[123] Levililer, 18:14-16
[124] Levililer 18:18
[125] Nehemya, 11:4-8
[126] Nehemya 11:10-18

işletme, düşünme, anlama ve sorgulama ortadan kaldırılır."[127]

İnsan-Tanrı ilişkisinin bu biçimde sürdürülmesi belki insanoğlunu Tanrıların gazabından esirgemiş olabilir ama komşularının ya da daha uzaklardan kopup gelen barbarların saldırılarından hiçbir şekilde koruyamamıştır. Azteklerin başına gelenler bunun en tipik örneklerinden biridir. Cortez adında bir İspanyol serserisi ve yanındaki beş yüz barbar; Aztek uygarlığını yerle bir ederken, uğrunda onca ayinler yapılan ve kurbanlar kesilen Aztek Tanrıları kıllarını bile kıpırdatmamışlardır. Benzer biçimde Babilliler Kudüs'teki Süleyman tapınağını yakıp yıkarken; evi başına yıkılan ve yerle bir edilen İsrail Tanrısı Yahve'de olup bitenlere seyirci kalmıştır. Sümerlerin başına gelenlerde bundan farklı değildir. Uzun bir süre Ortadoğu'nun kültür beşiği olan Sümer uygarlığında, Sümer kâhinleri Tanrıların arzularını çözmeye çalışırken, böyle bir tasası olmayan düşmanları, Sümer şehirlerini yakıp yıkmış ve uygarlıklarını mahvetmiştir. Yazılı sayıları üç binden fazla olan güçlü Sümer Tanrıları da olup bitenlere hiçbir müdahalede bulunmamış, tıpkı İsrail Tanrısı Yahve gibi seyretmekle yetinmişlerdir.

Sonuç olarak; bilinmeyene tapma insanoğlunun güvenliğini ve hayatta kalabilme yeteneğini arttırmak şöyle dursun, tam tersine bir yönde etkili olmuş ve insanoğlunun hayatta kalabilme yeteneğini daha da azaltmıştır. "**Aracı sınıf**"ın insanlara dayattığı dinsel törenler, bu törenlere aşırı bağlılık ve bunun yarattığı dogmaların getirdiği göreceli rahatlık, özellikle eski toplumlarda insanın çevreye uyum sağlamak ve dolayısıyla düşmanlara karşı korunmak için gerekli olan güç ve esnekliğinin azalmasına neden olmuştur. Yazılı tarih boyunca özellikle yerleşik toplumların başına gelenler bunun açık bir kanıtını oluşturur. Ne var ki insanoğlunun bütün bu olup bitenlerden bir ders çıkarabildiği

---

[127] Cumhur Erentürk, Monoteist Düşünceler, sh, 30. Ozan Yayıncılık, İstanbul 2008

de söylenemez. Söz gelimi; bilinen tarih boyunca göçebe akıncıların yakıp yıktığı şehirlerin daha sonraları onların torunları tarafından yeniden yakılıp yıkılması bu aymazlığın göstergelerinden sadece bir tanesidir.

Yazılı tarih boyunca hiçbir uygarlığın hiçbir tapınma yöntemi ve diğer dinsel temaları, hiçbir uygarlığı yıkılmaktan koruyamamıştır. Ancak bunun bütün suçunu da Tanrıların üstüne atamayız. Çünkü bunun nedenlerinden birisi de insan zihninin sınırlı olmasıdır. Aynı nedenle tüm dinler de baştan beri var olan bir dünya düşüncesini şiddetle reddederler. Dinlere göre dünyanın yaratıldığı bir başlangıç anı vardır ve olmalıdır. Bu genel bir kabuldür ama bütün bunlara karşın gerçekten de anlaşılamaz bir şekilde dinler de Tanrılar üretirler. Tarihin en önemli çelişkilerinden birisi olan bu durumun asıl anlaşılmaz yanı ise "*Dünyayı Tanrı yarattı ise Tanrı'yı kim yarattı?*" sorusuna öfke yıldırımları yağdıran dinî çevrelerin; bizzat kendi dinlerinin "Tanrı" yaratması konusunu büyük bir anlayış ve olgunlukla kabul etmeleridir. Sözgelimi; kadınlı erkekli, çoluklu çocuklu binlerce Ortadoğu kökenli Tanrı'yı ve hatta Yunan panteonundaki ölümlü Tanrıları göz ardı etsek bile, Yahudi dini metinleri Tanrıların ve hatta Tanrıların oğullarının karıştığı üreme olayları ile doludur. Üstelik normal insanlarla Tanrılar ve onların oğulları arasındaki bu tür cinsel temaslar sıradışı olaylar da değildir.

Normal insanlarla Tanrı ya da Tanrılar arasındaki bu tür ilişkiler Yahudilikten sonra gelen Hıristiyanlık dininde daha da geliştirilmiştir. Bilindiği gibi Hıristiyanlık dini, Dünyalı bir kadınla Tanrı arasındaki birleşmeden doğan **"Tanrı'nın oğlu İsa'ya"** dayanır. Bu da Tanrı'nın insana yakın bir biçimde olduğunu ya da başka bir ifadeyle; Tanrı'nın insan üzerinde genetik denemeler yapma yeteneğinin, fiziki biçimde ve yakın temas şeklinde de olabileceği gibi garip bir düşünceye yol açar. Üstelik de bu ilk değildir. Âdem'in oğlu Şit ve Lamek'in oğlu Nuh hakkında olduğu gibi Abraham'ın oğlu İshak, İshak'ın oğlu Yakup, yani "İsrael" hakkında da bu tür kayıtlar vardır. Tanrı'yla insan arasında-

ki bu tür fiziki yakın temasların bir başka örneği de Yahudilerin Kutsal Kitabı Tevrat'ta yazılı olan, Yakup'un yani İsra-el'in, bütün gece Tanrı'yla güreş tutması olayıdır. Nasıl bir Tanrı'ysa üstelik te Yakup'a yenilmiştir. Bu nedenle mağlup Tanrı, güreşin galibi Yakup'a "İsra-El" adını vermiştir. İbranice de "Tanrı'yla güreşen" ya da "Tanrı'yla mücadele eden" anlamına gelen bu isim günümüzde bir devletin de adıdır.[128]

Bu durumda ne düşünebiliriz? İnsanoğlunun zihninin sınırlı olması nedeniyle, algılama yeteneğini ancak belirli sınırlar içinde kullanabilmesi, yeterince açıklayıcı bir çözüm olabilir mi? Ya da insanoğlunun sınırlı zihninin algılamak ve anlamak konusunda yetersiz kaldığı anda "**mucize**"lere başvurması ile açıklanabilir mi?

David Ruelle, Rastlantı ve Kaos adlı eserinde bu konuda şunları yazar: "**İnsan beyninin geçirdiği doğal evrim bize karmaşık matematik problemlerini çözmekten çok avlanmak, yiyecek toplamak, savaşmak ve toplumsal ilişkilerimizi sürdürmek gibi alanlarda yardımcı olmaya yöneliktir**"[129]

Bu, böyle olsa bile, asıl amacı yaratılışı açıklamak ve yaratanı yüceltmek olması gereken dinlerin, bu dinlere inanan milyarlarca insana rağmen, içinde bulundukları bu hale gelmesi, dindar insanlardan daha çok "**aracı sınıf**" ın bir marifeti gibi gözükmektedir.

Oysa ne Tanrı, ne evren ve ne de insan bu kadar açıklanamaz ve anlaşılmaz değildir.

---

[128] Bu kelime, "Tanrı ve insanlarla güreşip yenen" anlamında bir kelimedir. Yahudi ansiklopedisinde kelimenin asıl anlamının belirsiz olduğu, Eski Ahit'te "**Tanrı ile güreşen**" şeklinde yer almasına rağmen, "**Tanrı ile mücadele eden**" anlamına da gelebileceği belirtilmektedir.

[129] David Ruelle. Rastlantı ve Kaos. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1994.s17

ÜNİVERSİTE VE BİLİM

Eğitim, insanın düşünce ve davranış biçimlerini değiştiren sürecin adıdır. C.D.D

Prof. Richard S. Westfall, Modern Bilimin Oluşumu kitabında şunları yazar: "**Bizler üniversiteleri bilimsel araştırmaların başlıca merkezi ya da hiç değilse, başlıca merkezlerinden birisi olarak düşünmeye alışkınızdır.**"[130] Alışkınızdır ama bu belki de almış olduğumuz eğitimin bilinçaltımıza yerleştirmiş olduğu bir düşünce kalıbıdır. Sözgelimi, sıradan bir sağlık kontrolü için bile, önümüze konulan birkaç seçenekten birisinin üzerinde "Üniversite" etiketi varsa, elimizde olmayan nedenlerle onu tercih ederiz. Yine sözgelimi, önümüzdeki seçeneklerden bir tanesi "X Üniversitesi, Y Fakültesi, şunu bunu araştırma ve eğitim merkezi" gibi üstelik de şatafatlı bir isim taşıyorsa, diğer seçeneklerin hiçbir şansı yoktur. Çünkü bize öğretilen üniversitelerin bilimsel araştırma merkezleri olduğudur.

Ancak ne yazık ki gerçek böyle değildir ve "şunu bunu araştırma ve eğitim merkezi" yapabileceğimiz en kötü tercihtir. Çünkü üniversiteler bilimsel araştırma merkezleri olmamalarının yanı sıra, bunu yapmaya çalışanlara karşı da muhalefetin öncüsü olmak gibi tuhaf bir görev de üstlenmişlerdir. Üstelik bu yalnız bizde böyle değildir. Kurumsal anlamda bizden daha eski bir üniversite geçmişine sahip olan Avrupa'da durum daha vahimdir. Özellikle biraz daha eskiye baktığımızda ise "vahim" kelimesi de anlamsız kalmaktadır çünkü durum kelimenin tam anlamıyla rezalettir.

Ancak Avrupa üniversitelerinin bilime karşı olan bu duruşunu anlayabilmek için varlık nedenlerine ve kuruluşlarına dair olan

[130] Richard S.Westfall, Modern Bilimin Oluşumu, s 37. TÜBİTAK Bilim Kitaplar.Ank.200

işlevlerine de bakmamız gerekir. Sanıldığının aksine Avrupa'nın akademik çevreleri de Eski Yunan ve Aristotales felsefesinin sürdürülmesine karşı büyük bir ilgi duyarlar. Çünkü ta en başından beri üniversiteler Katolik kilisesi ile içli dışlı ilişkiler içinde olmuşlardır. Bu ilişkiler, üniversiteler Katolik öğretisinin merkezi oluncaya kadar da güçlü bir şekilde devam etmiştir. Bu nedenle de yani kilise öğretilerinin önde gelen merkezleri olduğu sürece; üniversitelerin bağımsız bir varlığa sahip olmaları zaten düşünülemez. Bunun nedeni ise üniversiteyi toplumun en ileri kurumu olarak yaratan ve bundan daha da önemli olarak "besleyenin" kilisenin ta kendisi olmasıdır.

"Bu nedenle de Avrupa üniversitelerindeki bütün hocalar tarikat üyesiydi ve öğrencilerin büyük bir bölümü zaten dinsel kariyere hazırlanan kişilerdi. Ortaçağ üniversiteleri Aristoteles'i vaftiz etmiş ve Hıristiyanlaştırmış, sayısız eserde ona filozof ünvanını yakıştırmıştı."[131] Bu o kadar böyleydi ki **"Avrupa'nın dünyadaki tek kıta olduğunu ileri süren Aristokles'in öğretileri yakın zamana kadar doğru olarak kabul edilmekteydi."**[132] Bunun doğal sonucu ise üniversitelerin çatısı altında oldukça eğitimli ama modern bilimin oluşumuna karşı onu hem felsefeye; hem de içlerine işlemiş olan din duygusuna karşı bir tehdit olarak görme eğiliminde olan büyük bir çevrenin oluşmasıdır.

Ünlü Galileo'nun başına gelenler bu konuda bize bir fikir verebilir. Galileo, mesleki kariyerine Pisa Üniversitesi'nde matematik profesörü olarak başlamış ve 1592'de Padua Üniversitesi'ne geçmiştir. Ama çalışmalarını üniversitenin Aristotelesçi yapısının dışına taşıyarak kozmoloji ve mekanikle uğraşmaya başlayınca, Padua'yı da terk ederek Floronsa'ya gitmek zorunda kalmıştır. Bu nedenle de büyük eserlerini bir üniversite profesörü olarak değil, Toscani Grand Dükü'nün matematikçisi ünvanıyla

[131] Westfall, a.g.e. sh.126
[132] A.Sally Landsburg, a.g.e. sh:187

yayınlamıştır. Westfall bu konuda şunları yazar: **"Bu durum 17. yüzyıl için simgesel değerdedir. Bazı hekimler dışında önde gelen hiçbir bilim adamı üniversite kürsüsü sahibi değildi ve bilimsel çalışmalar üniversiteler sayesinde değil, üniversitelerin düşmanlığına karşın geliştirildi."**[133] Bu arada üniversitelerin boş ve amaçsız olduklarının, aynı zamanda da geleneksel düşüncenin egemenliği altında bulunduklarının farklı düşüncelere sahip olanlar tarafından sıkça vurgulanması da bu havayı belirleyen söylemlerdir. J. Leinan, bu profesörler için **"Bu sıfatı taşıyanlar, hükümet tarafından üniversiteye zorla kabul ettirilen davetsiz misafirler gibi görülüyorlardı. Krallıktan veya üniversiteden hiçbir ücret almadıklarından özel iş yaparak geçinmek zorundaydılar ve geçimlerini ancak sağlayabiliyorlardı."** diye yazar.[134]

Durumun ne kadar vahim olduğunu S. Jay Gould şu sözlerle anlatır: **"Neredeyse bütün bilgi dallarında baskıcı yöntemler kullanılıyordu: Dersler yasaklanıyor, yayınlar engelleniyor, profesörlükler verilmiyor, basında öfkeli sövgüler ve alaylar çıkıyordu. Akademisyenler ve bilim adamları derslerini alıp baskılara boyun eğdiler. Fikirleri yaygınlaşmamış olan bazıları yolundan döndü, diğer bazıları adsız yayınlara başvurdu, fikirlerini ya zayıflatarak sundu ya da yapıtlarının yayımını yıllarca erteledi."**[135]

Bunlardan birisi de ünlü Charles Darwin'dir ve 1838 yılında hazırladığı kitabını yayımlamak için tam 21 yıl beklemiştir. Daha da bekleyeceği ama A. Russel Wallace'nin kendisinden önce davranacağı korkusuyla yayınlattığı söylenir.[136]

---

[133] Westfall, a.g.e. sh.127

[134] John Lenihan. Bilim İş Başında. Sh. 49 TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1998

[135] S. Jay Gould, Darwin ve Sonrası, sh.8. TÜBİTAK Bilim Kitapları, Ank. 1998

[136] İngiliz natüralist, Kaşif, coğrafyacı, antropolog ve biyolog. (8 Ocak 1823 - 7 Kasım 1913) Walleca'de Darwin'den habersiz olarak doğal seçilim yoluyla evrim konulu bir teori geliştirmişti.

Sonuç olarak; üniversitelerden ümidini kesen eski Avrupa Kıtası'ndaki başlıca öğrenim hareketleri, kendisine zaten kapalı olan üniversitelere karşı kendi kurumlarını oluşturmuştur. Ancak çok ilginç bir şekilde bu yeni kurumlar "eğitim" amaçlı değillerdi. Bu kurumlar, bilimi üniversite dışına çıkarmak ve toplumla da paylaşmak isteyen entelektüel örgütlerdir. Daha açık bir söylemle; kilisenin elinde esir olan üniversitelerin bilgi üretememeleri ama buna rağmen statükoyu devam ettirme arzusunun tersine, bulduğu ya da edindiği bilgiyi toplumla paylaşma yolunu benimseyen kurumlardır.

Kısa bir tarihçe: Bilimsel dernek denilebilecek ilk örgüt, Roma'da gelişen Lincei Akademisi'dir. Ünlü Galieo da bu derneğin bir üyesiydi. Benzer bir örgüt Floransa'da Medici Dükü'nün himayesinde gelişmişti ve adı Deney Akademisi idi. 17. yüzyılın daha ilk yarısında diğer Avrupa ülkelerinde de bunlara benzer **"resmi olmayan"** gruplar ortaya çıkmıştır. 1635'te ünlü Riclieu tarafından kurulan Akademia Françoise'den sonra; varlıklı bir insan olan Herbert de Montmor'de, başlangıçta evinde kabul ettiği Montmor Akademisi'nin kurucusu olmuştur. Ev toplantılarıyla başlayan bu akademi sonraki yıllarda Fransız biliminin merkezi haline gelecektir.

İngiltere'de kurulan Gresham Kolej'de yine böyle resmi olmayan gruplar tarafından oluşturulmuştur. Bünyesindeki yedi profesörlük kadrosunun üçü; tıp, geometri ve astronomi bilimlerine aitti. Ünlü Royal Society'de (Kraliyet Derneği) Wadham Koleji'nin bir uzantısıdır. Fransa'daki Akademia Royale des Sciences'de (Kraliyet Bilimler Akademisi) benzer grupların zorlaması sonucu 1666'da 14. Lui'nin maliye bakanı olan Colbert'in aracılığı ile kurulmuştur. **"Bu derneklerin kurulması bilimsel hareketin gücünün artışının bir göstergesi ise, araştırma araçlarının icadı da bir başka göstergesidir"** diye yazar Westfall.[137] Sonuç olarak söylenmesi gereken acı gerçek; bu-

[137] Westfall, a.g.e. sh.135

günkü modern bilimin üniversiteler tarafından üretilmediği gibi, üniversitelerin dışında ve üniversitelere rağmen oluşturulmuş olduğudur.

Üniversitelerin bu kısa tarihçesi içinde bizim açımızdan önemli olan ise, Avrupa'da bu hareketlerin ve kurumların gerçekleştiği tarihlerde, hiç de küçümsenmeyecek bir malî güce sahip olan Osmanlı İmparatorluğu'nda bu gelişmelerin hiçbir şekilde görülmeyişidir.[138] Üstelikte o tarihlerde ve ondan sonraları da sıradan bir Osmanlı vezirinin bile büyük servetler sahibi olduğu da iyi bilinmektedir. Tarihçi İlber Ortaylı 1500'lerde Bursa'nın en zengin tüccarının terekesinden 4.000 altın çıktığı bir zamanda; bir Sancak Beyinin yıllık gelirinin 12.000 altın duka olduğunu yazar.[139]

---

[138] Bu konuya ilgi duyanlar Mısır seferinde hilafeti devralan ya da kucağında bulan Yavuz Sultan Selim'in (1512-1520) peşine takılarak İstanbul'a gelen ve sayıları yüzlerle ifade edilen Sünni Arap din adamları konusunu inceleyebilirler. İmparatorluğun çöküşü bu Sünni Emevi mollaların getirdiği Sünni/Emevi Arap kültürünün etkileri sonucunda başlamıştır. Osmanlı'da kadının kafes arkasına hapsedilmesi bu tarihten sonradır. Avrupa'nın sömürgeciliğinin tek silahı olan ateş gücü yüksek gemilerin; Osmanlı donanması önünde defalarca bozguna uğramış olmasına rağmen, sömürgecilik uygulamalarını başarabilmiş olmasının tek nedeni, bu tarihten sonra Osmanlı'nın denizlerden çekilmesinin sonucudur. Bu tarihlerde ihtiyacının iki katı baruta sahip olan Osmanlı'nın; daha 18. yüzyılda barut sıkıntısı çekmesinin nedeni budur. Osmanlı'nın ilk toprak kaybı olan Karlofça Antlaşması'ndan sonra; yenilginin nedenlerini araştırmak isteyen İmparatorluk subaylarını, "Bu Allah'ın takdiridir, Allah'ın takdirine karşı mı geliyorsunuz?" diye azarlayanlar da bu deyyuslardır.

Bu söylediklerimizin en çarpıcı kanıtı ise; çağın en ileri gözlem aletleri ile yıldız gözlemleri yapılan İstanbul rasathanesinin, 1580 yılında Şeyhülislam Kadızade Ahmet Şemsettin adında bir mollanın zorlamalarıyla yıkılmış olmasıdır. Rasathane'nin yıkım gerekçesi de; Rasathanede yıldız gözlemleri yapan ünlü bilgin Takiyüddin ve rasathane personelinin, meleklerin bacaklarını gözlediği yolunda bu Sünni/Emevi Arap mollaların ürettiği söylentilerdir.

[139] İlber Ortaylı, Gelenekten Geleceğe, sh.54. Timaş Yayınları 2008

Ne var ki; imparatorluğun bu servet sahipleri cami ve çeşme yaptırmayı, akademi yaptırmaya ya da bilimsel dernek kurmaya tercih etmişlerdir.[140]

BÖYLE BUYURDU ZERDÜŞT

M.S. 1654 yılında İrlanda'da Başpiskopos Armaghlı James Ussher, **"Tevrat'ın tekvin kitabının açılış dizelerinden de yararlanarak yaptığı hesaplar sonucunda, Dünya'nın yaratıldığı kesin tarihi bulduğunu açıkladı. *"Bu tarih M.Ö. 4004 yılının 26 Ekim günü, sabah saat dokuzdu."* Bu şaşırtıcı sonuca patriklerin yaşlarını toplayarak ve bunun gibi konuyla alakasız başka bazı hesaplar yaparak ulaşmıştı"[141] Üstelik bu kronolojiyi destekleyen bilim adamları arasında bir bilim adamı olan Sir İsaac Newton bile vardı.[142]**

Başpiskopos'un bu açıklaması da durduk yerde yapılmamıştı.[143] Çünkü Rönesans'a kadar ve hatta ondan sonra da, bilim adamları da dâhil olmak üzere çoğu insan, Kutsal Kitabı en güvenilir kaynak olarak kabul etmekteydiler. İncil'de verilen tarihlere göre yapılan hesaplamalar da Dünya'nın olsa olsa altı bin yaşında olduğunu gösteriyordu. Aynı nedenle Yahudilerin dünyanın yaratılışı ile başlattıkları ve günümüzde de kullandıkları takvimler 2008 yılı itibariyle 5768 yılını göstermektedir. Yani Yahudilere göre Dünyanın yaratılış tarihi İ.Ö. 3760 yılıdır. Bu tarihlerin en

---

140 Osmanlı'da Sultan Orhan ile başlayan ve gittikçe gelişerek devam eden Medrese ve külliye yapımlarını şimdilik bu konudan ayrı tutmak zorundayız. Ama burada kısa bir bilgi notu olarak şunları söyleyebiliriz: İmparatorluğun yükseliş devirlerinde yaptırılan ve neredeyse sayısız olan bu "öğretim kurumları" daha sonraki zamanlarda bakımsızlıktan harap olmuşlardır

141 Patrick Moore. Gezegenler Kılavuzu, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.2000 s.8

142 Yalçın İlter, Kayıp Tarih, sh.22

143 Bu İsaac Newton ilginç bir adamdır, yaşadığı dönemde hangi taşı kaldırsanız altından Newton çıkar. Hem fizikçi, hem matematikçi, hem astronom, hem mucit, hem filozof, hem simyacı, hem büyücüdür. Bu son özelliği nedeniyle çağdaşları tarafından "Son büyücü" lakabıyla anılır.

eskisi Piskopos Halas'ın yaptığı bir kronoloji ile tespit edilen İ.Ö. 5411 tarihidir. Üstelik siz bırakın bu piskoposları da bir yana; Georges de Buffon adında Fransız bir bilim adamı; çok daha geç zamanlarda yani 1750'li yıllarda, demirin ergimiş durumdan soğuyarak katılaşma hızına ilişkin hesaplamalarında, Dünyanın yaşını 74.832 yıl olarak belirlemeyi başarmıştır. Bu yetmiş bin yıl hikâyesi de doğrudan "dünyanın yedi günde "yaratılmış olduğuna işaret ettiğinden; bu bilimsel çalışmanın sonucu da dünyanın yedi günde yaratıldığı sonucuna ulaşmaktadır.

Bu söylediklerimizin Türkçe açılımı şudur: Bilim adamları üstlerine düşeni yapmadığı zaman; din adamları derhal durumdan vazife çıkarmakta ve açılan boşluğu kendi bildikleri gibi doldurmaktadır. Günümüzde de durumun bundan çok farklı olduğunu söyleyemeyiz. Gelişen teknolojinin de sunmuş olduğu bunca artı gelişmeye rağmen; bu kadar imkân ve kaynağa sahip olan üniversitelerin ortaya koyabildikleri tek şey, daha hala, şaşırtıcı bir bilgi kıtlığından başka bir şey değildir. Yüksek ücretler karşılığı paylaşılan üniversite kürsüleri; eskiden olduğu gibi şimdi de kısırlığı ve statükoyu temsil etmektedirler.[144] Öğretim görevlileri profesörlerinin çantasını taşımaya devam ettiği sürece de böyle olmaya devam edecektir. Bu konuda çok şey söylenebilir elbette ama konumuz bu değildir.

Üniversitelerin temsil ettiği kısırlık ve statükonun günümüzdeki en çarpıcı örneği de Evrim Teorisi'dir. Bilindiği gibi bu teori Darwin'in, türlerin evrim geçirdiği ve değiştiği şeklinde olan hi-

---

[144] Bu düşünceye karşı olanlar sözgelimi, Cumhuriyet'ten bu yana geçen 80 yıl boyunca, günümüzde sayıları 80'e ulaşan Türk Üniversitelerinin yaptığı herhangi bir evrenselde değil, ulusal bir buluşu kanıt olarak getirmek zorundadırlar. Ayrıca bilindiği kadarıyla bunca anlı şanlı ordinaryüs profesörlerin fedâkarca görev yaptıkları hukuk fakültelerine rağmen neden Türk Medeni Kanunu'nun İsviçre kökenli, Ceza Kanunu'nun İtalyan kökenli, Ticaret Kanunu'nun Alman kökenli olduğu gibi küçük ayrıntıları da açıklamak zorundadırlar. Ayrıca bizim de bir üniversite öğrencisi olduğumuz yıllarda, ders kitabı bile olmayan kürsü sahibi profesörlerin varlığına da bir açıklama getirmeleri gerekmektedir.

potezidir. Buna göre, evrim yavaş ve düzenli bir süreçtir. Güçlü olan ve çevresine uyum sağlayan canlı türleri gelişerek yoluna devam etmekte, zayıf olan ve çevreye uyum sağlayamayan türler ise tarih sahnesinden çekilmektedirler.[145]

Bu düşünce 19. yüzyılın ortalarından itibaren bilim dünyasına egemen oldu ve o kadar desteklendi ki sonunda bir teori, bir hipotez olduğu unutuldu ve unutturuldu. Neredeyse bir doğa yasası olarak kabul görmeye başladı. Daha sonraki yıllarda DNA'nın bulunmasıyla, evrimin, metabolizmadan değil de, DNA moleküllerinin içerdiği bilginin değişmesinden kaynaklandığı açıklandı.[146] Ama o sıralarda bilim dünyası daha hala Darwin'in evrim teorisinin yüzüncü yılını kutlama şenlikleriyle meşguldü ve DNA'nın keşfini de duymazdan geldi. Bugüne kadar da tam olarak duydukları söylenemez.

Ama elbette bütün bunların çok geçerli bir nedeni var. Çünkü Descartes, Newton ve Laplace gibi bilim adamları "**Evrenin bir saat gibi işleyen mükemmel bir mekanizma**" olduğunu söy-

---

[145] Darwin çok yanlış anlaşılmış insanlardan biridir. Üstelik hiçbir kitabının hiçbir yerinde "İnsanın maymundan geldiğini" söylemez. Böyle bir şeyi ima dahi etmez. "İnsanların maymundan geldiği" okuduğunu anlamakta sıkıntı yaşayan bazı mollaların uydurmasıdır. Darwin'in teorisinin temeli olan "**Doğal seçilime**" yaratıcılık rolü verilemez. Kaldı ki Darwin'in konusu zaten "**yaratılmış**" organizmalardır. Bizzat Darwin'e göre evrim; mutlaka daha yüce varlıklara doğru ilerlemez. Organizmalar yerel çevrelerine daha iyi uyum sağlarlar o kadar. Bu durumda evrim, şans ve gerekliliğin bir bileşiminden başka bir şey değildir; yani şans, seçilimin işleyişindeki gerekliliktir. Bu nedenle de Darwin organizmaların yapısını tanımlarken hiçbir zaman "üstün" ya da "aşağı" denilmemesi gerektiğini de belirtir. "**Bir amip kendi çevresine**, (bizim) **kendi çevremize sağladığımız kadar iyi bir uyum sağlamışsa, bizim daha üstün yaratıklar olduğumuzu kim söyleyebilir**" sözüyle de evrimin amaçsızlığına işaret eder. Yani "Doğal seçilim kuramı" değişen çevrelere yerel olarak uyum sağlama kuramıdır ve ne kusursuzlaşma ne de genel bir iyileşme içermez. İşin tuhaf tarafını da bunları anlatmanın bize düşmesi oluşturur.

[146] DNA, kalıtım ile ilgili önemli maddeler barındıran ve bir bakıma hayatın sırlarını içeren bir maddedir. DNA molekülleri son derece karmaşık, helezonik yapılardır.

lemişler ve bilim dünyası da bunu kabul etmiştir. Darwin'in yavaş ve düzenli bir evrimi öngören teorisi de bu düzene mükemmelen uymaktadır. Dolayısıyla bilim çevrelerinde üst düzey bir kabul görmüş ve "**Bilimsel düşünce**" sıfatına hak kazanmıştır. Bunun aksine bir görüş ya da düşünce; doğal olarak evrim üzerinde bir kozmik iradenin doğrudan etkisini ifade eder ki, bu da açıkça "**Tanrı**" kavramını çağrıştırır. İşte tam olarak ta bu nedenle; mekanistik sisteme şartlanmış olan bilim çevreleri için bu **"metafizik"** bir düşünce biçimidir ve haklı olsun ya da olmasın derhal ve şiddetle reddedilmesi gerekir. Çünkü doğa dışında bir kozmik iradeyi işin içine katmakta ve ustaların mekanist görüşlerine aykırı düşmektedir. Dolayısıyla da yanlıştır.

Peki, neden yanlıştır? Çünkü evrime dışarıdan bir müdahale, adı ne olursa olsun kendi içinde bir **"tekillik"** taşımaktadır. Bu nedenle de üniversiteler ve bilim çevreleri dışarıdan bir müdahaleye karşıdır. Ortodoks bilim, açıklayamadığı bir konuda dahi bir müdahaleyi şiddetle reddeder. Bütün bu nedenlerle de, tüm canlıların evrimin bir ürünü olduğu sonucuna varmış olan Darwin'in evrim teorisine sımsıkı sarılır ve bunun dışındaki gelişmeleri, bu DNA gibi bilimsel gerçeklik kazanmış bir konu olsa bile, eğer reddedemiyorsa, görmezden gelir.

Peki, neden böyle yapar? Çünkü ustaların da açıkça bildirmiş olduğu gibi ***"evren saat gibi işleyen mükemmel bir mekanizmadır."*** Dolayısıyla da adı ne olursa olsun bir "üstün varlığa" yer yoktur.

Peki neden yoktur? Çünkü doğal yasalar uzam ve zamanda sabit yani bir örnektir; felaketçilerin tezinde olduğu gibi, eğer geçmiş değişkense ve Tanrı istediği zaman doğa yasalarını ihlal ediyorsa, o zaman tarih bilimle aydınlatılamaz.[147] Ki bu da bilim adamlarının sonu demektir

Yani "ustalar" böyle istemiş, Zerdüşt böyle buyurmuştur.

[147] S. Jay Gould, a.g.e. sh.155

DİN VE BİLİM

Zerdüşt böyle buyurmuştur ama bu bölümde üniversiteleri anlatırken yazmış olduğumuz bilgilerin ışığında dinle bilimin ayrılığı da çok eskilere dayanmaz. Neden ayrıldığı da çok açıkça anlatılmaz zaten. Biraz kurcalarsanız özellikle son yüzyıllarda; kim oldukları açık seçik bilinmeyen birilerinin, bilim ve dinin birbirinden bağımsız olduğunu, insani deneyimin birbiriyle ilgisiz yönleriyle uğraştıkları ve bu sebeple birbirlerinin alanına bulaşmadıkça, kendi alanları içerisinde, sorunsuz bir şekilde birlikte var olabileceklerini öne sürmüş oldukları gibi garip bir sonuca ulaşırsınız. Gelin görün ki; bütünüyle din odaklı Ortaçağ felsefesinde; Hıristiyanlığın bir araç olarak tepe tepe kullandığı felsefenin, Tanrı, bilgi, inanç eksenlerinde çok yoğun bir şekilde kullanılmış olduğu da bilinmeyen bir şey değildir. "Felsefe ve bilim başından beri, Rene Descartes'in sözleriyle, ***"bizi doğanın efendisi ve sahibi kılma"*** ve Francis Bacon'un dediği gibi, bilimi tüm doğayı "***insanın hizmetine koşmak***" için kullanma isteğindeydi."[148]

Bu Ortaçağ üniversitelerinin; **"vaftiz etmiş ve Hıristiyanlaştırmış, sayısız eserde ona filozof ünvanını yakıştırmış"** olduğu Aristoteles'ten; Emmanuel Kant'a kadar uzanan gerçekten uzun bir zaman dilimi boyunca, egemen olan düşünce biçimidir. Aristoteles "doğanın tüm hayvanları insan için yarattığını" söyler. E. Kant'a göre de "insan olmasaydı, yaratılmış herşey yaban kalır, bir hiç olurdu."[149] Bu örnekleri neredeyse sayısız kere çoğaltabiliriz. Açıkça görüldüğü gibi kaynağını bilimden değil, doğrudan Tevrat'ın Yaratılış kitabından alır. Çünkü "Tekvin'de Tanrı insanlara "***her canlı varlık üzerinde egemenlik***" tanımış ve "***her canavarın***" bizden "***korkması***" ve karşımızda hûşu duyması" buyurulmuştur. İnsanoğlu doğaya "boyun eğdirmeye" teşvik edilir ve "boyun eğdirme" ifadesi Yahudi dilinde askeri

[148] Carl Sagan, Milyarlarca ve milyarlarca, sh.160
[149] Carl Sagan, Milyarlarca ve milyarlarca, sh.160

anlamlar ima eden bir sözcükten çevrilmiştir. Kitabı Mukaddes'te ve modern bilimi doğuran Ortaçağ Hıristiyan geleneğinde buna benzer pek çok öğreti vardır ve yalnız insanları değil, doğayı da düşman olarak gören Yahudi peygamberlerinin bir kalıntısıdır. İslam diniyse bunun aksine doğayı düşman ilan etme eğilimde değildir."[150]

Batı dinlerinin etkisinden uzak kalan Hindu, Budist dinlerinde ve mesela "vahşi" olarak tanıtılan Amerikalı Kızılderililerin geleneklerinde, ilkbahar için söylenen "yavaş yürü, toprak ana hamile" cümlesinde doğaya karşı katı bir düşmanlık değil, tam tersine doğanın kutsanması söz konusudur. Buna karşılık Kızılderililere vahşi diyen **"Batı dini ve bilimi doğanın, oyunun kendisi değil sahnesi olduğunu, doğayı kutsal kabul etmenin günah işlemek anlamına geldiğini iddia etmişlerdir."**[151] Demek ki uygarlık böyle bir şey olsa gerek.

Bazıları da **bilim** ve felsefenin ayrışmasının modern çağa yaklaşırken iyice belirginleşmiş olduğunu ileri sürerler ama felsefe ile **bilimin** tamamen birbirinden koptuğunu söylemek amaçsız bir saçmalıktan başka bir şey değildir. Üstelik gerek **bilim** *felsefesi* gerekse **bilim** dallarının tek tek incelendiği felsefe dalları da (örneğin *fizik felsefesi*) varlığını sürdürmekte ve gerek **bilim,** gerekse felsefe alanlarında önemli roller oynamaktadır.

İşin doğrusu; bütün bunların bütün Ortaçağ boyunca **"Mutaassıp Hıristiyanlığın"** engizisyon eliyle, bilim adamları üzerinde uygulamış olduğu amansız baskının, çok sonraki zamanlara kadar uzanan yansımaları olmalıdır. Bu söylediğimizin kanıtı da bu mutaassıp dini baskının etkilerinden uzak kalabilmeyi kısmen de olsa başarabilmiş olan Protestanlığın doğuş yeri Almanya'da; Alman Protestan Kilisesi Komisyonun kontrolünden geçmiş olan, Eski ve Yeni Ahit çevirisinde yer alan şu sözlerdir: **"Kutsal Kitap gökten inmiş değildir. Eski Ahit'in 39 kitabıy-**

[150] Carl Sagan, a.g.e. sh.161
[151] Carl Sagan, a.g.e. sh.161

la dört İncil binlerce yılda yavaş yavaş gelişmiş ve son şeklini almıştır."[152]

Bilim ile din arasındaki ilişkinin farklı biçimlere sahip olduğu bir yere kadar kabul edilebilir. Çünkü ikisi de son derece geniş konuları ele alır ve bilim ile din, birbirinden farklı yöntemlere ve sorulara sahiptir. Bilime göre derinlemesine kuşkuculuk temel bir erdemdir. Din ise kuşkuculuğu dinsel aydınlanmanın önünde bir engel olarak görür ve çoğu zaman sorgulamadan inanmamızı ister.

Çatışma da burada başlar ve bilimin yaptığı bazı buluşlar dinsel doğmalara karşı gelirken; din de bu tedirgin edici bulguları ya görmezden gelir ya da bastırmaya çalışır. Bu nedenle de bilimin din ile olan ilişkisi de son derece karmaşık bir geçmişe sahiptir. Dinsel doktrinler zaman zaman bilimin gelişimini etkilerken, bilimsel bilgi de dini inanışları etkilemiştir. Dünyanın Güneş etrafında dönmekte olduğunun artık kabul ediliyor olması da bu söylediğimizin güçlü bir kanıtıdır. Nitekim gerek Kopernik, Galileo, Kepler ve Boyle gibi Batı bilim tarihinde, gerekse İbn-i Sina, Biruni ve İbn-i Heysem gibi Doğu bilim tarihinde yer almış önemli isimlerin, oldukça dindar ve inançlı insanlar olduğu da bilinmeyen bir sır değildir. Avrupa Bilim tarihi Astronomi, Biyoloji ve benzerleri gibi bilim dallarıyla ilgilenmekle de kalmayan ve üstelik yeni buluşlara imza atan papazlarla doludur. Açıkça görüldüğü gibi din ile bilim arasındaki gerçek ilişki çok daha karmaşık ve değişkendir. Bu nedenle de "Din çoğu zaman bilimi etkin bir şekilde desteklemiştir" diye yazar S. Jay Gould.[153]

Tarih boyunca din ile bilimi birleştirmeye çalışan, birbiriyle çelişmeyen yöntemler olduğunu ileri süren ve hatta birbirlerini tamamladıklarını düşünenler de olmuştur. Zaman zaman dini kanıların bilimsel yöntemlerle veya bilimsel kanıların dini yön-

---

[152] Hayrullah Örs, Musa ve Yahudilik, önsöz, Remzi Kitapevi, dördüncü basım, Eylül 2000

[153] S. Jay Gould, arwin ve Sonrası. Sh. 146

temlerle açıklamaya çalışanların sayısı hiç te az değildir.[154] John Lenihan "Robert Boyle ve 17. yüzyılın başında Francis Bacon ve onların pek çok çağdaşına göre, bilimin aslında dini bir faaliyet olduğunu" yazar.[155] Bu durumda bilimle dinin neden ayrıştığı ya da ayrıştırılmaya çalışıldığı da anlaşılabilir olmaktan çıkar.[156]

Bu bütünüyle temelsiz bir yaklaşım değildir. Çünkü acınası çıplak gerçek; **Bilimin asıl uğraşı alanının doğa olayları, yani insan olması gerektiğidir**. Burada doğa olaylarını en genel kapsamıyla yani yalnızca fiziksel olgularla değil, sosyolojik, psikolojik, ekonomik, kültürel yönleriyle de düşünmemiz gerekir. Özetle, insanla ve çevresiyle ilgili olan her olgu bir doğa olayıdır ve din de bunlardan ayrı bir olgu değildir. Türk Dil Kurumu'nun, Güncel Türkçe Sözlük'te, ***"Belli bir konuyu bilme isteğinden yola çıkan, belli bir ereğe yönelen bir bilgi edinme ve yöntemli araştırma süreci"*** şeklinde yaptığı bilim tanımlaması da bu söylediğimizi doğrular. [157]

Sözün özü; dinle bilimin düşman olmaması ve Dünya'yı açıklama konusunda birlikte hareket etmeleri gerektiğidir. Yani din bilimin düşmanı olmamalı, bilimde dine düşman gibi bakmamalıdır ve işte bu noktada açıkça ortaya çıkar ki; bilimin değişmez düşmanının din değil, soysuz aracılar tarafından dinin içine yerleştirilmiş olan **"akıldışılık"** olması gerekir.

Bu anlattıklarımızdan sonra günümüzde açıkça görünen gerçek; her ikisinin de yani bilimin de dinin de olası bir mücadeleden kaçınmak adına, kendi sırça köşklerine kapanmayı tercih etmiş olduklarıdır. Hem de Papa II. Jean Paul'un "Bilim dini, hatadan

---

[154] Örneğin, İbn-i Sina Tanrı'nın varlığını akıl ve mantık yoluyla açıklamaya çalışmıştır.

[155] John Lenihan, Bilim İş Başında, sh.123

[156] Bizde de Yunus Emre'de temsilini bulur ama değerli bilim adamlarımızın ilgisini çeken bir konu değildir.

[157] Günümüzde bile bilimin net bir tanımlaması yapılamamaktadır. Her bilim adamı kendisine göre bir bilim tanımlaması yapmakta olduğundan bilimin yüzlerce ayrı tanımlaması vardır.

ve boş inançtan, dinse bilimi putperestlikten ve doğru olmayan kesin yargılardan arındırabilir" şeklindeki açık çağrısına rağmen.[158] Üstelik bu uygulamadan elde edilen net sonuçlar da vardır ve Papa XII. Pius'un 30 Eylül 1943 tarihli bildirisiyle Kutsal Kitap üzerindeki kritik çalışmaların yapılmasına izin vermesi üzerine kurulan bir komisyonun çalışmalarının sonucu olarak 1964 yılında yayınlanan bir bildiriyle ***"İncillerin üç aşamada tamamlandığı"*** kabul edilmiştir.[159] Bunun açık anlamı İncillerin gökten inmediğidir.

Aracı sınıf olarak adlandırdığımız "esnaf" takımının temsil ettiği grup açısından bu anlaşılabilir bir tavırdır. Böylece masal anlatmak için de, Tevrat'ın harflerini saymak için de yeterli zamanları olacaktır. Ama bilim adamları açısından aynı ölçüde anlaşılabilir değildir. Neden derseniz; bilimin insan için var olması gerekmektedir de ondan. Çünkü bilimin işi; hiç değilse geleneksel bilim için, "**anlamak ve çözmektir.**" Ya da öyle olması gerekmektedir. Bu nedenle de Ortodoks bilim ***"Bilimsel bilginin geçerliği ve kesinliği her an, isteyen herkes tarafından denetlenebilir. Bu denetim sürecinde, yanlış olduğu anlaşılan bilgiler kendiliğinden ayıklanır; yerine yenisi konulur"*** şeklinde bir iddianın da sahibidir. Ama bu iddia; bilimin bu haliyle, her fırsatta dile getirilen bir savunma refleksinden başka bir şey olmasa gerekir. Çünkü bu iddialı söylemin sahipleri; sürekli yenilenme ve ayıklanma süreci içinde olan bilimsel bilginin, doğruluğunun ve evrenselliğinin savunulamaz olacağının bile farkında değillerdir. Buna olsa olsa evrensellikten uzak "günlük bilim" denilebilir ve zaten öyledir de.

Bu söylediğimizi doğrulayacak örnekleri sunma şansımız da vardır. Mesela ***Amerikan Patent Dairesi*** Başkanı Charles H. Duell 1899 yılında ***"Artık yeni hiçbir şey yok. İcat edilebilecek her şey icat edildi"*** diye buyurmuştur. 1887 yılında, ünlü Fran-

---

[158] Carl Sagan, a.g.e. sh.162
[159] Baki Adam, a.g.e. sh. 43

sız fizikçisi Marcellin Berthelot, **"evrenin hiçbir sırrı kalmamıştır"** diye yazabilmiştir. Zeplin'in babası ünlü Zeppelin, bilim adamlarını ve politikacıları bir **"yönlendirilebilir balon"** projesi üzerinde kafa yormaya çağırdığında, Fransız Akademisi'nden şu yanıtı almıştır. ***"Bizim, göklerde uçma ve Manş Denizi'nin altından İngiltere'ye tünel kazma gibi saçma sapan işlerle uğraşacak zamanımız yoktur!"*** Havadan daha ağır bir makinenin asla uçamayacağı, İngiltere'de Profesör Simon Newcomb tarafından matematiksel olarak ispatlanmıştır. Buna karşı çıkan ve havadan daha ağır makinelerin uçabileceğini söyleyen Kibalçiç adında bir Rus bilim adamı idam edilmiş, aynı görüşü Amerika'da savunan Profesör Langley de, ünlü Smithsonian Institute'dan kovulmuştur. Ünlü yazar H.G. Wells, 1901 yılında ***"Denizaltıların savaşta ne işe yarayabileceğini anlayamadım. En fazlasından mürettebatın boğularak ölmesine sebep olabilir"*** diye yazmıştır. Twenty Century Fox'un başkanı 1944 yılında ***"Televizyon en geç altı ay içinde piyasadan silinecektir. İnsanlar her akşam böyle bir kutuya bakıp başında oturmak isteyip te ne yapacaklar. Canları çok sıkılır"*** diyebilmiştir. Vakum tüpünün kâşifi ve televizyonun babası Dr. Lee De Forest ***"Gelecekteki bilimsel ilerlemeler ne olursa olsun, insanlık Ay'a asla ulaşamayacaktır."*** demiştir. Ünlü bilim adamı Albert Einstein bile 1932 yılında "**Nükleer enerjinin bir gün elde edilebileceğine dair en ufak bir gösterge bile bulunmuyor. Bu, atomu istediğimiz gibi parçalayabileceğimiz anlamına gelirdi**" diye buyurmuştur.[160] Üstelik bu sözü de ilk

---

[160] Bu konuda diğer vecizelerin bazıları şöyledir.
"Uçaklar hoş oyuncaklar. Ama askeri bir değerleri yok." Mareşal Ferdinand Foch, I.Dünya Savaşı'nda Fransız Orduları Başkomutanı- 1911
"İnsanların büyük çoğunluğu için tütün tüketimi gayet sıhhi bir şeydir."Doktor Ian G. McDonald, Operatör – 1963
"Bilgisayarlar gelecekte belki sadece 1,5 ton ağırlığında olacaklar." Popular Mechanics Dergisi – 1949
"Radyonun geleceği yok" Lord Kevin - İskoçyalı fizik âlimi

atom bombasının patlatılmasından sadece 14 yıl önce söylemiştir.

Sonuç olarak ve özetle bilimin de, üniversitelerin de durumu budur. Üstelik teknolojiyi aradan çıkaracak olursak, Ortodoks bilim zaten yerlerde sürünmektedir. Bu o kadar böyledir ki; elde olan ne varsa böle böle bir ayrıntılar denizi yarattıktan sonra, bilimin kendisi de bu ayrıntılar denizinde boğulup gitmiştir.

Bu söylediğimiz için de bazı örnekler verelim ki sözden ibaret kalmasın. Söz gelimi tarih bilimi; Taş devri diye adlandırdığı bir zaman dilimini Yontma taş devri, Cilalı taş devri v.s. gibi bölümlere ayırmakla kalmaz, bize bunların yaklaşık tarihlerini de verir. Ya da kendi tabirleriyle "Cro-Magnon" insanının ne zaman yaşadığını da belirterek bunun da tarihlerini verir.[161] Ya da bundan daha ilginç bir örnek olan "Cambrien Patlaması"nın 530 milyon yıl önce olduğunu açıkça bildirir. Buna göre karmaşık ve gözle görülebilen yaşam türlerinin ortaya çıkması 530 milyon yıl önce başlamıştır. Paleontoloji bilimi de buna "Cambrien Patlaması" ismini yakıştırmıştır. Bunların ne söylediklerinden haberleri olmasa gerekir çünkü bu sözler, yaklaşık dört milyar yıl boyunca dünya üzerinde bir yaşam formunun hiç olmaması demektir. Üstelik "**Bunlar kesin doğru bilgiler midir ?**" sorusuna verecek net bir yanıtları da yoktur. Karbon 14 yönteminden ağaç halkalarına kadar bir sürü kem-küm dışında alabileceğiniz en açık yanıt ise "**varsaymak**" tan ibarettir.

Ne söylediğimizi daha iyi anlamak için İnsanoğlu'nun evrilmesi konusunda bize dayatılan senaryoları düşünün. Bir mağarada ateşin başında korku dolu bir yüzle oturan; maymuna benzer bir yaratık hikâyesinin, ne kadarı düş gücünün ürünüdür, ne kadarı gerçektir? Üstelik bütün bu varsaymalar da, yaklaşık beş

---

[161] İlk bulundukları mağaranın adıyla "Cro-Magnon" olarak adlandırılan ve 25.000 yıl önce Avrupa'ya yayıldığı düşünülen Cro-Magnonlar günümüz insanının doğrudan atası sayılıyor. Bilim ve Teknik Dergisi, TÜBİTAK, Sayı:427,Haziran-2003

milyar yıllık bir geçmişi bulunan Dünyanın, son beş yüz bin yıllık bir dilimi içinde döner dururlar. Gerçekte ise bütün bildiğimiz son beş bin yıllık döneme aittir ve bu da Dünyanın tarihinin milyonda biri demektir.

Bu varsayım konusunu da biraz daha açalım: Bu konu günümüz Ortodoks biliminin bir zavallılığıdır. Başlangıçta teori, sonra kuram, bir ara hipotez ve daha sonra da varsayım olan ve böyle dayatılan bu bilimsel aldatmacanın Türkçesi; "**Olsa olsa böyledir**" demektir.

Söz gelimi; değerli bilim adamları, bir konu hakkında yeterli bir açıklama yapamıyorlarsa eğer; bu konuda senaryolar yazmaya başlarlar. Ama her bilim adamı kendi senaryosunu üreteceğinden; ortaya çıkan şey, genellikle konuyla ilgili bilim adamı sayısı kadar olan **"fantezilerdir."** Tarihçi İlber Ortaylı bu fanteziler konusunda şunları yazar. **"Tarihçi topladığı verileri yazarken, bir edebiyatçı, bir yazın adamıdır. Burada topladığı malzemeyi adeta tuvalini istediği şekillerle renklerle dolduran bir ressam gibi yansıtır. Mesela ilmi ve ciddi çalışan üç tarihçiye aynı konuyu verip, "üçünüz de Osmanlı Celali isyanlarını yazacaksınız" diyor ve üçünün de önüne aynı vesikaları, yani arşivlerdeki mühimme kayıtlarını, vilayetlerdeki şeriyye sicillerini, name-i hümayunları veya başka kayıtları koyuyorsunuz, onlar da okuyorlar. Emin olunuz, sonunda çizilen üç resim birbirinden çok farklı olacaktır."**[162] Roger Levin Modern İnsanın Kökeni adındaki kitabında buna şöyle bir katkı yapar: **"Kimi arkeologlar için aynı kanıtları inceledikten sonra tam anlamıyla zıt yargılara varmak, bilim sosyolojisi ile onun metodolojisinde olduğu kadar, ayrı bir sorundur."**[163]

---

[162] İlber Ortaylı, a.g.e. sh.24

[163] Roger Lewin, Modern İnsanın Kökeni, TÜBİTAK Bilim Kitapları, sh.206. 10.Basım, Aralık 2000

İşte Ortodoks bilim; bu **"Olsa olsa böyledir"** fantezilerini bize **"varsayım"** adıyla dayatır. Bu varsayımlar Ortodoks bilimin ortaçağı hatırlatan karanlık koridorlarında kendilerince bir değerlendirmeden geçtikten sonra; bunlardan bir tanesi **"bilimsel görüş"** etiketine layık görülerek diğerleri tarihin çöp sepetine atılır. Bu **"bilimsel görüş"** maskaralığının Türkçesi ise; **"kanun hükmünde kararname"** gibi başka bir maskaralıktır.[164]

Ne var ki sorun bu kadarla da bitmez. Saygıdeğer bir bilim adamının ürettiği bir **"fantezi"**; bir kere **"bilimsel görüş"** etiketiyle şereflendirilerek koruma altına alındıktan sonra, artık bir tür **"dokunulmazlık"** kazanır. Bunun en güçlü tanığı daha önce sözünü ettiğimiz Darwin'in ünlü **"Evrim Teorisi"**dir. Bu konuya da daha sonra döneceğiz ama güçlü olan ve çevresine uyum sağlayan canlı türlerinin gelişerek yoluna devam ettiği şekline sokulan Evrim teorisi; evrimin, metabolizmadan değil de DNA moleküllerinin içerdiği bilginin değişmesinden kaynaklandığı şeklindeki DNA gerçeğine rağmen, dokunulmazlığını devam ettirmektedir. Bu konuda Messadie gibi; **"Eğer güçlü olanın kurtuluşu hayatın tek kanunu olsaydı, herşeyden önce insan neslinin tükenmesi gerekirdi. Çünkü insanların kendilerini savunamayacak kadar aciz oldukları bebeklik çağları diğerlerinden çok daha uzun sürer"** diyerek son derece basit ve akılcı itirazlar ileri süren bilirkişiler bile seslerini duyuramamıştır. Bu konuda birkaç sayfa önce verdiğimiz bilgilerin ışığında; Ortodoks bilimin ne yapmaya çalıştığı da anlaşılabilir olmaktan uzaktır.

---

[164] Varsayım (faraziye-sayıltı) olayları daha kolay anlamaya yardım eden, fakat henüz doğru ya da yanlış olduğu bilinmeyen geçici bir açıklama, bir bilimsel yasa taslağıdır. Varsayım deneyle kanıtlanmamış fakat kanıtlanabilir derecede doğru olduğu kabul edilen ve hipotezin aksine denenmeyen yargıdır. Kanıtlanmasına gerek görülmeden doğru kabul edildiği için araştırmada sonuçların geçerliliği bu yargının veya yargıların doğruluğuna bağlıdır.

Ortodoks bilimin; yerine koyacak daha iyi bir fantezi üretemediği için zorunlu olarak katlandığı "Büyük patlama" bu açıdan bakıldığında belki anlaşılabilir olmaktadır. Ama DNA'nın bulunmasına ve neredeyse binlerce kez kanıtlanmasına karşın; Evrim teorisinin hala güncelliğini koruyor olması da anlaşılabilir bir konu olmanın ötelerine geçmiştir.[165] Bu durum Darwin'in hiç de hak etmediği bir şekilde putlaştırılmasına sebep olmuştur. Bu Darwin'in kabahati değildir. Demek ki okuduğunu anlamayanlar bizim mollalardan ibaret değildir.

Özetle söylemek gerekirse Ortodoks bilim ve özellikle de sosyal bilimler; günümüzde bile bir "**Varsayımlar Topluluğu**"ndan başka bir şey değildir. Bilimin bu mevcut haliyle; hiçkimse bizi bundan 200 bin yıl önce yaşamış bir "**Mitokondriyal Havva**" hikâyesine ya da 560 milyon yıl önce var olmuş olduğunu varsaydıklar "**Cambrien patlamasına**" ya da 400 bin yıl önceki bir tarihe yerleştirdikleri "**Neondertal insan**" masalına inandıramaz.[166] Çünkü "**Bu fosil insanlar bizim doğrudan atalarımız mıdır yoksa adına bugün insan dediğimiz soy ağacının yalnızca bir dalı mıydılar**" sorusuna bile verebilecek bir yanıtları yoktur. Bu o kadar böyledir ki; bugün okullarda "bilimsel gerçek" olarak okuduğunuz konuların birçoğu, henüz daha iyi bir fantezi bulamamış olan bilim adamlarının elinde bulunan en makul senaryolardır.

---

[165] Bu söylediklerimiz bilim kendi kendisini denetlemesin anlamında anlaşılmamalıdır. Biz çok başka bir şey söylemeye çalışıyoruz.

[166] 1987 yılının Ocak ayında Allan Wilson ve Kaliforniya Üniversitesinden meslektaşları olan Rebecce Cann ile Mark Stoneking; Nature dergisinde "Mitrokondriyal DNA ve İnsanın Evrimi" başlığı altında bir inceleme yayınladılar. Böylece Mitrokondriyal Havva adı altında yeni bir görüş doğdu. Makaleyi yazan bu üç biyokimyacıya göre; yaşayan tüm insanların genetik özelliklerinin bir kısmı, yaklaşık iki yüz bin önce Afrika'da yaşamış bir dişi bireye kadar izlenebilir. Bu görüş, doğrudan İncil'deki Havva'ya bir gönderme yaptığından Vatikan'ı ve bazı çevreleri yeterince memnun etmişse de, 1992 yılı başlarında DNA testlerine ilişkin kimi sonuçların yeterli olmadığının anlaşılması üzerine bu varsayım diğer bilim adamlarınca şiddetle reddedilmiştir.

Bunların çok önemli konular olmadığını hiçbir zaman söyleyemeyiz. Çünkü başta din ticareti yapan esnaf takımı olmak üzere, diğer şarlatanlar, sahtekârlar ve spekülasyondan geçinenler de bunları sonuna kadar kullanmakla kalmazlar, korkutma teorilerini de bunların üzerine kurarlar. Ama bundan çok daha önemli olan insanların daha ilkokuldan başlayarak büyük çoğunluğu birer varsayımdan ibaret olan bu bilgi kirliliği ile bütün öğretim hayatı boyunca şartlandırılmasıdır. Bunun doğal sonucu ise, sonunda üniversite eğitimini tamamlayarak diplomasını eline alan her genç insanın; klasik bilim çevrelerinin istediği ve elde ettiği, **"şartlanması tamamlanmış"** insan olmasıdır. Hafızası bir sürü gereksiz varsayımla tıka basa doldurulmuş, zaten sınırlı olan zihni ipotek altına alınmış ama öğrenmesi gereken ne varsa hiçbirini öğrenememiş bir insandır karşımızda duran. Bu nedenle de eğitilmiş değil, şartlanması tamamlanmış bir insandır. Ve yine bu nedenle "korunmasız ve hazırlıksız" bir insandır. Hayata ve herşeye karşı.

Bunun nedenini seri üretim yapan fabrikalar gibi, üniversitelerin de "standart" insan üretimi yapmasıdır. Bu insan klasik bilimin yerleşik uygulamalarının elde etmek istediği standart insan modeli olabilir ama elde edilen model hiçbir şekilde **"eğitimli insan modeli"** değildir. Genel kültürü kıt, dünya görüşü dar, ufku sınırlı ve analiz yeteneği neredeyse yok ama elinde bir üniversite diploması olan bu **"şartlanması tamamlanmış"** insan modelinden beklenen ve istenilen ise, hiçbir şekilde kendisine verilmeyen herşeyin toplamıdır.

Tam da burada önemle vurgulamamız gereken yaşamsal bir noktayı da belirtmemiz gerekiyor. Özellikle de Türkiye söz konusu olduğunda; zihinsel ve düşünsel uysallık, kısa vadede ahlaksız siyasetçinin işine gelebilir ama uzun vadede ulusların intiharı demektir.

Konuyu daha çok detaylandırabilir ve birçok soru daha sorabiliriz. Ancak pratikte bunun bize bir faydası olmayacaktır. O nedenle klasik bilim çevrelerinin bize sunduğu **"at gözlüklerini"**,

ait oldukları yere iade etmek ve onları Cro-Magnon insanı ve Cambrien patlamalarıyla başbaşa bırakmak şimdilik yeterli olacaktır.

Bilim çevrelerinin bu anlattığımız ikiyüzlülüğüne bir açıklama getirmek isteyen sosyolog Thomas Kuhn, bilimi "**biri normal diğeri devrimci" olmak üzere ikiye ayırır.** Kuhn'a göre, **"normal bilim ortamında bilim adamları profesyonel kuruluşlardan aldıkları eğitim gereği denenmiş ve kabul edilmiş yöntemleri kullanarak, *"doğayı belirgin kalıplara sokmaya çalışıyorlardı"* ve bu yaklaşımda var olan kalıpların çalışmadığı açık seçik ortaya çıkınca, yani devrimci düşünceyi gerektiren bir "kriz dönemi" oluşuncaya kadar devam ediyordu."**[167]

Bilimin bu ikiyüzlülüğünün en açık kanıtlarından biri Yahudilerin Kutsal Kitabı olan Eski Ahit'tir. Tevrat olarak da bilinen Eski Ahit sanıldığından çok daha önemlidir. Çünkü eldeki en eski dinî ve tarihi metin olduğu söylenir. Yüzyıl öncesine kadar da insanlığın son dört bin yılını anlatan mutlak doğru bir hikaye olarak kabul ediliyordu. Bilinen nedenlerle de "**tartışılamaz**" bir hikaye idi. Bu nedenle de bugünde olduğu gibi Batı kültürünün temellerinde çok önemli bir yer sahibidir. ABD başkanlarından Teodore Roosvelt'in "**Tam ve eksiksiz bir Kutsal Kitap bilgisi, üniversite eğitiminden çok daha değerlidir**." diye yazması da bu önemin boyutlarını gösterir.[168]

İşte bu Eski Ahit'in; Dünyanın yaratılışından başlayarak anlattığı hikâyenin içinde doğaüstü olaylar, mucizeler, kehânetler, ihanetler başta olmak üzere ne ararsanız vardır. Bunların üstüne tatil yapan Tanrıları, bu Tanrıların insan kızlarıyla evlenen oğullarını, babasız doğan çocukları, sadece yedi günde Titanik'e yakın boyutlarda gemi yapan seçilmişleri de eklerseniz **"en eski**

---

[167] Kayıp Tarih, s.64

[168] www. İncil.nl.kutsalkitap.

kutsal metin" olan bu kitabın nasıl bir durumda olduğunu anlayabilirsiniz.

Kendi kendilerine "**bilimsel kuşkucu**" gibi muhteşem bir etiket yapıştıran ve işine gelmeyen herşeyden kuşku duyan bilim çevreleri; yukarıda sözünü ettiğimiz Eski Ahit'ten hiçbir kuşku duymaz. Yalnızca "akademisyen" olmadığı için Daniken'i yerden yere vurmakla kalmayıp üstüne bir de alay eden Ortodoks bilim çevreleri, Daniken'den bin kat daha garip şeyler yazan Eski Ahit hakkında hiçbir şey söylemez. Tıpkı 560 milyon yıl önce olduğunu söylediği Cambrien patlaması hakkında hiçbir bilimsel kuşku duymadığı gibi. Oysa ellerinde bulunan karbon-14 yöntemi ile ancak elli bin yıl kadar bir zamanı ölçebilmektedirler.

Bu konuda bilinmesi gereken bir diğer hususta bu "**tarihlendirme**" yöntemleri ve sorunlarıdır. Bu konuda sözü fazla uzatmayalım ve sahibine teslim edelim: Konunun uzmanı olan *R. Levin* aynen şunları yazar: "**Araştırmacıların elinde fosillerin ya da aletlerin yaşının belirlenmesinde yararlanabilecekleri iki yöntem vardır: Doğrudan yöntem ve dolaylı yöntem. Doğrudan yöntem, nesnelerin yaşının dolaysız biçimde saptanmasına yarar; bu nedenle eninde sonunda yeğlenen seçenektir. Ancak burada iki ayrı sorun var. Birincisi, çok eski fosillerle, taş araç ve gereçlerin doğrudan tarihlendirilmesine yönelik bir yöntem şimdilik yoktur. İkincisi, karbon-14 ve elektron spin rezonans gibi kimi yöntemler salt dişlere ya da genç fosillere uygulanabilmektedir.**"[169] Bunlar bir uzmanın sözleridir ve bu sözlerden sonra bizim anladığımız; birkaç istisna dışında bilim adamlarının ellerinde bulunan bütün tarihlendirmelerin "iyimser varsayımlardan" ibaret olduğudur. Örneğin bundan 530 milyon yıl önce olduğunu iddia ettikleri "**Cambrien patlaması**" gibi.

İnanılacak gibi değildir ama üniversitelerin, onları temsil eden bilim çevrelerinin ve onların temsil ettiği Ortodoks bilimin gel-

[169] R.Levin, a.g.e. sh.102

diği nokta ne yazık ki budur. Bu konuyu dinle bilimin kesin olarak birbirinden ayrı olduğunu söyleyen kuşkucu bilimcilere bir soru sorarak kapatalım. Din ile bilim birbirinden ayrı iseler **"Sami diller"** ve **"Sami Irklar"** ne demektir? Bir soru daha: Bütün tarih kitaplarında ve başvuru kaynaklarında yazılı olan ünlü İsrail Krallığı, bu ünlü krallığın çok ünlü Birinci Tapınağı ve Yahudilerin ünlü Babil Sürgünü konusunda; kuşkucu bilimin elinde Yahudilerin Tevrat kitabından başka ikinci bir kaynakları var mıdır? Anlama özürlü ulema takımı için soruyu basitleştirelim. Dinsel metinlere dayanılarak tarih yazılabilir mi? Yazılıyorsa eğer; bu ne menem bir din/bilim ayrılığıdır.

Bu soruları daha da çoğaltabiliriz ama bunlar kuşkucu bilimin suskun kalacağı yanıtı olmayan sorulardır. Aynı bilimciler "Kutsal Roma İmparatorluğu" diye bir kavram da oluşturmuşlardır ama Voltaire'de bu imparatorluğun ne kutsal, ne Romalı ve ne de imparatorluk olmadığını yazar.[170]

Biz size bu işin de doğrusunu söyleyelim: Bilimin teknolojiye kurban edilmesinin üzerinden epeyce bir zaman geçmiştir ve temeldeki sorun da budur.[171] Bu anlamda bu ayrım göz önüne

---

[170] S. Jay Gould, a.g.e. sh. 71

[171] Teknoloji (technoslogos), techne; yapmak ve logos; bilmek anlamına gelmektedir. İnsanoğlunun gereklerine uygun yardımcı alet ve edevatın yapılması ya da üretilmesi için gerekli bilgi ve yetenektir. Bir insan etkinliği olarak teknoloji, insanlığın tarihinde bilim ve mühendislikten çok daha önce ortaya çıkmıştır. Sözlük anlamı "bilginin, sanayideki işlemlerde sistematik olarak uygulamaya alınması" demek olan teknoloji, geniş anlamda, **araştırma, geliştirme, üretim, pazarlama, satış ve satış sonrası hizmeti kapsayan bir sanayi sürecinin, etkin ve verimli bir biçimde gerçekleştirilmesi için kullanılabilecek bilgi ve becerilerin tümüdür.** Teknolojik yenilik de, "üretim süreçlerinde yenilik, yeni ürünler ve yeni kurumsal örgütlenme biçimleri" olarak tanımlanmaktadır. **Bilim ve** teknoloji **birbirine karıştırılmamalıdır.** Bilim doğadaki görüngülerin (fenomenlerin) gözlenerek, zaten var olan doğru ve gerçeklerin ortaya çıkarılması ve bu gözlemler sonucunda elde edilen verilerin düzenlenerek, gerçeklerin ve bunlar arasındaki ilişkilerin ortaya konulduğu teorilerin oluşturulmasıdır. Teknoloji asla bilim için bir otorite olamaz. Teknoloji insan aklını ve vücu-

alındığında; bilim hiç kuşku yok ki zihinsel bir faaliyettir. Soyut düşünceler ve kavramlarla ilgilenir, bunları modeller yapmak için kullanır. Yaptığı bu modelleri deneyler yardımıyla gerçekle karşılaştırabilir. Gelin görün ki; bilim adamı çalışmasına başladığında ve laboratuvara girdiğinde, teknolojinin yardımına gerek duyar. John Lenihan'ın deyimiyle "**Bilim, günümüzün diliyle söyleyecek olursak, yazılımdır; teknoloji ise donanım.**"[172]

Teknoloji, gerek malzeme gerekse el becerisi açısından çok sayıda insana gerek duyduğundan, bilimin aksine, kaçınılmaz bir biçimde toplumla bağlantılıdır. Bu durumda da bilimin, mevcut toplumsal yapıdan bağımsız, bireysel, kendine yeterli bir faaliyet olduğunu söylemek çok yanlış olmayacaktır. S. Jay Gould bu söylediğimizi şu sözlerle destekler. *"Bilim adamlarının vazettiği "doğruluğun" çoğu zaman, egemen toplumsal ve politik inançların esinlendiği bir ön yargıdan başka bir şey olmadığı yolundaki genel savı bütün gücümle destekliyorum."*[173]

Zaman zaman eleştirdiğimiz Burak Eldem bunu gerçekten etkileyici bir üslupla anlatır. Bu nedenle sözü sahibine teslim edelim: ***"Son üç yüz yıldır adeta tapınılır hale gelen "teknolojinin", evreni kavramaktaki nesnel ve idealist amaçlarla değil, doğrudan doğruya bilimi kendi "kâr" güdüsü doğrultusunda "istihdam eden" kapitalizmin çabalarıyla biçimlendiğini görmezden gelir. Bu, sınıf, çıkar grupları ve üretimden daha büyük pay alma kaygılarından bağımsız, neredeyse "Tanrı***

---

dunu güçlendirmek, üstün kılmak için geliştirilecek aletler, teknikler ve yöntemler üzerinde durur. Bilimsel yöntem insan faktörünün tamamen dışlanmasını gerektirir, yani gerçeği arayan kimse, kendinin ya da diğer insanların hoşlanacağı veya sevmeyeceği şeylerle, halkçı değerlerle ve herhangi bir çıkar uğruna çalışmaz. **Diğer yandan teknoloji fikir (bilim) değil de hareket olduğundan, eğer insani değerler göz ardı edilirse tamamıyla tehlikeli bir sonuca da yol açabilir.**

[172] John Lenihan, Bilim İş Başında, sh.122 TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ocak- 2005

[173] S. Jay Gould, Darwin ve sonrası, sh. 31 TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 1998

katında" bir yerlere yerleştirilen bilimin; bütünüyle düşük maliyet, yüksek kâr ve daha büyük ölçüde üretim uğruna kapitalizm tarafından hadım edildiği gerçeğini sürekli göz ardı etmekten başka bir şey değildir. "Marka"ların fetiş, "pazarlama"nın yeni din ve "Borsa" nın modern tapınaklar haline geldiği "çağdaş" imparatorluklarımızda bilim çoktan teknolojiye kurban edilmiş durumdadır."[174]

Buna bir bilgi notu da biz ekleyelim. Bilimciler istedikleri kadar alınabilir ama S. Jay Gould'un de dediği gibi bilim; hiçbir zaman *"nesnel bilgilerle donanmış ve eski boş inançları yıkarak gerçeğe doğru ilerleyen amansız bir yürüyüş değildir."*[175] Çünkü olamamıştır. Sıradan insanlar olarak bilim adamları, kuramlarında farkında olmadan yaşadıkları zamanın toplumsal ve politik kısıtlamalarını da yansıtırlar. Yani bilim "organize edilmiş sağduyu" değildir. Üstelik bu bir kabahat de değildir ve nedenleri de açıktır, sadece kabul edilmesi gerekir.

Şimde bize garip gelebilir ama yalnızca bu nedenle, bilimle sanat arasında da yüzyıllarca süregiden bir düello yaşanmıştır. Özellikle de şairler 1800'lü yılların başlarında bilimi durduramayacaklarını anlamışlar ama o zamana kadar da edebiyat dünyasını, dolayısıyla da halkı, bilim adamlarından nefret ettirmeyi de başarabilmişlerdir. Bu nefretin sonucu da; Blair Bolles'in deyimiyle *"biraz romantik, biraz başarılı ama epeyce çılgın bir bilimci imgesidir."*[176] Örneğin Jonathan Switf "**Gulliver'in Gezileri**' isimli kitabında; olmayacak amaçlar peşine düşmüş fanatik bilimci portreleri çizerek şairlere ve edebiyat dünyasına epeyce yardıncı olmuştur. Daha sonra 1818'de Mary Shelley tarafından yazılan Dr. Frankenstein ise kafadan çatlak bir bilimcidir ve üstelik yazar tarafından başarılı kılınmıştır. Üstüne üstlük bu kaçık bilim adamının eliyle; o zamana kadar bi-

[174] Burak Eldem, Marduk, sh.238

[175] Stephen Jay Gould, Darwin ve sonrası, sh. 6 TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 1998

[176] E. Blair Bolles, a.g.e. sh.4

linmeyen ve insanlığa karşı olan güçlerinde ortaya çıkarılması da sağlanmıştır. Yani bilim adamları çok da faydalı insanlar değildir.

Bu bölümü de okunmaya değer bir bilgi notuyla sonlandıralım. Bilindiği gibi İnsanlığın yazılı tarihinin beş bin yıl kadar olduğu düşünülmektedir. Bu zamanın son iki bin yılı da Batı dini ve biliminin insanlık üzerindeki yönetiminden kaynaklanan kesin etkileriyle geçmiştir.

Peki, geçmiştir de ne olmuştur?

"İnsan soyunu 100 aileden oluşan bir köy halkı olarak düşünmemizin istendiği dünyevi bir öykü anlatıldı bize.[177] Bu durumda köyümüzdeki ailelerin 65'i okuryazar değil, 90'ı İngilizce konuşmuyor, 70'inin evinde su yok, 80 ailelin hiçbir üyesi uçağa binmemiş, yedi aile tüm toprağın yüzde 60'ına sahip ve mevcut enerjinin yüzde 80'ini kullanıyor. Bu aileler her türlü lükse sahip. Altmış aileyse tüm toprağın yüzde 10'una sıkışmış durumda. Sadece bir ailenin üniversite öğrenimi görmüş bir üyesi var."[178]

Beş bin yılın sonunda dinin de bilimin de gelebildiği ve insanlığı getirebildiği nokta budur.

Bu aynanın ön yüzünden görülen manzaradır. Tablonun ne anlattığını daha iyi kavramak adına, dinlerin ve bilimin insanları getirdiği noktaya bir de aynanın arkasından bakalım. **Dünyaya hükmeden para sahiplerinin sayısının en çok 1.000 kişi civarında olduğu bilinmektedir.** Bunların 450 kadarı Avrupa'da, 550 kadarı Amerika'da yaşamaktadır. Bu bin kişinin servetlerinin toplamı **12 trilyon dolardır.** Bu rakam dünya ticaret hacmine eşittir. Bu insanların yıllık kazançlarının adam başına ortalama 300 milyar dolar olduğu hesaplanmaktadır. Dünya, bu

[177] 1990 Moskova Din ve Parlamento Liderleri Küresel Forumu.
[178] Carl Sagan, Milyarlarca ve Milyarlarca, sh.164

modern kralların ellerindeki finans gücü ve medya aracılığıyla yönetilmektedir.[179]

Bu tablo içinde Dünyamızda diğerlerinin yanında **"eşitlik ve adaletin"** yanı sıra **özgürlüğün, insan haklarının, demokrasinin ve daha başka erdemlerin** varlığından söz edebilmek, olsa olsa büyüklere masal anlatmaktır. Varolan sadece **güçlüler ve zayıflardır** ve dünyanın kurulduğu günden bu yana güçlü olan haklıdır!

DİNSEL MEŞRUİYET

Tevrat Kutsal Kitapların en eskisi olduğu iddiasının yanı sıra bir başka özelliğe daha sahiptir ve bu özelliği; Yahudilerin karanlık tarihlerinden getirebildikleri yegane miras olmasıdır. Bu önem gereğinden fazla abartılmakla da kalmaz ve Tevrat'ın; Yahudileri binlerce yıl tarih sahnesinde tutan, dağılmalarını, çözülmelerini engelleyerek onları bir arada tutan "mucizevi" bir eser olduğu da söylenir. "Biz kitabı koruduk, kitap da bizi" gibi ırkçı söylemler; bu iddiayı canlı tutmaya ve genel kanı haline getirmeye çalışırlar. Benzer ideolojik kavramlarda bu söylemleri destekler ve Yahudilerin Kutsal Kitabına olmayan özellikler yüklerler.

Gelin görün ki; tarihin sayfaları da bize bunların doğru olmadığını söyler. Tek cümleyle özetleyelim: Yahudiler kitaplarını korumuş olsalardı onun yanına Talmud gibi ikinci bir Kutsal Kitap eklemezlerdi. Kitap da Yahudileri korusaydı; başlarına geldiğini söyledikleri onca felaket, sürgün ve kıyımlara uğramazlardı.

Yani kimsenin kimseyi koruduğu falan yoktur. O kadar yoktur ki; bu kitabı koruduklarını söyleyenler bu kitabın Tanrısı'nın adını bile unutmuşlardır. O nedenle de dört sessiz harften olu-

[179] Rakamlar Rahmi Turan'ın 1.10.2009 tarihli yazısından alınmıştır. Hürriyet Gazetesi

şan bu ismin nasıl okunması gerektiği bugünde bilinmemektedir.[180]

Üstelik siz bırakın günümüzdeki bu içi boş laf kalabalığını; geçmiş tarihlerinde bile Tevrat her zaman ortak kitapları olmadığı gibi, Tanrı Yahve'de her zaman inandıkları ortak Tanrıları değildir. Bu konulara ilerleyen bölümlerde zaman zaman dönmek zorunda kalacağız ama hemen burada bir şeyler söylememiz gerekirse; muhteşem kralları Süleyman için Tevrat ***"Sayda-lıların Tanrıçası Aştoret'e ve Ammonluların iğrenç ilahı Molek'e taptı."*** diye yazar.[181] Yahudilerin bilge ve muhteşem kralları Süleyman'ın bir putperest olduğu bundan daha açık nasıl söylenebilir o da ayrı bir konudur. Keşke bu kadar olsaydı çünkü aynı Kutsal Kitabın yazdığına göre aynı Süleyman ***"Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlıların iğrenç ilahı Kemoş'a ve Ammonluların iğrenç ilahı Molek'e tapmak için bir yer yaptırmıştır."***[182]

Yahve'nin inançlı kulu ve Yahudilerin büyük peygamberi Süleyman'ın (Yahudi dilindeki adı Şolomo Amelek'tir) oğlu olduğu söylenen Kral Rehoboam zamanında ise yalnızca kralın kendisi değil, bütün Yahuda halkı Yahve'nin Tevrat'ını terk etmiştir ve bu bir Kutsal Kitap kaydıdır.[183] Ondan sonra kral olan ve M.Ö. 841 yılında tahta geçtiği söylenen Yahuda Kralı Ahazya ise Tevrat'tan Yahve'nin isimlerini çıkartmış ve yerlerine putların isimlerini koydurmuştur. Bu da bir Talmud kaydıdır.[184] M.Ö.736-716 yılları arasında Yahuda Kralı olan Ahaz ise Tevrat okumayı yasaklamış, Yahudi peygamberlerinin söylediklerine göre Tev-

---

[180] Yahve, Yehova, Jahve; sözcüğün anlamı da (Efendim, Lord'um) demektir. Yazılışı YHVH şeklinde dört sessiz harften oluşur. Sesli harfleri olmadığı için nasıl okunması gerektiği bilinmemektedir. Yahudi peygamberleri hiç sıkılmadan Tanrı'nın adını unuttuklarını söylerler.

[181] I. Krallar 11. 5

[182] I. Krallar 11: 7

[183] II. Tarihler 12: 1

[184] Baki Adam, a.g.e.sh. 121

rat nüshalarını da tahrip ettirmiştir.[185] M.Ö. 642-640 yılları arasında kral olan Amon ise böyle "ayrıntılarla" uğraşmamış resmen ve alenen Tevrat'ı yakmıştır. Bu da Yahudi peygamberlerinin kayıtlarındandır. Açıkça görüldüğü gibi ilginç bir koruma yöntemidir.

Bu kayıtlar böylece sürer gider ve ilerleyen bölümlerde bunları da ayrıca ele alacağız ama bütün bunların nasıl bir "kitap koruma" olduğu gerçekten sorgulanması gereken bir konudur. Yahve'nin ve kitabın Yahudileri nasıl koruduğu konusunu ise tek bir örnekle geçiştireceğiz. ***"Yehova'nın sözü uyarınca, Nebukadnessar Yehova'nınTapınağı'nın ve kral sarayının bütün hazinelerini boşalttı, İsrail Kralı Süleyman'ın Yehova'nın Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı. Bütün Yeruşalim halkını, komutanları, yiğit savaşçıları, zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti. Yahuda halkının en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı. Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakin'i tutsak olarak Babil'e götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yeruşalim'den Babil'e sürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğit savaşçıyı ve bin zanaatçıyla demirciyi Babil'e sürgün etti."***[186]

Yukarıda söylediğimizi bir kere daha bilerek tekrar edelim: Açıkça görüldüğü gibi kimsenin kimseyi koruduğu falan yoktur, bütün bunlar Talmud ve Tevrat kaynaklı masallardır. Üstelik bir tek kelimesi bile doğru değildir. Şimdi buradan Tevrat'a geçebilir ve size bu konuda ilahiyatçıların dedikodularından arındırılmış bazı bilgiler sunabiliriz. Ancak bundan önce bilinmesi gereken bir gerçeği açıkça sizinle paylaşmamız gerekiyor.

Bir kitaplar dizisi olarak sürdüreceğimiz bütün bu çalışma boyunca; bizim için önemli olan Kutsal Kitabın dini değil, tarihsel yönü olacaktır. Gelin görün ki; Kutsal Kitabın bütününe bakıldı-

[185] Baki Adam, a.g.e. sh. 121
[186] II. Krallar 24:13-15

ğında, bunları birbirinden ayırmak olanaksızdır. Oysa bizim kimsenin diniyle, imanıyla, inancıyla, itikadıyla bir sorunumuz yoktur. Sorun Kutsal kitabın din-ırk ve din-tarih konularında ayrı ayrı ele alınamaz yapısından kaynaklanmaktadır. Bu nedenle de bundan sonraki bölümlerde bu çalışma; din ağırlıklı bir inceleme gibi görünecektir ama değildir.

Konuyu biraz daha açalım. Bizim temel iddiamız; kimsenin dinini, imanını sorgulamak değil, tarihte bir İsrail Krallığı'nın hiç kurulmadığı, bu krallığın İsrail-Yahuda Krallıkları olarak hiçbir zaman ikiye ayrılmadığı, Yahudilerin Babil sürgününün bütünüyle bir masal olduğu, bu sürgün hikayesinden önce Filistin'de yani Kenan Eli'nde özellikle de Kudüs/Yeruşalim'de bir Yahudi/İsrail yerleşiminin hiçbir zaman olmadığıdır. Elbetteki bu söylediklerimiz ana başlıklardır ve bunların yanında örneğin Mısır'dan çıkış, Kenan Eli'nin yani bugünki Filistin'in, İsrail kabilesi tarafından "kanlı savaşlarla" ele geçirilmesi ve benzerleri gibi alt başlıklarda olacaktır.

Açıkça görüldüğü gibi bunlar dinsel değil, tarihsel konulardır. Sorun, Eski Ahit'in dinsel/siyasal yapısından ve İsrail'in varlığının da, tarihinin de siyasal meşruiyetinin de, kaynağının, "Vaat edilmiş ülke" şeklinde özetlenebilecek dinsel bir meşruiyete dayanmasıdır. Dünya tarihinde bunun bir başka örneği yoktur ve elbetteki dinsel değil, tarihsel bir dayanağı olmalıdır.

Daha sonra da değineceğimiz gibi; halkların birbirlerinin topraklarını fethetmesi, ele geçirmesi elbette dünyada ilk değildir. Bilebildiğimiz en eski zamanlardan beri insanlar; "bir parça toprak ama daha çok yağma için" birbirlerinin gözünü oymuşlardır. Bunlar için kanlı savaşlar yapılmış, devletler kurulmuş, devletler yıkılmış, halklar inanılmaz acılar çekmiştir. Tarihin sayfaları da bu tür olaylarla şimdiden dolup taşmaktadır. Son örnekleri de milyonlarca insanın öldüğü Birinci ve İkinci Dünya Savaşları adını taşıyan paylaşım savaşlarıdır. Dünya tarihinin akışı içinde buraya kadar bir gariplik yoktur.

Garip olan bunun Tevrat kaynaklı "**dinsel bir hak**" olarak kayda geçirilmesi ve Kenan ülkesi'nin; "**babalarından kalan bir miras**" ve üstelik "**mülk olarak**" İsrail kavmine "**Vaat edilmiş ülke**" olduğu iddiasıyla tarihteki yerini almasıdır. Burada, tarihsel bir fethin sonrası Kenan ülkesinin doğal olarak İsrailleşmesi gibi bir durum da söz konusu değildir. İşte bu durumda ve bundan sonraki 2.000 yıllık süreçten sonra bile, İsraillilerin yine aynı hukuksal değil, dinsel meşruiyetle, Kenan Eli'ni kendilerine ait tapulu mal görmeye devam etmeleri, Tevrat'ı da bu konudaki biricik meşruiyet gerekçesi olarak ilan etmeleri ne anlatılabilir ne de anlaşılabilir bir konudur.

İlerleyen bölümlerde bu konuları Tevrat'ın anlattığı Yaratılış hikayesinden başlayarak birer birer ele alacağız ve bu kez de sorunun bir "tarafı gibi" görüleceğiz. İnceleyeceğimiz konular göz önüne alındığında bu kaçınılmaz olacaktır ama iki kere iki beş eder şeklinde bir yanlışa, bu yanlıştır demek taraf olmak demek değildir. Kaldı ki mutlak tarafsızlık gibi bir erdem de henüz bu dünyada mevcut değildir, üstelik konunun öznesi bir "canlı" olduğu zaman olması da mümkün değildir.

Sözü fazla uzatmayalım. Bugün elimizde bulunan haliyle Eski Ahit hiçbir şekilde "güvenilebilir" tarihsel bir kaynak değildir ve bunun sözü bile edilemez. Dolayısıyla kaynağını bu kitaptan almakla kalmayıp; bu yapının üzerine bina edilen Dünya Tarihi'nin önemli bir bölümü, hiçbir şekilde doğru olmayan, bütünüyle yanlış kabüllere dayanan, üstelikte hayal ürünü olan, uydurma bir tarihtir.

İKİNCİ BÖLÜM

BİR KUTSAL KİTAP: ESKİ AHİT

Daha çok Tevrat olarak da bilinen Eski Ahit'in; bir kitaplar topluluğu olarak yazıya geçirilmeden önce, sözlü bir halk geleneği olarak uzunca bir zaman hafızalarda yaşatıldığı söylenir. Adı üstünde bir söylentidir ve hiçbir şekilde doğru değildir. Bu konuyu daha sonra ayrıntılı olarak ele alacağız ama bu söylendiği haliyle bile neredeyse 2.500 yıl boyunca rivayetten rivayete, düzenlemeden düzenlemeye ve yorumdan yoruma savrulup duran Eski Ahit'in, gerek içerik gerekse şekil olarak nasıl ve ne kadar değiştirilmiş olduğunu söyleyebilmek mümkün değildir. Mesela o çok ünlü "On Emir" bile Çıkış kitabında ve Yasanın Tekrarı kitabında birbirinden farklı olarak yer almaktadır. [187]

Bazı din ve dil bilimciler Tevrat'ın dört ayrı metinden oluştuğunu söylerler. Bunlar Yahvist metin, Tesniye (Yasanın Tekrarı), Elohist metin ve Din adamları metinleridir. Yani Judeo-Hıristiyan din bilimcilerin söyledikleri budur. Bizim bu konuda söyleyeceğimiz ise yalnızca bunun söylenilmesinin bile konuyu açıklamaya yeterli olduğudur. Çünkü tek Tanrılı semavi bir din olduğunu söyledikleri Yahudiliğin Kutsal Kitabının; "**farklı inançlara**" sahip insanlar tarafından kaleme alınmış olduğunu açıkça itiraf etmekle kalmamakta; bu farklı inançların sayısını da en az dört olarak belirlemektedir.[188] Buna göre Yahvist metin Yahve denen bir Tanrı'ya inananlar tarafından yazılmış; Elohist metin, Elohim'e yani Tanrılara inananlar tarafından yazılmış

[187] Çıkış, 1:21 ve Yasa'nın Tekrarı 1:30

[188] Bu metinlerde de bir bütünlük yoktur. Bir metnin başka birkaç metnin bir araya getirilmesiyle oluşturulduğu düşünülmektedir.

olmaktadır. Bu arada din adamları da boş durmamışlar bir metin de onlar yazmışlardır. Üstelik yine Judeo-Hıristiyan din bilimcilerin söylediklerine göre; bugün elimizde olan Eski Ahit bu dört ayrı ve farklı metnin birleştirilmesi sonucu ortaya çıkmıştır.[189]

Yukarıdaki sözlerin sahibi olan değerli dil bilimciler ve ilahiyatçılar bu dört metnin ne zaman yazıya geçirildiği konusunda tartışır dururlar ama yüzyıllardan beri tartışılan bu konu henüz net bir sonuca ulaşamamıştır. Yine de temellerini Jean Asrtuc'un attığı ve daha sonra Yulius Velhauzen'in 1878 tarihli ***"İsrail Tarihine Giriş"*** adındaki kitabında belirttiği kaynaklar üzerinde kısmen de olsa bir anlaşma vardır.[190] Bu nedenle de bugün hangi kaynağa baksanız neredeyse aynı kelimelerle aynı şeylerin yazıldığını görürsünüz. Üzerinde anlaşılmış olan bu genel kabule göre; Musa'nın beşli kitabı yani Tora, (Tevrat) için belli başlı dört kaynak kabul edilmiştir. Bu dört kaynak şunlardır:

1- Yahvist metin: İsa'dan önce 9. yüzyılda Yahuda'da yazılmıştır.

2- Elohist metin: Birinciden biraz daha yakın bir zamanda İsrail'de yazılmıştır.

3- Tesniye: (Yasanın Tekrarı) Bazılarına göre İsa'dan önce 8. yüzyılda, bazılarına göre ise Josias devrinde yani İ.Ö. 7. yüzyılda yazılmıştır.[191]

4- Din adamlarının metinleri: Sürgün döneminde veya sürgünden sonra yani İ.Ö. 5. ya da 6. yüzyılda yazılmıştır.

---

[189] Hıristiyanların İncili'i de dört kitaptan oluşur ama bu kitaplar ayrı ayrı kitaplardır. Tevrat'ta ise bu dört farklı metnin harmanlanması söz konusudur.

[190] Sergei Aleksandroviç Tokarev, Dünya Halklarının Dinler Tarihi, sh.395. Ozan Yayıncılık, İst.2006

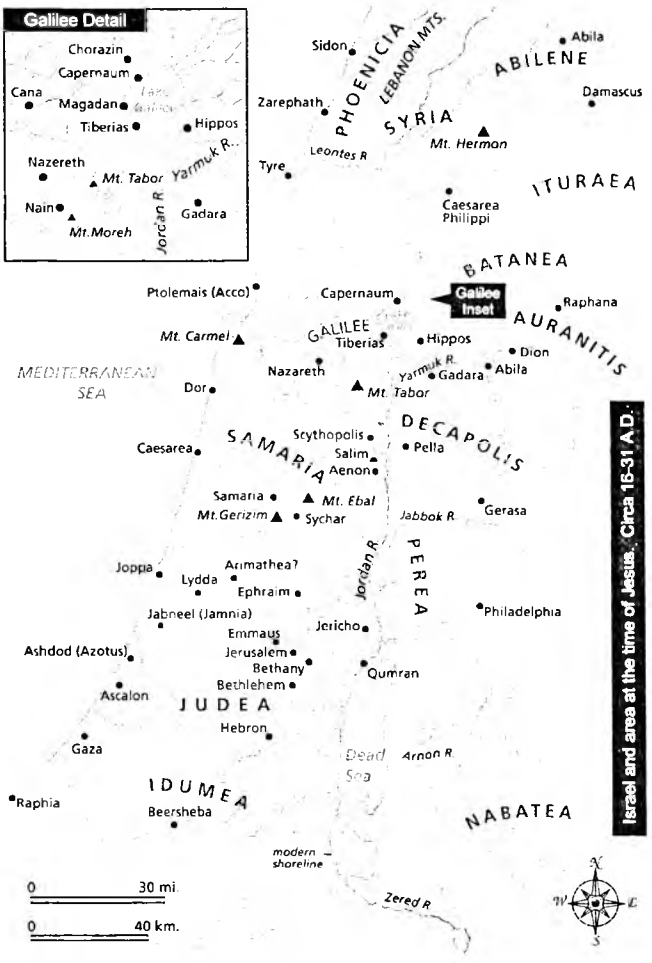
[191] Tesniye: Yeni tercümelerde Yasa'nın Tekrarı

İşte bu mutabakatın hemen sonrasında; konunun yeniden karıştırılması gereği duyulmuş olacak ki; bu kere de metinler şifrelenmeye başlanmıştır. Bu saygın dil bilimciler ilk iş olarak; yukarıda sözünü ettiğimiz metinleri J, D,E,P harfleriyle kodlamışlar; sonra bunlara bir R metni eklemişler, sonra da bunları açıklamaya girişmişlerdir. R metni de nereden çıktı diyorsanız; J, E, P ve diğer dokümanları Yahudilerin ilk 4 kitabı içinde birleştirmiştir. Tevrat'ı tamamlamak için buna Yasanın Tekrarı'nı -D'nin yazılarını- eklemiştir. Bu değerli dil bilimcilere göre; J (yani Yahve) metni insanlığı odak alır. Büyük ihtimalle kadın olan bir yazardır. Nereden biliyorsunuz sorusuna karşı yanıtını da hazırlamışlardır: Yazısı kadınlara karşı E'nin gösterdiğinden daha çok duyarlılık göstermektedir. Tanrı'nın adı olarak JHWH kullanır, Tanrı'yı antropomorfik terimlerle anlatır: Tanrı Âdem'i çamurdan yarattı, Âdem ve Havva ile bahçede konuştu; Musa'yla konuştu gibi. Yazar Güney Yahuda Krallığı'nda yaşıyordu, İsrail tarihinin ilk çağlarındaki doğa ya da bereket dinine mensuptular. Yazar Yahuda mahkemesinin bir üyesi de olabilir.

Kodlamış oldukları diğer metinler için de benzer açıklamaları vardır ama yeri burası değildir.

Şimdi biz size daha sonra tekrarlamak zorunda kalacağımız bir bilgiyi burada da sunmak zorundayız ki, daha sonra söyleyeceklerimizi, bu bilginin ışığı altında değerlendirebilelim. Tarihte Kenan ülkesi olarak adlandırdığımız coğrafyanın Yahudiye, Samiriye, Celile gibi bölgelere ayrılması, bu olaylardan çok daha sonra, Romalılar tarafından yapılmıştır. Bu İ.Ö. 322'de Makedonyalı İskender'in bütün Kenan Eli'ni ele geçirmesiyle başlayan bir süreçtir. Daha sonra bu toprakları Romalılar işgal etmiş ve ülkeyi idari yönden Yahudiye, Galile, Samariye, Perea isimleriyle dört eyalete bölmüşler ve birçok yerin de adını değiştirmişlerdir. Örneğin Tiberias (Galile/Celile) gölünün güneyindeki Beth-Shean kentinin adı, Scythpolis, Samiriyelilerin eski baş-

kenti Samiriye'nin adı Sebasta, Rabbat-Ammon'un adı Philadelfia olarak değiştirilmiştir.[192] (Harita)

[192] Geza Vermes, a.g.e. sh.277

Bu, şu demektir: Judeo-Hıristiyan bilgelerinin yukarıda söyledikleri metin tarihlendirmelerinin hiçbiri doğru olamaz. Neden olamaz; çünkü İ.Ö. 9. yüzyılda Yahuda adında bir bölge yoktur. Bu isim altı yüzyıl sonra Romalıların bölgeyi işgal etmesinden sonra yapılan bir idari taksimatla bölgeye verilen bir isimdir. Yahuda yoksa Yahuda mahkemesinin de olamayacağı açıktır. Bu söylediklerimiz Elohist metin için de geçerlidir. Tesniye'de Kral Josias döneminde yazılmış olamaz, çünkü Josias adında bir kral yalnızca Tevrat'ta vardır. Üstelik bu Kral Josias dedikleri Yahuda'nın son kralı olduğu söylenen Yoşiya'dır. Yahudiler Mısır Kralı II. Nekau tarafından öldürüldüğünü; Hıristiyanlar ise Babil'e sürgüne gittiğini ve orada öldüğünü yazarlar. Bize göre ise hiç yaşayıp yaşamadığı bile belli değildir.

Din adamları metni de "Sürgün döneminde veya sürgünden sonra yani İ.Ö. 5. ya da 6. yüzyılda yazılmış" olamaz. Çünkü Babil sürgünü diye bir şey yoktur. Olsa bile yeni Yahudi kronolojisinde İ.Ö. 320 yılı civarına yani İskender'in bölgeyi ele geçirmesinden iki yıl sonrasına tarihlendirilmektedir.[193]

Açıkça görüldüğü gibi bu değerli dil ve din bilimcilerin işi bir konuyu açıklamak değil; ele aldıkları açık bir konuyu da içinden çıkılamaz bir duruma getirmektir. Zaten bu ünlü tespitlerinden hemen sonra Yahvistler ve Elohimciler olarak ikiye ayrılmayı da başarmışlar ve hatta birbirlerini eleştirmeye başlamışlardır.

Biz size bu işin Türkçesi'ni söyleyelim: Bunların hepsi Judeo-Hıristiyan söylemlerdir. Bu değerli dil ve din bilimcilerin yola çıktıkları yer de, elde ettikleri sonuçlarda Tevrat kaynaklıdır. Yani sınırını Eski Ahit'in çizdiği bir daire içinde dönüp durmaktadırlar. Yapılan iş; Kutsal Kitap metinlerinin dikkatlice okunarak, yazarın üslubunda, kelimelerin kullanılışında var olan farklılıkları saptayarak bunu anlamlandırmaktan ibarettir.[194]

---

[193] www.askmoses.com

[194] Üslub teknik olarak; yazarın seçtiği sözcükler demek ise de, yazılı sayfalar üzerinde incelenen nesnel verilerdir.

Söylemek istediğimiz bu bilim adamlarının büsbütün faydasız bir iş yaptıkları değildir. Üstelik elde ettikleri sonuçlar da önemlidir. Katolik kilisesini bile etkilemişler ve kiliseyi elde ettikleri sonuçları göz önünde bulundurmaya zorlamışlardır. Elliot Friedmann örneğinde olduğu gibi bunlardan da yeri geldikçe söz edeceğiz. Bizim söylediğimiz; yanlış olanın yöntemleri olduğu ve dolayısıyla bütünüyle Eski Ahit metinlerine bağlı kalmış olduklarıdır. İşte tam da bu nedenle Tevrat'ın Yasanın Tekrarı kitabının Kral Josias (Yoşiya) zamanında yazıldığını söylemek; Eski Ahit'in ve ona bağlı Yahudi edebiyatının sunduğu İsrail tarihini peşin olarak kabul etmek demektir. Daha çarpıcı bir başka örnek verelim: Tevrat kitaplarından birini yazanın Yahuda'da yaşamış olduğunu ve bir olasılıkla Yahuda mahkemesinin bir üyesi olduğunu söylemek; Eski Ahit'in sunduğu bütün İsrail tarihini peşinen kabul etmekten de öte, bu tarihin doğru olduğunu da söylemek demektir. Bu durumda Eski Ahit edebiyatının içinde dönüp durmaktan öteye bir sonuç elde etmeleri kolay olmayacaktır. Çünkü hiçbir şekilde Yahuda'nın ya da Yahuda Krallığı'nın gerçekten var olup olmadığını sorgulamak akıllarına bile gelmez. [195]

Bu bilim adamları için söz gelimi Abraham'ın hikâyesi bir gerçektir. Sorun bunu kimin yazdığı noktasında tartışılmaktadır. İsraillilerin Mısır'dan çıkışı gerçekten yaşanmış ve Musa İsrailliler Kızıldeniz'den geçirmiştir. Sorun bunu kimin, ne zaman yazdığı noktasındadır. İsrail Krallığı gerçekten kurulmuştur. Buradaki tek sorun bunu anlatan Tevrat metninin ne zaman yazıldığıdır. Bu örnekleri daha da çoğaltabiliriz ama kralın çıplak olduğu gerçeği değişmez. Çünkü vurgulamış olduğumuz gibi hareket ettikleri nokta bütünüyle Eski Ahit'te yazılanlardır. Bu nedenle ulaştıkları sonuçlar da Eski Ahit kaynaklı ve ondan bağımsız sonuçlar olmayacaktır.

[195] Gelse de cüret edemezler. Nedenlerini daha önce açıklamıştık.

Onlar tartışa dursunlar. Biz size; bu bilim adamlarının Kutsal Kitabın metinlerinin yazıldığı tarihler konusunda söylediklerinin doğru olmadığını açıkça söyleyebiliriz. Bu konudaki olasılıklardan birisi; kutsal kitabın tamamının Yahudilerin Kudüs'e yerleşmelerinden sonra Jamnia Sinodu adı verilen Yüksek Meclisin toplandığı M.S.90 yılları civarında oluşturulmuş olabileceğidir. Yalnız hemen belirtmemiz gerekir ki bu en erken bir olasılıktır. Çünkü bu sözünü ettiğimiz Jamnia Sinodu hakkında da değişik görüşler ileri sürülmektedir. Bizzat Judeo-Hıristiyan kaynaklar Jamnia Sinodu'nun, birçok kitabın yazdığı gibi, tarihsel bir gerçeklik değil, "**birilerinin oluşturduğu bir teori**" olduğunu açıkça yazmaktadırlar. "**Birçok âlim, Hahamların oluşturduğu bir konseyin M.S. 90 yılında Jaffa yakınlarındaki Jamnia'da toplandıkları ve hangi kitapların İbrani Kanonu'na dâhil edilip, hangilerinin dâhil edilmemesi konusunda anlaşmaya vardıklarına dair bir teori geliştirmiştir. Bu teorinin kusuru ise, Jamnia Toplantısı'nın iddia edilen sonuçlara ulaşamamış olduğu gerçeğidir.**"[196]

Bu durumda yani tarihi bir gerçek olduğu söylenilen Jamnia Sinodu da "oluşturulmuş" bir teoriden ibaret ise; elimizde kalan en güçlü olasılık, milattan çok daha sonraki yüzyıllar olacaktır. Sözlü Tora'nın M.S. 5. yüzyılda kaleme alındığını düşünecek olursak; yazılı Tora için de benzer tarihler düşünmemizin önünde hiçbir engel yoktur.

Tevrat'ın oluşturulma tarihi hakkında yukarıda söylediklerimiz; mevcut basılı kaynaklardan elde etmiş olduğumuz bir bilgidir. Ancak ne yazık ki basılı kaynaklarda bulunan bilgiler bazen yanıltıcı olabilmektedir. Bunun nedenlerinden birisi "el altında"

---

[196] www. İncil.nl. Bu konuda yazılanlara göre; "Hahamlar, bu kanondaki olası bir hatayı düzeltmekten çok, 'Kanon'a ait olan bazı kitapların geçerliliği hakkında soru işaretleri oluşturmuşlardır. Konseyin, Kanon'a dâhil etmeyi reddettiği kitaplar, zaten daha önce de Kanon'a dâhil edilmemişlerdir. Konseyin temel kaygısı, yeni kitapların kabulü değil; bazı kitapların Kanon'da var olma haklarının geçerliliğini gözden geçirmekti."www.incil.nl.

bulunan basılı kaynakların, herkesin elinin altında olmasıdır. Daha açık bir söylemle kolay ulaşılabilen kaynaklardır bunlar. Dolayısıyla bunların bir ya da birkaçında bulunan eksik veya yanlış bir bilgi; bu kaynakları kullanan insanların yazdıklarıyla, kolayca çoğalabilmekte, yayılabilmekte ve aslında yanlış olan bir bilgi, bu noktadan sonra "doğru" olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmanın içinde bu söylediklerimizin çok sayıda örneğini görebileceksiniz.

Söz gelimi Tevrat'ın yazıldığı zaman olarak yukarıda verdiğimiz bilgi; "doğru" olarak genel kabul gören ama bizim düşüncemizde yanlış olan bir bilgidir ve neredeyse bütünüyle hiçbir inandırıcılığı olmayan Yahudi kaynaklarına dayanır. Tarihçiler, bilim adamları, din bilimciler, dil bilimciler ve daha birçokları bu bilginin ne kadar doğru olabileceği konusunda hiç düşünmeden kaynak olarak kabul etmiş, yazılarında kitaplarında kullanmış ve yayılmasını sağlamışlardır. Çünkü Dünya kültürüne yön vermek gibi açık seçik bir iddiası olan ve Eski Ahit ile onun çevresinde oluşturulan egemen ideoloji; bu insanların büyük çoğunluğunun **"Tevrat'ın Milattan sonraki yıllarda yazılmış olabileceğini"** düşünmelerine izin vermez. Oysa Eski Ahit'in en büyük ve en eski nüshası **"Doğu Nüshası"** olarak bilinen bir nüsha olup, İngiliz Müzesi'nde 4.445 numarayla kayıtlıdır ve M.S. 820-850 yıllar arasında yazılmıştır. Onu M.S. 916 tarihli **St. Petersburg** nüshası izler. Her iki nüsha da orijinal nüshalar olmayıp kaynağı belirsiz bazı yazmalardan nakledilmiştir.[197] Siz İbranice Eski Ahit'in yazıldığı zaman olarak bu tarihlerin üzerine bir işaret koyabilirsiniz çünkü ileride gerekecektir.

Bütün bunları bu çalışmanın içinde birlikte düşünecek ve birlikte değerlendireceğiz. Bu konudaki kanıtlarımızı da ilerleyen bölümlerde yeri geldikçe açıklayacağız. Ancak bu konulara girmeden önce önemle vurgulanması gereken bir gerçeği daha sizlerle paylaşmamız gerekmektedir.

---

[197] http://www.hristiyan.net/

TANIĞI OLMAYAN BİR TARİH

Eski Ahit'in yukarıda sözü edilen ve Tevrat diye bilinen ilk beş kitabı Yaratılış ve Tufan konularından sonra Abraham ve sülalesinin hayat hikâyesini, Mısır'dan Çıkış, çölde dolaşma, Musa'nın kanunları ve ölümünü kapsar.[198] Bu nedenle de literatürde "**beşli'nin derlenmesi**" anlamına gelen "**Pentakök**" olarak adlandırılır.[199] Bu beş kitaptan sonra gelen bölümler Musa'dan sonraki peygamberlerle birlikte Tevrat'a eklenmiştir. Bu konuda yazılanlara göre Musa'nın beş kitabından sonra Eski Ahit'e "Yeşu'nun kitabı", daha sonra "Samuel'in kitabı" eklenmiş ve bu böylece devam ederek 39 kitap ya da bölümden oluşan bir "Eski Ahit" ortaya çıkmıştır. Bu nedenle de Eski Ahit'in , "*yazılması en uzun süren kitap*" olduğu söylenir durur.

Bunlar doğru bilgilendirmeler değil, Judeo-Hıristiyan kaynaklı yanlış yönlendirmelerdir. Birkaç bölüm sonra bu konuyu "Jamnia Sinodu" başlığı altında ayrıntılı olarak ele alacağız ama burada da belirtmemiz gereken gerçek; bu kitapların "ekleme" değil, "derleme" olduğudur. Vurgulanmak istenen; Tevrat'ın yazılmasının binlerce yıl sürdüğü; dolayısıyla da bölgedeki Yahudi tarihininde binlerce yıla yayılmış olduğu gibi aslı astarı olmayan bir söylentiyi doğrulama gayretinin ürünleridir.

Bu söylediğimizi doğrulayan bilgi de kutsal kitaba sonradan ilave edilen bu 34 kitap ya da bölümün; bir tür tarih ve edebiyat olarak nitelendirilmesidir. Bu nedenle de Sümerlerde tarih yazıcılığı olmadığı için Yahudilerin tarih yazıcılığını Hititlerden aldıkları düşünülmektedir.[200] Bu da Tevrat'ta anlatılan Avram hi-

---

198 Tevrat'ın ilk beş kitabı Musa'nın beş kitabı olarak bilinir.

199 Yunanca bir isimdir. *Pentateuch, penta* (beş) ve *teukhos* (kitap) sözcüklerinin birleşiminden oluşmuştur.

200 Klasik eserlerde bu kavim Kenan ülkesine yerleşmeden önce "**İbrani**", orada "**İsrailliler**", Babil sürgününden sonra "**İsrailoğulları**" sonra da Yahudi şeklinde adlandırılmıştır. Bu terimlerin hepsi birbirinin yerine kullanılmıştır ve kullanılmaktadır. Yani hepsi de aynı dini topluluğu ve insanları ifade

kayesinde; Avram'ın karısı Sara'yı gömmek için bir mezar yeri alması sırasında, İngilizce tercümede "sons of Heth" olarak yazılan ve "Hethoğulları" olarak okunması gereken bir ismin, Hititlere işaret ettiğinin düşünülmesi sonucu oluşan yanlış bir bilgidir. Hititlerin M.Ö. 1250 tarihlerinde yıkılıp gittiğini biliyoruz; bu durumda bırakın tarih yazıcılığını almayı birbirlerini görmüş olmaları bile olanaksızdır.[201]

Eski Ahit; kendisinden başka hiçbir tanığı olmayan tek yanlı bir anlatımla, bize bazı olaylardan bahseder ama buna "tarih" demek doğru değildir. Neden derseniz; tarihin tanımı, "**Geçmiş zamanlarda yaşayan insan topluluklarının her türlü faaliyetlerini yer ve zaman bildirerek, sebep-sonuç ilişkisi içinde anlatan bilim dalıdır**" şeklinde yapılırda ondan. Burada yer ve zamana özel vurgu yapılması; anlatılan olayın gerçek olup olmadığının belirlenmesi içindir. Olayın geçtiği yer ile olayın meydana geldiği zaman dilimi, o olayın sebep ve sonuçlarını belirlememizde gerekli olan temel koşullardır. Sebep-sonuç ilişkisi bundan da önemlidir. **Çünkü tarih bilimine göre; bütün olaylar bir zincirin halkaları gibi birbirine bağlıdır. Bu nedenle de her olay kendisinden önceki olayın sonucu, kendisinden sonraki olayında nedenidir.** Araştırma alanı olarak, *tarih* insan kayıtlarına, yazılı ya da sözlü kaynaklara dayanır. Tarihi bilgi, geçmişteki olaylara ilişkin bilinenlerin, tarihe ilişkin güncel

---

etmektedir. Bu tasnifi başka türlü yapanlarda vardır. Daha sonra anlatacağımız gibi bu da doğru değildir.

201 Hitit tarihi M.Ö. 1650- M.Ö. 1450 **Eski Krallık Devri** ve M.Ö. 1450 - M.Ö. 1200 **İmparatorluk Devri** olmak üzere iki safhada incelenebilir. Hititlerin sınırları İ.Ö. 1350 yıllarına kadar Toros Dağlarının daha güneyine inmemiştir. Kral Şuppilulliuma zamanında yani M.Ö. 1335 – 1315 yıllarında bu sınırlar
Şam'a kadar uzanmasına rağmen hiçbir zaman Filistin'e kadar genişlememiştir. Güneydeki daha geç Hititlerin sınırları da hiçbir zaman Hamat'tan daha güneye inmemiştir. **Üstelikte İ.Ö.2000'li yıllarda yaşadığı iddia edilen Avram'la çağdaş bile değillerdir.**

düşünce çerçevesiyle yorumlanmasıyla oluşur.[202] Oysa Eski Ahit'in anlattığı tarih bu koşulları taşımaz. Sözgelimi; Eski Ahit'te bu söylediğimiz anlamda bir tek tarih bulamazsınız. "Şu şunun oğluydu" ya da "Mısır'dan çıktıktan 480 yıl sonra" gibi belirsizliklerle dolu bir tarih anlatımıdır.

İşte bu şartlar altında Eski Ahit'te bütün İsrail tarihini bulabiliriz.[203] Daha doğrusu Eski Ahit bize gerçek bir tarih değil, kendi bakış açısıyla bir İsrail hikayesi anlatır.[204]

Üstelik bu hikaye öyle bir hikayedir ki; bilinen başka hiçbir tarihi kayıt tarafından doğrulanmaz. Babil sürgününe ve hatta daha sonrasına kadar olan bütün Yahudi tarihi için; Tevrat'ın dışında bir başka tarihsel kayıtın doğruladığı bir tek bilgi vardır. Bu bilgi de Mısır'da Firavun Merneptah'ın diktirdiği bir zafer anıtında, bu anıtın İsraillilere karşı kazanılan bir zafer dolayısıyla dikildiğinin yazılmasıdır. 1895 yılında Teb'de bulunan bu ünlü Stel'in, 1955 yılında Etienne Drioton tarafından yapılan çevirisinde, "İsrail tükendi, tahılı kalmadı" şeklinde bir ifadeye rastlandığı söylenilmektedir. [205] Ancak bazı uzmanlar bu yazıları başka türlü yorumlamakta ve mesela; "İsrail tükendi, tahılı kalmadı" cümlesini "İsrail tükendi, tohumu kalmadı" şeklinde okuyarak İsrail soyunun tüketildiği anlamına geldiğini savunmaktadırlar.

---

202 *Tarih* kelimesinin Batı dillerindeki tüm karşılıkları Grekçe istoria, istorien sözcüğünden gelmektedir. (Latince: his-toria, İtalyanca: storia, Fransızca: histo-rie, İngilizce: history, Almanca: Histo-rie). İyonya lehçesinde **bildirme, haber alma yoluyla bilgi edinme** anlamlarında kullanılan kelime, Attika lehçesinde görerek, **tanık olarak bilme** anlamlarının yanı sıra çok daha geniş bir anlam içeriğiyle fizik, coğrafya, astronomi, bitki ve hayvan bilgisi ve hatta giderek doğa bilgisini kapsayacak şekilde kullanılmıştır.

203 "İsrail" ismini bilerek kullanmaktayız çünkü ilerleyen bölümlerde ortaya koyacağımız gibi, Yahudi tarihi başka İsrail tarihi başka şeylerdir.

204 İlerleyen bölümlerde açıklayacağımız gibi Eski Ahit bir din kitabı değil, bir Yahudi tarihi yazma denemesidir.

205 Stela, stel: Önemli kişilerin anısına yapılan ve üzerinde rölyefler, resimler bulunan taş ya da tahta levha.

Ancak burada bir gariplik vardır. Ramses'in evlatlığı olan Firavun Merneptah'ın İ.Ö. 1237-1224 yılları arasındaki kısa hükümdarlığının on yıl kadar sürdüğü bilinmektedir. Bu tarihlerde ve daha sonraları İsrail diye bir devlet olmadığını da biliyoruz. Kral Saul'un kurduğu söylenen İsrail Krallığı'nın Judeo-Hıristiyan din bilimciler tarafından büyük bir itina ile İ.Ö. 1000 yıllarına tarihlendirildiğini de biliyoruz. Bu durumda Merneptah İsrail kurulmadan iki yüz yıl önce İsrail'den söz ediyor demektir.

Bu konudaki ikinci gariplik ise bu anıtta Merneptah'ın İsrail halkını bütünüyle ortadan kaldırdığının yazılı olmasıdır. Yani bütün yazılı tarih boyunca Tevrat dışında İsrail'in varlığından söz eden tek kaynak, onun tümüyle yok edildiğini yazmaktadır. Bu yanlış ya da maksatlı bir çevirinin de sonucu olabilir. Bu anıtın Merneptah sefere çıkmadan önce hazırlandığı yolundaki söylentilere yukarıdaki bilgilerimize ekleyecek olursak; bu tanıklığı yok saymaya olmasa bile kuşku ile bakmaya hakkımız vardır. G. Messadie'de bu konuda "**Özetle, bu bir kendini övme anıtıdır. İsa'dan 1208 yıl önce bir hükümdar mutluluğunu dile getiriyor**" diye yazar.[206]

Bizim bunlara ekleyeceğimiz bilgi notu ise; resmi Yahudi kronolojisine göre bu tarihlerde İsrail kavminin Mısır da sürgünde olması gerektiğidir. İşte tam da bu nedenle Sigmond Freud'da "**Bize kala kala Merneptah anıtındaki ismin Yahudi kavmini oluşturan boylarla ilgisi bulunmadığını benimsemek kalıyor**" diye yazar.[207] Her iki yazar da bu konuda haklıdır ama bunları söylerken hareket ettikleri bilgilerin Eski Ahit kaynaklı olduğunu da unutmamak gerekir.

Biz size bu işinde doğrusunu söyleyelim. Merneptah'ın diktiği anıtta sözü edilenler İsrailliler değil; tarihte "Dorlar Göçü" olarak bilinen kavimler göçünün ikinci bir kolu olarak İtalya ve Sicilya'ya, oradan da Mısır'ın Delta bölgesine giren denizci bir

---

[206] G. Messadie, Musa, sh.542

[207] Sigmond Freud, Hz. Musa ve TekTanrıcılık, sh.74. Bağlam yayınları, 1987

halkın torunlarıdır. 19. sülaleden Kral Mernetpah bu işgalcileri yenmiş ve Delta bölgesinden çıkarmıştır.

Mısırlıların "Deniz Adamları" adını verdiği bu saldırganlar arasında, bir kabilenin adı özel bir önem taşır: "Pelest."[208] III. Ramses'in Medinet Abu tapınağının duvarlara kazınmış olan kayıtlarda şöyle anlatılır. *"Yabancılar adalarında gizlendiler ... Hatti (Hitit) ülkelerinden hiçbiri bunların saldırısına dayanamadı. Kode, Kargamış, Arzawa ve Alaşiya tahrip edildiler. Bu insanlar Amurru ülkesinde bir yerde ordugahlarını kurdular. Buranın halkını sanki hiç yokmuş gibi mahvettiler. Bunlar önlerinde bir ateş perdesi bulundurmak suretiyle Mısır üzerine yürüdüler. Müttefikler arasında* ***Pelest, Turşa, Şerdana, Şekeleş, Zakkari, Danuna ve Vavaşlar*** *vardı. Bu insanlar dünyanın kenarındaki ülkelere bile el uzatıyorlardı. Kalpleri güvenle doluydu ve kendi kendilerine planlarımızı başarıyoruz diyorlardı."* [209]

Sesli harfleri olmayan Mısır hiyerogliflerinde adı bu şekilde geçen bu halkın; Mısırlılara yenildikten 13 yıl sonra Kenan ilinin güneyinde, Yahuda dağları ile deniz arasındaki verimli topraklarda yerleşmiş olduklarını görüyoruz.[210] Bölgenin Filist adını alması da bu tarihten sonradır.[211]

Yani Merneptah'ın diktirdiği zafer anıtında sözü edilenler İsrailliler değil, bu Filistlilerdir. Ya kasıtlı olarak bir yanlış okuma vardır ya da burada ki "Plst" sözcüğünün Filistinleri işaret ettiği düşüncesinden yola çıkılarak, bu Filistlilerin olsa olsa İsrailliler

---

[208] Hiyerogliflerde sesli harf yoktur

[209] http://www.arkeoloji.web.tr

[210] "Bu adamlar, Medinet Habu'daki resimlerine göre çok uzun boylu, iriyarıydılar; Mısırlılar bir baş boyu geçiyorlardı. İsrailoğullarının, gene Mısır resimlerine göre boylarının kısa olduğu düşünülürse, örneğin Davut'un öldürdüğü Golyat hakkında Eski Ahit'in anlattıklarının aslını anlayabiliriz. Bu korkunç savaşçılar onlara dev gibi görünmüştü herhalde. Kutsal kitap Filistîlerin ellerindeki şehirlerin adlarını verir. Bunlar: Askalon, Aşdod, Ekron, Gad ve Gazze'dir." H. Örs, a.g.e. sh. 169

[211] Pelest/ Palashtin

olduğu sonucuna varılmıştır. Bu konuyu "Kenan ülkesi ya da Filistin" bölümünde ayrıntılı olarak anlatacağız. Buraya ekleyeceğimiz bilgi notu ise; Asur kayıtlarında da buna benzer bozmacaların yapılmış olduğudur.

Bundan sonraki ilk ve tek kaynak ise; yukarıda söylediğimiz gibi, Eski Ahit'te yazılı olan **"Süleyman Yarovam'ı öldürmeye çalıştı. Ama Yarovam Mısır'a kaçıp Mısır Kralı Şişak'a sığındı. Süleyman'ın ölümüne kadar orada kaldı."** ifadesidir. Mısır kayıtlarında böyle bir bilgi yoktur ama bu cümleyi esas alan bilim adamlarınca; Süleyman'ın krallığının 5. yılında İsrail'den vergi alan Mısır kralı Şişak'ın, Mısır kayıtlarına göre 22.ci sülaleden Kral Şeşank olduğu sanılmaktadır.[212] Mısır kayıtlarına göre Şeşank'ın hükümdarlık yılları M.Ö. 950-929 yılları arasındadır.[213] Yahudi kaynaklarınca Süleyman'ın krallığının İ.Ö.965-926 veya İ.Ö.971-931 tarihleri arasına yerleştirilmesi bütünüyle sanal bir tarihlendirmedir ama yine de Şeşank'la çağdaş olduğu düşünülmektedir.

Bu değerli bilim adamlarınca düşünülmeyen ya da düşünülemeyen şey; adı anılan bu Mısır Firavunu Şeşank'ın; I. Şeşank olduğu ve Mısır tarihinde sonuncusu M.Ö. 763-757 yılları arasında hükümdarlık yapan tam dört adet Kral Şeşank olduğudur.[214] Yani sözü edilen Mısır Kralı Şeşank bunlardan herhangi birisi ve özellikle de sonuncusu olabilir. Üstelik Eski Ahit'te bu söylediğimizi doğrulayacak bir bilgi de mevcuttur. Bu bilgi Tevrat'ın **"Şişak Yahuda'nın surlu kentlerini ele geçirerek Yeruşalim'e kadar geldi"** ayetidir.[215]

Üstelik Tevrat kronolojisine göre, Süleyman'ın zamanında Yahuda adında ne bir devlet ne de bir bölge vardır. Olma-

---

[212] I. Shoshenq İ.Ö.950-929 veya İ.Ö. 945 – 924. Milattan önceki tarihlerde beş-on yıllık hatalar normal karşılanmaktadır.

[213] Ali Narçın, a.g.e. sh.387

[214] Ali Narçın, a.g.e. sh.387 22 ve 23. Hanedan kralları listesi

[215] II. Tarihler 12:4

ması gerekir. Çünkü hiçbir tanığı olmayan bu krallığın; Süleyman'dan sonra İsra-El ve Yahuda olarak ikiye ayrıldığı, bir Kutsal Kitap kaydıdır. Nedense bu da şimdiye kadar fark edilmemiştir ve "neden" de Eski Ahit'in araştırmacılar üzerindeki hissedilebilir baskısı olsa gerekir. Bunun dışında Eski Ahit'te anlatılan olaylardan bahseden ya da bu olayları doğrulayan hiçbir tarihi kayıt yoktur. Bu öyle bir mutlak yokluktur ki; İsrailliler diye bir kavimin ve daha sonra bir devletin var olduğundan komşuları dâhil hiç kimsenin haberi bile yoktur diyebiliriz.[216]

Sonuç olarak; eski İsrail tarihini ve dinini incelemenin ana kaynağı Tevrat'tır ve ondan bağımsız olarak Tevrat'ın anlattıklarını kısmen de olsa doğrulayan başka kaynaklar hemen hemen yok gibidir. Bu durumda araştırmacının elindeki tek kaynağın Tevrat olacağı açıktır ama asıl zorlukta tam bu noktada ortaya çıkar. Çünkü zaten kendisinden başka tanığı olmayan bu kitap; sanıldığı ve söylendiği gibi "durağan" bir kitap değildir. Sözünü ettiğimiz olağanüstü zorluk da tam olarak bu noktada başlar. Bunun nedeni bu din kitabının içeriğinin sürekli olarak yeniden işlenmesi ve her basımında bir öncekinden farklı bir metnin ortaya çıkmasıdır.

İnanılacak gibi değildir ama gerçek budur ve ilerleyen bölümlerde bunu defalarca kanıtlayacağız. Rus Dinler Tarihi uzmanı Tokarev şimdiki tespitlere göre; Tevrat'ın en eski kısımlarının birkaç türküden ibaret olduğunu yazar.[217] H.Örs'te "Bu en eski kısımların İsrail oğullarının Kızıldeniz'den geçişini öven kısa parça, Debora'nın şarkısı, İşaya'nın bağ şarkısı ve Amos'un ağıtı olduğunu" söyleyerek Tokarev'in yazdıklarına katkı da bulunur. Judeo-Hıristiyanlar bile ünlü Jamnia Sinodu'nda "Hahamlar; Ester, Özdeyişler, Derlemeci, Ezgiler Ezgisi ve Hezekiel üzerindeki

---

[216] M.Ö. 722'de Asur Kralı Sanherib'in yazıtından haberimiz vardır ama onu ayrıca değerlendireceğiz.

[217] S.A.Tokarev, a.g.e. sh.398 İlgi duyanlar için bu türküler Deborah'ın türküsü, Saul ve Yonathan'ın ölümüne dair Davut'un türküsü.

bazı iddiaları ve soruları gündeme getirmişlerdi" diye yazarlar.[218]

TEVRAT, BİR İSİM Kİ...

İşte tam da bu nedenle siz bırakın içeriğini bir yana; Tevrat'ın ismi konusunda bile bir mutabakat sağlanması zor gibi görülmektedir. Klasik kaynaklar "**Tevrat**, **Tora** veya **Pentakök**, Tanah ve Eski Ahit'in ilk beş kitabına verilen isim. **Musa'nın Beş Kitabı** olarak da bilinir" derler.[219] Bazı kaynaklar Tevrat'ın Arapça bir isim olduğunu ve Türkçeye de bu şekilde geçtiğini söylerler. Ama bazı kaynaklar "Tevrat; yasa, şeriat, kanun, emir, önder, ders anlamına gelir. İbranice bir kelime olan Tora, Tevrat'ın karşılığıdır ve Tanrı'nın Hz. Musa'ya verdiği beş kitaptan oluşmaktadır. İbranice lisanında "Tanah olarak bilinir" derler. Bazılarına göre ise Tevrat İbranice bir isimdir. Bir kaynak "İbranice Tura kelimesinin Arapçalaşmış biçimi olan Tevrat kanun, ittifak, birlik, anlaşma, sözleşme, antlaşma gibi anlamları dile getirir" diye yazar. Bir başkası "Tevrat adı Arapçadan gelme olduğu için İslamî kaynaklarda daha çok bu ismi kullanılır" diye yazar. Bir başka kaynağa göre ise "Tevrat adı, İbranice Torah sözcüğünün Arapça biçiminin Türkçeye uyarlanışıdır. İbranice *"öğretme, gösterme, yönlendirme, öğreti, yasa"* anlamına gelir.

Bu konuda ciddi bir araştırması bulunan Dinler Tarihi Profesörü Baki Adam "Torah" isminin "ateş etmek", atmak anlamındaki bir sözcükten türetildiğini belirterek lügat anlamının eğitim, öğretim, doktrin olduğunu söyler. Yine Baki Adam; Torah kelimesinin lügat anlamları dışında antik ve modern Yahudi kültüründe daha geniş bir anlam kazandığını belirterek; A) Eğitim, öğretim, bilim. B) Şeriat, kanun, namus, mezhep. C) Musa'nın şeriatı. D) Musa'nın beş kitabı ve buradan kinaye ile Eski Ahit'in tümü.

---

[218] www.incil.nl.

[219] Arapça *tawrah*, İbranice: Torah, Yunanca: *Pentateuch*

E)Teori, sistem, bilimin herhangi bir koluyla ilgili prensipleri içeren bir kılavuz kitap olduğunu yazar.[220]

Ancak bu kadar da değildir. Yahudi kültüründe geniş bir anlam alanı bulunan "Torah", dini sahada da dört boyutlu bir içeriğe sahiptir. Bu boyutların birincisini Musa'ya Sina'da verildiğine inanılan Tevrat, ikincisini Yazılı Tevrat olarak tanımlanan Eski Ahit'in tümü ile Sözlü Tevrat olarak isimlendirilen Mişna ve Talmud teşkil etmektedir. Üçüncü boyut; kanun, hüküm ve din adamlarından meydana gelmektedir. Dördüncü boyut daha geniştir. Sina'daki vahiyden bugüne kadar Yahudi dininde olup biten herşey bu boyuta girmektedir.[221]

Rus Dinler Tarihi uzmanı Tokarev ise bütün bunlardan çok daha farklı şeyler söyler. Tokarev; Tevrat'ın Grekçe bir sözcük olduğunu ve kitaplar anlamına geldiğini yazar. Yine Tokarev'e göre "Tora" ismi de İbranice değil, Aramicedir.[222] Tokarev'e göre aynı anlamdaki Aramice "Soferim"in de çevirisidir."[223] Prof. Baki Adam'da Soferim'in sayanlar anlamına geldiğini yazar.[224] Bunlar dikkate alınması ve incelenmesi gereken önemli bilgilerdir.

Daha farklı bir gerçeği de biz dile getirelim. Torah adında bulunan sondaki "h" harfi okunurken düşer. Bu durumda sözcük "Tora" şeklini alır. "**Tur**", semitik dillerde "boğa" anlamındadır. Örneğin Sina yarımadasının en önemli liman şehri olan "El-Tur"un isminde olduğu gibi, hem boğa anlamına, hem de Boğa El'in şehri anlamına gelir. Zaten dünya dillerine de küçük söyleniş farklarıyla yayılmıştır. Söz gelimi, Latin dillerinde "Tora","Toro" yani "Boğa" olarak geçmektedir.[225] Boğa'nın Kenan

---

220 B.Adam, a.g.e. sh.58

221 B.Adam, a.g.e. sh.58

222 S.A.Tokarev, a.g.e. sh.394

223 S.A.Tokarev, a.g.e.

224 Baki Adam, Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat, sh.32 Pınar Yayınları, İkinci Baskı, Kasım 2002. İstanbul

225 İspanyolca: Toro
İtalyanca: Toro

Tanrısı El'in sembolü olduğunu da bildiğimize göre; Tora'nın yani Tevrat'a verilen ismin; doğrudan Tanrı El'in sembolü olduğunu söyleyebiliriz. Yani simgesi bir boğa olan Tanrı, dolayısıyla da Kenan Tanrısı El.

Yahudiler ise bu karmaşayı daha da karıştırmak adına ellerinden geleni yaparlar. Çünkü Yahudi geleneği karmaşadan beslenir. Siz bu söylediğimizin üzerine bir işaret koyduğunuz sırada; Prof. Baki Adam'da Yahudi kaynaklarında Tevrat'ın yetmiş kadar ismi olduğundan bahsedildiğini ama bunların tek tek sayılmadığını yazar.[226] Babil Talmudu'nda bu isimlerden birinin Tuşiya olduğu belirtilmektedir. Talmud'a göre Tevrat'a Tuşiya denilmesinin sebebi, onun şeytandan saklı olarak Musa'ya verilmesidir.[227] Oysa ileride anlatacağımız gibi Musa zamanında Yahudilikte "Şeytan" kavramı yoktur; çok uzun bir zaman boyunca da olmayacaktır. Yine Baki Adam'ın belirttiğine göre bunların dışında kitap anlamında "Ha Sefer"; Tevrat'ın kitabı anlamında "Sefer Ha Torah", Musa'nın kitabı anlamında "Sefer Moşe", Musa'nın Tevratı'nın kitabı anlamında "Sefer Torat Moşe", Musa'nın Tevrat'ı anlamında "Torat Moşe", Yehova'nın Tevrat'ının kitabı anlamında "Sefer Torat Yehova", Elohim'in Tevrat'ı anlamında "Torat Elohim" gibi isimler verilmiştir.[228]

Yahudi halkı ise kendi kitaplarına "Tora" adını verirler. Kelimenin doğrusu Torah'tır ama Arapçada olduğu gibi sondaki h harfi düştüğü için Tora diye okunur. Tora ilk beş kitaba verilen isimdir. Bu konuda görüşümüzü yukarıda vurgulamış olduğumuz için burada tekrar etmeye gerek yoktur. Kitaplar topluluğunun

---

Portekizce: Touro
Fransızca. Taureau

[226] Baki Adam, a.g.e. sh.27
[227] Baki Adam, a.g.e. sh.28
[228] B. Adam, a.g.e. sh.28

tamamına ise Tanah adını verirler. Bu çalışmada Eski Ahit veya Tevrat olarak geçecektir.[229]

Gereksiz olduğunu düşündüğümüz bu isim bilmecesini bilerek verdik. Üstelik bunu daha da çoğaltabiliriz. Çünkü bu konuda asıl söylemek istediğimiz şudur: Yalnızca adı üzerinde bu kadar değişik söylenti olan bir kitap; içine girdiğinizde bunun yüzlercesini değil, binlercesini de değil, yüz binlerce hurafe, rivayet, hikâye, masal ve efsane sunmaya hazırdır. Bilerek tekrar edelim çünkü çok önemlidir; **Yahudi din geleneği karmaşadan beslenir.**

Buna da bir örnek verelim de sözümüz yerde kalmasın. Yahudi kaynaklarında bu karmaşayı beslemek kaygısıyla icat edilmiş ünlü bir "Hazar Mektuplaşması" hikayesi vardır. Bunlarda anlatılan hikayeye göre; İspanya'da Müslüman Cordoba halifesinin Yahudi bir başbakanı vardır. Adı Hasdai İbni Şaprut'tur. *"Çok aydın ama ırkına çok bağlı bir Yahudi"* olduğu özellikle vurgulanır. *"Gerçek anlamda evrensel bir kişi"* olduğu da bu vurgulamaya eklenir. İşte bu Hasdai özellikle Bizans'taki Yahudi düşmanlığı ile ilgilenmekte olan ve her nasılsa, Yahudi düşmanı olan Bizans Sarayı'nda çok etkili olan bir adamdır. Öyle etkilidir ki; Bizans Yahudileri için bazı avantajlar elde etmeyi bile başarabilmiştir. İşte bu ırkına çok bağlı etkili adam Hasdai; kendi ifadesine göre, İran'ın Horasan kentinden Cordoba'ya gelmiş olan tüccarlarla konuşurken, Karadeniz'in kuzeyinde Yahudi bir krallığın var olduğunu duymuştur. Yani Bizans sarayıyla bu kadar içli dışlı olduğu halde, Bizans'ın sık sık elçiler gönderdiği Karadeniz'in kuzeyindeki Hazar Krallığı'ndan haberi yoktur. İranlı tüccarların söylediklerine inanmamış ve konuyu mutlu bir rastlantı sonucu o sırada Cordoba'ya gelen Bizans elçilerine sormuştur. Bizans elçileri de İranlı tüccarların söylediklerinin doğru oldu-

[229] Baki Adam Kuran'da Musa'ya verilen kitap için Tevrat adının kullanılmadığını sadece "El-Kitap" denildiğini bildirir. A.g.e. sh.64

günu ve o sıradaki kralın adının Joseph olduğunu söylemişlerdir.[230] Bunu öğrenen Hasdai Karadeniz'in kuzeyindeki bu Yahudi krala bir mektup yazmaya karar vermiştir. Yahudi Hazar Kralı Joseph'te bu mektuba karşılık vermiş ve böylece İspanya'daki Cordoba ile Hazar denizinin kuzeyindeki Yahudi kral arasında yıllarca sürecek bir mektuplaşma başlamıştır.[231]

Sonuç; bütünüyle Hasdai'nin söylediklerinden oluşan; Hazar kralının verdiği bilgilerden elde edildiği söylenen, içinde tapınak ve David hikayelerinin de bulunduğu, Hazar Türklerinin ne kadar iyi Yahudiler olduğunu anlatan tek taraflı bir Yahudi edebiyatıdır. Hasdai'nin Hazar kralına yazdığı mektupların Emevi İspanyolcası'yla yazıldığını, içinde bol miktarda Arapça tamlama bulunduğunu, Hazar kralından geldiği söylenen mektubun yalnızca kopyasının varolduğunu da bilgi notu olarak ekleyelim. Bitmedi; Hazar kralının İspanya'nın Cordoba kentinde bulunan bir Yahudi'ye yazdığı mektupta her nasılsa Mısır'da Kahire'de bulunmuştur.

Yani bizim yazmaya sizinde okumaya hazırlandığınız konu; gerçekten zor bir konudur. Yazılması da zordur, okunması da.

YAHUDİLİK VE TEVRAT

Yahudiliğin esası İsrail'in Tanrısı Yehova'nın (Yahve) Horev dağında (Sina) kendi eliyle iki taş tablet üzerine yazarak Musa'ya vermiş olduğu söylenen "**On Emir**"dir.[232] Ama başta Reformist Yahudiliğin kurucusu sayılan Moses Mendelson gibi uzmanların buna karşı ciddi itirazları vardır. Mendelson'a göre İsrailoğul-

---

[230] Arthur Koestler, On üçüncü Kabile, sh. 80-81, Say Yayınları, Basım tarihi yok.

[231] Arthur Koestler, bu mektuplaşmanın 954 yılından sonra ve 961 yılından önce olması gerektiğini belirtir.

[232] Doğrusu On Emir değil, On Söz'dür yani "Asarat Ha-Dıvarım"

ları Sina'da hiçbir dinsel fikir ve ideal almamışlardır. Tur-i Sina'da verilen sadece kanundur. Bu kanun ise dinsel değil politiktir.[233]

Metinlere dayalı hipotezin savunucuları da Kutsal Kitabın ilk beş kitabının (Pentateuch) Musa'nın ölümünden yaklaşık olarak bin sene sonra yazıldığını söylemektedirler.[234] Bu kişilere göre Pentateuch; (Pentakök) ismi bilinmeyen (anonim) birçok yazar ve derlemecinin yazması, tekrar yazması, düzeltmesi ve derlemesi ile oluşmuş bir kitaptır[235]

Din bilimciler ve tarihçiler ve diğerleri; yüzlerce yıldan beri süregelen fedakârca çalışmalarına ve üstün bilgilerine rağmen Yahudiliğin bir millet mi, bir ırk mı, bir din mi yoksa başka bir şey mi olduğuna henüz karar verebilmiş değillerdir. Bundan sonra da bir ortak görüş etrafında toplanabileceklerini sanmıyoruz. Yahudiler ise Kutsal Kitapları Tevrat'ta yazılı olanlara dayanarak; kendilerini dünya milletleri arasından seçilmiş üstün bir halk olarak görürler. Çünkü Yahudi Kutsal Kitaplarındaki hâkim unsur, Tanrı'nın seçilmiş kavmi olan İsrailoğullarını

---

[233] Daha çok Avrupa'daki Yahudilerce tanınmış bir filozof olan Moses Mendelssohn (1727-1786)'un başlattığı Reformist Yahudilik hareketi, Musevilik'le çağdaş modern anlayışı birleştirmeyi amaçlamıştır. Böylece bu mezhebe bağlı Yahudiler, hem geleneklerine uygun yaşayabilecek, hem de modern çağa ayak uydurabileceklerdir. Bu hareketin başlamasının bir başka sebebi de Almanya'daki Yahudilerin dinî uygulamayı, genel kültür için bir engel olarak görmeleridir. Böylece onlardan bir kısmı Hıristiyanlaşmış, bir kısmı da geleneklerini değiştirmiştir. Din ile Dünya işlerini birbirinden ayırma düşünce ve gayreti de ilk defa bu mezhep mensuplarından gelmiştir. Reformist Yahudiler dinde modernleşmeden yanadırlar. Bunu sağlamak için, ibadetin bazı şekillerini değiştirerek, kadın-erkek ayırımına son vermişler, cumartesi çalışma yasağını kaldırarak sinagog törenlerini azaltıp, sadeleştirmişler, müziğe çok az yer vererek kadınlarla erkekleri bir arada oturmaya teşvik etmişler ve katı perhiz kurallarını kaldırmışlar, sözlü aktarılan Talmud geleneğini inkâr etmişlerdir. Reformist Yahudilik hareketi Yahudiliğin bir mezhebi olarak kabul edilmektedir.

[234] Bu da yine aşağı yukarı M.Ö.4. yüzyıl demektir.

[235] http://www.hristiyan.net/mcdowell/14.htm

esas almasıdır. Buna göre de, Tanrı bu kavmi Sina'da kendine muhatap kılmış, onlarla ahitleşmiş, **Moşe Rabenu**'nun (yani Musa'nın) şahsında onlara Tevrat'ı göndermiştir.[236] Tanrı insanlarla Ahidleşme; yani antlaşma yapar mı sorusunun muhatabı elbette ki biz değiliz. Bu sorunun yanıtını en iyi Hıristiyan din bilimcilerin bilmesi gerekir. Neden derseniz; Tanrı'yla son antlaşmayı yapan da onlardır. Bu nedenle Kutsal Kitaplarının adı da "Yeni Anlaşma"dır. Zaten Hıristiyanlıktaki Musa bahsi Yahudilikteki ile aynıdır. Bu durumda sözü çok ta fazla uzatmadan Eski Ahit ve onun getirdiği din için; bir "**İsrailoğulları tarihi ve onların Tanrı'yla ilişkilerinin hikâyesinden oluşan bir kavim dinidir**" diyebiliriz.

Ancak ne var ki; bu son derece doğru bir tanımlama olsa da, Eski Ahit için tek başına yeterli olmaz. Çünkü "**Bu kitabın içinde efsaneler, menkıbeler, epopeler ve hikâyeler, kronikler ve biyografiler, şeriat ve hukuk, teofozi, dua, ilahiler, aşk şiirleri ve aforizmalar, uydurma istatistikler ve şairlerin eserlerinden kalabilmiş kısımlar vardır.**"[237]

Bizim buna ekleyeceğimiz bilgi notu ise çok daha köşeli kelimelerden oluşacaktır. Çünkü bu konuda bizim ulaştığımız sonuç; Eski Ahit'in bir din değil, bir tarih kitabı yazma girişimi olduğudur. Bunu söyleyebilmemizin nedeni Musa'nın beşinci kitabı olduğu söylenen Yasa'nın Tekrarı; yani daha çok bilinen adıyla Tesniye kitabı ile bu kitabı takip eden diğer altı kitabın devamlılığı olan bir eser olarak yazıldığının açık olması ve bunun bilin-

---

[236] Yahudilere göre bunun tarihi M.Ö. 1313 yılıdır. Yahudi takvimine göre de 2448 yılıdır. Çünkü İsa'yı kabul etmeyen onun doğumuyla belirlenmiş bir takvimi de kabul edemez. Bize göre de doğrusu budur. Çünkü zamanı kraldan önce, kraldan sonra diye ikiye bölmek bir Hıristiyanlık uygulamasıdır. Bu kraldan önce, kraldan sonra ifadesini de bilerek kullanmaktayız. İster İ.Ö. yazın ister M.Ö. değişen bir şey yoktur. Kraldan önce demektir. Üstelik İsa'nın yani kralın doğduğu tarih de bilinmemektedir.

[237] Hayrullah Örs, Musa ve Yahudilik, sh.29.Remzi Kitabevi, Eylül-2000 Dördüncü baskı.

mesidir.[238] Bu on bir kitap İsrail halkının tarihi hakkında düşünülmüş, tasarlanmış bir plana uygun olarak, kendi içinde devamlılığı olan "akıcı" bir hikâye anlatır. Dünyanın yaratılışından başlayarak Kudüs'ün yıkılışına kadar uzanan hikâyeler derlenmiş, düzenlenmiş, redaksiyon hizmetleri yerine getirilmiş, eklemeler ve çıkarmalar yapılarak devamlılığı olan bir tarih kitabı oluşturulmuştur.[239]

Bu o kadar böyledir ki: Musa'dan sonraki ilk peygamberlerin birinci kitabı olan Yeşu'nun kitabı; Yasanın Tekrarı kitabının bıraktığı yerden başlar. Bu kitaplar Musa'nın zamanından krallığın sona ermesine kadar olan döneme, yani M.Ö. 1400'lü yıllardan Yahuda Krallığı'nın yıkıldığı tarih olarak verilen M.Ö. 587 yılına kadar yaklaşık 900 yıllık bir tarihi hiç kesintisiz anlatma çabasındadır. R.E. Friedman da bu tarih yazma girişimine esas teşkil eden kitabın Zürriyetler kitabı olarak bilinen metin olduğunu yazar.[240] Yine Friedman'ın belirttiğine göre; "Redaktör, Zürriyetler Kitabı'ndaki kimin kimden doğduğuna ilişkin uzun kayıtları parçalara bölmüş ve bu bilgi kırıntılarını Âdem'den başlayıp Yakup'a kadar devam eden hikâyelerin içinde uygun yerlere dağıtmıştır.[241] Sonuç; tarihsel devamlılığı olan bir kitaplar topluluğudur ve Kutsal İsrail'in "kutsal tarihini" anlatır. Bu söylediğimize tanıklık eden bir Yahudi kaynak bu konuda aynen şunları yazar: ***"Bunlar, Tora'nın bir devamını oluşturur ve bunu Tora'nın bitim noktasından yakalar. Yeoşua, Hâkimler ve Samuel Kitapları; Yisraeloğullarının tarihini Kenaan'ın fethinden itibaren izleyerek, bunu Hâkimler döneminde sürdürür ve Şaul ve David dönemlerinde monarşinin oluşturulmasına dek götürür. Krallar Kitabı ise: Yisrael ve Yeuda dev-***

---

238 Bunlar Yasa'nın Tekrarı, Yeşu, Hâkimler, I. Samuel, II. Samuel, I. Krallar ve II. Krallar kitaplarıdır.

239 http://www.salom.com.tr/news/print/6255-YAHUDILIKTE-TEMEL-KAVRAMLAR

240 R.Elliot Friedman, a.g.e. sh.317

241 R.E.Friedman, a.g.e. sh.317

letlerinin tarihçesini, Yeruşalayim'in M.Ö. 586'da elden çıkışına dek sürdürür. Anlatılar, bir kitabı diğerine bağlayabilecek tarzda neşredilmiş olup, sonuçta açık bir kronolojik dizin izleyen ve devamlılık arz eden bir edebi çalışma ortaya çıkar. Bunların dört kitaba ayrıştırılması ise, daha sonraki bir gelişmenin ürünü olabilir."[242]

Bu konuda hem yukarıdaki söylemimizi destekleyen hem de konuya yabancı olanların şimdiden bilmesinde büyük fayda olduğunu düşündüğümüz bir şey daha vardır; Bugün bizim elimizde bulunan Eski Ahit tercümesi tam olarak 1.228 kitap sayfasıdır.[243] Kutsal kitabın içinde yer alan Yaratılış hikâyesi ise tam olarak sekiz sayfa tutar. Nuh ve tufan hikâyesini anlatan bölümü de buna eklersek; herşey 12 sayfa içinde olup biter. Geri kalan 1.216 sayfa Abraham'dan başlatılan uydurma bir Yahudi tarihi oluşturma gayretidir ve daha önce de söylemiş olduğumuz gibi bir tek tanığı yoktur.

Bütün bunların yanı sıra Yahudilik oldukça ilginç bir dindir.[244] İlginçliğini de başkalarının da başka Tanrıları olabileceği ama kendi Tanrılarının diğer Tanrılardan üstün olduğu gibi bir düşünceye borçludur. Bu dinin Yahudi peygamberleri sayesinde ulusal bir din niteliği kazandığını biliyoruz. Ancak bu din; tek Tanrı'ya ve vahiye dayanan bir Kutsal Kitap'a ve peygamberlere yer vermesiyle ulusal bir din'den de farklılıklar sergiler. Ama dini ulusallaştırıp bir ırka tahsis etmesiyle ilâhi dinlerden de ayrılır. Yani bu konuyu net bir tanımlama içinde tarif etmek olanaksızdır. Bu durumda Yahudiliğin bir din mi, bir ırk mı, bir millet mi ya da başka bir şey mi olduğu sorusu başlı başına bir

---

242 http://www.salom.com.tr/news/print/6255-YAHUDILIKTE-TEMEL-KAVRAMLAR

243 Kutsal kitap. Yeni Dünya Çevirisi. Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc. Brooklyn.USA.2008

244 Din kelimesi, semitik Akatça dilinde dinu=karar, hüküm, kanun, mahkeme olarak bulunur. Kural anlamına gelir. Âmin (Amen) ise bir akitin, sözleşmenin, dua'nın sonunda "öyle olsun" anlamında bir dilek ve onaydır

araştırma bir konusudur. Üstelik Yahudilikte din ve ırk öylesine iç içe girmiştir ki bunların birini diğerinden ayırabilmek de söz konusu bile değildir. Son tahlilde; Yahudiliğin kendine özgü, ulusal motiflerde içeren bir inanç sistemi olduğunu söylemek de çok da yanlış olmayacaktır.

Torah (Tora); günümüzde de Yahudilerin Tevrat yerine ve onun karşılığında kullanmayı tercih ettikleri bir isimdir. Bunun nedeni Tevrat'ı ve Tanah'ın diğer kitaplarını kutsal kabul eden Hıristiyanların; Tanrı'nın İsa vasıtasıyla yeni bir ahit getirdiğini söylemeleridir. Bu durumda Hıristiyanların İncil'i "Yeni Ahit" olduğundan; Yahudilerin Kutsal Kitabı da "Eski Ahit" olmalıdır. Zaten yerleşik uygulamalarda bu şekilde adlandırırlar. Oysa ne İsa'yı ne de onun kitabı olan İncil'i kabul etmeyen Yahudilik; Torah'ın Eski Ahit olarak adlandırılmasını uygun bulmaz. Bu nedenle de daha çok Tora ismini kullanırlar ve doğrusunu söylemek gerekirse, aslında doğru olanda budur. Çünkü Tora; kelime anlamıyla Türkçedeki "Töre"nin karşılığıdır ve bu anlamda Tevrat bir "Töreler topluluğu" kitabı olmaktadır.[245]

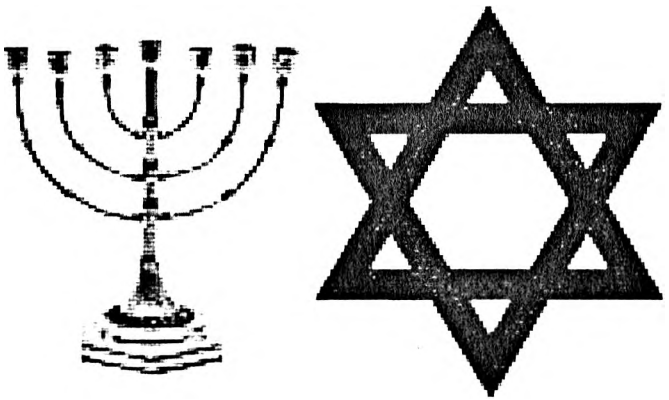
Töre, bir toplumda çeşitli konularda izlenen yolların tümünü, adetlerin ve ahlak anlayışının tümünü içerir. İngilizcede Custom, Fransızcada Torah töre'nin karşılığıdır. Türkçenin çeşitli ağızlarında biraz farklı olarak "töre, türe, tora, tura" şekillerinde söylenebilmektedir.

Bir de zaman zaman töre ile karıştırılan "gelenek" vardır. Anane olarak da bilinen gelenek, töreden farklı olarak, geçmiş çağların kural ve uygulamalarının, kuşaktan kuşağa aktarılmasıdır ve batı dillerindeki karşılığı Tradisyon'dur. "Töre"de yalnızca ahlaki kavramlar, "gelenek"te ise bundan farklı olarak yaşamın her alanı söz konusudur. Bu kavramların karşısında ise, günümüzde "hukuk" bulunmaktadır.

---

[245] Yahudiler kendi töre kitaplarına sımsıkı sarılırken ve onu neredeyse kutsallaştırırken; ülkemizde bunun tersine yapılan davranışlar, bu anlamda son derece de düşündürücü olmaktadır

Burada açıklamamız gereken bir konu daha vardır. Basitçe anlatmak gerekirse Yahudiliğin odak noktası Kudüs'te bir zamanlar var olduğu söylenilen mabettir. Babilliler tarafından yakılıp yıkılmadan önce bu mabedin bir odasında ünlü Ahit Sandığı'nın bulunduğu da söylenir. Tarih bilgisinden nasibi olmayan bazı şarlatanlara göre bu Ahit sandığı şimdi Mısır'daki Sfenks heykelinin altında gömülüdür.[246] Sfenksin altında gömülü olan Ahit Sandığı'nın içinde ise sfenksin ve piramitlerin planları vardır.[247] Yani buna göre piramitleri ve sfenksi yapanlar önce planları gömmüş sonra piramitleri yapmışlardır. Ne kadar değerli bir görüş olduğu açıktır.

Yedi kollu şamdan Altı köşeli yıldız

Yahudiliğin sembolü ise yukarıda gördüğünüz yedi kolu şamdanla altı köşeli yıldızdır. Önce yedi kollu şamdanla başlayalım. İbranicesi "Menora" olan bu yedi kollu şamdanın yedi kolunun

---

[246] Slvia Browne. Dünyanın Sırları ve Gizemleri. GOA Basım Yayım. 2006. Sh.149 Burada kitabın adına dikkat etmek bile yazarının kapasitesi hakkında bir fikir vermeye yeterlidir.

[247] Browne, a.g.e. sah.150

haftanın yedi gününü temsil ettiği gibi Sina dağında On Emir'in alınışı sırasında geçen yedi haftayı temsil ettiği de söylenir. Menora'nın bütün kollarının birbirinden eşit uzaklıkta ve eşit uzunlukta olması da adalet ve eşitliği simgeler. Ancak bu eşitlik ve adalet Talmud hükümlerinde bulunan eşitlik ve adalettir. Gelin görün ki bu konuda bile bir mutabakat yoktur ve bazıları Yahudilerin en eski sembollerinden biri olan bu şamdanın Musa'nın Sina dağında gördüğü Yanan Çalı'yı simgelediğini söyler.[248] Bazılarına göre yedi kollu olması nedeniyle Antik Dönem Bilimi'nin yedi ana temeli olan aritmetik, geometri, astroloji, simya, retorik, müzik ve etniği simgeler. Bu fikirlere katılmayan bazılarına göre bütün bunlar uydurmadır ve 7 ışığı yaradılışın 7 gününü sembolize eder. Yani Altı çalışma günü ve yedinci dinlenme gününü. Bazılarına göre ise bunları uyduranlar zındıktır çünkü Menora İsrailoğullarının Mısır'ı terk edişleri ile Sinay dağı eteklerinde Tora'yı alışları arasında geçen 7 haftayı (Şeva Şavuot) temsil eder. Bir başka büyük zındık ise M.Ö. 40'da İskenderiye'de yaşayan Yunanlı Yahudi fizolof Philon'dur. Çünkü Philon'a göre Menora'nın bu yedi kolu astrolojik anlamda yedi gezegeni simgelemektedir; ortada güneş ve her iki yanında üçer gezegen. Bazılarına göre ise bütün bunlar uydurmadır çünkü Menora bir badem ağacına benzemektedir ve bu benzeyiş nedeniyle de ölümsüzlüğü simgeler. Neden derseniz; ilkbaharda ilk çiçek açan ağaç badem ağacıdır. Ağacın dalları çiçeklerle bezendiği zaman saflığı ve kutsallığı simgeler. Bazılarına göre ise yukarıda söylenenler külliyen uydurmacı imansızların zındıklıklarından ibarettir çünkü Menora hayat ağacı simgesidir ve yedi Tanrısal erdemi ifade eder. Yani Menora insanoğlunun Tanrı'nın suretinde yaratıldığının sembolüdür.249

---

248 "Her gün Bir Kohen menorayı zeytinyağıyla doldurup, onu yakarmış. Menora yandığında alevleri öylesine parlaklık saçarmış ki Yeruşalayim'in tüm tepeleri aydınlanırmış." www.sevivon.com

249 www.sevivon.com

Bu simge meselesi böylece uzar gider ve anlaşıldığı kadarıyla bu Menora'nın simgelemediği bir şey yoktur. Bir de bunun tarihi konusu vardır ki o konuya da girersek bu kitap bitmez. Çok kısaca söyleyecek olursak; M.S. 70 yılında Romalıların Kudüs'ü ele geçirmelerinden sonra Titüs'ün bu şamdanı Roma'ya götürdüğü ve zafer alayı sırasında kullanıldığı da söylentiler arasındadır. Daha sonra M.S.455'de Vandallar Roma'yı istila ettiklerinde Menora imparatorluk başkenti olan Kartaca'ya taşınmıştır. Daha sonra Bizans İmparatoru Belisarius'un şerefine birçok hazineyle birlikte Bizans'ın başkenti Constantinopl'a gönderildiğini yazar. Daha ileri tarihlerde İmparator Jüstinyen Menora'yı uygun bir vakte kadar muhafaza ettikten sonra, tekrar Yeruşalayim'e göndermiş ve onu kiliselerden birinde sıkı bir koruma altında saklamıştır. Daha sonra da kaybolup gittiği söylenir. Efsaneye göre Menora'ya Yeruşalim'de yani Kudüs'te ya da Şilo'da gömülüdür ve gömülü olduğu yerde Mesih'in gelmesini ve mabedin yeniden inşa edilmesini beklemektedir.[250] Gelin görün ki; adına arkeolog denilen bazı zındıklar da Kudüs'te yapılan kazılarda Edomlu Yahudi Kralı Herod zamanına ait sayısız Menora bulduklarını söylerler.[251] Bu da M.Ö. 10 yılları demektir.

Bir de Davut'un yıldızı meselesi vardır ama bugün Davut'un yıldızı'nın Yahudiliğin simgesi olarak bilinmesine rağmen altı köşeli yıldızın kaynağının aslında Yahudilikle hiçbir ilgisi yoktur. Burada birbirine ters olarak üst üste konan iki üçgen bulunmaktadır. Sivri ucu yukarıda kalan üçgen, firavunun gücünü gösterir. Üçgenin tabanı yere basar ve sivri ucu da gökyüzünü işaret eder. Ters üçgen, rahibin gücünün simgesidir. Bunun sivri ucu yere doğru yöneliktir. Bu altıgen yıldız böylece iki taraflı olarak Mesih'in simgesi olmuştur.[252] Davut'un yıldızı olarak bi-

---

250 H.Örs, a.g.e. sh.258

251 Büyük Herod ya da Hirodes olarak ta bilinir. M.Ö. 37-4 yılları arasında bir kukla kraldır. Üstelikte Yahudi değil, Edomlu'dur.

252 Amerikan dolarının sağ tarafında kartal kanadının tam üstünde de görebilirsiniz.

linmesinin nedeni, İsa tarafından böyle adlandırılmış olmasındandır.

Yahudiler tarafından simge olarak kabul edilmesi ve kullanılmaya başlanılması da çok daha sonraları olmuştur. S.W. Baron; daha önce dekoratif bir motif ya da uğur işareti olan altı köşeli yıldızın ilk defa 1527 yılında Prag'da Yahudi bayrağında görüldüğünü yazar ama "Prag'daki Yahudi bayrağı" tanımlaması da bunun doğru olmadığını söyler.[253] Genel görüş 19. yüzyılda ortaya çıktığı şeklindedir.

Davut yıldızını İsa'nın Mesihlik sembolü olarak düşündüğümüzde bu simge Hıristiyanlığın sembolü olarak karşımıza çıkar. Yahudiliğin işareti ise haçtır ve bu haçın aslı bildiğimiz anlamdaki haçı değil T harfine benzeyen Tau'ya işaret eder. Tau ise Yahve'nin simgesidir. Hıristiyan kilisesinin kullandığı haç ise aslında bir Mısır hiyeroglifidir ve kurtarıcı anlamına gelir. İbraniceye çevrilmiş hali Yehoşva veya Yoşva'dır ve İsa adı da buradan gelir Yani Hıristiyan kilisesinin kullandığı haç İsa'nın simgesi değil asıl adıdır.

Haç, bütünüyle Mitracılıkta Mitra'ya bağlı askerlerin alınlarına çizdikleri ve en eski toplumlardan beri güneşi simgeleyen X işaretinden kaynaklanır. Tucker Libermann, haç simgesinin Hıristiyanlığa sonradan eklendiğini ve otantik bir unsur olmadığını vurgularken şu ilginç ayrıntıyı verir. ***"Hem Mitra hem de Sol İnvictus, aynı zamanda güneş tapınımı ile bağlantılı haç ile sembolize edilirdi ki, ilk Hıristiyanlar bu nedenle haçı yasaklamışlardı."***[254]

Menora konusunda olduğu gibi bu altı köşeli yıldız hakkında da binlerce söylenti vardır ve bu nedenle de bu konuya hiç girmeyeceğiz. Bu kadar basit olan bu konular yukarıda yazdığımız gibi, teologlar ve özellikle "aracı sınıf" tarafından bilerek ve iste-

[253] A. Koestler, a.g.e. sh.175
[254] B. Eldem, Fraternis, sh.329

yerek birbirine karıştırılmış, sulandırılmış, eklemeler ve çıkarmalar yapılarak düzenlenmiş, düzeltilmiş ve sayısız uydurmalarla içinden çıkılmaz bilmecelere dönüştürülmüştür.

İKİ TAŞ LEVHA

Judeo-Hıristiyan kaynaklar "**Eski Ahit'in M.Ö. 1450 - 425 yılları arasında İbranice ve Aramice olarak kaydedilmiş**" olduğunu yazarlar.[255] Bu da yukarıda söylemiş olduğumuz gibi bir tek kelimesi bile doğru olmayan bir iddiadır. Burada 1450'den kasıt Musa'nın Horev dağında Tanrı'dan aldığı söylenen "Ve Sina dağında, Musa ile söyleşmeği bitirince iki levhasını, **Allah'ın parmağı ile yazılmış** taş levhaları ona verdi." şeklinde Tevrat'ta yazılı olan kayıttır.[256] M.Ö.425 yılını da Eski Ahit'te yazılı olan Ezra hikâyesinden çıkarmışlardır. Bütünüyle Eski Ahit kaynaklı ve üstelik neresinden baksanız tutarsız ve akılsızca söylemlerdir bunlar. Neden derseniz, ilk olarak şundandır: İ.Ö.1450 yıllarında yazılmaya başlanan ve yine İ.Ö.425 yılında bitirildiği söylenen kutsal kitabın bilinen en eski nüshası; kendilerinin de belirttiği gibi "**Doğu Nüshası**" olup İngiliz Müzesi'nde 4.445 numarayla kayıtlıdır ve M.S. 820-850 yılları arasında yazılmıştır."[257] İkinci olarak; Kutsal Kitabın yazılmasının bin yıldan fazla sürdüğünü söylemektedirler ki; kutsal kitabı Musa'nın Sina dağında Tanrı'dan aldığı vahiyle yazmış olduğu iddiasına yeterince gölge düşürmek demektir. Üçüncü olarak yukarıdaki iddianın sahibi olan aynı kaynaklar; bu söylediklerinin doğru olmadığını da yazarlar. ***"Ellerimizdeki kanıtlar bizlere, İbrani Kanonu'nun[258] M.Ö. 4. yüzyıl kadar eski olmasa da, kesinlikle***

[255] www.hıristiyan.net
[256] Çıkış 31:18
[257] www.hıristiyan.net
[258] Kanon: Kabul edilmiş kitaplar

M.Ö. 2. yüzyıl ile M.S. 1. yüzyıl arasında çok sağlam bir şekilde oluşmuş ve yayılmış olduğunu ispatlamaktadır."[259]

Dördüncü ve en büyük yalanları ise dil konusundadır. M.Ö. 1450 yılında ne Aramice diye bir dil vardır ne de İbranice. Üstelik siz bırakın Aramiceyi, Arami kavmi bile henüz tarih sahnesine çıkmamıştır o tarihlerde. İbranice konusunu da ayrı bir bölüm içinde ele alacağımız için burada şu kadarını söylemekle yetinelim. M.S. 5. yüzyılda yani Musa'dan iki bin yıl sonra yazıldığını söyledikleri Kudüs ve Babil Talmudları bile İbranice değil, Aramice yazılmıştır. Yani İ.Ö.425 yılında yazılması tamamlandığı halde bilinen en eski ve en büyük nüshası bundan 1050 yıl sonrasına ait olan bu kitabın dilinin İbranice olduğu da doğru değildir. Prof. Witcombe'nin belirttiğine göre. "**İbraniler ancak M.Ö.13. yüzyılda Kenan'ın fethinden sonra İbranice konuşmaya başlamışlardır."**[260] Ama bu bile Judeo-Hıristiyan bir bakış açısından kaynaklanan bir söylemdir ve İbranice dilinin bundan çok daha sonraki zamanlarda icat edildiğini ayrı bir bölüm açarak kanıtlayacağız. Hemen burada bir cümleyle söylememiz gerekirse; **"M.S. onuncu asırdan önce sesli harf noktaları kullanan hiçbir İbrani eser yoktur."**[261]

Bunların yanı sıra şimdi okuyacağımız gibi, İ.Ö.1450 yıllarında yazı böyle bir kitap yazacak kadar gelişmemiştir. Bu konuda bir otorite olan Sümerolog M. İlmiye Çığ şunları söyler: **"Kutsal Kitabın Babil sürgünü sonrasında yazıldığı bilinmektedir. Yahudilerin büyük önem verdikleri Peygamber Ezra ve arkadaşları Tevrat'ı kaleme almış ve ilk olarak Tevrat'ın Torah adı verilen ilk beş kitabını yazmışlardır. Bunlar Tekvin, (*Yaratılış*) Mısırdan çıkış, Levililer, Sayılar ve Tesniye (*Yasanın tekrarı*) kitaplarıdır. Yahudi kaynakları bu kısmın Musa tarafından yazıldığını iddia ederler. Ama bu konu**

---

[259] www.incil.nl.
[260] L.C.E.Witcombe.Evrensel Kültür Dergisi.Evrensel basım.com
[261] www.hıristiyan.net

üzerinde çalışan bilim adamlarına göre Musa zamanında yazı ancak taşlar üzerine yazılabiliyordu. Bunun yanı sıra o zamanlar yazı bunları yazacak kadar gelişmemişti. Ayrıca bu kitabın sonunda Musa'nın ölümü anlatıldığına göre bunların Musa tarafından yazılmış olması imkânsızdır."[262]

California Üniversitesi'nden Prof. Elliot Friedmann'da bu görüşü doğrular. *"Tevrat'ı Kim Yazdı"* isimli kitabında Friedmann; Tevrat'ı oluşturan beş kitabın beş ayrı ilâhiyatçı tarafından yazılmış olduğunu ve Musa'ya indirilen Tevrat'ın asıl nüshası ile hiçbir zaman kıyaslanamayacağını belirtir. Yine Friedmann'a göre bugünkü *"**Tevrat Musa'dan çok sonra yaşayan beş Haham tarafından kaleme alınmış ve Azra adındaki Haham bunları tek tek toplayarak Eski Ahit'in asıl nüshası olduğu iddiasıyla çoğaltmıştır.**"*[263]

16. yüzyılda yaşayan ünlü Yahudi Filozof Spinoza'da Tevrat'ın ***"Yahudilerin Babil sürgününden dönüşlerinden en az yüz yıl sonra yazılmış olduğunu belirtir."***[264] Resmi kronolojiye göre bu İ.Ö.400'lü yıllar demektir. G. Messadie'de ***"Tekvin** (Tevrat'ın yaratılış bölümü) **Kudüs'e geri dönüşte, İ.Ö.V yüzyıl başında yazılmıştır"*** der.[265] Yine Prof. M. İlmiye Çığ'ın zikrettiği bir kaynağa göre de *"**Tevrat yalnızca bir nüsha idi ve kimsenin ezberinde tamamı yoktu. İsrailliler Bâbil'e esir düşünce Tevrat'ın bu tek nüshası da kaybolmuştur. Daha sonra Peygamber Ezra kısmen ağızdan söylenenleri, kısmen de yazılı olan rivayetleri toplayarak Yahudilerin Kutsal Kitabını yeniden yazmıştır. Bu hizmetinden dolayı Ezra İsraillilerin büyük saygısını kazanmış ve Yahudiler Ezra'ya "Allah'ın Oğlu" demişlerdir.**"*[266]

---

[262] M. İlmiye Çığ. Bereket Kültü ve Mabed Fahişeliği, sah.78, Kaynak Yayınları

[263] R.Elliot Friedman; çev. Muharrem Tarakçı. Kitabı Mukaddes'i Kim Yazdı. Kabalcı Yayınevi.İst.2005.s.69

[264] www.wikipedia.com

[265] G. Messadie, a.g.e. sh.375

[266] M. İ.Çığ. a.g.e. s.75

Ezra'nın yaşadığı tarihin Pers Kralı Artakserkes zamanında olduğunu biliyoruz. Nereden biliyoruz derseniz Yahudilerin Kutsal Kitabı Eski Ahit'te yazılıdır.[267] Ancak Pers kralları arasında iki Artakserkes vardır. Birincisinin Kraliyet Dönemi İ.Ö.465-423, ikincisinin Hükümdarlık Dönemi İ.Ö.404-359 yılları arasındadır. Judeo-Hıristiyan bilim adamları bu ikinci Artakserkes'i görmezden gelmeyi yeğlerler. Çünkü kazara görürlerse bu konuda I. Artakserkes zamanına göre yapılmış bütün kabullerin yanlış olduğu ortaya çıkacaktır. Hemen bir örnekle ne demek istediğimizi açıklayalım: Tarih kitaplarının yazdığı, II. Mabet'in İ.Ö. 520 yılında yapıldığı hikâyesi bütünüyle I. Artakserkes'in hükümdarlık yıllarına göre yapılmış bir kabuldür. Bütün dayanağı da Eski Ahit'te yazılı olan ***"Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı döneminde... Ezra adında biri Babil'den geldi"*** cümlesidir.[268]

Bu durumda II. Artakserkes kazara gözünüze çarpacak olursa; özenle hazırlanmış bütün tarihsel kurgu yerle bir olacaktır. Çünkü II. Artakserkes'in hükümdarlık yılları İ.Ö. 404-359 yılları arasındadır. Bu da en basit anlatımıyla; ünlü II. Mabedin yapılış tarihini M.Ö. 520 yılından alınarak bu tarihler arasına taşınması demektir. Üstelik bu mabedin gerçekten yapılıp yapılmadığını henüz sormadık bile. Bu bilgilerin ışığında eğer gerçekten yaşadı ise; Ezra'nın İ.Ö.465 ile 359 yılları arasında bir tarihte yaşamış olabileceğini net olarak söyleyebiliriz. Dolayısıyla yazdığı söylenen kitabı da; eğer gerçekten yazdı ise bu tarihler arasında yazmış olmalıdır. Zaten kendileri de bunu kabul eder ve Ezra'nın geliş tarihini M.Ö.457 yılı olduğunu yazarlar.[269] Yahudilerin masal kitabı Talmud bile ***"Yahudi ulusunun M.Ö.424 yılın-***

---

[267] ***"Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı döneminde,*** *Baş kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avişua oğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu* ***Ezra adında biri Babil'den geldi." Ezra 7:1***

[268] Ezra'nın Kitabı 7:1

[269] www.incil.com, www.hristiyan.net, www.incil.nl/pdf/isa.pdf

da Babil sürgününü takiben Yisrael'e geri getirilmesinden" söz eder.[270]

Gerçekten yazdı ise diyoruz çünkü bu konuda bütün yazılıp çizilenlere karşın; çok büyük bir olasılıkla, Tevrat'ı yazan Ezra'da değildir.[271] Bunu rahatça söyleyebilmemizin iki ana dayanağı vardır. Bunlardan birincisi Yahudi kayıtlarında ***"Sayıları 120'yi bulan ülkenin liderleri bugün Yazıcı Ezra'nın tasarladığı belgeye büyük bir ciddiyetle imzalarını attılar. Bu belgeye göre Yehuda halkı, hayatlarını Tora'ya (Moşe Kanununa) uygun olarak sürdürmeyi kabul etmekteydi."*** diye yazılmasıdır.[272] Özellikle Judeo-Hıristiyanlar ve onların izleyicileri bunu Tevrat olarak anlarlar ama Yazıcı Ezra'nın **"tasarladığı"** belgenin ne olduğu bile belli değildir. Tevrat'ta olabilir başka bir şey de. Üstelik bunları yazan adam da her kimse süzmece bir salak olmalıdır ki; M.Ö. 400'lü yıllar için *"imza atmaktan"* bahsedebilsin.[273]

Bu metnin ne olduğu konusunda Yahudilerin diğer Kutsal Kitabı Talmud'ta bir ipucu bulabilme olanağımız vardır ve bu da ikinci dayanağımızı oluşturur. Talmud kitabı ***"Yahudi ulusunun M.Ö. 424 yılında Babil sürgününü takiben Yisrael'e geri getirilmesinden sonra, yazıcı Ezra tarafından çıkarılan on yönetmelikten söz eder."***[274] Bu yönetmelikler arasında tacirlerin

---

270 Talmud, Bava Koma 82b

271 Bu Ezra'nın gerçekten yaşayıp yaşamadığı bile belli değildir. Yani Ezra konusu da bir efsane olabilir.

272 Eski Ahit'e göre bu belgenin en önemli noktaları şunlardır: 1. Karışık evliliklerin yasaklanması, 2. Şabat gününün kurallarına uyulması - (Yehuda Halkı ve Yahudi olmayanlar dâhil), 3. Toprak ve para borçları ile ilgili olarak Şabat (dinlenme) senesi âdetinin tekrar devreye sokulması, 4. Tapınak Adakları geleneğinin tekrar devreye sokulması. Bu dördüncü madde getirisi bakımından ilginçtir. Siz bunları "devreye sokulmak" değil; ihdas edilmek, yürürlüğe konmak şeklinde de değerlendirebilirsiniz.

273 Parmak basmak veya ismin yazılı olduğu küçük mühürler kullanmak bile çok daha sonraki zamanlara ait bir uygulamadır. "Büyük bir ciddiyetle" ülke liderlerine imza attıran bu adamın dedesi bile mühür kullanmaktaydı.

274 Talmud, Bava Koma 82b

Yisrael'in dört bir yanında dolaşarak; kadınların kendilerini kocalarına beğendirmeleri için güzellik ürünleri satmaları yönünde bir emir de vardır.[275] Yani yazıcı Ezra'nın yazdıkları arasında Tevrat'ın olmaması büyük bir olasılıktır. Tek Tanrılı Göksel bir dinin temel kitabı olduğu söylenilen bir Kutsal Kitap için "tasarlanmak" sözcüğünün kullanılmasındaki ilginçliği ise şimdilik sormuyoruz.

Bu Ezra konusunda Rabbik yazılarda da bazı bilgiler verilir.[276] Buna göre Kral Kiros'un serbest bırakması üzerine Yahudiler Kudüs'e göç etmiş ve Mabedi yeniden inşa etmişlerdir.[277] Bu dönemde Başta Ezra olmak üzere, onun kurduğu büyük meclis üyelerinden olan Soferimlerin (Kutsal Kitap yazıcıları) yaptığı çalışmalar, bugünkü Tevrat'ın temelini teşkil etmiştir.[278] ***Tanrı***

---

[275] Talmud Nedir. Rabbi Aaaron Parry, sh.204. Gözlem Basın Yayın Dağıtım. Kasım-2005

[276] Yahudi kaynaklarına göre Tevrat'ta yazılanlar Biblik, bunun dışında kalan dini yazılar Rabbik'tir.

[277] ***Burada M.Ö. 537 yılında serbest bırakılan bir kavmin; M.Ö.424 yılında yani serbest bırakılmasının üzerinden 113 yıl sonra Kudüs'e dönmüş olması garipliğine yalnızca işaret etmekle yetineceğiz.***

[278] Knesset Ha-Gadol adı verilen bu Büyük Meclisin Ezra tarafından M.Ö.450 yılında kurulmuş 120 üyeli bir meclis olduğu söylenir. Bu 120 üyenin otuzunu peygamberlerin geri kalanını ise hahamlar, ileri gelenler ve soferimlerin (Yazıcıların) oluşturduğu da söylentiler arasındadır. Bu "Büyük Meclis'in" bir tek tanığı yoktur ve kaynağı Yahudi peygamberlerinin masal kitabı olan Talmud'un Megillah 17 b bölümüdür. Bütünüyle Yahudi peygamberlerinin uydurdukları masallara kaynak gösterebilmeleri için icat edilmiştir. Üstelik Baki Adam değerli eserinde buradaki peygamberlerin Yeşaya, Yeremya ve Hezekiel gibi kitap sahibi peygamberler olduğunu yazar ki; bu da olanaksızdır. (Baki Adam, a.g.e. 3.bölüm dipnot 91) Çünkü bunlardan Hezekiel'in M.Ö. 587 yılında gerçekleşen Babil sürgününe gittiği yazılır. Yeremya için Kutsal Kitap'ta "Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın krallığının on üçüncü yılında Yeremya'ya seslendi" diye yazılır ki; bu da M.Ö.627 yılı demektir. (Yeremya 1:1) Yeşaya için ise "Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili görümü" diye yazılır ki bu da aşağı yukarı M.Ö. 730 yılları demektir. (Yeşaya 1:1) Bu durumda adı geçen peygamberlerle Büyük Meclis arasında yaklaşık iki üç yüz kadar bir zaman farkı ortaya çıkar ki; bu

Ezra'ya, yanına beş deneyimli yazıcı almasını ve ıssız bir yere gitmesini, orada 40 gün Tevrat'ı yazdırmasını emretmiştir. Ezra Tanrı'nın bu buyruğu üzerine yanına beş yazıcı olarak inzivaya çekilmiş ve orada kırk gün boyunca yazıcılara "Yeni harfli Tevrat'ı" yazdırmıştır. Kırk günün sonunda Tanrı Ezra'ya, Eski Ahit'in 24 kitabını herkese yaymasını, geriye kalan yetmiş kitabı ise hikmet sahibi kimseler için saklamasını emretmiştir.[279] Bu hesaba göre sadece kırk gün içinde yirmi dördü açık, yetmişi gizli, 94 kitabın yazılması büyük bir başarıyla tamamlanmış olmaktadır. Bu bir günde yaklaşık iki buçuk kitap yazılmış olması demektir ve kuşkusuz övgüye değer bir çalışmadır.

Ne var ki bu konu bu kadar basit değildir. Çünkü Yahudi geleneği M.Ö. 587 yılında Kudüs'te var olduğunu iddia ettiği mabedi yok eden bir yangından da söz eder. İddiaya göre bu yangında Tora'nın özgün yazması da ve diğer kitapları da yanmıştır. Ama Ezra Tanrı'dan aldığı bir vahiyle bütün bu yanan kitapları yeniden yazmıştır. Bu söylem Ezra'nın dördüncü kitabı olarak bilinen bir kitapta korunduğu halde; bu kitap her nedense Eski Ahit'in dışında tutulmuştur. M.S. 100 yıllarında yazıldığı bilinen bu kitapta anlatılanlara göre; aynen Musa'nın hikâyesinde olduğu gibi, Tanrı bir çalılığın arkasından Ezra'yla konuşmuştur. Ancak hikâyenin ilginç yönü bu konuşma sırasında Tanrı'nın Ezra'ya söylediklerinden çok, Ezra'nın Tanrı'ya söyledikleridir. Çünkü bu konuşma sırasında Ezra Tanrı'ya şunları söyler: ***"Senin yasaların yandı ve bu nedenle kimse senin yapmış olduğun ve yapacağın şeyleri bilmiyor."***[280]

Neresinden bakarsanız bakın; tekrarlaya tekrarlaya Tapınak

---

peygamberlerin bu mecliste bulunmuş olmasını olanaksız kılar. Bu da bizim yukarıda söylediklerimizin kanıtını oluşturur.

[279] B.Adam, a.g.e. sh.128

[280] Ezra'nın dördüncü kitabı. Bu kitap http:// kutsalkitap. net adresinden bulunabilir. R.E. Friedman'ın andığımız eserinin sh. 309 ve takip eden sahifelerinde de söz edilir.

yangınını ezberletmeye yönelik bir cümledir. Düşünemedikleri nokta; M.Ö. 587 yılında yanan yasalarla, M.Ö.1450 yıllarında verildiği söylenen ve bu nedenle neredeyse bin yıldan beri var olmuş olması gereken geleneğe rağmen, Tanrı'nın daha önce yaptıklarının bilinememesinin nasıl mümkün olabildiğidir. Bunun açık anlamı yasaların tapınağa konar konmaz tapınakla birlikte yandığı ve işte tam da bu nedenle; Tanrı'nın geçmişte yaptıklarının hiçbir şekilde bilinemediğidir. Bunun Türkçesi Sina dağının da, Musa'nın da, Musa'nın bu dağda Tanrı'nın elinden aldığı söylenilen yasaların da aslında hiç var olmadığıdır. Var olmuş olsa bile bir şekilde yok olduğu ve geriye; ne yazılı ne de sözlü hiçbir şey kalmadığı için bilinen bir şey de yoktur.

Bu söylediğimizin açık kanıtı da Ezra'nın bu cümleden sonra Tanrı'ya söylediği şu sözlerdir: ***"Eğer senin huzurunda bir lütuf bulduysam Kutsal Ruhu bana gönder ve ben de böylece başlangıcından itibaren dünyada olan her şeyi, senin yasanda yazılı olanları kaleme alacağım."***[281]

Sina dağında Musa'yla bir antlaşma yaptığını ve Ezra'nın istediği herşeyi zaten Musa aracılığıyla bir kitap halinde İsrailoğullarına vermiş olduğunu söylemesi beklenen İsrail Tanrısı; bütün bu istekleri hiç itirazsız kabul etmiş olmalıdır ki daha sonra Ezra, kırk gün boyunca kayıp metinleri ezbere okur. Açıkça görüldüğü ve anlaşıldığı gibi; başlangıcından beri Dünyada olan biten herşey; yani yaratılış hikâyesi başta olmak üzere Eski Ahit'in bütün anlattıkları, henüz kaleme alınmak üzeredir.

Yahudi peygamberleri; yukarıya aldığımız ***"böylece başlangıcından itibaren dünyada olan herşeyi"*** yeniden yazacağını görmezden ve anlamazdan gelerek, Ezra'nın yeni bir kitap yazmadığını, sadece Musa'nın beş kitabına şekil verdiğini ve buna benzer bahaneler üretirler. R. Elliot Friedman gibi bir metinsel eleştiri uzmanı bile ***"Musa'nın beş kitabına şekil veren kişi büyük bir ihtimalle elinde Musa'nın Torası olduğu halde ül-***

[281] Bak. Dipnot.59

keye gelen ve kâhin, kâtip ve yasa koyucu olan Ezra'dır" diyerek bunlara katılır.[282] Ancak yukarıda verdiğimiz bilgilerin ışığında bu sözlerin bir değeri olmadığı açıktır. Üstelik elinde Musa'nın Tora'sı ile gelen Ezra'nın; aynı Musa'nın beş kitabına nasıl şekil verebildiği de anlaşılmazlığını korumaktadır. Üstüne üstlük bu "şekil verilen" kitapta Doğu dünyasının Leyla ile Mecnun masalı değil, bir dinin temel kitabıdır.

Birbirleriyle "lütfen"siz ve "rica ederim"siz konuşmayan Yahudi peygamberlerinin yukarıda Tanrı'ya "sen" diye hitap etmesi biraz yadırganabilir ama öyle değildir. Bu Yahudi peygamberlerinin Tanrı'yla ne kadar yakın arkadaş olduklarının bir göstergesidir sadece. Hatta onlar Tanrı'ya "sen" diye hitap ederken; Tanrı Avram'a "lütfen" diye hitap eder. **"Lütfen başını kaldır."**[283] Hıristiyan kaynaklar bu nedenle Tanrı'nın Musa'ya *"Musa, Musa"* diye seslenmesinin ***"yakın bir dosta"*** hitap şekli olduğunu da yazarlar. Bir başkası da hiç utanmadan bu hitap tarzının; mesajın acil olduğuna işaret ettiğini falan yazar.[284]

Onlar Tanrı'yla yeni dostluklar icat etmeye devam ede dursunlar; burada bizim için önemli olan konu, Yahudi Rabbilerinin bu anlatısının birkaç açıdan önemli olmasıdır. Bunların birincisi bu hikâyelerin içinde Musa'nın artık yok sayılması; ıssız dağ, çalı arkası, kırk gün, Tanrı'nın vahyi gibi Musa'nın hikâyesinden alınan motiflerle, aynı hikâyenin Ezra için de yazılmasıdır. İkinci olarak bu hikâyelerde Ezra; çok açık bir şekilde Tanrı'dan vahiy alan bir peygamber olarak takdim edilmekte ama Musa'yı da onun kitabını da bir tek kelime ile bile anmamaktadır. Bu açıkça Musa'nın da, onun aldığı Tanrısal vahyin de, bu vahyin sonucu olan beş kitabında yok sayılması veya reddedilmesi demektir.

Bunun kadar önemli olan üçüncü nokta ise; Ezra'nın bu kitabı ya da kitapları *"Yeni harflerle"* yazdığının açıkça söylenmesidir.

---

[282] R.E.Friedman, a.g.e. sh.309
[283] Yaratılış 13:14 Yeni Dünya Çevirisi
[284] *www.tenth.org/fileadmin/files*

Yeni harfler demek yeni bir yazı demektir. Yeni Tevrat'ta birtakım değişiklikler yapıldığını belirten Talmud; bu yazı karakterleri konusunda da bilgi verir. Bir Yahudi Rabbisi Musa'ya verilen orijinal Tevrat'ın Asurî yazı karakterinde olduğunu, İsrailli-lerin günahları nedeniyle bozulduğunu bildirir. Bir başka Yahudi Rabbisi Musa'ya verilen Tevrat'ın İbranice; Ezra'ya verilen Tevrat'ın Asurî yazı karakteriyle Aramice olarak verildiğini yazar. Siz buraya da bir işaret bayrağı dikebilirsiniz.[285]

Zaten "**yazıcı Ezra'nın tasarladığı belge**" de her türlü tartışmaya açıktır ve biz de bunları ilerleyen bölümlerde gerektiği gibi tartışacağız. Ama bu tartışmalara başlamadan önce bir başka konuyu da sizlerle paylaşmak gerekir. Bugün elimizde bulunan Tevrat'ı Musa'nın yazmadığı değil, yazamayacağı, bunun olanaksız olduğu çok açık bir şekilde orta yerde dururken, kelli göbekli koca koca bilim adamlarının yüzyıllardan beri neyi tartıştığı bizim için ciddi bir merak konusu olmaktadır.

Neden derseniz şundandır: Bütün Yahudi edebiyatı Horev dağı diye bilinmeyen bir yerde Tanrı'nın Musa'ya verdiği söylenilen iki taş levha üzerine kurulmuştur. Üç, dört, beş değil, iki taş levha. Musa'nın bu iki taş levhayı dağın eteğinde yere fırlatarak parçalamış olduğu da Kutsal Kitabın özenli kayıtları arasındadır. Ama biz diyelim ki kırmadı ya da siz deyin ki Tanrı yenilerini yazdı verdi. Nedir verilen; iki yeni taş levha. Bu iki taş levha ne kadar büyük olabilir? Kutsal Kitapta yazıldığına göre; Musa'nın ikisini birden taşıyabileceği kadar.

Gelin bir kere daha Türkçe konuşalım. Bir yanda verildi mi verilmedi mi belli olmayan; diyelim ki verildi ise bile Musa tarafından kırılan, kırılmadı ise bile yeniden yazılan iki taş levha var. Bunlar Kutsal Kitap kayıtlarıdır ve Tanrısal vahyin kanıtları

---

[285] M.S. 6. yüzyılda dili Yunanca olan Septuagint'i Latinceye çeviren Aziz Jerome tam da bu dediğimiz nedenle şunları söyler: "***Musa'yı Pentakök'ün yazarı ve Ezra'yı da aynı eserin yenileyicisi olarak anmayı tercih edebilirsin ki; benim buna hiçbir itirazım yoktur.***"

olması lazım gelir. Diğer yandan Yahudi peygamberlerinin söylediklerini de doğru kabul edelim ve bu iki taş levhanın iki yüzünün de önlü-arkalı yazılı olduğunu varsayalım. Musa'nın okuma yazma bildiğini de kabul edelim. Bu yazının Mısır hiyeroglif yazısı ya da Asur yazısı olduğunu da kabul edelim. Daha başka ne söyleniyorsa onları da peşin peşin kabul edelim. Ama izin verin bütün bu kabullerin karşılığında bir tek cümle kuralım.

Soru: Tanrı Musa'ya ne verdi?

Cevap: Önü arkası yazılı iki taş levha.

Bilgi notu: Musa'nın yazdığı söylenilen ve Tevrat'ı oluşturan beş kitap; tam olarak 264 kitap sayfasıdır.[286]

NASIL BİR YAZI?

Judeo-Hıristiyan kaynakların **"Eski Ahit'in M.Ö. 1450-425 yılları arasında İbranice ve Aramice olarak kaydedilmiş"** olduğunu yazdıklarını yukarıda belirtmiştik.[287] Bu yazılanlar bize bir bilgi vermez ama dinsel fanatizmin hangi boyutlara ulaştığını ve günümüz Judeo-Hıristiyanlarının da; icat ve uydurma konusunda en az Yahudi peygamberleri kadar yetenekli olduğunu gösterir. Neden derseniz bu çalışmanın Aramiler bölümünde açıkça ortaya koymuş olduğumuz gibi; M.Ö.1450 yıllarında Siz bırakın Aramiceyi, Aramiler bile ortada yoktur.

Şimdi bu konuda söyleyeceğimiz yeni bir şeyi kanıtlarıyla birlikte ortaya koyalım ki ondan sonra söyleyeceklerimiz için de ön bilgi olsun. Bu M.Ö. 1450 tarihinin Sina'da Musa'ya verilen taş levhalar için kullanıldığını biliyoruz. Musa'nın Mısırlı bir prens olduğunu ve Mısır saraylarında büyütüldüğü de Yahudi peygamberleri sayesinde bildiklerimiz arasındadır.

---

[286] Kitabı Mukaddes

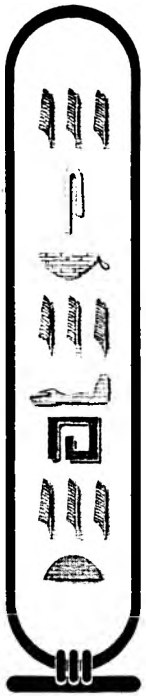
[287] www.hıristiyan.net

Bu durumda Musa'ya verildiği söylenilen taş levhaların Mısır yazısıyla yazılmış olması gerektiğini düşünmemizde bir sakınca yoktur. Peki, bu nasıl bir yazıdır sorusuna verilebilecek en basit yanıt şudur. Mısır yazısı bugün adına Hiyeroglif dediğimiz bir yazı türüdür. Bu yazı nesnelerin resimlerinden oluşan yedi yüzden fazla işaretten meydana gelir. Her bir işaret özel bir nesneyi ve belli bir sesi temsil eder. Anlaşıldığı gibi Mısır hiyeroglif yazısı son derece karmaşık bir yazıdır ve ancak özel olarak eğitilmiş yazıcılar tarafından yazılıp yine onlar tarafından okunabilir.

Bu söylediğimiz için de bir örnek verelim. Söz gelimi İstanbul kelimesi Mısır hiyeroglif yazısıyla şöyle yazılmaktadır.

Mısır hiyeroglif yazısı ile Eski Ahit sözcüğü de şöyle yazılmaktadır:

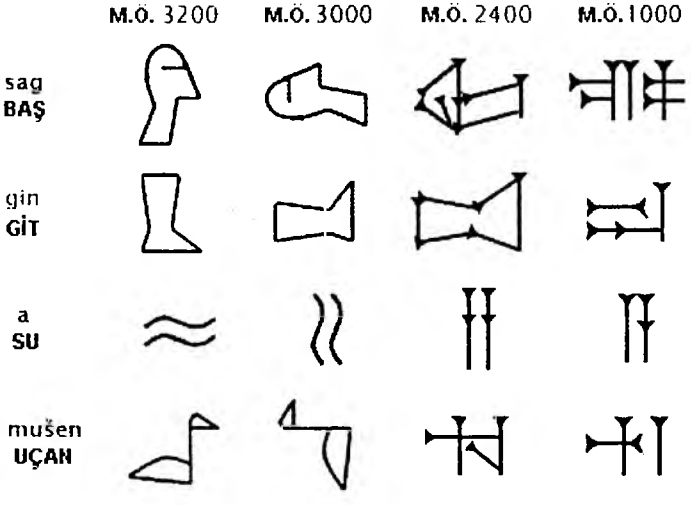

Üstelik bu yazı böyle sabit kalmış bir yazı da değildir. Zaman içinde gelişmiş ve form değişikliklerine de uğramıştır. Yukarıda verdiğimiz yazı örnekleri de bu yazının gelişmiş formlarıdır.[288]

Bu konuda o çağda mevcut olan bir başka yazı olan Akad yazısı da bir diğer yazı biçimi olarak düşünülebilinir. Ancak Akat yazısı da kaynağını Sümer yazısından alan ve bugün çivi yazısı olarak adlandırılan bir yazı türüdür. Sümer yazısı da resimsel olarak başlamış fakat zaman içinde karmaşık bir çivi yazısına dö-

[288] http://www.upennmuseum.com/hieroglyphsreal.cgi

nüşmüştür. Üstelik bu yazı türü de zaman içinde değişikliğe uğramış ve son derece karmaşık bir yapı kazanmıştır. Aşağıda sunmuş olduğumuz tablo da bu yazının harfleri ve gelişimi konusunda yeterince açıklayıcıdır.

Üstelik yazı konusunda sıkıntılar bu kadarla sınırlı da değildir. Daha sonra kuşkucu bilimin büyük bir arsızlıkla "Sami diller" olarak adlandırdığı bu yazı türleri; kural olarak üç sessiz harften meydana gelen kelimelerden oluşur. Yani bu dillerin en önemli ortak özelliği; kelimelerin köklerinin sessiz harflere bağlı olması ve bu kelime köklerinin genel olarak üç sessiz harften meydana gelmesidir.[289] Kelimenin sesli harflerini metni okuyan "tahmin" eder. Biraz sonra okuyacağınız gibi, siz bırakın M.Ö. 1450 yılını, bundan iki bin sonra, M.S. 5. yüzyılda Yahudi peygamberlerinin yazdığı Aramice Talmudu, bugünkü Yahudi dinadamları okuyamamaktadır. Neden okuyamazlar? Çünkü sesli harfleri olmadığı gibi kelime aralıkları ve paragraf başları

[289] H. Örs, Musa ve Yahudilik, sh.13

da yoktur da ondan. İşte Musa'nın bu eski yazılardan biriyle ama daha büyük bir olasılıkla Mısır yazısıyla tam 264 kitap sayfası tutarında bir kitap yazdığı söylenmektedir.

Bu kısacık açıklamadan sonra bizim ne söylemeye çalıştığımız artık anlaşılmıştır sanıyoruz. Bu durumda asıl anlaşılmayan konu; bu iddiaları ortaya atan Judeo-Hıristiyan bilgelerin esiri oldukları bu dinsel fanatizmin boyutlarıdır. Bu da çok anlaşılabilir olmasa da bir yere kadar kabul edilebilir ama M.Ö. 15. yüzyılda yukarıda örneklerini verdiğimiz yazı türleriyle Musa'nın bir kitap yazmış olduğunu söylemenin anlaşılabilir bir yönü yoktur.

MUSA'NIN KİTABI

Bu kadar da değildir ve Musa'nın yazdığı söylenilen Kutsal Kitabın içinde daha şaşırtıcı bilgiler de bulunabilir. ***"Böylece RAB'bin sözü uyarınca RAB'bin kulu Musa orada, Moav ülkesinde öldü. RAB onu Moav ülkesinde, Beytpeor karşısındaki vadide gömdü."***[290] Ölen kim? Musa. Rabbin kendi elleriyle gömdüğü kim? Musa. Tevrat'ı yazan kim, ölen ve gömülen Musa. Kendi kendisinin ölümünü anlatan kim? O da Musa.

Bu hikâyenin içinde asıl hayret edilmesi gereken ve gerçekten "düşündürücü" bulduğumuz bir konu daha vardır. Aslında çok basit bir sorudur ve bu soruyu; ***"Musa öldüyse Tevrat'ın yani Kutsal Kitabın geri kalanını kim yazdı?"*** şeklinde özetleyebiliriz. Bizim merak ettiğimiz ve Judeo-Hıristiyanların ısrarla görmezden geldiği konu da tam olarak işte budur.

Musa'nın yazdığı Tevrat yani Musa'nın beşlemesi denilen kitap için sıkıntılar bu kadarla da kalmaz. Çünkü Kutsal Kitap Kenan Eli'ne girmeden önce öldürdüğü Musa için; İsrail kabilesi Kenan Eli'ne girdikten sonra Musa'nın toprak dağıttığını da yazar. Erden'i yani Ürdün nehrini geçmeden önce ölen ve gömülen bir

[290] Yasa'nın Tekrarı 34:5-6

Musa; *"Erden'in (*Ürdün'ün*) ötesinde"* diye başlayan bir hikâyenin ne içinde olabilir ve ne de bu hikâyeyi yazmış olabilir.

Bundan daha da ilginç olan Musa'nın yazdığı kitabın içinde olan *"Musa yeryüzünde yaşayan herkesten daha alçakgönüllüydü."* ifadesidir.[291] Musa kendi kendisinin ne kadar alçak gönüllü olduğunu yazamayacağına göre bu ifadeyi bir başkasının yazdığı açıktır. Bundan daha ilginci de vardır ve Musa'nın yazdığı kitap içinde *"O günden bu yana İsrail'de Musa gibi RAB'bin yüz yüze görüştüğü bir peygamber çıkmadı"* gibi bir ifadeye rastlamak mümkündür.[292] Bütün kitap boyunca Musa hakkında üçüncü tekil şahıs kullanılan yerleri saymıyoruz bile. Çünkü Musa'dan çok sonra yaşamış oldukları bilinen Edom Kralları listesini Musa'nın yazdığı da Kutsal Kitap kayıtları içindedir.

Dahası da var; Musa'nın yazdığı söylenilen Kutsal Kitabın içinde şu bilgiye rastlamakta mümkündür: *"Ve Yeşu bu sözleri Allah'ın Tevrat kitabına yazdı."*[293] Bu sözler yeni tercümede *"Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi."* şeklini almıştır ama anlamında değişen bir şey yoktur.[294] Görüldüğü gibi Musa'nın yazdığı söylenilen Tevrat kitabına Yeşu'nun da bir şeyler yazmış olduğu açıkça yazılmaktadır. Üstelik bunları görebilmek için din bilimci olmaya da gerek yoktur.

Bu Yeşu konusu önemlidir çünkü ilgili ayetler aynen şöyledir: *"Yeşu o gün Şekem'de halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirledi. Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RAB'bin Tapınağı'nın yanındaki yabanıl fıstık ağacının altına dikti."*[295]

---

[291] Çölde Sayım 12:3
[292] Yasa'nın Tekrarı 34:10
[293] Yeşu 24:26
[294] Yeşu 24:26
[295] Yeşu 24:25-26

Bu yazılanlar birden fazla şey söyler. Bunlardan birincisi Yeşu'nun da tıpkı Musa gibi halk adına Tanrı'yla antlaşma yapmış olmasıdır. İkincisi Tanrı'yla yaptığı bu antlaşmaya dayanarak İsrailliler için "**kurallar ve ilkeler**" belirlemesidir ki çok açıkça Musa şeriatına bir şeyler eklendiğini ya da çıkarıldığını veya değiştirildiğini söyler. Üçüncüsü Yeşu'nun tanık olarak taş dikmesidir ki; bütünüyle putperest Kenanlıların geleneklerinden biridir. Yeşu'nun zamanında "Rab'bin tapınağı da" önemli bir konudur ve bu konuyu ilerleyen sayfalarda Gerizim dağı adı altında ayrı bir bölüm olarak ele alacağız. Ama en önemlisi Prof. B. Adam'ın sözü edilen "**Tanrı'nın Yasa Kitabı**"nın İbranice olan isminin "Sefer Tora Elohim" olduğunu yazmasıdır. [296] Bu ismin Türkçe olarak tam karşılığı "Tanrıların Yasa Kitabı"dır.

Bütün bu açıklamalarımızdan anlaşılacağı gibi; Tevrat'ı kimin yazdığı Kutsal Kitabın kendisine göre de belli değildir. Tevrat'ta Musa'nın bir şey yazdığı hakkındaki ilk cümle Tevrat'ın Çölde sayım adıyla bilinen dördüncü kitabında geçer: "**Musa RAB'bin buyruğu uyarınca sırasıyla yapılan yolculukları kayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır:**"[297] Açıkça görüldüğü gibi yazılan şey bir Kutsal Kitap değil *"yapılan yolculuklardır."* Tevrat'ın birinci, ikinci ve üçüncü kitaplarında ise hiç sözü edilmez. Tevrat'ı Musa'nın yazdığından ancak beşinci kitapta; yani Musa'nın yazdığı kitap olduğu söylenen Yasanın Tekrarı kitabında, yani Musa'nın kendi ölümünü anlattığı kitapta söz edilir ki bu kitap Kahinler Kitabı olarak bilinen ve Yahudilerin Babil sürgününden hemen önce Kral Yoşiya zamanında mabette bulunduğu iddia edilen kitaptır. Bulunduğu(!) tarih de Musa'dan yaklaşık sekiz yüz yıl sonradır.

Burada sözü edilmesi gereken bir diğer konuda "vahiy" meselesidir. Bilindiği gibi Yahudiliğin dogması Musa'nın Sina'da Tanrı'dan aldığı vahiydir. Ama Kutsal Kitap Tevrat Tanrı'dan; Mu-

[296] Baki Adam, a.g.e. sh.79
[297] Çölde sayım 33: 2

sa'dan başka vahiy alanlar bulunduğunu da yazar. Bu yazılanlara göre Musa ile birlikte kardeşi Harun'a da vahiy vardır.[298] Üstelik bir kere de değildir. Musa'nın kız kardeşi Meryem'e [299] ve hatta Harun'un oğlu kâhin Eleazar'a da vahyi hitap vardır.[300] Bu söylediğimiz Kutsal Kitap ta Harun ve Meryem'in **"Tanrı yalnız Musa'nın aracılığı ile mi söyledi? Bizim aracılığımızla da söylemedi mi?"** sözleriyle yer alır.[301] Prof. Baki Adam; Harun'un bazı yerlerde vahye tek başına, yani Musa'dan ayrı olarak da muhatap olduğunu yazar.[302] Hatta bir keresinde Yahve Musa, Harun ve Meryem'i çağırır "kendisi de bulut direğinden aşağı inerek çadırın kapısında durur ve Harun'la Meryem'e **"Şimdi sözlerimi dinleyin"** der. Eğer aranızda bir peygamber varsa ben ona rüyada söyleyeceğim. ***Ama kulum Musa öyle değildir. Benim en sadık adamımdır, onunla remz ile değil, açıkça ağız ağıza söyleşeceğim ve o, Rabbin suretini görecek."***[303] Bundan daha şaşırtıcı olan Kutsal Kitapta; İsrailliler daha Sina'ya varmadan ve Musa Tanı 'dan vahiy almadan önce de Mera diye adlandırılan bir konak yerinde ***"Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu"*** diye yazılmasıdır.

Gerçekten inanılabilir gibi değildir ama gerçek tam olarak budur. Bu durumda bir ilkokul çocuğunun bile aklına gelebilecek en basit soru şu olabilir. Peki, bu koca koca bilim adamları tam bin yıldan beri neyi tartışıyorlar? İki taş levhadan 264 sayfalık bir kitap çıkartılamayacağına göre Musa'nın bu kitabı yazmış olması değil, istese de yazabilmiş olmasının olanaksızlığı açık seçik ortadayken, bu tartışmayı anlamak mümkün değildir. ***"Ve Musa orada öldü"*** sözleri de bu kitabı yazmış olan insanın Musa olamayacağını açıkça ortaya koymaktadır. ***"Ve Yeşu bu söz-***

---

[298] Çıkış 7: 8, Levililer 11:1 ve 15:1, Çölde sayım 4:17 ve 20:12
[299] Çölde sayım 12:4
[300] Çölde sayım 26:1
[301] Çölde sayım 12:1-14
[302] B.Adam, a.g.e. sh. 98
[303] H. Örs, a.g.e. sh 106

leri Allah'ın Tevrat kitabına yazdı" ifadesi de konunun üzerinde işaret bayrakları dalgalandırmaktan başka bir şey değildir. Musa'nın yazdığı kitap olarak sunulan Yasanın Tekrarı kitabında bazı cümlelerin parantez içine alınarak *"bunları Musa yazmadı"* demek istenilen cümleleri ise hiç sormuyoruz.[304]

Bilerek tekrar edelim: Yahudiliğin doğması Musa'nın Sina'da Tanrı'dan vahiy alması ve bu vahyin sonucu olarak Tevrat kitabını yazmasıdır. Yukarıdaki kısacık açıklama bu kitabı Musa'nın yazmış olmadığını ya da olamayacağını açıkça ortaya koyar. Bilinmesi ve söylenmesi gereken çıplak gerçek şudur: Tevrat kitabını Musa yazmadı ise; kimin yazdığının hiçbir önemi yoktur.

Bu konuyu daha da uzatmak ve Sina dağında Tanrısal vahyi alan Musa'nın; bu vahiyden binlerce yıl öncesine ait olması gereken hikâyeleri nereden bilebildiği gibi sorular sormak mümkündür. Üstelik Yahudi peygamberlerinden ***"Yaratılış kitabında yer alan kayıtların (***Yaratılıştan***) Musa zamanına kadar ağızdan ağza sözlü ve yazılı olarak nakledildiği"*** gibi nefis bir yanıt alma imkânı da vardır.[305] Bazıları da konunun içine bir *"Divan Meleği"* katarak yaratılış kitabındaki olayları Musa'ya bu Divan Meleği'nin yazdırdığını belirterek bu yanıta katkıda bulunurlar.

Ama bu konuyu fazla uzatmanın da kimseye bir faydası yoktur. Bu durumda biz de birkaç kelimeyle bu tartışmayı sonlandırmaya çalışalım. Üstelik çok açık konuşalım: Kim ya da kimler yazmış olursa olsun, bugün ortada bir Eski Ahit ve bunun ilk beş kitabını oluşturan bir Tora kitabı vardır. Semavi olduğu iddia edilen bir dinin Kutsal Kitabı olarak kabul edilmekte ve bir değer atfedilmektedir. Bu kitabın ilahi olarak vahy edilmiş ya da yazdırılmış olduğu da kabul edilmektedir. Siz isterseniz buna Musa'nın Beşlemesi ya da Pentakök diyebilirsiniz. Ya da daha başka bir isim de yakıştırabilirsiniz; Tora ya da Tevrat gibi. Sorun bu isim konusu da değildir.

---

[304] Yasa'nın Tekrarı 2:10-12, 20:23 ve 3:9-11

[305] Baki Adam, a.g.e. sh.85

Sorunumuz ya da konumuz; bugün elimizde var olan biçimi ve içeriğiyle; bu kitabın günümüzde de dünya kültürüne yön vermek isteyen bir ideolojinin çabalarına analık etmesidir. Bu kitabın önce Batı medeniyeti üzerinde ve daha sonra da Doğu medeniyeti üzerindeki etkisi ve hâkimiyeti o kadar açık ve yaygındır ki bunu tartışma konusu yapmak bile abesle uğraşmak olur.[306] Her ne kadar açıkça söylenmese de; bu kitap hakkında bunca şey yazılmasının nedeni de budur. Çünkü bu kitap açık ve net söylemlerle insanları; Tanrı'nın oğulları olan Yahudiler ve ağaçlardan inen diğerleri olarak ikiye ayırır. Bu kadarla da kalmaz "***Kadının soyu***" olan İsrailliler ve "***Yılanın soyu***" olan diğerleri olarak ikinci bir ayırıma daha uğratır. Hem de hiç sözünü sakınmadan açık ve net ifadeler kullanarak yapar bunları. Ağaçlardan inenlerden türemekle kalmayıp üstüne yılanın soyu olan diğerleri de büyük bir olgunlukla bunları kabul eder.

İlerleyen bölümlerde bu abartılı üstünlük iddiasıyla sık sık karşılaşacak ve bu iddianın efsanelerle, hurafelerle, masallarla nasıl sarılıp sarmalandığını; ahmakça uydurmalarla nasıl ayakta tutulmaya çalışıldığını da göreceğiz.

Biz bu konulara yeniden dönmek zorunda kalacağız ama bu durumda "Tevrat'ı Kim Yazdı?" adı altında üretilen sayısız kitabın neyi tartıştığını sormadan geçmeyi doğru bulmadığımızı da vurgulamak zorundayız. Yani Tevrat'ı yazan bizzat Yahve'nin kendisi olsaydı, durum daha farklı mı olacaktı? Tekrar edelim: Sorun Tevrat'ı kimin yazdığı değil; Tevrat'ta yazılı olanlardır. Sorun; Tevrat'ın bu haliyle bile "*egemen ideoloji*"nin biricik temsilcisi olarak kabul edilerek dünya kültürünü etkileyen; hâkimiyeti ve etkileri açık ve tartışmasız olan, kendisi bir yamalı bohça olduğu halde dünya kültürüne yön vermeye çalışan ırkçı bir ideolojinin temel dayanaklarından birisi olmasıdır.

---

306 Yalnızca diğer dinlerdeki şahıs isimleri bile bu konu hakkında fikir vermeye yeterlidir.

EN AZ DÖRT TANRI, EN AZ DÖRT KİTAP, EN AZ DÖRT AYRI DİN...

Bu durumda sorgulanması gereken bunları kimin yazdığı değil, bu kitabın küstahça söylemlerle desteklenen ırkçı ideolojisi olmalıdır. Bunu yapamadıktan sonra, bu metinlerin ne zaman oluşturulduğu, yazarlarının kimler olduğu, içerdiği değişik versiyonların nasıl bir araya getirildiği, bunu yapan redaktörün kim ya da kimler olduğunu araştırmanın bir anlamı yoktur.[307] Gerçek tüm çıplaklığıyla karşımızda durmaktadır. En az dört değişik hikâye, en az dört ayrı yazar, bunlara çeşitli katkılarda bulunan en az bir milyon Yahudi peygamberi ve bütün bunların harmanlanmış olduğu bir kitap.

Üstelik bu bile Judeo-Hıristiyan bir söylemdir. Biz size bu kitabın içinde en az dört Tanrı, en az dört kitap, en az dört büyük Ahit, yani antlaşma, en az dört ayrı din bulunduğunu açıkça söyleyebiliriz.[308] Üstelik bu söylediklerimizi tek tek kanıtlama olanağımız da vardır. İlerleyen bölümlerde bu konulara yeniden dönmek zorunda kalacağız ama daha başlangıçta bunların bilinmesi ilerleyen sayfalarda daha iyi anlaşılmamızı sağlayacaktır.

Sözünü ettiğimiz dört Tanrı'nın birincisi El, ikincisi Adonay, üçüncüsü El Şaday ve dördüncüsü Yehova'dır.[309] Eski Ahit'te kitabı olan Yahudi peygamberi Yeşaya bile Yahve yerine, Elohim ismini de kullanmamış, orijinalde cins isim olan **El** ismini kul-

---

[307] R.Elliot Friedman daha hala "sorulması gereken soru bu hikâyenin neden en az dört ayrı versiyonu olduğu, bunların birbirleriyle ne gibi bir ilişkileri olduğu, yazarlardan birinin diğer metin yazarlarından haberi olup olmadığı, bu metinlerin hangi dönemde üretildiğinin, nasıl bir araya getirildiği ve bunlara benzer daha pek çok sorudur" diye yazar. R.E.Friedman, a.g.e. sh.32

[308] Yeşu'nun ve Ezra'nın ve diğerlerinin Tanrı'yla yaptığı antlaşmaları bunlardan ayrı tuttuk. Söylediğimiz bu dört büyük antlaşma sırasıyla Nuh'un, Avram'ın, Musa'nın ve Davut'un yaptığı söylenilen antlaşmalardır.

[309] Elohim'i ayrı tutuyoruz çünkü çoğuldur.

lanmıştır. ***'EL'*** kelimesinin bir ek almadan tek başına kullanıldığı ayetler yalnız yaratılış kitabında dört tanedir.[310] "EL" korkulacak bir Tanrı'yı ifade eder. Yahudi dilinde 'El' kelimesi *'korkutan'* anlamına da gelmektedir. **'ha el haggadol vihannora'** (büyük ve korkunç Tanrı)[311] ***'el nıqamot'*** (Öçler Tanrısı)[312] ve **el noqem'** (Öç alıcı bir Tanrı)[313] örneklerinde olduğu gibi, Kutsal Kitap bazı yerlerde Tanrı'nın korkunçluğunu vurgular.[314] *Tanrı El'in* yer aldığı diğer ikili isimler *El*-Olam (Ebedi Tanrı), El-Bethel (Beytel'in Tanrısı El) ve El-Roi (vizyon Tanrısı) gibi isimlerde yalnızca Tevrat'ın Yaratılış kitabında bulunurlar. *'El*, insanlara verilen ve biri Tanrı ismi olmak üzere iki parçadan oluşan isimlerde birinci kısım olarak *El*ijah, *El*işa, *El*ihu şekillerinde de kullanılmıştır.[315] Atalar dönemi peygamberlerinin temel özelliği, Tanrı'dan söz ederken "benim, senin, onun babasının Tanrısı" gibi deyimleri kullanmalarıdır. Bu tam olarak Avram'la başlayan ve Mezopotamya halklarının Tanrı anlayışı ile benzerlikler gösteren bir "koruyucu Tanrı" anlayışıdır. Avram'ın hiçbir zaman, babamın Tanrısı diye bir göndermede bulunmaması da bu söylediğimizin kanıtını oluşturur. Çünkü Kenan'daki Tanrı, Tevrat'ın anlattığı hikaye içinde sadece Avram'ın Tanrısı'dır. Bütün bunlar Kenan Eli'ndeki atalar dininin, Musa ile başlayan YHVH dini ile uzaktan yakından bir ilgisi olmadığını gösterir.

Kutsal Kitap'ta adı yazılan ikinci Tanrı olan Adonay; ikincil bir Tanrı durumundadır ve Yahudi din adamları tarafından yapılan İngilizce tercümede yazılı olan, "The **Lord said to my lord**" cümlesindeki "Lord" yani Bey/efendi şeklindedir.

---

310 Yaratılış, 31:13; 35:1; 46:3; 49:25;

311 Tesniye 7:21; 10:17, Nehemya 1:5; 9:32, Daniel 9:

312 Mezmur 94:1

313 Mezmur 99:8, Nahum 1:2

314 www.hıristiyan.net

315 Yaygın bir şekilde isimlerde ikinci kısım olarak İsra*el*, İşma*el*, Samu*el* gibi şekillerde kullanılır.

Judeo-Hıristiyanlar bu ifadeyi "**Yahova efendime dedi ki**" veya "**Tanrı efendime dedi ki**" şeklinde anlamayı tercih ederler. Hıristiyan din bilimcileri de bu şekilde açıklarlar: "**Bizler bu kelimeyi kullandığımızda Tanrı'ya birer hizmetçi olarak yaklaşmaktayız.**" Bu durumda "ADONAY" kelimesini **Efendi, Efendimiz** şeklinde tercüme edebiliriz.[316] Açıkça görüldüğü gibi biri diğerinden biraz daha üstün olan iki kişi arasındaki ilişki biçimini tanımlar. İngilizce tercümede karşılığı "Lord"; bunun Türkçe karşılığı ise "Bey"dir.

Kimsenin söylemediğini yine biz söyleyelim. Yahudiliğin amentüsü "*Shema İsrael, Adonai Eloheynu, Adonai Ehad*!" şeklinde bir duadır. Bu dua, sinagoglardaki gündelik ibadetlerde birçok kez tekrarlanır ve bütün dindar Yahudiler, bu kelimeyi ölüm döşeğinde söyleyebilmeyi ümit ederler. Yani Müslümanların Kelimei Şahadet duası gibidir. Bu dua Türkçeye her nasılsa "Dinle ey İsrail, Tanrı'mız Rab tektir!" şeklinde çevirilir. Doğrusu "**Dinle İsrael, Adonay Tanrımız'dır, Adonay tektir!**" şeklinde olmalıdır. Buradaki Adonay ismi bize iki önemli şey söyler: Birincisi; Yahudiliğin Amentüsü'nün bile Tanrı'ya değil, insanlara hitap ettiğidir. İkincisi de buradaki Adonay'ın tek olduğu ama bu Adonay'ın tüm insanlar için "ortak" bir Tanrı olmadığıdır.

Üçüncü Tanrı El Şaday'dır ve açıkça "Dağ Tanrısı" anlamına gelmektedir. İsrail kavmiyle antlaşma yaptığı söylenen de kitaba sonradan eklenen Yahve değil, bu El Şaday'dır ve El Şaday Kenanlıların Dağ Tanrısı'dır. Prof. M. İlmiye Çığ "*Şaday ile şahıs adları yapılmış, Akatça bir isim olacak. Eski çağlarda "Dağ" güçlülük sembolüdür*"diye yazar.[317] Kutsal Kitap'ta bunu hemen doğrular: "**Ve Tanrı dedi ki, Ben El Shaddai. Verimli ol, çoğal. Senin soyundan olan oğullarından kutsal olanlar, kâhinler ve peygamberler cemaati doğacak. Senden sonra Krallar**

[316] www.hıristiyan.net
[317] M.İ. Çığ, a.g.e. sh.139

öne çıkacak. İbrahim'e, İshak'a verdiğim toprakları sana da vereceğim ve senden sonra soyuna bağışlayacağım."[318]

"Tanrı ayrıca Musa'ya, "Ben RAB'bim" dedi, "İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Herşeye Gücü Yeten *("El Shaddai": Yar.17: 1; 28: 3; 35: 11*) Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım. Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlarla antlaşma yaptım. Mısırlıların köleleştirdiği İsrailllilerin iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım."[319]

Bu söylediklerimizin kutsal kitabın içinden kanıtlama olanağımız da vardır: İsrail Kralı Ahav'ın zamanında Aram Kralı Ben-Hadat İsrail'e saldırır ama yenilir. Bu yenilgi üzerine görevlileri Kral'a **"İsrail'in ilahı dağ ilahıdır bu nedenle bizden güçlü**

---

[318] www.hıristiyan.net. Yaratılış 35:11, 12

[319] **Çıkış 6:2-8** Her iki ayet de Türkçe tercümede değiştirilmiştir. Çıkış 6: 2-8 İngilizce resmi tercümede şöyledir. "And God spake unto Moses, and said unto him, ***I am the LORD***: And I appeared unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob, by the name of God Almighty, but by my name JEHOVAH was I not known to them. And I have also established my covenant with them, to give them the land of Canaan, the land of their pilgrimage, wherein they were strangers...nd I have also heard the groaning of the children of Israel, whom the Egyptians keep in bondage; and I have remembered my covenant. Wherefore say unto the children of Israel, ***I am the LORD***, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will rid you out of their bondage, and I will redeem you with a stretched out arm, and with great judgments: And I will take you to me for a people, and I will be to you a God: and ye shall know that I am the LORD your God, which bringeth you out from under the burdens of the Egyptians. And I will bring you in unto the land, concerning the which I did swear to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it you for an heritage: ***I am the LORD***. http://incil.info. Bu resmi bir sitedir ve açıklamasında aynen şunlar yazılıdır." **Yayınlamakta olduğumuz Kutsal Kitabın tüm hakları Kitabı Mukaddes Şirketi ve Yeni Yaşam Yayınları'na âittir.Bu site İzmir Protestan Kilisesi tarafından yöneltilmekte ve desteklenmektedir."**

çıktılar. Ama ovada savaşırsak onları kesinlikle yeneriz" derler.[320]

YHVH şeklinde dört sessiz harfle yazılan ve nasıl okunması gerektiği henüz bilinemeyen ama Yahve ya da Yehova olarak telaffuz edilen YHVH, Kutsal Kitap'taki dördüncü Tanrı'dır. Bazı araştırmacılar Yehova'nın başlangıçta Sina Yarımadası'nda oturan Midyan kabilesinin Tanrısı olduğunu söylerler.[321] Yahudi Bilim Adamı Sigmond Freud ise bundan hiç kuşkusuz olarak emindir ve ***"Yehova'nın bir volkan Tanrısı olduğu kuşkusuzdur"*** diye yazar.[322] Yine Freud'a göre bölgedeki volkanik dağlardan birinin adı bugün Sina/Horev/Tura Sina idi ve bir volkan cini olan Yehova'nın bu dağda oturduğuna inanılmaktaydı.[323]

Kaldı ki; Yahve bile Yahudiler için her zaman genel ortak bir Tanrı değildir ama burada gözden kaçırılan çok önemli bir konu daha vardır: Yahve'nin kendisi de hiçbir zaman **"Başka Tanrı yoktur"** demez. Hatta kendisinden başka Tanrıların varlığını da kabul eder ve hatta adlarını da söyler. İşte bu nedenle Yehova dininin gerçek bir tek Tanrıcılık karakteri taşıdığı da söylenemez. Freud'da bu konuda Yehova'nın ***"başka kavimlerin Tanrılarındaki Tanrılık özelliğini yadsıdığı bile kesin değildir"*** diye yazar.[324] "Yahve kesinlikle bir volkan Tanrısı'ydı. Mısır'da yaşayanların ona tapması için bir neden yoktu. Yahve ile Yupiter Tanrı adının kökeni Yavis arasında ses benzeşiminin hayrette bıraktığı ilk kimse ben değilim kuşkusuz."[325]

Açıkça görüldüğü gibi El'in, Adonay'la, Adonay'ın El Şaday'la, El Şaday'ın da Yahova ya da Yahve ile bir ilgisi yoktur. Yahve bütünüyle çok daha geç zamanlarda yazılan Tevrat'ın içine monte edilmiş bir Tanrı'dır. Her zaman olduğu gibi kanıtımız da vardır.

---

320 I.Krallar, 20:23
321 S.Tokarev a.g.e. sh.401
322 S.Freud a.g.e. sh.50
323 S.Freud, a.g.e. sh.51
324 S. Freud a.g.e. sh.74
325 S. Freud, a.g.e. sh.217

Üstelik te Kutsal Kitap'tan... ***el elohey Yisrael***: El, İsrail'in Tanrısı'dır.[326]

Kutsal Kitapta ***"Yeruşalim'in doğusundaki tepede Moavlıların iğrenç ilahı* Kemoş'a ve Ammonluların iğrenç ilahı Molek'e *tapmak için bir yer yaptırdı"*** şeklinde yazılan ve İsraillilerin tapındıkları belirtilen iki Tanrı daha vardır. [327] Böylece ibadet edilen Tanrıların sayısı altıya çıkar. ***"Kral Asa annesi Maaka'nın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı"*** ayetinde yazılı olan ve Yehova'nın en güçlü rakibi olduğu belirtilen "Aşera" adında bir Tanrı daha vardır.[328] Böylece ibadet edilen Tanrı sayısı yediye ulaşır. Yine Kutsal Kitap; ***"Gidyon ölünce İsrailliler yine RAB'be vefasızlık ettiler.* Baallara taptılar"** *diye yazarak bu Tanrıların arasında Baal'in de adını sayar.*[329] Hâkimler kitabında **"İsrailliler yine** RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar; ***Baallara, Aştoretlere, Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist ilahlarına kulluk ettiler.*** RAB'bi terk ettiler, O'na kulluk etmediler." diye yazarak; İsrailli-lerin tapındığı yabancı Tanrılar arasına Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist Tanrılarını da katar.[330] Böylece ibadet edilen Tanrı sayısı da on beşe ulaşır. Bu arada İsrail Kralı Ahazya habercilerine, "Gidin, ***Ekron ilahı Baalzevuv'a danışın***, yaralarımın iyileşip iyileşmeyeceğini öğrenin" der.[331] Kutsal Kitap Bir başka kral olan Amatsya için Edomluları bozguna uğrattıktan sonra, dönüşte ***Seir halkının putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktiği putlara taptı ve buhur yaktı"*** diye yazar.[332] Böylece yalnız kutsal kitabın içinde yazılı olan ve İsraellilerin ibadet ettiği söylenen Tanrı sayısı yaklaşık olarak yirmiye ulaşmış olur.

---

[326] Tekvin 33:20
[327] I. Krallar 11:7
[328] I. Krallar 15:13
[329] Hâkimler 8:33
[330] Hâkimler 10:6
[331] II. Krallar 1:2
[332] II. Tarihler 25:14

"Kentlerinin sayısı kadar **ilahın** var, ey Yahuda! O utanılası **ilaha**, Baal'a buhur yakmak için Yeruşalim sokaklarının sayısı kadar sunak kurdunuz" diye yazan Yahudi peygamberi Yeremya'da konuyu toparlar.[333] Üstelik Yahve'nin seçilmiş kavmi olan İsrailliler bütün bunları; "**Benim yanımsıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya da gümüş ilahlar dökmeyeceksiniz RAB'den başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır**" diyen Yahve'ye rağmen yapmışlardır.[334]

Kutsal Kitap "Yeruşalim'in doğusunda, Yıkım Dağı'nın güneyinde İsrail Kralı Süleyman'ın Saydalıların iğrenç putu "**Aştoret**", Moavlıların iğrenç putu **Kemoş** ve Ammonluların iğrenç putu "**Molek**" için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti" cümlesiyle bu Tanrılara tapınıldığını bir kere daha belirtir.[335] Bu o kadar böyledir ki; Yahve bile ***"Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben kıskanç bir RAB, kıskanç bir Tanrı'yım"*** der.[336] Yahve'nin bu sözlerine rağmen Yakup'un on iki oğlundan sekizi için Elohim'e dua edilir. Bunlar Dan, Naftali. Gad, Aşer, İssakar, Zevulun, Efrayim, Maneşse ve Benyamin'dir.[337] Çok ilginç olarak daha sonra kurulduğu söylenen Kuzey Krallığı bu kabilelere kurdurulacak ve daha sonra da kayboldukları iddia edilecektir. İkinci yazar ya da diğer kitap Yahve'nin adını kullanır; Ruben, Şimon, Levi ve Yahuda'dan söz eder. Yine çok ilginç olarak Buradaki adların ilk üçü, topraklarını kaybederek diğer kabilelerin arasına karışan ve kaybolan kabilelerdir. Tanrısı Yahve olan hikâyede yalnızca Yahuda kabilesi kaybolmaz ve üstelik bu dört ismin Yakup'un ilk doğan oğulları olduğu söylenir.

Tanrı'yla yapıldığı söylenen Dört büyük antlaşma ise sırasıyla Nuh'un, Avram'ın, Musa'nın ve Davut'un yaptığı söylenilen antlaşmalardır. Yahve Harun'un torunu olduğu söylenilen Pinehas

---

333 Yeremya 11:13
334 Mısır'dan Çıkış 20:23
335 II. Krallar 23:13
336 Çıkış 34:14
337 R. Elliot Friedman, a.g.e sh.87

adında biriyle de "**Esenlik antlaşması**" yapmış ve *"Kendisi ve soyundan gelenler için kalıcı bir kâhinlik antlaşması olacak bu"* demiştir. [338] Yahve'nin İsraillilerle Horev dağında yaptığı antlaşmaya ek olarak, Moav da Musa'yla bir **ek antlaşma** daha yapılmıştır.[339] Daha sonra Yeşu ile bir **antlaşma** daha yapmıştır. *"Yeşu o gün Şekem'de halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirledi. Bunları Tanrı'nın Yasa Kitabı'na da geçirdi."*[340] Bundan sonra Kâhin Yehoya'da adında biriyle bir **antlaşma** daha yapılmıştır. *"Yehoya da RAB'bin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında bir antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı."*[341] Daha sonra Kral Yoşiya ile bir **antlaşma** daha yapılmıştır. *"RAB'bin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RAB'bin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı."*[342] Bu Kral Yoşiya'nın Yahuda'nın son kralı olduğunu ve Tevrat kronolojisine göre M.Ö. 640-608 yılları arasında yaşamış olduğunu da bilgi notu olarak biz ekleyelim.

Tanrı'yla antlaşma yapan bu son Yahuda kralının; antlaşmayı yaptıktan sonraki eylemlerini yazmadan geçersek haksızlık olur. Çünkü Yahuda'nın son kralı yani ***"Kral Yoşiya Baal, Aşera ve gök cisimleri için yapılmış olan bütün eşyaları RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarmak üzere Başkâhin Hilkiya'ya, kâhin yardımcılarına ve kapı nöbetçilerine buyruk verdi. Bunları Yeruşalim'in dışına çıkarıp Kidron Vadisi'nde yaktı, küllerini Beytel'e götürdü. Yahuda krallarının kentlerde ve Yeruşalim'in çevresindeki tapınma yerlerinde buhur yaksınlar diye atamış olduğu putperest kâhinleri, Baal'a, güneşe, aya, ta-***

---

[338] Çölde Sayım, 25: 13
[339] Yasa'nın Tekrarı 29:1
[340] Yasa'nın Tekrarı 24: 26
[341] II. Krallar 11:17
[342] II. Krallar 23:3

kımyıldızlara -bütün gökcisimlerine- buhur yakanları ortadan kaldırdı. Aşera putunu RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarıp Yeruşalim'in dışında Kidron vadisinde yaktı, ezip toza çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlarına serpti. Fuhuş yapan kadın ve erkeklerin RAB'bin Tapınağı alanındaki odalarını yıktı." diye yazar Kutsal Kitap.[343] Yahuda'nın ve Yahudiliğin son kralı bu kadarla da kalmamış ve yine Kutsal Kitap kayıtlarına göre; *"Geva'dan Beer-Şeva'ya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını kent yöneticisinden alan Yeşu Kapısı'nın girişinde, kentin ana kapısının solunda kalan kapılardaki tapınma yerlerini de yıkmıştır."*[344]

Bunlarla yetinmemiş ve Yahuda'nın son kralı şunları da yapmıştır. *"Yoşiya, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek için ateşte kurban etmesin diye, Ben-Hinnom vadisindeki Tofet'i kirletti. Yahuda krallarının güneşe adamış olduğu atları RAB'bin Tapınağı'nın girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın avlusunda, hadım Natan-Melek'in odasının yanındaydı. Yoşiya güneşe adanmış savaş arabalarını da ateşe verdi. Ahaz'ın yukarı odasının damında Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları da, RAB'bin Tapınağı'nın iki avlusunda Manaşşe'nin yaptırdığı sunakları da yıktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron vadisine saçtı. Yeruşalim'in doğusunda, Yıkım dağının güneyinde İsrail Kralı Süleyman'ın Saydalıların iğrenç putu Aştoret, Moavlıların iğrenç putu Kemoş ve Ammonluların iğrenç putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti. Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleriyle doldurdu. Bundan başka İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yaptırdığı Beytel-'deki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz duman etti. Aşera putunu yaktı."*[345]

---

[343] II. Krallar 23:4-7
[344] II. Krallar 23:8
[345] II. Krallar 23:10-15

Bütün bunlar YHVH adında bir Tanrısı olduğunu iddia eden Kutsal Kitabın kayıtları ve yukarıdaki işleri yapanlar Yahve'nin sevgili oğulları, Yahve ile bir antlaşma yapan da son Yahuda kralı olduğu söylenen Yoşiya'dır.

Bu Yahudi peygamberlerinin akılsız olduklarını daha önce de vurgulamıştık. Yukarıda yazılanlar da bu söylediğimizin ne kadar doğru olduğunun muhteşem bir kanıtıdır. Neden derseniz; Yahuda'nın son kralının ***"Yeruşalim'in doğusunda, Yıkım dağının güneyinde İsrail Kralı Süleyman'ın Saydalıların iğrenç putu Aştoret, Moavlıların iğrenç putu Kemoş ve Ammonluların iğrenç putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti. Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı"*** diye yazmak; Musa'dan başlayarak Yahuda'nın son kralı Yoşiya'ya kadar bu tapınma yerlerinin var olduğunu ve Yahuda halkının, bu tapınma yerlerinde bu putlara tapındığını söylemek demektir de ondan. Üstelik bu yazılanlar yine Musa'dan başlayarak Yahuda'nın son kralı Yoşiya'ya kadar geçen yaklaşık sekiz yüz yıl boyunca, Yahudalıların "Yahve" diye bir Tanrısı'nın olmadığını açıkça itiraf etmektir.

Aynı akılsız hödükler; daha sonra ***"Yoşiya Beytel'de yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriye kentlerinde yaptırdığı RAB'bi öfkelendiren tapınma yerlerindeki bütün yapıları ortadan kaldırdı. O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insan kemikleri yaktıktan sonra Yeruşalim'e döndü"*** diye de yazarlar Kutsal Kitaplarına.[346] Ama M.Ö.722 yılında Samiriye Krallığı'nın Asurlular tarafından yıkıldığını yazanlarda kendileri olduğu için; bu yazılanların "bir şekilde" kendini aşmış bir Yahudi peygamberinin hayali olduğu açıktır.

Bütün bu antlaşma bolluğu içinde Yahuda Krallarından Hizkiya; **"Şimdi, bize duyduğu kızgın öfkeyi yatıştırmak için, İsrail'in Tanrısı RAB'le bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum"** demiştir

[346] II. Krallar 23:19:20

ama bu antlaşmanın yapılıp yapılmadığı konusunda biz net bir sonuç çıkartamadık Kutsal Kitapta yazılanlardan.[347] Yani "tasarı" halinde kaldığı mı "antlaşma" haline dönüştüğü mü kesin değildir. Bundan sonra da bu kere doğrudan halkın yaptığı bir antlaşmadan söz eder Kutsal Kitap. ***"Bütün bu olanlardan ötürü biz İsrail halkı olarak kesin bir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor."***[348] Ezra'nın Tanrı'yla yaptığı antlaşma ise başka bir konudur ve zamanı geldiğinde anlatmaya çalışacağız.

Yahudilerin Kutsal Kitabı Talmud'da; Tevrat'ı yazanların Musa, Yeşu, Samuel, Davud, Yeremya, İşaya, Büyük Meclis'in üyeleri, Ezra ve Nehemya oldukları açıkça yazılıdır.[349] Ama bu söylemiminde herhangi bir inandırıcılığı yoktur çünkü Kutsal Kitap üzerinde yapılan onca değişiklikten sonra yazarların ve kitapların sayısını belirlemek artık neredeyse olanaksız bir hale gelmiştir. Bizim düşüncemiz Tevrat'ın oluşturulmasında en az dört ayrı kitabın kullanılmış olduğudur. Birkaç bölüm sonra Aramice Targumlar konusunu incelerken bu konudaki kanıtlarımızı sunacağız ama aslına bakılırsa bu kanıtlara gerek bile yoktur. Çünkü mesela Dünyanın yaratılışını anlatan hikâye bile birkaç kitabın birleştirilmesiyle oluşturulmuştur. Bu nedenle de kitapların birisinin Tanrısı El ya da Elohim'dir ve sürekli olarak bu isimleri kullanır. İkinci kitabın Tanrısı ise Yahve'dir ve o da sürekli olarak bu ismi kullanır. Birinci hikâye Yaratılış kitabının birinci bölümünde bulunur. ***"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu. Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu."***[350] İkinci hikâye ise Yaratılış kitabının ikinci bölümündedir. ***"RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile***

---

[347] II. Tarihler 29:10
[348] Nehemya 9:31
[349] B.Adam, a.g.e. sh.108 Dipnot 194
[350] Yaratılış 1:1-3

bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu. RAB Tanrı Âdem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Âdem yaşayan varlık oldu. RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti. Yarattığı Âdem'i oraya koydu"[351]

Bu kadar da değildir; birisinin hikâyesi yeryüzünün yaratılmasıyla başlarken diğeri bu fikirde değildir ve kendi hikâyesini göklerin yaratılmasıyla başlatır. Bir diğerine göre ise bunların hiçbirisi doğru değildir çünkü Yehova yeri ve göğü yaratmamış; bunları yapmıştır: "**Yehova Tanrı'nın yeri ve göğü yaptığı gün.**"[352]

Bunun gibi Nuh tufanının anlatıldığı hikâyeyi ikiye bölerek, hiçbir eksikliği olmayan iki ayrı hikâye elde edebilirsiniz. Metinsel tenkitçilerden J. Friedman bunu yapmış ve birbirinden bağımsız iki tam tufan hikâyesi elde etmiştir.[353] Bu hikâyelerden birisi tufanın bir yıl sürdüğünü yazarken, ikinci hikâye tufanın kırk gün sürdüğünü yazar. Kitaplardan birinde Nuh dışarıya bir kuzgun gönderir ama diğer kitapta bunun bir güvercin olduğu yazılır. Bu hikâyelerden birinde Tanrı'nın adı Elohim; diğerinde Yahve-'dir. Üstelik Elohim adını kullanan hikâyenin de iki ayrı hikâyeden oluştuğu kolayca anlaşılmaktadır. Bu hikâyelerden birisi Nuh'un gemiye binerken bütün hayvanlardan iki çift aldığını yazar; ikinci hikâye ise temiz hayvanlardan yedi çift, temiz olmayanlardan iki çift aldığını yazar. Bunun nedeni açıktır çünkü birinci hikâyeyi yazan; Nuh'un soyunu sürdürmesi için gemiye aldığı hayvanlardan bazılarını, tufandan sonra Yahve'ye kurban olarak sunduğunu uydurmuştur. Bir olasılıkla, bu uydurmanın sonuçlarını görebilen diğeri bunları yedişer çift olarak düzeltmiştir. Aynı nedenle birisine göre Nuh üç güvercin gönderir ya

---

351 Yaratılış 2:4-8
352 Kutsal Kitap Yeni Dünya Çevirisi
353 R.E.Friedman, Kutsal Kitabı Kim Yazdı, sh.71

da bir güvercini üç kere gönderir ama diğer kitaba göre bunu yazan dünyadan habersizdir. Çünkü Nuh güvercin değil bir kuzgun göndermiştir. Bu kitaplardan birine göre Nuh tufanının başlaması için yalnızca yağmur yağmıştır ama diğeri "göklerin kapılarını" açar.

Tevrat'ın Musa'nın beş kitabı olarak bilinen ilk beş kitabı da en az dört ayrı kitabın ve dört ayrı yazarın imzasını taşır. Bu hikâyelerin birinde Yakup para vererek arsa alır ama diğer hikâyede paragöz bir Yahudi peygamberi; kâğıt üzerinde olsa bile para vermeyi istemediği için, Yakup'un oğulları arsayı almak için katliam yaparlar. Bu kitaplardan birisine göre Yusuf'u kurtaran, en büyük kardeş olan Ruben'dir.[354] Ama diğer kitap Yusuf'u kurtaranın Yahuda olduğunu yazar.[355] Tanrısı Elohim olan kitap Musa'nın Tanrı'dan aldığı taş levhaları parçaladığını yazar; Tanrısı Yahve olan ikincisi kitap ise Tanrı'yı yeniden levha yazmakla görevlendirir. Kitaplardan birisi Musa'yı Horev dağına gönderirken diğer kitaba göre Musa Sina dağına gitmiştir. Bu kitaplardan birisi taştan su çıkarma hikâyesinde Musa'yı ödüllendirir; diğer kitap ise ölüme mahkûm eder. Üstelik birisine göre Musa'nın Meriva'da kayaya vurarak su çıkarması hikâyesinde Tanrı da kayanın üzerinde seyirci olarak durmaktadır.

Bu kadar da değildir. Çünkü bu kitaplardan birisi Musa'nın Tanrı'yı gördüğünü ve onunla konuştuğunu yazar. "**RAB Musa'yla iki arkadaş gibi yüz yüze konuşurdu**"[356] İkinci kitap bunu doğrular:"RAB'le **konuştuğu** için yüzü ışıldıyordu"[357] Tanrısı Yahve olan kitap'ta bütün bunları doğrular: "**Musa RAB'le** konuşmak **için Buluşma Çadırı'na girince.**"[358] Yahve de bütün bunların hepsini birden doğrular. "**Onunla bilmecelerle değil,**

---

[354] Yaratılış 37:21
[355] Yaratılış 37:26
[356] Çıkış 33:11
[357] Çıkış 34:29
[358] Çölde Sayım 7:89

açıkça, yüzyüze konuşurum. O RAB'bin suretini görüyor."[359] Ama bir diğer kitaba göre bütün bunlar zındıklıktan başka bir şey değildir. **"Ancak, yüzümü görmene izin veremem. Çünkü yüzümü gören yaşayamaz."**[360] Bir diğerine göre ise bunların hiçbiri doğru değildir. Çünkü Yahve öyle değil şöyle demiştir: ***"Görkemim oradan geçerken seni kayanın kovuğuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim.***[361] ***"Elimi kaldırdığımda, sırtımı göreceksin. Ama yüzüm görülmeyecek."*** [362] Sonuç: Orta yol bulunmuştur.

Şimdi yine size önemli bir bilgi verelim. Dinler tarihi profesörü Baki Adam; "Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat" isimli çok önemli eserinde, Tevrat'ın tamamlanmasında başka birilerinin daha parmağı olduğunu belirterek şunları yazar: Bunlar ***"Diğer kültürlere aşina kimselerdir. Tevrat'ın dördüncü kitabı Sayılarda "Rabbin Savaşları Kitabı"***[363] ***diye bir kitaptan bahsedilmekte ve bu kitaptan alıntı yapılmaktadır. Metne bakıldığında, bu "Rabbin Savaşları Kitabı"nın Moavlılara veya Amorilere ait olduğu anlaşılmaktadır."***[364] Yani bırakın siz Yahudi bilgelerini bir yana; Kutsal Kitap'a Moavlılar ya da Amorluların bile katkısı olmuştur.

Dahası da var: Birisi "Yahve Musa'ya dedi ki" diye yazarken;[365] diğeri "Yahve Musa ve Harun'a dedi ki" diye yazarak Musa'nın yanına Harun'u da ekler.[366] Bir diğeri ise "Kâhin Harun sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır" diye yazarak Harun'u yüceltmeye çalışır.[367] Birisi Musa'nın asasından söz eder.[368] Di-

---

[359] Çölde Sayım 12:8
[360] Çıkış 33:20
[361] Çıkış 33:21
[362] Çıkış 33:22
[363] Yahudi dilinde "Sefer Milhamot Yehova" **Yehova'nın Savaşları**
[364] Baki Adam, a.g.e. sh.99
[365] Çıkış 6:1
[366] Çıkış 6:13
[367] Levililer 16:30
[368] Çıkış 7:15

ğeri de bunu Harun'un asası olarak değiştirir.[369] Bir diğeri de işi biraz daha abartır ve bu asayı Ahit Sandığı'nın içine koyar. Anlaşıldığı kadarıyla bu kitaplardan bazılarının peygamberi Musa; diğerlerinin peygamberi Harun'dur. Birbiriyle çağdaş bile olmayan bu biri birine rakip isimler daha sonra el çabukluğuyla kardeş ilan edilecektir. Çünkü yazarlardan ve kitaplardan başka bir de editörler vardır. Bu editörler muntazaman Kutsal Kitabı elden geçirirler ve inanmayacaksınız ama Kutsal Kitap metinlerinde değişiklik yapmak hakları da vardır. Kumran yazmalarında belirtilen cemaat kurallarına göre; "**Yazıcılar ele aldıkları metni tekrar yazarken onu geliştirmek hakkına sahiptirler.**"[370]

İnanılır gibi değildir ama gerçek budur. Yani daha eski bir metni yeniden yazan bir yazıcı; onu yani, Kutsal Kitabın bir "ayetini" istediği gibi değiştirme hakkına sahiptir. Önemli bir ilahiyatçı olan S. Talmon bu durumu "**denetim dışı kopyalama**" olarak yorumlar. Üstelik bu kadar da değildir. "**Kurman tarikatı üyeleri, ilham sahibi bir yorumlayıcı olmadan gerçek anlamın keşfedilemeyeceğini; çünkü peygamberlerin kendi yazılarındaki önemi tam olarak kavrayamadıklarını iddia ederler.**"[371] Dolayısı ile de bu "ilham sahibi yorumcular" da Hahamlar olsa gerektir.

Bu garip ötesi anlayış Hıristiyanlığa da aynen geçmiştir. "***Katolik ve Ortodoks kilise, Kitab-ı Mukaddes'in yorumunun (tefsirinin) sadece kiliseye ait bir yetki olduğunu savunur. Bu dogmaya göre, cemaatten bir kişi, kim olursa olsun ve ne kadar bilgili olursa olsun Kitab-ı Mukaddes'in yazılarını kendi hür aklı ve vicdanıyla yorumlayamaz.***"[372] Peki, neden yorumlayamaz? Akıl, bilgi ve vicdan sahibi bir insanı kilise papazlarından ayıran fark nedir?

---

[369] Çıkış 6:10
[370] G. Vermes, a.g.e. sh.47
[371] G. Vermes, a.g.e. sh.111
[372] Mehmet Sakioğlu, İncil'i Kim Yazdı, sh. 40 Ozan Yayıncılık, Nisan 2004

Nedeni basit ve açıktır. Kilisenin ve bu kaynaktan beslenenlerin; ne söylediklerinin çokta farkında olmayan peygamberlerin biraz üzerinde; bu peygamberleri söyleten Tanrı'nın biraz altında olduğunu düşündükleri konumlarıyla, cemaatlerine hakim olmaları gerekmektedir. Bu nedenle de onların dışında hiç kimsenin bırakın Kutsal Kitabı kendi aklı, bilgisi ve vicdanı ile yorumlamayı bir yana, bu konuda düşünmeye bile hakkı yoktur. Yorumcular yani kilise ve kiliseden beslenenler söyleyecek, onlar da itaat edeceklerdir.[373]

İncillerin nasıl yazıldığı konusuna da kilise "**ilham ile**" yanıtını verir.[374] Yani İncil'i yazanlarda bu "**ilham sahibi yorumlayıcılar**" olsa gerekir. Bu durumda hiç kuşkusuz bir "İlhamla" yazılan Mevlana'nın Mesnevisi için ne düşünmeliyiz? Ya da yine ilham ile yazılan bir şiir için? Buna da bir yanıt bulurlar ve İncil kitabının önsözüne "**Kutsal Ruh'un ilhamıyla**" diye yazarlar. Sonrasında işi biraz daha büyütmüşler ve Mehmet Sakioğlu'nun yazdığına göre; 1870'deki Vatikan konsilinde "***kutsal Ruh'un ilhamı altında konuşarak***" Eski ve Yeni Ahitlerin, "***Tanrı tarafından yazıldığını ve bu şekilde kiliseye teslim edildiğini***" ilan etmişlerdir.

Şimdi bundan da önemli yeni bir şey daha söyleyelim: Yahudi kaynaklarına göre de Knesset Ha-Gadol (Büyük Meclis) üyesi bir soferim, Tevrat'ın doğru metninin yazım şeklinin tespitinde tek yetkilidir. Soferim kısaca yazar demektir.[375] Onların yani soferimlerin elinden çıkan Tevrat metinleri, bütün yönleriyle sahihtir. Yani soferimin yaptığı herşey vahiy kaynaklıdır.[376]

Soferimler yani yazıcılarda bu yetkilerini tepe tepe kullanmışlar ve Tevrat metni üzerinde istedikleri kadar değişiklik yapmış-

---

[373] Bu konuda Prototestanlar farklı düşünür ve bir insanın Kutsal Kitabı Kutsal Kitabı okuyup anlayabileceğini söylerler.

[374] Mehmet Sakioğlu, a.g.e. sh.41

[375] Baki Adam, a.g.e. sh. 130

[376] Baki Adam, a.g.e. sh.132

lardır. Türkçeye "Soferim tamiratları" şeklinde girmiş olan bu "tamirat" ya da değişikliklerin kesin sayısı bilinmemektedir. Zaten önemli de değildir çünkü burada asıl önemli olan konu; bir Kutsal Kitabın "**tamiratlara**" uğradığının açıkça yazılmasıdır. Bu tamiratların bir ya da birkaç bin olmasının bir önemi olmaması gerekir.

Bu konuda daha çok şey söylemek mümkündür ama daha fazla uzatmanın da bir anlamı yoktur. Zaten siz bırakın bütün bunları bir yana; din bilimci bilge kişilerin "***Musa Şeriatı***" adını verdikleri yasalar bile, Tevrat'ta tam üç ayrı yerde ve üç kere tekrarlanır. Çıkış kitabında, Levililer kitabında ve Yasanın Tekrarı kitabında. İnanmayan açsın baksın.

TEVRAT YAZILMAMIŞ Kİ...

Yahudi bilgelerine bakılacak olursa bütün bu tartışmalar abesle iştigalden başka bir şey değildir. Neden derseniz; bazı eğitimli Yahudi bilgelerine göre Tevrat hiç yazılmamıştır da ondan. Bunların yazdıklarına göre Dünya yaratılmadan daha önce yedi şey yaratılmıştır. Bunların birisi Tevrat diğeri de Allah'ın Tahtı'dır. Ama ne kadar yazık ki; bütün bunları bilen Yahudi peygamberleri bunlardan hangisinin daha önce yaratıldığını bilememektedirler.[377] Herşeyi bilen Yahudi bilgelerinin bunu bilmemeleri elbette ki "**şaşılası**" bir durumdur ama neyse ki imdada yetişen bir başka Yahudi bilgesi, Rabbiler arasındaki hâkim görüşün Tevrat'ın Allah'ın Tahtı'ndan daha önce yaratılmış olduğunu belirterek bu konudaki endişeleri giderir.[378]

Bunlardan daha becerikli bir Yahudi bilgesi olan Eliezer ben Yose adında biri ise "***Tevrat'ın dünya yaratılmadan dokuz yüz yetmiş dört nesil önce Allah'ın hazinesinde olduğunu; Allah'ın onu, çocukları İsrailoğullarına vermek için sakladığı-***

[377] Diğer beş şeyin ne olduğunu da bilemiyorlar.
[378] Baki Adam, a.g.e. sh.72

nı" haber vererek yukarıdaki bir şey bilmeyen bilgelerin kulaklarını çeker.[379] Bütün bu karmaşadan kafası karışan Rabbi Şimon ben Lakiş de yanlışlıkla olsa gerek; ***"Tevrat'ın dünyadan iki bin yıl önce yaratıldığını söyler."***[380] Ama elbette yanılmaktadır çünkü ***"Dünya yaratılmadan dokuz yüz yetmiş dört nesil önce Allah oturmuş ve Tevrat'ın bütün kelimelerini tek tek analiz edip rafineriden geçirmiş ve denemiştir. Bu işlemi her defasında aynı titizlilikle, iki yüz kırk sekiz kere tekrarlamıştır. Sonra Allah, (test ettiği) bu kelimeleri almış ve Tevrat'ına yerleştirmiştir."***[381] Bu durumda Tevrat'ın içinde yer alan ve mesela Yahuda'nın geliniyle yaptığı zina hikayesi; ya da Davut'un bir askerin karısıyla yaptığı zina hikayesi, Tanrı tarafından tek tek analiz edilip rafineriden geçirildikten ve bu işlem Tanrı tarafından 248 kere tekrarlandıktan sonra Tevrat'a yerleştirilmiş olmaktadır.

Hep tekrarladığımız gibi bu adamların ne yazdıklarından haberleri yoktur. Dünya yaratılmadan önce yaşayan bu dokuz yüz yetmiş dört neslin nerede yaşadıkları konusunda bir ipucu da yoktur. Üstelik bu derin bilgi bir başka yerde tekrar edilir. Buna göre de Tanrı; ***"Dünya yaratılmadan dokuz yüz yetmiş dört nesil önce Tevrat'ın bütün kelimeleri üzerinde tek tek çalışmış; dünyanın yaratılışından Tevrat'ın İsrailoğullarına verilişine kadar, günün üçte birini Tevrat okumak ve onun yorumu olan Mişna çalışmakla geçirmiştir."***[382] Elbette değerli bir bilgilendirmedir bu ama bunları bildirirken dünyayı yaratanın Allah olmadığını da bildirdiğinden biraz garip olmaktadır. Üstelik bu anlatı Tevrat'ı yazanın da Tanrı olmadığı; onun da yalnızca kendisine verilen bir metnin kelimeleri üzerinde çalıştığı gibi bir anlamı da açıkça ifade eder. Ama asıl merak edilen konu; Tanrı Tevrat'ın kelimeleri üzerinde henüz tek tek çalışır-

---

379 B.Adam, a.g.e. sh.73
380 B.Adam, a.g.e. sh.73
381 B.Adam, a.g.e. sh.73
382 B.Adam, a.g.e. sh.73

ken onun yorumu olan Mişna'yı hangi imansız zındığın oraya sokuşturduğudur.

Bizim bütün bu itirazlarımıza karşın Rabbik yazılarda bu söylenilenlere destek sağlamak amacıyla yeni senaryolar üretilir. Bunlara göre Tevrat'ın dünyadan önce yaratılmasının nedeni; Dünyanın yaratılışında Tevrat'ın bir el kitabı vazifesi görmesidir. Yani Dünyayı yaratmaya kalkışan Tanrı bunu becerebilmek için bir el kitabına gereksinim duymaktadır. Bu saçmalığın boyutu ***"Nasıl ki bir mimar, bina inşa etmeden önce bir plana ihtiyaç duyarsa, Allah'ta Dünyanın yaratılışında aynı plana ihtiyaç duymuştur."*** noktasına kadar ulaşır.[383]

Bunun nasıl bir Tanrı anlayışı olduğunu sorgulamak elbette ki bize düşmez. Buna yanıt vermesi gerekenler her fırsatta Tevrat'ın yardımına koşmaya çalışan ve bu amaçla din adına yalan söylemekten utanmayan Judeo-Hıristiyan din bilimcilerdir. Roma'daki Kardinal'in de; onun gölgesinde semirmekten öte bir işi olmayanların da bu söylediklerimizi üstlerine alınmalarında bizim için hiçbir sakınca yoktur. Çünkü aynı yaratılış hikâyesine sahip olan Hıristiyanlığın bu aylak görevlilerinin, bütün bunları bilerek bu konuda sessiz kalmaları; bu söylenilenleri onaylamakla eş anlamlıdır. Bu da Tek Tanrılı tek peygamberli Göksel bir din olduğu iddiasında olan Hıristiyanlığın yeniden sorgulanması için hem yeterli hem de geçerli bir neden oluşturur.

Ancak eğitimli Yahudi bilgelerinin söyledikleri bu kadar da değildir. Kendi konuştukları yetmezmiş gibi bu kere de Tevrat'ı konuştururlar. ***"Ben Yüce Allah'ın bir mimarlık aletiyim. Bir kral saray kuracağı zaman onu yapabilecek bir plana sahip olmalıdır. Kendi kafasına göre değil, mimarlık kaidelerine uymalıdır. İşte, Yüce Allah, böyle yaptı. O, beni (Tevrat'ı) inceledi ve dünyayı o şekilde kurdu."***[384]

---

[383] B.Adam, a.g.e. sh.73

[384] B.Adam, a.g.e. sh. 73

Demek ki neymiş; siz bırakın Dünya denilen kenar mahalle güzeli gezegeni; diğer Tek Tanrılı dinlerde Âlemlerin ya da Evren'in yaratıcısı olan Yüce Tanrı, "**kafasına göre**" hareket edemezmiş. Peki, ne yapmalıymış? Tevrat'ı incelemeli ve onu yaratılışın bir planı olarak kabul etmeli ve uygulamalı imiş. Judeo-Hıristiyan din bilimciler belki farkında değillerdir ama bu açıkça Tevrat olmadan bir hiç olan bir Tanrı'ya gönderme yapmak demektir. Üstelik verilen adreste doğrudan kendileridir.

Bu kadar da değildir; çünkü bu Yahudi peygamberlerinin söylediklerine göre, ***"Dünyanın yaratılışında plan vazifesi gören Tevrat, insanın yaratılmasında da Tanrı'ya danışmanlık yapmıştır. Dünyanın yaratılmasından sonra o, boş dünyanın bir işe yaramayacağını, kendisine tabi olacak ve hamd edecek varlıklar yaratmasını Tanrı'ya tavsiye etmiş ve bu tavsiye (*** bunu akıl edemeyen***) Tanrı'nın hoşuna gitmiştir.*** **Bunun üzerine Tanrı, ona seslenerek** ***"Haydi kendi benzeyişimizde insan yaratalım*** **demiştir." Tevrat Tanrı'nın bu seslenişini onaylamış fakat (**Tanrı'ya**) insanların günaha yönelebilecekleri ve bu günahları sebebiyle mahvolacakları yönünde uyarıda bulunmuştur. Tevrat'ın bu uyarısı üzerine Tanrı, günahları sebebiyle ölmemesi için insanlarla birlikte tövbeyi de yaratmıştır."**[385]

Judeo-Hıristiyanlar ve onların izinden gidenler Tevrat'ı kimin yazdığı ile uğraşa dursunlar; Rabbi Banaya adında bir Yahudi peygamberi, ***"Dünyanın ve içindekilerin sadece Tevrat'ın hürmetine yaratılmış olduğunu"*** büyük bir kesinlikle belirtir. Ama başka bir Yahudi Rabbisi bu sözleri eksik bularak; ***"Dünyanın varlığını devam ettirmesinin tek nedeninin İsrailoğullarının Tevrat'ı kabul etmiş olmasına"*** bağlar. Buna göre Tanrı dünyayı yaratırken ona şöyle seslenmiştir: ***"İsrailoğulları Tevrat'ı kabul ederlerse var olacaksın; kabul etmezlerse, seni tekrar kaosa, şekilsizliğe döndüreceğim."***

---

[385] B.Adam, a.g.e. sh.74

Eğer bir başka Yahudi peygamberi Sina'da Tevrat'ı kabul etmek istemeyen ve Tanrı'ya zorluk çıkaran İsrailoğullarına; Tanrı'nın Tevrat'ı zorla kabul ettirdiğini yazmasaydı bu hikâyeler daha inandırıcı olabilirdi. Çünkü bu konuda yazılanlara göre; ***Tanrı Sina dağını bir kapak gibi kaldırarak "Tevrat'ı kabul ederseniz ne ala, yoksa burası size mezar olacak"*** diye tehdit etmeden önce İsrailoğulları Tevrat'ı kabul etmemişlerdir.[386] Bir başka Yahudi peygamberi de Tevrat'ı kabul etmek istemeyen İsrailoğullarını öldürmek üzere binlerce meleğin gelmesi üzerine İsrailoğullarının Tevrat'ı kabul ettiklerini yazarak yukarıdaki hikâyeyi doğrular.[387] Bir başka Rabbi ye göre de; ***"İsrailoğullarının Tevrat'ı kabul etmelerinin tek nedeni, Tanrı'nın ölüm meleklerinden korkularıdır."***[388]

Bütün bu seçmece saçmalıklardan bizim anlayabildiğimiz; Tevrat denilen kitabın Tanrı'yla eş tutulduğu, O'na akıl verdiği, tavsiyelerde bulunduğu, şartlar koştuğu ve hatta Tanrı'nın akıl edemediği bazı konular da O'na talimatlar verdiğidir. Bütün bunları Yahudi peygamberlerinin komiklikleri olarak düşünebilir ve gülüp geçebilirsiniz ama asıl düşünmeniz gereken, bütün bunların "Tek Tanrılı vahye dayalı Göksel bir din olarak kabul edilen" Yahudiliğin egemen ideolojisi tarafından söylenilmekte olmasıdır.

Bu konu böylece uzar gider ama bizim bu şaşkınlarla uğraşacak zamanımız yoktur. Bu nedenle de ünlü bir Rabbi'den bir alıntıyla bu konuyu kapatalım. ***"İnsan Tevrat var olduğu için vardır; bu nedenden ötürü Tevrat'ın yaratılışı Âlem'in yaratılışından önce olmuştur."***[389]

Soru: Tevrat yazılmış mıdır?

Bilgi notu: "Musa Sina dağında Tanrı'dan Tevrat'ı aldı ve onu

---

386 Baki Adam, a.g.e. sh.78
387 Baki Adam, a.g.e. sh.78
388 Baki Adam, a.g.e. sh.78
389 B.Adam, a.g.e. sh.75

Yeşu'ya iletti. Bu Yeşu'dan ihtiyarlara (yani hakimlere); ihtiyarlardan peygamberlere, peygamberlerden de yüce birliğin üyelerine (yani sürgün sonrası dönemdeki İsrail liderlerine) aktarıldı."[390]

JAMNİA SİNODU VE TEVRAT

Judeo-Hıristiyan kaynakların "M.Ö. 1450-425 yılları arasında İbranice ve Aramice olarak kaydedilmiş" olduğunu resmen kabul ve ilan etmiş oldukları;[391] kutsal kitap metinlerinin, resmen kabul ve ilânı ise, bu söylemden biraz farklı olarak M.S. 90'lı yıllarda olmuştur. Daha doğrusu bu konuda yazılan ve söylenilen budur. Bu tarihte Akdeniz kıyısına Yaffa yakınlarında bir yer olan Jamnia"da; adını da bu yerden alan ***Jamnia Sinodu*** adındaki bir Yahudi Meclisi toplanmıştır. Bu toplantıda elde bulunan birçok nüsha arasından bir seçim yapılmış ve bu seçmece eylemi sonunda **"uygun görülen bir kitaplar topluluğu"** resmen Kutsal Kitap olarak ilân edilmiştir.[392] Üstelik Septuagint de var olan 45 kitabın 6 tanesi de insan uydurması olarak değerlendirilmiş ve kanondan çıkarılmıştır. Judeo-Hıristiyan din bilimciler görmezden gelmeyi yeğlerler ama bu Yunancaya tercüme edildiği söylenen orijinal Eski Ahit'in birçok kitabının uydurma olduğunun açıkça ilan edilmesi demektir. Üstelik bunu yapan da ünlü Yahudi Meclisi'dir.[393] Üstüne üstlük dikkat edilirse Jamnia

---

390 G. Vermes, a.g.e. sh. 94

391 www.hıristiyan.net

392 Çok ilginç bir bilgi notu olarak belirtelim ki İsa hakkında yazılan her şey bu tarihten sonra başlamıştır.

393 Bu Meclis konusu sanıldığından önemlidir. Bu konuda yazılanlara göre Kudüs'te hepsi din ulemasından olan 72 üyeli bir meclis vardır. Bu meclise "Sanhedrin" adı verilir. Sanhedrin, Yeruşalim'de bulunan en yüksek dini kurulu ve mahkemesidir. M.S.70 yılında Romalı komutan Titüs'un Yeruşalim kuşatması sırasında bu meclisin üyeleri diğer partilerin elinden kurtularak Romalılara sığınmışlardır. Romalı komutan Titüs bunlara Akdeniz kıyısına yakın bir şehir olan Yamnia'da bir yer vermiş ve en yüksek dini ku-

Sinodu'nun almış olduğu bu kararın tarihi; Musa'nın yaşadığı varsayılan tarihten 1500 yıl kadar sonradır.[394] Bugün Judeo-Hıristiyan din bilimcilerin "**bir tek harfinin bile değişmediğini**" iddia ettikleri Kutsal Kitap; işte bu Yahudi Meclisi'nin bu uydurma "**seçmece**" yöntemiyle elde etmiş olduğu bir kitaptır.[395] Dolayısıyla Dünyanın yaratılışında Tanrı'ya planlama hizmeti veren Tevrat'ın da bu kitap olması gerekir. Jamnia Sinodu'nun insan uydurması olduğunu belirterek Kutsal Kitap'tan çıkardığı bu altı kitap bugün "Apokratif kitaplar" yani kanon dışı kitaplar

---

rulun varlığı nedeniyle bu şehir bir dini merkez haline gelmiştir. O zamanki liderlerinin Farizi partisinin önderlerinden olan Yuhannan ben Sakkai olduğu söylenir. Yuhannan ben Sakkai; Yamnia şehrinde, Yeruşalim'deki en yüksek mahkeme görevini de taşıyan 72 üyeli Sanhedrin'i yeniden kurmuştur. Bu meclis Kudüs'te olduğu gibi din işlerinde en yüksek merci görevini yapan bir tür fetvahanedir. Onların herhangi bir konu hakkındaki kararları hiç itirazsız olarak kabul edilir. O kadar ki önemli bir kuruldur ki; Sanhedrin başkanı prens anlamına gelen Nasi ünvanını taşır. Bu hikâyenin ne kadar doğru olduğu konusunu daha sonra birlikte inceleyeceğiz.

394 Bu konuda yazılanlara göre; hahamların oluşturduğu bu konseyin üyeleri M.S. 90 yılında Jaffa yakınlarındaki Jamnia'da toplanmışlardır. İsmini de buradan alır. Bu meclisin "**temel kaygısının, yeni kitapların kabulü değil; bazı kitapların Kanon'da var olma haklarının geçerliliğini gözden geçirmek**" olduğu söylenir. Yine bu konuda söylenenlere göre hahamlar; Ester, Özdeyişler, Derlemeci, Ezgiler Ezgisi ve Hezekiel üzerindeki bazı iddiaları ve soruları gündeme getirmişlerdi.

395 **Maimonides, Nachmanides,** Abraham **İbn Davud,** Yosef **Albo** gibi hahamlar ve daha niceleri, hiçbir zaman, Tevrât'ta herhangi bir değişikliğin meydana gelmediğini savunmuştur. Onlara göre Tevrât, **Musa**'ya verildiği şekilde muhafaza edilmiştir. Bunlardan **Maimonides daha da ileriye giderek;** "Bin sene önce, Yemen'de bulunan Yahudiler, Orta Doğu'da bulunan kardeşlerinden ayrı kalmışlar. Onların arasında irtibat kesilmiştir. Ama bin sene sonra, Yemenlilerin Tevrât ve Mazoret Tevrâtı'nın 304.805 harfi arasından, ancak dokuz tane harf farkı ortaya çıktı. Ayrıca, bu söz konusu olan dokuz tane harf hiç bir kelimenin manasını etkilememiştir" diye yazar. http://www.hristiyan.net/. **Bu yazılanların bir tek kelimesi bile doğru değildir ve bu kitabın içinde bırakın eski baskıları bir yana; son baskılarda bile nelerin değiştirildiğini, hem de kanıtlarını ortaya koyarak açıklayacağız.**

olarak nitelendirilmektedir.[396] 1940'lı yıllarda bulunan ünlü Kumran yazıları da bu seçmece sırasında Tevrat dışında kalan metinler olmalıdır.[397]

Ne var ki bu konuda da tam bir karışıklık hüküm sürmektedir. Bazı kaynaklar uydurma olduğu söylenerek kanon dışı kitabın altı değil, yedi olduğunu söylerler.[398] Rus Dinler Tarihi Uzmanı Tokarev ise bu sayının yedi de değil, sekiz olduğunu yazar.[399] Hıristiyan kaynaklar ise bu sayının sekiz de değil, on yedi olduğunu yazarlar.[400] Üstelik bu kitapların bir listesini de verirler.[401] Üstüne üstlük bu kitaplar Septuagint denilen Grekçe Eski Ahit'te yerli yerinde durmaktadırlar. Ama bu kadar da değildir. Çünkü 1546 yılında toplanan Trend Konsülünde Eski Ahit'in Latince tercümesi olan Vulgata'nın tek geçerli nüsha olarak kabul edilmesi üzerine; böyle düşünmeyen Doğu Ortodoksları, sırf Vatikan'a inat olsun diye Septuagint adındaki Yunanca kitabı kabul etmiştir. Bu ikisinden de farklı düşünen Protestanlar ise Kutsal Kitabın Eski Ahit kısmı olarak Yahudi versiyonunu esas almışlardır. Sonuç olarak Katolik ve Ortodokslar 46 ya da daha çok kitaplı olan Grekçe Eski Ahit'i esas alırken, Protestanlar Jamnia Sinodu'nun 39 kitabını kabul ederler.[402] Prof. Baki Adam ise bu

---

396 Apokrif (apocrypha) sözcüğü, Grekçe "saklı kitaplar" anlamına gelen "apocryphos" sözcüğünden türetilmiştir.

397 Burada çok önemli bir bilgi notu olarak belirtmemiz gerekir ki; Hıristiyanların peygamberi İsa hakkında yazılıp söylenen her şey bu tarihten sonra başlamıştır. Bunun nedeninin Jamnia Sinodu'nun aldığı kararlardan memnun kalmayanlar olup olmadığı konusu sürekli göz ardı edilmiştir.

398 Yusuf Ulucan, Kitabı Mukaddes Üzerine Bir Çalışma, sh.25. Ozan Yayıncılık, İst.2006

399 S. A. Tokarev, a.g.e. sh.395

400 www.kutsalkitap.net.

401 Kitaplar sırasıyla, Tobit, Yudit, Ester (Eski Antlaşma'daki özgün metne bazı ekler içeren Grekçe çevirisi). Bilgelik, Sirak, Baruk, Yeremya'nın Mektubu, Azarya'nın Duası ve Üç Genç Adamın Ezgisi, Suzanna, Bel ve Ejderha, 1. Makabeler, 2.Makabeler, 3.Makabeler, 1.Esdras, 4.Ezra, Manaşşe'nin Duası, 151.Mezmur ve 4.Makabeler'dir.

402 Yusuf Ulucan, a.g.e. sh.26

sayıların kiliseler arasında farklılık gösterdiğini belirterek; Katolikler nezdinde 73, Baruk'un kitabını dışarıda tutan Doğu Ortodoksları nezdinde 72, Protestanlar nezdinde ise 66 ayrı kitaptan meydana geldiğini yazar.[403]

Bundan daha da ilginç olanı ise kitabın asli sahibi olması gereken Yahudilerin sadece 24 kitabı kabul etmesidir.[404] Yani İbranice orijinal Tevrat'tan Grekçeye tercüme edildiği söylenilen Septuagint'te var olan 46 kitabın 22 tanesi Yahudiler tarafından da kabul edilmemektedir. Bu durumda Jamnia meclisinin belirlediği 39 kitaptan on beş tanesi Yahudiler tarafından reddedilmiş olmaktadır. Daha da ilginci ise Yahudilerin kabul ettikleri 24 kitabın tümüne birden Tevrat adı verilmesidir. Modern Yahudi peygamberleri bunu açıkça yazarlar."**Yahudiler için Eski Ahit Tevrat'tır; İbrani kutsal yazılarının 24 kitabından oluşur.**"[405] Bu da açık açık geri kalan elli kadar kitabın uydurma olduğunun resmen kabul ve ilan edilmesi demektir.

Bugün eldeki en eski İbranice metinlerden biri, geçen yüzyılda Mısır'da bulunduğu iddia edilen, On Emir ve Yasanın Tekrarı kitabında geçen İbrani Yasasını içerdiği söylenen nüshadır. Bu nüshanın M.S. 220 ve 250 yılları arasında yazılmış olduğu söylenir ve adı üstünde Judeo-Hıristiyan bir söylentidir. Bu nedenle daha önce vurgulamış olduğumuz bir bilgiyi burada tekrar edelim: Eski Ahit'in en büyük ve en eski nüshası; "**Doğu Nüshası**" olarak bilinen nüsha olup, İngiliz Müzesi'nde 4.445 numarayla kayıtlıdır ve M.S. 820-850 yıllar arasında yazılmıştır. Onu M.S. 916 tarihli **St. Petersburg** nüshası izler. Her iki nüsha da orijinal nüshalar olmayıp kaynağı belirsiz bazı yazmalardan nakledilmiştir. [406] Siz İbranice Eski Ahit'in yazıldığı zaman olarak bu tarihlerin üzerine bir işaret koyabilirsiniz çünkü ileride gereke-

---

[403] B.Adam, a.g.e. sh.51, dipnot 134

[404] Talmud Nedir, Rabbi Aaron Parry, sh.4. Gözlem Gazetecilik Basın ve Yayın A.Ş. Kasım 2005

[405] A. Parry, a.g.e. sh.4

[406] http://www.hristiyan.net/

cektir. Bunların dışında günümüze kadar gelen kaynağı belirsiz daha birçok el yazması vardır. Bu el yazmaları "**Mazoretic Text**" olarak bilinirler.[407]

El yazmalarından söz açmışken; bunların yukarıda söylediklerimizden ibaret olduğu düşünülmemelidir. Eski Ahit'in ne kadar sağlam ve güvenilir olduğunu ispat etmeye çalışan Judeo-Hıristiyanlar; çoğu zaman yaptıkları gibi yine bir sakarlık yapar ve şunları yazarlar: *"Günümüzde korunmakta olan birkaç adet çok değerli İbrani el yazması koleksiyonları mevcuttur. İbrani el yazmalarının ilk koleksiyonu Benjamin Kennicott (1776-1780) isimli bir şahıs tarafından oluşturulmuş ve Oxford tarafından yayınlanan bu listede **615** adet (**Yazıyla altı yüz on beş**) Eski Antlaşma el yazması sıralanmıştır."* [408]

Bu kadarla bittiğini sanıyorsanız fena halde yanılıyorsunuz demektir. Çünkü devam ederler: *"Daha sonra, Giovanni de Rossi (1784-1788), 731 adet (**Yazıyla yedi yüz otuz bir**) Eski Antlaşma el yazması sıralamış ve yayınlamıştır."*[409] Daha şimdiden 1.346 el yazmasının varlığını öğrenmiş bulunmaktayız ama henüz bitmemiştir. *"On dokuzuncu yüzyılın sonlarına doğru, Kahire'de, M.S. 882 senesine kadar Saint Michael Kilisesi olarak kullanılmış olan sinagogda sayısız miktarda, altıncı yüzyıl ile sekizinci yüzyıl arasında yazılmış el yazması tomarı ve parçacıkları keşfedilmiştir. Bu el yazmaları, **"eski ya da hatalı el yazmalarının uygun bir şekilde yok edilene kadar istiflendiği,"** depo işlevi gören (**geniza olarak adlandırılan odacıkta**) yerde bulunmuşlardır. Bu geniza, duvar arkasında kalmış ve bu keşif gününe kadar tamamen unutulmuştur. Bu küçük odacık, içinde İbranice ve Aramice Kutsal Kitap metinlerini de içeren, 200.000 (**yazıyla iki yüz bin**) gibi korkunç bir adette el yazmasını barındırmış ve ko-*

[407] http://www.hristiyan.net/
[408] www.hristiyan.net
[409] www.hristiyan.net

rumuştur. ***Kutsal Kitap metinleri M.S. beşinci yüzyıldan kalmadır.***"[410]

Biz artık saymayı bırakmış bulunmaktayız ama siz isterseniz devam edebilirsiniz çünkü arkası da vardır. "*İbrani Eski Antlaşma el yazmalarının en kapsamlı koleksiyonu ise, Leningrad'daki İkinci Firkowitch koleksiyonudur. Kutsal Kitap'tan ve Masora'dan tam* ***1.582 adet*** *parşömen parçayı (725'i kâğıt üzerinde) kapsamaktadır. Ayrıca Antonin koleksiyonunda* ***1.200 adet*** *İbranice el yazması parçaları mevcuttur. Paul Kahle'nin yorumuna göre, Antonin koleksiyonundaki el yazmaları ve parçacıklar da, Kahire Geniza'dan getirilmiştir. Firkowitch Koleksiyonundaki (****M.S. 929 - 1121 senelerine ait) on dört adet*** *İbrani Eski Antlaşma el yazması kopyası da Kahire-Geniza'dan getirilmiştir.*"[411] Artık siz de saymayı bıraksanız iyi olur çünkü İbrani el yazmaları hala bitmemiştir. *En önemli İbrani Eski Antlaşma el yazmalarının yazılım tarihleri,* ***M.Ö. üçüncü yüzyıl ile M.S. on dördüncü arasında değişmektedir.***[412]

Burada bizim için önemli olan siyah harflerle işaretlemiş olduğumuz savunma mı itiraf mı olduğunu bilemediğimiz cümledir. Çünkü M.Ö. üçüncü yüzyıl dedikleri Ölü Deniz Yazmalarının en erken tarihi olarak kabul edilen bir varsayımdır. Ölü Deniz Yazmalarını aradan çıkartacak olursak; ortada kalacak çıplak gerçek "**İbrani El Yazmalarının M.S. 9. yüzyıl ve daha sonrasına ait olduklarıdır.** Bunun altını çizelim ve devam edelim: "*Örneğin, British Müzesi'nde korunmakta olan Cairo Kodeks (****Kahire Kodeksi-M.S. 895),*** *Ölü Deniz Tomarlarının keşfinden önce elimizdeki en eski Masoretik El Yazması'ydı. Bir diğer ismi, Kodeks Cairensis'dir. Masoretik, Musa ben Asher ailesi tarafından*

---

[410] www.hristiyan.net Eski ya da hatalı olduğu açıkça söylenen ve bu nedenle yok edilmesi gereken bu el yazmalarının neden bu kadar önemli olduğu da ayrı konudur.

[411] www.hristiyan.net

[412] www.hristiyan.net

hazırlanmıştır. Önceki ve sonraki peygamberleri içermektedir, ancak bu el yazmasına ait olan Eski Antlaşma'nın geri kalan kısmı bulunamamıştır."[413] Burada söylememiz gereken buraya kadar sözü edilen el yazmalarının da tamamlanmış kitaplar olmadığıdır." *Kodeks of Prophets of Leningrad* (Leningrad Peygamberlerinin Kodeksi-**M.S. 916**) içerisinde Yeşaya, Yeremya, Hezekiel ve on iki kısa kitabı yazmış peygamberleri içermektedir."[414]

Şimdi de bu İbrani El Yazmalarının en eskisinin tarihini öğrenme zamanı gelmiştir; bu konuda aynen şunları yazarlar: *"**Eski Antlaşma'nın en eski el yazması Leningrad'da bulunmakta olan, Kodeks Babilicus Petropalitanus'dur (M.S. 1008).** Haham Aaron ben Musa ben Asher'in **M.S. 1000 yılından önce yazılmış olan metinlerinin düzeltilerek yazılmış halidir. Aleppo Kodeks (M.S. 900+), çok ayrı değeri olan bir el yazmasıdır.**[415] **Bir süre için kaybedildiği düşünülmüş, ancak 1958 senesinde tekrar keşfedilmiştir. Ne yazık ki kayıplara karıştığı dönemde hasara uğramaktan kurtulamamıştır.** 1947 yılında İsrail ayaklanmaları esnasında kısmen hasar görmüştür. Aleppo Kodeks, elimizdeki Eski Antlaşma'nın tümünü kapsayan en eski masoretik el yazmasıydı. British Museum Kodeks (**M.S. 950**), Yaratılış'ın bazı parçalarından Yasa'nın Tekrarı'na kadar tüm bölümleri kapsar."*[416] ***"Reuchlin Kodeks of Prophets* (M.S. 1105) Bu metinler, Masoret'e ben Naphtali tarafından hazırlanmıştır."**[417] Ama asıl önemli bilgiyi de Yahudi kaynaklarında bu-

---

413 www.hristiyan.net

414 www.hristiyan.net

415 Halep Kodeksi

416 www.hristiyan.net

417 www.hristiyan.net. Yukarıda alıntıladığımız ve italik harflerle belirttiğimiz cümle ve paragraflar resmi olduğunu düşündüğümüz ve Hıristiyanlık propagandası yapan bu site'nin "Eski Antlaşma Tarihsel olarak Güvenilir mi?" başlıklı uzun makalesinden alınmıştır. Sitenin tam adı ya da ana başlık "İsa Mesih'in Öğretilerini, İncil'i Savunuyoruz" şeklindedir. Şu yazılanları dik-

luruz çünkü **"Tevrat'ın İbranice standart yazılımı en son olarak Aaoran ben Aşer tarafından M.S. X. yüzyılda gerçekleştirilmiştir"** diye de yazarlar.[418]

Bu konuyu daha fazla uzatmanın bir faydası yoktur. Zaten bizim için önemli olan Eski Ahit'i oluşturan İbrani El yazmalarının yazılmış olduğu tarihleri; kendilerine ait kaynaklardan doğrulamaktı. Bunu da öğrenmiş bulunuyoruz. ***Leningrad Kodeksi M.S. 1008 yılına aittir. Aleppo Kodeksi M.S. 900'den sonrasına aittir. Reuchlin Kodeksi ise*** **M.S. 1105 tarihine aittir.**

Yeniden konumuza dönecek olursak; günümüzde yaygın olarak Tevrat'ın üç nüshası mevcuttur. Bunlardan biri Yahudiler ve Protestanlar tarafından kabul edilen Yunanca ve Latince tercümelerden elde edilen İbranice nüshadır. İkincisi Katolik ve Ortodoksların kabul ettiği Yunanca nüsha, sonuncusu da Samirililerce kabul edilen ve Samiri dilinde yazılı olan nüshadır. Bu üç nüsha Eski Ahit'in en eski ve güvenilir nüshaları olarak sunulur. Ama bu söylenenlere karşın gerek nüshalar arasında gerekse aynı nüshanın içinde ciddi çelişkiler bulunmaktadır. Bu çelişki-

---

katle okumak gerekir: Bu el yazmaları, kopyalama sürecine ne kadar güvenebileceğimiz konusunda bazı soru işaretleri oluşturmaktadır. Metinsel tenkitçilerin, Eski Antlaşma el yazması kopyalarında bulabileceği değişik tipte hatalar mevcuttur. Bu hataların doğası, bütün mesajı bozacak kadar ciddimidir yoksa mesajın verdiği manayı anlamamızı tamamen imkânsız hale getirmiş midir? Eğer, cevap evet ise, Tanrı'nın planı bozulmuş mudur? Tanrı, esinlemesini, gelecek jenerasyonların doğru anlayabileceği bir şekilde iletememekte midir? Eğer Tanrı, Kutsal Yazıların standart ve yetki içeren kopyalarını yazan kişileri denetleyici bir eylemde bulunmadıysa, o zaman bu kişiler, bu mesajı değiştirip onu bozmuş olmalılar. Eğer mesaj hatalı ise, esinlenmiş bir metni insanlığa sunmaktaki bütün amaç yok olmuş durumda olmalıdır; çünkü bu yapıdaki bir mesaj, içerisinde hem gerçekleri hem de yalanları barındıracaktır, insanlar üzerine hüküm getirmek yerine, hükmü insanların eline bırakacaktır."

[418] Doç.Dr. Baki Adam, *Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat*, Pınar Yay., s.9-149, İstanbul-2001.

ler öylesine ciddidir ki; Samiriye Tevrat'ı ile Yahudi Tevrat'ı arasında 6.000 civarında farklılık vardır.[419]

Burada asıl önemli olan Judeo-Hıristiyan din bilimcilerin "**bir tek harfinin bile değişmediğini**" iddia ettikleri Kutsal Kitabın; Yahudiler ve Protestanlar tarafından kabul edilen İbranice nüshasının Yunanca ve Latince tercümelerden elde edilmiş olmasıdır. Bunun Türkçesi bu elde bulunan İbranice nüshanın "**tercümelerin tercümesi**" olduğudur. Yani İbranice olduğu söylenen bir kitap önce Grekçeye tercüme edilmiştir. Bu kitap Septuagint adıyla bilinen kitaptır. İşte bu Grekçe kitap daha sonra Latinceye tercüme edilmiştir. Bu kitap Vulgata adıyla bilinir. Bütün bu tercümelerden daha sonra aksi gibi İbranice kitap ortadan kaybolunca; bu kaybolan kitabın Grekçe ve Latince tercümelerinden tekrar İbraniceye tercüme edilmiştir. Bir tek harfi bile değişmediği söylenilen Kutsal Kitap, işte bu tercümelerin tercümesi olan İbranice kitap olsa gerektir. [420] Siz buraya artık bir işaret falan değil, renkli havai fişekler koyabilirsiniz çünkü biraz sonra Tevrat'ın tercümeleri konusunda çok gerekecektir.

Bu kadar da değildir çünkü Eski Ahit'in daha başka versiyonları olduğu iddia edilen başka kitaplarda vardır. Bunların en meşhurları, Yunanca "**Septuagint**", Aramice "**Targum**", Süryanice "**Peshitta**" ve Latince "**Vulgata**"dır. Dinler Tarihi Hocası Prof. Baki Adam'da bu konuda Aramice Targum'u ilk sıraya koyar ama diğerleri için bir itirazı yoktur. Bizim sıralamamızda bunlardan birincisi olan Septuagint, daha sonra Hıristiyanlar için

---

[419] Aralarındaki önemli farklılıklardan birisi kutsal mabetle ilgilidir. Samiri Tevrat'ında kutsal mabet, kuzeyde Şekem şehrindeki Gerizim dağını, Yahudi Tevrat'ı ise Kudüs'teki Süleyman Mabedi'ni kabul eder. Yahudiler Kudüs'ü, Samiriler ise Şekem'deki Gerizim dağını kıble olarak kabul etmişler ve bu da Tevrat nüshalarına yansımıştır.

[420] Tevrat'ın değişmezliğine inanmak Yahudiliğin iman şartlarından biridir. M.S.1135-1204 yılları arasında yaşayan ve en büyük Yahudi Rabbisi olarak kabul edilen Mose ben Maimonides tarafından dogma haline getirilmiştir.

kaynak teşkil eden en eski metinlerinden biridir. Eski Grekçe'nin Koine lehçesinde yazıldığı ve Tevrat'ın "Yunanca versiyonu" olduğu söylenir.[421] Yetmiş ya da yetmiş iki kişi tarafından tercüme edildiği söylendiği için "Yetmişler Kitabı" olarak da bilinir. Bu kitabın İ.Ö.3. yüzyılda İbranice orijinal Tevrat'tan Yunancaya çevirildiği de ciddi ciddi yazılır durur.

Bunlara göre bu tercümenin gerekçesi; Mısır'da yaşayan ama İbranice bilmeyen kalabalık bir Yahudi halkın varlığıdır. Bu nedenle de en başta bu garip gerekçenin kendisi birtakım kuşkuların doğumuna analık etmektedir. İ.Ö. 3. yüzyılda Mısır'da kalabalık bir Yahudi halkın yaşıyor olması koskocaman bir saçmalıktan başka bir şey değildir. Üstelik Mısır'da yaşayan bu kalabalık İbrani nüfusun İbranice bilmediklerini söylemek bundan daha da büyük bir saçmalık oluşturur. Üstüne üstlük bu tercüme olayından hemen sonra İbranice orijinal Eski Ahit'in ortadan kaybolmuş ve bir daha bulunamamış olduğunun yazılıp çizilmesi de yukarıdaki saçmalıkların üzerine tüy yerine işaret bayrakları dikmektir. Buna karşın bu bozulmuş versiyonun 2.000 kadar nüshası, çeşitli kilise ve kütüphanelerde kataloglanmış hâlde bulunmaktadır.[422]

---

421 İsa zamanında Ortadoğu'da Koine Diyalekti konuşulduğundan halkın anlaması için İncil de bu lehçede kaleme alınmıştır. Yunancanın Koine lehçesine çevirildiği söylenilen Kutsal Kitap da ortalarda yoktur.

422 M.Ö. 3. Yüzyılda Mısır'da yaşayan ve üstelik İbranice bilmeyen İbranilerin ne kadar büyük bir saçmalık olduğunu fark eden Judeo-Hıristiyanlar yeni bir gerekçe icat etmekten çekinmemişlerdir. Bu yeni gerekçeye aynen şöyledir: "Kral **Ptolemy** II (M.Ö. 309-274), İskenderiye'nin ünlü kütüphanesi için, Eski Ahit'in bir Grekçe tercümesini istedi. Sözünü ettiğimiz bu kitapların çevirisi M.Ö. 285-247 yıllarında Mısır'da yapılmıştır. M.Ö. birinci ve üçüncü yüzyıllar arasında Mısır'daki İskenderiye kentinde Grekçe bilen Yahudilerden oluşan bir heyet Eski Ahit'i asıl İbranice halinden Grekçe'ye çevirdi. Bu heyeti oluşturan kişilerin geleneksel sayısı 72 olduğu için, bu çeviriye "**Yetmişler**" anlamına gelen "**Septuagint**" adı verildi. M.S. birinci yüzyılda Grekçe Dünya dili haline gelmiş ve İsâ Mesih'in havarileri Grekçe konuşarak bu çeviriyi kullanmışlardı. Septuagint, Tevrât'ın en doğru çevirisi sayılır. Yeni Ahit'in metninde yer alan Eski Ahit'e ait 18 ayrı alıntının

SEPTUAGİNT

Adına Septuagint denilen ve Judeo-Hıristiyan ilahiyatçılarla; bu konularda söyleyecek sözleri olmadığı için onların izlerini takip eden yazarçizer takımının belirttiğine göre, M.Ö. 4. ve 3. yüzyıllarda Helen kültürünün Filistin'e hâkim olması üzerine bölgede yaşayan Yahudiler, (Artık onlardan Yahudi olarak bahsedebiliriz) ana dilleri İbraniceyi unutarak Yunanca konuşmaya başlamışlardır.

Bu koskocaman bir yalandır. Aynı kaynakların yazdığına göre; Yahudiler İbraniceyi bundan daha önce Babil sürgünü sırasında unutmuş ve Aramice konuşmaya başlamışlardır. Burada belirtilen tarihlere ve "Ana dil"in unutulmuş olduğu söyleminin saçmalığına da ayrıca dikkat çekmemiz gerekmektedir. Çünkü bu açıklamaya göre; Mısır'da köle olarak bulundukları 430 yıl boyunca ne Mısır kültüründen, ne Mısır dininden ve ne de Mısır dilinden hiçbir şekilde etkilenmemiş olan İsrail kabilesi, "şaşılası" bir biçimde sadece birkaç on yıl içinde hızla Helenleşme'ye başlamıştır. Etkilenme öylesine derindir ki Josephus ve Philo gibi ünlü tarihçiler bile kendi İbranice isimleri yerine Yunanca isimler kullanmayı tercih etmişlerdir. Peki, neden böyle olmuş derseniz; Babil sürgününde ana dilleri olan İbraniceyi unutarak Aramiceyi ana dil olarak kullanmaya başlamış olan Yahudiler, bu kere de "ana dilleri" Aramiceyi unutarak Yunanca konuşmaya başlamışlardır da ondan. Bu kadarla kalsa yine iyi. Çünkü ana dilleri olan İbraniceyi unutarak Yunanca konuşmaya başlayan yalnız Filistin'deki İbraniler değildir. Aksi gibi Mısır'da yaşayan kalabalık bir İbrani topluluğu da Mısır dilini öğrenmedikleri gibi; ana dilleri İbraniceyi unutarak Yunanca konuşmaya başlamışlardır. Dolayısıyla Kutsal Kitaplarını anlayamamaktadırlar. Bu durumda doğal olarak yapılması gereken; ana dilleri İbrani-

Septuagint'ten aktarılmış olması bu çeviriye ne kadar güvenildiğine dair bir delildir. www.hristiyan.net Bu açıklamanın da tek kelimesinin bile doğru olmadığı biraz sonra yine kendi açıklamalarıyla ortaya çıkacaktır.

ceyi bilmediklerinden İbranice Kutsal Kitabı anlayamayan bu zavallı İbraniler için Kutsal Kitabın Yunancaya tercüme edilmesinden ibarettir.

Sorun bu olunca yapılması gereken iş de basit olmaktadır. Sözü edilen dönem için önce Makedonyalı İskender'den sonra bölgede hâkim olan Ptolemy hanedanından bir kral seçilir. Bu Kral II. Ptolemy'dir. Düşünemedikleri konu II. Ptolemy'nin Krallığının (kendilerinin de yazdığı gibi) M.Ö.285-246 yılları arasında olmasıdır. Bu durumda İskender'in komutasındaki Helen ordusunun bölgeye gelişinin üzerinden henüz sadece elli beş yıl; İskender'in ölümünün üzerinden otuz sekiz yıl geçmiş olmaktadır.[423] Dolayısıyla bu kadar kısa bir zaman içinde Helen kültürünün Mısır ve Filistin'e nasıl bu kadar hâkim olabileceği ciddi bir merak konusudur. Üstelik bu kadar kısa bir zamanda; bir halkın toplu halde ana dilini nasıl unutabileceği de sorulması gereken başka bir soru olarak orta yerde durmaktadır.

İşte bu seçmece Mısır Kralı II. Ptolemy; "**okumaya ve kitaba çok düşkün**" bir insan olduğu için; kütüphane müdürünün de kışkırtmaları sonucu "Filistin'e bir mektup yazarak Kutsal Kitabı Yunancaya tercüme edecek adamlar ister." Bu hikâyenin içinde Kral II. Ptolemy'nin Roma Tanrılarına tapan bir putperest olmasının hiçbir önemi yoktur. Tıpkı kralın yazdığı mektubun Filistin'deki İbraniceyi unutarak Yunanca konuşmaya başlayanlara gönderilmesi gibi.

Bu hikâyeyi yazanların yani Judeo-Hıristiyan ilahiyatçıların dünyadan habersiz oldukları bir yana Kutsal Kitaplarından da habersiz olduklarını ve Eski Ahit'i hiç okumadıklarını büyük bir rahatlıkla söyleyebiliriz. Çünkü okusalardı "Kendi yurttaşları arasında Mesih adıyla anılan baş kâhin III. Onias'ın önce adını Yunanca bir isimle değiştirdiğini ve Janos adını aldıktan sonra Helenleşme sürecine de öncülük etmiş olduğunu da bileceklerdi. Yahudi belgelerinde bu durum şöyle anlatılır: "***Jason'un kö-***

[423] İskender, Makedonya Kralı M.Ö.356-323

tülükleri sayesinde Helenizm tepe noktasına ulaştı. Dolayısıyla diğer kâhinlerde sunaktaki görevlerini hiçe sayarak tapınağa ve kurbanlıklara hakaret ettiler. Yasayı bir yana bırakıp çanlar çaldığı anda, büyük bir istekle güreş okulu inşasının harcamalarını üstlendiler. Helenik itibarı herşeyin üstünde tuttular."[424] Bu Helenik itibar o kadar yüceltilmiştir ki; Yahudi peygamberlerinin ünlü masal kitabı Talmud bile **"Yunancanın"** dünyadaki en güzel lisan olduğunu yazar. Yani yardım ya da tercüman istenilen Filistin'deki İbranilerin durumu da budur ve hikâyenin yazarlarının bilmedikleri de budur.

Bütün bunlara rağmen sonunda baş kâhin Eleazar diye birisi bulunur. Ama bu kere de Musa'dan 1.200 yıl sonra Tek Tanrılı Göksel bir dini yapının içinde **"Baş Kâhin"**in ne işi olduğunu düşünmeyi akıl edemezler. Sonunda Roma Tanrılarına tapınan bir putperestin ricası; Tek Tanrılı Göksel bir dinin "Başkâhini" tarafından kabul edilir. Ama bu kere de Baş Kâhin Eleazar'ın da Kutsal Kitabı hiç okumamış, dünyadan habersiz bir baş kâhin olduğu ortaya çıkar. Neden derseniz; Asur Kralı'nın M.Ö.722 yılında İsrail Krallığı'nı yıkarak halkını sürgüne gönderdiğinden ve böylece İsrail'in on iki kabilesinden on tanesinin kaybolduğundan, Kutsal Kitabın bu kayboluş için nasıl acı acı yakındığından haberi yoktur da ondan. İşte bu Kutsal Kitap'tan ve dünyadan habersiz Baş Kâhin Eleazar; İsrail'in on kabilesinin kaybolmasından beş yüz yıl sonra **"on iki kabileyi temsilen, her kabileden altı kişi olmak üzere 72 kişiyi"**, Kutsal Kitabı İbraniceden Yunancaya tercüme etmek üzere Mısır'a gönderecek[425] ve Judeo-Hıristiyan tarih hiç utanmadan bunları yazacaktır.[426]

---

[424] G.Vermes, a.g.e. sh.556

[425] Burada önemli olan bu hikayenin içinde Mısır'da yaşayan ve İbranice bilmeyen İbranilerden bir tek kelimeyle bile bahsedilmemesidir.

[426] Bu tarihçi Josephus; Helen kültürünün etkisi altında kalarak adını Yunanca bir isimle değiştirdiğini yazdığımız tarihçi Josehus'tur. Josephus M.S. yaşamış Yahudi-Roma savaşına Yahudi ordusunun başkomutanı olarak katılmış; savaşta yenildikten sonra adını değiştirerek, hayatını bağışlayan Roma

Bütünüyle uydurma olan bu hikâyeyi desteklemek için daha başka hikâyeler de yazılmıştır. Bunlardan birine göre İskenderiye kentine yerleşen on binlerce Yahudi kendi anadillerini unutarak Grekçe konuşmaya başlamışlardır. Bu nedenle yeni yetişen kuşak artık ne İbraniceyi ne de Aramiceyi anlayabilmektedir. Sinagoglarda ibadetin en önemli bölümü olan Tevrat'ın okunuşu da bunlar için yabancı bir dilde söylenen sözlerden ibaret olmaktadır. **Bu nedenle Mısır'daki Yahudi cemaati Tora'nın Yunancaya çevrilmesine karar verilmiştir.**[427] Bu arada "Kral II. Ptolemy dünyanın en güzel kitaplarını kitaplığında toplamak istemiş, kitaplık memuru bir gün kendisine, dünyanın en güzel kitapları olan 995 cildin toplandığını, ama **"en yüce eser olan Musa'nın beş kitabının"** bunlar arasında olmadığını bildirmiştir. Bunun üzerine Kral II. Ptolemy Yeruşalim'deki baş kâhine bir mektup yazarak bu kitapların bir kopyasını istemiş; aynı zamanda, bu kitapları Yunancaya çevirebilecek adamlar da yollamasını rica etmiştir. Başkâhin de Tevrat nüshaları ile birlikte 72 bilgin göndermiş, bunlar İskenderiye'de büyük bir saygı ile karşılanmışlar, Kral II. Ptolemy bu adamların bilgeliklerine (!) hayran olmuştur. Törenlerden sonra bunlara her biri için ayrı hücreler tahsis edilmiş, 72 bilgin, birbirlerinden habersiz, Tevrat'ı, aralarında hiçbir benzerlik bulunmayan İbraniceden Yunancaya çevirmişler. Sonunda, çevirilerin 72 tanesi de harfi harfine birbirinin aynı çıkmış."[428]

---

komutanın adını almış karışık bir adamdır. Şu sözleri de yazdıklarının tarafsız olmadığının açık kanıtıdır. "**Elimizdeki Kutsal Yazılara saygımızı kazandıran bütün delillere sahibiz. Çok uzun bir zaman ve asırlar gelip geçmiş olsa da, hiç kimse O'na ne bir kelime ekleme, ne bir kelime çıkarma ya da bir heceyi değiştirme cüretini gösterememiştir. Doğduğu andan itibaren, O'nu, Tanrı'nın buyruğu olarak kabul etmek, onlara uymak ve gerekirse seve seve O'nun için canını vermek, her Yahudi için bir içgüdüdür.**" FLAVYUS JOSEFUS, BİRİNCİ YÜZYIL TARİHÇİSİ. www.hristiyan. net

[427] Hayrullah Örs, a.g.e. sh.249

[428] H.Örs, a.g.e. sh.249

Hemen belirtmemiz gerekiyor ki; bu yetmiş iki tercümenin harfi harfine birbirinin aynı çıkması, Milli piyangodan büyük ikramiye çıkmasından daha düşük bir olasılıktır. Bu da anlatılan hikâyenin ne kadar ciddi olduğu konusunda bir fikir vermeye yeterlidir. Ayrıca bu hikâyenin içinde Tevrat'ın Yunancaya çevrilmesine "Yahudi cemaatinin" karar vermiş olması ama bu işi kralın yapmış olmasının hiçbir önemi yoktur. Sözünü ettikleri İskenderiye şehri; adı üstünde Makedonyalı İskender'in kurduğu bir şehirdir. İskender'in öldüğü tarih M.Ö.323; Kral Ptolemy'nin Krallığı M.Ö.285 yılıdır. Aradan geçen süre sadece 38 yıldır. Bir kent birkaç günde kurulamayacağına göre kentin de kütüphanenin de yapımının uzun yıllara yayılacağı açıktır. Bu durumda on binlerce Yahudi'nin ne zaman İskenderiye'ye geldikleri; geldiler ise bile, ana dillerini ne zaman unutup Yunanca konuşmaya başladıkları sorularına, ne Yahudi peygamberleri ne de onların çömezlerinin verebilecekleri bir cevaptır. Zaten hikâyenin içindeki **"en yüce eser olan Musa'nın beş kitabı"** vurgulaması da maksadı ortaya koymaktadır. Hikâye de geçen "yeni yetişen kuşakların" ne zaman yetiştiklerini ise sormaya değer bulmuyoruz.

Bu hikâyenin içinde bizim asıl merak ettiğimiz konu; sinagoglarda okunduğunu ve Yahudilerin anlamadığını söyledikleri kitabın, hangi kitap olduğudur. Sinagoglarda okunduğu ve kimsenin anlamadığı söylenilen bu kitap; hiçbir şekilde Tevrat olamaz. Neden olamaz; çünkü ellerinde, şu ya da bu dilde yazılmış bir Tevrat olsaydı, **"en yüce eser olan Musa'nın beş kitabının"** bunlar arasında olmadığını söyleyemezlerdi.

İkinci olarak ellerinde şu ya da bu dilde yazılmış bir Tevrat olsa idi, oradan buradan Tevrat kopyaları istemelerine gerek kalmazdı. Üçüncü olarak daha ciddi bir şey söyleyelim: Sinagoglarda okunduğu halde kimsenin anlamadığı bu kitabın Yunanca olmadığı zaten söylenilmektedir ama bu kitap İbranice de olamaz. Çünkü bundan iki yüz yıl kadar önce gerçekleştiği söyleni-

len Babil sürgünü sırasında İbraniceyi de unuttukları kendi kayıtlarında yazılıdır.

Üstelik mecburen tekrarlayıp durduğumuz gibi, bu okunan kitap İbranice olsaydı, bu durumda yine İbranice Tevrat'ı ya da kopyasını ya da bu kitabı çevirecek bilge kişileri istemelerine gerek kalmazdı. Bu durumda böyle bir kitap varsa bile, ne İbranice, ne de Yunanca olan bu kitabın olsa olsa, Aramice bir kitap olduğunu düşünebiliriz. Ama bu durumda da Babil sürgünü sırasında ana dillerini unuttuktan sonra yüzyıllardır Aramiceyi ana dilleri olarak konuşan insanların; bu dili ne kadar unuturlarsa unutsunlar, "yabancı bir dilde söylenen sözler" olarak kabul edilmesi de söz konusu bile olamaz.

Bütün bunlardan sonra şimdi küçük bir özet:

1. Mısır'daki sinagoglarda okunan bir kitap vardır.
2. Yahudiler bu kitabı anlamamaktadır.
3. Bu kitabın dili, Yunanca (Eski Grekçe), İbranice ya da Aramice değildir
4. Bu kitap Tevrat değildir.

Bu konuya eklememiz gereken bir soru işareti daha vardır. O da Mısır'daki İbraniler ana dillerini unutup Yunanca konuşmaya başladılarsa, ne olduğunu bilemediğimiz bu kitabı kimin, hangi dilde okuduğudur. Babil sürgünü sırasında İbraniceyi unuttukları ve Aramiceyi ana dil olarak konuştuğu söylenen insanların; İskenderiye'de nasıl olup da İbraniceyi unutabileceklerini ise sormuyoruz bile. Çünkü gerçekten unutulması gereken bir dilleri varsa; bu İbranice değil, Aramice olmalıdır.

Şimdi siz bu söylediklerimizin üzerine bir işaret bayrağı dikebilirsiniz.

Bu konudaki bir başka hikâyeye göre Kral II. Ptolemy her nasılsa Samiriler ve Yahudiler arasındaki Tevrat tartışmalarını duymuş; bunlara bir heyet göndererek gelip bu konuyu kendi huzu-

runda tartışmalarını istemiştir. Bunun üzerine her iki taraftan da birer grup gelmiş ve kralın huzurunda konuyu tartışmışlardır. Prof. Baki Adam'm yazdığına göre Yahudi tarihçi Josephus bu tartışmanın konusu hakkında bilgi vermektedir.[429] Aynı hikâyenin Yahudi versiyonunda ise bu tartışmada Yahudiler haklı çıkmış ve Kral Samiriyeli tartışmacıları öldürtmüştür. Üstelik bütün bu hikâyelerin içinde Mısır'da yaşayan kalabalık bir Yahudi topluluğu da yoktur.

Yine bu konuda yazılmış olan başka bir hikayeye göre de; "Mısır'daki İskenderiye kentinde Grekçe bilen Yahudilerden oluşan bir heyet Eski Ahit'i asıl İbranice halinden Grekçe'ye çevirmiştir. Bu heyeti oluşturan kişilerin geleneksel sayısı 72 olduğu için, bu çeviriye "**Yetmişler**" anlamına gelen "**Septuagint**" adı verilmiştir.[430] Bu hikayenin içinde de ne kral, ne mektuplar, ne baş kâhinler ve ne de Kudüs'ten gelen bilgeler yoktur. Ama bir başka hikaye bu eksikliği fark ettiği için olsa gerek ; bu boşluğu doldurmaya çalışır. «Ptolemy, edebiyatın hamiliğini üstlenmiş ve 900 sene boyunca dünyanın kültür harikalarından birisi olan Büyük İskenderiye Kütüphanesi onun zamanında törenle hizmete açılmıştır. Bu konuda yazılmış bir mektup, Ptolemy'nin kütüphanecisi olduğunu bilinen Phalerumlu Demetrius'un, kralın Yahudi yasalarına olan ilgisini nasıl çektiğini ve Yeruşalim'deki Eleazar'a bir delegasyon göndermesi için krala verdiği tavsiyeleri tarif etmektedir. ***Yüksek rahip, tercüman olarak, İsrail'in her on iki oymağından altışar tane ihtiyar seçip, onları süslenmiş ve doğru olarak hazırlanmış bir Tevrat ile beraber İskenderiye'ye göndermiştir.***[431] İhtiyarlar; kraliyet yemeklerinden yemiş, şaraplarından içmiş ve karşılıklı fikir alışverişleri bilgeliklerini ispatlamışlardır; yerleştikleri Pharos adasındaki (feneri ile de meşhur olan bir ada) bir evde,

---

[429] Bu sözde tarihçi hakkındaki düşüncelerimizi daha önce açıklamıştık.

[430] www.hristiyan.net

[431] Burada Baş kâhin dememek için "yüksek rahip" denildiği açıktır. Tıpkı "Altın Öküz" dememek için "Altın Buzağı"nın kullanılması gibi.

yetmiş iki günde, müzakereler ve mukayeseler ile, üzerinde hemfikir oldukları şekilde Pentateuch'u, Yunancaya tercüme etme görevlerini tamamlamışlardır."[432]

Bu hikayeyi yazabilen bilge kişinin hayal gücü gelişmiş bir masalcı olduğu açıktır ama bundan daha önemli olanı Yahudilikten de habersiz bir masalcı olmasıdır. Neden derseniz; Yahudilikte "rahip" sınıfı yoktur da ondan. Çünkü söz konusu Yahudilik olunca rahipten söz edilemez. Yahudi din adamları rahip değil, kâhindir. Bunu bilmeyen bir din adamı da din adamı değildir.

Özetleyecek olursak İbraniceyi de Yunancayı da çeviri yapabilecek kadar bildikleri son derece kuşkulu olan bu insanlar 72 kişi oldukları için; 72 günde Eski Ahit'in tamamını Yunancaya çevirirler ya da çevirdiklerini söylerler. Bugün bizim elimizde olan Türkçe tercümenin 1.182 kitap sayfası olduğunu da bu bilgilere ekleyelim. Gerçekte ise bir şeyler çevirenler varsa onlar da Yahudi peygamberleriyle el ele veren Judeo-Hıristiyanlardır.

Daha sonra 72 kişi tarafından çevirildiği için bu kitaba "yetmiş" anlamında "Septuagint" denilecektir. Adına Babil Talmudu denilen masal kitabı hemen buraya da yetişecek ve Yahudi peygamberleri "çevirmenlerin Septuagint'te bilerek 13 değişiklik yaptığını, bu olay üzerine dünyanın tamamen karanlıkta kaldığını" da uyduracaklardır.

Buna benzer bir hikaye Hazar Türkleri konusunda uydurulmuştur. Bu hikayede de her nedense din değiştirme ihtiyacı duyan Hazar Kağanı; Hıristiyanlara haber göndererek kendilerine din öğretecek bir piskopos ister. Bu arada mutlu bir rastlantı sonucu Kağan'ın yanında tartışma yeteneği çok üstün bir Yahudi vardır. Piskopos gelince bu kurnaz Yahudi ona *"Musa ve ona gönderilen Tevrat hakkında görüşün nedir?"* diye sorar. Piskopos bu soruya *"Musa bir peygamberdir ve Tevrat'ta yazılanlar doğrudur."* şeklinde bir cevap verir. Yahudi Kağan'a; *"Bakın, daha*

[432] www.hristiyan.net

şimdiden benim inancımın doğru olduğunu kabul etti. Şimdi ona kendisinin neye inandığını sorun" der. Kağan'ın bu sorusuna piskopos; "*benim inancıma göre, kurtarıcı İsa Meryem'in oğludur, esas gerçek onun sözüdür*" şeklinde bir yanıt verir. O zaman Yahudi Kağan'a dönerek şöyle konuşur. "***Onun söyledikleri benim bilmediğim şeyler. Oysa o, benim söylediklerimi kabul ediyor.***" Bunun üzerine Kağan Müslüman bir din adamı çağırır ama krala yakın olan Yahudi, Müslümanların gönderdiği din adamının yolda öldürülmesini sağlar. Böylece Kağan'da Yahudi dinini kabul eder.[433] Sonuç: Hazar Türkleri Yahudi'dir.

Biz size yine işin doğrusunu söyleyelim. Bu yetmiş kişi hikâyeleri bütünüyle Yahudi peygamberlerinin Kutsal Kitaplarını kaynak alan masallardır. 72 bilgin hikâyesi de Sanhedrin denilen ve büyük olasılıkla hayali olan Yahudi Meclisi'nin 72 olan üye sayısından yürütülmüştür. Bu masalın yazıldığı yerde ünlü masal kitabı Babil Talmudu'nun Megillah bölümüdür.

Bütün bu masalların üretilme nedeni ise şudur: Her nasıl icat edildi ise babadan oğula geçen "Başkâhinlik" sistemi bozulunca; babası 3. Onias'ın baş kâhinlik ünvanını alamayan ve dolayısıyla çıkarları zedelenen oğul 4. Onias, Mısır'a göç ederek Kral Ptolemy Philometor'un da izniyle (M.Ö. 182-146) Mısır'da bir Yahudi tapınağı kurmuştur.[434] Mısır'ın Leontopolis kentinde kurulan bu "***gayrimeşru***" tapınağın M.S. 1. yüzyılın sonlarına kadar açık olduğu da bilinmektedir. Yahudi Ansiklopedisi bu tapınağın 343 yıl açık kaldığını ve Memfis'ten 180 stadya uzakta bulunduğunu yazar.[435]

Yahve'nin emirlerine aykırı olarak Kudüs dışında; Mısır'da kurulan bu Yahudi tapınağı açıkça, başta Yahve olmak üzere dine de, imana da, dinsel geleneklere de karşı çıkmak, bütün bunları yok saymak demektir. Sion dışında bir Yahudi tapınağı asla ka-

---

[433] Arthur Koestler, On üçüncü Kabile, sh. 77

[434] G. Vermes, a.g.e. sh. 76

[435] Eski bir uzaklık ölçüsü. 1 stadya 185 metredir.

bul edilemez ve üstelik açıkça baş kâhinlik yetkilerinin dolayısıyla maddi çıkarların ikiye bölünmesi anlamını taşır. Dolayısıyla hemen üstü örtülmeli, etrafı yukarıda anlattığımız masallarla sarılıp sarmalanmalıdır.[436] O zaman gelsin Mısır'da çok sayıda Yahudi'nin varlığı ve Kutsal Kitabın tercüme hikayeleri.

Buraya kadar olan açıklamalarımızdan anlaşıldığı üzere; Septuagint adı verilen bu Grekçe kitap tercüme falan değildir. Büyük olasılıkla Yahudilere ait bile değildir ve Tevrat'ın tercümesi olduğu da sonradan uydurulmuştur. Mısır'da yaşayan Yahudi halkıyla da Kral Ptolemy'in bir ilgisi yoktur. Çünkü daha sonra yeri geldikçe açıklayacağımız bilgilerin ışığında bu kitabın; II. Ptolemy'dan çok daha sonraki bir zamanda yazılmış olduğunu söyleyebiliriz. **"Daha gerçekçi bir hesaplama M.Ö. 100 senesinden biraz daha önce"** diye yazan bir Hıristiyan kaynak da bu dediğimizi doğrular.[437] Yani biraz daha pazarlık payı vardır. Hemen burada küçük bir bilgi notu olarak belirtelim ki; bu kitaptan bahseden ilk ciddi kaynak, Papa'nın ricası üzerine bu kitabı Latinceye tercüme eden Aziz Jerome'dir. Aziz Jerome'nin yaşadığı yıllar ise yaklaşık olarak M.S. V. asırdır. Yani Septuagint'in yazıldığı söylenilen tarihten yedi yüz yıl sonradır.

Dinler Tarihi hocası Baki Adam'ın kitabında tam da bu konuda çok ilginç bir alıntı vardır: **"Septuagint, Eski Ahit'in bilinen nüshalarının en eskisidir. Hatta, geleneksel (Massorah) denilen İbranice nüshadan bile oldukça eskidir. Bağımsız bir metne sahiptir ve herhangi bir nüshadan tercüme edilmiş değildir."**[438]

Özetleyecek olursak; Septuagint İ.Ö.III. yüzyılda yazılmadığı gibi, Tevrat'ın tercümesi de değildir. Büyük olasılıkla başka bir

---

[436] Üstelik bu Mısır'da kurulan tek Yahudi tapınağı da değildir. Aşağı Mısır'da Elephantine adasında kurulmuş olan ve biri erkek diğeri dişi iki Tanrı'ya ibadet edilen bir başka Yahudi tapınağının daha var olduğu bilinmektedir.

[437] www.hristiyan.net

[438] Baki Adam, a.g.e. sh.21

halkın din kitabıdır ve çok daha sonra yazılan Tevrat'ın ana kaynağıdır. Tam altı bin konuda Yahudilerin Tevrat'ından farklı olan Samirilerin Tevrat'ı ile büyük benzerlikler taşıdığını da bir bilgi notu olarak ekleyelim. Hıristiyanlık İncillerin henüz ortaya çıkmadığı dönemlerde ilk Kutsal Kitap olarak bu Septuaginta'yı benimsemiş ve kullanmıştır.

Soru: Milattan önceki yıllarda ibranice yazılmış bir kitap var mıdır?

Bilgi notu: M.S. V. yüzyılda yazıldığı söylenen "**Babil Talmudu'ndan önce yazılmış olan Yeruşalayim Talmudu, Batı Aramice dilinde yazıldığından anlaşılması çok zordur.**"[439]

ARAMİCE TARGUMLAR

Eski Ahit'in Yunanca tercümesi olduğu söylenen Septuagint'in durumu bu ise; yine Eski Ahit'in Aramice tercümeleri olduğu söylenilen Targumlara da bir göz atmak kaçınılmaz olmaktadır. Bu konuda Prof. B.Adam'ın Judeo -Hıristiyan kaynaklardan yazdıklarına göre, Yahudilerin yerleştiği dönemde yani M.Ö.587 yılında gerçekleştiği söylenilen Babil sürgünü döneminde, Babil'in günlük konuşma dili olan Aramice, Yakındoğu'nun da konuşma dilidir.[440] Sürgün döneminde Babil'de bulunan Yahudiler yine kendi ana dilleri olan İbraniceyi unutmuş ve Aramiceyi ana dil olarak kabul etmişlerdir. Judeo-Hıristiyan kaynaklar bile "**Yakın Doğudaki Yahudiler, Aramice için kendi ana İbrani dillerini terk etmişler, aynı şekilde Mısır'daki İskenderiye gibi, Helenistik merkezlerde de, Yunanca için Aramiceyi terk etmişlerdir.**" diye yazarak şikâyet ederler.[441] Bu o kadar böyledir ki; "**Ezra döneminde Babil sürgününden dön-**

[439] Rabbi Aaron Parry, Talmud Nedir, sh.48
[440] B.Adam, a.g.e. sh.17
[441] www.hrıstiyan.net

dükten sonra, Filistin'deki İbranice Tevrat'ı anlamakta zorluk çekmişlerdir."[442]

Bu söylediğimiz gerçekten önemli bir konudur. Daha önce de Kutsal Kitabı Ezra'nın yazdığı konusunda kuşkularımız olduğunu belirtmiştik ama bu yazılanlar konuyu kuşku boyutundan çıkarmakta ve yazılıp söylendiği gibi Kutsal Kitabı Ezra'nın yazmadığının kanıtı olmaktadır. Üstelik Bernard. M. Casper gibi yetkili bir kaynağa dayanmaktadır. Ama bu kadar da değildir çünkü İbranice bilmeyen İbrani Kutsal Kitap yazarı İbrani Ezra; "bu **duruma bir çözüm olarak, İbranice okuyup anlayan ve Aramca'ya çevirebilen kimselerden faydalanmıştır.**"[443] Bu söylediğimizin kanıtı da Kutsal Kitabın Nehemya bölümüdür. Nehemya'nın kitabında yazıldığına göre Levililer okumuş, Yeşua, Bani, Yamin ve diğerleri de Levililerin okuduklarını halka açıklamışlardır. Kutsal Kitapta aynen şöyle anlatılır. "**Levililerden Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka yasayı anlattılar. Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar.**"[444]

Baki Adam, Nehemya 8: 8'de bulunan bu cümlede halka yapılan açıklamanın hangi dilde yapıldığının açıkça belirtilmediğini ama Babil Talmudu'nun Megillah bölümünde bu açıklamanın Aramca yapıldığının ifade edildiğini yazar.[445] Bu durumda okuyanların dili farklı, dinleyenlerin dili farklı demektir. Dinleyicilere yapılan açıklama Aramice ise demek ki dinleyenlerin dili Aramicedir.

---

[442] B.Adam, a.g.e.sh.17

[443] B.Adam. a.g.e. sh.18

[444] Nehemya 8:7-8 Yeni Dünya Çevirisinde "Tanrı'nın kanununu yüksek sesle okumaya, kitaptan okuduklarını açıklamaya ve anlamını vermeye devam ettiler. Halkın okunanları anlamasına yardım ettiler." şeklinde daha açık bir ifade vardır.

[445] B.Adam, a.g.e. sh.18. Birinci bölüm için dipnot 5.

Bu da Talmud'un verdiği bu bilginin doğru olmadığını söyler. Çünkü bu hikâyenin içinde; Aramice konuşulan Babil'den geldiği söylenen Ezra'nın da yanındakilerin de Aramice bildiğini düşünmek zorunluluğu vardır. Bu durumda çeviri Aramice diline yapılmış olsaydı tercümana gerek kalmazdı. Demek ki sorun "**dinleyenlerin diliyle**" ilgilidir ve bu dil İbranice değildir. Yukarıda söylediğimiz nedenle Aramice de olamaz. Çok büyük bir olasılıkla bölgeye ait bir dil de değildir. Bir diğer olasılık Ezra'nın ne İbranice ne de Aramice bildiğidir. Bunun tam tersine olarak sorun "konuşanların diliyle" ilgiliyse; bu da dinleyicilerin dilinin Aramice olduğunu ama konuşanların bu dili bilmediği demektir. Yukarıda belirttiğimiz gibi açıklama Aramice yapıldı ise; bu da söylediğimizi doğrular ama böylece kocaman bir sorun daha elde etmiş oluruz ki, o da Aramice konuşulan Babil'den geldiği söylenen Ezra ve yanındakilerin Aramice dilini bilmedikleridir. Biz bu konuya da geri dönmek zorunda kalacağız ama siz buraya da bir işaret koyabilirsiniz. Çünkü bu durumda bir olasılıkta Ezra'nın Aramice konuşulan Babil'den değil, Aramice konuşulmayan başka bir yerden geldiğidir.

Durum tam olarak budur ve bilerek bir tekrarda bulunacağız. 400 ya da 430 yıl süren bir Mısır esaretinde; Mısırlıların ne dininden, ne dilinden, ne de kültüründen hiçbir şekilde etkilenmeyen İsrail kabilesi, tarihçilere göre 47 yıl, Yahudi peygamberlerine göre 70 yıl olduğu belirtilen Babil sürgünü sırasında Babil kültüründen sadece etkilenmekle kalmamış; bu etkilenmenin sonucu olarak ana dillerini bile unutmuşlardır. Burada unutulduğu söylenilen şeyin "**Yalancı yalancı**" adındaki şarkının sözleri değil, bir halkın anadili olduğuna dikkat etmek gerekir. Altı bin kitap sayfası tutarındaki sözlü torayı; iki bin yıl boyunca, bir tek kelimesini bile unutmadan sonraki nesillere taşıyan Yahudiler, işte böylece aksi gibi ana dillerini unutunca, onun yerine Aramiceyi ana dilleri olarak kabul etmişlerdir. Sadece 47 yıl içinde ana dillerini unutan ve Aramice konuşmaya başlayan bu

insanların dinlerini unutmadığını kim söyleyebilir? Yani neresinden bakarsanız bakın garip ötesi bir durumdur.

Çoğu zaman olduğu gibi sakarlık kılıçlarını kuşanarak imdada koşan Judeo-Hıristiyan silahşorların; **"Aramicenin Babil sürgünü sırasında Yahudilerin ana dili haline gelmesi sebebiyle, Tevrat'ın Aramice birçok tercümesi yapılmıştır"** sözleri yalnızca bu konuya bir açıklık getirmekle kalmaz. Aynı zamanda nasıl bir pazar tezgâhından alışveriş yaptığımızı da ortaya koyar. Tezgâhın üzerine dizilen mallar arasında en göze çarpanlardan birincisi; Babil sürgününden önce Yahudilerin Tevrat adında bir kitapları olduğu, ikincisi de var olduğu iddia edilen bu kitabın İbranice yazılmış olduğudur. İkisini topladığınız zaman "İbranice Tevrat" bilgilendirmesini ya da vurgulamasını elde edersiniz. Gelin görün ki; aksi gibi İbraniceyi unutan İbraniler, İbranice yazılmış olan bu kitabı anlamadıkları için "dinsiz" ve "kitapsız" kalmışlardır. Sorun bu olunca çözümde basittir. İbranice bilmeyen İbraniler için İbranice Tevrat'ın Aramiceye tercüme edilmesi gerekmektedir.

Gerçekten inanılacak gibi değildir ve Yunanca kitap için uydurulan senaryoların Aramice bir kitap için aynen tekrarından ibaret olan başka bir maskaralıktır. Bu maskaralık tanımını bilerek kullanmaktayız, çünkü Arapların "Bin bir Gece" masalları bu Judeo-Hıristiyan kurgulardan çok daha tutarlıdır.

Bu da Aramice yazılmış olan Targumların tercüme kitaplar olmadığı konusundaki kuşkularımızı haklı kılar. Dinler Tarihi uzmanı Baki Adam'ın ***"Targum kelimesi genel olarak Eski Ahid'in herhangi bir dildeki tercümesini ifade etmekle beraber, Aramca tercümeye özel bir ad olarak kullanılmaktadır"*** diye yazması da bu kuşkuların üzerine renkli işaret bayrakları diker. [446] Üstelik Yunanca kitabın adı Septuagint, Latince kitabın adı Vulgate, Süryanice kitabın adı Peshitta olduğu halde Aramice kitaba ısrarla "tercüme" anlamında Targum denilmesi-

[446] B.Adam, a.g.e. sh.17

nin de bir anlamı olmalıdır. Bu durumda Aramice Targumlara da bir göz atmak kaçınılmaz olmaktadır.

Aramice Targumların en önemli olanları Targum Onkoles ve Targum Yonathan adını taşıyanlardır ve isimlerini de yazarlarından alırlar. Bunlardan Onkoles Targumu biraz daha önemli kabul edilir ve bu kitaba Targum Bavli'de denilir. Onkoles'in ne zaman yaşadığı da, adını taşıyan kitabı ne zaman yazdığı da bilinmemektedir. Tahminler M.S. bir ya da ikinci yüzyılda yaşadığı yolundadır. Judeo-Hıristiyanlar "***Targumlar yazılı bir form olarak karşımıza M.S. 500 senelerinde çıkmıştır***" diye yazarlar.[447] Tam da burada Babil Talmudu konuya katılır ve "***Targum'u Onkelos adında birinin yaptığını ve onun bir "dönme" olduğunu***" yazar. Ne zaman yaşadığı bile bilinmeyen bir adamın "dönme" olduğunun bilinmesi ve özellikle vurgulanması yeterince dikkat çekicidir. Üstelik Babil Talmudu da; Onkelos'un bu Targumu Rabbi Eliezer ile Rabbi Yehuşua'nın gözetimi altında yaptığını da iddia ederek, tercüme olduğu zaten kayıt altında olan bir kitabın, üstelikte "gözetim altında" tercüme edildiğini belirtme ihtiyacı duyar. Bu akılsızca davranışla da yeni soruların doğmasına yol açar.

Bu sorulardan birincisi Kutsal Kitabı yazdığı söylenen Ezra'nın bile bilmediği İbraniceyi ya da Aramiceyi bu iki Haham'ın nereden bildiğidir. İkinci soru ise bundan da önemlidir ve eğer hem İbraniceyi hem de Aramiceyi bu tercümeyi gözetim altında tutacak kadar biliyorlarsa; bu işi neden kendilerinin yapmadığı ve "dönme" olduğunu özellikle vurguladıkları Onkelos'a yaptırdıklarıdır.

Bu söylenenlerin ne kadar büyük bir masal olduğunun kanıtı da Baki Adam'ın kitabındaki şu satırlardır. **"Targum Onkelos, İbranice Tevrat'ın harfiyen tercümesi değildir. Onkelos Targum'a, İbranice metinde bulunmayan ahlaki yorumlar**

---

[447] www.hristiyan.net. Çok ilginç olarak Yahudi Talmud'larının ortaya çıktığı tarihtir.

katmıştır... Allah'a beşeri bir sıfat kazandıran "Allah, geceleyin rüyada Avimelek'e geldi" ifadesini Onkelos "ve geceleyin rüyada, Avimelek'e Allah'ın sözü geldi" şeklinde yazmıştır."[448]Ama asıl değişiklik Yahudi halkının ataları hakkında (hiç çekinmeden) kullandıkları "çaldı" [449], "kaçtı" [450] gibi ifadelerin Onkelos'un kitabında "aldı", "ayrıldı" şeklinde yazılı olmasıdır.[451]

Şimdi bu sözleri tersinden de okuyabilir ve şunları söyleyebiliriz: Onkelos'un Targumu'nda bulunan ahlaki yorumlar İbranice Tevrat metninde yoktur. Onkelos'un kitabında "aldı", "ayrıldı" şeklinde bulunan düzgün ifadeler; İbranice Tevrat metninde "çaldı", "kaçtı" şeklinde yer almaktadır. Onkelos'un **"ve geceleyin rüyada, Avimelek'e Allah'ın sözü geldi"** şeklindeki ifadeyi yanlış anlayan Yahudi peygamberleri, bunu Kutsal Kitaplarına **"Allah, geceleyin rüyada Avimelek'e geldi"** şeklinde yazarak Allah'ın kendisini Avimelek'e getirmişlerdir. Sonuç: Tercüme olan Targum değil, Yahudi peygamberlerinin kötü tercümesiyle bugün ki haline getirilmiş olan Tevrat'tır.

Bu söylediğimiz farklılığın boyutlarının daha iyi anlaşılması için Tevrat'ın Yaratılış kitabından bir de örnek verelim: Tevrat'ın Yaratılış kitabı 3:15 aynen şöyledir: *"**Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, Sen onun topuğuna saldıracaksın.**"*

Onkelos'un Targumu'nda, Yaratılış 3:15 ise şöyledir: **"Ve seninle kadın arasına düşmanlık koyacağım ve onun oğlu ile senin oğlun arasına düşmanlık koyacağım. O, senin O'na ilk başta ne yaptığını hatırlayacak ve sende sonunda O'na itaat edeceksin."**

---

[448] B.Adam, a.g.e. sh.17

[449] Yaratılış 31:19 "Lavan koyunlarını kırkmaya gidince, Rahel babasının putlarını çaldı."

[450] Yaratılış 31:20 "Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavan'ı kandırdı. Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı."

[451] B.Adam, a.g.e. sh.19

Targum Yonathan Yaratılış 3:15 ***"Ve seninle kadın arasına ve kadının soyu ile senin soyun arasına düşmanlık koyacağım; işte o zaman kadının soyu Yasa'nın emirlerine uyacaklar, sana tam isabetle saldırıp senin başını ezecekler; ancak ne zaman Yasa'nın emirlerini terk ederlerse, sen onlara tam isabetle saldırıp onların topuklarını ısıracaksın. Ancak onlar için bir kurtuluş mümkün olurken, senin için olmayacak ve gelecek zamanda kral yani Mesih'in günleri gelince topukları güvende ve huzurda olacak."***[452]

Açıkça görüldüğü gibi ortada bir tercüme olayı varsa eğer; bu tercüme İbraniceden Aramiceye değil, Aramiceden İbraniceye yapılmış olmalıdır. Bunun kanıtını da B.Adam'ın şu yazdıklarından çıkarabilme olanağımız vardır. ***"Yahudi dünyasında, İbranice Tevrat'tan sonra ikinci derece de yer alan Targum Onkelos, Yahudiler Aramca konuşmayı unuttuktan sonrada önemini devam ettirmiştir... Her Cuma akşamı, İbranice Tevrat'ın ardından Onkelos Targumu'ndan bir bölüm okunmasının adet olması bu önemi gösterir."***[453]

Bir şeyi daha gösterir. Tercüme edilenin İbranice Eski Ahit; tercüme edenin Onkelos olmadığını.

Bu konudaki bir başka gariplikte daha az önemli sayılan Targum Yonathan'ın durumudur. Bu kitabında ne yazarı ne de yazıldığı tarih bellidir. Ama üzülecek bir şey yoktur çünkü Babil Talmudu adını taşıyan masal kitabı buraya da yetişir ve bizi bilgilendirir. Bu masalcı dedelere göre kitabı yazan Yonathan ben Uzziel, bu Targum'u, Peygamber Hagay, Zekeriya ve Malaki'nin rehberliğinde yapmıştır. Neresinden bakarsanız bakın bu bir açıklama ya da bilgilendirme değil, ahmakça bir söylemdir. Çünkü Kutsal Kitap kayıtlarından Hagay ve Zekeriya'nın Yahudilerin Babil sürgünü dönüşünde II. Mabed'in yapımında görev

[452] www.hristiyan.net
[453] B.adam, a.g.e. sh.18

aldıklarını bilmekteyiz.[454] Malaki kitabını yazanında Malaki adında biri değil, Ezra olduğu çoktan beri bilinmektedir.[455] Zaten kendi kaynaklarında da buna benzer bilgiler bulmak mümkündür ve Yahudi kaynaklar da "**Yeoşua, kendi adını taşıyan kitabı yazmıştır... Samuel, kendi adını taşıyan kitabı ve Hâkimler Kitabı'nı yazmıştır. Yermiyau kendi adını taşıyan kitabı ve Krallar Kitabı'nı yazmıştır**" diyerek açıkça itiraf ederler.[456]

Bugünkü resmi Yahudi kronolojisi II. Mabed'in yapımını İ.Ö.520'li yıllara yerleştirir. Bu da bize Yonathan Targumu'nun bu yıllarda yapılmış olması gerektiğini söyler.[457] Buradaki sorunumuz; ortada ne İbranice ne de başka bir dilde yazılmış; tercüme edilebilecek bir Tevrat bile yokken, bu tercümenin nasıl yapılabildiğidir. Ezra'nın "tasarladığı" söylenilen Kutsal Kitabın bile bu olaydan yaklaşık iki yüz yıl sonra yazıldığı hem Kutsal Kitap kayıtlarından hem de diğer kaynaklardan açıkça bilindiği halde; yukarıdaki sözleri söyleyebilmek yalnız ahmak olmak ta yetmez, süzmece bir salak olmak gerekir. Üstelik Onkelos'un olduğu gibi Yonathan'ın da başına hayali gözcüler dikme çabası da bu ahmaklığın üzerine tüy dikmekten başka bir şey değildir.

Judeo-Hıristiyanlar yine durumdan vazife çıkartarak imdada

---

454 Ezra 5-6

455 R. E. Friedman, a.g.e. sh.

456 (Bava Batra, 14 b) Zik. http://www.salom.com.tr

457 Hıristiyan Din bilimciler Targum için "**Unutmamak gerekir ki, Yahudiler Tevrât'ın bazı bölümlerini, İbranice'yi yeterince bilmeyenler için Aramca'ya çevirmişlerdir. M.S. 200-250 yıllarında yapılan Onkelos (Akuila) çevirisi bunlardan biridir. M.S. 320 de Yonathan b. Uzeyl peygamberlerin kitaplarını Aramca'ya çevirdi. Bütün bu çevirilerden başka, Eski Antlaşma kitaplarının Aramca çeviri ve yorumlarını kapsayan, beşinci yüzyılda bitirilen "Filistinli Targum'u" bulunmaktadır**" diye yazarlar.[457] Yonathan'ı M.S.320 tarihine yerleştiren bu açıklama ile M.Ö.520 yılına yerleştiren Yahudi peygamlerberi arasında yaklaşık 800 yıl kadar bir fark olması iki tarafında ne kadar ciddi açıklamalar yaptıklarını ortaya koymaya yeterlidir.."

koşarlar ve şunları yazarlar: **"Eski Arami 'Targum'lar çok faydalı oluyor, çünkü Eski Ahid'in içinde ne olduğunu bize açıkça göstermektedirler, yani bunlar Eski Ahid'in tefsirleridir. Eski 'Targum'lar, bugünkü Eski Ahit'in metinleri hakkında heybetli bir kanıt oluşturmaktadırlar."**[458]

Çoğu zaman olduğu gibi bu adamların yine ne söylediklerinden haberleri yoktur. Yine kaş yapalım derken göz çıkarmışlar ve bir tek cümlenin içinde hem Targumların tercüme olmadığını ilan etmişler; hem bunların tefsir olduklarını yani Kutsal Kitabın yorumları olduğunu beyan etmişler, bununla da kalmamışlar ve Targumları Eski Ahit metinleri için tanık tutmuşlardır. Yani neresinden baksanız "heybetli bir kanıt" ortaya koymuşlardır.

Şimdi biz size yeni bir şey söyleyelim: Onkelos'un ki gibi Yonathan'ın Targumu da tercüme falan değil, Aramice yazılmış kitaplardır. Bu söylediğimiz için bir kanıt sunma olanağımızda vardır. Eski Ahit dışında tutulduğunu bildiğimiz ve Ölü Deniz Yazmaları içinde Aramice orijinal kitabı bulunan Hanok; Yonathan'ın kitabında aynen şöyle yer alır: **"Ve Hanok Tanrı'nın huzurunda doğrulukla hizmet etti. Ve işte yeryüzünün sakinleri ile birlikte değildi; çünkü alınmıştı. O, kelamla Tanrı'nın huzuruna, göğe yükselmişti. Ve onun adı Büyük Saphra Metatron olarak çağrıldı."**[459]

Şimdi biz yine yeni bir şey söylemek zorundayız. İlerleyen bölümlerde Ölü Deniz Yazmalarını ayrı bir bölüm olarak ele alacağız ama burada da vurgulamamız gerekir. Eski Ahit'te Hanok'un kitabı yoktur. Ama bu Hanok önemli bir adamdır. Âdem'in yedinci kuşaktan torunudur ve Nuh'un dedesidir. Tevrat'ta şu şekilde adı geçer: **"Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu. Hanok toplam 365 yıl yaşadı. Tanrı yolunda yürüdü,**

---

[458] www.hristiyan.net
[459] www.hristiyan.net

sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı."[460]

Bu Hanok'un kitabının orijinal nüshası 1946 yılından sonra Ölü Deniz Yazmaları arasında bulunmuştur. Dili Aramicedir ve İ.Ö.200 yılları ile Hıristiyanlığın başlangıcı arasındaki zamana tarihlendirilmektedir. Bu durumda M.S.70 yılından günümüze kadar bu kitabın "kayıp" olduğunu söyleyebiliriz. Bu da bizi bu kitabın Eski Ahit içinde neden yer almadığı sorusuna götürür. Bu sorunun da bir tek yanıtı olabilir. Tevrat yazılırken Hanok'un kitabı kayıptır ta ondan. Yani Tevrat'ın yazılması Hanok'un kitabının kaybolmasından sonradır. Bu da açık açık M.S. 70 ile 1946 yılları arasında bir zaman demektir. Bunu da kanıtlayabiliriz çünkü Hanok'un da ne Levililerden ne de Tevrat'tan haberi bile yoktur. Bu nedenle de Hanok'un kitabında bir tek kelimeyle bile Kutsal Kitap'tan yani Tevrat'tan bahsedilmez. Türkçe söyleyelim: Hanok'un kitabının Tevrat'tan, Tevrat'ın da Hanok'un kitabından haberi yoktur. Peki, neden yoktur; çünkü Hanok'un kitabının yazıldığı tarihlerde yani M.Ö.200 ve M.S. 70 yılları arasında Tevrat ortada yoktur da ondan.

Bunun bir tek anlamı vardır: Yahudiler Kutsal Kitaplarını oluştururken tercüme olduğunu söyledikleri bu Aramice kitaplardan kopya çekmişlerdir. Yonathan'ın kitabında "Boru sesini işittiler" şeklindeki düzgün bir ifadenin Yahudilerin Kutsal Kitabında "**Boru sesini gördüler**" gibi bir saçmalığa dönüşmesi de bu nedenledir.[461]

Bu konuda daha çok şey söylenebilir ama hem bu tartışmanın yeri burası değildir hem de bu kitabın sınırları içinde kalabilme kaygısından kaynaklanan nedenlerle bu konuyu uzatmanın bir faydası yoktur. Sözün özü şudur: Tercüme oldukları ilan edilen Aramice Targumlar, Kutsal Kitabın tercümesi falan değil, bir ölçüde kaynağını da oluşturan kitaplardır. İlerleyen bölümlerde

[460] Yaratılış 5: 22-24

[461] Çıkış 20: 18 Zikr. Prof.baki Adam

mitsva konusundan söz ederken bu konuda çok önemli olan bir kanıtımızı daha ortaya koyacağız. Ama burada da bir iki cümleyle değinmek zorunluluğu vardır.

Yahudi peygamberlerinin eseri olan ve Tevrat'tan daha değerli olduğu söylenen Talmud kitabının esası; Musa'nın Sina'da Tanrı'dan "Sözlü olarak" aldığı söylenen 613 mitsva yani emirdir. Yazılı Tevrat bu sözlü vahiyden bir tek kelime ile bile söz etmez. Ama bundan söz eden bir kitap vardır.

Aramice yazılmış olan Yonatan Targumu'nda Çıkış kitabının 24:12 cümlesi aynen şöyledir: "**Ve Yehova Musa'ya dedi: Dağa, katıma çık. Orada, Torah'ın sözlerinden kalan kısmını yazdığım Taş Levhaları ve öğretmek için yazmış olduğum 613 Mitzva'yı sana vereceğim.**"[462] Yahudi peygamberleri kendi Kutsal Kitaplarını oluştururken bunu şu şekilde yazmışlardır: **"RAB Musa'ya, "Dağa, yanıma gel" dedi, "Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim."**[463]

Görüldüğü gibi Yahudi peygamberleri bu ayeti eksik kopyalamışlar ve 613 mitsva konusunu dışarıda bırakmışlardır. Daha sonra Sözlü Tora'yı oluşturmak için bir "Sözlü Vahiy" lazım olduğu zaman; Yonatan Targumu'nda bulunan bu 613 mitsvayı hiç çekinmeden yürüterek kocaman bir Talmud külliyatı oluşturmakta ve akıllarına ne gelirse yazma konusunda hiçbir sakınca görmemişlerdir.[464]

Tevrat'ı yazdığı söylenen Ezra'nın bile "Ana dili başka "olduğu için ne Aramice ve ne de İbranice bilmediğini; bu nedenle de tercüman kullandığını hatırlayacak olursak ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır. Burada İbranice bilmediği halde İbranice bir Kutsal Kitap yazdığı söylenilen Ezra'nın ana dilinin

---

462 B.Adam, a.g.e. sh. 95

463 Tevrat, çıkış, 24: 12

464 Mitzva ya da Mitsva. Çoğulu Mitzvot'dur, "İlahi emir ve yasaklar" anlamında özel kanunları ifade eder.

Aramice ya da İbranice dışında başka bir dil olması göz ardı edilemeyecek kadar önemlidir.

Bütün bu açıklamalardan sonra şu sözleri daha rahat söyleyebiliriz. Siz bırakın Musa'yı da onun yazdığı söylenen Tevrat kitabını da bir yana; çok çok daha sonraları Ezra'nın zamanından Hıristiyanlık çağının başlamasına kadar bile ortalarda standart bir Tevrat kitabı yoktur. Olmamasında da şaşılacak bir şey yoktur. Bunun için de bir kanıt gösterebiliriz çünkü Eski Ahit'te yer bulamayan I.Makabiler kitabında bu konuda bir ipucu bulma olanağımız vardır. Burada Suriye Kralı IV.Epifanes'in Yahudiler üzerinde büyük baskılar uyguladığına dair bazı yakınmalar vardır. Bu yakınmaların içinde Tevrat "parçalarının" ateşte yakıldığı, Tevrat'ın hükmüne uyanların ölümle cezalandırıldığından söz edilir. II. Makabiler kitabında ise Kudüs'ten İskenderiye'ye gönderilen bir mektupta, savaş nedeniyle tahribe uğrayan Tevrat nüshalarının toplanarak "**Yeni bir Resmi metin**" oluşturulduğu bildirilmekte ve muhatabın birilerini göndererek bu yeni metnin bir nüshasını aldırtması teklif edilmektedir.[465] IV. Epifanes'in krallığının İ.Ö.175-164 yılları arası olduğunu biliyoruz. Bu durumda bu mektup gerçekten yazılmışsa eğer; bu tarihten sonra olmalıdır ve yaklaşık olarak İ.Ö. 150'li yıllar olduğunu düşünebiliriz. Bu da bize bu tarihlerde bile standart bir Tevrat nüshasının mevcut olmadığını söyler.

Aramice Targumlara dönecek olursak eğer; bu konuda daha sonra söyleyeceklerimiz olacaktır. Burada da bir tek cümleyle bir şey söylemek gerekirse; bu Aramice kitaplar Yahudilerin değil, başka bir halkın dini kitaplarıdır.

LATİNCE TERCÜME: VULGATA

Vulgata, dili eski Lâtince olan Eski Ahid sürümüne verilen isim-

[465] B.Adam, a.g.e. sh.152

dir.[466] M.S.2. yüzyılda meydana getirildiği ve Yunanca sürümünden tercüme edildiği söylenir. Ama doğrusu M.S. 5. yüzyılda Aziz Jerome tarafından tercüme edildiğidir. Din bilimciler bu konuda "Septuagint'tan naklen eski Latinceye çevirisi, M.S. ikinci yüzyıla rastlar. *Ardından Jerome Eski Antlaşma'yı İbraniceden "İtala"ya çevirdi ki, bu çeviri "Latince" ya da "Vulgata" çevirisi diye tanınır.* Bu tercümenin M.S. 405 yılında bitirildiği kabul edilmektedir." diye yazarlar ama nereden baksanız komedi gibi bir açıklamadır.[467] Bu komedinin "din" adına yazılması ise yalnız düşündürücü değil, üstelik utanç vericidir. Çünkü konu hakkında birazcık bilgisi bulunan herkes; bu tercümenin Yunanca Septuagint'ten yapıldığını bilmektedir. Ayrıca M.Ö. 3. yüzyıldan sonra kaybolduğu açık seçik yazılan İbranice Tevrat'ın; bundan yedi yüz yıl sonra nasıl olup ta Jerome tarafından kaynak olarak kullanılabildiği bu akılsızların hiç birinin yanıtlayamayacağı bir soru olarak orta yerde durmaktadır.

İşin doğrusu şudur: M.S. II ve III. yüzyıllarda Hıristiyanların Kutsal Kitabı Grekçe bir kitap halindedir. Ama yeni dinin heyecanı ve peygamberlik sevdası ile Allah'ını seven kaleme davrandığı için daha sonraları, bu kitabın Yunanca ve Latince birçok nüshası ortaya çıkmıştır. Bunların çoğunun kusurlu olduğunu gören Papa Damasus (366-384) dostu olan Aziz Jerome'den bu kitapların "Latince" sürümlerini gözden geçirmesini istemiştir. Jerome önce elde mevcut olan dört incili gözden geçirmiş; sonra Yunanca Septuagint'i kullanarak bunları bir düzene koymuştur.[468] Daha sonra büyük olasılıkla yaptığı işi kendisi de beğenmediğinden, Filistin'e giderek oraya yerleşmiş ve eski metinleri incelemeye çalışmıştır. Ama yine de işin içinden çıkamayınca bazı apokrif kitapları Aramiceden Latinceye tercüme etmiş, bazı apokrif kitapları ise önceki Latince tercümeleriyle olduğu gibi almıştır. Üstelik Aziz Jerome'nin hazırlamış olduğu tam üç adet

---

[466] Eski ve Yeni Ahit'in tümünü içerir.

[467] www.hristiyan.net

[468] Hıristiyan kaynaklar bu kitabın yazıldığı tarih olarak M.S.405 yılını verirler.

ayrı sürüm vardır. Bunlardan ikincisi olan tercüme bütün ortaçağ boyunca "resmî kitap" kabul edilmiştir. Mehmet Sakioğlu Vulgate adını taşıyan bu Latince kitabın, yaklaşık bin yıldan fazla bir süreyle Batı Avrupa'nın standart Kitab-ı Mukaddes'i olarak kullanıldığını yazar.[469] Bu kitabın 8.000 kadar nüshası çeşitli kütüphane ve kiliselerde kataloglanmış halde bulunmaktadır.[470]

Tercüme olduğu söylenen bir diğer kitap Tevrat'ın Peshıtta versiyonudur ve Süryanî İncili diye de bilinmektedir. Dili eski Aramicedir. Suriye Hıristiyanları tarafından İbranî dilindeki Eski Ahid'den İ.S. 2. yüzyılda tercüme edilmiş olduğu söylenir. Adı üstünde söylentidir. Din bilimciler **"Peşita'nın Süryanice Eski Ahit tercümesi ise, M.S. birinci yüzyılın sonunda bitirilmiştir"** diye yazarak bu tarihi yüz yıl kadar geriye çekmek isterler.[471] Ancak bu da 400 yıl önce kaybolduğu söylenilen kitabın nasıl tercüme edilebildiği sorusuna bir açıklama getiremez.[472] Üstelik Judeo-Hıristiyanlar Peshıtta için **"Grekçe el yazmalardan eski Süryaniceye çevirilerek yapılmıştır. Ancak şu anda elimizde bulunan (ve bilinen) Pşitto'lar daha sonraki yıllara aittir"** diye yazarak yukarıdaki açıklamaların doğru olmadığını da kayıt altına alırlar.[473]

Konuya katkıda bulunmak isteyen bazı Judeo-Hıristiyan aylak-

---

469 M. Sakioğlu, a.g.e. sh.67

470 Günümüzde Hıristiyan Tevratlarının çoğu Roma İmparatorluğu'nun dili olan Latinceye, ondan da İngilizceİngilizceye çevrilen Rumca versiyona dayanır.

471 www.hristiyan.net

472 Bunların yanı sıra M.S. 617 yılında Tella piskoposu Paul tarafından bozulmuş versiyonundan tercüme edilen Süryani- versiyonu vardır. Bir diğeri dört koptik versiyondur ve Mısır versiyonu diye de bilinir. Bununda kendi versiyonları vardır. Önemsiz versiyonlar olarak bilinen ve Yunanca, Gotik, Habeşce, Ermenice ve diğer dillerde yapılan daha başka tercümelerde vardır.

473 www.hıristiyan.net. Pşitto'nın anlamı: kelimesi kelimesine tercüme eden demektir.

lar da; **"İncil ile Tevrat'ın aslı Muhammed'in zamanında (*henüz*) kaybolmamıştı"** şeklinde seçkin bir açıklamayla; yalnız Tevrat'ın değil, İncil'in de aslının kaybolmuş olduğunu kayıt altına alırlar.[474] Bu önemli bir açıklamadır çünkü resmi bir kaynak tarafından dile getirilmektedir. Bir başka din bilimci de **"Bütün bu çevirilerden başka, Eski Antlaşma kitaplarının Aramca çeviri ve yorumlarını kapsayan, beşinci yüzyılda bitirilen 'Filistinli Targum'u' bulunmaktadır"** diye yazar.[475] Daha önce de sözünü ettiğimiz bir başkası da **"Eski Arami "Targum"lar çok faydalı oluyor, çünkü Eski Ahid'in içinde ne olduğunu bize açıkça göstermektedirler, yani bunlar Eski Ahid'in tefsirleridir. Eski "Targum"lar, bugünkü Eski Ahit'in metinleri hakkında heybetli bir kanıt oluşturmaktadırlar, çünkü Eski Ahid'in ayetleri ile ilgili detaylı yorumlar içerirler. Bunlar da şunu ispatlıyor: Eski Ahid'in orijinal İbranice metinleriyle bugün elimizde bulunan metinler aynıdır"** şeklinde bir bilgilendirmeyle yukarıdaki açıklamaya katkı da bulunur.[476] Ama bütün bunları yazanların en hoş olan açıklamaları şudur: **"Sonuç olarak, Eski Ahit metni tarih boyunca şekil veya içerik açısından değişikliklere uğramamıştır. Bütün bu eski metinleri karşılaştırdığımız zaman her şeyin aynı olduğunu görürüz; herhangi bir değişiklik bulunmuyor."**[477]

Bu anlattıklarımızı din bilimcilerin anlamsız sözlerinden arındıracak olursak; Türkçe olarak şunu söyleyebiliriz: Septuagint'de dâhil olmak üzere bütün bu kitaplar milattan sonraki yıllarda yazılmıştır.[478] Bu Tevrat'ın kaybolduğu tarihten en az dört yüz

---

474 http://www.kutsalkitap.nl/tevrat.html

475 www.hristiyan.net

476 www.hristiyan.net

477 www.hristiyan.net

478 Bu konuda yine yeni bir şey söyleyelim ve sadece bir "düşünce" olduğunu özellikle vurgulamak istediğimiz bir konuyu sizinle paylaşalım. Hatırlanacak olursa İsa hakkında yazılan her şeyin; M.S.90'lı yıllarda toplanan Jamnia sinodu sonrasında başlamış olduğunu söylemiştik. Bunun nedeni-

nin Jamnia Sinodu'nun kararlarından mutlu olmayanlar olabileceğini de bilgi notu olarak sunmuştuk. Peki, Tevrat hakkında bu yazılıp çizilenlerde; bu İsa hakkında yazılıp çizilenlere bir tepki olarak doğmuş olabilir mi? Neden olmasın? Şöyle ya da böyle; Musa'yla ya da Ezra'yla, Elohim'le ya da Yahve ile, Sina ya da Horev dağı ile, uydurma ya da değil, Tanrısal vahiy var ya da yok, hatta belki adı bile yok ama Yakındoğu'nun Boğa Tanrı El ya da Ay Tanrısı Sin ile temsilini bulan Tek ya da Çok Tanrılı bir dinleri var. Bu din o zamana kadar rakipsiz ve tek. Birdenbire Tanrı'nın doğrudan oğlu olan İsa adında bir peygamber ve bu peygamberin yaydığı söylenilen ikinci bir din Yakındoğu'da şekillenmeye ve seslendirilmeye başlanıyor. Ortalama bir akıl için yapılması gerekenler çok çok basit şeylerdir. İlk önce bir toparlanmaya sonra bir araya gelmeye çalışırsınız. Senin bir peygamberin varsa (İsa); bizim de peygamberimiz var (Musa) söylemiyle başlayan bir süreçtir bu. Arkasından da "sizin bir kitabınız varsa bizim de bir kitabımız var" iddiasından kaynaklanan bir telaşla; Yakındoğu kültüründe zaten var olan bir takım efsaneleri, destanları, masalları, hikayeleri, mitleri ve benzerlerini büyük bir aceleyle toparlayarak bir karşı tez ya da karşıt kitap oluşturma çabasına girersiniz. Sonuçta Hıristiyanların İncili'ne karşılık Tevrat adında bir kitap oluşturmayı da başarırsınız. Bu kitabın aceleye geldiği o kadar açıktır ki neredeyse her bölümü "ben acele ve telaşla yazıldım" diye bağırır. Ancak ne varki; karşınızda olanlarda aslında sizden olan eski kurtlardır. Bir tek hamle yapar ve elinizdeki bütün silahları alırlar. Hıristiyan bir yaratılış hikayesi yazmazlar; sizinkini olduğu gibi alır ve kabul ederler. Yani Dünyanın yaratılışından başlayarak; Adem ile Havva hikayesinden Nuh tufanına, Nuh tufanından Babil Kulesine, Babil Kulesinden Abraham'a, Abraham'dan Musa'ya kadar neyiniz varsa artık onlarındır. Sizin kutsal diye bildiğiniz ya da kutsal olduğunu söylediğiniz neyiniz varsa; karşınızdakiler bunu sizden almakla kalmamış, "işte bizim kutsallarımız diyerek" bunları size doğru sallamaya başlamıştır. Bununla da kalmamışlar ve "babasız" doğduğunu iddia ettikleri bir çocuk için sizin dedelerinizin soy kütüğüne sahip çıkmışlardır. Bu durumda ortalama bir aklın yapabileceği iki şey vardır. Birincisi susmak, geri çekilmek ve tarih sahnesinden kaybolup gitmektir. İkincisi ise her şeyiniz çalınmış olsa bile; Tanrı tarafından seçilmiş üstün bir ırk olduğunuzu ilan ederek ayakta kalmaya çalışmaktır. Ancak bütün bunlar için elinizin altındaki ulusa acımasızca hakim olmanız ve onları her fırsatta ve her şeyle korkutarak istediğiniz gibi eğitmeniz gerekmektedir. Bu nedenle de işe "Sion'un saf altınla tartılan değerli oğulları"ndan başlayarak; vurun, kırın, öldürün, kafasını kesin, nefes alanı bırakmayın, sıpalardan köpeklere kadar soluk alan her şeyi katledin, kimseye acımayın. Çünkü siz seçilmiş bir milletin kahraman oğullarısınız noktasına kadar götürmek gerekmektedir. Sırf bu nedenle Aramice Tevrat'ta var olan "Ve Abraham Rabbin önünde durdu" cümlesini **"ve Rab Abraham'ın önünde durdu"** şeklinde çevirmişlerdir. Çünkü bir İsraelli Tanrı'nın huzurunda bile ayakta duramaz. İlle de ayakta duracak birisinin olması lazımsa; o zaman Tanrı İsraillinin huzu-

yıl sonra hala bu kayıp Tevrat'tan tercümeler yapıldığı demektir ki; ciddiye alınacak bir yönü olmasa gerektir. Üstelikte kaybolduğunu söyledikleri kitap Ezra'nın yazdığını söyledikleri Tevrat olmalıdır.[479] Musa'ya verildiği söylenilen Tevrat'ın ise bundan çok daha önceki bir zamanda Ahid Sandığı ile birlikte kaybolmuş olması gerekir.

İbranice yazıldığı söylenilen Tevrat'ın orijinal kitabından sual edecek olursanız; İ.Ö. III. yüzyılda Yunancaya çevrildikten hemen sonra ortadan kaybolduğu ve bir daha bulunamadığı söylenilmektedir. Bizim bu konuda söyleyeceğimiz şey ise bütün bu Judeo-Hıristiyan söylemlerin çok acemice yalanlar olduğudur. İ.Ö.III. yüzyılda "İbranice" diye bir yazı dili yoktur. İbranice diye bir yazı dili olmayınca İbranice yazılmış bir kitabında olamayacağını söylemeye bile gerek yoktur.

Bu söylediklerimizi de kanıtlama olanağımız da vardır. Bunlardan birincisi M.S. 500 yılında tamamlandığı bildirilen Kudüs Talmudu'nun bile İbranice değil, Aramice yazılmış olmasıdır. İkincisi; bu kitabın okunması zor olduğu için yani okunamadığı için az kullanıldığının yazılmasıdır. Bunu da bir Yahudi Rabbisi söyler. **"Babil Talmudu'ndan önce yazılmış olan Yeruşalayim Talmudu, Batı Aramice dilinde yazıldığından anlaşılması çok zordur."**[480]

İşte tam da bu noktada gerçekten can alıcı bir soru vardır. Aramice yazılmış olan Yeruşalim Talmudu'nu anlayamıyorsa-

---

runda ayakta durmalıdır. İşte ite kaka da olsa bu noktaya getirilmiş olan bir İsrallinin söyleyeceği şeylerin de kendisine verilen bu eğitimin sonucu olarak; İsa'nın bir piç, Annesi Meryem'in Mısırlı bir asker olan Pandira'nın metresi, Hıristiyan kiliselerinin "necaset (pislik) yuvası" ve Hıristiyan rahiplerinde "kelp" yani köpek olmasında şaşılacak hiçbir şey yoktur.

[479] Bu Ezra'nın Samirilerle Yahudileri net çizgilerle ayırmak için önce Samiriler ile karışık evlenmeyi yasakladığı ve sonra onlarla olan bağı tamamen koparmak için Yahudi Tevratı'nın yazı dilini Asur yazı karakteri ile değiştirmiş olduğu, Ezra'dan sonra Nehamya'nın da aynı yolda devam ettiği falan da söylenir

[480] A.Parry, a.g.e. sh.48

nız; yine Aramice yazılmış olan Babil Talmudu'nu nasıl anlayabiliyorsunuz? Çünkü Yahudilerin ünlü şeriat kitabı Babil Talmudu Aramice yazılmıştır. Üstelik o kadar Aramicedir ki; kullanılan dile Babil Talmudu Aramicesi adı verilir.[481]

Konu önemli olduğu için bir kanıtımızı da Tevrat kayıtlarına dayanarak gösterelim. Kutsal Kitabın Yaratılış bölümünde Âdem'in oğulları Habil ve Kabil'den söz edilirken Tevrat'ta şöyle yazılıdır: **"Kayin kardeşi Habil'e, "Haydi, tarlaya gidelim " dedi"**[482]

Şimdi siz "bunda ne var?" diyebilirsiniz. Çok şey vardır çünkü Kutsal Kitap Tevrat'ın bu ayetinin altında **"Haydi tarlaya gidelim sözleri Septuaginta, Samiriye Tevratı, Süryanice ve Vulgata'dan alındı"** diye yazılıdır.[483] Yani bu cümle Septuagint'te vardır; Samiriye Tevrat'ında vardır, Süryanice Peshitta'da vardır, Latince Vulgata'da vardır.

Bilin bakalım nerede yoktur?

El cevap: İbranice Tevrat'ta.

Şimdi biz size yine yeni bir şey söyleyelim. Bütün bu hikâyelerde insanlara anlatılan masal şudur: Mısır'da bulunan kalabalık bir İbrani topluluğu vardır ve bu insanlar İbranice yazılmış olan Tevrat'ı anlamamaktadırlar. İşte bu ana dilleri İbraniceyi bilmeyen ama Grekçe'yi bilen İbraniler için, Tevrat Grekçe'ye tercüme edilmiştir. Daha sonra yine ana dilleri olması gereken İbraniceyi bilmedikleri için; İbranice yazıldığı söylenen Tevrat'ı anlamayan ama Aramiceyi iyi bilen İbraniler için, İbranice Tevrat Aramiceye tercüme edilmiştir. Daha sonra ana dilleri İbraniceyi bilmedikleri için İbranice yazılmış olan Tevrat'ı anlamayan ama

---

481 Süryaniceye yakın olan bu Lehçe'de daha sonra Yahudi din adamları daha sonraları da birçok kitap yazmışlardır

482 Yaratılış 4:8

483 Kutsal Kitap Yaratılış 4:8 için açıklama. Kitabı Mukaddes Şirketi.3.basım, 2003 İstanbul. www.Bursaprotestankilisesi.com. Ve http://kutsal-kitap.net/bible

Süryani dilini yani yine Aramice kökenli başka bir dili iyi anlayan İbraniler için, bu kere de Süryaniceye tercüme edilmiştir. Daha sonra yine İbraniceyi anlamayan ama Latinceyi anlayan İbraniler için bu kere de Latinceye tercüme edilmiştir.

Bu bir kurt masalıdır ve bundan bir tek sonuç çıkarılabilir: İbraniceyi bilmeyenler yalnızca İbranilerdir.

Soru: Musa'nın kitabında bulunmayan ama Sözlü Tevrat'ın kaynağı olan 613 mitsva, yani emir nerede yazılıdır?

Bilgi notu: Aramice yazılmış olan Yonatan Targumu'nda Çıkış kitabının 24:12 cümlesi aynen şöyledir: "**Ve Yehova Musa'ya dedi: Dağa, katıma çık. Orada, Torah'ın sözlerinden kalan kısmını yazdığım Taş Levhaları ve öğretmek için yazmış olduğum 613 Mitsva'yı sana vereceğim.**"[484]

TEVRAT'IN KAYBOLMA HİKÂYELERİ

Tevrat'ın Sina dağında Tanrısal vahiyle Musa'ya verildiği ve Musa'ya verilen bu kitabın bir tek kelimesinin bile değişmemiş olduğu Yahudiliğin temel dogmasıdır. Bu durumda elbette ki Yahudi bilgelerinin dedikodularından oluşan Rabbik kaynaklara değil; yazılı Kutsal Kitap metnine itibar etmek gerekir. Bu nedenle de *T*evrat'ın kaybolması hikâyesinin izlerini önce Kutsal Kitap'ta sürmeye başlamamız gerekir.

Tevrat'ın Yasanın Tekrarı bölümünde 31:9 ayeti aynen şöyledir: **"Musa bu yasayı yazıp RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levili kâhinlere ve bütün İsrail ileri gelenlerine verdi."**[485]

Daha sonra aynı kitabın içinde bu ayet biraz daha farklı bir şekilde tekrar edilir: "**Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba yazmayı bitirince, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililere şu buyruğu verdi: "Bu Yasa Kitabı'nı alın,**

[484] B.Adam, a.g.e. sh. 95
[485] Yasa'nın Tekrarı: Tesniye kitabı

Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın."[486]

Gerçi Tanrı Musa'ya **"Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim. Onları sandığın içine koy"** demiştir.[487] Ama her nedense Musa Levililere **"Sandığın yanına koyun"** diye buyurmaktadır. Burada apaçık bir itaatsizlik söz konusu olsa da, gene de bunda anlaşılamayacak hiçbir şey yoktur. Musa Tevrat'ı yazmış ve Ahit Sandığı'nın yanına konulması için Levililere teslim etmiştir. Buradaki tek sorun; daha sonra da değineceğimiz şekilde, bu kitabın neden sandığın içine değil de yanına konulduğudur. Bu Ahid Sandığı İsraillilerin gittiği her yere taşınır. Bu arada başına gelmeyen kalmaz ve hatta bir savaşta Filistinlilerin eline geçer ve uzun bir zaman orada kalır. Bu konuyu Ahit Sandığı bölümünde ayrıntılı olarak anlatacağız. Sonunda bu Ahit Sandığı yapıldığı söylenilen tapınağa konulmuş ve kapağı açılarak içine bakılmıştır. (Daha önce de bu sandığı açıp içine bakanlar vardır. İsrail'in Tanrısı buna çok öfkelenmiş ve üç ya da otuz bin kişiyi bu nedenle cezalandırarak yok etmiştir.) Kutsal Kitap'ta bu konu şöyle anlatılır: **"Sandığın içinde Musa'nın Horev dağında koyduğu iki taş levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsraillilerle yaptığı antlaşmanın taş levhalarıydı."**[488]

Bu sözler Kutsal Kitabın II. Krallar bölümünde de aynen tekrar edilir. **"Sandığın içinde Musa'nın Horev dağında koyduğu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısır'dan çıkışlarında RAB'bin İsraillilerle yaptığı antlaşmanın levhalarıydı."**

Açıkça yazıldığı ve açıkça anlaşıldığı üzere; Musa'nın Levililere emanet ettiği Tevrat kaybolmuştur ve bu kayboluş bundan daha açık anlatılamaz. Ancak ne var ki; Kutsal Kitap'a "Biblik" kendi yazdıklarına da "Rabbik" adını veren Yahudi peygamberleri ko-

---

[486] Yasa'nın Tekrarı 31:24-26
[487] Çıkış 25:16
[488] I.Krallar 8:9

lay pes eden adamlar değillerdir.[489] Bu nedenle de önce Musa'nın bir değil 13 kitap yazdığını; bu kitaplardan 12 tanesini 12 İsrail sıptına dağıttığını bir tanesini de Ahit Sandığı'na konulmak üzere Levilier'e teslim ettiğini yazarlar.[490] Kutsal Kitabın **"Musa bu yasayı yazıp"** ve **"Bu Yasa Kitabı'nı alın,"** şeklinde iki kere bir tek kitaptan söz etmesi umurlarında bile değildir. Zaten bu on iki İsrail sıptına dağıttıkları on iki kitaptan da bir haber yoktur. Gene de yılmazlar ve bu kere de Musa'dan neredeyse sekiz yüz yıl sonra yaşamış olan Kral Yoşiya zamanında; yani M.Ö. 640 yıllarında "Başkâhin" Hilkiya'nın Mabet'te bir kitap bulmasını sağlarlar. **"RAB'bin Tapınağı'na getirilen parayı çıkarırlarken, Kâhin Hilkiya Musa aracılığıyla verilmiş olan RAB'bin Yasa Kitabı'nı buldu. Yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum" diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı krala götürerek, "Görevlilerin kendilerine verilen her işi yapıyorlar" diye haber verdi, "RAB'bin Tapınağı'ndaki paraları alıp denetçilerle işçilere verdiler." Ardından, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" diyerek kitabı krala okudu. Kral Kutsal Yasa'daki sözleri duyunca giysilerini yırttı."**[491]

Yani Ahit Sandığı'nı tapınağın içine koyanlar açıp baktıkları halde bir kitap görememişler ama bundan üç yüz yıl sonra tapınağı temizleyen Başkâhin Hizkiya bu kitabı bulmuştur. Dolayısıyla kutlanması gerekmektedir.

Bize göre bu hikâyede olan kralın pahalı elbiselerine olmuştur ve aslına bakarsanız kralın elbiselerini neden yırttığı da belli değildir. Çünkü Yahuda'nın Yahudi Kralı Yoşiya'nın; Tevrat'ın sözlerini daha önce hiç duymamış gibi bir hali vardır. Üstelik bir tek kelimesini bile anlamadığı bir kitap için neden bu kadar

---

[489] Aaron Parry, a.g.e. sh.27

[490] Sıpt, burada kabile ya da boy anlamındadır. Eski tercümeler sürekli olarak bu sözcüğü kullanırlar. Aynı anlamda kullanılan bir diğer sözcükte "Ev"dir. Yahuda evi, Benyamin evi gibi.

[491] II.Tarihler 34:15-19

üzüldüğü de anlaşılmazdır. Kitabı krala okuyan Yazman Şafan'ın durumu daha da gariptir çünkü kralın ve çok büyük bir olasılıkla kendisinin de bir tek kelimesini anlamadığı bir kitabı krala **"okumuş"** bulunmaktadır. Başkâhin Hilkiya'nın durumu bu zavallı kâtipten de kötüdür. Hem Mabet'te bir kitap bulmuş; hem bu kitabın Musa'nın yazmış olduğu kitap olduğunu anlamış ama baş kâhin kendisi olduğu halde kitabı hem krala götürme hem de okuma işini yazman Şafan'a bırakmıştır.

Başkâhin'in bulduğu, yazmanın okuduğu, kralın elbisesini yırttığı ama hiç kimsenin anlamadığı bu kitabın anlaşılabilir olması için bir yardıma ihtiyaç olduğu açıktır. Bundan sonrası da Kutsal Kitapta aynen şöyle anlatılır: Kral "Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a, Yazman Şafan'a ve kendi özel görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu: **"Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkının geri kalanı için de RAB'be danışın."**[492] Ancak ne var ki kralın "gidin Rabbe danışın diye emir verdiği bu adamlar; gidip Rabbe danışacaklarına, doğruca Hulda adında bir kadına giderler.[493] Kutsal Kitapta bu itaatsizliği şu sözlerle anlatır: **"Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya danıştılar. Hulda Yeruşalim'de, İkinci Mahalle'de oturuyordu. Hulda onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB, 'Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin diyor: Yahuda Kralı'nın önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim."**[494]

Ama Yahudi bilgesi Nisim Behar'a göre Kutsal Kitapta bu yazılanlar bütünüyle yanlıştır. Çünkü Hulda öyle bir şey söyleme-

---

[492] II.Tarihler 34:20-21

[493] Çok ilginç bir şekilde Hıristiyan Avrupa'da Hulda; geceleri etrafta dolaşan bir Tanrıça'dır. Rüzgarın Lideri olarak isimlendirilir. Bayan Holle olarak ta bilinir. V.Zıngsem, a.g.e sh. 60

[494] II.Tarihler 34:22-24

miştir. Söylediği şudur: **"Tanrı Yeuda (*Yahuda*) topraklarına büyük kötülükler getirecek, fakat bunlar Kral Yoşiya'yı zamanında olmayacak, çünkü o iyi bir kraldır."**[495]

Yahudi kelamcısı Yosef Albo'da bu konuda şunları söyler: "Musa'nın yazdığı Tevrat nushasının başlangıcı Tekvin'in ilk cümlesiyle;[496] Hilkiya'nın bulduğu nusha ise Tesniye'nin[497] "Ve göklerin bütün kuşlarına ve yerin bütün vahşi hayvanlarına leşin yem olacak" cümlesiyle başlar.[498] Nisim Behar'da bu kitabın Devarim kitabı olduğunu yazar.[499] Yani Tevrat'ın beşinci kitabı.[500] Sigmond Freud'da bunun Tevrat'ın beşinci kitabı olduğunu belirterek şunları yazar: **"Sözde bir bütün olarak Kudüs'teki tapınakta ele geçirilmişti."**[501]

Bizim bu sözlere ekleyeceğimiz bilgi notu ise sözü edilen tarihlerde Kudüs'te bir tapınağın olmadığıdır.[502] Bu tapınak olmuş olsa bile; Başkâhin Hilkiya'nın bulması sağlanan kitabın, Musa'nın yazdığı söylenen kitapla uzaktan yakından bir ilgisi olmadığı ortadadır. Ama Yahudi Peygamberleri de inatçı insanlardır. İşte tam da bu nedenle bu kere de; Kudüs'ün Babilliler tarafından kuşatılması sırasında Kral Yoşiya'nın, içinde On Emir'in yazılı olduğu taş levhalar ile Tevrat bulunan Ahit Sandığı'nı, Süleyman tarafından yapılmış olan Mabet'teki Katakomp'a

---

495 Rabbi Nisim Behar, İbranilerin Öyküsü, sh.147. Zvi-Geyik Yayınları, 1969
496 Tekvin; Yaratılış; Tevrat'ın yada Musa'nın birinci kitabı.
497 Tesniye:Yasa'nın Tekrarı, Tevrat'ın yada Musa'nın beşinci kitabı
498 Prof. Baki Adam, A.g.e. sh.134
499 Nisim behar, a.g.e. sh.147
500 Tevrat'ın ilk beş kitabı yorumu
Yaratılış; İbranice bereşit, anlamı başlangıçta.
Çıkış; İbranice şemot, anlamı İsimler
Leviler, İbranice Vaykra, anlamı seslendi.
Sayılar, İbranice Bemidbar, anlamı Çölde.
Yasa'nın Tekrarı, İbranice Devarim, anlamı sözler
501 S.Freud, a.g.e. sh.64
502 Bundan kastımız Süleyman'ın yaptırdığı söylenen tapınaktır.

sakladığını yazarlar.[503] Kudüs Talmudu da ciddi ciddi bunların hala saklandıkları yerde durduklarını yazar. Kendilerine din bilimci, dil bilimci ya da başka bir şeyin bilimcisi denilen bir Allah'ın kulu da çıkıp; "**bunlar saklandıkları yerde duruyorlarsa bu elinizdeki kitap neyin nesidir**" diye sormaz.

Onlar sormazlar ama biz yine de söyleyelim. M.S. 10. yüzyılda yaşamış olan Yakup El Kırkısani adındaki Karaimli bir din bilgini; eski Rabbilerin de bugün Yahudilerin elinde mevcut olan Tevrat'ın, Musa'ya verilen Tevrat olmadığını kabul ettiklerini yazar.[504] Üstelik bunu söyleyenlerin kanıtları da vardır ve bu kanıt yukarıda sözünü ettiğimiz; "***Musa bu Tevrat kitabını yazdı ve onu kâhinlere verdi***" ayeti ile "***Bu Tevrat kitabını alın ve onu Rab Tanrı'nın Ahit Sandığı'nın yanına koyun***" ayetleridir. Bu iddiayı dile getiren Rabbilere göre bunlar Musa'nın tek bir nüsha yazdığının ve son Yahuda Kralı Yoşiya'nın zamanına kadar başka Tevrat nüshasının bulunmadığının kanıtlarıdır. Tevrat'ın "***her yedi senede bir kere Tevrat okunması***" hükmü de Tevrat'ın tek bir nüsha olduğunun bir diğer kanıtıdır.[505] Bu Rabbilerin bir diğer kanıtı da; Tevrat'ın hem II. Krallar, hem de II. Tarihler kitaplarında anlatılan olayda Kahin Hilkiya'nın "Rabbin evinde Tevrat Kitabını buldum" dediğinin yazılı olmasıdır. Bu durumda Tevrat tek nüsha olduğundan bu nüsha; ya Mabet'in tahribiyle yok olmuş, ya "Kral Yoşiya, sonun geldiğini, düşmanın tapmağı yıkacağını anlayınca, gasp edilmesinden veya yakılmasından korktuğu için Ahit Sandığı'nı (Tevrat'la birlikte) gömdü" denildiği gibi, gömülmüştür."[506] Tevrat'ın

---

[503] Katakomp: yeraltı mezarı, Katakomplarının ilk Hıristiyanların gizlice toplanıp ayin yaptıkları yerler olduğu da söylenir.

[504] Baki Adam, a.g.e. sh.182

[505] Yasa'nın Tekrarı 31: 10-12 "Her yedi yılın sonunda, borçları bağışlama yılında, Çardak Bayramı'nda, bütün İsrailliler Tanrı'nız RAB'bin önünde bulunmak üzere seçeceği yere geldiğinde, bu yasayı onlara okuyacaksınız. Halkı-erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları-toplayın. Öyle ki, herkes duyup öğrensin."

[506] Kudüs Talmudu, Şekalim ,VI: 1-2. Zik.Baki Adam, a.g.e. sh.219

tek nüsha olduğu konusunda en sağlam kanıtlardan biri de yine Yasanın Tekrarı kitabında yazılıdır. ***"Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasa'nın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak."***[507]

Üstelik Babil Talmudu'da bunu doğrulamak için olsa gerek; "Tevrat'ın İsrail'de üç kere unutulduğunu yani kaybolduğunu; birincisinde Ezra, ikincisinde Rabbi Hillel, üçüncüsünde ise Rabbi Hiyya ve oğulları tarafından yeniden tespit edildiğini (yazıldığını) ifade eder."[508] "Tevrat'ı yeniden tespit eden" bu Rabbi Hillel'in M.Ö. 60-M.S. 10 yılları arasında yaşamış olduğu bilgisini de biz ekleyelim. Tevrat'ı üçüncü kez yeniden tespit eden" Rabbi Hiyya ise M.S. 1092 yılında doğmuştur.[509] Tevrat'ın ne zaman yazıldığı konusunda önemli bilgilerdir ve üzerine işaret bayrakları dikmek gerekir.

Masoretik metinler denilen el yazmaları konusunda da Tevrat'ın kayboluşuna ilişkin bilgiler daha doğrusu bazı itiraflar bulabiliriz. Bu konuda Yahudi kaynaklarında yazılanlara göre; Massorah'ın yani el yazmalarının tarihi çok eski zamanlara dayanmaktadır ve asıl kısmı Musa'ya, bazı kısımları Ezra ve Büyük Meclis'e aittir. Başlangıçta (***ikide bir ana dillerini unutanlar tarafından)*** nesilden nesile sözlü olarak nakledilmiştir. Ama günlerden bir gün "***unutulma endişesi***" belirince yazıya geçirilmiştir. Bazıları kısa notlar halinde metin kenarlarına bazıları da uzun notlar halinde metin sonuna kaydedilmiştir.

Buraya kadar söylenenlerin Türkçesi şudur: Bu Massorah notları Musa'dan Ezra'ya kadar olan dönemde ve belki daha sonraları da sözlü olarak nesilden nesile aktarılmıştır. Çünkü sözü edilen dönemlerde "yazıları" yoktur. Dolayısıyla da "Kaybolma endişe-

---

507 Yasa'nın Tekrarı 17: 18

508 Baki Adam a.g.e. sh.219 not:100

509 Abraham Bar **Hiyya** Hanasi. Yahudi düşünürü, filozof, astrolog, astronomi ve matematik bilgini... MS 1092'de Toledo'da doğmuş olan ünlü bir İspanyol **Rabbi**...

si" olsa bile yapacak bir şey yoktur. Ancak bir "yazının" varlığından sonra bu kaybolma endişesinin ortaya çıktığı da açıktır. Burada önemle vurgulanması gereken bilgi; var olan ya da öğrenilen bu yazının da İbranice değil, Aramice olmasıdır.

Ama asıl önemli kısım bundan sonradır. **"Tevrat zaman zaman kaybolduğundan, metin kenarına ve sonuna yazılmış olan Massorah notları da yok olmuş ve unutulmuştur."**[510] İster inanın ister inanmayın Yahudi peygamberlerinin yazdığı budur! İşte tam da bu nedenle Massorah kuralları (El yazması Torah'ın yazımıyla ilgili kurallar) her zaman aynı kalmamıştır. **Talmud-'daki alıntılar bazen Tevrat'ta mevcut olandan farklılıklar göstermiştir.** Bunun sebebi, Talmud dönemindeki Massorah kurallarının sonraki kurallardan farklı olmasıdır. Bunun sebebi nedir sorusunun yanıtı ise yukarıda verilmiştir: **"Tevrat zaman zaman kaybolduğundan.."**[511]

Söylemeye gerek bile yoktur ama bu "zaman zaman kaybettikleri kitap;" Ali Baba ve Kırk Haramiler kitabı değil, bir tek kelimesinin bile değişmediğini söyledikleri Kutsal Kitaplarıdır.

Soru: Kutsal Kitap ne zaman kaybolmuştur?

Bilgi notu: "İncil ile Tevrat'ın aslı Muhammed'in zamanında (*henüz*) kaybolmamıştı"[512]

---

[510] B.Adam, a.g.e. sh.34
[511] B.Adam, a.g.e. sh.34
[512] http://www.kutsalkitap.nl/tevrat.html

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

BİR ŞERİAT KİTABI: TALMUD

"Çok fazla kaptan gemiyi batırır"

Yahudi atasözü

Yahudilere göre, Tevrat'ta hiç sözü edilmemesine rağmen, Sina'da yazılı Tevrat'ın yanı sıra Musa'ya verilmiş bir de sözlü vahiy vardır. İnanılır gibi değildir ama yazdıkları budur. *"Yahudi geleneğine göre Talmud "Sözlü Tora", yani Tanrı'nın Moşe'ye Sinay dağında verdiği kanunların sözlü bir açıklamasıdır. Moşe bunları Yahudi halkına öğretmiştir. Moşe Tanrı'dan, yanında getirdiği kanun levhalarına yazabileceklerden çok daha fazlası hakkında bilgi almıştı. Talmud'un esasını oluşturan, Tanrı'dan sözlü olarak Moşe'ye, Moşe'den de kendisini takip eden nesillere yine sözlü olarak aktarılan bu bilgilerdir."*[513]

Gerçekten de Sina'da İsrail kavminin yaptığı dedikoduları bile yazan yazılı Tevrat'ın bir tek kelimeyle bile sözünü etmediği bir sözlü vahyin varlığına inanmak zordur ama görüldüğü gibi var olduğu söylenmektedir ve bu sözlü vahye Talmud adı verilir. Yahudiler için Tevrat ve Talmud'un aynı değerde olduğu söylenir. Hatta bazı farklı görüşlerde Talmud'un Tevrat'tan daha önce geldiği de bu söylenenler arasındadır.[514] Gerçek ise bir Yahu-

---

513 A.Parry, a.g.e. sh.4

514 "Talmut, deri üzerinde el yazma bir eser. Talmut, Musa peygamberin el yazması ile yazıldı. Tevrat'ı ise mollalar yazmıştır. Talmut bizce çok azizdir. Biz ona "sifir tiro" deriz. O, dinin baş kitabıdır. Tevrat ise gündelik bir kitap gibidir. Biz, "sifir tiro"yu pazartesi, perşembe ve cumartesi günleri okuruz. ancak sevadlı, bilgili insanlarımız okuyabilir." www.privatesozluk.com/show.asp?m

di Rabbisi'nin kitabında şu sözlerle ifade edilir: "**Geleneksel Yahudi inancı, Talmud'un, Tanrı'nın ilahi irade ve talimatlarını temsil ettiğini kabul eder.**"[515]

Talmud'a "Sözlü Tora" denilir ve görünüşte yazılı Tora olan Tevrat'taki kanunların nasıl uygulanacağının ve takip edileceğinin sözlü açıklamasıdır. Çünkü daha çok günlük hayat ve ibadetlerde belirginleşen Yahudiliği detaylı olarak yazılı Torah'da (Tanah'da) bulmak mümkün değildir. Bir Yahudi kaynak bu konuda şunları yazar. "***Talmud olmasaydı, Tora'nın kanunlarını nasıl yorumlayacağımızı ve uygulayacağımızı bilemeyecektik.***"[516]

Daha önce birkaç kelimeyle söylemiştik; Yazılı Tora'nın hiçbir yerinde, Sina'da Musa'ya bir de sözlü vahiy verildiği yazılmaz. Ama Yahudi peygamberleri bu konuda ısrarla bu sözlü vahyin verildiğini yazarlar. Aslına bakacak olursanız yazmaları da gerekir çünkü bu sözlü vahiy onların varlık nedenini oluşturmaktadır. Sözlü vahyi ya da onların dedikleri şekilde "Sözlü Tora'yı" ortadan kaldırırsanız bu Yahudi peygamberlerini de toplu olarak tarihin çöp sepetine atabilirsiniz. Üstelik sayıları da epeyce kalabalıktır. H.Örs yalnız Babil Talmudu'nda 2.500'den fazla Rabbi'nin adının geçtiğini söyler.[517] Ama en önemli açıklama bir Yahudi Rabbi'sinden gelir ve A.Parry; "***Moşe dönemi ile ikinci Mabet'in M.S.70 yılında yıkılmasına kadar Yahudi halkının içinden en az bir milyon peygamber çıktığını***" yazar.[518] Demek ki o günlerde her Yahudi'ye birkaç peygamber düşmektedir. O günden bugüne kadar iki bin yıl daha geçtiğine göre; "*Yahudi halkının içinden çıkan peygamber sayısının*" birkaç milyon civarında olduğunu söyleyebiliriz.

İşte varlık nedenleri hiç yoktan icat ettikleri bu Sözlü Tora olan

---

[515] A.Parry, a.g.e. sh.9
[516] A.Parry, a.g.e. sh.4
[517] H. Örs, a.g.e. sh.269
[518] A.Parry, a.g.e. sh.19

birkaç milyondan daha fazla Yahudi peygamberinin iddialarına göre; Tanrı'nın Sina'da Moşe'ye verdiği sözlü kanunlar uzun bir süre boyunca özgün biçimlerinde muhafaza edilmiştir. Ne kadar uzun bir süre olduğunu merak ediyorsanız; bunu da Rabbi Aaron Parry'den öğrenebiliriz: ***"Sözlü kanunlar Roma döneminde kayıt altına alınmaya başlandı ve süreç M.S. 5. yüzyılın sonuna doğru tamamlandı."***[519]

Bu ifade bize sözlü kanunların özgün biçimde muhafaza edildiği zamanın yaklaşık iki bin yıl olduğunu söyler. Bu hiçbir şekilde inanılabilir gibi bir zaman ölçüsü değildir ama Yahudi peygamberleri ısrarla bütün bu zaman içinde sözlü Tora'nın nesilden nesile aktarılarak *"hiç bozulmadan"* bugünlere kadar geldiğini söyler ve yazarlar. Rabbi A.Parry'de ***"Bu aktarma zinciri Moşe döneminden Talmud'un, M.S. 500 yılında tamamlanmasına kadar 120 bilgin ve lider neslini kapsar"*** diye yazarak bir başka saçmalığın daha altına imza atar.[520] Bundan daha da ilginç olanı ise; bu kişilerin tam listesi olduğunu söylediği bazı isimlere de yer vermesidir. Yani 120 kuşağın isimlerini tek tek bildiği kanısındadır. Demek ki bu Rabbi de kadın ve karpuz yaratmaya kadir olan diğer Yahudi Rabbileri gibi üstün yeteneklerle donatılı bir önemli bir kişidir.

Gelin görün ki aynı Rabbi M.S. 5. yüzyılda **"tamamlandığını"** bildirdiği bir kitap için; ***"Ancak Talmud'un gelişimi orada sona ermedi. Bilgeler, takip eden yüzyıllar boyunca, Orta Çağ süresince ve 19. yüzyılda bile Talmud'u yorumlamaya devam etti"*** diye yazmasaydı biraz daha inandırıcı olabilirdi.

Bütün bunların nasıl olabildiği, eğer gerçekten olmuş ise bile Musa'nın da, Kutsal Kitabın da bu olaydan neden habersiz oldu-

---

[519] A.Parry, a.g.e. sh.5. Ama bu söylentilerin bir tek kelimesi bile doğru olamaz çünkü; en büyük Yahudi alimi olduğunu söyledikleri Talmud yazarı Haham Moshe ben **Maimon** veya diğer adıyla **Maimonides'in;** M.S. 1194-1270 yılları arasında yaşadığını kesin olarak bilinmektedir.

[520] A.Parry, a.g.e. sh.9

ğu bilinmezliğini korumaktadır. Ancak iddiaya göre Musa; kendisinin de habersiz olduğu bu sözlü vahyi Harun'a aktarmış, Harun Yeşu'ya aktarmış, Yeşu başka birine aktarmış ve bu böylece devam edip gitmiştir.

Şimdi bir an için diyelim ki bu iddia doğrudur ama Musa'nın Sina dağında aldığı söylenen yazılı vahiy için verilen tarih yaklaşık olarak İ.Ö.1400'lü yıllardır. Bu tarihlerde Musa'ya yazılı kitabın hiçbir şekilde bahsetmediği bir sözlü vahiy verilmiş olsa bile; bu sözlü vahyin yazıya geçirildiği söylenen tarih en erken İ.S. 5. yüzyıldır. Bu da Musa'ya sözlü vahyin verilmesiyle; bu vahyin yazıya geçirilmesi arasında, yaklaşık iki bin yıllık bir zamanın geçmiş olması demektir. Bu kadar uzun bir zaman süresince sözlü bir vahyin insan hafızasında korunmuş olduğunu söylemek en azından "ciddiyetsizlik" demektir. Bunlardan yalnız Babil Talmudu'nun bugünkü halinin iki buçuk milyondan fazla kelime içeren 5.894 sayfalık bir kitaplar topluluğu olduğunu da bilgi notu olarak ekleyelim. Siz bunun üzerine göçlerden, sürgünlerden, kovulmalardan ibaret bir Yahudi tarihini de eklerseniz ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

Bir önceki bölümde açıkladığımız gibi kendi ana dillerini en az üç kere unutarak başka dilleri ana dil olarak benimsediklerini söyleyenler de kendileridir. Bu durumda ana dillerini bile defalarca unutmakla kalmayıp; Tanrılarının adını da "**unuttuklarını**" söylemekte hiçbir sakınca görmeyen bu "***unutkan***" insanların; bir sözlü geleneği iki bin yıl boyunca "**unutmadıklarını**" söylemesi ve bu konuda böylesine ısrarcı olmaları; bırakın insanları, kargaları bile gülmekten telef etmeye kararlı olmaktan başka bir şey değildir.[521] Üstelik bilerek tekrar edelim ki; altı

[521] İşin doğrusu şudur: Bu Yahudi peygamberleri Yazılı Tora'nın da, İsrail Tanrısı'nın da, Musa'nın da bir tek kelime ile sözünü etmediği bu Sözlü Tora'yı bütünüyle uydurmuşlardır. Bu uydurmalarına bir temel sağlamak amacıyla da kendi Kutsal Kitapları'nda hiçbir şekilde var olmayan ama; başka bir halkın dini kitabı olduğunu söylediğimiz Yohatan Targumu'nda yazılı olan 613 Mitzva'yı yürüterek bunu "Sözlü Tora" olarak takdim etmekte hiçbir

bin kitap sayfası tutarında olan bu bilgileri binlerce yıl boyunca ***"hiç bozulmadan"*** nesilden nesile aktardıklarını söyleyen bu Yahudi peygamberleri; Tanrılarının adını bile **"unutmaktan"** sabıkalı insanlardır.

İşte tam da burada çok önemli bir soru sormak olanağımız da doğmuş olur. İki bin yıl boyunca sözlü olarak "hiç bozulmadan" nesilden nesile aktarılan bu değerli bilgileri yazıya geçirmek için neden bu kadar yani M.S. 5. yüzyıla kadar beklenilmiştir?

Yanıt basit ama acıtıcıdır. İ.Ö.1400'lü yıllarda kitap yazan bir Musa'nın varlığına rağmen; bundan iki bin yıl sonra M.S. 5. yüzyıla kadar bir yazıları yoktur. İbranice diye bir dilleri de yoktur. Sözlü vahyin yazıya geçirildiği kitapların dili de Aramicedir.

Bu durumda sorumuzu biraz daha genişletebiliriz. İki bin yıl boyunca hiç bozulmadan nesilden nesile aktarılarak muhafaza edilen bu değerli bilgilerin yazıya geçirilme ihtiyacı nereden doğmuştur? Bu kere de yanıt gariptir. **"Sözlü kanunun korunması hakkında duyulan endişeler, onun M.S.200 dolaylarında yazıya dökülmesine yol açtı."**[522]

Eğer bu söylenilenler doğruysa; iki bin yıl boyunca hiçbir endişe duyulmadan nesilden nesile aktarılan bu sözlü kanun hakkında

---

sakınca görmemişlerdir. Bunun nedeni Yahudi halkının ensesinde boza pişirmekten ve sayılarının bir milyondan fazla olduğunu belirttikleri peygamberi Yahudi halkına besletmek; icat ettikleri kanun ve kurallarla bu halkı acıtıncaya kadar sömürmek ve en önemlisi bu halkı kontrol altında tutmaktır. Yahudi halkına dayattıkları uygulamalar da bu dediğimizin kanıtlarıdır. Buna göre "ekmek yapan bir kişi, bu ekmeğin bir kısmını kâhinlere vermek zorundadır" Her toprak sahibi bazı meyve türlerinin ilklerini Yeruşalim'deki kutsal mabede götürmek zorundadır. Maaser Rişon adındaki bir başka ondalık Levililere verilmek zorundadır. Teruma denilen bir başka vergiye göre Levililer veya Yisraelliler hasadını yaptıkları bir ürünün belli bir yüzdesini kâhinlere vermelidir. Konuyu uzatmanın bir gereği yok çünkü sonuç olarak; **"Bir Yahudi'nin bir kâhine vermesi gereken yirmi dört armağandan birinin; sığır, koyun ve keçi gibi hayvanların ilk erkek doğanıdır"** hükmü konuyu açıklamak için yeterlidir."

[522] A.Parry, a.g.e.sh.23

birdenbire endişe duyulmasının bir tek makul nedeni olabilir. Endişe duyulmaktadır çünkü ya bütünüyle ya da kısmen kaybolmuştur. Ama bundan daha güçlü bir olasılık daha vardır: Daha önce varolmayan bu sözlü kanunlar ancak icat edilebilmiştir.

Bu söylediğimizi de kanıtlayabiliriz; Yahudi kaynakların belirttiğine göre Rabi Yehuda Hanasi adında bir Haham M.S.170 ile 200 yılları arasında bir çalışma yaparak *"Sözlü kanunlar işte bunlardır"* demiştir. Bunun böyle olduğunu da söylerler zaten. **"Rabi, çalışması sırasında sözlü kanunu daha kolay erişilebilir kılmak için, temel ilkelerini sistematik bir şekilde düzenledi."**[523] Ama bu konuda daha değişik bilgilerde vardır. Bunlardan birincisi Nasi Yuda'nın başkanı olduğu Sanhedrin Meclisi'nin *"daha önceki kanun hükmüne giren fetvalarla, kendi maiyetindeki Rabbilerin verdiği fetvaları bir araya toplayarak"* Mişna'nın yazıldığı şeklindedir.[524] Burada ilginç olan daha önceki iki bin yıllık sözlü aktarımdan hiç bahsedilmemesidir ki; bu da Mişna'nın içeriğinin yazıldığı gibi binlerce yıllık bir sözlü aktarımı değil, Sanhedrin Meclisi'nin verdiği daha önceki fetvaları da içeren bir derleme olduğu yönünde güçlü bir ipucudur. Ama bu kere de Sanhedrin Meclisi'nin gerçekten var olup olmadığının sorgulanması gerekmektedir. Yahudilerin ünlü Ağlama Duvarı konusunu irdelerken bu konuya tekrar dönmek zorunda kalacağız.

Yahudi peygamberlerinin dediklerine bakılırsa; *"Moşe'nin Sina dağından getirdiği On Emir, buzdağının ancak görünen parçasıdır."*[525] Çünkü Musa; yiyecekle ilgili kanunlardan, hayvancılığa kadar uzanan konuları kapsayan 613 (altı yüz on üç) kanun daha getirmiştir.[526] ***"Tanrı 40 gün boyunca Moşe ile konuştu ve bu süre zarfında ona sözlü kanunu da içeren Tora'nın 613***

---

[523] A.Parry, a.g.e.sh.20
[524] H.Örs, a.g.e. sh.267
[525] A.Parry, a.g.e. sh.4
[526] A.Parry, a.g.e. sh.4

emrini verdi."[527] Bunun Türkçesi Musa'nın Tanrı'dan aldığı Sözlü Tora'nın hacminin kırk günlük bir konuşma süresi kadar olduğudur. Yani Musa'nın Harun'a, Harun'un Yeşu'ya, Yeşu'nun da başka birine, başka birinin de başka birine sözlü olarak aktardığını ve iki bin sene boyunca "hiç bozulmadan" geldiğini söyledikleri "Sözlü Tora"nın hacmi budur.

Bu Yahudi peygamberlerinin söylemek istedikleri; Musa'ya verilen On Emir'in basit özetler olduğu ama "kırk günlük konuşmanın sonucu olan" Sözlü Tora'nın ***"yiyecekle ilgili kanunlardan, hayvancılığa kadar uzanan konuları kapsayan muazzam bir bilgi hazinesi"*** olduğudur. Üstelik bunun açıkça söylendiği yerler de vardır. Ama bunun Yahudilerin Kutsal Kitabı Tevrat'ta neden yer almadığını söyleyemezler. Neden söyleyemezler; çünkü Musa'ya verildiği söylenen 613 emri yani Mitsva'yı, başka bir halkın din kitabından yürütmüşlerdir de ondan.

Hangi kitaptan yürüttüklerini de söyleyebiliriz. Tercüme olduğunu söylemekle kalmayıp; tercüme anlamında "Targum" adını taktıkları Yonatan'ın Aramice kitabından. Yonatan Targumu'nda Çıkış kitabının 24:12 cümlesi aynen şöyledir: "**Ve Yehova Musa'ya dedi: Dağa, katıma çık. Orada, Torah'ın sözlerinden kalan kısmını yazdığım Taş Levhaları ve öğretmek için yazmış olduğum 613 Mitsva'yı sana vereceğim.**"[528]

Bu kadar önem verilen ve bütün bir Sözlü Tora edebiyatının temelini oluşturan bu mitsva konusu da yeterince açık değildir. Çünkü bazı Yahudi peygamberlerinin söylediklerine göre; Tanrı Musa'ya 613 kanun vermiştir ama Davut bunların sayısını on bire indirmiştir.[529] Bunlarda Tevrat'ın Mezmurlar kitabının 15.

---

[527] A.parry, a.g.e. sh.17

[528] B.Adam, a.g.e. sh.95

[529] El altında bir Tevrat bulundurmanın zorluğunu bildiğimiz için bunları aşağıda sunuyoruz.

bölümünde tek tek sayılır.[530] Daha sonra İşaya gelmiş ve Davut'un on bire indirdiği bu kanunların sayısını altıya indirmiştir.[531] Daha sonra Mika gelmiş ve bu altı kanunun sayısını üçe indirmiş;[532] ondan sonra gelen Amos'ta ikisini daha atmış ve Mitsva'yı yani kanun sayısını bire indirmiştir.[533] Hani bir kişi daha gelse hiç kalmayacaktır. Prof. Baki Adam Talmud'un Şabat Bölümündeki bir nakle göre "**Tevrat'ın tamamen neshedildiğinin belirtildiğini**" yazar.[534]

Ama bütün bunlara karşın modern çağların Yahudi peygamberleri daha hala Yahudilerin tam olarak 271 mitsvayı yerine getirdiklerini yazarlar. Hem de gerekçeli olarak: "Yeruşalayim'de Kutsal Mabet ve 71 yaşlı bilgeli Yahudi Anayasa Mahkemesi bugün artık var olmadığına göre, Tora'daki 613 emirden birçoğu artık geçerli değildir. Bunun sonucu olarak Yahudiler günümüzde ancak 271 Mitsva'yı yerine getirebilmektedir."[535]

Yeruşalim'deki kutsal mabet ve 71 yaşlı bilgeli Yahudi Anayasa mahkemesi bir zamanlar var olmuş olsaydı, bu sözler daha inandırıcı olabilirdi.

---

530 Mezmurlar 15:2-5 "Kusursuz yaşam süren, adil davranan, yürekten gerçeği söyleyen. İftira etmez, dostuna zarar vermez, komşusuna kara çalmaz böylesi. Aşağılık insanları hor görür, Ama RAB'den korkanlara saygı duyar. Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından. Parasını faize vermez, suçsuza karşı rüşvet almaz."

531 Yeşaya 33:15

532 Mika 6: 8 "Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Tanrınız RAB sizden ne istedi?"

533 Baki Adam, a.g.e. sh.181 Amos 5: 4-5 "Bu yüzden RAB İsrail halkına şöyle diyor: "Bana yönelin, yaşarsınız; Beytel'e gitmeyin, Gilgal'a girmeyin, Beer-Şeva'ya geçmeyin, Çünkü Gilgal halkı kesinlikle sürgün edilecek, Beytel bir hiç olacak."

534 Neshedmek: hükmünü yürürlükten kaldırmak. Buna göre bir miras davasına bakan hakim; "***sürgünden sonra Musa'nın Tevratının neshedildiğini ve yeni bir kitabın nazil olduğunu belirterek***" davacının talebini kabul etmiştir.

535 A.Parry, a.g.e. sh.213

TALMUD NEDİR?

"Tanrı, iradesini hâkim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır;

Yeryüzündeki kötü insanlar ise kendi iradelerini hâkim kılmak için Allah'ı kullanırlar."

Giardono Bruno

Çok basit bir açıklamayla Talmud; Yahudi peygamberlerinin saklı gizli kitaplarından biridir. Yahudi peygamberleri bu kitabın "Sözlü Tora" yani Sözlü Tevrat olduğunu söylerler. Sözlü ise neden yazılmıştır, yazılmış ise neden sözlüdür gibi konulara hiç girmeyeceğiz ama neden saklı gizli bir kitap olduğunu sormadan geçersek doğru olmaz. Neden derseniz; Yahudi peygamberleri diyorlar ki, "Bizim kutsal bir din kitabımız var!" Ne yazıyor bu kitabın içinde diye soracak olduğunuz zaman da, Eriha'nın surlarını yıkarken yaptıkları gibi hep bir ağızdan "bağırıyorlar;" ***"Söylemeyiz, gizlidir !"***

İşte bu nedenle Talmud nedir sorusunun yanıtını verebilmek kolay değildir. Talmud için Yahudi Rabbisi A.Parry *"Talmud, insanlıkça bilinen muhtemelen en esrarengiz metinlerden biridir. Kısmen dini kanunlardan, kısmen bilgece sözlerden ve kısmen öykülerden oluşur ve antik zamanların* ***"eğitimli Yahudi bilgelerinin"*** *inanç ve görüşlerini temsil eder"* diye yazar.[536]

Tapınakların karanlık koridorlarında sabahtan akşama kadar şarap içtikten sonra o kafayla masallar üretmek bilgelik sayılıyorsa dedikleri doğrudur. Nereden biliyorsun derseniz Kutsal Kitapta yazılıdır. "**Kâhinlerle peygamberler bile şarabın ve içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyorlar, şaraba yenik düşmüşler. Yanlış görümler görüyorlar, kararlarında tutarsızlar."**[537]

---

[536] A.Parry, a.g.e. sh.9

[537] Yeşaya 28: 7

Ama "eğitimli Yahudi bilgeleri" konusunu bu kadar kolay geçiştiremezler. Çünkü onlar hakkında da Kutsal Kitap kayıtları vardır. Bu kayıtlarda yazılanlara göre de **"Samiriye peygamberleri Baal adına peygamberlik ederek halkı İsrail'i baştan çıkarmakta, Yeruşalim peygamberleri ise daha da kötüsünü yapmakta ve üstelik zina etmektedirler."**[538]

Bu konuda bazı kaynaklar Talmud için; *"Yahudi medeni kanunu, tören kuralları ve efsanelerini kapsayan dini metinlerdir"* derler.[539] Bir başka görüşe göre ise *"Hahamların nesilden nesile naklettikleri rivayetlerin toplamıdır."* Yahudi bir kaynakta bu konuda *"Talmud: Bu kitapta tüm dini kanunlar bulunur hem bir Kanun Kitabı, hem de bir yasaların gerekçeleri kitabı niteliğini taşır"* der.[540] Tokarev *"Talmudlar inanç dünyası bilgeliğine ve bayağı gündelik yaşama ait pek çok dini-hukuki kuralların düsturlardır."* diye yazar.[541] H. Örs'te *"her iki Talmud'a da bir tür ansiklopedi gözüyle bakabiliriz"* der.[542] Görüldüğü gibi Yahudilikle ilgili her konuda olduğu gibi bu konuda da bir fikir birliği yoktur. Bize göre ise bu kitaplar bir ***"Yahudi şeriatını"*** oluşturmaya çalışan insan ürünü garip yazılardır. Garip yazılar ifadesini bilerek kullanmaktayız çünkü hahamların nesilden nesile naklettikleri rivayetlerin toplamı olmakla kalmaz; binlerce Yahudi peygamberi tarafından da yeterince kurcalanmıştır. Yalnız Babil Talmudu'nda 2.500'den fazla Yahudi Rabbisi'nin adının geçtiğini hatırlayacak olursanız ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.[543]

Bütün bu açıklamalardan sonra Yahudi peygamberlerinin "Sözlü Tora" dedikleri Talmud için bir tür "Yazılı Tora" tefsiridir diyebiliriz. Tefsir bir metnin açıklanması veya çözümsel yorum-

---

538 Yeremya 23: 13-14
539 Talmud; İbranice *lamad* (öğrenmek) kökünden geldiği söylenir.
540 www.sevivon.com
541 S.A.Tokarev, a.g.e. sh.418
542 H.Örs, a.g.e. sh.267
543 H. Örs, a.g.e. sh.269

lanması demektir. Buna göre, Eski Ahit'teki hükümler geneldir. Mesela Tevrat'ta yazılı bulunan "**Cumartesi günü hiçbir iş yapmayacaksın**" hükmü, genel bir hükümdür. Buna Şabbat denilir; mademki Tanrı altı gün çalışıp dünyayı yarattıktan sonraki yedinci günü işi bırakmıştır, o halde Tanrı'nın oğulları olan Yahudiler de cumartesi günü hiçbir iş yapmamalıdır.

Bu Şabat günü Tanrı'nın Sina'da Musa'ya verdiği on emirden birisidir. Kutsal Kitapta ***"Şabat Günü'nü tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır. Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı. Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün RAB'be adanmış Şabat'tır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir."*** şeklinde kesin ve sert bir hüküm olarak yer alır.[544] Ayrıca Tanrı'nın İsrail kabilesiyle yapmış olduğu antlaşmanın koşullarından biridir. "İsrailliler, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Günü'nü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler."[545] Peki, nedendir? Yanıt son derece açıktır: "**Bu, İsraillilerle benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim.**"[546]

Emir o kadar kesindir ki; bir Şabat günü yan gelip yatacağına odun toplamaya çıkan bir adam, Tanrı'nın emriyle taşlanarak öldürülür. Kutsal Kitap bu olayı şöyle anlatır: ***"İsrailliler çöldeyken, Şabat Günü odun toplayan birini buldular. Odun toplarken adamı bulanlar onu Musa'yla Harun'un ve bütün topluluğun önüne getirdiler. Adama ne yapılacağı belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular. Derken RAB Musa'ya, "O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugâhın dışında onu taşa tutsun" dedi. Böylece topluluk adamı ordugâhın dışına çıkardı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, onu taşlayarak öl-***

---

[544] Çıkış 31: 14
[545] Çıkış 31: 16
[546] Çıkış 31: 17

dürdüler"[547] Kendi adımıza konuşacak olursak; çölde odun toplayan bir adam görüntüsünün algılama sınırımızı zorladığını belirtmemiz gerekir ama Kutsal Kitabın yazdığı da budur.

Bu durumda bir tatil günü olarak tanımlayabileceğimiz Şabat Günü yalnız insanlar için de değildir. İsrail Tanrısı Yahve'nin buyrukları uyarınca her yedi yılda bir toprakta tatil yapmalıdır. **"Ama yedinci yıl toprak dinlenecek. O yıl Şabat Yılı olacak, RAB'be adanacak. Tarlanı ekmemeli, bağını budamamalısın."**[548]

Bu Şabat yasaklarının uygulamada nasıl olacağı ise Talmut'ta bulunan açıklamalara göre olacaktır. Hangi Yahudi peygamberi hangi tapınağın karanlık odalarında icat etti bilinmez ama bir tek risalede düğüm atmaktan başlayıp iki harf yazmaya kadar uzanan tam 39 adet Şabat kuralı vardır. Örneğin bir iğneyi bir kumaşa bir kere batırmak yasak değildir ama iki kere batırmak yasaktır. Modern Yahudi peygamberlerinden birisi de ***"otomobil ve benzeri mekanik gereçlerin Şabat günü kullanılamayacağının açık olduğunu"*** yazar. Aynı Yahudi peygamberine göre "Elektrik düğmesine basmak bir çaba gerektirmese de elektrik devresini tamamladığından, benzer sorunlara yol açmaktadır."[549]

Benzer şekillerde Şabat Günü dokuz yüz metreden daha fazla yol yürümek yasaktır. Ateş yakmak yasaktır ve dolayısıyla yemek pişirmekte. Ama ne gariptir ki, pişirilmesi yasak olan yemeğin yenilmesi hiçbir şekilde yasak değildir. Üstelik bu yemeğin yenilmesi sırasında birkaç kadeh şarap içmek tavsiye edilen bir "iş yapmamak"tır. Şabat Günü bir şey taşımamak yasağı da icat edilmekle kalmamış; Yahudi peygamberleri sayesinde bu bir şey taşımama eylemine "ağızla, ayakla, dirsekle, saçla" bir şey taşımama yasağı da eklenmiştir. Diğerlerini hemen geçelim

---

[547] Çölde Sayım 15:31-36
[548] Levililer 25:4
[549] A.Parry, a.g.e. sh.56-57

ama bu "ağızla" bir şey taşımamak gibi garip ötesi bir yasak; *"takma dişlerin ne olacağı"* sorusunu gündeme getirince, hiç üşenmeden, bu konuda akıl almaz çıkarmalar elde etmiş ve bunu bıktırıcı tartışmaların konusu yapmışlardır.

Bazı "eğitimli Yahudi bilgeleri" ise bu Şabat yasaklarını o kadar ileri boyutlara taşımışlardır ki bunlara göre; Şabat günü bir hekimin bir hastaya bakması bile yasaktır. Bu kadarla kalsa gene iyi diyeceğiz ama başka bir saçmalığa göre, Şabat günü şehri düşmanlara karşı savunmakta yasaktır. Saçmalıklar o kadar ileri boyutlara varır ki; Şabat günü evde yangın çıkmışsa ve ev yanıyorsa; kendini kurtarmak bile yasaktır. Yahudilerin saklı gizli ünlü Talmud kitabı bütün bu saçmalıkları teker teker kayıt altına alır ama bütün bunların sağlıklı insanların kaleminden çıktığına inanmak zordur.[550]

Biz size bu işin de doğrusunu söyleyelim: Bu Şabat hikâyesi; adı da dâhil olmak üzere Babillilerden yürütülmüştür. Babillilerden

---

[550] Türklerin bir atasözü vardır; derler ki "Bir ok ile iki kuş vurulmaz." Yahudi peygamberlerinin amacı ise her zaman bir ok ile dokuz kuş vurmaya yöneliktir. Bu da yetmez çünkü bir ok'un vurduğu dokuz kuş ayıklanmış ve temizlenmiş olarak ok'a dizilmeli ve hatta Yahve yakınlardaysa pişirilmiş olarak önlerine düşmelidir. Bu da yetmez çünkü bu kere de "tuzu kıt" diye maraza çıkaracaklardır. Niyetleri de birkaç Talmud sayfasını dolduracak bir tartışma konusu elde etmektir. Yani şöyle bir şey olabilir: "Mısır'da misafir olarak bulunduğumuz sırada, hiçbir iş yapmamamız gereken bir Şabat günü, pınarın başında bir ağacın gölgesine uzanmış olarak şarap testilerimizi tüketmekle ziyadesiyle meşgul iken, densiz bir avcının attığı ok, üzerinde dokuz tane iyi pişirilmiş kuş bulunduğu halde tam önümüze düştü. Biz de bu dokuz kuşu bir miktar iyi şarap eşliğinde afiyetle yedikten sonra uzanmış dinlenirken Şafik oğlu Bişneli Mafik peygamber dedi ki; "zannımca bu kuşların tuzu bir miktar eksik idi." Bunun üzerine kendini peygamber ilan eden Atarotlu Cereme oğlu Mereme peygamber de "Benim zannımca da yalnız tuzu bir miktar kıt değildi, kuşlar da yeterince büyük değillerdi" diyerek peygamberlik etti. Buna karşılık şarap testisinden büyükçe bir yudum alan Hovalı Kovan oğlu Mofan "evet kuşlar yeterince büyük değildi ama zannımca tuzu yerinde idi" diye peygamberlikte bulununca, konuyu tartışmak icap etti.

deki adı "Şabbatu"dur. Messadie bu sözcüğü "Sapattu" şeklinde yazar ama anlamında bir değişiklik yoktur.[551] Bu kelime yılın belirli günleri için kullanılır ve Tanrı'nın öfkesini yumuşatma, günahtan kurtulma günleri olarak kabul edilir. Her ayın ortasındaki gün de aynı adı alır ki bu da elbette Dolunay gecesi demektir. Bu da doğrudan Ay Tanrısı Sin'e işaret eder. Bu bilgilerin ışığında Eski Ahit'te yazılan "**Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RAB'bin önünde tapınacak**" şeklindeki Tanrı emrini daha iyi değerlendirebilirsiniz.[552]

Yeniden Talmud'a dönecek olursak; bu konuda din bilimcilerin dediklerine göre; Sözlü kanunlar ilk defa olarak Rabi Yehuda HaNasi tarafından derlenmiş ve buna Misna adı verilmiştir. Mişna daha alt bölümlere ayrılan 6 ciltlik bir kitaptır. Yine bu konuda yazılanlara göre; Mişna temel olarak Musevi Medeni ve Ceza Hukuku olarak tanımlanabilir. Daha sonraları hahamlarca Mişna'nın daha derinlemesine açıklamaları yapılmış ve buna Gemara adı verilmiştir. **İşte bu Mişna** ve **Gemara** bugün bildiğimiz **Talmud**'u oluşturur. Yahudi Rabbisi A. Parry; "*Mişna, yani Yahudiliğin medeni ve dini kanunları ve Gemera, yani Mişna hakkındaki rabinik tartışmalar*" der.[553]

Dinler tarihi uzmanı Tokarev de "**O iki temel kısımdan müteşekkildir. Daha erken olanı Mişna (*genişlemesine "tekrar" yani kanunun yorumu)* daha sonraki ise Gemara (*yorumun yorumudur)***" diye yazarak hem konuya katkıda bulunur hem de açıklama getirir.[554] Tokarev'in bu "yorumun yorumu" açıklaması gerçekten ilginç bir tespittir. Çünkü yorumun yorumu gibi garip bir tanımlama olsa olsa "**dedikodu**" demektir. Ama bu arada her nasıl olmuşsa elde olan bir Mişnaya karşılık iki adet Gemara elde edilmiştir. Bunlar Yeruşalim ve Bavli adını ta-

---

551 G. Messadie, Musa, sh.599
552 Hezekiel 46:3
553 A.Parry, a.g.e. sh43
554 S.A.Tokarev, a.g.e. sh419

şırlar. Bu durumda bu iki Gemara birbirinden farklı iki Talmud oluşturuyor demektir. Elbette ki Yahudi peygamberleri açısından bakıldığında bir sorun oluşturmaz. Ne yani "***ağaçlardan inen yaratıklar***"; Tanrı'nın oğullarının sözlerini mi tartışacaklardır?

Kelime anlamı olarak Mişna tekrar, Gemera "tamamlayan", Talmud ise talim (eğitim-bilgi verme) demektir.[555] "Yahudi kültürünün yarattığı en büyük eserlerden biri" olduğu söylenilen bu kitapların Aramice yazılmış olduğunu daha önce vurgulamıştık. Siz buraya da bir işaret koyabilirsiniz; çünkü daha sonra gerekecektir. Burada vurgulamamız gereken bir diğer konuda Aramice dilinde yazılmış kitaplarla, Yahudi kültürünün ne gibi bir ilgisi bulunduğudur. Daha da açık söyleyelim: Japonca yazılan kitaplarla bir Alman kültürü oluşturulması gibi akıllara zarar bir söylemdir bu.

Yahudi ilâhiyatçıların Kudüs ve Babil okullarında bu Mişna üzerinde çeşitli çalışmalar yaptıkları ve böylece Talmud'un ortaya çıktığı da bu söylentiler arasındadır. Yine aynı söylentilere göre; bugün M.S. 4. ve 5. yüzyıllara ait olduğu söylenilen, Kudüs ve Babil Talmud'u olarak bilinen iki ayrı Talmud vardır. Bu Talmudlar ikinci bir bölünmeye daha tabi tutulur ve böylece iki ayrı kitap daha elde edilir. Bu kitaplar Yahudilerin ünlü Halakka ve Hagadda kitaplarıdır. Halakka kanunlar ve kurallar koyan bir kitaptır; Hagadda ise menkıbeler, efsaneler, Yahudi folklor parçaları ve hatta vaazları bile içeren garipte değil, garip ötesi bir kitaptır.[556] Bu kitapta yazılı olanlar her ne kadar kıssadan hisse çıkarma gibi bir amaç taşırlarsa da bunlar da iç içe girmiş ve sonunda ortaya bir karmaşa çıkmıştır.

Yine söylentilere göre Kudüs Talmud'u Babil Talmudu'ndan daha eskidir. Yahudi Rabbisi A. Parry bu konuda şunları yazar:

---

[555] İbranice *tekrarlayarak belleme* anlamındaki *Şana* kelimesinden geldiği de söylenir.

[556] H.Örs, a.g.e. sh.269

"Talmud çalışmaları bugün var olan iki Talmud versiyonunu meydana getirmiştir. Babil Talmudu ve Yeruşalayim Talmudu. Yeruşalayim Talmudu daha kısa ve anlaşılması zordur. Günümüzde en çok kullanılan versiyon Babil Talmudu'dur."[557]

Peki, Babil Talmudu'ndan daha eski olan Yeruşalayim yani Kudüs Talmudu neden kullanılmamaktadır? Bu sorunun yanıtı birden çok konuyu açıklığa kavuşturması bakımından çok önemlidir. Bu nedenle de sorumuzun yanıtını "**taraflı**" olan bir Yahudi Rabbisi'nden alalım: "**Babil Talmudu'ndan önce yazılmış olan Yeruşalayim Talmudu, Batı Aramice dilinde yazıldığı için anlaşılması çok zordur.**"[558]

Bu konuda bazı söyleyeceklerimiz daha olacaktır ama bunların daha iyi anlaşılması için bir bilgi notuna ihtiyacımız vardır. Bu Yahudi Rabbisi'nin Batı Aramice dediği dil; daha önce sözünü ettiğimiz Aramice Tevratlar olan Targumların yazılmış olduğu dildir. Bu dilin tam adı Filistin Yahudi Aramicesinin Yuda lehçesidir. Yuda; Yahudilerin uzun zaman yaşadıklarını iddia ettikleri bölgenin yani yurtlarının adıdır. Anlayamadıklarını söyledikleri Kudüs Talmudu; işte bu Filistin Yahudi Aramicesinin Galile lehçesinde yazılmıştır. Galile lehçesi Hazreti İsa'nın da ana dilidir.

Sorun şudur: Aramice yazılmış olan Kudüs Talmudu'nu anlamayan bu Yahudi peygamberleri; yine Aramice yazılmış Babil Talmudu'nu nasıl anlayabilmektedirler? Yahudi peygamberleri bu soruya birtakım kem-kümler dışında bir cevap veremeyeceği için doğrusunu biz söyleyelim. Babil Talmudu'nu da anlamamaktadırlar. Neden anlamadıkları da çok açıktır; bunu kendileri söylerler: "**Sesli harflerin, noktalama işaretlerinin ve paragraf aralarının olmaması yüzünden.**"[559]

---

[557] A.Parry, a.g.e. sh.11
[558] A.Parry, a.g.e. sh.46 ve 48
[559] A.Parry, a.g.e. sh.27

Her ne kadar inandırıcı bir yönü olmasa da; nesilden nesile aktarılan sözlü geleneğin hiç değilse bir mantığı vardı. Açıkça görüldüğü gibi **"yazılı"** hale getirildiği söylenen **"Sözlü Tora"** nın bir mantığı da yoktur. Üstelik M.S. 500 yılında tamamlandığı belirtilen Talmud'un; el yazması ile ilk matbaa basımları arasında yaklaşık bin yıl kadar bir zaman geçmiş olması, elde bulunan Yahudi şeriatının durumu hakkında bilgi vermeye de yeterlidir. Çünkü matbaanın icadına kadar olan bu bin yıllık zaman boyunca Yahudi şeriatının "El yazmaları" şeklinde sonraki kuşaklara iletilmesi gerektiği kuşkusuzdur. Bunu da açıkça yazarlar: **"Talmud derlendikten sonra uzun yıllar boyunca ancak elle yazılmak suretiyle çoğaltılabiliyordu. Talmud'un içerdiği iki buçuk milyon sözcüğün her birinin, hatasız metinden zahmetli bir çalışma sonucunda harfi harfine kopya edilmesi gerekiyordu."**[560]

Şimdi yine Türkçe olarak açık açık konuşmamız gerekiyor. İki buçuk milyon kelime; yaklaşık altı bin kitap sayfası demektir. Yahudi peygamberleri bize; daha önce kuşaktan kuşağa hiç değişmeden nakledilen bu altı bin sayfalık içeriğin; bu kere de yazıcılar tarafından "harfi harfine" kopya edilerek çoğaltıldığını söylemektedir. Bir yazıcı günde bir sayfa kopya yapabilirse; altı bin sayfalık bir kitaplar topluluğunu kopyalayabilmek için altı bin güne ihtiyacı olur. Bu da yaklaşık olarak on altı yıl demektir. İki sayfa kopyalarsa bu da yine sekiz yıllık bir zamana ihtiyacı var demektir. Gece gündüz çalışan bir yazıcının bir günde dört sahife kopyaladığını kabul etsek bile; bir tek el yazması Talmud için dört yıla ihtiyacı olduğu açıktır. Bir an için bunun doğru olduğunu kabul etsek bile; Yahudi peygamberlerinin bile anlamadığı Aramice el yazmalarından oluşan bir kitaplar topluluğunu, bir yazıcının nasıl anlayabildiği ve anlamakla kalmayıp nasıl "harfi harfine" kopya ettiğini sorgulamak gerekir.

---

[560] A.Parry, a.g.e. sh.26

Bir diğer konu da yazıcının; ***"hatasız metni,"*** nasıl elde edebileceğidir ki bu konuya hiç girmesek daha iyi olur. Ama asıl sorulması gereken bir yazıcının neden "sayfa sayfa ya da cümle cümle veya kelime kelime değil de; ***"harfi harfine"*** kopya etmek zorunda olduğudur ki, bu, bizim düşüncemize göre ve çok açık olarak, yazıcının okuduğu metni anlamadığının net bir ifadesidir.[561] Bu da tam olarak Çince bilmeyen bir İngiliz ya da Fransız yazıcının; Çince bir metni "**harfi harfine**" kopyalamasına benzemektedir.

Zaten yukarıda verilen bilgilerin ışığında sözünü ettiğimiz yazıcının, kopyaladığı metni anlayabilmesi de olanaklı değildir. Sesli harfleri, noktalama işaretleri, paragraf araları olmayan bir metinden bir şey anlaşılması ise söz konusu bile değildir. Böyle bir metnin başı, sonu, önü, arkası olamayacağı açıktır. Bu da bize M.S. 5. yüzyıldan sonra bile hem Yahudi şeriatının, hem de Yahudi yazısının ne halde olduğu konusunda yeterince bilgi sunar.[562]

Bir kere daha söyleyelim; Yahudi peygamberleri inatçı insanlardır ve çözüm üretmek konusunda rakipleri yoktur. Bu nedenle yeniden kalem ve kâğıda sarılır; sesli harfleri, noktalama işaretleri, paragraf aralıkları olmayan bu garip metnin neden böyle olduğunu açıklamaya girişirler. **"Talmud aceleyle yazıldığından bilmeceyi andıran, kendine özgü, neredeyse şifreli bir tarzı vardır."**[563] Peki, ne kadar aceleyle yazılmıştır bu Talmud? Yanıtı bir Yahudi Rabbisinden alalım. **"Sözlü Kanun'un ko-**

---

561 Bu da yazıcının kendi dilinden bir metni değil, bilmediği yabancı bir dilden harf harf kopyalama yaptığının düşünülmesine yol açar. Ama bunu tartışmanın yeri burası değildir. Bu nedenle sadece vurgulayarak geçip gitmek durumundayız. Ama konuya ilgi duyan okurlar için oldukça bakir ve cazip bir konudur.

562 M.S. Beşinci yüzyılda Aramice dilinde yazılan bu kitapların varlığı; sözünü ettiğimiz zaman da bile İbranice diye bir dilin olmadığının; varsa bile, bir metin yazacak kadar gelişmemiş olduğunun açık ve güvenilir bir kanıtıdır.

563 A.Parry, a.g.e. sh.23

runması hakkında duyulan endişeler, onun M.S. 200 dolaylarında yazıya dökülmesine yol açtı. Sözlü kanun'un yazılması M.S. 499 yılında tamamlandı."[564]

Elbette dikkatinizi çekmiştir ama olsun, biz de tekrar etmiş olalım. Açıkça görüldüğü gibi; Talmud'un aceleyle yazıldığı için okunamaz bir durumda olduğunu vurgulayan Yahudi peygamberi; aynı sayfa içinde bu sürecin üç yüz yıl sürdüğünü söylemekte hiçbir sakınca görmemektedir. **"Ne yani üç yüz yıl da zaman mıdır sanki. Bin yıllık bir zamanımız olsaydı, bu kadar acele etmez daha neler neler uydururduk"** gibi "sak üstünde damdağan" bir açıklama olmasının yanında; ilerleyen bölümlerde çok daha gariplerini göreceğimiz pervasız, üstünlük taslayan, biz söylüyorsak doğrudur mantığıyla hareket eden, Avrupalıları dangalak yerine koyan bir söylemdir bu. Üstelik açıkça görüldüğü gibi; "okuyamıyoruz ve dolayısıyla anlayamıyoruz" demek yerine **"Günümüze kadar ancak çok deneyimli bilginler "Talmud'un şifresini" kırabilmiştir"** gibi şeklinde bir cümle kurularak; Talmud adındaki bu masal kitabına gizli anlamlar ve olağanüstü güçler yüklenmesi de başarılması kolay olan işlerden biri değildir. Üstüne üstlük bütün bunların hepsinin aynı sayfanın içinde yer almakta olması da; bu Yahudi peygamberleri ile uğraşmanın hiçte kolay bir iş olmadığının apaçık bir göstergesidir.

Burada Yahudilerin hayatında geleneklerin yerinin büyük olduğunu da bir bilgi notu olarak belirtmemiz gerekiyor. Bir Yahudi dini sorumluluklarının ne olduğunu, kimle evlenebileceğini, kime karşı nasıl tavır takınacağını, nelerin yasak nelerin yasak olmadığını 'Halakha' adı verilen dini kaynaktan öğrenir. **"Yahudi Şeriatı"**nın temel kaynağı olan Halakha, hahamların ***"bir Yahudi nasıl yaşamalı"*** sorusunun cevabını en ayrıntılı biçimde vermek için hazırladıkları ve asırlar boyu yeni eklenmelerle genişlemiş yazılı bir dini kaynaktır. Yukarıda belirtmiş olduğumuz

[564] A.parry, a.g.e. sh.23

gibi Talmud'un ikinci bir bölünmeye uğratılması sonucu elde edilmiştir. Yahudi peygamberi A. Parry'de Talmud'un Yahudilerin nasıl yaşaması gerektiğini tanımlayan bir kanun kitabı olduğunu yazarak konuya katkıda bulunur.[565] Üstelik okuyunca tanıdık gelecektir. "Klasik **Yahudiliğe göre, bir Yahudi günlük hayatını nasıl geçirmesi gerektiğini öğrenmek için Tevrat'a ya da Eski Ahit'in öteki kitaplarına bakmamalıdır. Bunlar, sıradan insanlar tarafından anlaşılamazlar çünkü. Bunların anlamını sadece hahamlar kavrar ve Yahudi toplumu da dini onlardan öğrenir.**" Yani Halakha, hahamların Yahudi toplumuna verdiği bu eğitimin toplandığı kaynaktır. Tokarev de "**Talmud Yahudi topluluğunun sadece dini değil, hukuksal, toplumsal v.s. bütün hayatının temeli olmuştur**" diyerek bu yazdıklarımızı doğrular.[566] İşte tam da bu nedenle Modern Yahudi peygamberi A.Parry; "Talmud'un amacı okunmak değildir; öğrenilmesi gerekir" gibi garip ötesi bir cümlenin altına imza atar."[567] Okunması gerekli olmayan bu bilgileri öğreten de kendisi olacaktır elbette.

Biz size bu işin de doğrusunu söyleyelim: Bütün bu abuk sabuk söylemler Başkâhin Hilkiya'nın bulduğu, yazman Şafan'ın okuduğu ve Kral Yoşiya'nın üzüntüsünden elbiselerini yırttığı "bulunmuş" Tevrat'ın; Yasa'nın Tekrarı kitabından çıkartılan zorlama bir kanıttan kaynaklanır. Bu ayet aynen şöyledir. "***Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranın. Size bildirilenin dışına çıkmayın.***"[568]

Yahudi peygamberleri her nasıl becerdilerse bu ayetten ***"yazılı Tevrat'ı yorumlamak sadece Rabbilere aittir"*** anlamını çıkarmışlardır. Bununla da kalmamış ve ***"bu emri dinlemeyen ve yorum getirende küfür işlemiş ve Allah'a hakaret etmiş sayılır"*** şeklinde bir vecizenin altına da imza atmışlardır. Bu abartı-

---

565 A.Parry, a.g.e. sh.10
566 S.A.Tokarev, a.g.e. sh.419
567 A.Parry, a.g.e. sh.9
568 Yasa'nın Tekrarı 17: 11

lar öyle boyutlara ulaşır ki; "onlar sana sağın sol, solunda sağ olduğunu söylerlerse bile" aşamasına kadar ulaşır.[569] Prof. Baki Adam bu konuda ***"Rabbani Yahudilikte Tevrat ikinci plana itilmiştir"*** der ve üstelik haklıdır da.[570] Ama unutmamak gerekir ki Prof. Baki Adam bir akademisyen ve din bilginidir ve gerek üslup, gerekse söylem bakımından onu sınırlayan kurallar vardır. Bu nedenle söyleyebildiği bu kadardır ve bu nedenle de eksiktir. Açıkça görüldüğü gibi Yazılı Tevrat ikinci plana itilmekle, hükümleri yok sayılmakla kalmamış, bir kurban gibi tarihin önüne de atılmıştır.

Bu söylediğimizin kanıtı Talmud'u yüceltmek adına Tevrat'ın ikide bir kaybolup sonra yeniden bulunması hikayelerinin kullanılmış olmasıdır. Çok açık söyleyemezler ama bunun nedeni; ikide bir kaybolan bir yazılı Tevrat'ın çok "güvenilir" bir kitap olamayacağı, bu durumda sözlü Tevrat'ın yazılı Tevrat'tan daha sağlam bir kaynak olması gerektiği konusuna vurgu yapmaktır. Bir yandan yazılı Tevrat'ın bir tek kelimesinin bile değişmemiş olduğunu iddia ederken; diğer taraftan tapınakların karanlık köşelerinde bunun tam tersini söyleyen dedikodular üretmek din adamlığı falan değil, olsa olsa ahlaksızlıktır. Bütün bunlar kendi konumlarını yani "çıkarlarını" korumak çabalarıdır ve açıkça söylemek gerekirse Tevrat'ta, Musa da, din de, iman da ve hatta Yahve de umurlarında bile değildir. Gizli saklı kitaplarının gizli saklı köşelerinde; Aden Bahçesi'nde çözemediği bir sorunla karşılaştığı zaman Tanrı'nın kendilerinden akıl sorduğu salaklığını yazmaları da bu söylediklerimizin bir doğrulamasıdır. Aynı nedenle Rabbi Yosi Babil Talmudu'nun Sukkoh Bölü-

---

[569] Prof. Baki Adam bu ayetin devamının "onların sana öğretecekleri cümleden ne sağa ne de sola sapmayacaksın" şeklinde olduğunu yazar. Türkçe tercümede bu bölüm yoktur ana İngilizce tercümede vardır. "According to the sentence of the law which they shall teach thee, and according to the judgment which they shall tell thee, ***thou shalt do: thou shalt not decline from the sentence which they shall shew thee, to the right hand, nor to the left"***

[570] Baki Adam, a.g.e. sh.177

münde; "Ne Şeyhina (Tanrı) yere indi, ne de Musa göğe çıktı" diye yazarak Tevrat'ın Allah Kelamı olmadığını açıkça vurgular.[571]

Bu söylediklerimize ek olarak bir Hıristiyan kaynak tarafından aktarılan; bir bilgiyi daha sunalım. **"2.500.000 kelimeyi içeren Babil Talmud'u Yahudi kültürünün yarattığı en büyük eserlerden biridir. 6.000 sayfalık bu eser Yahudi kültürünü kapsayan bir ansiklopedi şeklindedir. Nesiller boyunca Talmud tüm Yahudilere bilgi ve ışık kaynağı olmaktadır."**[572] Bu Talmud'un Yahudi kültürünün yarattığı bir eser ve üstelik **"Yahudilerin bilgi ve Işık kaynağı"** olduğu yolundaki açık söylemdir. Rabbi Aaron Parry'de Davut gibi "vargücüyle oynayıp coşarak" gelir ve bu noktada konuya katılır: **"Talmud hiç kuşkusuz meydana getirilmiş en olağan dışı yazılı eserlerden biridir. Yahudi inancının sözlü gelenek ve kanunlarını muhafaza etmek için yüzyıllar önce bir grup bilge kişi tarafından derlenmiştir"** diye yazar.[573] Böylece Talmud'un bir derleme olduğunu da kayıt altına almış olur.

Bütün bunlar bize Yahudi kültürü hakkında bir bilgi sahibi olmak istiyorsak eğer, oraya, buraya, şuraya değil, Talmud'a bakmamız gerektiğine işaret eder. Hiçbir şekilde bulaşmak istemediğimiz bir konudur. Bu nedenle de elden geldiğince kısa tutmaya çalışacağız ve küçük örneklerle yetineceğiz. İşte size ***"eğitimli Yahudi bilgelerinin"*** yazdığı veya derlediği, Yahudilerin **"bilgi ve ışık kaynağından"** bazı alıntılar...

1. "Gayri Yahudi'nin sahip olduğu mal, çölde ayağınızın altındaki sahipsiz araziye benzer, kim evvel alırsa onun olur"[574]

---

571 Baki Adam, a.g.e. sh.83

572 www.hıristiyan.net. Yahudilikte Kavram ve Değerler, s. 301.

573 Aaron Parry, Talmud Nedir, sh.3. Gözlem Gazetecilik ve Yayıncılık, Kasım-2005

574 Baba Bathra kısım 54

2. Yahudi olmayan kimselerin kanını akıtmak Allah'a kurban takdim etmektir"
3. "Yahudilik maksat ve gayesi için işlenen bütün günahlar, gizli olmak şartı ile mübahtır"
4. "Yalnız Yahudi olanlara insan gözü ile bakılır. Yahudi olmayanlar birer hayvandır"
5. "Allah dünyanın bütün servetini sadece Yahudilere tahsis etmiştir"
6. "Hırsızlık etmeyiniz emri sadece Yahudiler içindir. Diğer milletlerin canları ve malları helaldir"
7. "Yahudi olmayanların ırzı, namusu helaldir. Zina etmeyeceksin emri Yahudiler içindir"
8. "Yahudi olmayanın, malını çalan ve işini elinden alan bir Yahudi, iyi bir iş yapmıştır"[575]
9. "Bir Yahudi kızının bekâreti iki yüz akçe (zuz) değerindedir. Bu pazarlık edilerek peşin de ödenebilir.
10. Eğer biri kuyuya düşmüşse ve sizdense kuyudan çıkmasına yardım edin; eğer bu kişi başka bir dine mensupsa kuyudaki ipi kesin, eğer etrafta başka dinden başkaları varsa o zaman kuyudakinin unutulmasını sağlayın.
11. Kendi dininizden olmayanlara yardım etmeyeceksiniz, eğer fırsatınız varsa öldürmeniz makbuldür.
12. "Bir goyime olan borcunu ödememene müsaade edilmiştir."[576]
13. "Yahudiler Allah'ın indinde meleklerden daha latif kimselerdir. Allah yüceliğini yalnız ona bağlı Yahudilere gösterir. insanlar ancak Yahudiler sayesinde Allah tarafından takdis edilir; bütün Yahudiler kral çocuğu olarak doğarlar. Yahudi

---

575 "Talmud'un Hoşem hamişpat, Yoreh deah, Sultan Arah kısımları.
576 Goyim: Yahudi olmayan, yabancı

olmayan bir kimse Yahudi'yi döverse ölüm cezasına mahkûm edilmelidir. Çünkü Allah'ı tokatlamış sayılır. Allah Yahudilere hiçbir zaman öfkelenmez, öfkesini yalnız Yahudi olmayanlara gösterir.[577]

14. Eğer bir Kenani'nin öküzü bir Yahudi'nin öküzünü boynuzlayıp yaralarsa Kenani ceza görmelidir. Fakat bir Yahudi'nin öküzü bir Kenani'nin öküzünü boynuzlarsa ceza söz konusu olmaz"[578]
15. "Bir kuti[579] bir Yahudi'yi öldürürse cezaya çarptırılır fakat bir Yahudi bir kutiyi öldürürse cezaya çarptırılmaz"[580]
16. "Dünyada hâkimiyet sağlayacak en önemli unsurlardan biri çok üremektir. Bütün yeryüzündeki gayri Yahudiler eşektir.[581]
17. "Yahudi olmayan bütün çocuklar hayvandır"[582]
18. "Yahudi olmayanlar Yahudilere köle gibi hizmet etmeleri için yaratılmışlardır."[583]
19. "Sadece Yahudiler insandır, Yahudi olmayanlar insan değil hayvandır."[584]
20. "Siz insan olarak yaratıldınız, fakat dünyadaki (diğer) milletler insan soyundan değil hayvan soyundan gelirler."[585]

---

577 Cümle bozuklukları ve imla hataları metine aittir. Alıntı olduğu için dokunmadık.

578 Baba Kama 37b kısmı:

579 "Kuti" kelimesi "Goy" yani gayri Yahudi manasına gelir. Sanhedrin 57a kısmının altındaki "5" numaralı not. Aynı zamanda Yahudilerin Samiriyeliler için kullandığı bir tanımlamadır.

580 Sanhedrin 57a

581 Kethuboth 111b:

582 All gentile children are animals"(Jebamoth/98a)

583 The Non-Jews have been created to serve the Jews as slaves" (Midrasch Talpioth/225)

584 "Just the Jews are humans,the Non-Jews are no human,but cattle" (Kerituth 6b,Jebamoth 61a)

Bu ifadelerin ruh sağlığı yerinde olmayan insanların kurduğu cümleler olduğu açıktır. Bunları yazabilen insanlara dünyanın her tarafında bilge değil, meczup denilir. Dolayısıyla konuyu uzatmanın da bir gereği yoktur. Son bir alıntıyla bu tatsız konuyu kapatalım. **"Bir gayri Yahudi, Yahudi kızından istifade ederse, bir Yahudi kadınını baştan çıkartırsa, bir Yahudi çocuğunu kirletirse; Yahudi, umumi bir Yahudi kadını ile temas edip kadına parasını vermezse cezaya çarptırılır. Eğer bir Yahudi, umumi kadını kullanıp parasını vermemiş ise parası alınır ve değnekle dövülür. Bir Yahudi kızını kirleten gayri Yahudi'nin başı yarım kesilir ve yavaş yavaş öldürülür. Bütün bunlar bilhassa gayri Yahudilerin önünde yapılmalı ki bunlara müthiş bir ibret olsun ve bizim dehşetimiz karşısında titresinler ve Yahudi'ye dokunmaya bir daha yeltenmesinler."**[586]

Bunların uç söylemler olduğunu düşünüyorsanız eğer, değildir. Tam tersine en masumları arasından özenle seçilmiştir. Diğer birkaç örneği de bu çalışmanın satırlarına yakışmadığını düşündüğümüz için dipnot olarak koyacağız. İsteyenler okuyabilirler.[587]

---

585 "You are human beings,but the nations of the world are not human being,but beasts"(Baba Mecia/114-6)

586 Kethuboth 61b: Bu konuyla ilgilenenler şu kitaba bakabilirler: H.Yılmaz Çebi, Şeytan'ın Ayetleri, sh.172. Emre yayınları, Mayıs 2006

587 "Bir kadın kocasının izni ile parasını vererek kendisi ile cinsi bir şekilde alakadar olacak bir şahıs kiralarsa, bunda hiçbir kabahat yoktur fakat bu kiraladığı şahıs gayri Yahudi ise bu kabahattir zira kazançlı çıkan gayri Yahudi'dir. Fakat aynı vaziyet, bir Yahudi erkeği ile gayri Yahudi bir kız arasında vuku buluyorsa zararı yoktur fakat Yahudi erkeği bu gayri Yahudi kızla evlenmemeğe çok dikkat etmelidir. "Bir büyük küçük bir kız ile cinsi temas yaparsa bu göze girmiş bir parmak gibi kabul edilmeli. Keza bir çocuk bir kadınla temas ederse buda kadının cinsi uzvuna bir çubuk girmiş olarak kabul edilmeli. Bir büyük tarafından bir çocuk baştan çıkartılıp ırzına geçirilirse bu ırza girme hadisesi olarak kabul edilmeli, bir büyük tarafından bir çocuk baştan çıkartılıp ırzına girilirse bu ırza geçme hadisesi olarak değerlendirilmemeli;" "O adam ki kızkardeşi ile beraber yatıp, kendile-

ÇAKALA BENZEYEN PEYGAMBERLER

"Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor."

Hezekiel 13:4

Talmud'un Mişna bölümü de yazılı biçiminde soru-yanıt şeklindedir. Yani önceden hazırlanmış bir soruya yanıt verilir. Buna göre mesela din bilgesi oldukları düşünülen iki kişiden birinci bilge bir soru sorar, ikinci bilge kişi de birinci bilgenin sorusunu yanıtlar.[588] Sözgelimi birinci bilge ikinci bilgeye şöyle bir soru sorar: "**Ey ulu bilge; Türkler hakkında ne düşünüyorsunuz?**" Sorunun muhatabı olan ikinci bilge de yani Maimonides adındaki birisi;[589] aynen şu yanıtı verir: "**Türklerin bir kısmı ve**

---

rini cinsi zevklere bırakırlar ve kız kardeşi bunu şikayet etmez, bunda bir kabahat yoktur fakat kızkardeş şikayette bulunursa bu işi tekrarlamaması bu adama bildirilir". O şahıs ki daha annesi yaşlı değildir ve babası ölmüştür ve validesi yabancı erkeklerin koynuna girmek istemez ve kendi oğlu ile yatmak ister ve keza oğluda validesi ile yatmak isterse böyle bir vaziyette eğer bu işler zor kullanılmadan yapılıyorsa, bize düşen bir vazife yoktur ta ki oğul evlenme yaşına gelip de başka bir kızla evlenmek talebinde bulunur ve validesi buna mani olmak isterse, oğul kendi karısının cinsi arzularını hem de annesinin cinsi arzularını tatmin etmeli ta ki validesi başka bir erkek buluncaya kadar." "Bir çocukla küçük bir kızla yahut karısı ile makat yerinden temas ederken bütün temas müddetince temas edilen kimse bağırır ise ve bunu etraftan işitirlerse bu işi yapan şahsa bu çocukla yahut bu kızla bu işi yapmaması söylenir. Eğer kadın eşi ise bir müddet için bu şekilde hareket etmemesi bu işi yapan şahsa bildirilir." Kethuboth bu konuda ayrıntılı Türkçe bilgi için: www.gnoxis.com/forum/gizlenen-talmud-yasalari-18392.html

588 Bu konudaki açıklamalara göre; soru sorana makşan, cevaplayana ise tartzan denir

589 Maimonides. Hatırlanacağı gibi bu Maimonides binlerce yıl içinde Eski Ahit'in bir tek kelimesinin bile değişmediğini ileri süren adamdır. Kitab-ı Mukaddes'in döneminden sonra, Arabistan'da yaşamış bir Yahudi filozof ve kelâmcı olduğu da iddia edilir.. Ayrıca astronomi, matematik, tıp doktoru, ve Talmud uzmanı olduğu da söylenir. GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ ON PARMAĞINDA ON MARİFET olan bir Yahudi olduğu için diğer adı kısaltılmış şekilde "Rambam"dır; yani Rabbi Moshe Ben Maimon. M.S. 1194-1270 yılları ara-

kuzeydeki göçebeler ve zenciler ve güneydeki göçebeler ve bizim coğrafyamızda yaşayıp da onlara benzeyenler; bunların tabiatı daha çok düşük sesli bazı hayvanların tabiatına benzer. Benim düşünceme göre, bunlar insan seviyesinde değildir. Seviyeleri bir insan ile bir maymun seviyeleri arasında bir yerdedir. Çünkü görünüşleri maymuna daha çok benzemektedir."[590]

Judeo-Hıristiyanların çömezliğine soyunan ve dünyadan habersiz olan Türk yazarlardan birçoğu da bu Maimonedes denilen adam için "Yahudilerin en büyük kelamcısı aynı zamanda en büyük şeriat bilginidir" falan diye methiyeler düzerler.[591] Ancak ömrü boyunca hiç aynaya bakmadığı açıkça anlaşılan Maimonedes adındaki bu adamın; habire fetva dağıtmasına karşın, kendi Kutsal Kitabını da hiç okumadığı açıktır. Çünkü okusaydı; peygamberi olması gereken Hezekiel'in **"Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor"** sözlerini de bilmesi gerekirdi.[592] Bu benzetmenin Kutsal Kitabın içinde yazılı olması da Maimonedes'in itiraz hakkını ortadan kaldırması gereken bir olgudur. Çakalların insanlarla maymunlar arasında hangi seviyede olduğunu araştırmak ise bizim değil; yukarıda görüldüğü gibi kendini bilge sanan meczupların işidir.

---

sında yaşadığı da söylentiler arasındadır. (Prof. Hüdaverdi Adam MS.1135-1204 yılları arasında yaşadığını yazar.) Asıl Adı Mose ben Meymun'dur. İslâm Dünyasında Musa bin Meymun olarak bilinir. XII. Yüzyılda Endülüs'te yetişmiş olan Maimonides, felsefe, hukuk ve kelam ilimlerinde otorite bir isimdir. Onun belirlemiş olduğu on üç maddelik iman esası Ortodoks Yahudiliğin iman esasları olarak bugün de geçerliliğini sürdürmektedir. Mora Nevukhim (Delâletü'l-Hâirîn) isimli kitabı ile kelam, Mişne Tora isimli hukuk kitabı Yahudi klasiklerinden sayılır.

589 www.hıristiyan.net. Yahudilikte Kavram ve Değerler, s. 301.

590 Guide Kitap III, Maimonides. Bölüm 51; Jewish History, Jewish Religion, Israel Shahak, sf.82. Ayrıntılı Türkçe bilgi için: www.mason.net

591 H.Örs, a.g.e. sh.277

592 Hezekiel, 13:4

İşte Hezekiel'in çakala benzettiği Yahudi peygamberlerinden biri olan bu Maimonedes, bir Yahudi olmayanın hayatının kurtarılması konusunda da önemli hükümler vermiştir. Bu hükümlerin biri şöyledir: "**Kendileriyle savaş halinde olmadığımız Yahudi olmayanlara gelince, ölümlerine doğrudan sebebiyet vermek yanlıştır, fakat eğer ölüm anındaysalar onların hayatlarını kurtarmak yasaklanmıştır. Örneğin bir Yahudi olmayanın denize düştüğü görülürse, boğulmaktan kurtarılmamalıdır.**[593] Yine Maimonedes'e göre, bir Yahudi doktorun bir Yahudi olmayanı iyileştirmesi de, karşılığında para kazanılsa dahi yasaktır. Ancak hakkını da yemeyelim çünkü Hezekiel'in çakala benzettiği bu Ortaçağ Yahudi peygamberi; fetvaları arasında dikkat edilmesi gereken bir noktaya değinir: "**Eğer Yahudi bir doktorun bir Yahudi olmayanı iyileştirmekten kaçınması, Yahudilere karşı toplumsal bir tepki gelişmesine neden olacaksa, o halde yasak ortadan kalkar ve hastanın iyileştirilmesi gerekir.**[594] Üstelik bu sözleri yazan Maimonedes'in kendisi de bir doktordur. Aynı Maimonedes, Yahudi olmayan tüm kadınlar için "N.Sh.G.Z." kısaltmasını kullanır. Ki bunlar İbranicedeki "niddah, shifhah, goyah, zonah" kelimelerinin baş harfleridir. Kelimelerin anlamı ise şudur: "Kirli, köle, Yahudi olmayan, fahişe."

İşte Kutsal Kitabın bir ayetinde "Çakal'a benzediği" söylenen ama Kutsal Kitabından habersiz olduğu için neye benzediğini dahi bilmeyen çok sayıdaki Yahudi bilgelerinden birisi de bu Maimonedes'tir. Gelin görün ki Maimonedes'in bu söyledikleri bile yeteri kadar sert ve kışkırtıcı bulunmadığı için ölümünden sonra; diğer Yahudi bilgeleri bu Maimonedes'in mezarına "**Mu-**

---

593 (Maimonides, Guide, "Murderer", 4, 11; Israel Shahak. Jewish History, Jewish Religion, sf.80

594 Maimonides, Guide, "Murderer", 4, 11; Israel Shahak. Jewish History, Jewish Religion, sf.80)

sa Maymonun oğlu lanetli zındık" şeklinde veciz bir yazı yazarak kendisini ödüllendirmişlerdir.[595]

Haham Sofer'de Responsum adlı Talmudik çalışmasında, Osmanlı İmparatorluğu içindeki Müslümanlar ve Hıristiyanlar hakkında ilginç yorumlar yapar. Haham Sofer'in yazdıklarına göre bunlar, **"başka ilahlara tapan putperestlerdir ve dolayısıyla dolaylı yoldan öldürülmeleri doğrudur".** Haham Sofer bu kadarla kalmaz ve Osmanlı imparatorluğu içinde yaşayan Müslüman ve Hıristiyan halkı Eski Ahit'te adı geçen Amalek kabilesine benzetir.[596] Eski Ahit'te Amalekler hakkında verilen hüküm ise aynen şöyledir: **"Orduların Rabbi şöyle diyor: Şimdi git, Amaleki vur ve onların her şeylerini tamamen yok et ve onları esirgeme ve erkekten kadına, çocuktan emzikte olana, öküzden koyuna, deveden eşeğe kadar hepsini öldür."**[597]

Talmud'un Yahudi olmayanlar hakkında verdiği diğer bazı ilginç hükümler şöyledir:

"Bir Yahudi bir mezarlığın yanından geçerken, eğer o yer bir Yahudi mezarlığı ise orada yatanları takdis eden kısa bir dua okumalı, ancak mezarlık Yahudi olmayanlara ait ise orada yatanların annelerine lanet etmelidir.[598] Buradaki lanet etmenin küfretmek olduğunu belirtmemiz gerekir. Yahudiler ile Yahudi olmayanlar arasındaki mal mülk ilişkileri hakkında da Talmud'un önemli hükümleri vardır. Buna göre; eğer bir Yahudi kayıp bir eşya bulur da onun sahibinin bir Yahudi olduğunu fark ederse, bunu sahibine geri vermekle yükümlüdür. Fakat eğer malı yitiren kişi bir Yahudi olmayan ise, malın ona geri verilmemesi

---

595 Tokarev, a.g.e. sh.421

596 Jewish History, Jewish Religion, Israel Shahak, sf.84. Ayrıca Bk. http://www.masonluk.net/kabala_masonluk_04.html

597 I. Samuel Bölümü, 15:1

598 Tractate Berakhot, sf. 58b; Jewish History, Jewish Religion, Israel Shahak, sf.23. Bu konuda ayrıntılı Türkçe bilgi için: http://www.masonluk.net/kabala_masonluk_04.html

emredilir. Bir Yahudi olmayana hediye vermek ise kesin biçimde yasaklanmıştır. (Ancak maddi kar getirebilecek hediyelere yani rüşvete izin vardır.) Alışveriş sırasında Yahudi olmayanlara hile yapmak ise, eğer "dolaylı" yoldan olursa, meşru sayılır. Örneğin bir Yahudi, karşısındaki müşterinin kendisine yanlışlıkla fazla para verdiğini fark ederse, "senin yaptığın hesaba güvendim, benim saymama gerek yok" demelidir. Böylece eğer karşı taraf durumu sonradan fark ederse, suçlu duruma düşmez. [599]

İşte bu meczupların üstün gayretleri sonucu; Tevrat'ın hükümleri bile değiştirilmiştir.[600] Örneğin Tevrat'ta geçen **göze göz, dişe diş** sözü; Yahudi halkı tarafından "Eğer biri seni kör ettiyse, sen de gidip onu kör etmelisin" şeklinde anlaşılmaz. Yahudi mantığının işleyişinde; **"Toplumda iki kör kişinin ortaya çıkmasının kime ne faydası vardır?"** şeklinde bir görüş hâkimdir. Dolayısıyla bir adam diğerinin gözünü çıkardıysa, verdiği bu zararı maddi bir şekilde karşılamalıdır. Bunun nedeni sözünü ede geldiğimiz ve hahamların dayattığı görüşlerden oluşan "Yahudi İdeolojisi"dir. Bundan daha garip olan ise, bu dayatma ideolojinin, Tevrat'ın ve Eski Ahit'in diğer kitaplarının hükümlerini de kendi düşüncesine göre yorumlamakta ve çarpıtmakta olmasıdır.

Bunu da bir örnekle açalım: Bilindiği gibi Musa'ya verilen "On Emir"den sekizincisi olan **"Çalmayacaksın"** diye bir emir vardır.[601] Ortalama akıl sahibi her insan bu hükmün hırsızlık yapmayı yasakladığını kolayca anlar. Ama hahamların Yahudi ideolojisinde bu emir **"bir Yahudi'yi çalmamak"** konusunda konulmuş bir yasak olarak açıklanır. Görünürdeki nedeni "On Emir"in yalnızca ölümcül suçları içerdiğine dair Talmud yazarlarınca yapılmış bir kabuldür. Bu durumda bile biraz zorlamayla

---

[599] Jewish History, Jewish Religion, Israel Shahak, sh. 88-89

[600] Diğer nedenlerden en önemlisi Tevrat'ta ahiret, cennet, cehennem gibi kavramların bulunmamasıdır.

[601] Çıkış Bölümü, 20:15

da olsa; bunu bir insanı "kaçırmamak ya da rehin almamak" şeklinde yorumlayabiliriz. Ama bu kere de başka bir gariplik ortaya çıkar çünkü bir Yahudi'nin; Yahudi olmayanları "çalması" zaten suç olmadığından, Tevrat'ın On emrinden birisi olan "çalmayacaksın" hükmü, dönüp dolaşıp Yahudi olmayan bir insanın, yani ne Tevrat'ı ne de Musa'yı tanımayan birisinin "bir Yahudi'yi çalmaması" için konulmuş bir emir olmaktadır.[602]

İsa'ya ve Hıristiyanlara karşı da farklı bir tutum izlemezler ve bu konudaki düşünceleri de diğerleriyle aynıdır. Talmud kaynaklı bir başka geleneğe göre de, dindar bir Yahudi, bir kilise ya da Hz. İsa tasviri gördüğünde üç kere yere tükürmekle yükümlüdür. Ama bu kadar değildir elbette. Talmud'da; Hz. İsa'nın öteki dünyada cehennemin en alt katına konup, sıcaktan kaynayan insan dışkıları ile dolu bir havuza atılacağı söylenir. Yine Talmud'a göre, Yahudiler ellerine geçen İncilleri, eğer şartlar uygunsa, yakmakla yükümlüdür. Bunun bir gelenek haline gelmiş olduğu ve günümüzde de toplu şekilde yapıldığı söylenir.

Bu söylediklerimiz Talmud'un Yahudi olmayanlara yönelik düşmanca hükümlerine yalnızca birkaç örnektir. Yahudi geleneğinin bu geleneksel "şeriat kitabı" araştırıldığında, buna benzer daha pek çok hükme rastlamak mümkündür. Ancak vermiş olduğumuz bu birkaç örneğin bile, Yahudi insanlarına dayatılan "Yahudi ideolojisi"nin; ne olduğu hakkında bir fikir sahibi olmak için yeterli olduğunu sanıyoruz. Açıkça görüldüğü gibi Talmud'un yani Yahudi şeriatının büyük bölümü, Yahudi olmayanlara karşı kin beslemeyi ve imkân buldukça da bu kini eyleme dönüştürmeyi emretmektedir. Üstelik bunların gizli kalması için ***"Emirlerimizi, Yahudi olmayan birine haber vermek, bütün Yahudileri katledilmeleri için ihbar etmekle aynıdır. Yahudi olmayanlar, kendileri için öğrettiğimiz şeylerden malumat sahibi olunca bizi sürgün ederler"*** şeklinde uyarılar da

---

602 Hükmün mal değil de insan "çalmak" şeklinde yorumlanmasının açık nedeni ise, mal çalmanın serbest bırakılması ve herhangi bir cezaya yer olmadığının açıkça söylenmesi demektir. Görüldüğü gibi Kutsal Kitabın "çalmayacaksın" emri elbirliğiyle ortadan kaldırılmıştır.

unutulmamıştır. Bu uyarılar; "*Hahamların öğrettiği şeylere itiraz edenlerin cezalandırılacağı*" gibi hükümlerle de desteklenmektedir. Üstelik cezası da ağırdır. "**Talmud öğrenen her Yahudi olmayan ve ona Talmud öğrenmesi için yardım eden Yahudi ölümü hak eder.**"[603] Bunu söyleyen bir Haham yani bir din adamıdır.[604] Haham nedir diye soruyorsanız eğer; Türkçe için özel olarak uydurulmuş bir ünvandır ve doğrusu "Rabbi"dir. Rabbi nedir diye soracak olursanız eğer; alacağınız yanıt "**Talmud'un kararları yaşayan Tanrı'nın sözleridir. Yehova'nın kendisi cennette zor bir mesele olduğu zaman dünyadaki Rabbilerin görüşlerini sorardı**" şeklinde kocaman bir saçmalıktır."[605]

Bunlar eskiler de kalmış olaylardır. Günümüzde bunların bir geçerliliği kalmamıştır diye avutulan ve avunan insanlar içinde söyleyecek bir sözümüz vardır. İsrail'in Likud partisinin lideri ve Başbakan Yitzhak Şamir adında bir adam vardır. İşte bu İsrail Başbakanı; "**üstün ırk**" kavramına olan inancını, Siyonist ırkçılığın bir kolu olarak gören Birleşmiş Milletler kararının 14 Kasım 1975 günü oylanmasından sonra, dünya ve uluslararası ilişkiler konusundaki görüşlerini yazarken aynen şunları söylemiştir: "**Ağaçlardan inen insanlardan meydana gelen ulusların dünyanın liderliğini üstlenmeleri kabul edilecek bir şey değildir. İlkeller nasıl kendilerine ait fikirlere sahip olabilirler? Birleşmiş Milletlerin kararı bize bir kere daha göstermiştir ki biz diğer uluslar gibi değiliz.**"[606]

---

603 Sanhedrin 59a, Abodah Zorah 8-6:Szagiga 13

604 Bu konuyu giriş bölümünde açıklamıştık. Çok ilginç bir bilgi olarak hemen belirtelim ki "Haham" yalnızca Türkiye için kullanılır. Nedeni gerçekte "Rabbi"olan bu ünvanın Türklerin tepkisini çekeceği şeklinde açıklanır. Yani Türkçede Haham denilen kişi Türkçe dışındaki dillerde "Rabbi" olarak anılır. Bu Haham-Rabbilerin Yahudilere gösterdikleri "**doğru yollar**"ın neler olduğu da yukarıda yazdıklarımızdan anlaşılmaktadır.

605 Rabbi Menachen,Comments for the Fifth Book)

606 Roger Garaudy, Siyonizm Dosyası, sf. 193. Bu konuda Turgay Şık'ın Gözdağı adlı eserine bakılabilir. Ötüken Yayınevi

FELAKETİN KOD ADI: TALMUD

Daha fazla ayrıntıya girmemek içi bu bölümü bu kadarla geçecek olursak; bundan sonra söyleyebileceğimiz net bilgi; Papa'nın verdiği izinle 1520 yılında Venedik'te Babil Talmudu'nun, bundan üç yıl sonra da Kudüs Talmudu'nun basıldığıdır. Yahudi Rabbisi A. Parry Talmud'un ilk basılı ciltlerinin M.S.1400'lü yıllarda Toledo'da yayınlandığını ve bunları İtalya, Portekiz ve diğer ülkelerde basılanlar olduğunu yazar.[607] Ama bu matbaanın icadını daha erken tarihlere çeken bilgisizce yazılmış bir açıklama olur. Babil Talmud'u, Almanca ve İngilizceye, Kudüs Talmud'u da, Fransızcaya tercüme edilmiştir. Ancak kitaplar basılır basılmaz da küçük bir kıyamet kopmuş ve ortalık epeyce karışmıştır. Bu karışıklığın nedeni ise Hıristiyan Papa'nın verdiği izinle basılan Talmud'un, Hıristiyanlar hakkında belirttiği ilginç düşünceleridir. Çünkü Talmud'ta yazıldığına göre "**İsa cehennemin derinliklerinde, zift ve ateş içerisinde olmakla kalmayıp, annesi Meryem'de asker Pandira ile zina etmiştir. Üstelik kiliselerin pislik dolu olduğu, papazların köpeklere benzediği, bütün Hıristiyanların öldürülmesi gerektiği**" gibi seçkin görüşler de bu kitapta kayıtlı bulunmaktadır.[608]

Bunun üzerine Roma'da ele geçirilen bütün Talmud nüshaları yakılmış ve bu uygulama İtalya'nın diğer kentlerinde de sürdürülmüştür. Bir yıl sonra da yani 1554 yılında Talmud'a ve diğer İbranice kitaplara sansür konulmuştur. Bu kadarla da kalmamış ve 1565 de Papa, Talmud kelimesinin kullanılmasını da yasaklamıştır.

Ne var ki bu uygulama uzun sürmemiş ve Talmud 1578-1581 seneleri arasında Basel şehrinde yeniden basılmıştır. Bunun

---

[607] A.Parry, a.g.e. sh.30

[608] Burada Yahudilerin söylemek istedikleri; İsa'nın milattan yüz yıl evvel yaşamış olan ve - gerçekten de - Matta adlı bir öğrencisi olan Jeshu Ben Pandira olduğudur.

nedeni Hıristiyanlar hakkındaki veciz görüşlerin kitaptan çıkarılması; benzer cümlelerin değiştirilmesi ve bazı kelimelerin kaldırılmasıdır. Yahudi peygamberleri de bunu kabul eder ve **"Bu bölümler yol açtıkları ihtilaflar yüzünden 1520 tarihli metin hariç, Talmud'un basılı her nüshasından çıkartılmıştı. Bugün birçok versiyonda yerlerini almışlardır"** diyerek yukarıda söylediklerimizi doğrular.[609] Ancak bu tarihten sonra da bazı papalar yine Talmudları toplatma uygulamalarını sürdürmüşlerdir. Fransa, Polonya ve İngiltere gibi diğer Hıristiyan ülkelerde de Talmudlar toplattırılmış ve yakılmıştır. Bu kadarla da kalınmamış ve Yahudilerin evlerinde bile Talmud bulundurmaları da yasaklanmıştır.[610]

Burada bir bilgi notu olarak belirtmemiz gerekir ki; bu olayların öncesi de vardır ve daha el yazması Talmudların ortaya çıkması ile başlamıştır. Bildiğimiz kadarıyla; M.S. 553 yılında Yahudi metinlerine yasaklar getiren Roma İmparatoru Justinyen bunların ilkidir. M.S. 613 yılında aynı nedenlerle İspanya'dan çıkarılmışlardır. 629 yılında bu kere Fransa'dan kovulmuşlardır. Haçlı Seferleri sırasında çeşitli suçlamalarla bu kere Kudüs'te binlerce Yahudi idam edilmiştir.

On birinci yüzyıla gelindiğinde, bu türden Talmud bölümleri hakkındaki endişeler, Avrupa'daki Yahudi cemaatlerine karşı uygulamaya dönüşmüş ve sadece Talmud değil, diğer yazılı Yahudi metinleri de yok edilmiştir. 1244 yılında Kral IX. Lui Fransa'da, Papa IV. İnnocent Roma'da Talmudları açıkça yaktırmışlardır. 1248'te Kardinal Legata Otto bulabildiği Talmudları yeniden yaktırmıştır. 1290'da İngiltere'den toptan kovulmuşlar-

---

609 A.Parry, a.g.e. sh.30

610 Karaim Yahudileri ise Talmud'u bütünüyle reddetmiş ve yalnızca Tevrat'ı kabul etmişlerdir. Bu bir anlamda Yahudiğin dışına çıkmaktır. Çünkü Yahudi düşüncesine göre; Talmud'a inanmayan, gerçek anlamda bir Yahudi sayılmaz. Nitekim yalnız Karaimler değil Talmud'u reddeden Habeşistan Yahudileri de yalnız Tevrat'a inandıkları için Yahudilikten uzak tutulmuşlardır.

dır.[611] Çok geçmeden yeni el yazması Talmudlar türemiş ama Fransa Kralı Güzel Filip 1299 yılında bunlarında yakılmasını emretmiştir. 1319 yılında bu kere Fransa Kralı Lui Touluse şehrinde halkın gözü önünde bu kitapları yaktırmıştır.

Bundan sadece birkaç yıl sonra 1322 yılında Papa XXII. John'un emriyle bir kez daha Roma'da bulunabilen bütün Talmudlar yakılmış ama bu kere olay da biraz çığırından çıkmıştır. Toplanan halk bulabildiği Talmudları yakmakla kalmamış; bulabildiği Yahudileri de öldürmüş, daha sonra da bu öldürülen Yahudilerin malları yağmalanmıştır.[612] 1394 yılında Fransa'dan tekrar kovulmuşlardır. Endülüs Arap Devleti'nin 1492'de yıkılmasından sonra İspanya'dan toptan sürülmüşlerdir.

Bu Talmud yakma eylemleri ve Yahudilerin kovulması olayları daha sonraları da devam etmiştir. Yahudi peygamberleri bu olayı Avrupalıların ***"vahşi fanatizminin etkisiyle yollara dökülen Kilise Haçlıları"***nın eseri olduğunu söyleyerek; **"yok edilen sadece Talmud değildi, birçok kasabada geride bir dua kitabı bile kalmadı"** diye yakınırlar.[613] Bu olaylar sırasında Hahamlarl'a birlikte bulunabilen Talmud ve Tevrat nüshaları da yakılmıştır. Nasılsa ölümden kurtulan Yahudiler de günümüzde palyaçoların giydiğine benzer sivri bir şapka giymek zorunda bırakılmışlardır. Bu sivri şapka giyilmesi zorunluluğunun bir Yahudinin kolayca tanınarak hakaret edilmesi için konulmuş olduğu da söylenir.

Daha sonraları Avrupa'da yaşayan Yahudilere karşı özel kanunlar çıkartılmıştır. Bu kanunlarda Yahudilerin kadın olsun, erkek olsun kendi dinlerinden olmayan biriyle evlenmeleri; sinagog yapmaları ya da eski sinagogları onarmaları, herhangi bir memurluğa alınmaları, Hıristiyanlarla ortak iş yapmaları yasak-

---

611 H.Örs, a.g.e. sh.281

612 H.Yılmaz Çebi, Şeytan'ın Ayetleri, sh.172. Emre yayınları,Mayıs 2006

613 A.Parry, a.g.e. sh.31

lanmıştır.[614] Bütün bunların sonucu Ortaçağ'ın dindar Hıristiyanlarının; başlarına gelen her felaketin sorumlusu olarak Yahudileri görmeleridir. Örneğin 14. yüzyılda çıkan bir veba salgının bile sorumlusu olarak Yahudiler görülmüştür. Sonuç, İsviçre ve Güney Fransa'da halkın bunun suçunu Yahudilere yüklemeleri ve yüzlerce Yahudi'nin diri diri yakılmasıdır. Bu ve benzeri olaylardan sonra Yahudiler Hıristiyan halktan ayrı tutulmuş ve etrafı duvarlarla çevrili mahallelerde kimi zaman da kent surlarının dışında yaşamaya zorlanmıştır.

Bu yazdıklarımızı Talmud kaynaklı olaylar için bilgi notu olarak vermek zorunda kaldık ama bizim asıl söylemek istediğimiz bunlar değildir. Çünkü burada daha önemli gördüğümüz konu; bütün bu kitap yakma hikâyelerinin hepsinde de yeniden yakılacak kadar Talmud kitabının ele geçirilmesidir. Matbaadan önceki zamanlarda bu kitapların; çoğaltılması büyük zaman ve emek isteyen el yazması kitaplar olduğu göz önüne alınacak olursa; bizim ne demek istediğimiz de; Yahudi peygamberlerinin ne kadar inatçı olduğu da kendiliğinden ortaya çıkmış olur. Bir kadar kısa zamanlarda bu kadar el yazması kitap üretilemeyeceğini düşünecek olursak; bir diğer olasılıkta bu yakma yıkma hikayelerinin doğru olamayacağıdır.

Buraya kadar olan yazdıklarımızdan sonra, artık anlaşılmış olduğu gibi, sözlü olarak Musa'ya verildiyse bile, bundan iki bin yıl sonra yazıya geçirildiği söylenilen Talmud'daki hâkim fikir de, tıpkı Tevrat'ta olduğu gibi Yahudilerin üstün ırk olduğu esasıdır. Bu üstünlük öylesine abartılı bir üstünlüktür ki örneğin; Tevrat'taki On emir sadece Yahudiler arasında geçerli olduğu için Yahudi olmayanlara karşı bir mana ve mükellefiyet ifade etmez. Yani bir Yahudi, Yahudi olmayan birine karşı hiçbir bağlayıcı hükme tabi değildir. Yalan söyleyebilir, zina edebilir, hırsızlık yapabilir ve bunları yaptığı için de sorumlu tutulmaz. Peki, neden tutulmaz; bu sorunun yanıtı yukarıda açıklamaya ça-

[614] H.örs, a.g.e. sh.281

lıştığımız Talmud kurallarında verilmiştir. Bir suç ancak insanlara karşı işlenebilir. Yahudi olmayanlar insan olmadığına göre bu yaratıklara karşı bir suç işlenmesi de söz konusu değildir.

Eski Ahit'te açık ve net olarak yer almayan Ahiret'le ilgili inançlar da Tevrat'ta değil Talmud'da yer almaktadır. Kutsal Kitap ölenler için "**ölüp atalarına kavuştu**" diye yazar. İsrail Tanrısı da aynı sözleri Musa ve Harun için kullanır. "**Ölüp atalarına kavuşacaksın.**" Oysa Neandertaller bile bir Öbür Dünya inancına sahipti ve ölülerinin mezarlarını çiçeklerle süslüyorlardı.[615]

Buna göre de Yahudiler öldükleri zaman doğrudan cennete gidecekler ve orada sonsuza kadar kalacaklardır. Talmud kitabı tarafından bu garanti edilmiştir. "**Talmud Sanhedrin 90 a'da Yahudi halkının tamamının Gan Eden'e girmeye layık olduğunu belirtir ve Yeşaya'nın sözlerin tekrarlar.**"[616] Gan Eden ise "Eden Bahçesi anlamına gelir.[617] Bir olasılıkla cennet denilebilir ama başka bir şey ya da Yahudilere özgü bir yer de olabilir. Tam olarak Âdem ile Havva'nın "***yapıldığı***" ve bir süre yaşadıkları söylenen yerin adıdır.[618] Talmud'un tekrarladığı belirtilen Yeşaya'nın bu konudaki sözleri ise "*Halkının tamamı dürüst olacak ve ülkeyi sonsuza kadar miras alacaktır; ekmiş olduğum bu filiz, görkemime hizmet için Ellerimin eseridir*" şeklinde konuyla

---

[615] Neandertal, Avrupa'da 400 bin yıl önce ortaya çıkıp, 30 bin yıl önce de birden ortadan kaybolan insan türü. Bu ad Almanya'nın Rhineland bölgesindeki Neanderthal vadisinde bir mağarada insan kemik ve kafataslarının ilk kez bulunmasından ötürü verilmiştir. O günden beri de Avrupa'da ve Yakın Doğu'da 68 kazı yerinde 155 tane daha bulunmuştur. 1957 yılında Kuzey Irak'ta Kolombiya Üniversitesi'nden Ralph Solecki'nin yönettiği bir kazı sırasında Şanidar mağarasında yaşlı bir adamın cesedi altına ve çevresine çiçekler serpildiği tespit edilmiştir.

[616] A.Parry, a.g.e sh.259

[617] A.Parry, a.g.e. sh.253

[618] "**Yapıldığı**" kelimesinde bir yanlışlık yoktur. Adem ile Havva bölümünde göreceğimiz gibi Adem ile Havva yaratılmamış, "**yapılmışlardır.**"

alakası olmayan garip bir sözdür.[619] Bu konudaki bazı söylentilere göre; çok günahkâr olan bazı Yahudiler ise sadece 12 ay cehennem de kalacaklardır ama bunun temel şartı Yahudilere karşı günah işlemiş olmasıdır. Yahudi olmayan birine karşı günah işlemesi söz konusu bile olmadığından bir yaptırımı veya cezası yoktur. Bu adil ve eşitlikçi (!) hükümlere göre bizim gibi Yahudi olmayanlar ise doğrudan cehenneme gidecekler ve sonsuza kadar orada kalacaklardır. Çünkü yukarıda da belirtmiş olduğumuz gibi Yahudi bakış açısına göre Yahudi olmayan herkes putperesttir.[620] Yine Yahudi inanışına göre, kıyametten **(Armageddon)** sonraki hayat da bu dünyada olacaktır. Bu kıyamet savaşında Yahudilerden başka herkes ölecek sadece Yahudiler sağ kalacaklardır. Ama bu kadar değildir çünkü buna göre: Daha önce ölen bütün Yahudiler yeniden dirilecekler ve bu diriliş Kudüs'teki Yahudi mezarlığından başlayacaktır. Bu nedenle de dünyanın dört bir yanında ölen varlıklı Yahudilerden bazılarının cenazeleri Kudüs'e getirilmekte ve orada bu mezarlığa gömülmektedir. Kıyametten sonra ilk dirilecekler arasında olmanın bedeli ise 2001 yılı rakamlarıyla yüz bin Amerikan dolarıdır.

Bütün bu açıklamalardan sonra; Talmud kitapları ve onun yazarları olan Yahudi peygamberleri için bizim de bir şeyler söyleme hakkımız doğar. Bu bölümün başında Talmud'un nasıl bir bilgi ve ışık kaynağı olduğu hakkındaki Judeo-Hıristiyan saçmalıkları bir yana bırakırsak; Talmudların **"Büyüklere Masallar"** adını taşıması gereken bir kitaplar topluluğu olduğunu rahatça söyleyebiliriz. Ama bu yeterli bir tanımlama olmaz; çünkü bu kitapların içinde sihirden büyüye, mistisizmden masalcılığa, abartıdan komediye ne ararsanız vardır. Bunun sorumlusu da bu ki-

---

619 Yeşaya 60:21 Türkçe tercüme değişiktir. "Halkının hepsi doğru kişiler olacak; el emeğim, görkemimi göstermek için diktiğim fidan, ülkeyi sonsuza dek mülk edinecek."

619 Yerli yersiz "Dinler arası diyalog" sözleri edenlerin bunları da bilmesi gerekir.

taplara katkıda bulunan ve kendilerini bilge sanan Yahudi peygamberleridir. Bu insanların adları ve ünvanları önemli değildir çünkü literatürde Yahudi din bilgini olarak anılan bu insanlar; sadece ve sadece Yahudiliğin ana kaynağı olan bu kitap ya da kitaplar üzerinde, gittikçe daha karmaşık düşünceler üretmeye çalışan, bunun için saçmalamayı bile göze alan ama bu kitaplar dışında bütün olup bitenlere sırtını dönmüş insanlardır. Bir olasılıkla ve doğal olarak; bir mensubu olarak doğmuş oldukları bir inancı savunmak istemektedirler ama ne sahip oldukları inancın savunabilecek bir yönü vardır ne de kendilerinin böyle bir donanımı. Üstelik bunu en iyi bilenlerde bu insanlardır. Örneğimizi bilinen bir isim üzerinden verelim ki; ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılsın. Modern çağların Yahudi peygamberinden birisi olan ve inançlı bir Yahudi olduğu bilinen; üstelik bunu saklamayan Zecharia Sitchin çaresizliğini şöyle dile getirir: *"Artık hem doğubilimciler hem de kitabı mukaddes bilginleri, olanların; Tekvin (yaratılış) kitabının ilk olarak Sümer'de yazılmış olan daha eski ve muhtemelen daha ayrıntılı metinlerden özetleyerek bir araya getiren derlemecilerden kaynaklandığını biliyorlar."*[621] ***"Eski Ahit'i savunulamaz yapan da Eski Ahit'in sözlerinin ta kendisiydi. Maddi bedeni olmayan ve evrensel anlamda yalnız olan bir Tanrı nasıl "suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım" diyebilirdi?"***[622]

Bu konuda daha başka örnekler de verebilir ve bunları neredeyse sonsuza kadar çoğaltabiliriz ama bir gereği yoktur. Çünkü Talmud yazarları da benzer bir çaresizliğin içinde kıvranıp durmaktadırlar. Belki de bu kadar saçmalamalarının nedeni de bu çaresizlikleridir. Bunun bir diğer nedeni de bu insanların bizlere sunulduğu gibi bilge insanlar olmayıp; eğitimsiz, donanımsız, birikimsiz, yetersiz insanlar olmalarıdır. Bunlara ne bilgin, ne bilge ve hatta ne de "ulema" bile denilemez. Neden denilemez; çünkü bütün eğitimleri ve dolayısıyla bütün bilgileri

---

[621] Z. Sitchin, age.s.92

[622] Z. Sitchin,12.Gezegen,s.362

Tevrat ve Talmud kitaplarıyla sınırlıdır da ondan. İçlerinde gerçekten inançlı insanlar da olabilir ve ne onlara ne de inançlarına ne de Yahudi inançlı insanlara sözümüz yoktur. Bizim sözümüz; Tevrat'ta anlatıldığı gibi, kendi küçük çıkarları için bütün dünyayı bir savaş alanına çevirmek isteyen ve üstelikte kendi çıkarlarından başka bir inancı olmadığı anlaşılan "inançsız din adamları" içindir. Cennette bir sorun olduğu zaman Yahve'ye akıl verdiklerini söylemeleri de bu inançsızlığın tartışmaya açık olmayan kesin bir kanıtıdır.

Üstelik bu inançsız Yahudi peygamberleri, siz bırakın bilgeliği bir yana; cehaletin sınırlarında gezinmektedirler. İlerleyen bölümlerde yeri geldikçe işaret edeceğimiz gibi dünyadan haberleri yoktur. Örneğin sözünü ettikleri eski çağlarda "Para"nın henüz icat edilmediğini; ticaretin takas yoluyla yapıldığını bilmezler. Bilmedikleri için de Yakup'un oğullarının cebine para koyarak Mısır'a alışverişe gönderirler. Ortalama akıla sahip her insanın bildiği yönler konusunda da durum böyledir. Bu nedenle de Ağrı dağından doğuya göç ettirdikleri insanları; Ağrı dağının güneyinde olan Babil'e ulaştırırlar. İlerleyen sayfalarda sık sık göreceğimiz gibi başlıca marifetleri rüya görmek ve rüya yorumlamaktır. Bu nedenle de "**Yorumlanmamış bir rüya, okunmamış bir mektup gibidir**" diye yazmakta hiçbir sakınca görmezler.[623] Buna göre gece bir rüya gören her Yahudi sabahın köründe elinde uygun hediyelerle bir Rabbinin kapısını çalıp rüyasını yorumlatmalıdır.[624] Bu rüya yorumu için saçmalamaları gerektiğinden bunun da önlemini önceden almışlardır. Bu nedenle de ünlü Sohar kitabının yazarı olan Şimon ben Yohay; "**içinde bir miktar saçmalık olmayan rüya yoktur**" diye yazar. Talmud'ta "Nasıl ki buğdaysız saman olmaz, bir miktar

[623] A.Parry, a.g.e. sh.138

[624] Bu rüya yorumlama işini o kadar abartırlar ki; Yusuf sadece birkaç rüya yorumlayarak Mısır'a vezir olur.

saçmalık içermeyen rüya da olmaz" diye yazarak serbestçe saçmalamalarını garanti altına alır.[625]

Bu Sohar kitabı Yahudi mistisizminin temel kaynağıdır ve bir bakıma Yahudi kabalistlerinin Tevrat'ı durumundadır.[626] Temelinin M.S. II. yüzyılda Şimon ben Yohai adında bir Yahudi Rabbisi'nin öğretilerine dayalı olduğu söylenir ama adı üstünde söylentidir ve doğru değildir. Bu kitabın M.S. 13. yüzyılda oluşturulduğu bilinmektedir ve herhangi bir Yahudi Rabbisi'nden değil Endülüs Arap kültüründen yürütülmüştür.[627] Kaynağı da Arap alfabesinde her harfin bir sayısal değeri olduğu varsayımına dayanır. Yahudiler bu sayısal değerleri kendi 22 harflik alfabelerine uygulamış ve garip bir sistem meydana getirmişlerdir. [628]

Talmud dedikleri ve Tevrat'tan üstün tuttukları "Şeriat Kitabı" ise; başından sonuna "Rabbi falan dedi ki " ya da "Rabbiler dediler ki" diye başlayan bitmez tükenmez akıl yürütmelerle; sonu bir türlü gelmeyen tartışmalarla, bıktırıcı tekrarlarla dolu bir kitaptır. Mesela ağaçların verdiği ya da tarlalardan elde edilen ürünlerin; henüz ham iken ağaçtan düşen meyvelerin ve daha yüzlerce şeyin yenilmesinde, şükran dualarının nasıl yapılacağı ayrı ayrı anlatılmaktadır. Bu dualarda yapılacak en ufak bir yanlış yalnız duanın boşa gitmesi sonucunu doğurmaz aynı zaman-

---

625 A.Parry, a.g.e. sh.139

626 Baki Adam, a.g.e. sh.27

627 "Işığın Kitabı" olarak da anılan Sohar Kitabı var olan en önemli Kabalistik Kitap olarak bilinir. M.S. 13. Yüzyılda İspanya Endülüs Arap Devleti toprakları iken oluşturulmuştur. Beş ayrı kitap görünümdedir ve içinde geleneksel Yahudi mistisizminin etkisi bulunan Eski Ahit'in bir konsatresidir. Eski Ahit'in ana hatlarını içine alır ve derinlemesine inceler.

628 Bu Arap kültüründe Hurufilerin yaptığı gibi harflere tabiatüstü güçler ve anlamlar yüklemektir. Arap harflerinin "Ebced" denilen nasıl bir sayısal değeri varsa İbrani harflerine de benzer sayısal değerler verilmiştir. Bütünüyle Endülüs Arap kültürünün etkisi altında geliştirilmiştir. Mucidi de M.S. 13. yüzyılda yaşamış olan İspanyalı Yahudi mistik Moşe de Leon'dur. Dili İbranice ve Aramice'dir.

da Tanrı'ya hakaret edilmesi demektir.[629] Bu kadar da değildir çünkü başka bir listede dindar Yahudilere emredilen dualar arasında; "Hoş bir manzara karşısında "okunan dualardan, "Şimşek gibi doğa olaylarına tanık olunduğunda" okunması gereken dualara kadar ne ararsanız vardır. Onlar da yetmez ve "bilgelerle karşılaşıldığında okunması gereken dualardan"; "şarap kutsaması sırasında okunması gereken" dualara kadar uzun bir liste Yahudilerin eline tutuşturulur.[630] Bundan daha da garip olanı ise dindar Yahudilerin bu sonu gelmez duaları her gün okuduklarının söylenmesidir.[631]

Bu özellikleri dolayısıyla da bu kitap yani Talmud; tam olarak kendi içine kapanmış bir toplumun akıl ve ruh durumunu yansıtır. Bu nedenle de bazı takıntıları vardır. Örneğin Talmud; "**İlahi varlık bir evde barınıyorsa, bulunması en olası yerin yatak odası olduğunu öğretir.**"[632] Dahası var: Günümüzde yazılmış kitaplarda bile "**Yedi evrensel kanun uyarınca kişinin evlilik sonucunda akrabası olan kişilerle, akrabanın ölümünden sonra ilişkiye girmesine izin verilir. Bazı görüşlere göre bu, babasının ölümünden sonra babasının karısını bile içerir. Bu sınıfa babanın karısı, erkek kardeşin karısı, karısının kız kardeşi, gelini ve üvey kızı dâhildir.**"[633] Üstelik bunları söyleyen de bir Yahudi Rabbisi'dir.

Bu konu üzerine bir şey söylemek istemiyoruz ama bu durumda bu kitaplar topluluğunda, "***ahlak felsefesi***" başta olmak üzere, metafizik düşünceler aramanın yersiz olacağı açıktır. Yine aynı nedenle İbadet ve ibadet törenlerine ilişkin bir şeyin aranması da aynı ölçüde gereksizdir; zaten arasanız da bulamazsınız. Bunun nedeni de Talmud'un ahlak öğretilerinin Göksel değil; gün-

---

629 H.Örs, a.g.e. sh.270
630 A.Parry, a.g.e. sh.46
631 A.Parry, a.g.e. sh.46
632 A.Parry, a.g.e. sh.67
633 A.Parry, a.g.e. sh.223

lük hayattaki pratik davranışlar üzerine konulmuş kurallardan başka bir şey olmamasıdır.

Daha açık söylemek gerekirse Talmudlarda evrensel ahlak kuralları yoktur. Bu konularda bir şey öğrenmek isteyen birisi, bunları ancak Yahudi peygamberlerine sorarak öğrenebilir. Ki tam olarak eski Sümer Tanrılarının davranış biçimidir. Sümer Tanrıları da kendiliklerinden bir şey söylemezler; öğrenmek istediğiniz bir şey varsa sormanız gerekir. Doğal olarak değerli bir armağanla gidilmemesi halinde siz bırakın yanıt almayı, soruyu sorabilmeniz bile olanaksızdır.

Sonuç olarak, Yahudilerin ikinci Kutsal Kitabı olan Talmud, din üzerinde açık bilgiler vermekten çok uzak bir kitaptır. Bu kitabın bütün içeriği; Yahudi peygamberlerinin bitmez tükenmez tartışmaları, içinden çıkılması olanaksız olan sözde açıklamaları, kelime oyunları ve akıl almaz sonuç çıkarmalarından oluşmaktadır. Biraz önce söylemiş olduğumuz gibi ve işte tam da bu nedenle, kendi içine kapanmış bir toplumun akıl ve ruh durumunu yansıtır. İlerleyen bölümlerde bu söylediğimizi kanıtlayabilme olanağımız olacaktır. Ama burada da bir iki cümle söylememiz gerekirse; Yahudilerin Kabala kitabı ve Kabalacılar bunun en iyi örneklerinden biridir.[634] Kendi içine kapanmış bir

[634] Kabala "gelenek" demektir ve kuşaktan kuşağa, sözlü olarak geçerek yayılan "dini sırlar" anlamına gelir. XI. Yüzyıldan sonra Yahudi mistisizminin toplu adı olarak kullanılmaktadır. Bilinen ilk Kabalacı M.S. 1200'lerde İspanya'da yaşamış olan Moşe ben Nahman'dır. Bütünüyle Arap alfabesinde her harfin sayısal bir değeri olduğu varsayımından kaynaklanmıştır. Arapların Cifir ve Ebced dedikleri bir hesaplama tekniğinden yola çıkar ama Yahudi mistisizmi içinde çok daha başka sınırlara yelken açar. Küçük bir örnek: Abraham'ın yeğeni Lut'u kurtarmak için bazı krallarla savaşması gerekmektedir. Bunun için adamlara ihtiyacı olduğu açıktır. Anma yanında sadece uşağı Eliezer vardır. Yahudi peygamberleri hemen bu hesaplama tekniğine başvurarak Eliezer adının sayısal değerini bulurlar. İbrani alfabesine göre bu değer 318'tir. Sorun bütünüyle çözümlenmiştir çünkü bu 318 sayısından Abraham'ın yanında 318 adam olduğu sonucuna ulaşırlar. Bir başka kendini aşmış Yahudi peygamberi bu 318 kişinin "Abraham'ın evinde doğup büyümüş olması gerektiği" şeklinde seçkin bir düşünce üretir.

toplumun bütün özelliklerini taşıyan bu Kabalacılar; içinden çıkılmaz bir sayı mistisizmi ile başlattıkları harfler ve sayılar oyunundan; önce kehanete oradan da büyücülük ve sihirbazlığa ulaşmışlardır. Tevrat'ın ateş ve duman direklerinde Musa ve kavminin önünde gittiğini yazdığı Yehova; bu Kabalacıların sayesinde göklerin ta üzerinde "Merkaba" adı verilen tahtında oturmaktadır. Zaten Kabala'nın hâkim teması da Yehova'nın bu tahtı ve onun esrarı üzerindeki kurgulamalardır.[635] Söylediklerine göre çok sayıda Yahudi peygamberi mistik yolculuklara çıkarak bu tahtı görmüşlerdir. Üstelik bu mistik yolculuklar üzerine yazılmış çok sayıda kitapları da vardır. Bu saçmalıklar "Şiur Koma" denilen ve gizli bir dil ile yazıldığını söyledikleri yazılarda Tanrı'nın mistik bedeninin ölçülerini anlatmaya kadar ulaşır.

Daha önce belirttiğimiz Talmud'un Haggada kitabında Tevrat'ın başlangıçta "**Beyaz ateş üzerine kara ateşle yazılmış olduğunun**" bildirilmesinden de bu yazılışın kelimelere ayrılmış olarak değil de tek bir söz olduğu sonucuna ulaşırlar. Bunlara göre Tevrat, Musa'ya öyle bir şekilde verilmiştir ki, kelimelere ayrılmış olarak okunursa Tanrı buyruklarıdır ama Musa, ağızdan, onun bir sıra Tanrı adları olarak okunuşunu da getirmiştir. Buradan hareketle ulaştıkları sonuç Tevrat'ın; Tanrı'nın adlarının bir araya gelişi değil, onun tüm olarak Tanrı'nın büyük adı olarak kabul edilmesi gerektiğidir.[636] Üstelik bu yazdıklarımız

---

Sonuç Kutsal Kitap Tevrat'ın Yaratılış Kitabının 14. Bölümünde şu şekilde yer alır: "Avram **yeğeni Lut'un tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dan'a kadar kovaladı**."Tevrat, Yaratılış Kitabı 14:14 yalnızca bu söylediğimiz bile Tevrat'ın ne zaman yazıldığı konusunda karar vermek için yeterlidir.

635 H.Örs, a.g.e. sh:284

636 Michael Grosnin adında Amerikalı bir Şarlatanda Kabala'dan yürüttüğü bu görüşle "Tevrat'ın Şifresi" adında bir kitap yazacak ve Tevrat'ın bütün harflerini hiç aralıksız olarak bilgisayara verilmesi durumunda bu şifrenin çözüldüğünü yazacaktır. İki ciltlik bu kitabı inceledik ve şu sonuca ulaştık: Tevrat'ın bütün harflerini hiç aralıksız olarak bilgisayara girince Tanrı "Yine ne var ulan" diye sesleniyormuş.

neredeyse en masum hikâyelerden biridir çünkü Tevrat'ın; Tanrı'nın gücünün yoğun bir şekilde toplanışı ve dünyanın yaratılışından 2.000 yıl önce var olduğu da Kabalacıların iddiaları arasındadır. Buna göre de "Tanrı evreni yaratmadan iki bin yıl önce Tevrat'ı yaratmıştır. Sıra evreni yaratmaya geldiği zaman Tanrı Tevrat'ı bir plan olarak kullanmıştır. Başka bir deyişle, Tora, yaratılışın planıdır; neyin yaratılacağını, dünyanın neye benzeyeceği ve nasıl işleyeceğini göstermiştir.[637] Evrenin yaratılışı da Tevrat'tan ışıyan güçle olmuştur.

Burada yine kendi adımıza konuşacak olursak; Yahuda'nın geliniyle yaptığı fuhuş pazarlığının evreni yaratma planının neresinde yer aldığını kavrayamadığımızı açıkça söylememiz gerekmektedir. Aynı nedenle Peygamber olduğu söylenen Lut'un kendi öz kızlarından çocuk sahibi olmasını da bu evrenin yaratılış planının bir yerine koymakta zorlanmaktayız.

Bu Talmud hikâyelerine sayfalar ayırmamızın nedeni; bu Talmud hikâyeleri olmadan Tevrat'ın açıklanmasının eksik kalacağını düşündüğümüz içindir. Tevrat'ta olduğu gibi "ilahilik" iddiası da taşımayan; insan kaynaklı hikâyeler oldukları için bir önem taşımadıkları da düşünülebilir. Ancak açıkça yazıldığı ve söylendiği gibi Yahudi şeriatını Kutsal Kitap Tevrat değil; bu birbirinden garip "insan kaynaklı" hikâyeler oluşturmaktadır. Daha da açık söyleyelim: Kutsal Kitap Tevrat; Yahudiler de Yahudi Peygamberleri de dâhil olmak üzere kimsenin umurunda bile değildir. Bu nedenle de Yahudi şeriatı hakkında her şey Talmud'dan sorulur ve sorulmadır. Çünkü **"Sözlü Tora'nın menşeini inkâr etmek, yazılı metnin de menşeini inkâr etmektir."**[638]

Bazı Yahudi peygamberleri bu Talmud'u Tevrat'a üstün kılma çabalarını o kadar ileriye götürürler ki; inanılacak gibi değildir ama "Tevrat'ın yazımında yanlışlıklar olduğunu; Tevrat'ın hatalı

[637] A.Parry, a.g.e. sh.173
[638] A.Parry, a.g.e. sh.

bir kitap olduğunu" bile açıkça söylerler.[639] Aynı nedenle Tevrat'ın yazımında kronolojik düzen bakımından yanlışlıklar olduğunu söyleyen Yahudi peygamberleri de vardır. Tevrat'ın Yasanın Tekrarı kitabından çıkartılan zorlama bir kanıtla da "**Yazılı Tevrat'ı yorumlamak sadece Rabbilere aittir. Bu emri dinlemeyen ve yorum getiren de küfür işlemiş ve Tanrı'ya hakaret etmiş sayılır**" diyerek; Yahudilerin kitabı Tevrat'ı Yahudilere yasaklamayı da başarabilmişlerdir.[640] Bu konuda abartı öyle boyutlara ulaşır ki; sonuç "**Onlar** (yani Yahudi peygamberleri) **sana sağın sol, solunda sağ olduğunu söyleseler bile kabul edeceksin**" şeklini alır.[641] Bununla da yetinmezler Tevrat'ın Çıkış Kitabında Tanrı'nın "**Bu sözleri yaz; çünkü seninle bu sözlere göre ahdettim**" cümlesini bile Sözlü Tevrat'ın üstünlüğü için kanıt olarak gösterirler.[642] Bu Yahudi peygamberlerinin "kendini aşma" başarısını gösterebilmiş olan bazılarına göre de; Tanrı, "**Sözlü Tevrat'ın hatırına İsrailoğullarıyla yazılı bir ahit yapmıştır.**"

Bilerek tekrarlayalım: Sözlü Tevrat dedikleri bizim "Büyüklere Masallar" adını verdiğimiz saçmalardan seçmeler kitabıdır. Prof. Baki Adam bu konuda şunları yazar: "**Rabbik anlayışta Sözlü Tevrat yazılı Tevrat'tan daha değerlidir. Sözlü Tevrat olmadan Yazılı Tevratın bir değeri yoktur. Yazılı Tevrat'a değer kazandıran Sözlü Tevrat'tır.**"[643]

Yukarıda açıklamaya çalıştığımız nedenlerle Talmud, Tevrat gibi herkese açık bir kitap değildir. Bunu da söylerler zaten.

---

639 Baki Adam, a.g.e. sh.181

640 Türkçe çeviride Yasa'nın Tekrarı 17:11 aynen şöyledir:" Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranın. Size bildirilenin dışına çıkmayın. "Baki Adam İbranice kitapta "onların sana öğretecekleri cümleden ne sağa ne sola sapmayacaksın" şeklinde olduğunu yazar. A.g.e. sh.176

641 Baki Adam, a.g.e. sh.176

642 Çıkış 34:27 "RAB Musa'ya, "Bunları yaz" dedi, "Çünkü seninle ve İsrailliler'le bu sözlere dayanarak antlaşma yaptım."

643 Baki Adam, a.g.e. sh.174-175

"Talmud öğretilerinin büyük kısmının Yahudi olmayanlara açık olmasına rağmen, açık olmayan bölümleri de vardır."[644] Ama bu da doğru değildir çünkü Talmud'un Yahudi olmayanlara açık kısmı sadece açıklanmasında bir sakınca görülmeyen küçük bir bölümüdür ve saklı gizli olan kısmı çok daha büyüktür. Buna da bir açıklama getirmekte gecikmezler: **"Yazılı Tevrat bütün milletlere vahyedilmiştir. Sözlü Tevrat ise sadece İsrailoğullarının malıdır."** Bu kadar da değildir. Yahudi peygamberlerinin uydurduklarını bildiğimiz daha bir sürü saklı gizli kitapları vardır.[645] Bunların kimisi büyücülüğe, kimisi Yahudi mistisizmine ait kitaplardır. Bunlardan birisi Kabala adını verdikleri kitaptır ve açıkça söyledikleri gibi ***"kitlelere açık değildir."***[646] Neden açık değildir sorusunun yanıtı ise yasağın kendisinden de ilginçtir. **Sihir ve pratik Kabala kullanımı kitlelere yasaklanmıştır çünkü ancak bilgelerin elinde olumlu sonuçlar vermektedir.**[647]

Tekrar söyleyelim: bütün bunlar "insan kaynaklı" hikâyelerdir. Ancak Yahudiliğin tamamlayıcı unsurları da bu kitaplardır ve bu nedenle göz ardı edilemezler. Hatta ilerleyen bölümlerde inceleyeceğimiz "Ölü Deniz Yazmaları"nın da bunlara eklenmesi gerekir. Çünkü bunlar bir bütünün parçalarıdır ve birisi olmadan diğerlerinin anlaşılabilmesi ya da açıklanabilmesi söz konusu bile değildir.

KARPUZ VE BUZAĞI NASIL YARATILIR?

Yahudi din adamlarının üzerinde epeyce çalıştıklarını bildiğimiz Sözlü Tora yani Talmud, bu din adamlarının sayesinde neredeyse eğlenceli bir hale gelmiştir. Çünkü Talmud'da yazdığına göre

---

644 A.Parry, a.g.e. sh.13
645 A. Parry, a.g.e.sh.13
646 A.parry, a.g.e. sh.39
647 A.Parry, a.g.e. sh.135

hahamların bazıları, (hepsi değil) insan ve karpuz yaratmaya kadirdir.

Bu konuda anlatılan bir hikayeye gore, bir haham, bir kadını dişi bir eşek haline getirmiş ve bu eşeğe binerek çarşıya gitmiştir. Bir başka haham da eşeği yeniden eski haline çevirmiştir. Açıkça anlaşıldığı gibi bu Yahudi peygamberleri kendilerini Tanrı yerine koymaya çalışan zavallı insanlardır. Neden zavallıdırlar; çünkü yaratma gücüne sahip bir Yahudi peygamberinin, eşek yerine kullanılacak bir kadın olmadan da eşek yaratabileceğini düşünemezler de ondan. Bu eşeği yeniden eski haline çevirerek "kadın" yapan Yahudi peygamberinin hali ise içler acısıdır. Çünkü bütün bilgeliğine ve bütün yaratıcı gücüne rağmen elinden gelebilen; bir eşeği kadın yapabilmektir. Buradaki art niyeti Âdem ve Havva bölümünde ayrıntıları ile açıklayacak ve kendisini din adamı zanneden bu şaşkın insanların marifetlerini açıkça yazacağız.

Yine Yahudi peygamberlerinin uydurduğu bunun gibi bir hikâyeye göre, ormanda yaşayan vahşi bir hayvan Roma'ya 400 mil yaklaştığı sırada kükreyince Roma kentinin duvarları yıkılmıştır. Bu dedikleri uzaklık yaklaşık olarak İstanbul-Roma arasındaki uzaklıktır ve İstanbul'dan kükreyen bir hayvanın ses gücünün Roma'ya ulaşmakla kalmayıp; Roma'nın kent duvarlarını yıkacak güçte olduğunun söylenmesidir. Daha da ilginç olan bir başka hikâyeye göre ise tufan sırasında Nuh dev gibi bir öküzü gemiye alamayınca onu boynuzlarından gemiye bağlamış; başka bir dev olan Başan kralı Og'da bu öküzün sırtına binerek tufandan kurtulmuştur.

Bu kadarda değildir; bir Talmud bilgesinin yazdığına göre bu Yahudi peygamberlerinin **"yiyeceğe ihtiyaç duyduklarında bir buzağı yarattıkları** Sanhedrin'de kayıtlıdır."[648] Beyaz büyü kullanan Şeta adında bir başka Yahudi bilgesi de bu büyü saye-

[648] A.Parry, a..g.e. sh.132

sinde toplumda karmaşa yaratan sekiz cadıyı asmıştır.[649] Ama bundan daha ilginç olanı bazı Yahudi peygamberlerinin "**bir tek bakışla imansızları toza veya kemik yığınına dönüştürebilen**" bilgeler olduğunun da kayıt altına alınmış olmasıdır.[650] Bu imansızların bizler olduğunu söylemeye gerek yoktur ama asıl imansızların büyücülükle uğraşan bu Yahudi peygamberleri olduğunun da açıkça vurgulanması gerekir. Neden derseniz; ***"Kara büyüye karşı koymanın yanı sıra, Kabala tekniklerini kullanarak ruhani şifacılık yapmanın bilgeler arasında oldukça yaygın olduğu da"*** ayrıca belirtilerek bu bilgelerin büyücü oldukları da açıkça söylenmektedir de ondan. O da yetmemiş olacak ki; "***Her Talmud bilgesinin bu alanda uzman olduğu da***" ayrıca belirtilmiştir.[651] Yani din bilgeleri denilen bu insanların "büyücü" oldukları açıkça söylenmektedir. "***Bu uygulamalar, Peygamberler tarafından gerçekleştirilen ve kötü ruhları dua okuyarak kovmayı da içeren mucizelere benzer***" şeklinde ki bilgi de; büyücülükle uğraşan bu Yahudi bilgelerinin "**üfürükçülük**" mesleğini de ihmal etmediklerini kayıt altına almaktadır.[652]

Buna benzer kayıtlar, Yahudi peygamberlerinin üstün gayretleri sonucunda, Yazılı Tora'nın yani Kutsal Kitap Tevrat'ın içinde de kendilerine yer bulmuşlardır. Tevrat'ın yazdığına göre; "Enut oğlu Şamgar; Filistlilerden 600 kişiyi üvendireyle[653] öldürerek İsrailliileri kurtarmıştır."[654] İsraillilerin ulusal kahramanı Şimşon ise[655] "Kıra çıkıp üç yüz çakal yakalamış; sonra çakalları çif-

---

649 A.Parry, a.g.e. sh.132

650 A. Parry, a.g.e.sh.132

651 A.Parry, a.g.e. sh.133

652 A. Parry, a.g.e. sh.133

653 Üvendire: Çift öküzlerini yürütmek için kullanılan, ucuna sivri demir çivi çakılmış uzun bir değnek.

654 Hakimler 3:31

655 Samson diye de bilinir. Samson ve Dalila adında bir filmi de yapılmıştır. Bu kahramanın Şimşon (Samson) = Güneşten gelen adam gibi iddialı bir anlamı vardır.

ter çifter kuyruk kuyruğa bağlamış, kuyruklarının arasına birer çıra sıkıştırmış ve çıraları tutuşturarak çakalları Filistlilerin arasına salıvermiştir."[656] Birbirlerine kuyruklarından bağlı çakalların ayni yönde nasıl hareket edebilecekleri bilinmezliğini korumakla birlikte kutsal kitabın yazdığına göre; "Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yakmıştır."[657] Aynı ulusal kahraman Şimşon bununla da kalmamış ve daha sonra "**yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürmüştür.**"[658]

Yine Kutsal Kitap Eski Ahit'te yazılanlara göre; Gidyon adında bir başka İsrailli kahraman "sadece üç yüz kişiyle 120.000 (yazıyla yüz yirmi bin) savaşçıyı öldürdükten sonra sağ kalan on beş bin savaşçıyı da kovalayacak ve krallarını öldürecektir."[659] Bu her bir İsrailli yiğidin dört yüz kahpe düşman askerini öldürmüş olması demektir. Ama bu da bir şey değildir çünkü Boşşevet adında başka bir kahraman "**Bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürmüştür.**"[660] Bu kadar kahraman olmayan Avişoy adında başka bir İsrailli yiğit ise "***Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürür.***"[661]

Kutsal Kitapta kayıtlı bir başka hoşluk da ünlü Davut'un sayımıdır. Bu sayımın sonuçlarına göre; "Yahuda da beş yüz bin, İsrail'de sekiz yüz bin yiğit savaşçı vardır."[662] Sözü edilen tarih M.Ö. 1000 yıllardır ve Yahudi peygamberleri bize; 1.300.000 savaşçıdan bahsetmektedirler. Akıl edemedikleri konu; 1.300.000 kişilik savaşçıdan söz etmenin, bölgede yaşayan aile sayısının da en az bu kadar olduğunu söylemek demek olduğudur. O zaman ki çok karılı, çok cariyeli, çok çocuklu aile yapısını göz önünde

---

656 Hakimler 15:14
657 Hakimler 15:5
658 Hakimler 15:15
659 Hakimler 8:1-12
660 II.Samuel 23:8
661 II.Samuel 23:8
662 II.Samuel 24:9

bulundurur ve bu sayıyı onla çarpacak olursanız bölgenin nüfusu için 13 milyonluk bir rakam elde edersiniz ki; bu rakam sözü edilen çağda olası dünya nüfusunun altı katı kadardır. Bugünkü genişletilmiş İsrail Devleti'nin toplam yüz ölçümünün 22 bin km², nüfusunun Araplarla birlikte yedi milyon civarında olduğunu bir bilgi notu olarak belirtecek olursak ne demek istediğimiz anlaşılacaktır. Bitmedi; bu garip sayıları uydurmak kolaydır ama bu 1.300.000 kişilik ordunun nasıl beslendiğini ve mesela her askere günde bir ekmek hesabıyla, 1.300.000 bin ekmeğin hangi fırınlarda hazırlandığını da yazmak gerekir.[663]

Ne var ki bu sayımın sonuçlarını beğenmeyen bir başka Yahudi peygamberi bu sayıları "Yahuda da dört yüz yetmiş beş bin, İsrail'de ise bir milyon yüz bin kişi olarak değiştirecektir.[664] Bu Yahudi peygamberi; inandığını varsaydığımız Kutsal Kitabı açıkça yalancılıkla suçlamaktadır ama ne dediğinin farkında değildir.

Üstelik daha sonra "Davut İsrail'deki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi" diye devam eder kutsal kitap.[665] Ancak bir başka Yahudi peygamberi de bu sayıyı beğenmeyecek ve oymaklarını da belirterek bu sayıyı "üç yüz kırk bin altı yüz kırk iki kişi" olarak kayıt altına alacaktır. [666]

"Aram Kralı Ben-Hadat kendisini destekleyen 32 kralla Samiriye'yi kuşatınca; İsrail Kralı Asav "bütün ordusunu toplayıp saydı, onlar da yedi bin kişi idiler"[667] Davut'un saydırdığı, Kutsal Kitabın yazdığı, Yahudi peygamberlerinin büyük bir coşkuyla onayladığı bu 800.000 savaşçının, akıbeti bilinmemektedir. Ama asıl sorunumuz bu da değildir çünkü Kutsal Kitabın yazdığına göre; işte bu "7.000 (Yedi bin) İsrailli yiğit, Samiriye'yi kuşatan

---

663 Bugünkü İsrail ordusunun savaş şartlarında 141 bin askerden ibaret olduğunu da belirtelim.
664 I.Tarihler 21:25
665 II.Samuel 6:1
666 I.Tarihler 21:27
667 I Krallar 20:15

32 kralın birliklerinden oluşan Aram ordusuna saldıracak ve bir gün içinde yüz bin yaya Aramlı'yı öldürecektir."[668] Bu da her İsrailli asker için, kendisine bir şey olmadan, adam başına on dört düşman askeri öldürmesi demektir.

Bu konuda rekor ise Kral Yehoşafat'a aittir. Kutsal Kitabın yazdığına göre; "Yalnızca Yeruşalim'e (Kudüs'e) yerleştirdiği asker sayısı tam olarak bir milyon yüz altmış bin kişidir."[669] Yeruşalim dedikleri yer; 1850'li yıllarda bile, surlarının en geniş haliyle uzunluğu 0,9 km olan ve bugün "Eski Kudüs" olarak bilinen yerdir. Bu her metrekareye bir asker yerleştirmek demektir. Ancak bundan haberleri olmayan gafil Moavlılar, Ammonlular ve Meunluların bir kısmı Yehoşafat'la savaşmak üzere yola çıkarlar. Şehrin içine yerleştirdiği bu büyük orduyu unuttuğu için olsa gerek; *"korkuya kapılan Yehoşafat ve Yahuda'nın bütün kentlerinden gelen halk toplanıp Rab'den yardım dilerler."*[670]

Bu yardım dileme sırasında söylenenler ise çok ilginç olmanın yanı sıra; Yahudi mantalitesini vurgulama açısından da önemlidir. Bu nedenle de birkaç cümle alıntı yapmaya değer: "**Ey Tanrımız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrail'in önünden kovan ve ülkeyi sonsuza kadar dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil misin?**"[671] **"Bize miras olarak vermiş olduğun mülkünden bizi kovmaya geliyorlar."**[672] Ama özellikle vurgulanması gereken şu cümledir: **"Sıkıntıya düştüğümüzde sana yakaracağız ve sen de duyup bizi kurtaracaksın."**[673]

"Sıkıysa kurtarma" anlamı da taşıyan bu yakarı üzerine İsrail Tanrısı Yahuda'ya saldıran Moavlılara, Ammonlulara ve Seir'in dağlık bölgesinde yaşayanlara "**pusu kurar**."[674] Bu pusu kur-

---

668 I Krallar 20:29
669 II.Tarihler 17:14-19
670 II.Tarihler 3:20-24
671 II.Tarihler 20:7
672 II.Tarihler 20:11
673 II. Tarihler 20:9
674 II. Tarihler 20:22

mak deyimi de Kutsal Kitap'a aittir ve İsrail Tanrısı "pusu kurarak hepsini bozguna uğratır."[675] Yine Kutsal Kitabın yazdığına göre; "Ammonlularla Moavlılar Seir dağlık bölgesinde yaşayan halkı büsbütün yok etmek için onlara saldırdılar."[676] Bundan sonra daha ilginç gelişmeler olur ve Ammonlularla Moavlılar "Seirlileri yok ettikten sonra birbirlerini öldürmeye başlarlar." Bu Moavlılar'la Ammonluların durup dururken ve üstelik müttefik oldukları halde birbirlerini öldürmeleri sonucunda *"Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca o büyük orduya baktılar ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı."*[677] "Bunun üzerine "Malları yağmalamaya giden Yehoşafat'la askerleri, ölülerin arasında çok miktarda mal, giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma edilecek o kadar çok mal vardı ki toplama işi üç gün sürdü."[678]

Bütün bu hengâme arasında Yehoşafat'ın Kudüs'e yerleştirdiği 1.160.000 kişilik (yazıyla bir milyon yüz altmış bin) orduya ne olduğunun merak ediyorsanız, kendilerinden henüz bir haber alınamamıştır.

Talmud kitaplarında yazılanların insan kaynaklı hikâyeler olduğunu biliyoruz. Bu nedenle de gülüp geçebiliriz ama ikinci bölümde anlattığımız hikâyeler bütünüyle kutsal kitaptan alınmadır. Buna gülüp geçemezsiniz çünkü en azından kuramsal olarak Tanrı'nın sözleridir. Ya da olmaları gerekir. Üstelik Kutsal Kitap'ta bunlardan çok daha garip hikâyeler de vardır. Ulusal kahramanları Şimşon'un "yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdüğünün" yazılmasının kimseye bir zararı yoktur.[679] Ama Yahudi peygamberlerinin Kutsal Kitaplarına yazmış oldukları ve şimdi okuyacaklarınız bunun kadar masum hikâyeler değildir.

---

[675] II. Tarihler 20:22
[676] II. Tarihler 20:23
[677] II. Tarihler 20:24
[678] II. Tarihler 20:25
[679] Hakimler 15:15

KUTSAL KİTAPTAN PEYGAMBER MANZARALARI

Bu manzaralardan birincisi Abraham ile ilgili olandır. Kutsal Kitabın anlattığına göre; Judeo-Hıristiyanların ortak atası olan Abraham'ın Saray adında çok güzel olduğu iddia edilen bir karısı vardır. Abraham gittiği her yere karısını da götürür. Ancak karısının güzelliği yüzünden öldürülmekten korktuğu için; Saray'ın karısı değil kız kardeşi olduğunu söyler. Saray'ın gerçekten güzel bir kadın olduğunu gören Mısır firavunu Saray'ı haremine alır.[680] Saray'ın "kardeşi" olduğu için Abraham'a da iyi davranan firavun ona birçok armağan verir ve Kutsal Kitabın yazdığına göre böylece; "**Abraham davar, sığır, erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle ve deve sahibi**" olur. Ancak bundan sonra yani Saray bir zaman firavuna karılık ettikten ve Abraham Kutsal Kitabın tek tek saydığı mallara sahip olduktan sonradır ki, Yahve firavunun başına bazı felaketler getirir ve firavuna Saray'ı Abraham'a geri vermesini söyler. Firavun Abraham'ı çağırtarak **"Nedir bu yaptığın?" der. "Saray'ın karın olduğunu neden söylemedin? Niçin Saray kız kardeşimdir diyerek onunla evlenmeme izin verdin? Al karını git!"** Kutsal Kitabın yazdığına göre "Böylece Abraham'la karısını "**sahip oldukları her şeyle birlikte**" gönderir."[681]

Eğer bu yazılanlar doğruysa, bugünkü ahlak anlayışına göre, Abraham'ın mal mülk edinme yöntemi başka bir mesleğin adını çağrıştırır. Ancak Kutsal Kitap bize bunların doğru olduğunu bildirmekle kalmaz ve üstelik bir başka hikâye ile de doğrular. Çünkü bundan sonra bir süre Gerar denilen bir yerde kalan Abraham; karısı Saray için yine **"Bu kadın kız kardeşimdir."** demektedir. Bunun üzerine Saray'ın güzelliğini duyan Gerar Kralı Avimelek adam göndererek Saray'ı sarayına getirtir. Ama Yehova düşünde Avimelek'e görünerek "Bu kadını aldığın için öleceksin, çünkü o evli bir kadındır" der. Burada Kral Avime-

[680] Yar.12:13
[681] Yar.12:13,20

lek'in kendin savunmak için kurduğu cümleler oldukça dikkat çekicidir: "**Abraham'ın kendisi bana Bu kadın kız kardeşimdir demedi mi? Kadın da Abraham için O kardeşimdir dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bu işi.**"[682] Ama bu savunmayı dikkate almayan Tanrı "kadını geri vermezsen sen de sana ait olan herkes de ölecek" deyince korkan Avimelek Abraham'ı çağırtarak, **"Ne yaptın bize? Niçin yaptın bunu?"** diye sorar. Abraham'ın cevabı gerçekten şaşırtıcıdır: "**Saray gerçekten kız kardeşimdir. Babamız bir annemiz ayrıdır. Onunla evlendim.**"[683] Burada ilk ata Abraham açıkça yalan söylemektedir çünkü Abraham'ın babasının adı Terah, Sara'nın babasının adı Haran'dır ve Haran Abraham'ın amcasıdır.

Gerar Kralı Avimelek de Saray'ı Abraham'a geri vermekle kalmaz Saray'ın yanı sıra "**Ona davar, sığır, köleler, cariyeler de verir. Saray'a da "kardeşine bin parça gümüş veriyorum, herkes suçsuz olduğunu bilsin**" der."[684] Bu bin parça gümüş ödemesinin hiçbir mantığı yoktur ama bundan daha önemli olan; Saray'ın her iki beraberliğinde de Abraham'ın hiçbir müdahalesinin olmaması, müdahalenin Abraham adına Tanrı tarafından yapılmasıdır.

Z.Sitchin'e göre benzer biçim de İshak'da kız kardeşiyle evlidir. Sitchin bu konuda "**Din bilimciler yıllar boyunca hem Abraham'ın hem de İshak'ın karılarının aynı zamanda kız kardeşleri olduğunu ilan etmeleri karşısında şaşkın kalmışlardır. Çünkü bir kız kardeşle cinsel ilişkiye yasak getiren İncil'in tavrı açısından bu oldukça çelişkili ve kabul edilmesi zor bir durumdur**" diye yazar[685]

Kutsal Kitap Eski Ahit'te bundan daha kötüsü de vardır. Çünkü

---

682 Yar.20:1,5

683 Yar.20:12

684 Yar.20:16

685 Bizim elimizde ki Eski Ahit'de İshak kendi kız kardeşiyle değil, Abraham'ın akrabası olan Harran'lı bir kızla evlidir. Sitchin'in bu bilgiyi daha eski tarihli bir Tevrat'dan edindiğini sanıyoruz.

Abraham'ın yeğeni olan Lut, her iki kızından da çocuk sahibi olur.[686] **"Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav adını verdi. Moav bugün ki Moavlıların atasıdır"**[687] **"Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi koydu. O da bugün ki Ammonluların atasıdır."**[688] Bunları yazan Kutsal Kitap Tevrat, anlaşılmayan bir şey kalmasın diye Moav'ın ne anlama geldiğini de belirtir. Moav, "**babadan**" demektir.[689]

Bu konuda bir diğer örnekte ünlü Davut'tur. Yahudilerin efsanevi kral ve peygamberi olarak tanıtılan Davut, Kutsal Kitabın yazdığına göre, "Sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi. Davut onun kim olduğunu öğrenmek için bir adam gönderdi. Adam, **"kadın Elliam'ın kızı, Hititli Uriya'nın karısı Bet-Şeva'dır" dedi. Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davut'un yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü. Gebe kalan kadın Davut'a gebeyim diye haber gönderdi."**[690]

Bunun üzerine Davut kadının kocası olan Uriya'yı bir mektup göndermek bahanesiyle o sırada savaşta olan Komutan Yoav'ın yanma gönderir. **"Sabahleyin Davut Yoav'a bir mektup yazıp Uriya aracılığı ile gönderdi. Mektup da şöyle yazdı. 'Uriya'yı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün."**[691]

Bu komplo sonunda Uriya savaşta ölür ve karısı Davut'a kalır. **"Yas süresi geçince Davut onu sarayına getirdi. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu."**[692] Bu kadın daha sonra sahte 'muhteşem Süleyman'ı da doğuracaktır. Bu ahlak-

---

686 Yar.19:31,36
687 Yar.19:37
688 Yar.19:38
689 Yar.19:37 dipnot
690 II.Samuel,11:2,5
691 II.Samuel,11:14,15
692 II.Samuel,11:27

sızlığın bir üst boyutu ise; karısı yüzünden öldürülmesi sağlanan bu Uriya'nın, Kutsal Kitap'ta "**Davut'un Yiğit Askerleri**" başlığı altında 39. sırada yer aldığının yazılmasıdır.[693]

Yine kutsal kitapta yazıldığına göre, daha sonra Davut'un oğullarından biri, Davut'un kızlarından birine tecavüz eder. Yine Davut'un oğlu ve aynı zamanda tecavüz edilen kızın öz kardeşi olan Apşalom; hem Davut'un oğlu olan tecavüzcüyü öldürür hem de Davut'a karşı isyan eder. Efsanevi kral ve peygamber Davut korkup şehir dışına kaçar. Babasına isyan eden oğul da ordusuyla şehre girerek babası Davut'un on karısına da tecavüz eder. Bütün bunlar Eski Ahit'in Samuel kitabında daha da ayrıntılı olarak yazılıdır.

Yalnız İsrailllilerin değil Hıristiyanların da neredeyse azizleştirdiği Davut, kutsal kitabın yazdığına göre üstelik bir de vatan hainidir. "**Böylece Davut'la yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in tarafına geçtiler**" diye yazar Kutsal Kitap. Ama bu kadar da değildir. Çünkü yine Kutsal Kitap; "**O sırada Filistliler İsrail'le savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davut'a, "Adamlarınla birlikte benim yanımda savaşacağını bilmelisin" dedi. Davut, "O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin**" diye karşılık verdi." diye yazar. Üstelik bu kadar da değildir; İsrailli Davut'un Filistli Kral Akiş'e "**ben de ne buldun ki gidip efendimim düşmanlarıyla (*İsraillilerle*) savaşmayayım?**" dediği de kutsal kitabın yazdıkları arasındadır. Burada Davut'un efendisinin düşmanları İsrailliler; bu düşmanla savaşmak isteyen İsrailli Davut, Davut'u daha sonra kral yapacak olanlar da İsraillilerdir.

Kutsal Kitapta yazılan Davut hikayesi bu kadar da değildir. Asıl adı Davood olan Davut meslek hayatına Kral Saul'un lir çalgıcısı olarak başlar. Daha sonra bir savaşta; Davut dev Golyat'ı sapan

---

693 II. Samuel 23:39 Birinci sırada yer alan yiğit Tahkemonlu Yoşev-Başşevet'dır. Bir saldırıda "***sekiz yüz kişiyi***" öldürdüğü için bu şerefe layık görülmüştür.

taşıyla öldürünce ünlü birisi olur. Ama ne yazık ki bu da doğru değildir çünkü aynı Kutsal Kitap Davut'un öldürdüğü bu **"Gatlı Golyat'ı Beytlehemli Yareoregim'in oğlu Elhanan'ın öldürdüğünü"** yazar.[694] Üstelik Golyat'ın mızrağının sapı dokumacı tezgâhının sırığı gibiydi" diyerek bu konuda ayrıntı da verir.[695]

Bu arada İsrail kralı Saul kızını Davut'a vermek için başlık parası olarak yüz Filistli'nin sünnet derisini getirmesini ister.[696] Bunun üzerine kahraman Davut iki yüz Filistli'yi öldürür ve sünnet derilerini Saul'a getirir. Kral Saul kızı Mikal'i Davut'a eş olarak verir ama bir yandan da Davut'u öldürmeyi planlamaktadır. Bu amaçla Davut'un evine adamlar gönderince karısı Mikal Davut'u pencereden kaçırır. Kutsal Kitap'ta aynen şunlar yazılıdır: **"Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorganı örttü, adamlara Davut hasta dedi."**[697]

İsrail Tanrısı'nın sevgili kulu ve Yahudilerin efsanevi peygamberi Davut'un evindeki "**AİLE PUTU**" çok önemli bir bilgidir. Bu konuya ileride daha ayrıntılı olarak bakacağız.

Bu konuda örneklerden biri de Yakup'un oğlu Yusuf'tur. Tarihin ilk tefecisi olan bu adam; bir masal sonucu Mısır firavununa vezir olur. Kutsal Kitap bu konuda şunları yazar: **"Kıtlık öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmaz oldu. Yusuf sattığı buğdaya karşılık Mısır ve Kenan'daki bütün paraları toplayıp firavunun sarayına götürdü. Mısır ve Kenan'da para tükenince Mısırlılar Yusuf'a giderek "bize yiyecek ver" dediler, "gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti." Yusuf, "paranız bittiyse, davarlarınızı getirin" dedi. "Onlara karşı size yiyecek vereyim". Böylece davarlarını Yusuf'a getirdiler. Yusuf, davar ve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Bir yıl boyunca hayvanlarına karşılık on-**

---

[694] II.Samuel 21:19
[695] II Samuel 21:19
[696] Filistli:Filistinli
[697] II.Samuel,19:13,14

lara yiyecek sağladı. O yıl geçince, ikinci yıl için yine geldiler." Canımızdan ve toprağımızdan başka verecek bir şeyimiz kalmadı. Canımıza ve toprağımıza karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızla birlikte firavunun kölesi olalım. Bize tohum ver ki ölmeyelim, toprak da çöle dönmesin"

Böylece Yusuf Mısır'daki bütün toprakları firavun için satın aldı. Mısırlıların hepsi tarlalarını sattılar, çünkü kıtlık onları buna zorluyordu. Yusuf Mısır'ın bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkı köleleştirdi."[698]

Abraham için daha fazla bir şey söylemek istemiyoruz. Ama Tevrat'ın içinde yazılanlara göre açıkça; Davut'a bir "**ahlaksız**", Yakup'a bir "**dolandırıcı**", Yusuf'a da bir "**tefeci**" tipi çizilmektedir. Üstelik bunları yazan da bir "**Kutsal Kitap**"tır. M. İlmiye Çığ'ın yazdığına göre Kutsal Kitabın yazdıkları arasında Zina, aile arası cinsel ilişki, cinayet, kıskançlık, kin, aldatma ve benzerleri gibi birçok ahlak dışı olaylarını gören Hıristiyan din adamları, 18. yüzyılda çocuklara verecekleri din kitabından bunları ve Tanrı'yı kızgın ve acımasız gösteren kısımları çıkarmışlardır.[699]

Konuyu daha fazla uzatmaya gerek yok. Ama Prof. Muazzez İlmiye Çığ'ın haklı olarak belirttiği gibi, Abraham'ın eylemlerinden ötürü firavunun ve Gerar kralının Tanrı tarafından cezalandırılmaları hiç de anlamlı değildir. Çünkü karısını kız kardeşi olarak tanıtarak insanları aldatan, karısını başka erkeklerin koynuna soktuktan sonra bir miktar hediye ile birlikte geri alan ve üstelik bundan hiçbir rahatsızlık duymayan Abraham dururken, Tanrı'nın neden Abraham'ı değil de kralları cezalandırdığı cevabı olmayan bir sorudur. Buna ancak biraz önce bazı küçük örneklerini görmüş olduğumuz Yahudi kültürünü oluşturan ve "**eğitimli Yahudi bilgeleri**" cevap verebilir.

---

[698] Yaratılış, 47: 13_21
[699] M.İ.Çığ, age sh.13

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

EFSANELER, DESTANLAR VE KUTSAL KİTAPLAR

"Romalılar, Tarım Tanrısı Satürn'ün yiyeceğin bol, ürünlerin zengin olduğu eski bir altın çağda toprağı yönettiğine inanıyorlardı. Bu yüzden, kış dönümü haftası yaz mevsimini ve Satürn'ün eski altın çağının dönüşünü vaat eden bir hafta olarak 17 Aralık'tan 24 Aralık'a kadar "Saturnalia" adıyla kutlanırdı. Bu bir neşe ve sevinç haftasıydı. İş yerleri kapanır, herkes birbirine hediyeler verirdi. Bu bir kardeşlik haftasıydı, uşaklara ve kölelere efendileriyle birlikte eğlenmeleri için izin verilirdi. Saturnalia kaybolmadı. Sadece M.S. 300 yılında kilise tarafından gelişigüzel bir şekilde 25 Aralık'ın İsa'nın doğum günü olduğu ilan edildi. (İncil'de İsa'nın doğuşuyla ilgili bir tarih kesinlikle yoktur.) Böylece Güneş'in doğuşu kutlaması, Oğul'un doğuşu kutlamasına dönüştü."[700]

Bu bir hikâye değildir. Kilise, kendi dışında kaldığı için pagan kültürlerin izleri olarak kabul ettiği daha birçok eski kutlamayı, bu tür uygulamalarla Hıristiyan kutlamalarına dönüştürmeyi başarmıştır.[701] Vatikan, halkların inançlarını doğrudan doğruya ithal ettikten sonra kiliselerin karanlık koridorlarında garip sentezlerden geçirerek tanınamaz bir hale getirip; başka bir

[700] İsaac Asimov. İnsanlığın Geleceği. sh.10

[701] Bu Pagan Dinler konusu da tartışmaya açık bir hale gelmiştir. Son kazılarda ve özellikle Ugarit kentinde bulunan üç binden fazla tablet bu konuda yeterince bilgi vermektedir. Yani pagan dinler düşünüldüğü gibi putperest dinler değil, doğa ile yakından ilişkili olduğu anlaşılan dinlerdir.

isim altında aynı halklara yeniden ihraç etmek konusunda şaşılacak yeteneklere sahiptir.

Sonuç olarak, Hıristiyanlar 24 Aralık tarihinde Noel'i kutladıklarını zannederler ama asıl kutladıkları eski Roma'nın Saturnalia bayramı yani Güneş'in doğuşu kutlamasıdır. Bu, kilisenin küçük bir dokunuşuyla basit bir Roma şenliğinin nasıl bütünüyle değiştirildiği ve başka bir şekle dönüştürüldüğünün küçük bir örneğidir sadece. Bunun gibi Paskalya bayramının da İsa'nın dirilişi ile uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Eski kültürlerde ilkbaharı ve ekim zamanını kutlayan bir şenlikti. Paskalya tavşanı ve yumurta da doğurganlığın sembolü olarak kilise tarafından eklenmiştir. Noel ağacı bile bir pagan sembolüdür. Eski kültürlerde ağaçlar Yeraltı Kraliçesi Lilith'in varlıklarını taşırlar. Bugünkü tahtaya vurmak inancı da oradan gelmektedir. Bunların nedeni paganist inançları güçlü olan Romalıların işin içinde "doğaüstü niteliklere" sahip Tanrısal bir figür olmadan, herhangi bir dinin mensubu olmaya ikna edilmesinin kolay olmadığıdır.[702]

Bütün bunlar ve benzerleri, kilisenin "**onları yenemiyorsan, onlara katıl**" politikasının ürünleridir. Bu nedenle de katılmış, bozmuş, değiştirmiş ve tanınamaz hale getirmiştir.

Efsaneler, destanlar, mitolojik hikâyeler ve benzerleri, çok eski zamanlardan günümüze ulaşan kültür köprüleridir aslında. Ancak çoğunlukla sözlü gelenekten geldikleri için tarihi gerçeklere hiç aldırış etmedikleri gibi kronolojik sürelere de dikkat etmezler. Üstelik yapıları gereği konuları büyütür, kahramanını yüceltir, büyülerle, sihirlerle aslında içlerinden biri olan bu zavallı kahramanı gizemlerle sarmakla kalmaz, hayâl güçlerinin yettiği kadar süslerler de. İşte tam da bu nedenle J.Lenihan, **"Eski çağ insanları anlamadıkları şeyleri süslemek için gösterişli**

[702] Burak Eldem, Fraternis, sh.327 İnkilap Kitapevi 2006

destanları kullandılar. Bugün cehaletimizi bilimle süslüyoruz" diye yazar.[703]

Ama bütün bunlara rağmen herhangi bir efsanenin ya da destanın konusu bütünüyle bir "hiç" değildir. Roger Lewin de bu konuda şunları yazar: "Dünyanın nasıl oluştuğu ve nasıl işlediğinin az ya da çok özenli, ayrıntılı öykülerinden oluşan mitoloji, dünyalar yaratan bugünkü insan aklının bir ürünü olup dil aracılığıyla paylaşılabilir. Dünyadaki dinleri de içermek üzere her inancın özünde, bir halkın nasıl oluştuğunun bir öyküsü olan yaratılış mitolojisi vardır. Joseph Cambell "**Öyle görünüyor ki insanoğlu genel mitolojik kalıta bir biçimde inanmadan edemiyor. Her toplum, doğaüstü inançların simgesinin kazılı olduğu damgasını öncellerinden teslim alır; kendi içinden çıkan kahramanlarla taşınan bu damganın izleri halkın yaşamına, deneyimlerine yansır**" der.[704]

Bir efsanenin her zaman "halkın" olmasını istediği bir kahramanı vardır. Ünlü Robin Hood hikâyesi bunun güzel örneklerinden biridir. Ormanda yaşayan bir oduncudan krallara karşı koyan bir kahraman yaratır. Çünkü o halk bunun böyle olmasını istemekte ve aslında kendilerinin yapmak istedikleri şeyleri bu icat edilmiş kahramana yaptırmaktadır. Robin Hood adında bir insanın yaşayıp yaşamadığının bir önemi olmadığı gibi yaşadığı zaman da önemli değildir.

İngiltere'de hiç yoktan bir halk kahramanı yaratan bu düşünce, bir başka coğrafyada bir Köroğlu Destanı yaratır. Çünkü halk bir tarihi gerçeğin peşinden koşmaz. O sadece bunun böyle olmasını ister. Bu açıdan bakılınca her efsane ya da destan ya da benzer hikâyeler; içinden çıktığı halkın bir fantezisi yani bir hayal ürünüdür. Tarihlere dikkat etmez, kronolojiyi umursamaz ama yine de geçmişle bir bağ oluşturmak ve olaylar arasında bir

---

[703] John Lenihan. Bilim İş Başında. TÜBİTAK Bilim Kitapları,2005, 11. basım, sh.137

[704] Roger Lewin, a.g.e. Sh.231

köprü kurmak gibi bir görev de üstlenmiştir. Bu metinleri en çok kullananlardan biri olan Daniken bile bu konu da şunları yazar: **"Efsaneler binlerce yıl önce kaleme alınan bir çılgınlıklar hikâyesidir. Bu çılgınlıklar bazen mitoloji bazen de efsane olarak nitelenirler. Bu fantastik hikâyelerin birçoğu da kesin doğru olmak iddiasıyla "Kutsal Kitap"lar da ortaya çıkarlar."**[705]

Bir halk efsanesi istediği kadar "çılgın" olabilir. Sonuç olarak okunur, söylenir ya da dinlenirler. Bunun da kimseye bir zararı yoktur hatta eğlenceli bile olabilir. Ama Kutsal Kitaplar söz konusu olunca işin rengi değişmektedir. Çünkü bu kutsal metinler insanların büyük bir çoğunluğunun inandığı, bağlandığı ve doğrudan **"Tanrı'nın sözü"** olarak kabul ettiği metinlerdir. Bu özellikleri itibariyle de Kutsal Kitapların içeriğinde, efsanelerin ya da benzeri söylencelerin yeri olmaması gerektiği açıktır. Ama ne yazık ki durum böyle olmasa gerektir.

İncil ve Tevrat için Daniken şunları yazar: **"Bu metinlerin güya "Tanrı" tarafından dikte edildiği iddiası bile "saçma sapan sözler" oldukları gerçeğini değiştirmez. Bundan daha da kötüsü, zaten saçma olan bu metinlerin, sonradan pek çok kere "düzeltilmiş" çarpıtılmış ve atalarımız tarafından yapılan ekleme ve çıkarmalarla daha da içinden çıkılmaz bir hale getirilmiş olmalarıdır. Özgün metinlerde birbiri ile ilgisi olmayan olaylar itina ile birbirine bağlanmış, araya ekler sokulmuş, kaynakları ve ilk anlamları bir daha çözülemeyecek "özgün" metinler yaratılmıştır."**[706]

Daniken'in bu sözlerine Z.Sitchin'de şu katkıyı yapar: **"İki bin yıl öncesinin Grek tarihçilerinin ve onların öncülü Berossus'un bildirdikleri kadar, İncil'deki hikâyelerin de daha**

[705] Erich Von Daniken, Kıyamet Günü, s.23
[706] Daniken, age.27

önceye ait kökenden Sümer'den kaynaklandığına hiç şüphe yoktur."[707]

Bu sözlerin sahibi olan Sitchin'in inançlı bir Yahudi olduğuna ve bütün kitaplarında koyu bir Yahudi propagandası yapmakta olduğuna işaret etmemiz gerektir. Şimdi Daniken'le devam edelim: "**Örneği en kesin özgün metin olması gereken İncil'den verelim: Her dini bütün Hıristiyan İncil'in Tanrı'nın sözü olduğuna inanır. İsa'nın yol arkadaşları olan havariler İsa'nın konuşmalarını, gezilerini ve mucizelerini görmüş ve kaydetmişlerdir. "Özgün metin" adı yakıştırılan bu metinler aslında hiç var olmamıştır. Peki, elde olan nedir? Hepsi de istisnasız İsa'dan sonra 4. ve 10. yüzyıllarda oluşturulmuş kopyalardır. Dahası bu 1500 kopya da, kopyaların kopyalarıdır. Üstüne üstlük bir tek kopya bile diğerleriyle uyuşmaz. Bu sözüm ona özgün metinlerin çelişkilerle dolu olmayan bir tek sayfası bile yoktur. Çünkü çeşitli yazarlar tarafından her kopyada başka türlü ele alınmış ve günün gerekleri doğrultusunda düzeltilmişlerdir."**[708]

Burada ilginç olan nokta; halk efsanelerinin neredeyse *"el değmemiş"* bir durumda sonraki kuşaklara aktarılmasına karşılık, özgün metin olmaları gereken dinsel kayıtların bu perişan halleridir. Gerçekten de Yahudilerin Eski Ahit kitabı o kadar büyük çelişkilerle ve abartmalarla doludur ki bunları açıklamanın hiçbir yolu yoktur. Sözgelimi, Tek Tanrılı ilahi bir din olduğu iddiasında olan Yahudiliğin Kutsal Kitabı, daha ilk sayfasında "**Tanrıların**" yeri ve göğü yarattığından bahsetmekle kalmaz ilerleyen sayfalarında bu Tanrıların "**oğullarından**" da söz eder. Bununla da kalmaz ve Mısır'a yetmiş kişi olarak geldiklerini kaydettiği İsraillilerin sadece dört kuşak sonra 603.550 savaşçıya sahip dört beş milyonluk bir nüfusa sahip olduğunu da kayıt altına alır. Bununla da yetinmez ve dört beş milyonluk bu kalabalığa

[707] Zecharia Sitchin, 12.Gezegen,s.165
[708] Daniken, a.g.e. sh.28

40 yıl boyunca Tanrı Yahve'nin gökten ekmek yağdırdığını da yazar. Hem de her gün.

"En eski özgün metin olan ve Codex Vaticanus gibi 4. yüzyılda oluşturulan Codex Sinaiticus 1844'te Sina manastırında bulunmuştur.[709] En azından yedi düzeltmenden kaynaklanan en az 16 bin düzeltme içermektedir. Bazı yerleri defalarca değiştirilmiş ve yerlerini yeni bir özgün metine bırakmışlardır. Değerli bir uzman olan Prof. Friedrich Delitzsch "özgün metinde üç bin kopya hatası" yakalamıştır.[710]

Bu yenilir yutulur bir söylem değildir. 16 bin düzeltme demek neredeyse İncil'in her satırında düzeltme yapmak anlamına gelir. Ancak bu kadar da değildir.

"İncilcilerden hiçbirinin İsa'nın çağdaşı olmadığı ve hiçbir çağdaşının görgü tanıklığına dayalı bir bildiride bulunmadığı göz önüne alındığında bütün bunlar daha iyi anlaşılmaktadır. Ancak Kudüs'ün M.S.70 yılında Roma İmparatoru Titüs tarafından yıkılmasından sonra, birileri İsa ve ekibi hakkında bir şeyler yazmaya başlamıştır. Yeni Ahit'in ilki olan İncilci Markos, kendi metnini üstadının çarmıha gerilerek öldürülmesinden en aşağı 40 yıl sonra kaleme almıştır. İsa'yı izleyen ilk yüzyıllarda kilise büyükleri de özgün metinlerin sahte olduğu görüşünü paylaşıyorlardı. Zürihli bir uzman olan Dr. Robert Kehl bu konuda şöyle diyor: **"Metnin aynı yerinin bir düzeltmen tarafından bir şekilde, bir başka düzeltmen tarafından ise tam tersi olacak şekilde "düzeltildiği" veya "tekrar düzeltildiği" sık sık görülmüştür. Burada rol oynayan etken, söz konusu düşünce ekolünde benimsenen dogmatik görüştür. Şurası muhakkak ki dağınık fakat bundan da çok planlı düzeltmelerle içinden çıkılmaz bir metin kaosu oluşmuştur."[711]**

Bilindiği gibi, Yeni Ahit de denilen İncil Markos, Matta, Luka ve

---

[709] Vatikan kodeksi ve Sina Kodeksi
[710] Daniken, age.s.24
[711] age.s.25

Yuhanna'nın yazdığı dört ayrı İncil'in bir araya toplandığı bir kitaptır. Daniken'in sözünü ettiği çelişkiler ve düzeltmeler ayrı ayrı dört kitapta değil, bu dört İncil'in bir araya getirilmiş olduğu tek bir kitabın içinde bulunmaktadır. Bu nedenle de kolayca incelenebilir ve elinde bir İncil olan herkes bu durumu görebilir. Üstelik fazla bir çabaya da gerek yoktur.

"Matta'nın, Luka'nın ve Markos'un İncillerini açıp bakın. İlk ikisi İsa'nın Beytüllahim'de doğduğunu iddia ederken, Markos İsa'nın doğum yeri olarak Nasıra'yı göstermektedir."[712]

Ancak asıl büyük çelişki bu da değildir. Çünkü İncil kendi içinde tarihin büyük çelişkilerinden birini daha barındırır. Matta'nın İncili İsa'nın soy ağacı ile başlar ve ataları Yusuf ile Yakup'a kadar çıkar. Yakup, Yusuf'un babasıdır. Yusuf ise Meryem'in kocası. Ama yine Kutsal Kitabın yazdığına göre; Yusuf, İsa'nın babası değilse ya da İsa, Yusuf'un oğlu değilse bu soy ağacının koskoca bir saçmalık olmaktan öteye ne önemi olabilir? Yusuf İsa'nın gerçek babası mıdır ki, İsa Yusuf'un soy ağacına yazılsın?

Aynı soy ağacını Luka'da yapar. Üstelik Luka, Matta'nın saydığı 42 ata yerine tam olarak 76 ata sayar ama Kutsal Kitabın da belirttiği gibi Meryem'in kocası Yusuf, İsa'nın gerçek babası değilse, 276 ata da saysanız bunun bir anlamı olmaz. Bu soy ağacı ancak İsa'nın kardeşleri için bir anlam taşıyabilir. Çünkü İncil'e göre de İsa'nın Meryem'den doğan Yakup, Şemun ve Yahuda adında üç erkek kardeşi daha vardır. Bunlardan Yakup, İsa'dan sonra Kudüs'teki havariler tarafından cemaate lider olarak seçilmiş ve Yahudi havralarında yeni dini müjdelemeye devam etmiştir.[713] Ayrıca kız kardeşleri de vardır ama kutsal metin onların isimlerini belirtme gereği duymaz.[714] Ama bu soy ağacı, İsa söz konusu olduğunda anlamsız bir saçmalıktan başka bir şey

---

[712] age.26 ve İncil
[713] M. Sakioğlu, a.g.e. sh.123
[714] İncil,Matta 13.55

değildir. Üstüne üstlük İsa'nın babasız doğduğunu bildiren bir Kutsal Kitabın içinde; İsa için bir soyağacı yazmak herkesin akıl edebileceği kolay bir iş değildir.

Daniken'in bildirdiğine göre İncilciler İsa'nın son sözleri hakkında da anlaşamazlar. **"Markos ve Matta'ya göre İsa yüksek sesle "Tanrım, beni niçin terk ettin?" diye bağırmıştır. Buna karşın Luka'ya göre "Babam, ruhumu sana teslim ediyorum" diye seslenmiştir. Yuhanna'ya göre ise son sözleri "tamamlandı" olmuş ve başını eğerek son nefesini vermiştir."**[715]

Daniken'in söylemediği bazı konuları da biz belirtelim. Matta'ya göre Davud'un oğlu Süleyman, Luka'ya göre Davud'un oğlu Natan'dır.[716] Meryem'in kocası Yusuf'un babasının kim olduğu konusunda da anlaşamazlar. Matta'ya göre Hz.Meryem'in kocası Yusuf, Yakub'un oğludur. Luka'ya göre ise Yusuf, Heli'nin oğludur.[717] İsa'nın taşıdığı haç konusunda da ayrılırlar. Markos ve Luka'ya göre İsa'nın haçını taşıyan Krineli Simun'dur. Yuhanna'ya göre ise bizzat İsa'nın kendisidir. [718] Bunları daha da çoğaltabiliriz ama gereği yoktur. Son bir bilgi notuyla bu ayrılıklara bir nokta koyalım. Matta'nın «*Kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. Size karşı davacı olup gömleğinizi almak isteyene üstlüğünüzü de verin.*» anlatımı ile yine Matta'nın «*Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim.*» anlatımı arasında tam bir karşıt anlam bulunmaktadır. Bu artık çelişki falan değil, başka bir şeydir.[719]

---

[715] Daniken,age.s.28
[716] İncil, Matta 1:6 ve Luka 3:31
[717] Matta 1:16 ve Luka 3:23
[718] Markos 15:21,Luka 23:26 ve Yuhanna 19:17
[719] Matta 5:39-40 ve Matta 10:34

Bu konuda yine Daniken şunları söyler: **"Hangi coğrafi dinî çevreden kaynaklanırsa kaynaklansınlar, bu eski metinlerin karma karışık bir salata durumunda olmaları kaçınılmazdır. Kutsal Kitap yorumları edebiyatı, kütüphaneler dolusudur ama o kadar övülen bilimsel araştırma, analiz ve karşılaştırma yöntemi, tartışmasız olağanüstü bilginlerin yüzyıllardır süren kafa yormaları ve filozofça fikir yürütmeleri, Tanrı, Tanrılar, melekleri ve Göksel orduları konusunda değil kanıt, tutarlı bir yanıt bile getirememiştir."**[720]

İnançlı Yahudi Z.Sitchin ise bu konuda şunları yazar. Eski Ahit'in **"Tekvin kitabındaki yaratılış hikâyeleri çok daha ayrıntılı olan Mezopotamya metinlerinin kısaltılmış ve özetlenmiş versiyonlarıdır. Onlarda çok çok daha ayrıntılı olan Sümer metinlerinin."**[721] Bu sözlere dikkat etmek gerekir çünkü bunları söyleyen inançlı bir Yahudi'dir. Şöyle devam eder Sitchin. **"Bundan yüz yıl kadar önce bulunan kil tabletlerin deşifre edilmesi, Eski Ahit'ten binlerce yıl önce kutsal metindeki yaratılış hikâyesinin bu kil tabletlerde mevcut olduğunun fark edilmesine neden oldu. Özellikle Asur Kralı Asurbanipal'in Ninova'daki kütüphanesinde bulunan metinler çok önemliydi. Çünkü bunlarda neredeyse kelimesi kelimesine tekvin hikâyesi ile aynı olan bir yaratılış hikâyesi kaydedilmişti."**[722] British Museum'dan George Smith 1876'da bu kil tabletleri *"Yaratılışın Kalde Yorumu"* adındaki kitabında yayınlayınca, kutsal metinde yer alan hikâyelerin en az bin yıl öncesinde, eski Babil lehçesinde yazılmış Akatça bir yaratılış hikâyesinin varlığının kesin kanıtı oldu.

1902 ve 1914 yılları arasında yapılan kazılarda Yaratılış Destanı'nın Asurca versiyonu bulunan yazılı tabletleri ortaya çıkardı.

---

[720] Daniken ,age.s.29
[721] Zecharia Sitchin, Kozmik Tohum, s.50
[722] Sitchin, age.s.52

Aradaki tek fark Babil Tanrısı Marduk'un yerine Asur Tanrısı Asur'un konmuş olmasıydı. Çeşitli parçaların yedi tablet oluşturduğunu, altı tabletin yaratma işlemi ile ilgili olduğu, yedinci tabletin ise tamamen Tanrı'nın yüceltilmesine adandığı 1902 yılında L.W. King tarafından yazılan "Yaratılışın Yedi Tableti" adındaki kitabında ortaya koyulunca, Eski Ahit'teki yedi zaman dilimi ve yedinci günde Tanrı'nın neden dinlendiği de ortaya çıkmış oldu. "**İbrahim'in torunları yaratılış destanını biraz kısaltıp biraz da değiştirerek "Yahve"yi yücelten "ulusal" bir dinin temeli kıldılar.**"[723] "**Rabbi betimleyen Mezmur 104'de gökleri bir perde gibi geren, yukarı odalarını sularda çatı kuran dizeleri neredeyse Enuma Eliş'teki dizelerin kelimesi kelimesine kopyasıdır.**"[724]

"Artık hem doğubilimciler hem de Kitabı Mukaddes bilginleri, olanların; Tekvin kitabının ilk olarak Sümer'de yazılmış olan daha eski ve muhtemelen daha ayrıntılı metinlerden özetleyerek bir araya getiren derlemecilerden kaynaklandığını biliyorlar."[725] "**Eski Ahit'i savunulamaz yapan da Eski Ahit'in sözlerinin ta kendisiydi. Maddi bedeni olmayan ve evrensel anlamda yalnız olan bir Tanrı nasıl "suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım" diyebilirdi?**"[726]

Sitchin'in deyimiyle Eski Ahit'i "**savunulamaz**" yapan bu örnek üstelik de tek örnek değildir. Yapısı gereği maddi bir bedeni olmaması gereğinin yanı sıra evrende "**bir**" ve "**tek**" olması da gereken bir Tanrı; "**Kalkın maça gidelim!**" der gibi "**Gelin aşağıya inip dillerini karıştıralım**"[727] diyebilmenin yanı sıra, kendi yarattığı Âdem için de "**Bizlerden biri gibi oldu**" da diyebil-

---

723 Sitchin,age.s.53
724 Sitchin,age.s.91
725 Sitchin, age.s.92
726 Sitchin,12.Gezegen,s.362
727 Tevrat, Yaratılış kitabı 11:7

mektedir.[728] Bu kadar da değildir. **"Ve günün serinliğinde bahçede gezmekte olan Rab Yahve, Âdem'e "Neredesin?" diye seslenir."**[729]

Z. Sitchin kitabında ısrarla belirtir ki; Kutsal Kitabın daha ilk sayfasında sözü edilen **"Elohim"**, Tanrı değil, en azından **"Tanrılar"** diye tercüme edilmesi gereken bir terimdir."[730] Cümlenin İbranicesi **"Berişim bara Elohim ed aşamain theed aares"** şeklindedir. **"Elohim, Eloha'lar demektir. Eloha Tanrı, Eloha'lar Tanrılar."**[731] Büyük bir olasılıkla problem Eski Ahit'in Genesis yani yaratılış bölümünün **"yürütüldüğü"** kaynaktan yani Mezopotamya kültüründen kaynaklanmaktadır. Çünkü bilindiği gibi hem Babil hem de Sümer uygarlıkları diğer Mezopotamya çıkışlı kültürler gibi **"Çok Tanrılı"** dinlere sahiptir. Her iki kültürde de, her şehrin bir koruyucu Tanrısı olduğunu biliyoruz. Bildiğimiz bir başka şey de üç binden fazla Tanrı'nın sayıldığı Sümer Tanrı listeleridir. Bunun yanı sıra Babil şehrinin koruyucu Tanrısı olan Marduk'ta ikili bir ilâhtır. Yani hem insanlar gibi giysiler içinde yersel bir ilâh, hem de Göksel bir ilâhtır. Yine büyük bir olasılıkla Yahudi Kutsal Kitap yazarları bu ayırımın farkına varamamışlardır. İşte tam da bu nedenle Tek Tanrılığı dolayısıyla da evrenselliği vâzettiği iddiasında olan Eski Ahit de; tek olduğu varsayılan Tanrı'nın bizzat kendisi **"yapalım, edelim, gezelim, görelim"** deyip durmakla kalmamakta, Eski Ahit'in kendisi de iki cümlenin birinde **"Tanrılar"** deyip durmaktadır.

Sitchin'e göre **"İbrahim'in torunları, (*bu duruma*) gerçekten ustaca bir çözüm buldular ve hem tek hem de çoğul bir var-**

---

728 Tevrat,Yaratılış kitabı,3:22

729 Tevrat,Yaratılış kitabı,3:8-9 Böyle bir ifade günün serinliğinde bahçede gezmekte olan Tanrı'nın; günün sıcaklığında odasında uyumakta olduğunu da söyler ama; bu konulara daha sonra gireceğiz.

730 Sitchin,Kozmik Tohum,s.172

731 A.Avedisyan, a.g.e. sh.197

lık düşündüler.[732] **Harfiyen "Tanrılar" demek olan "Elohim" yani tekil olarak El'i Tanrı değil, çoğul olarak harfiyen "Tanrılar" demek olan Elohim. Yani çoğul ama tek bir Tanrı."**[733]

Yahudi din adamları da aynı çıkmazın içinde yüz yıllardan beri çırpınıp durmaktadırlar. Tek Tanrılı evrensel bir dinin içinde ne Tanrıların ve ne de Tanrıların oğullarının bir açıklaması olamaz. Bu nedenle de bu "Tanrıların Oğulları" deyimi çok uzun bir zamandan beri tartışma konusudur. Ancak kütüphaneler dolusu binlerce sayfalık birbiriyle çelişkili açıklamalardan başka bir sonuç elde edilememiştir. Zaten edilmesi de beklenemezdi. Çünkü sözün İbranice orijinali "**Bene Elohim**"dir ve tam olarak "**Tanrıların oğulları**"demektir.[734] Bunu ne tartışmanın ne de başka şekillerde açıklamaya çalışmanın bir anlamı yoktur. "**Elohim dilbilimsel bir saçmalıktır; Eloha'nın çoğuludur,** oysaki Yahudiler tek bir Tanrı'nın varlığını vaaz ediyorlardı" der Messadie.[735]

Alman ilahiyatçı Vera Zıngsem konuya tam da bu konuda katılır ve "**İbranice Elohim kelimesi "el", yani Tanrı kelimesinin çoğuludur. Yani Tanrılar anlamına gelir**" diye yazdıktan sonra; Elohim için bir ayrıntıyı da vurgulayarak, Elohim'in yani Tanrıların "hem dişi, hem erkek" olduğunu belirtir.[736]

Yahudi ilâhiyatçıları son birkaç yüzyıldan beri bu kelimeye başka karşılıklar bulmaya çalışmaktadırlar. Ancak bu söylediğimiz nedenlerle bunca çalışmanın sonucu "**Tanrıların Oğulları**" demek olan "**Bene Elohim**"i bazen "**devler**" olarak çevirmek, bazen "**düşmüş melekler**" olarak tercüme etmek, bazen "**asi ruh-**

---

[732] İtalikler bizim

[733] Sitchin.12.Gezegen, s.360

[734] Yahudi dinsel kaynakları "Cennetin oğulları," "Bilgeliğin oğulları"," Işığın oğulları", "**Karanlığın oğulları", "Tanrı'nın oğlu", "En yücenin oğlu" "Karanlıklar prensi" gibi " tuhaf tanımlamalarla doludur**

[735] G.Messadie, a.g.e. Sh.418.

[736] Vera Zıngsem, Lilith, sh.108 İlya İzmir Yayınevi, 2005 İzmir

lar" olarak takdim etmek, bazen "**ilahi varlıklar**" ve bazen de sadece "**melekler**" gibi garip karşılıklar bulmaktan öteye gidememektedir. Son olarak bizim kullandığımız Tevrat'da "**İlahi varlıklar**" şeklini almıştır ama binlerce İbranice kitapta "**Bene Elohim**" yazdığı sürece bunlar boşuna çabalardır. Bu konudaki son marifetleri "**Şit'in soyundan gelenler**" şeklinde bir açıklamadır ki; bu son derece tehlikeli bir konunun kapısını aralamaktan başka bir çözüm üretmez. Çünkü bilindiği gibi Şit; birisi öldürülen birisi sürülen Âdem'in üçüncü oğludur ve bu durumda insanlık Şit'in soyundan gelenler ve gelmeyenler; yani Türkçe olarak İsrail kavmi ve diğerleri gibi; zaten var olan bir ayırımın kapısını ardına kadar açar. Üstelik siz bırakın "**Bene Elohim**"i, tek başına "**Elohim**" bile Yahudiler için benzer sıkıntılar yaratmaktadır. Kelimenin birebir çevirisinin "**Tanrılar**" demek olduğunu konuyla ilgili herkes bilmektedir ve İbranice Kutsal Kitaplarda kelime yerli yerinde durmaktadır zaten. "**Tanrılar ışık olsun dediler ve ışık oldu.**"[737] G.Messadie bu konuya çok ilginç bir yaklaşım getirir ve şunları söyler: "**Yahudiler İranlılar tarafından Babil'den kurtarıldıklarından İran Tanrılarının kendi Tanrılarıyla akraba ya da kendi Tanrılarına uygun olduğunu düşünmüşler ve bu nedenle "Elohim"i kullanmışlardır**"[738]

Üstelik Yahudi ilahiyatçıların bu kelimeye karşılık bulma çabaları da sadece diğer dillere yapılan tercümeler içindir ve bu nedenle aslında çok büyük bir samimiyetsizliği de açıkça ifade etmektedir. İbranice Eski Ahit'de kelimenin tam anlamıyla "Tanrıların oğulları" demek olan "Bene Elohim"i; Türkçe'ye "İlahi varlıklar" olarak çevirmek ahmakça bir sahtekarlıktır. Üstelik sözcükler İngilizce tercümede de "**sons of God**" olarak yerli yerinde durmaktadır.[739] Ama bütün bu çabalara karşı sonuç değiş-

---

737 Yaratılış, 1:3

738 G.Messadıe, a.g.e. Sh.419

739 "**That the sons of God saw the daughters of men that they were fair; and they took them wives of all which they chose.**" Genesis 6:2 ve "the

meyecektir. Çünkü "İbrahim'in torunları"nın, çoğul bir tanımın yerine koymaya çalıştıkları yeni tanım da "**çoğul**" olmaktan kurtulamamaktadır. Yeni basılan Eski Ahit'lerde ve internette artık Tanrılar "Tanrı" olarak düzeltilmektedir ama daha eski tarihli Tevrat kitaplarını ne yapacakları ciddi bir merak konusudur. [740]

Yukarıda da vurgulamış olduğumuz gibi bütün bunlar durumu kurtarma çabalarından başka bir şey değildir ama Daniken'in deyimiyle yenilir yutulur şeyler de değildir. Tek Tanrılı evrensel bir din olduğu iddiasında ki Yahudiliğin Kutsal Kitabı olan Eski Ahit; "**Tanrılar adamı yarattığı günde, onu Tanrıların benzeyişinde yaptı**" diye yazdığı sürece, buna kimsenin yapabileceği bir şey yoktur. Olsa bile sorun bu kadarla da bitmemektedir. Yine Eski Ahit'te yazıldığına göre; "**Tanrıların Oğulları, insanların kızlarının güzel olduğunu görmüşler ve içlerinden beğendiklerini kendilerine karı olarak almışlardır.**"[741] Bunun neresi, nasıl düzeltilebilir?

İki Kutsal Kitap'tan biri olan İncil'in durumunu bir Hıristiyan olan Daniken'den, Eski Ahit'in durumunu da inançlı bir Yahudi olan Sitchin'den öğrenmiş bulunuyoruz. Şimdi konuyu fazla uzatmadan bir üçüncü yazarın görüşlerine yer vererek bu konuyu kapatalım. Kendisi de bir Yahudi olan filozof Baruch Spinoza bu konuya şu katkıyı yapar: "**Kutsal kitabın, olduğu gibi, bir insana gökten inen Tanrı mektubu olduğuna inanan kişi, hiç şüphesiz beni, Kutsal Ruha karşı günah işlemekle suçlandıracaktır. Çünkü ben burada Tanrı kelamının yanlışlarla dolu, birçok yerleri kesilmiş, değiştirilmiş ve birçok yerlerinde kendi kendisiyle çelişir hale gelmiş oldu-**

---

sons of God came in unto the daughters of men" Genesis 6:4. Ayrıca Eyüp 1:6, 2:1 ve 38:7 de "sons of God" yani Tanrı'nın Oğulları şeklinde yer almaktadır.

[740] İbranice'de "Tanrılar" şeklinde yer alan bir ifadenin Türkçe tercümelerinde "Tanrı" olarak yazılmasının dini ahlakın değil, insani ahlakın neresinde yer aldığını da sormak gerekir.

[741] Yaratılış 6:2

günu ileri sürmekteyim. Ama, eğer onlar da düşünecek olurlarsa hiç şüphesiz bağırmaktan vazgeçeceklerdir." Yine Spinoza'ya göre "**Kutsal Kitap** (Eski ve Yeni Ahit yani Tevrat ve İncil) **gökten inmiş değildir. Eski Ahit'in 39 kitabıyla dört İncil binlerce yılda yavaş yavaş gelişmiş ve son şeklini almıştır.**" Spinoza'nın bu sözleri söyleyebildiği tarihin 1670 yılı olduğunu ve Spinoza'nın yayınladığı kitaba ismini koyamadığını da bilgi notu olarak ekleyelim.[742]

ÖLÜ DENİZ YAZMALARI

1946 yılında genç bir çoban Kumran köyü yakınlarındaki bir mağara da çok sayıda toprak testi buldu. Bir hazine bulduğunu düşünen çoban hemen testilerden birini kırdı ama testinin içinde bir hazine değil, rulo halinde kıvrılmış yazılı tomarlar vardı.

Bu yer bugünkü Ürdün sınırları içinde bulunan Kumran harabeleri yakınlarındadır. Bu nedenle "Kumran tomarları" ya da Ölü Deniz Yazmaları olarak bilinir. Bu konuda söylenenlere göre; bu yazılı tomarlar eski bir Sami dili olan Aramice ve İbranice yazılmış metinlerdi. Papirüs ve deri üzerine yazılmış olan bu metinler çok eski bir zamana aitti ve hem Musevi hem de Hıristiyan dinlerinin ilk dönemlerinden söz etmekteydi.

"1947-56 yılları arasında on bir Kumran mağarasından aralarında biri bakır levha üzerine işlenmiş, diğerleri deri üzerine yazılmış bir düzine parşömen çıkarıldı."[743] Bunların yanı sıra bölgede yaşayan bedevilerin ellerinde bulunan el yazmaları da birer birer satın alınarak toplanıldı. Ancak İlahiyatçı Prof. G. Vermes'e göre; "**Bunlara sayısı kesin olarak bilinmeyen, fakat muhtemelen altı haneli sayılarla ifade edilebile-**

[742] Bu kitabın adı "Tractatus theologico-politicuc" idi. Daha sonraları kitabın içindekilerle bir ilgisi olmayan değişik isimlerle de yayınlanmıştır. Ama bazen yazanın adı hiç belirtilmemiş, bazen de sahte isimlerle yayınlanmıştır.

[743] G.Vermes, a.g.e.sh.34

cek papirüs ve deri üzerine yazılmış bölümlerde katılmalı. Yalnızca dördüncü mağara listesinde 575 başlık bulunmaktadır."[744] Dahası bu mağaralardan bazı Apokrifa, yani İbranice kutsal kitapta bulunmayan ama Yunanca Septuaginta'da geçen metinler de bulunmuştur. Daha önce sözünü ettiğimiz ünlü "Hanok'un Kitabı" da orijinal Aramice olarak bulunanlar arasındadır.

Bütün bu arama-toplama işlemi sırasında el yazmalarının bir bölümü İsrail'in eline, bir bölümü ise Vatikan'ın eline geçmişti. Vatikan elindeki belgeleri hiçbir zaman açıklamadı ama belgelerin daha çoğuna sahip olan İsrail birkaç yıl sonra elindeki belgelerin bir kısmını açıkladı.[745] Bu açıklama elbette ki maksatlıydı ve amaç **"Hıristiyanlığın yeni bir din değil, Yahudiliğin içinden çıkmış değişik bir inanç olduğunu göstermek ve iki din arasında hem sistem hem de ibadet ilişkisi kurmaktı."** [746]

Ne var ki Vatikan bu açıklamaları kabul etmediği gibi üstelik de bunların sahte olduğunu ileri sürdü. Bunun üzerine söz konusu belgelere Amerika'nın Arizona Üniversitesi'nde karbon 14 testi uygulandı. Karbon testini yapanlar üniversitenin fizik profesörü olan Timoty Jill ile Douglas Dohanne adında iki bilim adamıydı. Testin sonuçları, bu belgelerin en eskisinin M.Ö 3. yüzyıla, en yenisinin ise M.Ö. 60 ile İsa'nın yaşadığı yıllar arasına ait olduklarını belirledi. Bu gerçekten önemliydi çünkü Tevrat'ın bilinen en eski kopyası sadece bin yıl öncesine ait olduğu halde Ölü Deniz Yazmaları bundan 1.300 yıl daha eski bir tarihe aitti. Konunun uzmanı olan Prof. Vermes'e göre **"Bugünkü genel bilimsel**

---

[744] Geza Vermes, Ölü Deniz Parşömenleri, sh.34.Nokta Kitap, 1.Baskı, Mart-2005

[745] 1991 yılına kadar bu belgelerin büyük bir bölümüne erişim engellenmiştir. Belgelerin erişime açılması İsrail'in belgeler üzerinde gerekli incelemeyi yani Türkçesi; gereken ayıklamayı yapmasından sonradır. Üstelik de ne kadarının açıklandığı bilinememektedir.

[746] Murat Bardakçı.www.hurriyetim.com.tr/arşiv

bakış, Kumran yazıtlarını kabaca M.Ö.200 ve M.S. 70 arasına yerleştirir."[747]

Vatikan'ın böyle telaşlanmasının ve belgelerin sahte olduğunu ileri sürecek kadar ileri gitmesinin nedeni ise, bu el yazmalarının yaklaşık dörtte birinin Tevrat'ta da geçmesinin yanı sıra "Arami Apokalipsi"[748] olarak adlandırılan ve 4 Q 246 numarası ile işaretlenen metnin Luka İncili ile çok büyük bir benzerlik taşımasıydı. Neredeyse birebir benziyordu ve *"Onun krallığı sonsuz krallık olacak, onun hükümdarlığı sonsuz olacak, Tanrı'nın oğlu olacak"* gibi birebir ifadeler içeriyordu. Bu kadar da değildi. Yedinci mağaradan çıkarılan 19 adet Yunanca bölüm hakkında görüşlerden biri de bu metinlerin Yunanca Yeni Ahit (İncil) kitabının ilk örnekleri oldukları yönündedir.[749] Ayrıca bu el yazmaları Eski Ahit yazarlarından "İşaya'nın kitabının tamamını, Habakkuk'un kitabının iki bölümünü ve tüm Eski Ahit kitaplarından bölümler de içermekteydi.[750] İki Kumran mağarasında bulunan belgeler de Yunancadır. Tanımlanabilen Yunanca el yazmalarının kutsal kitabın Yunanca çevirisine, çoğunlukla da Pentateuch'a (Musa'nın beş kitabı) ait olduğu anlaşılır.[751] Üstelik **"Kumran'da bulunan Yunanca belgelerde kutsal YHWH adı yerine Iao adı kullanılır. Daha yakın tarihlerde yazılacak olan çevirilerde bu isim Yunanca Kurius (Lord-Rab) adıyla yazılacaktır."**[752] Siz bu bilgiyi de not edin çünkü ileride Yahve'den söz ettiğimiz zaman çok gerekecektir.[753]

---

747 G.Vermes, a.g.e. sh.37

748 Apokalips: Vahiy ya da gizli tutulan sırları açma,ifşa etme.

749 G.Vermes, a.g.e. sh.462

750 www.hristiyan.net

751 G.Vermes, a.g.e. sh.461

752 G.Vermes, a.g.e.sh.461

753 Burada bu yazdıklarımızın ve Kumran el yazmalarının ne kadar önemli olduğu konusunda bir fikir vermesi için size bir bilgi notu sunmak zorundayız. Komplo teorisi gibi görünür ama değildir. Bilindiği gibi değil, bilinenin aksine olarak; *Kilisenin bütün engellemelerine karşı 1948 yılında İsrail Devleti kurulunca Vatikan bu devleti tanımayı reddetmiş ve bu tutumunu uzunca*

Ölü Deniz Yazmalarının üç Musevi tarikattan biri olan Esseneler tarafından yazıldığı sanılmaktadır.[754] Yazanlar değilse bile saklayanların Esseneler olduğu söylenir ama bunlar doğru değildir. Essenelerin İkinci Tapmak Zamanı olarak adlandırılan dönemde son iki yüz yıla yani M.Ö. 150-M.S. 70 yılları arasına tarihlenen bir tarikat olduğu yazılır çizilir ama bu cemaatin bir Yahudi tarikatı değil, başka bir dini inanç olduğu konusunda yeterince

---

*bir zaman sürdürmüştür. Daha önce söylemiş olduğumuz gibi Kumran yazmalarının büyük bir kısmı İsrail'in elinde bulunmaktaydı ve İsrail elindeki belgelerin tamamını açıklamıyordu. Bir tür sızdırma yoluyla yalnızca işine gelen belgelerin yayınlanmasına göz yumuyordu. 1993 yılına kadar bu belgelerin yalnızca dörtte birinin yayınlanmış olması bu söylediğimizin kanıtıdır. Kumran belgeleri üzerinde çalışma şansına sahip olanlardan birisi olan Prof.Robert Eisenman adında bir bilim adamı; durup dururken bir açıklama yaptı ve "***Öncelikle söylemem gerekir ki, bu olay uluslararasıdır.***"dedi.* Üstelik bu kadarla da kalmadı ve 1986 başında Kudüs'e gelen Robert Eisenman, Sheffield Üniversitesi'nden Teolog Philip Davies görüştükten sonra iddiasını yineledi. Bu iki uzman beraberce pek de doğal olmayan bir açıklama yaptılar; **"Sizler yaşadığınız süreç içerisinde yazmaları göremeyeceksiniz..."** Eisenman bu kadarla da yetinmedi ve 1989 yılında önde gelen İsrail ve **ABD** gazetelerinde; Ölü Deniz Parşömenlerinin "**önyargılı bir ekibin tekelinde olduğu, büyük bir bölümünün gizlendiği, Hıristiyanlıkla ilgili metinlerin yayınlanmadığı ve bunların bir an önce bağımsız bilim adamlarının denetimine açılması**" gerektiğini söyledi. **Açıkça görüldüğü gibi Eisenman'a söyletilen bu sözler Vatikan'a verilmiş bir ültimatomdu. Kumran yazmalarının Hıristiyanlığa ait olan bazı bölümlerinin günümüz Vatikan öğretilerine olan aykırılığı; Vatikan'ı zaten bu belgelerin sahte olduğunu söyleyecek kadar telaşlandırmıştı.** İsrail'in Prof. Robert Eisenman'a el altından ulaştırdığı bilgilerle Vatikan iyice sıkıştırılınca pazarlık başladı. **Sonuç; bundan birkaç yıl sonra yani 1995'te Vatikan'ın İsrail devletini tanıması olmuştur.** Bu tanımanın karşılığı da Kumran belgelerinin Hıristiyanlıkla ilgili bölümlerinin açıklanmasının son derece sınırlı kalmasıdır. 1904 yılında *Papa X.Pius'tan Filistin'den toprak istekleri için destek isteyen Siyonizm'in kurucusu Theodor Herz'e;* ***"Biz bu hareketi hoş karşılamayız. Yahudiler, Efendimiz İsa'yı tanımıyorlar. Bu yüzden biz de Yahudileri tanımıyoruz. Eğer Filistin'e gelir ve halkınızı oraya yerleştirirseniz, hepinizi vaftiz etmek için bütün rahiplerimiz ve kiliselerimizle hazır bulunacağız"*** **şeklinde sert bir yanıt veren** *Papalık, 1995 yılında bu devleti tanımak zorunda kalmıştır.*

[754] Diğerleri Ferisiler ve Saddukiler(seduciler)

bilgi vardır. Üstelik Esseneler hakkında yalnızca iki Yahudi yazar tarafından kaleme alınmış Yunanca kitaplarda bilgi vardır. Bu yazarlardan biri Philo, diğeri Flavius Josephus'tur. Bu iki yazardan Josephus'un hiçbir güvenilirliği olmayan fanatik bir Yahudi olduğu konusunda yeri geldikçe bilgi vermeye devam edeceğiz. Zaten hem Philo, hem de Josephus'un yazılarında özellikle üstünde durdukları bu Essene tarikatından kimsenin haberi de yoktur. O kadar yoktur ki; ne Yeni Ahit'te yani İncil'de, ne de Yahudi Rabbinik edebiyatında; üç önemli Yahudi tarikatinden birisi olduğu söylenen bu tarikatten bir tek kelime ile bile bahsedilmez. Yani aslına bakarsanız Yahudilerde Essene adında bir tarikatın var olduğu bile oldukça kuşkuludur. Aynı nedenle bu cemaatin ismi konusunda da bir bilgi yoktur. *"Yunancada Essaioi, Latincede Esseni kelimelerinden türediği düşünülmektedir."*[755]

Yeni bulgulara göre bu cemaat; ***"Günahkâr kâhin adıyla bilinen Yahudi bir hükümdar tarafından işkence gören (ve) Doğruluk Öğretmeni** (olarak bilinen birisinin) **kurduğu bir cemaattir.**[756] **Bu cemaat çöle kadar çekilmeye zorlanmış ve orada Tanrı'nın yakın bir zamanda şeytana ve karanlığa karşı zafer kazanmasını beklemişlerdi."***[757] Bazı iddialara göre İsa ve Vaftizci Yahya da bu cemaate mensupturlar. Ama ne İsa, ne de Yahya bu cemaatten söz ederler.

Prof. Norman Gulp ise "**bu parşömenlerin Kudüs'ün M.S. 67-70 yıllarında işgal edildiği döneme kadar Kudüs kütüphanesinde bulunduğunu ve ancak işgal sırasında Kumran mağaralarına saklandığını**" belirtir.[758] El yazmalarını saklayanların bunları almak için geri dönmemiş olması da bu görüşü destekler gibidir. Ancak konunun uzmanı olan Prof. Geza Vermes; Kumran harabelerinin bu mağaralara çok yakın olduğunu vurgulayarak bu konuda şunları yazar: *"1950'lerden beri gelişen bi-*

[755] G. Vermes, a.g.e. sh.69
[756] İtalikler bizim
[757] G.Vermes, a.g.e. sh.27
[758] G.Vermes, a.g.e. sh.43

limsel kanaat, mağaralarda bulunan parşömenlerin ve civardaki harabe yerleşkenin birbiriyle ilişkili olduğu yönündedir. Örneğin 575 (ya da 555) belgenin bulunduğu dördüncü mağara, yapıların taş atışı mesafesindedir. Aynı zamanda Essenilerin, eski Kumran sakinleri olduğu fikri de genel kabul görmektedir."[759]

Yukarıda sunmuş olduğumuz bilgilerin ışığında; Kumran cemaati olarak adlandırabileceğimiz bu insanların, herhangi bir Yahudi mezhebine mensup olmadıklarını söyleyebiliriz. Bu cemaat Yahudilerden daha farklı inançlara sahip olan ve büyük olasılıkla Yahudi de olmayan olmayan küçük bir cemaattir. Miladi yılların başlarında belki Romalılar ama daha büyük bir olasılıkla Yahudiler tarafından son ferdine kadar katledilmiş küçük bir topluluktur. Geza Vermes; Josephus'tan yaptığı bir alıntıya dayanarak, Essene yerleşkesinin Romalılarca yağmalandığı savı doğruysa, 68 yılı yazında cemaatin tarihten silindiği ve merkez yerleşkesinin de yerle bir edilmiş olduğunun söylenebileceğini yazar. Mağaralara saklanmış olan el yazmalarını kurtarmak için hiçbir girişimde bulunulmamış olmasını da, böyle bir sonun ve Essene hareketinin merkez yerleşkesinin yok edilmiş olmasının kanıtı olarak sayar.[760]

Bu konuda bizim görüşümüz ise yukarıda da ifade etmiş olduğumuz gibi, bu yok etme hareketinde, fanatik Yahudilerinde an az Romalılar kadar şüpheli olduğudur. Tarihte Roma-Yahudi savaşları olarak kayıt altına alınan bu savaşların aslında Yahudi mezhepleri arasında yapılan savaşlar olduğunu ve bütün bu kanlı savaşlarda Romalıların, daha ılımlı olan gruba yardım etmiş olduğunu bilirseniz, ne demek istediğimizi de anlarsınız.

Buna ekleyeceğimiz üç bilgi notu daha vardır. Bunlardan birincisi; Kumran cemaatinin bölgedeki yerleşiminin çok eskilere gitmediği ve en fazla iki yüz yıl kadar geçmişi olan yeni bir yerleşke olduğudur. Bölgede yapılmış olan arkeolojik araştırmala-

---

759 Geza Vermes, a.g.e. sh. 38
760 G. Vermes, a.g.e sh. 89

rın sonuçlarına göre; iki yüz yıllık Kumran mezarlığında yaklaşık 1.100 mezar vardır. Prof. Geza Vermes bu sonuçlara göre Kumran cemaatinin nüfusunun 150-200 kişiden daha fazla olamayacağını yazar.[761] İkincisi bu cemaatin atalarının Yahudi değil, Babilli olduğu yolundaki söylentilerdir. Üçüncü ve daha önemli olanı ise bu cemaatin Tanrısı'nın adının Yahve değil, Iao olmasıdır.

Ölü Deniz Yazmalarından söz etmemizin nedenlerinden birisi, bu el yazmalarının Eski Ahit'le ilgili en eski dökümanlar olmasıdır. İkincisi ise; Eski Ahit'in aradan geçen zaman içinde yüzlerce değişiklik ya düzeltmeye uğramasına karşın, Ölü Deniz Yazmalarının bu düzeltmelerden kısmen de olsa korunmuş olduğu umududur. Bunlardan yeri geldikçe alıntılar yaparak "**düzeltilmiş**" Eski Ahit ve"**düzeltilmemiş**" olduklarını umduğumuz bu el yazmaları arasındaki çelişkileri de ortaya koyacağız. Söz konusu el yazmalarının bir diğer önemi ise; tam da bu bağlamda, Daniken'in de daha başka el yazmalarından farklı bir bakışla söz etmesi ve nihayet sonuncusu da bu el yazmalarının arasından "Enok'un Kitabı" olarak bilinen kitabın Aramice yazılmış orijinalinin de çıkmasıdır. İlerleyen bölümlerde göreceğimiz gibi bunlar önemli belgelerdir. Özellikle de Enok'un Kitabı.[762]

Judeo-Hıristiyan din bilimciler bu kitabı neredeyse kelime kelime inceler ve yorumlarlar. Sonuç her zaman olduğu gibi kütüphaneler dolusu içi boş edebiyattır. Ama özellikle söz etmedikleri çok önemli bir konu vardır ve o da şudur: Ölü Deniz Yazmaları

---

761 G. Vermes, a.g.e. sh.52

762 Hanok'un kitabı Eski ve Yeni Ahitlere alınmamış olan ve genelde "Apokrifa" adıyla bilinen Yahudi-Hıristiyan dinsel metinlerinin en önemlilerinden biridir. Hanok; İncil'e göre Adem'in yedinci kuşak torunudur. Pek çok okült cemiyette önemli bir yere sahiptir. Örneğin Masonluk'ta adını Hanok'tan alan dereceler vardır. Çok eski bir geçmişi olan bu kitap İ.S.200 yıllarında kaybolduktan sonra 18. yüzyılda yeniden bulunmuştur. Kitabı bulan James Bruce adında bir İngiliz'dir. Kitabı kimin yazdığı ve ne zaman yazıldığı bilinmemektedir. Uzmanlara göre çeşitli zamanlarda çeşitli kimseler tarafından yazılmıştır.

arasında Aramice orjinali bulunan ve "Hanok'un Kitabı" olarak bilinen kitabı yazan kişi ya da kişilerin, Tevrat'ın varlığından haberi bile yoktur.[763] Bu kitabın "**kabaca M.Ö. 200 ve M.S. 70 yılları arasına**" tarihlendirildiğini yeniden vurgulayacak olursak neden söz ettiğimiz daha iyi anlaşılacaktır. Konuyla ilgili olanlardan yalnızca Messadie bu konuda şunları yazar: "**Enoş'un kitabının en önemli özelliği Levililerin ve Eski Ahit'in tümünün Enoş tarafından görmezden gelinmesidir.**"[764] Bu çok önemli bir bilgidir ve tekrar etmeye değer: Enoş'un ne Tevrat'tan, ne Levililerden ne de Tevrat'ın diğer yazdıkları konusunda bir bilgisi vardır. Bu kitabı yazan kişi ya da kişiler kesinlikle Tevrat adında dinsel bir kitabın varlığından habersizlerdir. Keşke bu kadar olsaydı çünkü bu kitabı yazanların yalnız Tevrat değil, İsa ve de İncil hakkında da bir bilgileri yoktur. Oysa M.S. 70 yılı İsa'nın ölümünden kırk yıl sonrası demektir. Siz buraya da bir işaret koyun çünkü daha sonra gerekecektir.

Bütün bunlara ek olarak 4Q183 numaralı Ölü Deniz Yazması'nda kutsal isimlerin El ve Rab şeklinde yer aldığını da belirtelim.[765] Yine Ölü Deniz Yazmaları'nda "Lord'a yalvardılar" ve "Lord ülkeyi kalabalıklara miras olarak verdi" şeklinde Tanrı'dan Lord (Bey/efendi) olarak söz edilir.[766]

BİR İTİRAZ DAHA

Yukarıda anlattığımız gibi; Kumran yazmaları 1946 yılında bulunduktan hemen sonra Yahudiler ve Judeo-Hıristiyanlar tarafından sahiplendi. Zaten başkalarının umurunda bile değildi ama tıpkı Eriha hikâyesinde olduğu gibi telaşlı ve acele bir sahiplenme olduğu da gün gibi ortadadır. Judeo-Hıristiyan bilgeler hemen kolları sıvadılar ve yukarıda anlattığımız gibi bu el yaz-

763 Hanok, Enok, Enoş adlarıyla da bilinir.
764 Messadie, a.g.e. sh. 371
765 G.Vermes, a.g.e. sh.511
766 G.vermes, a.g.e. sh.576

malarını yine alelacele Yahudilerin Essene mezhebine mal ettiler. Daha sonra da her zaman yaptıkları gibi, bu yazmaların etrafını çeşitli masallarla sarıp sarmalamaya başladılar.

Peki, niye böyle oldu? Bulunan el yazmalarının başında "Biz Essenelerden kaldık" şeklinde bir açıklama notu mu vardı? Ya da bu bilge kişilere bir gece ansızın; "Bu el yazmaları Yahudilere aittir" şeklinde bir Tanrı sözü mü vaki olmuştu? Kumran yazmalarının başka bir halka; örneğin Amorlulara ya da bölgenin diğer halklarından birine ait olabileceği neden hiç düşünülmemişti. Bölgenin tarih boyunca çok çeşitli halkları ve kültürleri barındırmış olduğuna yeterince işaret etmiş bulunmaktayız. Bu halkların neredeyse iç içe yaşamış olduklarını da birden çok kere belirtmiştik. Bu durumda söz konusu el yazmaları, Yahudilerden başka bir halkın dinsel belgeleri de olabilir. Üstelik bunun böyle olduğuna dair neredeyse sayısız kanıt varken, bu kanıtlar neden göz ardı edilmişti?

Bu soruların hiçbirinin dinsel fanatizm yüklü açıklamaların dışında anlamlı bir yanıtı yoktur ve olamaz. Çünkü yine yukarıda belirttiğimiz gibi, çok büyük bir olasılıkla, bu el yazmaları ne Essenelere ne de Yahudilere aittir. Bulunan el yazmalarının içinde bunun böyle olduğunu kanıtlayan yeterince belge de vardır. Şimdi bu sözünü ettiğimiz belgeleri Judeo-Hıristiyan bilgelerin dedikodularından arındırmaya çalışarak beraberce bir göz atalım.

Bu kanıtların birincisi; bu el yazmalarını Kumran mağaralarına özenle saklayan halkın, daha sonra bu belgeleri almak için bölgeye geri dönmemiş olmalarıdır. El yazmaları saklandıkları yerde yaklaşık iki bin yıl boyunca el değmeden kalmışlardır. Bu da Yahudilerin bu el yazmalarından habersiz olduklarını ortaya koyar. Zaten daha önce anlatmış olduğumuz gibi bulunmaları da bir rastlantı sonucudur. Bu durumda bu el yazmalarını saklayanlar Yahudiler olsaydı eğer; karanlık geçmişlerine ait en eski belgeler olan bu el yazmalarını binlerce yıl orada bırakmayacakları kuşkusuzdur. M.Ö. 68 yılında gerçekleşen isyan sonu-

cunda bölgeyi işgal eden Roma ordusunun bu cemaati bütünüyle ortadan kaldırdığı yolundaki bilgiler göz önüne alındığı ve Kumran harabelerinin mağaralara ne kadar yakın olduğu düşünüldüğü zaman şunu söyleyebiliriz: Zaten çok küçük bir grup olduğunu bildiğimiz bu cemaatin üyeleri; belki de son anda bu belgeleri mağaralara sakladıktan sonra bütünüyle yok edilmiştir. Bu cemaatten hiç kimsenin belgeleri almak için geri dönmemiş olması da bu söylediğimizin kanıtını oluşturur. Yahudilerin bu belgelerden hiçbir şekilde haberdar olmaması da bu belgelerin Yahudilere ait olmadığını ortaya koyar.

İkinci kanıtımız bu el yazmaları arasında Yunanca konuşan Yahudilerin kutsal kitabı olduğu söylenilen Septuaginta'da geçen metinlerin de bulunmuş olmasıdır. Bunlar Apokrifa, yani İbranice kutsal kitapta bulunmayan metinlerdir. Bu da Tevrat'ı yazan Yahudi peygamberlerinin bu el yazmalarından haberi olmadığını ortaya koyar. Septuaginta konusundan bahsederken bu eski Yunanca kitabın; Yahudilerden başka bir halkın dini kitabı olduğunu ve Tevrat'ın ya da herhangi bir kitabın tercümesi olmadığını özellikle vurgulamış ve kanıtlarımızı bırakmıştık. Septuagint'in bir tercüme olduğu iddiasının bütünüyle bir masal olduğunu ve bu masalın kaynağının Yahudi peygamberlerinin ünlü masal kitabı Babil Talmudu'nun Megillah bölümü olduğunu da açıkça belirtmiştik. Bu durumda; Yunanca Septuagint'te var olan ama İbranice Kutsal Kitap'ta bulunmayan bu metinlerin başka bir halka ait olduğu yeterince açıktır.

Üçüncü kanıtımız Kumran yazmaları içinde Hanok'un Aramice yazılmış olan orijinal kitabının da bulunmuş olmasıdır. Bu Kitabın **"kabaca M.Ö.200 ve M.S. 70 yılları arasına"** tarihlendirildiğini yeniden vurgulayacak olursak neden söz ettiğimiz daha iyi anlaşılacaktır. Bu kitabın önemi; Enok'un ya da Enok'un Kitabı'nı yazan kişinin ya da kişilerin Tevrat konusunda herhangi bir bilgisinin olmamasıdır. Messadie'de bu konuda şunları yazar: **"Enoş'un (*Hanok ya da Enok*) kitabının en önemli özelliği**

Levililerin ve Eski Ahit'in tümünün Enoş tarafından görmezden gelinmesidir."[767]

Bu, şu demektir. M.Ö. 200 ile M.S. 70 yılları arasında; Yahudilerin Tevrat ya da Eski Ahit kitabı ortalarda yoktur. Çünkü çok daha geç zamanlarda yazılmıştır. Kumran yazmaları hiç kuşkusuz Tevrat'ın yazılmasından çok daha eski bir tarihe aittir. Bu da Kumran yazmalarının Yahudilerle bir ilgisi olmadığını açıkça ortaya koyan bir başka kanıttır.

Dördüncü kanıtımız; Kumran yazmalarında adı geçen Tanrı'nın adının, Yahudilerin Tanrısı Yahve değil, Yao şeklinde okunan "**Iao**" olmasıdır. Bu bilgiyi Ölü Deniz Yazmaları uzmanı olan Geza Vermes'in kitabında buluruz. "**Kumran'da bulunan Yunanca belgelerde kutsal YHWH adı yerine Iao adı kullanılır. Daha yakın tarihlerde yazılacak olan çevirilerde bu isim Yunanca Kurius adıyla yazılacaktır."**[768]

Beşinci kanıtımız "Codicology" olarak adlandırılan ve antik Yahudi el yazmalarını incelemekle görevlendirilen bilim dalının; parşömenler üzerine yazılan Yahudi el yazmalarının numaralandırıldıktan sonra sırasıyla birbirlerine dikildiğini ve arka yüzlerine yeni metinlerin yazıldığını belirtmesidir. Buna karşın; Kumran'da ve diğer Yahuda Çölü alanlarında, iki tarafı yazılı ve birbirlerine dikilmiş sayfalardan oluşmuş hiçbir kitap ya da el yazması bulunamamıştır.[769] Bu söylediğimizin açık anlamı; yalnız Kumran'da bulunanların değil, Yahuda'nın diğer bölgelerinde bulunan el yazmalarının da Yahudilere ait olmadığıdır.

Altıncı kanıtımız gerçekten önemlidir ve yukarıda sunulan kanıtların bir sağlaması olma özelliğini taşır. Bu kanıt Kumran el yazmalarını saklayan halkın; Yahudilerin Ay takvimini değil, Güneş takvimini kullanmış olmalarıdır. "**Bu konu Jübileler ve I. Hanok kitaplarında da geçer; ve bu konuda bütünlüklü**

---

[767] Messadie, a.g.e. sh. 371
[768] G.Vermes, a.g.e. sh.461
[769] G. Vermes, a.g.e. sh.39

veriler Kumran'daki takvim belgelerinde de bulunur."[770] Yahudilerin en başından beri Ay Takvimi'ni kullandıkları bilinirse, bu söylediğimizin ne kadar önemli bir kanıt olduğu da ortaya çıkacaktır.

Yedinci kanıtımız Kumran cemaatinin inançları ve kuralları ile Tevrat'ın yazdıkları arasında önemli farklılıkların bulunmasıdır. Konuyu uzatmamak için bir tek örnekle yetinelim. Şabat kurallarına uyulmamasının cezası Tevrat'ta yazıldığı gibi ölüm cezası değil,[771] yedi yıl hapis yatmaktır.[772]

Bütün bunlardan çok daha önemli olan sonuncu kanıtımız ise; Prof. Geza Vermes'in bu "***cemaatin atalarının Babilli olduğu***" konusunda bazı iddiaların var olduğunu yazmasıdır.[773]

EN ESKİ METİNLER

Erich Von Daniken, vardığı sonuçlar ne olursa olsun iyi bir araştırmacı olduğu bilinen bir yazardır ve "**En eski İbrani Metinleri"** adını verdiği bazı el yazması belgelerden bahseder. Daniken'e göre bu ilk zamanların anlatıları yazının bulunuşundan iki bin yıl daha eskidir. Bu metinlerde anlatıldığına göre "**Melek Raziel ilk ata Adem'e safir taşı biçiminde bir kitap vermişti."**[774] Bu çok özel bir kitap olmalıydı. Çünkü bu mucize kitaptan yalnız Adem değil bütün soyu yararlanacaktı. Şöyle demişti melek Raziel: Senden sonra gelecek çocukların da son kuşaklarına kadar, her ay neler olacağını, geceyle gündüzün arasında nelerin olup biteceğini öğrenmek için bu kitaptan yararlanabilecekler. Bir felaket mi, bir kıtlık mı olacağı, tahılın bereketli mi ola-

[770] G. Vermes, a.g.e. sh.102
[771] Çölde Sayım 15:35
[772] G. Vermes, a.g.e sh. 63
[773] G. Vermes, a.g.e. sh.42
[774] Safir: Gökyakut, Aluminyum oksit'in kristal formu

cağı, yağmurun mu kuraklığın mı egemen olacağı gözlerinin önüne serilecek.[775]

"Safir taşından bir kitap ilk ata Adem'e teslim ediliyor. Ne için? Elbette okuması için. Ve Adem kitabı dikkatle okudu. Çünkü ancak bu kitap sayesinde her cisme ve her hayvana bir isim verebilecekti."[776]

Çamurdan yapılarak burnuna can soluğu üflenen Adem'in okuma bilip bilmediği ve safir taşından bir kitabı nasıl okuduğu bizim bilgimiz dışındadır. Ama eski İbrani yazarlarının yeteneklerini elbette öğrenmek isteriz. Şöyle devam eder Daniken: **"Çok eski zamanların yazarlarının icat yetenekleri tartışılmaz düzeydedir. Çünkü ancak Adem'in "okuduğu" bu kitabın ayrıntılarını dahi kaydetmişlerdir."**[777] Adem'in ilk ata olarak bilindiğini dikkate alacak olursak; söz konusu kitabı okuduğu sırada elbette yanında başka insanların olmaması gerekmektedir. Hele Yahudi yazarlarının hiç olmaması gerekir. Ama anlaşılan durum böyle değildir. Çünkü İbrani tarih yazıcılarına göre **"Kitabın içinde kutsal ilim, irfanın işaretleri saklıdır. Bunun gibi 72 bilim dalı, en üst sırların 670 işaretini aralarında paylaşmaktadır. Üst dünyanın azizlerine açılmamış 1.500 şifre de ayrıca kitabın içinde saklıdır."**[778]

Yahudi tarih yazarlarının bu bilgilere nasıl ulaştıkları bilinmezliğini korumaktadır. Açıklaması bir tek şekilde olabilir. Ya kitabı görmüş ve okumuşlardır; ki bu varsayım o sırada onların da orada yani cennet bahçesinde olmalarını gerektirir; ya da Adem bunlardan İbrani yazarlarına bahsetmiştir. Eğer cennet bahçesinde bulunduğu sırada bahsetti ise, bu Adem'in cennet bahçesinde yalnız olmadığı anlamına gelir ki, bu yaratılışı da Kutsal Kitabı da inkâr etmek demektir. Ama eğer Adem bunları cennet-

---

[775] Daniken, age.s.28
[776] Daniken, a.g.e. sh.27
[777] Daniken.aa.g.e. s.27
[778] Daniken. A.g.e. s.28

ten kovulduktan sonra Yahudi yazarlarına anlattı ise o zamanda bu yazarların Adem'le yaşıt olmaları gerekmektedir. Başka türlü yalnız Adem'in okuduğu bir kitabın içeriğini bilmeleri olanaksızdır. Bu durumda eğer siz "**uydurmuşlardır**" diyorsanız bu da en güçlü olasılıktır.

Safir taşından kitabımıza dönecek olursak; **"Adem taşı oğlu Şit'e "nasıl kullanacağını" anlatarak verdi. Şit, safir taşından yeterli bilgiyi öğrenince "altından bir sandık" imâl etti. Kitabı bu altın sandığın içine koydu ve sandığı da Hanok kentinin bir mağarasına sakladı."** [779]

İlk ata Adem'in oğlu Şit'in altını nereden bildiği, eğer biliyorsa nereden bulduğu, bulmakla kalmayıp hangi araç ve gereçle altın bir sandık yapmış olduğu başlı başına bir merak konusu olmakla birlikte, eğer bu altın sandığı sakladığı şehir, Adem'in büyük oğlu ve Şit'in ağabeyi olan Kabil'in, nereden bulduğu hala bir bilmece olan bir kadınla evlendikten sonra inşa etmekte olduğu ve oğlu Hanok doğunca onun şerefine "Hanok" adını verdiği şehir ise Eski Ahit'te, tarihte, Yahudi peygamberleri de öyle bir karışır ki, en seçme icatçı Yahudi peygamberinin bile bu karışıklığın içinden çıkabilmesi olasılığı yoktur.

Ama ne yazık ki gelişmeler bunun böyle olduğu yolundadır. Çünkü **"Adem'in kitabının nerede olduğu ata Hanok'a rüyasında açıklanıncaya kadar orada kaldı."**[780] Bu Hanok, Adem'in yedinci kuşaktan torunudur. 365 yıl yaşadıktan sonra "ateşten bir at ve araba ile" göğe çekildiği söylenir. Eski Yahudi efsanelerinde 243 yıl hüküm süren bilge bir kraldır. Mısır'a hiyeroglif yazısını götüren ünlü Thott'un da bu Hanok olduğu söylenir. Coğrafyacı ve tarihçi Muhammed Al-Makrizi'nin Hitat adlı kitabında yazdığına göre; Mısır'daki büyük piramidi inşa eden de bu Hanok'tur.[781] Yine Makrizi'nin yazdığına göre; çeşitli ulus-

[779] Daniken. a.g.e. s.28
[780] Daniken. A.g.e. s.29
[781] Erich Von Daniken. Kıyamet Günü, sh.67

larda Al Saurid, Hermes, İdris ve Hanok olmak üzere dört farklı isimle tanınır. Üstelik Tevrat'a göre Nuh'un büyük dedesidir. Mısır'a hiyeroglif yazısını götüren ünlü Thott'un da bu Hanok olduğu söylenir. Ayrıca Ölü Deniz Yazmaları arasında Aramice orijinalinin bulunduğunu belirttiğimiz Hanok'un kitabının da yazarıdır. Hakkında yazılıp çizilenlere göre; kalemle ilk yazı yazan, yıldızlar ve hesapla meşgul olan, herkesin derilere büründüğü bir zamanda kendisine kumaştan elbise diken bir insandır. Masonluğun kurucusu olduğu yönünde bilgiler de vardır. Bütün bunlardan da anlaşılacağı gibi on parmağında on marifet olan hayli ilginç ve karışık bir kişiliktir. Kendisi henüz göğe yükselmediğine göre adına bir şehir de kurulmamış demektir ki bu durumda sözü edilen Hanok şehri Kabil'in kurduğu Hanok şehri olsa gerekir.

"Hanok sabah erkenden yola çıkarak mağarayı bulmakla kalmadı. Kutsal Kitabı nasıl kullanacağı de para-psikolojik yollarla kendisine açıklandıktan sonra Hanok, artık mevsimleri, gezegenleri ve ışıklarını avucunun içi gibi biliyordu."[782]

Yukarıda belirttiğimiz gibi Adem kitabı oğlu Şit'e vermişti. Verirken nasıl kullanacağını da öğretmişti. Buradaki soru Şit'in kitabı neden kendi oğluna vermeyip, nereden bulduğu ve nasıl yaptığı bilinmezliğini koruyan bir altın sandık içinde bir mağaraya sakladığı değildir. Şit kitabı sakladıktan sonra altı nesil geçmiş olmalıdır çünkü Hanok belirtmiş olduğumuz gibi Adem'in yedinci kuşaktan torunudur. Bu durumda ya Şit'ten Hanok'a kadar geçen nesiller yok sayılmakta ya da zaman içinde yolculuk yapılmaktadır.

'Kitap melek İsrafil'in yardımıyla Nuh'un eline ulaştı.' Kitabı taşımakla görevli melek Raziel değil miydi? Ayrıca melek Raziel neden kitabı Hanok'a ulaştırmamış ve Hanok dağ taş demeden

[782] Daniken. A.g.e. s.30

mağara aramış? Diyelim ki böyle oldu, Hanok kitabı neden oğluna teslim etmedi? Çünkü sonuç olarak Nuh'un büyük dedesidir.

'Nuh bu kitaptan gezegenlerin yörüngelerini öğrendi. Yıldızlardan Eldebaran'ın Orion'un ve Sirius'un yörüngelerini öğrendi. Nuh kitaptan her bir gök katının ve Göksel hizmetkârların adlarını da öğrendi.'[783] Bu ifadeden anlaşılan Nuh'un iyi derece de Arapça ve İngilizce bildiğidir. Çünkü Boğa takımyıldızında bulunan Eldebaran'ın adı Arapça bir isimdir ve İngilizceye de Aldaberan olarak geçmiştir.[784] Orion da bir takımyıldızdır[785] Daniken bu konuda şunları söyler: **'Nuh'un niçin Eldebaran'ın Orion'un ve Sirius'un yörüngeleriyle ilgilendiği ve Göksel hizmetkarların adlarını bilip de ne yapacağı benim için gizemini koruyor. Yani bence tufandan sonra hayatta kalanların bambaşka tasaları olması gerekirdi."**[786]

Bundan sonra herkes kitabı oğluna ya da başka birilerine teslim eder. En son Süleyman'a verilir. Süleyman'dan sonra da bir daha sözü edilmez kaybolur gider.[787]

"Safir taşın üzerine kazılı bir kitap, baştan aşağı kocaman bir saçmalıktır" diye yazar Daniken. Ama tuhaflıklar bu kadarla da bitmez. Kitaba sonradan eklenen Adem ile Havva'nın hayatına dair bir metin daha vardır. Metin her ne kadar MS.730 yıllarında yazılmışsa da, tarihi belirsiz el yazmalarına dayandığı söylenmektedir.

'Havva gökyüzüne baktı ve ışıklar içerisinde bir arabanın

---

783 Daniken a.g.e. s.31

784 El Debaran

785 **Avcı Takımyıldızı**

786 Daniken a.g.e. s.31

787 Bu safir taşından kitap hakkında Sevivon.com adresindeki bir Yahudi sitesinde çok ilginç bir ipucu vardır. Musa için 'Tanrı ona safir taşından yapılmış çok değerli iki kitap verdi' şeklindeki ifade izi sürülmesi gereken bir bilgidir.

geldiğini gördü. Bu arabayı görkemini hiçbir insanın anlatamayacağı pırıl pırıl dört kartal çekiyordu.'[788]

Burada da önemli olan Havva'nın bir UFO olayına tanık olması değildir. Önemli olan bu gözlemin dünya üzerinde henüz Adem ile Havva'dan başka insanlar yokken yapılmasıdır. Daha önceki safir taşı konusundaki eleştirimiz bu gözlem içinde geçerlidir. Yani ya Havva'nın yanında bir Yahudi tarih yazarı vardır ya da Havva bu gözlemini bir Yahudi tarihçiye aktarmıştır. Ya da bunu yazan Yahudi peygamberi düpedüz uydurmaktadır.

'Eski Yahudi destanlarına bakılacak olursa bu cennet bahçesi çoktan beri vardı' diye devam ediyor Daniken; **'Tüm bahçeleri, bitkileri ve aynı zamanda üstündeki kubbeyle altındaki yer, hepsi çoktan hazırdı. Ve gök ile dünya ancak 1.361 yıl, üç saat ve iki saniye sonra yaratıldı."**[789] Çoğu kere olduğu gibi bu üç dakika iki saniyenin nasıl ve ne ile ölçüldüğünü sormanın bir anlamı yoktur. Daha da önemlisi asıl bomba haber bunun sonrasında gelmektedir. **"Asser'in kızı Sara, cennet bahçesine gelen 9 kişiden biridir."**[790]

Şimdi bir soru: Asser'in kızı Sara cennet bahçesine gelen 9 kişiden biriyse öbür 8 kişi kimlerdir? Soruyu daha da vurgulamak için altını çizerek belirtelim ki Sara, Asser'in kızıdır. Yani kim olduğu bilinen bir de babası vardır. Babası varsa annesi ve kardeşleri neden olmasın? Gerçi onların cennet bahçesine girip çıktıklarını bilmiyoruz. Ama bir şeyi çok iyi biliyoruz : ***'cennet bahçesinde sadece ilk yaratılan insanlar olarak Adem ve Havva vardır.'*** Yani öyle olması gereklidir. Eğer cennet bahçesinin başka ziyaretçileri de varsa bunun bir tek anlamı vardır o da Adem'in yaratılan ilk insan olmadığıdır. Peki bu kadar büyük bir iddia '*uydurulmuş*' olabilir mi?

---

788 Daniken a.g.e. s.32

789 Daniken a.g.e. s.36

790 Asser'in kızı Sara'nın adı Eski Ahit'te de geçer. Peygamber olduğu da söylenir.

Hatırlayalım: Adem'in okuduğu safir taşı kitapta nelerin yazılı olduğu biliniyordu. Havva'nın uçan cisim gözleminde ne gördüğü biliniyordu. Cennet bahçesinin dünya yaratılmadan daha önce var olduğu biliniyordu ve hatta zamanı bile ölçülmüştü. Üstelik Kabil'in Nod diyarında evlenecek kadını nereden bulduğunu merak ediyorduk.[791] Yine Kabil'in **'beni kim bulsa öldürecek'** sözlerine bir anlam verememiştik. Üstelik Tanrı'nın **'seni kim öldürürse ondan yedi kere öç alınacaktır'** sözleri bize çokta anlamlı gelmemişti. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi Kabil hakkında İncil'in ima ettiği ama Tevrat'ta açıkça yazılı olan homoseksüellik iddiası da bize saçma geliyordu. Yeryüzünde anası, babası ve kardeşinden başka kim vardı ki böyle bir ima yapılabilsin. Üstelik Habil için de böyle bir şey düşünülemezdi çünkü Kabil'in sunusunu kabul etmeyen Tanrı Habil'in sunusunu kabul etmişti.[792] Peki, o zaman bu **'ima'** ne içindi? [793]

Dahası da var. Hatırlarsanız Eski Ahit'in daha ilk bölümde 'dağıldığını' ve Tanrı'nın beşinci günde kendi suretinde erkek ve dişi olarak yarattığı insanlardan sonra ikinci bölümde 'Rab Tanrı Adem'i topraktan yarattı' ifadesini İbrani yazarlarının unutkanlığına bağlamıştık. Ama şimdi bunu anlamlandırabilir miyiz? İlk bölümde yani beşinci günde yaratılan insanlar, 2. bölümde yaratılan Adem'den başka ya da farklı bir insan türü müydü? Daha da açıkça: ilk bölümde Tanrıların kendi benzeyişlerinde,

---

[791] Doç.Dr. Nihat Hatipoğlu'da bir soruya verdiği cevapta bu konuda şunları yazar: "Hz. Havva her doğumda bir erkek ve bir kız olmak üzere ikiz doğururdu. Yirmi batında (doğumda) 40 çocuk Dünyaya geldi. Yüce Allah birinci batında doğanı, ikinci batında doğanla evlendirmeye müsaade ederek böylece çaprazlama evlenmelerini meşru kıldı. Çoğalmak için bu gerekiyordu." Hürriyet Gazetesi, 8.5.2009 Cuma.

[792] Prof.Çığ bu hikayenin Sümer kökenli olduğunu söyler. Sümerde de Çoban Tanrısı Dumuzi ve Çiftçi Tanrısı Enkimdu, Aşk ve Bereket Tanrıçası İnanna'ya aşık olurlar. Kendilerini beğendirmek için kendi ürünlerinden armağanlar getirirler. Tanrıça Çoban Tanrısı'nı seçer ve onunla evlenir. M .İlmiye Çığ, a.g.e. sh. 70

[793] Eski Ahit dışında kalan Yahudi kayıtlarında Adem'in her oğlunun bir ikiz kız kardeşi olduğu belirtilir ve hatta bunların isimleri dahi verilir.

suretlerinde erkek ve dişi olarak yarattığı insan; 2. bölümde topraktan ve yalnız olarak yaratılan ve burnuna can üflenen Adem'den farklı bir yaratılışa mı sahipti?

Daha da kötüsü var ama bunun için yeniden Kutsal Kitap'a dönmemiz gerekiyor **'Tanrı oğulları insan kızlarına vardıkları ve bu kızlar onlara çocuk doğurdukları zaman, o günlerde hem de ondan sonra, yeryüzünde Nefilim vardı; bunlar eski zamandan kalma zorbalar, şöhretli adamlardı."**[794] Hangi eski zamanlar? Sözü edilen zaman dilimi zaten insanlığın ilk zamanları değil mi? Söz gelimi bu eski zamanlar Adem'den daha eski zamanlar mı? Ayrıca bu Nefilimlerde kim? Hangi eski zamanlardan kaldılar? Adem'den daha eski bir zamandan mı söz ediliyor? Bunların zorbalıkları nerelerden kaynaklanıyor? Adem'den önce bu Nefilimlerin zorbalık yapabileceği başka insanlarda mı vardı? Ayrıca bu Nefilimler neden 'şöhretli' adamlardır? Adam oldukları belirtildiğine göre insan cinsinden varlıklardır ama ne kadar eski bir zamandan kalmış ve şöhretlerini nasıl kazanmış oldukları açıklama bekleyen konulardır.

Bu haklı sorular böylece uzayıp gidebilir ama bunun neredeyse sonu yok gibidir. Dünyanın ve insanın yaratılışını anlattığı ve Tek Tanrılı evrensel bir din olduğu iddia edilen bir dinin; Kutsal Kitabında yer alan bu sözlere bir anlam yükleyebilmek, olanaklı bir iş gibi görülmemektedir.

Yine Yahudi efsanelerine bakılırsa diye devam eder Daniken: **"Cennet bahçesindeki günah kesinlikle elma ile ilgili değildir çünkü gökyüzündeki meleklerin en büyüğü olan Semael, Havva anamızı baştan çıkarmış ve hamile bırakmıştır."**[795] Tevrat dışı Yahudi dini metinlerinde de bu konuda bol miktarda bilgi vardır. Havva'yı baştan çıkaran meleğin adını bile söylerler. Ama bu isim Daniken'in belirttiği gibi Semael değil, Lusifer'dir. Devam eder Daniken: **"kanıt mı istiyorsunuz,**

---

[794] Yaratılış.6:4

[795] Daniken a.g.e s.37

işte size sağlam bir kanıt, cinsel ilişkiden sonra Havva onun yüzüne baktı ve dünyasal biri yerine Göksel birini gördü."[796]

Havva'nın ne gördüğünü sormak durumunda değiliz ama bizim sadece iki kişinin bulunduğunu sandığımız cennet bahçesinde, Havva'nın peşinden koşan başka erkeklerde mi olduğunu sorabiliriz. Asser'in kızı Sara var ise Masser'in oğlu Mara neden olmasın ki? Hatta olmalıdır da! Çünkü Sara cennet bahçesine giren 9 kişiden biri ise cennet bahçesine girip çıkan 8 kişinin arasında erkeklerde olabilir. Eğer var ise cennet bahçesindeki bu kalabalık, başka bir konunun aydınlatılmasında bize yardımcı olabilir mi? Yine hatırlayacak olursanız dünya üzerinde kimsecikler yok iken Kabil'in evlenecek kadını nereden bulduğunu merak etmekte idik.[797] Sara ile beraber babası Asser'inde varlığını öğrendik. Bu Asser'in kızı Sara rastgele ya da bütünüyle hayali bir bir isim de değildir. Çünkü bu isim Kutsal Kitap Tevrat'ta da yer alır; **"Aşer'in Serah adında bir kızı vardı."**[798] Üstelikte Aşeroğulları kabilesindendir.[799] Bu da bize cennet bahçesine girip çıkan ama orada yaşamayan bazı insanların var olduğunu söyler. Eğer cennet bahçesinin etrafında yaşayan bazı aileler varsa, Kabil için ima edilen homoseksüellik iddiası güç ka-

---

[796] Daniken a.g.e s.37

[797] Eski Ahit dışı Yahudi dini kaynaklarının Adem'in her oğlunun bir ikiz kız kardeşi olduğunun yazıldığını belirtmiştik. Aynı kaynaklara göre Kabil'in evlendiği kadınla kendi ikiz kız kardeşidir. Witcombe bu konuda şunları yazar: 'insan soyunun sürmesi için uygulanmış olması gereken ensest ilişki (Kabil'in çocuklarının annesi kimdi?) gibi çetrefil ve utandırıcı soruları bir kenara bırakırsak ...' benzer şekilde Yakup'un öyküsünde de 12 oğlundan her birinin kendi ikiz kız kardeşi ile evlendiği belirtilir.

[798] Çölde Sayım 26: 46

[799] Çölde Sayım 26: 44-47 Boylarına göre Aşer soyundan gelenler: Yimna soyundan Yimna boyu, Yişvi soyundan Yişvi boyu, Beria soyundan Beria boyu. Beria soyundan gelenler: Hever soyundan Hever boyu, Malkiel soyundan Malkiel boyu. Aşer'in Serah adında bir kızı vardı.Aşer boyları bunlardı, sayıları 53.400 kişiydi.

zanmakla kalmaz Kabil'in evlenecek kadını nereden bulduğunu da açıklar.

Devam edelim: **'En eski zamanlarda ki Yahudilerin efsaneleri bu kadarla da kalmaz. Çünkü Yahudi hayal gücü sınır tanımaz. Sınır tanımamakla da kalmaz ve anlaşılmaz bir şekilde yeni bir dinin temellerini de atar. Bilindiği gibi Hıristiyan dini, İsa'nın insanları kurtarmak için geri gelmesi gerektiği temelleri üzerine kurulmuştur. İsa insanları neden kurtaracaktı? Cevap 'günah mirasından...' hatırlayacağınız gibi bu günah cennet bahçesinde işlenmiş; Aden bahçesinde Havva gökten kovulan bir eski baş melek tarafından baştan çıkarılmıştı. Havva'yı baştan çıkaran ve herşeyi değiştiren günah, hiçbir zaman işlenmemiş olsa bile, Hıristiyan inanışında İsa'nın daha sonraki gelişinde kurtarıcı olarak gelmesinin başlıca nedenidir. Eğer bu günah mirası olmasaydı, kurtarılmak için bir nedende kalmayacaktı. Yahudi efsaneleri bize bu konuda bazı şeyler daha anlatırlar. Buna göre Havva'nın eski melek tarafından baştan çıkarılmasından sonra iki ayrı soy oluşmuştur. Bunlardan biri Habil'in soyu diğeri ise Kabil'in soyudur. Kabil'in soyundan gelenler tıpkı bir hayvan gibi davranırlarmış.'**[800]

Burada bize açıkça işaret edilen, sapkınlıklarıyla ünlü olduğu söylenen Sodom ve Gomore halklarıdır. Ama Kabil'in soyunun ayrı tutulması ve açıkça aşağılanması daha sonra Eski Ahit'ten de dışlanması acaba Kabil'in tecavüzcü melek'in soyu olmasından mı kaynaklanıyor konusuna hiç girmeyeceğiz. G.Messadie'nin yazdığına göre; **"Kabil'in, Büyük İskender'in Platon'un, bir peri olan Meluzin'in, Luther'in ve tüm Hun milletinin, erkek ya da dişi şeytanların çocukları olduğu kabul ediliyordu."**[801] Kabil'den gelen soyun kötülüğü de Sodom ve Gomore efsanelerinde uzun uzun anlatılmaktadır zaten.

---

[800] Daniken a.g.e. s.38

[801] G.Messadie, a.g.e. sh.445

Burada gözden kaçan ya da kaçırılan çok önemli bir konu vardır, nedir bu herkesin yanından geçip de dokunmadığı konu? Cevap: Habil'in soyu yoktur. Tekrar pahasına hatırlayalım: Adem ile Havva'nın iki oğlu vardır ve bu oğullardan biri ötekini öldürmüştür. Anlaşılması çok kolay olmayan bir şekilde kardeşinin katili olduğu açıkça bilindiği halde, öldürülmemiş sadece **'toprağın üzerinden'** sürülmüştür. Üstelikte **'canı'** konusunda tüm güvenceler verildikten sonra. Neden böyle olduğu sorusunun yanıtı yukarıda belirttiğimiz konu olabilir mi? Habil ölmüştür ve devam edebilecek bir soyu yoktur. Eğer Kabil'i de öldürürseniz insan soyu daha başlamadan biter. Dolayısıyla Kabil'i öldüremediğiniz gibi gözünüz gibi de sakınmak ve korumak durumunda kalırsınız. Kabil'i evlendirir ona bir şehir kurdurur ve soyunu beş altı kuşak boyunca dikkatle takip ederseniz. Ama Kabil'in torunlarından biri olan Lemek (Lamek) bir öldürme olayına karışınca, beş altı kuşak boyunca takip ettiğiniz soyu birdenbire unutur ve Havva anamıza yeniden müracaat edersiniz. Hem de Lemek'in oğullarını çeşitli sanatların kurucuları olarak ilan etmenize rağmen.[802]

Bunun nedeni Kabil'in babasının istenmeyen biri olması ya da bu istenilmeyen babanın ancak fark edilmesi olabilir mi acaba? Çok daha sonraki zamanlarda İsrail Tanrısı Yahve'nin Sodom ve Gomore'yi ısrarla yok etmek istemesinin altında da bu soyun Kabil'den türediği var sayımının bir rolü olabilir mi?

Kutsal Kitapta bu düşünceyi haklı kılacak bir ipucu bulma olanağımız vardır. Yaratılış kitabı 6:2 de bulunan "İlâhi varlıklar"a getirilen açıklamada **"İlâhi varlıklar": İbranice "Tanrı Oğulları". Bunların melek ya da Şit'in soyundan gelen insanlar olduğu sanılıyor."** denilmektedir.[803] Burada Şit'i Tanrılaştırma

---

[802] Lamek'in üç oğlu eski Ahit tarafından uygarlığın kurucuları olarak bildirilirler. Buna göre Yaval 'çadırda oturanların ve sürü sahiplerinin atası bu idi. Yuval 'Lir ve Ney çalanların' hepsini atası bu idi. Tuval – Kain ise ilk demirciydi. Tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı.(yaratılış.4:20,22)

[803] Yaratılış, 6:2

gibi bir abartmaya da dikkat etmek gerekirse de; yapılmak istenilenin Şit'in soyu ve diğerleri biçiminde kesin bir ayırım olduğu açıktır. Dolayısıyla da böylece Şit'in soyundan gelen saf ve temiz ırk olan İsrail kavmi doğrudan "Tanrı oğulları" olarak ilan edilmekte; "diğerleri"nden yani diğer insanlardan, daha açık bir deyişle "**soyu bozuk olanlar**"dan net bir çizgiyle ayrılmaktadır.

Zaten Eski Ahit'de bu düşünceyi destekler gibidir.

'Adem 130 yaşındayken kendi benzerinde, kendi suretinde bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi'[804]

Burada Adem'in oğlu Şit'in, Adem'in kendi suretinde, kendi benzerinde olduğunun ısrarla vurgulanması çok anlamlıdır. Çünkü bu vurgulama bütün Kutsal Kitap içerisinde sadece Tanrıların insanı kendi benzerinde, kendi suretinde yarattığı bildirilirken kullanılır. Burada kast edilen ise çocuğun "**hiç şüphesiz olarak**" Adem'in oğlu olduğudur. Bu da Adem'in diğer oğullarının ***"kendi benzerinde olmadığı"*** yani "**şüpheli**" olduğu gibi doğal bir sonuca ulaşır. Sonuç olarak insanlığın anası olan Havva'nın "hafifmeşrep" bir kadın olduğu gibi hoş olmayan düşüncelere yol açmakla kalmaz; Kabil'in babasının kim olduğu sorusunu da ortaya koyar. Üstelik gerçekten çok ilginç bir biçimde Kutsal Kitap, tıpkı Kabil'in olduğu gibi, Şit'in de evlenecek kadını nereden bulduğunu ve kiminle evlendiğinden hiçbir şekilde söz etmez. Yaratılış 1:26 da **'Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu'** dedikten sonra Adem'in soyunun öyküsü başlığı altında **'Şit'in doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları ve kızları oldu. Adem 930 yıl yaşadıktan sonra öldü. Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu'** der ve konuyu bitirir.[805] Halbuki Adem 130 yaşında oğul sahibi oldu ve 930 yıl yaşadı ise; oğlunun doğumundan sonra sekiz yüz yıl daha yaşamış demektir. Bu durumda en az sekiz kuşak torununu görmüş olması gerekir. Ama Adem Yahudi peygamberlerine bu uzun öm-

[804] Yaratılış 2:1,5
[805] Yaratılış 2:1,

rünün yalnız 130 yıllık bölümü için lazım olduğundan; yaratılmış ya da yapılmış olan ilk insanın geri kalan hayatının hiçbir önemi yoktur.

Kutsal Kitabın içinde Şit'in hikayesinin de çok çok eğreti durduğu açıkça ortadadır. Bu hikayenin; kutsal kitaba çok daha sonraki zamanlarda eklendiği konusunda, bizim ciddi kuşkularımız ve bu kuşkuyu haklı çıkaracak nedenlerimiz de vardır. Örneğin Habil'in çoban, kardeşi Kabil'in çiftçi oldukları özenle vurgulanırken Şit için böyle bir tasaları yoktur. Yine çok ilginç olarak Adem'in Şit'ten sonra doğduklarını bildirdiği '**başka oğullar ve kızlar**dan da tek kelimeyle bile bahsetmezler. Adem'in çocukları, Şit'in kardeşleri olması gereken bu "başka oğullar ve kızlar" bu kadar önemsiz midir? İlk insan olan Adem'in diğer çocuklarının da en azından Kabil'in yedinci kuşak torunu olan Lamek'in karıları Ada ve Sılla kadar önemli olması gerekmez miydi?

Bu eski Yahudi efsanelerine yer vermemizin bir nedeni daha vardır. İlerleyen bölümlerde açıkça görüleceği gibi; bu efsaneler zaman zaman Yahudilerin Kutsal Kitabı Eski Ahit'le fena halde çakışmakla kalmayacak, bazen Tevrat'ın anlattığı hikayelerin anlaşılmasına da yardımcı olacaktır. Bunun yanı sıra ilerleyen bölümlerde Kutsal Kitapların içinden alacağımız hikayelerin de bu efsanelerden daha farklı olmadığını hatta bu efsaneler ile yakından bağlı olduklarını açıkça göreceğiz. Zaten birçoğu da bu efsanelerin bir parçası ya da devamıdır.

DİMYAT'A PİRİNCE GİDERKEN...

Yahudilerin Kutsal Kitabı Eski Ahit 1872 tarihine kadar en eski dinsel metin ve yazdıkları da kesin doğru olarak kabul ediliyordu. İnsanlığın en uzak geçmişi ve varoluş sorunları ile ilgili konularda sadece kutsal kitaba dayanmak zorunluluğu vardı. Bu o kadar böyledir ki daha sonra da tekrarlamak zorunda kalacağımız gibi; Yahudiliğe rağmen ortaya çıkan ve onunla çatışarak hatta onu yok sayarak var olan Hıristiyanlık dininin; kendine ait

bir yaratılış hikayesi bile yoktur. Eski Ahit'in yaratılış hikayesini olduğu gibi almış, kabul etmiş ve buna sadece İsa'yı eklemiştir. Bu nedenlerle 1870'li yıllarda Mezopotamya kazıları başlayıncaya kadar Eski Ahit neredeyse hiç sorgulanmamıştır. Bunun nedeni Kutsal Kitabı eleştirmenin geleneksel inançlara meydan okumakla eşdeğer görülmesidir ama bunun altında Yahudi peygamberlerinin "**topluluktan atmak**" gibi ceza uygulamalarının daha etkili olduğu da kabul edilmelidir.

İnsan varlığı korkuyu sever ama sonuçta korku da bir yere kadardır. Mensubu olduğunuz dinin Kutsal Kitabı bir yerinde bir şeyden iki adet var olduğunu söylerken; başka bir yerinde o şeyden on dört adet var olduğunu yazıyorsa içinize kurt düşmemesi olanaksızdır. Üstelik Eski Ahit bu konularda sayısız örnekler içermekle kalmaz; bunları gözünüze sokmak için de özel bir gayret gösterir. Gerçekten anlaşılmazdır ama iki kere tekrarlanınca belki gözden kaçar gibi bir düşünceyle; bazı hikayeleri üç dört kere tekrarladığı da olur. Bu da insanların Kutsal Kitap içindeki çelişkileri kolayca fark etmesini sağlar. Yani aslına bakarsanız bu konuda soruları başlatan da; bu kitapları bir tek kişinin yazdığını dayatan gelenekçi görüşün kendisidir. Oysa Kutsal Kitabın İbranicesi'ni inceleyen R.Elliot Friedman "Musa'nın beş kitabının hiçbir yerinde metin, yazarının Musa olduğunu belirtmemektedir" diye yazar.[806]

Kaçınılmaz sonuç insanların Kutsal Kitaplarında gördükleri bazı sorunlu konular hakkında soru sormaya başlamalarıdır.

Bu konuda bilinen ilk itiraz 11. yüzyılda Müslüman İspanya'da yaşayan ve kendi halinde bir saray hekimi olan İzak Yaşuş adında bir Yahudi tarafından dile getirilmiştir. İzak Yaşuş, Yaratılış kitabının 36. kısmında adları sayılan Edom krallarının Musa'dan çok sonraki tarihlerde yaşamış olduklarını görünce; bu bölümün Musa öldükten sonra birileri tarafından kutsal kitaba eklendiğini söylemek gibi bir dikkatsizlik ya da tedbirsizlik gös-

[806] R. Elliot Friedman, a.g.e. sh.22

termiş ama derhal söylediğine pişman edilmiştir. Bu nedenle de adı "Densiz Yaşuş" olarak kalmıştır.

Densiz Yaşuş'a bu lakabı takan yine bir İspanyol Rabbisi olan Abraham İbni Ezra idi ve açıkça Yaşuş'un kitabının yakılmayı hak ettiğini söylüyordu. Ama bu karşı çıkışının nedeni, Densiz Yaşuş'un söylediklerinin doğru olmasından değil, bunları açıkça söylemesinden kaynaklanıyordu. Zaten kendisinin de bu konularda derin kuşkuları olduğunu açıkça belirten "Bunu anlayan sessiz kalmalıdır" sözleri kendisinden sonra yaşayan pek çok kişi için önemli bir uyarı olmuştur.

Bilinen ikinci itiraz 15. yüzyılda rahip tostatus tarafından benzer biçimde dile getirilmiştir. tostatus bir din adamı ve avilla piskoposudur. Söylediği şey de musa'nın ölümünün musa tarafından yazılmış olamayacağını dile getirmekten ibarettir ama o da derhal susturulmuştur. Ne var ki bir kere yol açılmıştı ve bu durum; yalnızca yeşu'nun musa'nın kitabına birkaç cümle mi eklediği yoksa musa'nın beş kitabının orasına burasına da çeşitli eklemeler yapılıp yapılmadığı tartışmasını da beraberinde getirmişti.

Bir sonraki itiraz için yüz yıl daha geçmesi gerekmiş ve 16. yüz yılda Andeas Van Maes; birilerinin Musa'nın yazdıklarına bazı ilavelerde bulunduğunu söylemek cesaretini gösterince, hem kitabı yasaklanmış hem de başına gelmeyen kalmamıştır. Bundan sonra Fransız İsaac de la Peyrere; kutsal kitabın ilk beş kitabının yazarının Musa olmadığını açıkça yazınca, Peyrere'nin kitabı önce yasaklanmış, sonra yakılmış, kendisi tutuklanmış ve serbest kalması için Katolik olması gerektiği bildirilince o da denileni yapmak zorunda kalmıştır. Daha sonra Jean Astruc; Yaratılış kitabının **"birinci bölümünde; bitkilerin insandan önce yaratıldığı yazılı"** olduğu halde;[807] ikinci bölümünde insanın

[807] "Tanrı, "Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar ve türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsin" diye buyurdu ve öyle oldu." Yaratılış 1:11

yaratıldığı ve o zaman yeryüzünde hiçbir bitkinin bulunmadığı, bitkilerin insandan sonra yaratıldığı yazılmakta.[808] "Bu nasıl iştir?" diye sormak gafletinde bulununca derhal dinsiz ilan edilmiştir.

Bir sonraki itiraz 1670 yılında kendisi de bir Yahudi olan filozof Baruch Spinoza tarafından seslendirilmiş ama daha önceki itirazcıların başlarına gelenlerden ders aldığı anlaşılan Spinoza, bu konuda yazdığı kitabı adını vermeden yayınlamıştır. Buna rağmen kitabın yazarının Spinoza olduğu anlaşılmış ve Spinoza'nın adı "Cehennem direği" olarak değiştirildikten sonra Yahudi hahamları tarafından topluluktan atılmıştır.[809] Daha sonra kitabı yasaklanmış; yasaklanan bu kitap için altı yıl içinde tam 37 buyruk yayınlanmış, bu da yetmemiş ve bir suikast girişimine uğraması da sağlanmıştır.[810]

İlginçtir, Spinoza'yı eleştiren bir kitap yazan Richard Simon' da Musa'nın beş kitabını yazanın Musa olduğunu ama İlahi Ruh tarafından yönlendirilen katiplerin bunlara bazı eklemeler yapmış olduğu şeklinde bir görüş ileri sürünce; hem de Katolikler tarafından eleştirilerek cemaatten kovulmuştur. Onun kitapları da yasaklılar listesine alınmış; bu kere Protestanlar tarafından Simon'un kitabına yönelik tam kırk tekzip yazılmakla kalınmamış üstüne bir de kitapları yakılmıştır. Konuyu derinlemesine inceleyen R. E. Friedman bu kitapların altı tanesinin her nasılsa yakılmaktan kurtulduğunu yazar.[811]

1775 yılında Gottfried Eichhorn, yalnız Tekvin kitabının değil ondan sonra beş kitabın da, lisan olarak birbirinden farklı olduğunu yazınca, hem kendisi hem kitapları aforoz edilmiştir. Ama bu itirazlardan en ilginç olanını yapan Dr. Stroggie; "**Bu kitap**

---

[808] "Yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti" Yaratılış, 2:5

[809] "**Tractatus Theologica-Politicus**" adındaki bu kitap daha sonra ya uydurma isimlerle ya da isimsiz olarak defalarca yayınlanmıştır.

[810] R.E. Friedman, a.g.e. sh.27

[811] R.E.Friedman, a.g.e. sh.28

şecerelerle dolu. Kim kimden doğdu, nasıl doğdu? Hep bunlardan bahsediliyor. Bunlardan bana ne? Bunların ibadet ve Tanrıyla ne ilgisi var?" dedikten sonra başına gelmeyen kalmamıştır.

Daha sonra Julius Wellhausen bütün bu eleştirileri derleyip toplamış ve kendisine ait açıklama ve çıkarımlarla destekleyerek düzenli bir şekilde bir araya getirmiştir. Kitabın başında sözünü ettiğimiz "metinsel eleştiri" ya da metin hipotezi adıyla bilinen bu çalışmalar zaman içinde kabul görmeye de başlamıştır. Yine de bu konuda değişen fazla bir şey yoktur çünkü 19. yüzyılda ulaşmış olduğu benzer sonuçları yayınlayan Piskopos John Colenso, anında **"Melun Piskopos"** lakabıyla onurlandırılmıştır. Bundan daha ilginç olanı ise Coleso'nun kitabına karşı sadece yirmi yıl içinde üç yüz yanıt yazılmasıdır.[812]

Bu söylediklerimiz bu konuda en eski itirazlardır ve görüldüğü gibi Spinoza'ya kadar ortada ciddi bir eleştiri bile yoktur. Ama bu basit itirazlar bile tutucu Judeo-Hıristiyanları harekete geçirmeye yetmiştir. Çünkü O güne kadar otoritesi tartışılamayan; söyledikleri Tanrı sözü olan, dolayısıyla da "mutlak doğru" olan bir Kutsal Kitap, ufak tefekte olsa bazı başkaldırılarla karşı karşıyaydı. Konu açıkça dile getirilmemiş olsa bile; ortada bir Kutsal Kitap vardı ama bu kitabın anlattığı hikayelerden hiçbiri doğrulanmamıştı. Mesela Eski Ahit'de adı geçen kentlerin hiçbirinin yeri bilinmiyordu. Gidildiği söylenilen yerler, bir süre yaşanıldığı söylenilen kentlerden hiçbirisi arkeolojik kazılarla tespit edilmemiş ve dolayısıyla kanıtlanmamış durumdaydı. Oysa Kutsal Kitapta bu konularda yüzlerce kentin adı geçiyordu. Sözgelimi Abraham'ın gömüldüğü mağara Kutsal Kitap ta neredeyse tarif edilmiş olmasına karşın henüz aranmamıştı bile.

Sonunda Eski Ahit'i yazan Yahudi peygamberlerinin hesaplayamadığı tek olasılık gerçekleşti ve araştırmacılar, tarihçiler, din bilimciler, diğer bilim adamları, amatörler, hevesliler, hatta

---

[812] R.E.Friedman, a.g.e. sh.36

mezar soyguncuları ve benzerleri bölgeye akın etmeye başladılar. Bunlardan bazıları Tevrat'ta isimleri geçen şehirleri bulmak için, bazıları Tufan hikâyesini kanıtlamak için, bazıları kökenlerini aramak için ve bazıları da Tevrat'ın ne kadar güvenilir bir dinsel kaynak olduğunu kanıtlamak adı altında ama daha çok altın bulmak için bölgede kazılar yapmaya başladılar.[813] Bu konuda en hevesli olanların başında da amatör bir arkeolog olan İngiliz Sir Leonard Wooley bulunmaktaydı. Böylece Mezopotamya'nın birçok bölgesi büyük heveslerle kazılmaya başlandı. İncil'in izinden giden Judeo-Hıristiyan kazı bilimciler, bilim adamları ve diğerleri İncil'deki "Kutsal Ülke'yle" ilgili söylemleri ispatlama hırslarıyla Mezopotamya'nın akla gelebilecek her yerini kazmaya başladılar.

Ama yukarıda söylemiş olduğumuz gibi; bunlar Yahudi peygamberlerinin hesaplayamadığı tek olasılıktı ve bu nedenle sonuç tam bir sürpriz oldu.[814] Hırslarına kurban giden Judeo-Hıristiyanlar bir Türk atasözünde olduğu gibi Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan da oldular. Özellikle Ninova'da yapılan kazılarda bulunan kil tabletler üzerindeki yazılar okundukça

---

[813] Bu kazılar ilk değildir. Daha İ.Ö.1. yüzyılda kukla İsrail kralı Edomlu Herod'un; Abraham, İshak ve Yakup'un mezarlarının bulunduğunu söylediği Makpela mağarasını görkemli bir şekilde kapattırmış olduğu söylenir. İ.S.4. yüzyılda Konstantin'in annesi İmparatoriçe Helena'nın; İsa'nın mezarını bulmak umuduyla Beytlehem'de kazılar yaptırmış olduğu da bu söylentiler arasındadır. 1099-1291 yılları arasında yer alan Haçlı seferleri sırasında Haçlılar; Tevrat'daki yerleri bulmak adı altında ama daha çok altın bulmak amacıyla köstebek gibi her yeri kazmışlardır. Osmanlılar da 19. yüzyıldan sonra bölgede bazı kazılar yapmıştır. Fakat bunlardan hiç birinde Tevrat'la ilgili belgeler bulunamamıştır.

[814] Yüzyıllar boyunca Kutsal Kitabı büyük bir özenle kelime kelime işleyen; olabilecek her türlü saldırıyı hesaplayan, bütün bir Kutsal Kitap boyunca bir tek tarih vermeyen, 430 yıl yaşadıkları Mısır'da bir tek firavunun adını anmayan Yahudi peygamberleri gerçekten de düşünebildikleri bütün önlemleri almışlardır. Düşünemedikleri ve bunun için de sorumlu tutulamayacakları bir tek olasılık vardı. Bu da günün birinde Abraham'ın torunlarının köstebekler gibi her yeri kazacakları ve tarihin derinliklerine gömdüklerini sandıkları her şeyi yeniden gün ışığına çıkaracakları idi.

büyük bir şaşkınlık yaşanmaya başlandı. Çünkü Tevrat'ın anlattığı Tufan hikâyesi neredeyse birebir olarak bu kil tabletlerde yazılıydı ve bu tabletler tartışmasız olarak Tevrat'tan çok daha eskiydi. Kil tabletlerde tufanı anlatan Gılgamış destanı Akatça yazılmıştı ama daha sonraları bu hikâyenin Sümercesi de bulundu. Tabletlerin bazıları kırık olmasına rağmen Tanrıların bir tufan yapmaya karar verdikleri ve tufanın nasıl meydana geldiği rahatlıkla okunabiliyordu. Çeşitli yerlerde yapılan diğer kazılarda ve özellikle Asurbanipal'in Kütüphanesi olarak bilinen Ninova kazılarında ortaya çıkarılan diğer kil tabletlerde okundukça, Tevrat'ın yalnız tufan hikâyesini değil, yaratılış hikâyesi başta olmak üzere daha birçok konuyu Sümerlerden aldığı da ortaya çıktı. Sözgelimi Tevrat'ta büyük önem verilen **"İlk oğul"** anlayışının Sümerlerden geldiği açıktı. Sümerolog Prof.Çığ'ın bildirdiğine göre **"Sümerce yazılmış olan Lipit-İştar kanununda mevcut olan bu madde, tabletin kırık olması nedeniyle tam değildir ama Hammurabi kanunlarında tam olarak vardır."**[815]

Bu kadar da değildir; Sümerler kendilerinin Tanrılar tarafından seçilmiş üstün bir halk olduğunu da yazmışlardır. Eski Ahit'e de alınan bu konunun nasıl abartıldığını da biliyoruz. Sümerler de yedi sayısı çok önemlidir. Aynı sayıyı Eski Ahit'de de buluyoruz. Yahudi dinsel törenleri de Babil'den alınmıştır. Cinlerin yok edilmesi duaları da Babil kökenlidir. Sümerler Tanrılarını sevindirmek, onlardan bir istekte bulunmak, hastalıklardan kurtulmak için kurban keserlerdi. Bu kurbanlar sakatsız ve hastalıksız olmalıydı ve kurban sahibi vücutça temizlenmeliydi. Kurbanlar rahipler tarafından özel dualarla kesilir ve belirli parçaları Tanrı'ya takdim edilirdi. Bütün bunlar aynen Kutsal Kitap'a da geçmiştir.

Sümer okul tabletlerinde bulunan altı gün çalışma ve yedinci gün dinlenme de Eski Ahit'e aynen ve hatta fazlasıyla geçmiştir.

---

[815] M.İ.Çığ. a.g.e. s.121

Yahudiliğe "Şabbat" olarak geçen bu altı gün çalışma ve yedinci gün dinlenme olayı Tevrat'ta dünyanın yaratılışına kadar girmiştir. Bu nedenle İsrail'in Tanrısı Sümerlerdeki okul çocuğu gibi dünyayı yaratırken altı gün çalıştıktan sonra yedinci gün dinlenir. Tevrat'taki ilahiler, atasözleri ve deyimlerinde Sümerlilerden kaynaklandığı açıktır. Sümer atasözleri Tufanın kahramanı Zsiudra'ya babası Şuruppak tarafından, Tevrat'ta ise Süleyman'a babası Davut tarafından neredeyse aynı sözlerle söylenmektedir. Sümer mabet ve saraylarının yapılışında izlenen yol yani yapının Tanrı tarafından önerilmesi ve bunun genellikle rüyada bildirilmesi, yapı malzemesinin ve sanatkârların toplanması da Eski Ahit'te birebir mevcuttur.

Sümerolog S. Kramer bu konuda şunları yazar. "**Gerek form gerek kapsam yönünden Tevrat'taki kitapların eski Yakındoğu uygarlıklarının edebiyatı ile oldukça büyük benzerlikleri var.**"[816] Kramer'e göre Sümerlerin "Dilmun"u Tevrat'ta cennet olmuştur. İlk Mesih kavramı da Sümer'dedir. **"Tevrat'taki ağıtlar kitabının şekil ve içerik bakımından Sümerlere dayandığı pek kuşku götürmez. Şimdiki zamanda Ortodoks Yahudilerin Süleyman'ın çok önceden yıkılmış olan mabedinin duvarında ağlamaları, Sümer'de bundan 4.000 yıl önce başlayan geleneklerinin bir devamıdır. Bunu bize kanıtlayan "Sümer ve Ur'un Yıkılışı için Yapılan Ağıt" kompozisyonundaki bir satırdır. "Onun (Ur kentinin) etrafını çeviren surlar boyunca ağıtlar yakıldı."**[817]

İlerleyen bölümlerde yeri geldikçe Sümer, Babil, Akat ve diğer Mezopotamya kültürlerinden Eski Ahit'e kopyalanan diğer örnekleri de sunacağız. Bütün bunların bize anlattığı ise bugün elimizde bulunan Kutsal Kitabın neredeyse kesin olarak; **Yahudilerin ünlü Babil sürgününden sonra** Mezopotamya metin-

816 S.N.Kramer. Tarih Sümer'de Başlar. Türk Tarih Kurumu. sh.123
817 Kramer. A.g.e. sah.213

lerinden derlenerek yazıldığıdır. Konuyla ilgili bütün görüşler bu noktada birlik halindedir.

Burada biz bu Babil sürgünü konusunu bir zaman ayıracı olarak kullandığımızı özellikle vurgulamak istiyoruz. Çünkü belirtmiş olduğumuz gibi yaygın kanaat İsraillilerin Mezopotamya kültürü ile tanışmalarının kesinlikle Babil sürgünü sırasında olduğu yönündedir. Üstelik bu artık yaygın kanaat olmaktan çıkartılıp neredeyse kesin gerçek haline getirilmiştir. Hatta Babil sürgününden dönüşlerinden sonra "Yahudi" olarak anılmalarının da bu nedenle olduğu söylenir.

Bu görüşlerin kaynağı söylemiş olduğumuz gibi Mezopotamya bölgesinde yapılan kazılardan sonra elde edilen bulgulardır. Bu görüşü haklı kılan bilgilerin bir kısmını da yukarıda belirtmiş bulunuyoruz. Üstelik hepsi de doğrudur ama bundan sonraki kitaplarımızda biz yeni şeyler söylemeye devam edecek ve bu ünlü "Babil sürgünü"nün hiç yaşanmadığını, bütünüyle bir masaldan ibaret olduğunu, Eski Ahit'in içinden bulduğumuz kanıtlarla ortaya koyacağız.

İNDEKS

A

Abraham İbni Ezra, 28, 311
Âdem ve Havva, 99, 260
Ağlama Duvarı, 218
Ahit Sandığı, 122, 160, 206, 207, 209, 210
Akbaba Tanrıça Nekhbet, 60
Albert Einstein, 80
Ali Narçın, 110, 322
Amerikan Patent Dairesi, 79
Anglikanizm, 16
Ankara, 4
Antisemitik, 29, 30
aracı sınıf, 13, 15, 19, 34, 44, 46, 50, 58, 59, 60, 65, 125
Aramice Targumlar, 156, 196
Armegeddon, 46
Avrupa, 24, 48
Ay Tanrısı, 60, 202, 226
Aziz Jerome, 135, 186, 199

B

Babil Sürgünü, 41, 88
Babil Talmudları, 127
Babil Talmudu, 114, 184, 185, 188, 191, 193, 203, 204, 211, 214, 216, 222, 227, 228, 233, 295
Başkâhin Hilkiya, 153, 208, 209, 232
Başkâhinlik, 185
Biruni, 77
Bitki Tanrıları, 60
Boyle, 77, 78
Burak Eldem, 322

C

Cambrien Patlaması, 81
Carl Sagan, 7, 8, 75, 76, 79, 91, 322
Celile, 99
Charles Darwin, 68
Cro-Magnon, 81, 86

Ç

Çakal Tanrı, 60

D

David Ruelle, 322
Deney Akademisi, 69
Densiz Yaşuş, 28, 311
DNA, 73, 74, 83, 84

E

Elohimciler, 101
Elohist metin, 97, 98, 101
Enut oğlu Şamgar, 261
Erich Von Daniken, 275, 297, 299, 322
Eski Ahit, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 36, 59, 61, 65, 76, 86, 87, 95, 96, 97, 98, 101, 102, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 115, 118, 120, 121, 126, 128, 129, 130, 132, 133, 136, 138, 144, 146, 167, 169, 170, 171, 174, 175, 176, 178, 183, 184, 186, 187, 193, 195,

196, 198, 200, 201, 223, 226, 232, 238, 241, 242, 249, 251, 253, 262, 267, 269, 276, 280, 281, 282, 284, 285, 288, 292, 293, 296, 299, 302, 303, 305, 306, 308, 309, 310, 313, 315, 316, 317
Evrim Teorisi, 72, 83

F

Filistin, 106
Firavun Eknaton, 60
Firavun Merneptah, 107, 108
Fransa Kralı Güzel Filip, 247

G

Galile, 99, 228
Galileo, 52, 67, 77
Gerald Messadıe, 323
Gerald Messadie, 26
Gerar Kralı Avimelek, 266, 267
Göksel dinler, 9
Güney Yahuda Krallığı, 99

H

Hagadda, 227
Halakka, 227
Hazar Kralı Joseph, 116
Herbert Livingston, 25
Hıristiyan kökenli dinler, 9
Hipopotam Tanrıça Tqurt, 60
hiyeroglif yazısı, 136, 137, 138

İ

İbn-i Heysem, 77
İbranice Tevrat, 182, 188, 190, 191, 192, 193, 199, 204
İlber Ortaylı, 70, 82, 323
İlhan Arsel, 323
İnsan Tanrılar, 60
İsa Peygamber, 31, 32
İsaac Asimov, 323
İstanbul, 1, 3, 4
İzmir, 4

J

Jamnia Sinodu, 33, 103, 105, 111, 167, 169, 202
Judeo-Hıristiyan, 23, 24, 27, 32, 33, 34, 35, 40, 97, 101, 103, 105, 126, 127, 129, 136, 140, 146, 164, 165, 167, 170, 175, 177, 178, 179, 187, 190, 200, 203, 250, 292, 293, 294, 314

K

Kalvinizm, 16
Kant, 75
Kardinal Legata Otto, 246
Katolik, 14, 15, 16, 17, 25, 31, 67, 102, 160, 169, 174, 311
Katolik Kilisesi, 14, 16
Kenan Eli, 95, 96, 99, 140, 147
Kepler, 77
Kitabı Mukaddes, 27, 76, 128, 136, 149, 169, 204, 281, 324, 325
Kobra Tanrıça Wadjit, 60
Kopernik, 77
Kral II. Ptolemy, 178, 180, 182
Kral Rehoboam, 93
Kral Yoşiya, 142, 153, 207, 209, 210, 232
Kraliyet Bilimler Akademisi, 69
Kurbağa Tanrıça Heget, 60
Kutsal Kitap, 12, 15, 18, 28, 32, 37, 38, 44, 76, 79, 86, 92, 93, 101, 111, 120, 131, 135, 140, 141, 142, 147, 148, 150, 151, 152,

154, 156, 157, 159, 160, 167, 171, 172, 175, 176, 179, 187, 188, 193, 194, 196, 197, 204, 205, 206, 212, 222, 223, 249, 256, 257, 261, 262, 265, 266, 267, 269, 270, 271, 275, 280, 282, 285, 295, 304, 305, 308, 310, 313, 314, 315, 325
Kutsal Mabet, 220
Kutsal Ruh, 25, 161

L

Lilith, 27, 273, 283, 325
Luka'ya göre İncil, 20
Lutheryanizm, 16

M

Maimonides, 36, 168, 175, 215, 238, 239, 240
Makedonyalı İskender, 99, 178, 181
Marcellin Berthelot, 80
Markos'a göre İncil, 20
Massorah kuralları, 212
Maymun Tanrı, 60
Mehmet Sakioğlu, 160, 161, 200, 323
Melun Piskopos, 313
Merkaba, 256
Meryem, 31, 32, 143, 185, 203, 245, 278, 279
Mezopotamya, 49, 53, 55, 147, 280, 282, 310, 314, 316, 317
Mısır Firavunu Şeşank, 110
Mısır kralı Şişak, 110
Mısır'dan çıkış, 21, 95
Mitokondriyal Havva, 84
Mitra, 125
Muazzez İlmiye Çığ, 271, 323, 324

N

Noel ağacı, 273

O

On Emir, 97, 116, 123, 170, 209, 218, 219, 242
Ortaçağ, 48, 67, 75, 76, 240, 248
Ortodoks, 10, 15, 16, 25, 74, 79, 81, 82, 83, 84, 87, 160, 239, 316

Ö

Ölü Deniz Yazmaları, 195, 196, 259, 286, 287, 292, 296, 300

P

Padua Üniversitesi, 67
Papa IV. İnnocent, 246
Papua-Yeni Gine, 8
Pavlus, 18
Pentakök, 105, 112, 117, 135, 144
Piskopos John Colenso, 313
Prof. Sedat Alp, 324
Protestanlar, 169, 174, 175, 312

R

Rahip Krallar, 48
Richard E. Friedmann, 324
Roger Garaudy, 26, 30, 244, 324
Roger Levin, 7, 57, 82
Roma İmparatoru Titüs, 51, 277
Roma Katolik Kilisesi, 16
Rüzgâr Tanrıları, 60

S

Sami diller, 88, 139
Sami Irklar, 88
Samiriye, 99, 155, 175, 204, 222, 263
Sanhedrin Meclisi, 218
Septuagint, 34, 135, 167, 169, 170, 175, 176, 177, 183, 184, 186, 187, 190, 199, 201, 295
Sergei Tokarev, 25, 26, 28
Sigmond Freud, 108, 150, 209, 324
Sözlü Tora, 103, 197, 213, 214, 216, 219, 221, 222, 229, 257, 259
Sümerler, 58, 315
Süryanî İncili, 200

Ş

Şabat Günü, 223, 224

T

Ted Bergman, 38
Tek Tanrılı, 8, 9, 10, 11, 13, 59, 131, 164, 165, 166, 179, 276, 283, 285, 304
Türkler, 238

U

Unesco, 7
United Bible Society, 37, 38

Ü

üstün ırk, 29, 244, 248

V

Vatikan, 8, 14, 15, 16, 17, 31, 44, 47, 84, 161, 169, 272, 277, 287, 288
Vera Zıngsem, 27, 28, 283, 325

Y

Yahuda Kralı, 93, 131, 208, 210
Yahudi Anayasa Mahkemesi, 220
Yahudi Kralı Yoşiya, 207
Yahudi Meclisi, 34, 167, 185
Yahudiye, 99
Yahvistler, 101
Yakup El Kırkısani, 210
Yasa Kitabı, 141, 142, 153, 188, 205, 207
Yazman Şafan, 207, 208
Yeni Ahit, 24, 76, 121, 176, 199, 277, 286, 288, 290
Yeruşalim Talmudu, 203
Yeşu'nun kitabı, 105, 119
YHVH, 93, 147, 150, 155
Yuhanna, 44, 45, 46, 278, 279
Yusuf Ulucan, 169, 325

Z

Zecharia Sitchin, 325
Zerdüşt, 46, 74, 75

KAYNAKÇA

BAŞLICA KİTAPLAR

Aaron Parry, Talmud Nedir? Gözlem Basın Yayın Dağıtım. Kasım-2005

Adrian Beryy, Bilimin Arka Yüzü, TÜBİTAK Bilim Kitapları, Ekim 2005

Alan Sally Landsburg, Tanrıların Sırları, Altın Kitaplar, Mart- 1974

Albert Hırsch, İlk Günah, Âdem ile Havva, Yurt Kitap Yayın 2003

Ali Narçın, A'dan Z'ye Asur, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2008

Ali Narçın, A'dan Z'ye Mısır, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2007

Ali Narçın, A'dan Z'ye Sümer, Ozan yayıncılık, İstanbul 2007

Ara Avedisyan, Evrende En Büyük Sır, , Sümer Yayınevi. Basım tarihi yok.

Arthur Koestler, On üçüncü Kabile, Say Yayınları, Basım tarihi yok

Baki Adam, Yahudi Kaynaklarına Göre Tevrat, sh.32 Pınar Yayınları, İkinci Baskı, Kasım 2002. İstanbul

Burak Eldem, Fraternis, İnkılâp Kitapevi, İstanbul 2006

Burak Eldem, Marduk'la Randevu, .İnkılâp Kitapevi, İstanbul 2003

Carl Sagan, Milyarlarca ve milyarlarca TÜBİTAK bilim Kitapları, Haziran 2006

Carl Sagan. Kozmos. Altın Kitaplar,İst.1982

Cemal Yıldırım, Bilimin Öncüleri, TÜBİTAK Bilim kitapları,2001

Cumhur Erentürk, Monoteist Düşünceler, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2008

David Ruelle. Rastlantı ve Kaos. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1994.

Donna Rosenberg, Dünya Mitolojisi, İmge Kitapevi. İst.2000 2.basım

E. Blair Bolles, Galilleo'nun Buyruğu, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Ekim 2003

Erich Von Daniken, Kıyamet Günü, İnkilâp Kitapevi, İst. 2000

Erich Von Daniken, Tanrıların Stratejisi, Cep Kitapları, Ekim-1983

George Basalla. Bilim ve Teknoloji. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1995

Georges Ifrah, Çakıl taşlarından Babil Kulesine. TÜBİTAK Bilim kitapları. 2004

Gerald Basalla. Bilim Ve Teknoloji. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1995

Gerald Messadıe, Davut, Doğan Kitapçılık 2004

Gerald Messadıe, Musa, Doğan Kitapçılık, 2004

Gerald Messadıe, Şeytanın Genel Tarihi, ,Kabalcı Yayınevi, 1999

Gerard Hooft. Maddenin Son Yapıtaşları. TÜBİTAK Bilim Yayınları. Ekim 2000

Geza Vermes, Ölüdeniz Parşömenleri, Çev. Nurfer Çelebioğlu. Nokta Kitap, Mart-2005

H.Yılmaz Çebi, Şeytan'ın Ayetleri, Emre yayınları, Mayıs 2006

Hayrettin Örs, Musa ve Yahudilik. Remzi Kitapevi.İst.1999

İlber Ortaylı, Gelenekten Geleceğe, Timaş Yayınları 2008

İlber Ortaylı, Son İmparatorluk Osmanlı, Timaş Yayınları, 2006

İlhan Arsel, Tevrat ve İncil'in Eleştirisi, Kaynak Yayınları,2001

İsaac Asimov, İnsanlığın Geleceği, Cep kitapları,1984.

J.G.Landdels, Eski Yunan ve Roma'da Mühendislik. TÜBİTAK Bilim Kitapları, 2000

Johannes Friedrich, Kayıp Yazılar ve Diller, Arkeoloji ve Sanat Yayınları, 2000-İst.

John Lenihan. Bilim İş Başında. TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.1998.

Joseph Silk, Evrenin Kısa Tarihi. TÜBİTAK Bilim Kitapları Ank.1995

M.R. Robinson. Yıldızların Altında. TÜBİTAK Bilim Kitapları.

Mehmet Sakioğlu, İncil'i Kim Yazdı, Ozan Yayıncılık, Nisan 2004

Michael Drosnin, Tevrat'ın Şifresi II. Cep Kitapları 2003

Michael Higger, Yahudi Ütopyası, Ozan Yayıncılık, İstanbul 2006

Muazzez İlmiye Çığ, Bereket Kültü ve Mabet Fahişeliği, Kaynak Yayınları, İst. 2007

Muazzez İlmiye Çığ, İbrahim Peygamber, Kaynak Yayınları, Kasım, 2006

Muazzez İlmiye Çığ, Uygarlığın Kökeni Sümerliler- 1 Kaynak Yayınları,2007

Mustafa Demir, İsrail'in Gizli Anayasası, Ozan Yayıncılık, 2006, İstanbul

Nisim Behar, İbranilerin Öyküsü, Zvi-Geyik Yayınları, 1969

Patrick Moore. Gezegenler Kılavuzu, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.2000

Reşit Aşçıoğlu, On nokta Otuz üç ya da Milim Milim Bilim, Ozan Yayıncılık, Ocak 2002

Richard E. Friedmann, Kitabı Mukaddes'i Kim Yazdı. çev. Muharrem Tarakçı. Kabalcı Yayınevi.İst.2005

Richard S.Westfall, Modern Bilimin Oluşumu, TÜBİTAK Bilim Kitapları.Ank.2000

Robert H. Williams, Siyonistlerin Nihai Dünya Düzeni, sh. 70. Ozan yayıncılık, Nisan 2006

Robert Osserman. Evrenin Şiiri. Sh.123. TÜBİTAK Bilim Yayınları. 5.basım. Ekim 2005

Roger Garaudy, Siyonizm Dosyası

Roger Lewin. Modern İnsanın Kökeni, TÜBİTAK Bilim Kitapları. 10.Basım, Aralık–2000

S. Jay Gould, Darwin ve Sonrası, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları, Mayıs 2005

S.Noah Kramer. Tarih Sümer'de Başlar. Türk Tarih Kurumu

Sedat Alp. Hitit Çağında Anadolu. Çiviyazılı ve hiyeroglif yazılı kaynaklar, TÜBİTAK Popüler Bilim Kitapları 2005

Sedat Alp. Hitit Çağında Anadolu. TÜBİTAK Bilim Kitapları. Ocak,2005

Sergei Aleksandroviç Tokarev, Dünya Halklarının Dinler Tarihi, sh.395. Ozan Yayıncılık, İst.2006

Seton Lloyd. Türkiye'nin Tarihi. TÜBİTAK Bilim Kitapları.2003,20.basım

Sigmond Freud, Hz. Musa ve Tektanrıcılık, Bağlam yayınları, 1987
Siyonizm ve Irkçılık" Ankara Üniversitesi Siy. Bilg. Fak. Yay.
Slvia Browne. Dünya'nın Sırları ve Gizemleri. GOA Basım Yayım.2006
Soner Yalçın, Efendi,
Steven Weinberg. İlk Üç Dakika. TÜBİTAK Bilim kitapları.13.Basım. Haziran 2001
Stuart Atkinson. Astronomi, TÜBİTAK Yayınları. 16.Basım. Nisan-2001
Taner Timur, Osmanlı Toplumsal Düzeni, İmge Kitapevi,İst.1994
Turgay Şık, Gözdağı, Ötüken Yayınevi
Vera Zıngsem, Lilith, İlya İzmir Yayınevi, 2005 İzmir
Yalçın İlter, Kayıp Tarih, sh.239. Aykırı Araştırma. İst. Şubat 2004
Yusuf Ulucan, Kitabı Mukaddes Üzerine Bir Çalışma. Ozan Yayıncılık, İst.2006
Zecharia Sitchin, 12.Gezegen, Ruh ve Madde yayınları.İst.2004
Zecharia Sitchin, Kozmik Tohum, Ruh ve Madde yayınları, İst.2004

KUTSAL KİTAPLAR

1. Makabeler (Apokratif)
151. Mezmur (Apokratif)
2. Makabeler (Apokratif)
3. Makabeler (Apokratif)
4. Makabeler (Apokratif)
Azarya'nın Duası (Apokratif)
Baruk (Apokratif)
Bel ve Ejderha (Apokratif)
Bilgelik (Apokratif)
Esdras (Apokratif)
Ester Apokratif)
Ezra (Apokratif)

Kutsal Kitap, Kitabı mukaddes şirketi,3.basım, Mart 2003
Kutsal kitap. Kitabı Mukaddes Şirketi.2001
Kutsal kitap. Yeni Dünya Çevirisi. Watchtower Bible and Tract Society of New York, Inc. Brooklyn. USA.2008
Maneşşe'nin Duası (Apokratif)
Sirak (Apokratif)
Suzanna (Apokratif)
Tobit (Apokratif)
Yeremya'nın Mektubu (Apokratif)
Yudit Apokratif)

SÜRELİ YAYINLAR

1.10.2009 tarihli yazısından alınmıştır. Hürriyet Gazetesi
Akşam Gazetesi, 25.08.2006
Ayşegül Yılmaz Günenç, TÜBİTAK Bilim ve Teknik, Eylül 2000
Bilim ve Teknik Dergisi, TÜBİTAK, Sayı:427,Haziran-2003
Bilim ve Teknik Dergisi, Sayı.438, Mayıs-2004
Bilim ve Teknik Dergisi, TÜBİTAK, Sayı:430, Eylül-2003
Bilim ve Teknik, TÜBİTAK, sayı:428, Temmuz-2003
Fatih Altaylı, Sabah Gazetesi, 5.12.2006
Hürriyet Bilim eki.22.4.2002
Hürriyet Gazetesi, 8.5.2009 Cuma
L.C. E.Witcombe. Evrensel Kültür Dergisi
L.C.E.Witcombe. Evrensel Kültür Dergisi. Evrensel basım
Milliyet Gazetesi. 9 Ekim 1996
Milliyet Gazetesi. 9Ekim 1996
Sabah Gazetesi, 5.12.2006
Sabah Gazetesi,22.10.2004 Fatih Altaylı
Sabah Gazetesi,22.6.2004
Savvas Aliagagözoğlu, İki Deniz Dergisi, sayı-2,Aralık 2004

ELEKTRONİK KAYNAKLAR

Brüksel İncili (Avederenagan) Kilisesi
http.www.openbible.info
http://incil.info
http://izmirprotestan.org
http://net.bible.org.
http://www.babaocagi.org/isaiah/egemenler.pdf
http://www.firat.edu.tr
http://www.geocities.com/dinbilim/yahudiliktedin.html
http://www.incil.eu
http://www.incil.nl
http://www.usuldergisi.com/sayi_2/USL2004205-FAydin.pdf
www. hıristiyanturk.com
www. incilbg.com
www.2012.burakeldem.com/content/view/137/61/
www.antalyaincilkilisesi.com
www.biblebasicsonline.com
www.biltek.tubitak.gov
www.cnnturk.com,
www.encyclopediaof jewish.com
www.evrenselkultur.com
www.hıristiyan.net
www.hristiyan.net
www.hürriyetim.com.tr/arşiv, Murat Bardakçı
www.incil.com
www.kutsalkitap.net
www.kutsalkitaplar.net
www.millethaber.com
www.milliyet.com.tr/2007/04/11/pazar/yazhakan.html
www.Sevivon.com.

www.tenth.org.fileadmin
www.tkntr.net/. hurarsiv.hurriyet.com.tr.
www.turkleronline.com
www.viewzone.com/abraham.html
www.viewzone.com/matlock.html
www.workesforjesus.com

OZAN YAYINCILIK LTD.

Yayın Listesi

YAKINTARİH

İBO/İbrahim Kaypakkaya / Turhan FEYİZOĞLU
SİNAN / Nurhak Dağlarından Sonsuzluğa / Turhan FEYİZOĞLU
DENİZ / Bir isyancının izleri / Turhan FEYİZOĞLU
MAHİR / On'ların Öyküsü / Turhan FEYİZOĞLU
YILMAZ GÜNEY/ Bir Çirkin Kral / Turhan FEYİZOĞLU
FIRTINALI YILLARDA ÜLKÜCÜ HAREKET / Turhan FEYİZOĞLU
FKF/FİKİR KULÜPLERİ FEDERASYONU / Turhan FEYİZOĞLU
GENÇLİK LİDERLERİ KONUŞUYOR / Turhan FEYİZOĞLU
DEVRİM HAVARİLERİ / Fikret BABUŞ
12 MART'TAN 12 EYLUL'E / Halim DEMİR
BEN NAZIM HİKMET / Halim DEMİR
12 EYLÜL'ÜN ARKA BAHÇESİNDE / Emin KARACA
DEVRİM BİZE YAKIŞIRDI / Zeki KIRDEMİR/Gerilla Zeki
AŞKİLE ÇIKMIŞTIK YOLA / FİKRET BABUŞ
FİLİSTİN FEDAİLERİ / A.Kadir YAŞARGÜN
UMUTLARIMIZ YARIDA KALDI / A.Kadir YAŞARGÜN
DİRENİŞ / 12 Mart ve Sonrası / Abdulkadir YAŞARGÜN
1 MAYIS 1977 / Türkiye Devrimcilerinin İki 1 Mayıs Belgeseli / Nail GÜRELİ
İKİ ADALI / Hüseyin Cevahir-Ulaş Bardakçı / Turhan FEYİZOGLU
MUSTAFA SUPHİ / Türk Ocağı'ndan Türkiye Kom. Partisi'ne / T. FEYİZOGLU

DİNBİLİM

HRİSTİYANLIĞIMIZDAKİ PUTPERESTLİK / Arthur WEIGALL
TANRI'DAN İNSANLARA-AKLINIZI KULLANIN / İlhami SADIK
İNCİL'İ KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU
TEVRAT'I KİM YAZDI / Mehmet U. SAKİOGLU
İSA HAÇTA ÖLDÜ MÜ? / Mehmet U. SAKİOĞLU
DA VİNCİ FENOMENİ / Mehmet U. SAKİOĞLU

BEN BİR MİSYONERDİM / İlker ÇINAR
MESAJ (Kuran Çevirisi) /(Gözden Geçirilmiş 3.Baskı) / Dr.Edip YÜKSEL
ÜZERİNDE 1 9 VAR / Dr.Edip YÜKSEL
TÜRKÇE KURAN ÇEVİRİLERİNDEKİ HATALAR / Dr.Edip YÜKSEL
MÜSLÜMAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
HIRİSTİYAN DİN ADAMLARINA 19 SORU / (3.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
DEVLET/DEMOKRASİ/OLİGARŞİ/TEOKRASİ / Dr. Edip YÜKSEL
İLGİNÇ SORULAR /(10.Baskı) / Dr. Edip YÜKSEL
MOR MEKTUPLAR / Dr. Edip YÜKSEL
ASAL TARTİŞMA / Dr. Edip YÜKSEL
KURAN'IN ŞİF. VE MUKATTAA HARFLERİNİN ÇÖZ./ Aydın GÜNDOĞDU
KURAN'IN SIRADAN BİR İNSANA DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ / İlhami SADIK
AYETLERİN İNİŞ SIRASINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / A.ABDULLAHOĞLU
KİTAB-I MUKADDES ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA / Yusuf ULUCAN
PAPALIK TARİHİ / Dr. Halim IŞIK
DİNLER TARİHİ / Sergei Aleksandrovich TOKAREV
DABBETÜL ARZ VE MESİH İSA / Şinasi HÜNER
MONOTEİST DÜŞÜNCELER / Cumhur ERENTÜRK
KURAN AÇISINDAN EVRİM TEORİSİ / Kaan GÖKTAŞ
KONULARINA GÖRE KURAN ÇEVİRİSİ / Prof. Dr. Ömer DUMLU
İSLAMİ REFORM İÇİN MANİFESTO / Dr. Edip YÜKSEL
TAKANLAR VE TAKILANLAR TÜRBAN NEDİR? / Dr. Edip YÜKSEL

UYGARLIKLAR TARİHİ

A'dan Z'ye MISIR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye SÜMER / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye ASUR / Ali NARÇIN
A'dan Z'ye URARTU / Ali NARÇIN
BÜYÜK UYGARLIKLARIN DOĞUŞU / Selehattin SERT
ZAMANIN GERÇEK TARİHİ / Cahit Doğan DOYAR

SİNEMA

AH MARILYN / Turhan FEYİZOĞLU

GÜNCEL

SİYONİSTLER'İN NİHAİ DÜNYA DÜZENİ / Robert H. WILLIAMS
DR. MICHAEL HIGGER'IN YAHUDİ ÜTOPYASI / Editoryal Çalışma
Ben Bir Misyonerdim / ŞİFRE ÇOZULDU / İlker ÇINAR
TÜRKİYE'DE ÇİNGENE OLMAK / Mustafa AKSU
İSRAİL'İN GAP SENARYOSU / Hasan TAŞKIN
İTTİHAT TERAKKİ / Halim DEMİR
Doktorların Büyük Sırrı / KANSER CİNAYETLERİ / Yaşar GÖREN
OSMANLI'DAN GÜNÜMÜZE GÖÇ VE İSKÂN / Fikret BABUŞ
AVRUPA'DA MÜLTECİ OLMAK / Suat O. ŞENOCAK
İNSAN YAĞMURU / Nazım ALPMAN
TANRIM BENİ BAŞKAN YARAT / Yavuz SALTIK
DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK
NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN

FELSEFE

ŞEHRİN DÜNYASINDAN-DÜNYANIN ŞEHRİNE / Muhammed HATEMİ

ROMAN

ŞEYH BEDRETTİN /İsyancı Bir Sufinin Darağacı Yolculuğu / Durali YILMAZ
ÇERAĞ UYANACAK MI? / Durali YILMAZ

DENEME

LEYLAK ZAMANLARI / Hasan Hüseyin DEMİREL
BİRLİKTELİĞİN FARKINDALIĞI / Sabri GÜLAL
HAYATA YÖN VEREN DENEMELER / Sabri GÜLAL

BUSHÇAĞI YAZILARI / Mustafa K. ERDEMOL
SAHİ SİZ HANGİ TARAFTAYDINIZ? / Turgay OLCAYTO

ARAŞTIRMA

ROMAN KAVRAMI VE TÜRK ROMANININ DOĞUŞU / Durali YILMAZ
Milim Milim Bilim / ON NOKTA OTUZ UÇ / Reşit AŞÇIOGLU
ÇİNGENELER (2.Baskı) / Nazım ALPMAN
İNTİHAR / İrfan ÖZEN
İŞ BULMAK İÇİN NE YAPMALI / Hasan LATİF
SICAK NOKTA ORTA ASYA / Bahaddin YAZICI
01 ENJEKTÖR / Aysu ŞUBEN
OYUN BİTTİ / Yaşar GÖREN
KÖLE KIYISINDAN İNSAN BIYOGRAFİLERİ / Mustafa OLPAK
Cemal Süreyya Şiirinde KADIN VE EROTİZM / Özgür ÖZMERAL
MİLLİ MÜCADELE / Halim DEMİR
TÜRKİYE MASONLARININ TARİHİ / Halim DEMİR
SOLDA TEORİLER VE TARİHSEL TARTIŞMALAR / Ozan ÖRMECİ
CUMHURİYET İÇİN CAN VERENLER / Kocatepe'den Dumlupınar'a/Sadık ÖZEN
Romen Şiirinin Efsane Şairi MIHAI EMINESCU / Ali NARÇIN
DÜNDEN BUGÜNE ÇİNGENELER / Suat KOLUKIRIK
NÜKLEER SATRANÇ / Evren İŞBİLEN

BELGE

SON KABADAYININ ATEŞLE İMTİHANI / Mustafa DEMİR
BECO DEPREMİ / Mustafa DEMİR
ÜZGÜNÜM AMA PİŞMAN DEĞİLİM / Mustafa DEMİR
SAYIN: DÜNDAR KILIÇ / Mustafa DEMİR

ANI/GÖZLEM

BEN BİR HEMŞİREYİM... Melek Değil İnsanım / Burçin UTKU
GAZETECİLERİN ŞAKASI OLMAZ / Nazım ALPMAN

SIRÇA KÖŞKÜN KIRIK CAMLARI / Dr. Sadık ÖZEN
DOKTORUN SEYİR DEFTERİ / Dr. Sadık ÖZEN
ZAMAN TÜNELİNDE BİR DOKTOR / Dr. Sadık ÖZEN
SEVGİNİN DORUĞUNDAKİLER / Dr. Sadık ÖZEN
YANIT / Dr. Sadık ÖZEN
MİLLİYETSİZ AYDINLAR / Dr.Sadık ÖZEN
YOZLAŞMA / Dr. Sadık ÖZEN
İşkence Edilen Emniyet Hekiminden -İBRET / Erdoğan YAĞIZ
SİNAN'IN KARA KİTABI / Sinan KARA
SÖYLEŞİM / Mustafa ERKAN

BABIALİ KİTAPLIĞI

ARAŞTIRMA

DOĞU KARADENİZ'DE ETNİK YAPILANMALAR VE PONTUS / Haşim ALBAYRAK
1. Dünya savaşı'nda Doğu Karadeniz Muharebesi ve OF DİRENİŞİ / Haşim ALBAYRAK
K.MARAŞ-TRABZON KARDEŞLİK KÖP. VE SAÇAKLIZADELER / Haşim ALBAYRAK
TARİHTEN 40 TANIK / Mahmut ANAR
ŞİİR HAYATLARI / Cafer YILDIRIM
ŞAMANDAN ŞAİRE TÜRKLERDE ŞİİR / Cafer YILDIRIM
ÇÜRÜME / Mehmet DURAN

GÜNCE

SALNAME / Harun TANER
MAVİLERE SALDIM UMUTLARI / İkbal KAYNAR
YEDİ İKLİM DÖRT BUCAK / Ahmet OKER

ÖYKÜ

DÜNDEKİ YARINLAR / Vahit KAYA
ŞAMİRAM'IN USTALARI / Muhammet ÇAKIRAL
BURUK BİR GULUŞ / Haşim KAFKAS
PARPUDAR BABA / Adnan GÜNDÜZ
DOKSANYEDİ KADISI / Kaya DEMİRAL

YENİ BİR MAVİ / Rabia SOLAK
ELİMDEN DİLİMDEN YÜREĞİMDEN / Atila ER
ZEKÂRAT / Atila ER

ROMAN

BAL SÖYLE / Tülin ERBAŞ
ÜSKÜDAR / Tülin ERBAŞ
GÜLİSTAN / Tülin ERBAŞ
GÖÇ ŞARKILARI / Tülin ERBAŞ
ANKİ / Macit BEKSAÇ
ÖNCE ÖĞRETMENİM / Adnan GÜNDÜZ
SONBAHAR KORKUSU / Fecrin Nur ÖNGÖREN
KARANLIK / Yılmaz SEVER
SIRLAR GÖMÜLMEYİ REDDEDER / Yüksel AYAYDIN
GERÇEKLER BİLİNİR SIRLAR İSE ASLA / Dr. Çağatay ÜSTÜN
ZANNETTİĞİNİZ GİBİ DEĞİL / Atila DUMAN
TÖRE / Rüçhan ALTUĞ
DAĞLARIM DAHA GÜZEL / Reşit YAMAN
CARİYELERİN HAMAMI / Tülin ERBAŞ
BİRİNCİ PAKETİ / Melih YILMAZ
YARINLAR DAHA AYDINLIK / Attila DUMAN
AY VURULDU / Hüseyin EREN
YALNIZIN GÜNCESİ / Haluk ÖZ
GECE / Bir Güneydoğu Masalı / Melih YILMAZ
YARALI HAYATLAR / Fecrin Nur ÖNGÖREN
PALAMUTTA KARINCA VAR / Yüksel YOKOLMA
UMUTLAR YAŞAMALI / Reşit YAMAN
UZAKTAKİ FISILTILAR / Yüksel AYAYDIN

ŞİİR

BU KERVAN BÖYLE GİDER / Yusuf DEMİR
ANAYASSO / Şemsi BELLİ

CUDİ / Şemsi BELLİ
YİYİN PEZEVENKLER YİYİN / Şemsi BELLİ
POZİTİF OLUMSUZLUKLAR / Orhan SÜREYYA
BİR SEVDA HAMALI / Tahsin DUMAN
ADINI VERMEK İÇİN / Fatih GÖKMEN
ATEŞ DEĞİRMENİ / Ali NARÇIN
DIŞIMDAKİ BEN / Ali NARÇIN
SEVDALANMAK / Bahrem YILDIZ
ŞİİR ŞAİRİN SOLUĞUDUR / Taşkın AŞAN
YİTİK ZAMAN IŞIĞI / Dursun ÖZDEN
NAMLULAR ÇİÇEK AÇMAZ ZULMÜN ELİNDE / Bahrem YILDIZ
VEDA CİNAYETLERİ / Sabrı DEVECİ
YİTİK DÜŞLER / Vahit KAYA
AT ARABASI / M.Rakım ÇOĞAL
TAHTEREVALLİ / A.Necmettin ÇANGA
YURTSUZ SEVDA / Cafer YILDIRIM
TAHİR İLE NİGAR BİR DE BALABAN / Hüseyin İÇEN
ŞEYTAN MİNARESİ / M.Rakım COĞAL
ÖTEKİ ZAMAN / Cafer YILDIRIM
İSTİKLAL YOLU / Bahrem YILDIZ
İSTANBUL / M. Rakım COĞAL
EŞSESLİ HÜZÜNLER / Özgür ÖZMERAL
DÜŞDAĞI MEKTUPLARI / Tahsin DUMAN
ANNE / Hüseyin İÇEN
LEYLAK VE YEDİVEREN / Aytuğ GÜLTEKİN
BİZ SEVGİYLE ANLAŞIRIZ / Resul GÖKMEN
ŞİİRLERİM-DUYGULARIM / Havva KESİM
BİRİ VAR / Necmettin ÇANGA
VE SEN GİTTİN / R.Çağdaş KIYAK
AŞK EN ÇOK BANA YAKIŞIRDI / Mine ÖZDEMİRTAŞ
YURTSEVER ŞİİRLER / Yurtseven ŞEN
KÖRFEZ'DEN MERHABA / Sezer NİŞANCI
EFLATUN GECELER / Ahmet ÇELİK

CAHİT DOĞAN DOYAR

YALANLAR ÇELİŞKİLER UYDURMALAR

Tarih bilimi; geçmişe dair bilgilerin depolandığı belleğimizin, ana katmanlarının yapı taşlarını oluşturur ve bu niteliğiyle de olayları, toplumları ve kültürleri anlayarak, daha berrak bir zihinle yorumlamamızı sağlar.

Söz gelimi; bu yapıtaşlarının oluşum sürecinde elde ettiğiniz bilgi kırıntılarının, dipsiz kuyunun duvarlarında oynaşan yansımaları, kulağınıza ünlü Süleyman Tapınağı'nın hiç yapılmamış olabileceğini fısıldayabilir. Bu fısıltıları dinlemeye devam ederseniz, Yahudilerin ünlü Ahid Sandığı'nın bütünüyle bir masaldan ibaret olduğunu söylediğini de duyarsınız. Bu kadarla kalsa iyi ama aynı sesler tam da kulağınızın dibinde, Yahudilerin Musa'nın önderliğinde yapıldığı söylenen o ünlü Kızıldeniz geçişinin bütünüyle bir masal olduğunu ısrarla söylüyorsa eğer, artık duymazlık edemezsiniz.

Bütün bunlar çok önemli olmayan ayrıntılar gibi görünebilir. Ama aynı sesler dünya tarihinde bir dönemeç noktası olan; zamanı, Babil sürgününden önce ve sonra diye ikiye ayıracak kadar önemli olarak kabul edilen, bütün dünya tarihinde de bu şekilde kayıt altına alınan, Yahudilerin ünlü "Babil Sürgünü-"nün de, masaldan başka bir şey olmadığını söylüyorsa, bu artık önemli bir bilgidir ve bunu paylaşmanız gerekir.

İşte tam da bu nedenle; bu kitap, hem tarihin hem de dipsiz kuyunun içinde ne aradığımızı ve ne bulduğumuzu anlatır.

Cahit Doğan Doyar'ın birinci kitabını okuyanlar yeni şok bilgilere ve bellek kaymalarına hazır olsunlar...

ISBN 9944-143-40-0
9 789944 143400
www.ozanyayincilik.com